

ספר

אֲשֶׁר בַּנְחַל

חֶלֶק קב"ב

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנובע מקור הכמה
ישראל, ענינים נוראים ונפלאים, מעצות יקרות, התחזקות
והתעוררות להתקרב אל ה' יתברך בכל דרך ודרך ודרך מכל מקום
שהוא, יהיה מי שיהיה.

בנו ומסד על פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הננו ונחפון

בוצינא קדישא עילאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל פי תלמידו מורנו הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אנים

ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי חכמינו הקדושים

מגמרא מדרשים וזוהר הקדוש

הוכא לדפוס על ידי

חסידו ברסלב

עיר הקדש ירושלים תובב"א

שנת תשע"ד לפ"ק.

הכתבת להשיג את הספר הקדוש הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים:

בארץ ישראל
יבנאל עיר ברסלב
גליל

בארצות הברית
מתבתא היכל הקדש
Mesifta Heichal Hakodesh
1129-42hd street
Brooklin N.Y. 11219

מוסדות היכל הקדש חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל
שעל ידי עמותת 'ישמח צדיק' - קהלת ברסלב בגליל
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א - הצדיק מיבנאל
רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ר. 42 יבנאל 15225
טלפון רב קוי 04-6708356 פקס 04-6708359

"והנה ההצרכי נתון
זכרנו לצרכה הכליאה
לעשות צוה כל ימיו לקרצ
בני אדם לעבודת השם
יתצרה, ולהודיע להם
מפוארות נשגבות מעלת
קדשת רבנו זכר לדיק
לצרכה, ומעלת קדשת
פורתו ושיחומיו וכו' וכל
עניני הקדושים והרצה
לכאז ספרים קדושים צוה
ולהדפיסם, בכדי לקיים
'פיונו מעינותיך חולה'"

(הקדמת ימני מוהר"ן)

פֶּתַח דְּבָר

הִנֵּה חִלְקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", נִדְפְּסוּ כְּבָר כִּמְהַ
פְּעָמִים בְּכִמְהַ מִּהְדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד
שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִיִּים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל
חַיּוֹתָם וְהִתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם,
וּמֵה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לּוֹקְחִים
מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל
רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֻדְרַת הַשָּׁנִים, רַק
בְּכָל כַּרְךָ מְעַרְבִים מִכְּתָבִים מִכְּמַה שָּׁנִים, וְכֵן חֲסָרִים
הַרְבֵּה מִכְּתָבִים מִכְּמַה שָּׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסֻדְרַת
אֶת כָּל חִלְקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", מִהַמְּכַתֵּב
הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפָּס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתֵּכָם בִּיּוֹתֵר מִשְׁבָּעִים
אֶלְף מִכְּתָבִים, וְסֻדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים עַל-פִּי סֻדְרַת הַשָּׁנִים, וְכֵן
הוֹסַפְנוּ מִכְּתָבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי-כֵן מִכְּתָב יָד,
אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינַי הַדְּפוּס, וְכִמוֹ-כֵן סֻדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים
בְּהַדְפָּסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהִדּוּר וְהִיפִי, וְהִכְנִסְנוּ
אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
ו"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנֻנִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בְּמִכְתָּב.

וְלֹאֲחֵר עָמַל וַיִּגְיַעַה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיסִים עֵתָה אֶת כְּרֶךְ קב"א,
וּמִקֻּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַפְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כְּרֶךְ אַחֵר כְּרֶךְ, וּבְלִבְנוּ תִקְוָה, שְׁכַל מִי שִׁיקְרָא בְּזֵה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוּ מָאד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלֶּי הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֻמְדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאֲרֵי חַו"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכו', וְגִלּוּיִם חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכֹמֶה לְבוּשִׁים מְלֻבוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הַיְרוּד
וְהַנְּמֹךְ בְּיוֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוּ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ בְּאִפְסָן נִפְלֵא וְנִעְלָה מָאד, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכְל
תַּחְתּוֹן, מַעֲלֵא לְעֹלָל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׂרָגִיל בְּהֵם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם יַעֲצוּת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבַּרְךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעֵמֶד עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים יַעֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְּמִיד בְּהֵם, וְאֵז יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוּ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחֵיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִבְלִים נִפְלוּ לְנוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִתָּה
אֱלֻקִּים זְיוֹלְתֶיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאלָה שְׁלִמְיָה', אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבואר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"א: עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֻכָּמִים יְכוּלִין לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטֵינוּ לְאוֹר.

הִינּוּ מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁאָדָם לּוֹמֵד, צָרִיף שְׂיִקְבֵּל וְיוֹצִיא מֵהֶם מִשְׁפָּטֵי אֱמֶת, שְׁלֹא יִהְיֶה מִשְׁפָּט מֵעַקֵּל, שְׂיִקְבֵּל וְיִלְמַד מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁלוֹמֵד מִשְׁפָּטֵי הַנְּהֻגוֹת, שְׂיִדַּע אִיךָ לְהַתְנַהֵג — הֵן לְעַצְמוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים, שְׁמִתְנַהֲגִים לְפִי דַעְתּוֹ כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בְּחִינָתּוֹ, וְכִפִּי הַמְּמַשְׁלָה וְהַרְבֵּנוֹת שֵׁשׁ לוֹ, הֵן לְרַב אוֹ לְמַעֲט, וְכָל זֶה זּוֹכִים עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֻכָּמִים וְכוּ'.

וְהִנֵּה עֵקֶר שְׁלָמוֹת אַמוּנַת חֻכָּמִים הוּא, כְּשִׁיזְכֶּה לְסַלֵּק אֶת דַּעַת עַצְמוֹ לְגַמְרֵי, וְיִדַּע וְיִבִין בְּאֱמֶת בְּאִיזָה מַעֲמַד וּמִצָּב אֲנִי נִמְצָא, וְעַל-כֵּן עָלִי לְסַלֵּק אֶת דַּעְתִּי לְגַמְרֵי, וְכָל מֵה שְׁאוּמֵר לִי הַחֻכָּם הָרַב הָאֱמֶת, אֲנִי צָרִיף לְקַבֵּל עָלַי כָּל אֲשֶׁר יֹאמֵר בְּהוּא זֶה — דְּבַר קָטָן וְדְבַר גְּדוֹל, וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חֶסֶת וְשָׁלוֹם, מִדְּבַרְיוֹ יָמִין וּשְׂמֹאל, וְכִמוֹ שְׁאָמְרוּ חֻכָּמֵינוּ, זְכוּרֹנָם לְבִרְכָה (סִפְרֵי, שׁוֹפְטִים י"א): אֲפֹלוֹ אוֹמֵר לָךְ עַל יָמִין שֶׁהוּא שְׂמֹאל וְכוּ'; וְלִהְשַׁלִּיף מֵאֲתוֹ כָּל הַחֻכָּמוֹת, וְלְסַלֵּק דַּעְתּוֹ כְּאִלוֹ אֵין לוֹ שׁוּם שְׂכָל בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבֵּל מֵהַצְּדִיק וְהָרַב שְׁבִדּוֹר. וְכָל זָמָן שְׁנִשְׁאָר אֲצִלוֹ שְׂכָל עַצְמוֹ, הוּא אֵינוֹ בְּשְׁלָמוֹת וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר וּמְקַרֵּב לְצְדִיק, אֲבָל בְּשׁוֹזְכָה לְבִטֵּל אֶת עַצְמוֹ לְגַמְרֵי אֶל

הַצְדִּיק וְהָרַב הָאֱמֶת, אִזּוּ יָכוֹל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת עַל כָּל דְּבָר, הֵן לוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים — הַחֲפָצִים לְשִׁמְעַת בְּקוֹלוֹ (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהֲרִין, חֶלֶק א', סִימָן קכג), וְגַם יִזְכֶּה לְצֵאת מִשְׁגֵּעוֹנוֹ וּמִשְׁטִיּוֹתָיו, שְׂנֵד בְּקוֹ בּוֹ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו (עֵינִי שִׁיחֹת-הֶרֶץ, סִימָן סז), כִּי הַצְדִּיק הוּא מְלֵא עֲצוֹת וְחִדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְגֹדוֹל וְעַד קָטָן, דְּרִי מִעֲלֵה וְדְרִי מִטָּה, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ רַק לְהַעֲתִיק דְּבָרֵי הַצְדִּיק כְּפִשּׁוּטִים וּלְהַלְבִּישׁם בְּכֵלִים מְכֻלָּים שׁוֹנִים לְכָל הַשּׂוֹאֲלִים אוֹתָנוּ דְּבַר הַשֵּׁם, וְלִבְלִי לֹאמַר וּלְהַמְצִיא סִבְרוֹת כְּרִסְיוֹת וְכוּ', כִּי כָּל אֵלּוֹ הַחֹלְקִים עַל הַצְדִּיק, לְמוֹדֵם הוּא מִמוֹתְרוֹת, אֲשֶׁר מִשֵּׁם יוֹצֵא מִשְׁפָּט מִעֶקֶל, וְלֹא דִי שְׂאִינָם יְכוּלִים אֶפְלוּ לְהַנְהִיג אֶת עַצְמוֹ, מִכָּל שָׂכָן שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֶת אַחֵרִים וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן הָעֶקֶר לְשׁוּב עַל פְּגָם אֲמוֹנַת חֲכָמִים, וּכְשֶׁאֶחָד שׁוֹאֵל אֵיזָה דְּבַר אוֹ אֵיזוֹ עֲצָה בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם, הָעֶקֶר לְהַשִּׁיב דְּבָרֵי הַצְדִּיק הָאֱמֶת, וְעַל-יְדֵי שְׁזָה מִקְשָׁה וְשׁוֹאֵל, וְזֶה מִשִּׁיב וּמִתְרַץ אֶת הַשְּׂאֵלָה, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה סֵפֶר שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְחַדְּשׁוּ הַרְבֵּה סִפְרִים לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הָרַב הָאֱמֶת, שֶׁהוּא שְׂכָל הַכּוֹלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַדְּרָגוֹת וְכוּ'.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: יֵשׁ כְּמָה סִפְרִים עֲכָשׁוּ וְגַם עֲתִידִים לְהִיֹּת עוֹד כְּמָה סִפְרִים, וְכֵלָם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְאֲסוּר לְלַעַג עֲלֵיהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם (עֵינִי לְקוּטִי-הַלְכוֹת, קִדּוּשִׁין, הַלְכָה ג), כִּי רַק הַסִּפְרִים הַמְדַבְּרִים מִחֲקִירוֹת צְרִיכִין לְהִרְחִיקָם כְּמִטְחֵי קֶשֶׁת, וּלְבַעֲרָם מִבֵּיתוֹ בְּבַעוֹר חֲמִץ וּשְׂאוֹר וְיֹתֵר וְיֹתֵר וְכוּ' וְכוּ', וְרֵאווִי לְגֹזֵר שְׂלֵא לְהַדְפִּיסָם עוֹד, כִּי שׁוֹרְפִים נִשְׁמוֹת הַקּוֹרְאִים בָּהֶם וְכוּ', אֲבָל כָּל הַסִּפְרִים הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּדַרְךְ אֲבוֹתֵינוּ, בְּדַרְךְ הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּיֹדָאֵי מִצְוֵה גְדוּלָה לְהַדְפִּיסָם לְהַרְבּוֹת סִפְרִים כְּחוֹל הַיָּם, כִּי כָּל סֵפֶר שֶׁמְדַבֵּר מִעֲנִינֵי תּוֹרָה הֵן בְּדַרְךְ פְּשׁוּט, אוֹ דְרוּשׁ, אוֹ רְמֵז, אוֹ סוּד, אוֹ פְרוּשׁ, אוֹ בְּאוּר, אוֹ סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, אוֹ

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקיץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה כשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפייהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעיין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארך ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארך וטוב לעולמי עד ולניצח

נְצַחִים?! וְהֲלֹא כַּמָּה תַחְבוּלוֹת עוֹשִׁים וְכַמָּה סְפָרִים לְאַלְפִים
 וְלִרְבּוֹת מִחֲפָרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ
 שֶׁל קַל וְחֹמֶר כַּמָּה אַלְפֵי אַלְפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ',
 סְפָרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לַחֲבֵר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל
 הַתְּכָלִית הָאֲחֻרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, פִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהִכִּין
 לְעֵצְמָנוּ צִידָה לְדַרְכָּנוּ הַרְחוּקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים
 מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבָלָיו וּבְטֻעֵיוֹתָיו וְכוּ',
 וְכַמָּה סְפָרִים וְתַחְבוּלוֹת אֵין מִסְפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל
 יוֹם, בְּדִי לְמִצָּא עֵצָה וְתַחְבוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ
 בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת,
 וּלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה
 וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב
 הַקְדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדְיָן.

נְמִצָּא, שְׁכָל הַסְפָּרִים הַקְדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבֵר נְמִצָּאִים
 בְּעוֹלָם, עַדְיָן לֹא נִגְעוּ בְּעֵצָם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רָאָה וְהִבֵּן
 כַּמָּה סְפָרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחִיל לַגַּע בְּתוֹרָה, מִכָּל שָׁפָן
 וְכָל שָׁפָן לְבּוֹא לְחֻדְרֵיהָ וּלְיַרְדֵּה לְעִמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסְפָּרִים
 הַקְדוּשִׁים שֶׁחֲבָרוּ עַד הַנֵּה, עַדְיָן אֵינָם חֹלְקִים אֶחָד מֵאַלְף מֵעֵמֶק
 רַבֵּי הַסְפָּרִים שֶׁיִּתְגַּלּוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלּוּ סִתְרֵי וְרוֹזֵי הַתּוֹרָה
 הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזּוֹת שׁוֹם סֵפֶר
 הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא
 וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְהָר הַקְדוּשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים
 לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלוּ מִתְפַּשְׁטִים אֵלוּ הַסְפָּרִים וְהֵם מַחֲיִין אֶת עֵצְמָן
 בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אַחֲרֵים מַחֲיִין אֶת עֵצְמָן בְּסְפָרִים אַחֲרֵים
 דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו', וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוואה, רק נלקט מפל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקהו בענה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבות, אשר רבים נתפסו בזה בידעים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-פן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, פי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשך, פי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, פי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ח).

על-פן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיוחדי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנת כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, פי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה ויזכה לגאלה שלמה, אמן פן יהי רצון!

ספר

אֲשֶׁר בִּנְחָל כָּרַךְ קַכּב

כח תתקכב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תשא, י"ז אדר-א' ה'תש"ס.

שלום רב אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מבקש אותך, אל תהיי קנאית על בעלך וכו', זה לא בריא וזה לא הגיוני, יש לך בעל טוב, בעל מצין, בעל שעוזר לקהלה שלנו, בעל שעוזר לי, את צריכה רק לחזק לעודד ולשמח אותו, אבל לא לבקר אותו בבקרת וכו' וכו', בכלל לא, ולא מתאים לבת ישראל.

ראי להתחזק, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח תתקבג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, י"ז אֲדַרְא' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד שְׂמַחְתִּי לְקַבֵּל אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲשֶׁר בּוֹ אַתָּה מְבַשֵּׂר, שְׂדַבְרָתְךָ
עִם יְדִידֵנוּ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁתַּעֲשׂוּ פְרִסְמַת שְׂקֻטָה עַל-יְדֵי ... לְקַבֵּל
אֲשׁוֹר, הַלְוֹאֵי שְׁנוּכַל כָּבֹר לְבַצֵּעַ אֶת זֶה, וְזֶה רַעֲיוֹן נִפְלָא, וַיִּצְלִיחַ
לְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת דְּרָכְכֶם.

בְּעֶנְיַן הַיְשִׁיבָה, אֲנִי מָאד מָאד מְקַפֵּיד, שְׂיִהְיוּ בִינֵינוּ רַק בַּחֲוֵרִים
בְּעַלֵי דְרָךְ אֶרֶץ, וְאֲנִי רוֹצֶה לַעֲמֹד עַל זֶה מָאד מָאד חֲזָק.

אוֹדוֹת הַחֲדָר, רְצִיתִי שְׂיִהְיֶה מִשְׁרָד לְרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְלְרַב ...
גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, מִתְרַבִּים הַבַּחֲוֵרִים, וְלִכֵּן רָאִה שְׁנוּכַל לְבַצֵּעַ
אֶת זֶה, אֲבָל רְצִיתִי מָאד, שְׂתִהְיֶה שֵׁם תּוֹרְנוֹת בְּעֶנְיַן הַנִּקְיוֹן.

אֲנִי אֶכְתֵּב מִכְתָּבִים לְכָל אֵלּוּ שְׂבִקְשָׁתְךָ, וְאֲנִי מָאד מְקַנֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

אַתָּה צְרִיךְ מָאד מָאד לְהִתְחַזֵּק לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר, כִּי
גְדוֹל אֲדוּגְנוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מָאד מְקַנֶּה בְּעֶזְרַתוֹ יתְבַרַךְ, שְׂנִשְׁמַע
רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת אֲצִלְךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקבד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, י"ז אֲדַרְא' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, בְּוִדְאֵי רְצִיתִי שְׂהַבְנוֹת תְּבִאָנָה

לְמַדְרָשֶׁיהָ, שֶׁתְּלַמְדָנָה גַם בֵּן עִם נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף יֵשׁ לָנוּ רַק תּוֹרָה אַחַת, וּמָה יֵשׁ לְהוֹסִיף, וְטוֹב שֶׁיִּשְׁתַּלְּבוּ בְּקִהְלָה שְׁלָנוּ, וְכָף יִרְאוּ מִקְרוֹב אֶת הַגִּישָׁה שְׁלָנוּ לַחַיִּים.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת, יִשְׂרָאֵל תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי וְרַכֶּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, "יז אֲדַרְא' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֵינַי הַמְדַרְשָׁה, כְּדָאֵי לָךְ לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם גְּבֵרַת ... תַּחֲיָה, שֶׁהִיא מִתְעַסְקַת עִם הַמְדַרְשָׁה, וּבְנֹדָאֵי אֶת יְכוּלָה לְבּוֹא לְלַמֵּד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּלַמוּדִים, וּלְבִסוּף לְהִתְחַתֵּן, וּלְהַקִּים בַּיִת גָּאֵמָן בְּיִשְׂרָאֵל.

אוֹדוֹת שְׁמוֹזְלוֹזִים בְּדַבַּר רַבְּנוּ ז"ל, זֶה הַנְּסִיּוֹן הַכִּי קָשָׁה בַּדוֹר הַזֶּה, שֶׁנִּמְצְאִים אֲנָשִׁים אוֹ שֶׁבְּכָלֵל לֹא יוֹדְעִים מָה זֶה בְּרִסְלוֹב, וּבְשִׁבִיל הֵם עוֹשִׂים צָחוּק מְזֵה, אוֹ שֶׁסֶתֶם יֵשׁ בְּעֵלֵי עֲבָרָה, שֶׁהֵם הַמוֹנְעִים מִלְּהִתְקַרֵּב אֶל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, אֲכַל לֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוּם דְּבַר, כִּי דַּבַּר רַבְּנוּ ז"ל יְכַבֵּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי כָּל הַלְמוּד הַעֲמֵק שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, זֶה רַק לְקַרֵּב יְהוּדִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, וְהוּא מְגַלֶּה לָנוּ דְרָךְ אֵיךְ לְשַׁמַּח בַּחַיִּים, וְאֵיךְ לְדַבַּר אֵל

יד אֲשֶׁר כח תתקכו — כח תתקכו בנחל

הקדוש-ברוך-הוא, ואיך לעבר את העולם הזה בשלום. ראי לקיים מצות כבוד אב ואם, שזה מאד מאד חשוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח תתקכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אֲדַרְא' ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע, שאת מעניינת ללכת בדרך רבנו ו"ל, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתפגסי למדרשה שלנו, ותצליחי בלמודים, ולבסוף תתחתני ותקימי בית נאמן בישראל.

העקר תשמרי מאד מאד על מצות כבוד אב ואם, שזה מאד חשוב בשמים, כי כן אומרים חכמינו הקדושים (קדושין ל:): בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש-ברוך-הוא: מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני. ובזכות מצות כבוד אב ואם, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתצליחי בחינה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח תתקכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אֲדַרְא' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי הקור לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל מכתביך, אף מרב טרדותי אני לא יכול לענות לך תכף-ומיד כרצונך.

אָשֶׁר כַּח תַּתְקַכַּח — כַּח תַּתְקַכֵּט בְּנַחֵל טו

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַבְיָד, וּכְדַאי שְׁיַעֲבֹר
אֶת הַנְּתוּחַ, כִּי אַחֲרַת יְכוּלִים לְהִיּוֹת סְבוּכִים וְכוּ'.

אוֹדוֹת גִּיסָד מְצַד אֲשֶׁתָּךְ, שְׁלַחְתִּי מִכָּתָב אֲלֵיהֶם דְּרָךְ יְדִידְנוּ ר'
... גְּרוּ יְאִיר, תִּקְחֵהוּ מִמֶּנּוּ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח תַּתְקַכַּח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ז אֲדַרְא' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲזִיחַ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׁיִצְאֵת לְהַפְצָה מְרֻכָּזַת בְּעִבּוּר
הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, שְׁנִמְצָאִים בְּמִצָּב קָשָׁה מְאֹד, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁבֻזְכוֹת זֶה שֶׁהִתְרַמְּתָּ אֲנָשִׁים, וְכֵן הַפְצַתְּ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל,
שֶׁתְּצַלִּיחִי בְּחַיִּיךָ, וְיִהְיֶה לָכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדִיכֶם,
וְתִהְיֶה הַשְּׂמֵחָה שׁוֹרָה אֲצִלְכֶם תָּמִיד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ.

הַמְּאַחַח לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח תַּתְקַכֵּט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ח אֲדַרְא' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

מָה אִמְר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמְחַ מְאֹד בְּשִׂמְחָה אֵין
סוּפִית, שְׂאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, מָה

היינו עושים בלי רבנו ז"ל! ולכן אנחנו צריכים לרקד בכל יום יום. זו השמחה האמתית, שהקדוש-ברוך-הוא, לא די שבראנו מזרע ישראל ולא עשנו גוי כגויי הארצות, אלא עוד זכינו בזכיות חנם להתודע מרבנו ז"ל, אשר עוד רבים וטובים ושלמים מאתנו אינם זוכים לדעת ממנו, ועוד חולקים עליו, ואותנו העניינים והאביונים, השבורים והרצוצים וכו' וכו', זכנו הקדוש-ברוך-הוא בזכיות חנם, שכן נדע מרבנו ז"ל, ובזה בעצמו ראוי לנו לשמח ולשיר תמיד: "בך רבנו נגילה", "בך רבנו נשמחה", אשרינו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, ומה יפה ירשתנו.

נא ונא הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד תציר לפני עיניך, איך שהכל לכל עצם עצמיות אלקותו יתברך, וככל שאדם מכניס במח מחשבתו, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, על-ידי-זה נכנסת בו שמחה אמתית, אשר השמחה היא המדרגה הכי עליונה לזכות לזה, כי "עו וחדנה במקומו", אצלו יתברך שרויה רק השמחה. ולכן אדם צריך להכריח את עצמו להיות בשמחה. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מזהב"ן, חלק ב', סימן כד), שפני רבוי הצרות והיסורים והמרירות שעוברים על בני-אדם, הוא מכרח להכריח את עצמו לבוא לידי שמחה, כי שמחה היא מצוה גדולה מאד, הפלולה מפל המצוות, כי בזה שאדם שמח, הוא מגלה את טהר לבבו, כמו שאומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, סימן א'): כשאדם עושה מצוה בשמחה — זה סימן שלבו שלם לאלקיו, כי מרב השמחה נתרחב לבו ודעתו; ולכן אמר רבנו ז"ל (שם, סימן כא): על-ידי שמחה תפיסת המח נתגדל, כי בזה שאדם שש ושמח — נתרחב לו המח והדעת, וזוכה לחשב מהקדוש-ברוך-הוא, ועל-פן אשרי מי ששש ושמח, ובפרט בחדש זה, חדש אדר, שבנדאי נזכה לראות הרבה ישועות אם רק נשמח.

מה אמר לך, ידידי היקר! הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים עם הקדוש-

ברוך-הוא, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ולמה לך לדבר עם בני-אדם סתם שטיות, ולהתנפח אתם, ולהתנפח עם אשתך וכו' וכו', יותר טוב לך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא. ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות שמחה, סימן יט): על-ידי אמונה שלמה תבוא למדרגה שתתאנה בגוף ונפש לעבודת השם יתברך; ולכן תתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, אשר דבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון.

היה בין אנשי שלומנו יהודי בשם ר' אהרן קובליטשער ז"ל, שהוא היה איש שמח תמיד, ואף שהיה עני מרוד עם בית מלא בנות, ולא יכול היה לחתן אותם, אף-על-פי-כן היה תמיד שמח. שאלו אותו פעם אנשי שלומנו: למה אתם שמחים? הרי עובר עליכם כל-כף הרבה צרות, עניות ודחקות וכו', ואי אפשר לכם לחתן את הבנות וכו'? ענה ואמר: הרי אנחנו כלנו מאמינים, שסוף כל סוף יהיה טוב לכלם, ונהיה בשמחה, אז אני מלוה לעצמי שמחה מהשמחה העתידה לבא אלינו.

ולכן ראה גם אתה להלוות לעצמך שמחה ולשמח, ומכל שפן אם תהיה בעל שמחה אמתית, תוכל לנדב גם שמחה לאחרים, כדגמת עשיר שיש לו הרבה כסף, עקר המצוה — שיחלק את הכסף לצדקה, כן אדם צריך להיות כל-כף שמח, שיחלק שמחה לכלם. וזה עקר מצות הצדקה ברוחניות — לחלק שמחה לכלם. אם רואים יהודי שבור, יהודי מדכא, תכניס בו שמחה.

ולכן ראה להיות עשיר בשמחה ותחלק שמחה, בפרט בחדש השמחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנוזכה ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח תתקל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, כ' אֲדַרְיָא ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מָאד מָאד שְׁמַחְתִּי שְׁיִצְאֲתָ בְּעִבּוּר בֵּית־הַמְדָּרֶשׁ שְׁלָנוּ, וְלַעֲזוֹר לִי לְשָׁלֵם אֶת הַחֻבּוֹת, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּזָכוֹת זֶה, שְׁלֹא יִהְיֶה לָּךְ שׁוּם חֻבּוֹת, וַיִּתְרַחֵב לָּךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

מָה אִמַּר לָּךְ! בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית דְּבַרְנוּ הַרְבֵּה עַל־פִּי מַה שְׁגָלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קס"ה): "וְאֶהְבֶּתָ לְרַעְךָ כְּמוֹךָ אֲנִי הַיּוֹנִי"ה", שְׁאֵדָם צָרִיךְ לְאַהֵב אֶת כָּל הָרְעוּת וְהִיסוּרִים הַבָּאִים עָלָיו, כִּי רְאוּי שְׁתַּדַּע, שְׁלִפִי מֵעֵשֶׂיךָ אַחֵר כָּל הִיסוּרִים וְהָרְעוּת שְׁיִשׁ לָּךְ, עַדִּין הוּא יִתְבָּרַךְ מִתְּנַהֵג עִמָּךְ בְּרַחֲמִים, כִּי הִיָּה מְגִיעַ לָּךְ יוֹתֵר. וְלִכֵּן מְפָרֵשׁ רַבְּנוּ ז"ל: "וְאֶהְבֶּתָ לְרַעְךָ" — לְשׁוֹן רַע, כִּי "כְּמוֹךָ" — כְּמוֹ שְׁאִתָּה, "אֲנִי הַיּוֹנִי"ה" — הוֹלֵךְ אִתָּךְ בְּרַחֲמִים. וּבְאִמַּת יֵשׁ לְדַקְדַּק בְּזֶה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָף פָּעַם אִינוּ יוֹצֵא מִפְּרוּשׁ הַפְּסוּק, וְלִכְאוּרָה פֹּה רַבְּנוּ ז"ל יוֹצֵא מִפְּרוּשׁ הַפְּסוּק הַפְּשוּט, כִּי פִּשְׁוֹט לּוֹמְדִים "וְאֶהְבֶּתָ לְרַעְךָ כְּמוֹךָ" — שְׁתֵּאֵהֵב אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׁאִתָּה אוֹהֵב אֶת עַצְמָךְ, וּלְפִי דְבַרֵי רַבְּנוּ ז"ל: "וְאֶהְבֶּתָ לְרַעְךָ" — שְׁתֵּאֵהֵב אֶת הָרַע הַבָּא עָלֶיךָ? אֵלָּא יֵשׁ לוֹמֵר, כִּי אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שְׁכָּל הָרְעוּת שְׁבָאוֹת לְאָדָם זֶה בָּא מֵהַזּוּלָּת, לָּזֶה אֵין שְׁלוֹם־בֵּית, וְלָזֶה יֵשׁ צָעַר מְאֹחֲרִים, וְלִכֵּן הוּא מְזַהֵיר אוֹתָנוּ "וְאֶהְבֶּתָ לְרַעְךָ" — תֵּאֵהֵב אֶת הָרַע שְׁבָא מֵהַחֲבֵר שְׁלָךְ, כִּי רְאוּי לָּךְ לְדַעַת אֲשֶׁר "כְּמוֹךָ" — כְּפִי שְׁאִתָּה, בְּאִיזָה מַצָּב שְׁאִתָּה נִמְצָא, שְׁחֻטָּאת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, עַדִּין הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אוֹמֵר "אֲנִי הַיּוֹנִי"ה" — אִתָּךְ בְּרַחֲמִים. נִמְצָא, שְׁפְרוּשׁ הַפְּסוּק עִם הַדָּרֶשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל עוֹלִים בְּקִנְיָה אֶחָד.

וְלִכֵּן רְאֵה, אֲהוּבִי, יְדִידִי הַיָּקָר לִי מְאֹד, לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם. וְטוֹב שְׁתַּעֲיֵן בְּמֵאֵמֶר הַזֶּה, וְאִזּו תִּבִּין וְתִשְׁכִּיל אֶת מַה שְׁפָרַשְׁתִּי לָּךְ.

הַעֲקָר רַק לְהַתְחַזֵּק לֹא לְהַשְׁכֵּר מִשּׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוּל אַדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְרֵאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד שֵׁישׁ לָנוּ רַבִּי אָמַת פְּזָה, רַבִּי נוּרָא וְנַפְלָא פְּזָה, רַבִּי הַמְּחִיָּה וְהַמְּחַזֵּק וְהַמְּעוֹדֵד וְהַמְּשַׁמַּח אוֹתָנוּ, וּמָה הֵיינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל! וְלָכֵן רָאָה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאַפְלוּ שְׁעוֹכְרוֹת עֲלֵיךְ יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת — הֵן מַעְצָמָךְ וְהֵן מַאֲחֲרִים, אַתָּה, אֱהוּבִי, יְדִידִי הַיְקָר! הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא תַצְטַרֵּךְ אֶת שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי בְּרַגַע שֶׁתַּחְדִּיר בְּעֲצָמְךָ אֶת דַּעַת הָאָמַת, לֹא תַצְטַרֵּךְ אֶת אֵף אֶחָד בְּעוּלָם, כִּי יְמִינוּ כְּצַל עוֹבֵר.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֵיךְ רַק טוֹב.

הַמַּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח תַּתְקַלָּא.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיְקַהֵל, כ"א אֲדַר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֵׁישׁ לִי אֲלֵיךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: שַׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית — בְּמִגְן דִּיקָא, וְאִז תִּרְאֶה אֶל אֵילוּ יְשׁוּעוֹת תִּגִּיעַ, כִּי חֲכַמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרַכּוֹת ח.): אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעַת שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְּלִין; וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לְהַתְּפַלֵּל בְּמִגְן דִּיקָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לְךָ דְּבַר שְׁבַמְגָן, שְׁלֹא תַחֲסֹר לְךָ אֵף פַּעַם פְּרִנְסָה.

נָא וְנֵא הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי גְדוּל אַדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְזָכֹר אֶת כָּל הַחֲסֵד שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עָשָׂה אֶתְךָ

עַד עֲכָשׁוּ, וּבְיַדָּאִי אִם תִּסְתַּפֵּל תְּמִיד רַק עַל הַטּוֹב שְׁבָךְ, אָז תַּעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה.

נָא וְנָא אֵל תִּתְחַבֵּר אֶל חִילוּנִים וְכוּ', כִּי מֵה יֵשׁ לְךָ אִתְּם, הֵם רַק יוֹלִיכוּ אוֹתְךָ שׁוֹלֵל וְתַפֵּל וְכוּ', אִתְּהָ רְאֵה 'לְגַנְב' עֵתִים לַתּוֹרָה, שְׁלֵא יִחְסֹר לְךָ יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לַמּוֹד מִקְרָא — כַּמָּה פְּסוּקִים חֲמָשׁ, מְשֻׁנָּה — כַּמָּה מְשֻׁנִּיּוֹת, גְּמָרָא — כַּמָּה מִימְרוֹת, מְדָרְשׁ — כַּמָּה פְּרָשִׁיּוֹת, הֶלְכָה — כַּמָּה סְעִיפִים, וְאִז תִּרְגִּישׁ אֶת עֲצֻמָּךְ אָדָם אַחַר לְגַמְרִי, כִּי כְּשִׁלּוּמְדִים אֶפְלוּ קִצַּת תּוֹרָה, מְמַלְאִים אֶת הַנֶּפֶשׁ עִם אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וְדִבְקוֹת הַבוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ.

נָא וְנָא הַרְגֵל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתַאֲר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחִזַק בְּזֵה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְשִׁמְחָ וּלְשִׁמְחָ אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצֻמְכֶם מְאֹד מְאֹד מִעֲנִינֵי פְרִיתוֹת וְכוּ', וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיַדָּאִי יִשְׁמַר אֶתְכֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁיִתְרַחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְלֹא יִחְסֹר לְךָ שׁוּם דְּבָר.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וְאִז אֶכְתֵּב לְךָ יוֹתֵר.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקלב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיְקַהֵל, כ"א אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, הֵרֵב ... נִרוּ יְאִיר.

רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל מִיָּנִי כַחֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא הַיְסוּד בְּקִיּוּם הָאָדָם הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאִם בְּגִי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה שְׂמֵחָה, הָיוּ תָּמִיד רוֹקְדִים, כִּי הַשְּׂמֵחָה מְדַבֵּיקָה אֶת הָאָדָם בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְאַנְחֵנוּ רוֹאִים, שְׁנוּפְלֹת עַל הָאָדָם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, שֶׁזֶה קָטֵב מְרִירִי. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: לָמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ קָטֵב מְרִירִי? שְׂמֵרָר תְּהִי שֶׁל אָדָם. וְלָכֵן עָקַר הַתְּקוּהָ שֶׁל אָדָם זֶה רַק שְׂמֵחָה, לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּכְשֶׁאָדָם בְּשִׂמְחָה, אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קס"ט), אִזְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ שְׁלֵא יָבוֹא לִידֵי פָגַם הַבְּרִית. וְעַל-כֵּן רָאָה לְמַסֵּר אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר הִיא מְצוּהָ גְדוֹלָה לְשַׂמַּח אֶת הַזּוֹלָת. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קו'): עֲצָה לְבוֹא לְגַדְלוֹת הַמַּחֲזִין — לְהַשְׁכִּיל אַחֲרָיִם; וְלָכֵן עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲהוּבִי, יְדִידִי הַיְקָר לִי מְאֹד! אֲשֶׁר עָקַר הַתְּכָלִית בְּזֶה הָעוֹלָם לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לְצִיר בְּדַעַתוֹ אֵיךְ שְׂאִין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלָקוֹת גְּמוּרָה הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן. וְלָכֵן רָאָה מַה שְׁקוּרָה עִמָּךְ זֶה רַק מִמֵּנוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ רוֹצֵה שְׁתַּבּוֹא אֵלָיו וּתְדַבֵּר אֵלָיו, וְתַשִּׁיחַ וּתְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִז אִם תִּהְיֶה חֹזֵק בְּזֶה, תִּזְכֶּה לְצֵאת מִהַמְּרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן שְׁנוֹכְנְסוּ בְּךָ, כִּי הַדְּכָאוֹן הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי. וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתַשְׁמַע בְּכֹל יוֹם כְּלֵי זִמְרָה, וְכֵן תַּעֲוֹרֵר אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂתַמִּיד יִשְׁמְחוּ וַיִּרְקְדוּ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא הִרְגַל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאַפְלוּ דְּבוּר אֶחָד יִהְיֶה יָקָר בְּעֵינֶיךָ, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. אֲשֶׁרִי מִי שְׂאֵינּוּ מְטַעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְקַיֵּם אֶת זֶה בְּכֹל יוֹם.

נָא וְנָא רָאָה לְהַסְתַּפֵּל עַל הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּכֹל אֶחָד וְאֶחָד, וְאִז תְּמִיד תִּאִיר לָךְ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא, וְאִין

בְּלַעְדֵּי נִמְצָא, וְאִם אָדָם הָיָה מִחֲדִיר בְּעֶצְמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר דָּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהִשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, אִזּוֹ כֹּל הַחַיִּים הָיוּ כְּבָר חַיִּים אַחֲרַיִם לְגַמְרֵי, כִּי תָמִיד הָיָה שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה, כִּי מֵה יַעֲשֶׂה לוֹ אָדָם, שֶׁהַכֹּל מִשְׁגָּח בְּהִשְׁגָּחַתוֹ הַפְּרָטִית, וְאִזּוֹ לֹא יִפְתָּח מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבַעוֹלָם, כִּי כָּל הַפְּחָדִים בָּאִים רַק מִחֲסָרוֹן הָאֲמוּנָה, כִּי הַמַּאֲמִין הָאֲמִתִּי, שְׂמֵאֲמִין אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדֵּי יִתְבָּרַךְ כָּלָל, וְאֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמִטָּה, אֲלֵא אִם בֶּן מַכְרִיזִין עָלָיו מִלְּמַעְלָה (חֲלִין ז:), וְאָמְרוּ (יוֹמָא ל.ח.): בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךָ וּבִמְקוֹמְךָ יוֹשִׁיבְךָ, אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׂמוֹכֵן לְחַבְרוֹ, וְאֵין מַלְכוּת נוֹגַעַת בְּמַלְכוּת חֲבֵרְתָּהּ, אֲפִלּוֹ כַּמְלֵא נִימָא, וְאִזּוֹ אִף פַּעַם לֹא תִקְנֵא בְּאִף אֶחָד, כִּי תָמִיד תִּדַּע, אֲשֶׁר מֵה שְׂשִׁיף לָךְ לֹא יְכוּלִים לְקַחַת לָךְ, וְעַל־כֵּן מֵה אַתָּה צָרִיף לְהִתְבַּלְבֵּל מִבְּנֵי־אָדָם? ! יוֹתֵר טוֹב לָךְ רַק לְבָרַח אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבַעוֹלָם.

וְזֹאת אַתָּה צָרִיף לְדַעַת, אֲשֶׁר עָקַר גְּדֻלוֹת הַמַּחֲיִין לִידַע, אֲשֶׁר אָדָם צָרִיף לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ לֹא יִחַסֵּר לוֹ שׁוֹם דְּבָר. וְלִכֵּן רֵאָה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּזָה, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹרִים כְּסִדְרָן בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ וּבִהֲלָכוֹת, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִכְנִים דְּבָרִים אֵלּוֹ בְּתוֹף לְבוֹ, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמַּאֲחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקלג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ וּבִקְהַל, כ"א אֲדָרֵיא' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּבֵאתִי לְאֲחַל לְכֶם בְּרִכַּת "מִזֵּל-

טוב" חמה ולבבית על הלדת הנכד. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהברית תהיה בעתו ובזמנו, ותרוו רב נחת דקדשה מהם.

אני מכרח להגיד לכם, ששני ילדיכם ... גרו יאיר ו... גרו יאיר, מצטיינים הן בדרך ארץ ובלמוד התורה הקדושה, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתרוו מהם רב נחת דקדשה.

העקר רק להתחזק, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, למצא גם חתן טוב לבתכם, העקר לא לדחק את השעה ואז יבוא לכם שדוף טוב.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כח תתקלד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל, כ"א אדר-א' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל תלמידי ישיבת "דמשק אליעזר" ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד, אמן.

באתי לבקש אתכם, שתברחו מפל מיני ליצנות, כי עקר הקלפה בזה העולם היא ליצנות, ולהפך — עקר הקדשה זה תמימות ופשיטות, ולכן ענין רבנו ו"ל הוא רק תמימות עמקה, עמק עמק מי מצאנו, ועקר התמימות צריכים בעת שאדם מתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא, כי אין עוד דבר הנצרך לתמימות כמו השיחה בינו לבין קונו, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם, שתשמרו את עצמכם מליצנות, כי חכמינו הקדושים אמרו (ירושלמי ברכות, פרק ב'): קשה היא הליצנות, שתחלתה יסורין וסופה בליה, וכל הצרות שבחורי ישראל סובלים, זה רק מחמת ליצנות; וחכמינו הקדושים אמרו (דרך ארץ ויטא, פרק ו'): תחלת עברה הרהור הלב, שנגיה לה ליצנות; נמצא, אם רואים בחור ליצן, צריכים לדעת שהוא מלא הרהורי עברה, כי אחרת לא היה מתלוצץ, ומי שמלא ליצנות, קשה

לו לְלַמֵּד, וְלִכְּנֹן אֶמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה, פְּרָשָׁה א'):
 מֵהַשְּׂמֶן הַזֶּה כּוֹס מְלֵא אֵינוּ מְזַרְזֵף, אַף דְּבַרֵי תוֹרָה אֵין מְזַרְזֵפִין
 בְּדְבַרֵי לִיְצָנוּת, אִם נִכְנָס דְּבַר שֶׁל תוֹרָה לְלֵב, יוֹצֵא כְּנֶגְדּוֹ דְּבַר שֶׁל
 לִיְצָנוּת, אִם נִכְנָס לְלֵב דְּבַר שֶׁל לִיְצָנוּת, יוֹצֵא כְּנֶגְדּוֹ דְּבַר שֶׁל תוֹרָה.
 וְלִכְּנֹן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מְלִיְצָנוּת, וְאֵנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם,
 שְׁלֹא יִמָּצֵא בִּישִׁיבְתָנוּ בְּחוּר לֶץ אֶחָד, כִּי תִכְףּ-וּמֵיד אִם אֶתוֹדַע שְׂיֵישׁ
 בִּישִׁיבָה אֵיזָה בְּחוּר לִיְצָן, אֲנִי מוֹצִיא אוֹתוֹ מִהִישִׁיבָה.

נָא וְנָא הַרְגִּילוּ אֶת עֲצֻמְכֶם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנוּת,
 כִּי מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנוּת, הוּא
 הוֹרֵג אֶת הַיְצָר הָרַע שְׁלוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן
 א'), שֶׁהַיְצָר הָרַע עוֹשֶׂה אֶת הָאָדָם מְשַׁעַע לְגַמְרֵי, וְעַקֵּר הַתְּקוּן הִיא
 הַתוֹרָה, שֶׁהִיא דְמוּת מִקַּל, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַכְנִיעַ אֶת הַיְצָר הָרַע אֲלֵא
 עַל-יְדֵי מִקַּל, וְהוּא הוּא שְׁשֶׁה סְדְרֵי מְשָׁנָה. וְלִכְּנֹן מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד
 בְּכָל יוֹם שְׁשֶׁה סְדְרֵי מְשָׁנָה, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא שׁוֹבֵר אֶת הַיְצָר הָרַע
 שְׁלוֹ, כִּי הַלּוּחוֹת אֶרְפֵּן ו' וְרַחֲבֵן ו', וּבְזֶה שְׁאָדָם לומֵד מְשָׁנוּת, הוּא
 שׁוֹבֵר אֶת הַיְצָר הָרַע שְׁלוֹ. וְלִכְּנֹן רְאוּ לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד מְשָׁנוּת, וְאִז
 טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַחְזִיק אֶת הַמְּקוֹם נְקִי, וְאֵנִי מְאֹד מְקוּהָ
 לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצִיְתוּ מֵהַ שְׂמֵבִקְשִׁים מִכֶּם, וְאִז נִזְכָּה לְחַתֵּן
 אֶתְכֶם בְּגִיל צָעִיר.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקלה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"א אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ כַּמָּה פְּעָמִים, אַף מְרַב טְרַדוּתִי לֹא
 הִזָּה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִׁיבְךָ.

שְׁמַעְתִּי שְׁקָרְתָּה בְּעֵטֶיךָ שְׁרַפָּה בְּקִרְאוֹנַיִם וְכוּ', וְכֵן יֵשׁ הַרְבֵּה תְלוּנוֹת עֲלֶיךָ, הֵן שְׁאֵתָה בְּחֹר לִיצֵן וְכוּ', וְאֵתָה יוֹדֵעַ שְׁאֲצִלִּי אִין דְּבַר כְּזָה, אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים בַּחֲוָרִים בְּעֵצִיִּים בִּישִׁיבְתִּי, וְלִכֵּן בְּזֹאת תִּבְחָן — אִם תִּשְׁלַם אֵת הַנְּזֹק שְׁגָרְמָתָּ — מַה טוֹב וּמַה נְעִים, וְאִם לֹא, רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שְׁתַּעֲקֶר, וְתִכְףּ-וּמִיד תַּעֲזֹב אֵת הַיְּשִׁיבָה, כִּי הַלִּיצְנוֹת זֶה עֵקֶר הַקְּלָפָה, וְהַיְּשִׁיבָה שְׁלֹנוּ עוֹמְדָת רַק עַל תְּמִימוֹת וְלֹא עַל לִיצְנוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּרְאֶה תִכְףּ-וּמִיד לְקַחַת אֵת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתַחֲוֶס וְתַחְמַל עַל עֲצָמְךָ, כִּי אַחֲרַת תִּפְּל בְּפַח יְקוֹשׁ, וְתִרְאֶה לְרַחֵם עַל עֲצָמְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּקִּים אֵת דְּבָרֵי לְשַׁלֵּם אֵת הַנְּזֹק שְׁגָרְמָתָּ, וְאִם לֹא, סַע חֲזָרָה.

הַמֵּאחַל לְךָ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

כַּח תַּתְקִלוּ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר וַיְקַהֵל, כ"א אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מַכְתְּבְּךָ, רְאֵה לְחִזֵּק אֵת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תִּהְיֶה לְךָ שׁוֹם חֲלִישוֹת הַדַּעַת כְּרָגַע.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁאֵתָה צְרִיךְ לְקַחַת אֵת ... גֵּרוּ יְאִיר, וּלְהַזְהִירוּ שְׂאֵם הוּא לֹא יִפְסִיק עִם הַלִּיצְנוֹת שְׁלוּ, אִין לוֹ מַה לְחַפֵּשׁ יוֹתֵר אֲצִלְנוּ, כִּי הָעֵקֶר אֲצִלְנוּ זֶה רַק תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת.

נָא וְנָא אֵל תִּבְלַבֵּל אֵת עֲצָמְךָ מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְתִהְיֶה לְנוּ פַּה יְשִׁיבָה שֶׁל שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת עַד אַרְבַּע-מֵאוֹת בַּחֲוָרִים, וַיְהִיָּה לְכֶם הַרְבֵּה נַחַת מֵהֶם.

רֵאָה לְהַכְנִיס בְּיָשִׁיבָה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה, כִּי תִכְףּ-וּמִיד כְּשִׁישׁ
אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה, בְּזֶה נִתְרַחֵב הַדַּעַת, כִּי עַל-יְדֵי תִקְוָה הַשְׂמֵחָה
נִתְרַחֵב הַדַּעַת.

אֲתָה צְרִיף לְדַעַת, שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, דְּכָר גְּדוֹל וְדְכָר קָטָן
אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי
וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמֵכְנִיס בְּעַצְמוֹ אֶת הַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרָטִית, וְאִזּוֹ הַכֹּל יִלְךְ לוֹ
כְּכֹר בְּקַלּוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

רֵאָה לְכַתֵּב לִי דִין וְחֻשְׁבוֹן מִהִישִׁיבָה.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקלוז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וּבִקְהָל, כ"א אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח.

בְּאֲתֵי לְאֲחֵל לָכֶם בְּרִפְת "מְזֹל-טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַכֶּנֶס
בְּנַכְס בְּכַרִּיתוֹ שֶׁל אֲבִרְהָם אָבִינוּ, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיחִיָּה
בַּעֲתוֹ וּבְזַמְנוֹ, וְעוֹד תִּרְוּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהֶם, וְעוֹד תִּזְכּוּ לְרֵאוֹת
בְּנִים לְבָנִיכֶם.

הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדְּלוּ, שִׁיחִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְאֵל תִּרְיָבוּ
בֵּינֵיכֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הַמַּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקלח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל, כ"א באדר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבִנְגָּאֵל "עִיר
בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֹנִי הַעֲלִיָּהוּן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיִּצְיָלֵן מִכָּל
צָרָה וְצוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶן, אָמֵן.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קס"ה): "וְאֶהְבֶּתְ לְרַעַף
כְּמוֹדָף" — הֵינּוּ שֶׁתִּקְבַּל בְּאַהֲבָה אֶת כָּל הַרְעוֹת וְהַיְסוּרִים הַבָּאִים
עֲלֶיךָ, כִּי כִפִּי גְרִיעוֹת מַעֲשִׂיךָ, מִגִּיעַ לָךְ הַרְבֵּה יוֹתֵר, אֶף-עַל-פִּי-כֵן
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוֹלֵךְ עִמָּךְ בְּרַחֲמִים. הֵינּוּ רַבְּנוּ ז"ל מְפָרֵשׁ אֶת
הַפְּסוּק "וְאֶהְבֶּתְ לְרַעַף" — תֵּאָהָב אֶת הַרַע שֶׁבָא עֲלֶיךָ, כִּי עֲלֶיךָ
לְדַעַת — כְּמוֹדָף, כְּמוֹ שֶׁאֲתָה הוּא, כְּאֲשֶׁר כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתָנוּ
יודֵעַ בְּאִיזָה לְכָלוֹף וְזָבֵל הִיָּה. אִזִּי "אֲנִי ה'" — עֲדִינְ הוֹלֵךְ עִמָּךְ
בְּרַחֲמִים. וּבְאֲמַת יֵשׁ כָּאֵן פֶּלֶא; כִּי הֲלֹא אָנוּ יוֹדְעִים כָּל־ל בְּ"לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן", שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אֵינּוּ יוֹצֵא מִפְּרוּשׁ הַפְּסוּק, הֲלֹא יֵשׁ מִצּוֹת עֲשֵׂה
שֶׁל "וְאֶהְבֶּתְ לְרַעַף כְּמוֹדָף", שֶׁאֲדָם צָרִיף לְאַהֲבֵ אֶת הַזּוּלָת, יִהְיֶה מֵה
שִׁיְהִיָּה, שֶׁאֲמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אֲשֶׁר בְּזָה תְלוּיּוֹת כָּל הַמְצוּוֹת. וְאוֹמֵר
רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רל"ט), שְׂאִי אֲפֹשֶׁר לְהַתְּפַלֵּל
לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֶלֶּא עַל-יְדֵי שְׂמֻקְבָלִים עַל עֲצָמָם רֵאשִׁית כָּל
אֶת הַמְצוּוֹה שֶׁל "וְאֶהְבֶּתְ לְרַעַף כְּמוֹדָף", לְכֵן תִּקַּן הָאֲר"י ז"ל קִדָּם
הַתְּפִלָּה, שֶׁתְּהִיָּה לָנוּ הַמְצוּוֹה הַזֶּה, כִּי אִי אֲפֹשֶׁר לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, בְּלִי שְׂנַקְבָל עַל עֲצָמֵנוּ מִצּוֹת עֲשֵׂה זֶה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
(תְּהִלִּים כ"ב, ח'): "אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם", עַקֵּר הַדְּבֹוֹר בָּא מִשְׁלוֹם; וְלִכֵּן
אִיךְ רַבְּנוּ ז"ל יָכוֹל לְהוֹצִיא אֶת הַפְּרוּשׁ הַפְּשׁוּט וּלְפָרֵשׁ: "וְאֶהְבֶּתְ
לְרַעַף" — 'רַעַף' מִלְשׁוֹן רַע, הֵינּוּ לְאַהֲבֵ אֶת הַרַע שֶׁבָא עֲלֶיךָ, כִּי
כְּמוֹדָף" — כְּמוֹ שֶׁאֲתָה בְּעֲצָמָךְ יודֵעַ בְּאִיזָה לְכָלוֹף אֲתָה נִמְצָא,
עֲדִינְ "אֲנִי ה'" — הוֹלֵךְ עִמָּךְ בְּרַחֲמִים? אֶלֶּא הַפְּרוּשׁ הוּא כָּף,

שְׁנֵיהֶם עוֹלִים בְּקִנְיָה אֶחָד; הֵינּוּ מִמִּי מְקַבְּלִים רַע? מִן הַחֶבֶר, רַע מְקַבְּלִים מִהַזּוּלָּת, רַע מְקַבְּלִים מִהָאִשָּׁה, רַע מְקַבְּלִים מִהַבְּעַל, רַע מְקַבְּלִים מִהִלְדִּים, וְזֶה הַפְּרוּשׁ: "וְאֶהְבֶּתְּ לְרַעֲךָ" — תֵּאָהֵב אֶת הַחֶבֶר שְׁלֶךְ, וְגַם "לְרַעֲךָ" — לְשׁוֹן רַע, הֵינּוּ תֵּאָהֵב אֶת הָרַע הַבָּא לָךְ מִהַחֶבֶר שְׁלֶךְ, מֵאִשְׁתְּךָ, מִיְלֻדֶיךָ וּמִמְשַׁפְּחֹתְךָ, כִּי "כְּמוֹךָ" — כְּמוֹ שְׂאֵתָה הוּא שְׁעֵבֶרְתָּ כָּל־כָּף הַרְבֵּה עֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת, תִּדַּע לָךְ, שְׁעֵדִין "אֲנִי הוֹיָה" הוֹלֵךְ עִמָּךְ בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים. נִמְצָא, שְׁשֵׁנֵיהֶם עוֹלִים בְּקִנְיָה אֶחָד. וְזֶה הַיִּסוּד שֶׁל "וְאֶהְבֶּתְּ לְרַעֲךָ כְּמוֹךָ", שְׁצָרִיכִים לְאָהֵב אֶת כָּל יְהוּדִי, אֵף שְׁעוֹשֶׂה לָךְ רַע. וְכֵמוֹ שְׂאוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב), שְׁצָרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְכַף זְכוּת, אֲפִלּוּ רָשָׁע גָּמוּר, כִּי בְּרַגְעַ שְׁדָּנִים אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, מַעֲלִים אוֹתוֹ מִכַּף חוֹב, וּפּוֹתְחִים לוֹ דֶּרֶךְ אֵיךְ לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה. וְזֶה מֵה שְׁדוּד הַמְּלָךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים לז, י'): "וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע, וְהַתְּבוּנָה עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינּוּ"; אִם תִּמְצָא "עוֹד מְעַט" טוֹב, שְׁשֵׁם אֵינוֹ רָשָׁע, אֲנִי "וְהַתְּבוּנָה עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינּוּ" — הוּא כְּבָר לֹא אוֹתוֹ אָדָם. לְכֵן צָרִיכִים תְּמִיד לְרְאוֹת לְדוֹן אֶת כָּל יְהוּדִי לְכַף זְכוּת, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, אֵף שְׁעוֹשֶׂה לִי רַעוֹת גְּדוֹלוֹת מְאֹד, אֲסוּר לְדוֹנוֹ לְכַף חוֹב, אֲלֹא לְמִצָּא בּוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת. וְאִם גַּלְיָה בְּדֶרֶךְ זוֹ, אֲזוּ נוֹכַל לְהַחֲזִיר אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה.

וּמִצַּד שְׁנֵי רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סִפְר־הַמְּדוּת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן פח): אֲסוּר לְלַמַּד זְכוּת עַל מִסִּית; וּמִי שְׁמִסִּית אֶת זוּלָּתוֹ, אֵין עָלָיו שׁוּם לְמוֹד זְכוּת. נִשְׂאֵלֶת הַשְּׂאֵלָה, אֵיךְ זֶה עוֹלָה בְּקִנְיָה אֶחָד עִם מֵה שְׂאוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב), שְׁצָרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל־לְכַף זְכוּת אֲפִלּוּ רָשָׁע גָּמוּר? אֲלֹא יֵשׁ הַפְּרֵשׁ בֵּין רָשָׁע גָּמוּר לְמִסִּית וּמְדִיחַ. רָשָׁע גָּמוּר הֵינּוּ אָדָם שְׁחָטָא לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁר כָּלְנוּ אֵינּוּ נִקְיִים מִזֶּה, וּפְשַׁעֵנוּ וְעִשְׂיֵנוּ מֵה שְׁעִשְׂיֵנוּ, הִבָּה לֹא נִטְעָה אֶת עֲצָמֵנוּ, עִשְׂיֵנוּ שְׁטִיּוֹת בְּחַיִּים, עֲבָרְנוּ עֲבֻרוֹת בְּחַיִּים, וְעֵתָה אָנוּ שְׁכִיִּים בְּתִשׁוּבָה, אִם לֹא יְדוֹנוּ אוֹתָנוּ לְכַף זְכוּת, יִסְגְּרוּ לָנוּ אֶת כָּל הַדְּלָתוֹת, לְכֵן אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, שְׁצָרִיכִים לְדוֹן לְכַף זְכוּת, וּבְזֶה פּוֹתְחִים לוֹ פֶּתַח לְתִשׁוּבָה. וְלְכֵן 'רָשָׁע' נִקְרָאִים אֲנַחְנוּ, שְׁיֵשׁ לָנוּ

עבר לא פל-כף מזהיר, כפי שכל אחד ואחד יודע את עברו שעשה
הבלי הבלים בחיים, עם כל זאת צריכים לדון את עצמנו ואת
זולתנו לכף זכות, ובצורה כזו יכולים להחזיר את כל עם ישראל
בחשוכה. אבל יש יוצא מן הכלל, שהם המסיתים ומדיחים, אם
אחד מסית ומדיח נגד היהדות, נגד הקדוש-ברוך-הוא, נגד כל
הקדוש לעם ישראל, נגד היהדות, עליו אמר רבנו ז"ל, שאין
מלמדים זכות על מסית, כי עליו אין שום למוד זכות. ונקח לדגמא
את הסמ"ך-מ"ם שלנו. אין לו שום ופוח של אידיאולוגיה, אלא
סתם מסית לשם מסית, למקוה לא נתן להכנס, ועשה הפרשים בין
ספרדים לאשכנזים, הרי זה רשע מרשע, עד שנתגלה לנו, שהיה גם
שלא התיר לנו להכנס, כי המקוה היה פסול. נמצא, שהוא מסית
ומדיח נגד טהרת המשפחה, אשר רשע כזה הוא בכלל מסית,
ואסור לדנו לכוף זכות, אלא להבדל ממנו לגמרי, או שנקרע
הערוב, ושנה שלמה לא רצה לתקנו בדוקא, וכזה גרם שאנשים
חללו שבת. כי אסור להוציא מרשות היחיד לרבים בלי ערוב, ורשע
מרשע כזה מסית ומדיח, שלא רצה לתקן את הערוב, ואדרבה,
רצינו לתקנו, והביא את המשטרה, ופתח תיק ל... וכן עם המקנה
כאמור לעיל. זו דגמא של מסית ומדיח, ועליו אומר רבנו ז"ל,
שאינ מלמדים זכות עליו. כי זהו רשע מרשע, טמא מטמא, אף
שהולך עם זקן ופאות אבל הוא מסית ומדיח, אם גלף בעיר
העתיקה נראה שם כמרים ההולכים עם זקנים לבנים ומעיל שחור
עד הארץ, ותרבוש על הראש, אבל הם נותרו כמר. למדים מפאן
מה זה מסית, אשר אם מסית נגד היהדות, אין למוד זכות עליו.
אבל את כלל גשמות ישראל צריכים לדון לכף זכות, אף שיש לי
רע ממנו.

כמו-כן צריכים בני הזוג לדון זה את זה לכף זכות, כי זה
היסוד בשלום-בית. "חכמות נשים בנתה ביתה, ואולת בידיה
תהרסנו" (משלי יד, א). כשהאשה פקחית, היא יודעת איך לבנות את
ביתה. הבעל ממרמר מתסכל, עוברים עליו הרבה משברים, הבעל
רוצה לראות אשה מתייבת, אשה טובה. ואומרים חכמינו הקדושים:

אִשָּׁה טוֹבָה — מִתְּנָה לְבַעֲלָהּ; אִשָּׁה שְׂמֻקְבֵּלֶת אֶת בַּעֲלָהּ בְּסֹכֶר פְּנִים יְפוֹת, מְשֻׁמַּחַת אוֹתוֹ וְכוּ', זוֹ נִקְרָאת אִשָּׁה טוֹבָה. וְלִהְפֹךְ — אִשָּׁה רָעָה צָרַעַת לְבַעֲלָהּ, מֵאִי תִקְנֶנְתִּיהָ? יִגְרָשְׁנָה (יְבָמוֹת סג:). וְלִהְפֹךְ אִשָּׁה יָפָה — אֲשֶׁרִי בַעֲלָהּ, מְסַפֵּר יָמָיו כְּפָלִים (שם); וְכֵן: אִשָּׁה כְּשֶׁרָה הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בַּעֲלָהּ (תָּנָא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה ט.). וְהָיִית שְׂאֵנִי מְדַבֵּר עִתָּה אֶל הַנְּשִׁים. אֲזִי עֲלִיכֶן לְדַעַת, בַּעַל יְכוּלִים בְּנִקְל לְהַפְּדוֹ אֶת דַּעְתּוֹ, אִם הָאִשָּׁה תִתְּנֶה עִמּוֹ בְּסֹכְלָנוֹת, תְּדוּן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, תַּחֲזִיק אוֹתוֹ, תַּעֲוֹדְדוֹ וְתִשְׁמַחוּ, בְּנִקְל תִּהְפְּכֶנּוּ. כִּי הֵרִי הַבַּעֲלִים סוּבְלִים עֲלֵבּוֹנוֹת, בְּזִיוּנוֹת, שְׂפִיכוֹת דָּמִים, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין. וּבְפָרְט כְּשִׁיּוּצָאִים לַעֲבֹד אֶצֶל הַזּוֹלָת, מְקַבְּלִים הַשְּׂפָלוֹת, וְכֵן כְּשִׁיּוּצָאִים לְהַפְּצָה, אֵין זֶה קַל, עַל-כֵּן עַל הָאִשָּׁה לְדוּגוֹ לְכַף זְכוּת. וְאִז אִם הוּא רוֹאֶה שְׂאֵשְׁתּוֹ מְכִינָה אוֹתוֹ וְעוֹזֶרֶת לוֹ, הִיא תִקְבֵּל מִמֶּנּוּ בַחֲזָרָה טוֹב כְּפֹל כְּפָלִים. כִּי אֶפְלוּ אָדָם רָשָׁע, אִישׁ רַע וּבִלְעֵל, אִם הָאִשָּׁה תִדַּע אִיךָ לְתַמְרוֹן, וְאִיךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ — יְכוּלָה לְהַפְּכוֹ.

אם רואים שהבעל עצבני, כַּעֲסָן מִתְּפָרֵץ, הַשֵּׁם יִשְׁמֹר, מֶה עוֹשִׂים? לֹא עוֹנִים, אֲלֹא יוֹצֵאִים בַּחוּץ וּמִתְבּוֹדְדִים וּבוֹכִים לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְאֵה עֲנִי וְשֵׂא לְכָל חַטָּאתִי, אֲנִי שִׁפְחָתְךָ פְּלוֹנִית בַּת פְּלוֹנִית, כְּזֹאת וְכְזֹאת עָשִׂיתִי בִימֵי חַיִּי (וּלְפָרֵשׁ בְּדִיוֹק מֶה עָשִׂתָּה), וְהִנֵּה אֲנִי מְקַבְּלֶת עֲכָשׁוֹ אֶת הָעֵנָשׁ עַל יָדְךָ, קִבַּלְתִּי הַשְּׂפָלוֹת, צָעָקוֹת, מַכּוֹת, חוֹס וְחַמֵּל עָלַי, אָבִי שִׁבְשָׁמַיִם, וּמַחֵל לִי". וְכֵן הִיא תִאָּרֶךְ וְתִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא תַעֲנֶה לוֹ, אֲלֹא תִצְדִּיק עָלֶיהָ אֶת הַדִּין: "הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ, כִּי כָל דְרָכָיו מִשְׁפָּט, אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עוֹל, צְדִיק וְיֵשֶׁר הוּא"; מַגִּיעִים לִי הָעֲלֵבוֹנוֹת וְהַבְּזִיוּנוֹת, הַחֲרוּפִין וְהַגִּדּוּפִין. הַבַּעַל יֵצֵא וְיִרְאֶה אֶת אִשְׁתּוֹ בּוֹכָה, עַל-פִּי-רֹב הוּא יִשְׁבֵּר וַיִּבְקֹשׁ סְלִיחָתָהּ. אֲבָל יִשְׁנֵם כָּל מִינֵי טַפּוּסֵי אַנְשִׁים, יִשְׁנֵם אַנְשִׁים רָעִים בְּטַבָּעִם, רָשָׁעִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, מְלֵאֵי רַע, פְּגָמוֹ בַחֲטָאִים, וּמִמִּילָא הֵם קְשׁוּחִים מְאֹד. וְלֹא צְרִיכִים לַעֲנוֹת לְבַעַל כְּזֶה, וְאִם מִמְשִׁיף לְהַצִּיק, אוֹמְרִים לוֹ בְּגִלּוּי: "בַּעֲלִי הַיָּקָר! תִּדַּע לָךְ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֶה וְרוּאֶה בְּצַרְתִּי, וְרוּאֶה בְּעֲלֵבוֹנֵי,

למה אַתָּה מתְפָּרֵץ עָלַי, מֶה עָשִׂיתִי לָךְ?! כָּל פַּעַם אַתָּה רוֹדֵף אוֹתִי מִחֲדָשׁ, וּמִצָּר צְעָדִי, וְאֵינְךָ נוֹתֵן לִי כֶסֶף בְּעִבּוּר אֲכָל וּבִגְדִים לְיַלְדִים "וְכוֹי וְכוֹי", וּמִסְבִּירִים לוֹ בְּנַחַת, בְּלִי צְעָקוֹת וְכוֹי. אִם תִּלְכְּנָה בַצְנוּחַ כְּזוֹ, אֲפֵלוּ הַבַּעַל הַקְּשׁוּחַ בְּיוֹתֵר — יִתְרַכֵּף וְיִשְׁבֵּר, וְזֶה בְּרוּר! וְאִם לֹא בַפַּעַם הַרְאֵשׁוֹנָה, אֲזִי בַפַּעַם הַשְּׁנִיָּה וְהַשְּׁלִישִׁית. אַךְ מִלְצַעַק עַל בַּעַל וְלְהַשְׁפִּילוֹ — לֹא מְשִׁיגִים שׁוּם תּוֹעֵלָת, כִּי הוּא מִמִּילָא מִמְרָמֵר, אֲזִי יוֹצֵא רַגְזוֹ עַל אִשְׁתּוֹ, וְזֶה בְּדוּק וּמְנַסָּה.

וְעַל דָּבָר זֶה צְרִיכִים לְחַזֵּר וּלְשַׁנֵּן הַיֵּטֵב, שְׂאִין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל מֶה שְׂאָנוּ מִרְגִּישִׁים וְרוּאִים וְשׁוֹמְעִים, הַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל, אָדָם חַי בְּדַמְיוֹנוֹת, יִשְׁנֵם נָשִׁים קַנְאִיוֹת לְבַעֲלֵיהֶן, "לְהִיכֵן הִלְכָתְּ?! עִם מִי דִבַּרְתְּ?!" וְכוֹי, וּכְמוֹ שֶׁהָאִשָּׁה אֵינָה אוֹהֶבֶת שֶׁבַעֲלָהּ יוֹרֵד לְחַיִּיהָ, וְשׂוֹאֵל: "הִיכֵן הֵיית הַיּוֹם?! מֶה עָשִׂית, מֶה קָנִית?! לְמָה הִלְכָתְּ לְמָקוֹם פְּלוֹנִי?!" וְכוֹי. כִּי הַבַּעַל אֵינְנו אוֹהֵב, שֶׁתִּהְיֶה לוֹ שׁוֹטְרֵת וְכוֹי. כִּי אֵין אֵלוֹ חַיִּים, אֲלֵא מְשֻׁטֵר, לְבַעַל יֵשׁ שׁוֹטְרֵת וְלֹאִשָּׁה יֵשׁ שׁוֹטֵר וְכוֹי. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצ"א), שֶׁבְּזֶה הָעוֹלָם יְכוּלִים לְשַׁבֵּת — אֶחָד בְּגֵן-עֵדֶן וְאֶחָד בְּגִיְהֵנוֹם. וְכֵן אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"ב): הַגֵּן-עֵדֶן וְהַגִּיְהֵנוֹם הֵם בְּזֶה הָעוֹלָם. וְכֵן אוֹמֵר (חֵלֶק ב', סִימָן קי"ט), אֵין מְשַׁג שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה, אֲלֵא — אוֹ גֵן-עֵדֶן — עוֹלָם הַבָּא, אוֹ גִיְהֵנוֹם, אִם אָדָם מְדַבֵּר רַק מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חַי עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יֵשׁ לוֹ גֵן-עֵדֶן, עוֹלָם הַבָּא בְּזֶה הָעוֹלָם, וְחַי בְּגֵן-עֵדֶן בְּזֶה הָעוֹלָם, כָּל מֶה שֶׁמַּעֲיֵק לוֹ וּמַצְעֵר אוֹתוֹ הוּא בָּא וּבוֹכָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה גֵן-עֵדֶן — עוֹלָם הַבָּא; יוֹצֵאִים בַּחוּץ לְשֹׂאף אֲוִיר צַח, וּבוֹכִים לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, הוֹלְכִים לְקַבְּרֵי צַדִּיקִים, וְשׁוֹפְכִים אֶת הַלֵּב לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְמִי אֵין צְרוּת וּבְעִיּוֹת?! אֲזִי בּוֹרְחִים לְרַבּוֹן כָּל עוֹלָמִים, וְשׁוֹטְחִים לְפָנָיו כָּל בְּקָשׁוֹתֵינוּ, זֶה נִקְרָא גֵן-עֵדֶן — עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה. אֲבָל אִם אָדָם אֵינּוּ רוֹצֵה לְקַבֵּל אֶת זֹאת, זֶה נִקְרָא גִיְהֵנוֹם — עוֹלָם הַזֶּה, וּמִמִּילָא רַבִּים בְּבֵית, יֵשׁ רַק אֵשׁ וְכוֹי. וְלִכֵּן הַכֹּפֵל הַדָּבָר, אִם הַבַּעַל

מִפְרָע וְצַעֲקוֹנִי, יוֹצְאִים לְבַחוּץ, וּבּוֹכִים לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מַגִּיעַ לִי, חֲטָאתִי, עֲוִיתִי וּפְשַׁעֲתִי, כְּזֹאת וְכְזֹאת עָשִׂיתִי" וְכוּ'. אֲשֶׁר אֵין תַּעֲנוּג יוֹתֵר גָּדוֹל מִלְדַּבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.

אָנוּ מוֹצְאִים אֶצֶל חַנּוּה, אֲשֶׁר לֹא הָיוּ לָהּ יְלָדִים, אֲבָל הָיְתָה לָהּ צָרָה בְּבֵיתָהּ, לְאֶלְקָנָה הָיְתָה עוֹד אִשָּׁה — פְּגִינָה. "וַיְהִי לְפָנֶיהָ יְלָדִים וּלְחַנָּה אֵין יְלָדִים" (שְׁמוּאֵל-א' א, ב), וְאֶלְקָנָה עָלָה לְבֵית הַמֶּקְדָּשׁ, שְׁנִבְנָה אֹז בְּשֵׁלָה, וְעוֹרֵר עוֹד יְהוּדִים לְלַקֵּת לְמִשְׁכַּן שֵׁלָה וְכוּ'. "וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּזְבַּח אֶלְקָנָה וַנִּתֵּן לְפָנֶיהָ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל בְּנֵיהָ מְנוּחַת, וּלְחַנָּה יִתֵּן מְנָה אַחַת אַפִּים, כִּי אֵת חַנּוּה אָהַב, וְה' סָגַר רַחֲמָהּ, וְכַעֲסָתָה צָרְתָהּ גַּם כַּעַס בַּעֲבוּר הַרְעָמָה" וְגו' (שָׁם, פְּסוּק ו'); פְּגִינָה הָיְתָה דוֹחֶקֶת אֶת חַנּוּה כָּל פַּעַם שְׁנוֹלֵד לָהּ בֶּן אוֹ בַת, וּמִקְנִיטָה אוֹתָהּ עַל שֶׁהִיא לֹא זָכְתָה לְיְלָדִים. הַיּוֹדְעוֹת אֵתֵּן אֵיזָה צַעַר זֶה?! לְאִשָּׁה אֵין יְלָדִים, וְלְאַחֲרִים יֵשׁ יְלָדִים, וּמְצִיקִים לָהּ. וְכַתּוּב בְּהַמִּשְׁפָּה (שָׁם פְּסוּק י'): "וְהִיא מָרַת גִּפְשׁ, וְתַתְּפַלֵּל עַל ה' וּבָכָה תִּבְכֶּה". חַנּוּה הָיְתָה מָרַת גִּפְשׁ, וְנִכְנְסָה לְמִשְׁכַּן שֵׁלָה, וּבְכַתָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. "וְהָיָה כִּי הִרְבִּיתָה לְהַתְּפַלֵּל לְפָנָיו ה'" (שָׁם, פְּסוּק יב), אוֹמְרִים עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְרוּשָׁלַיִם בְּרִכּוֹת ד, א): מִכָּאֵן שֶׁכָּל הַמְרֻבָּה בַתְּפִלָּה — גַּעֲנָה. חַנּוּה שֶׁפָּכָה לְבָהּ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ. הִיא יָדְעָה שֶׁהַכְּתָב זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! "וְחַנּוּה הִיא מְדַבְּרַת עַל לְבָהּ, רַק שֶׁפְּתִיָּה נְעוּת וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמַע, וַיַּחֲשֹׁבָה עָלַי לְשַׁכְּרָה" (שָׁם, פְּסוּק יג). הִיא הִתְבּוֹדְדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עֲמֵדָה וּפְגִינָה אֶל הַקִּיר וּבְכַתָּה וְשֶׁפָּכָה לְבָהּ, וְעָלִי הַכֶּהֱן, חָשַׁב שֶׁזֶה אִשָּׁה שְׁכוּרָה, וְלָמָּה יוֹשֶׁבֶת כָּאֵן וּמְדַבְּרַת וְכוּ'?! וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עָלַי: "עַד מָתַי תִּשְׁתַּכְּרִין, הַסִּירִי יַיִנְךָ מֵעַלֶיךָ". "וַתַּעַן חַנּוּה וַתֹּאמֶר: לֹא אֲדוֹנִי, אִשָּׁה קָשֶׁת רִיחַ אֲנִכִי, וַיִּין וְשִׁכְרָה לֹא שְׁתִּיתִי", אֵינֶנִּי שׁוֹתָה — לֹא יַיִן וְלֹא בִירָה, אֲלֵא אֲנִי שׁוֹפְכַת לְבִי לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֲנִי אִשָּׁה קָשֶׁת רִיחַ, "אֵל תִּתֵּן אֲמַתְךָ לְפָנָי בַּת בְּלִיעֵל, כִּי מֵרַב שִׁיחִי וְכַעֲסִי דִּבַּרְתִּי עַד הִנֵּה". אֵל תַּחֲשֹׁבֵנִי כְּאִשָּׁה בַת בְּלִיעֵל, וּכְאֵלוֹ אֵין לִי מֵה לַעֲשׂוֹת, אֲלֵא בְּאֵתִי לְכָאֵן לְבַקְשׁוֹ יִתְבַּרֵךְ. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, שֶׁחַנּוּה פָּעֲלָה עַל-יַדִּי תַפְלוּתֶיהָ, וַיִּצָּא מִמֶּנָּה שְׁמוּאֵל הַנְּבִיא, וְהָיָה כָּל-כֶּף גָּדוֹל, שֶׁשֶׁקוּל

שְׁמוּאֵל כְּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן, מִי אֵינוֹ יוֹדֵעַ גְּדֻלַּת מִשָּׁה רַבְּנוֹ — שְׁהוֹרִיד לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, וְגִדְּלַת אַהֲרֹן הַכֹּהֵן — שְׁעֲשֵׂה אֶת הָעֲבוּדָה בְּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ. וְאַף-עַל-פִּי-כֵן שְׁקוּל שְׁמוּאֵל כְּנִגְדָּם. לְמִדִּים מִכָּאן מֵהִי מַעֲלַת הַתְּפִלָּה, שְׁאִשָּׁה בּוֹכָה לְפָנַי קוֹנֶה.

וְלָכֵן עַל הָאִשָּׁה לְדַעַת, שְׁיֵשׁ לָהּ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתי מִגְּבֻלִים, אִם רַק תִּדְעֵ אֵיךְ לְנַצֵּלָם. בְּעַל צְרִיף לְדוֹן לְכַף זְכוּת, אֲפִלוּ יִהְיֶה מֵה שְׁיִהְיֶה. לְהִרְאוֹת לוֹ אֶהְבֶּה תְּמִיד, לְדַבֵּר עִמוּ בְּנִחַת, אֲזִי תִרְאִינִי אֵיךְ תִּפְעֲלֶנָּה אֲצֵל בְּעֵלִיכֵן. וְאִם עֲרִין לֹא פּוֹעֲלִים, אֲזִי יוֹצְאִים, כְּאִמּוֹר, בַּחוּץ, וּבוֹכִים לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ. בַּל נָא נִשְׁפַּח מִי אֲנַחְנוּ!

הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע אָמַר: אִשָּׁה אוֹ אִישׁ — כִּיִּן שְׁמִשְׁתַּגְּעִים, זֶה בָּא מִגֵּאוּת וּמִגֵּאוּת, רוֹאִים אִישׁ הַרוֹצֵה לְהִיּוֹת מוֹשֵׁל וּמְנַהֵיג, אוֹ אִשָּׁה הַרוֹצֵה לְהִיּוֹת מְנַהֵיגָה, מְנַהֵלָת, מוֹשֵׁלָת וְכוּ', וּמַחֲמַת שְׁאִין מְקַבְּלִים אוֹתָם לְהִיּוֹת כְּפִי שְׂרָצוֹ, אֲזִי הֵם נִשְׁבָּרִים, וְנִכְנָסִים בְּדַכְאוֹן, עַד שְׁמִקְבָּלִים שְׁבָר עֲצָבִים, חֵס וְשָׁלוֹם, וּמֵאִין זֶה בָּא? מַחֲמַת שְׁ"אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת מִשָּׁהוּ, מְלֵךְ, מְנַהֵיג, שֶׁר, רֵאשׁ", "אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת רֵאשׁ הַמְּדַבְּרוֹת, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת בְּעֵלַת הַבַּיִת" וְכוּ', וְאִין חֲפָצִים בָּהֶם, אֲזִי יוֹצְאִים מִדַּעְתָּם. אֵךְ זֹאת עֵלִיכֵן לְדַעַת, שְׁעַקֵר הַשְּׁלֵמוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם — לֹא לְרִצּוֹת שׁוֹם דְּבָר, רַק לְעֲשׂוֹת רִצּוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ. וְלָכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֵלֵק א', סִימָן ל'ד), שְׁכָתוֹב וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, צְרִיכִים לְקַבֵּל זֶה מִזֶּה, לֹא כְּתוֹב וְנוֹתְנִים דִּין לְדִין, אֲלֵא וּמְקַבְּלִין, כִּי אִישׁ צְרִיף לְקַבֵּל מִרְעֵהוּ, אִשָּׁה צְרִיכָה לְקַבֵּל מִרְעוּתָהּ, וּלְשִׂאָלָהּ: "מֵה אַתָּה אוֹמֵרַת עַל רַעֲיוֹן זֶה"? "עֲשֵׂי לִי טוֹבָה, תַּחֲזָקִי אוֹתִי בְּאִמּוּנָה, בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת" וְכוּ', וְכָל אַחַת תִּתֵּן לְזוּלָתָהּ וּתַחֲזָקֶהּ בְּמֵה שְׁחָסַר לָהּ. וְכֵךְ תַּחֲלִפְנָה בִּינֵיהֶן נִקְדּוֹת טוֹבוֹת, כִּי כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ נִקְדָּה שְׁאִין בְּחִבְרוֹ. אַחֲרַת לֹא הִיָּה נִבְרָא, כָּל יְהוּדֵי יֵשׁ בּוֹ מַעֲלָה שְׁאִין בְּזוּלָתוֹ, לָכֵן אֲסוּר לְהִשְׁבֵּר, אֲלֵא לְהִיּוֹת חֲזָק בְּנִקְדָּה שְׁלִי, וְאִינְנִי רוֹצֵה לְהִכְרִיחַ אֶת הַנִּקְדָּה שְׁלִי עַל הַזּוּלָת, כִּי אִינְנִי דִקְטָטוֹר וְכוּ', דִּקְטָטוֹרָה אֵךְ אֶחָד אֵינוֹ אוֹהֵב, וְכֵלָם סוֹלְדִים מִמִּשְׁטָר זֶה. לָכֵן אִשָּׁה פִּקְחַת צְרִיכָה לִידַע כִּיצַד לְהִתְנַהֵג עִם בְּעֵלָהּ, לְשִׁמְעַ אֶת אֲשֶׁר רוֹצֵה לְהִשְׁמִיעַ, וְאֵךְ

שְׁמַדְבַּר הַבַּל וְשָׁטוֹת, לֹא תִשְׁפִּילוּ וְכוּ'. וְאִם תִּלְכְּנָה בְּאִפְנֵי הַזֶּה, אֲנִי מִבְּטִיחְכֶּן, שִׁיְהִיָּה לְכֶן שְׁלוֹם-בֵּית, וְתַעֲמְדֶנָּה אוֹתוֹ עַל הַטְּעוֹת בְּדַרְךָ אַהֲבָה וְנֹעַם וְהִבְנָה הַדְּרִית. וְכִמּוֹ-כֵן אֲשֶׁה עִם זולָתָה, צְרִיכוֹת לְגוֹר בֵּיתְךָ בְּאַהֲבָה, לְעֹזֵר זֶה לְזֶה, לְרִצּוֹת לְקַבֵּל חֲזוֹק מִזולָתָה וְכוּ', וְאִז תִּהְיֶה שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה, אָבָל בְּרַגַע שְׂתַרְצֶה לְהַשְׁלִיט דַּעְתָּה עַל רַעוּתָה, לְהִיּוֹת הָרֹאשׁ, הַקּוֹבֵעַת, הַמְּחַלִּטָּה, כִּלְכֵן תִּסְלַדְנָה מִמֶּנָּה, וְלֹא תַחֲפֹצֶנָה קַרְבָּתָה, וְלַעֲמֹד בְּד' אֲמוּתֶיהָ. כִּי אֵין אִישׁ חֲפִץ שְׂזוּלָתוֹ יִרְדֶּה בּוֹ. בְּאֵנוּ לְזֶה הָעוֹלָם לְחַיּוֹת חַיִּים גְּעִימִים וּמְתַקִּים, דִּי לָנוּ הַצְּרוּת שִׁישׁ בְּבֵית מֵהִילָדִים וּמֵהַבְּעַל וְכוּ', וְכִי חָסֵר לָנוּ שְׂמִישָׁהוּ יָבוֹא וְיִשְׁפֹּף דְּמִינוֹ? ! לְכֶן הִיָּיְנָה פְּקָחוֹת, וְקִימָנָה: "וְאַהֲבַת לְרַעַךְ כְּמוֹךָ" — לְאַהֲבֵךְ אֶת הַזּוּלָת, אֲפִלּוּ אֶת הָרַע שְׂבָא מֵהַזּוּלָת. רְאִינָה לְדוֹן אֶת כָּלֵם לְכַף זְכוּת, אֵינְנִי יָכוֹל לְהַסְבִּירְכֶּן מֵה שְׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ בְּיוֹם אַחַד, זֶה קוֹרֵעַ לְכַבּוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אֵין יוֹם שְׁלֹא יָבוֹאוּ אֵלַי אֲנָשִׁים וַיִּסְפְּרוּ לִפְנֵי אֶת צְרוּתֵיהֶם, אֵין יוֹם שְׂאֵינְנִי מִקַּבֵּל טַלְפוֹנִים מִכָּל חֲלָקֵי הָעוֹלָם, אֲנָשִׁים חוֹלִים, גָּשִׁים חוֹלוֹת, יְלָדִים חוֹלִים בְּכָל מִינֵי מַחֲלוֹת וְחֻלָּאִים רַעִים, גַּתוּחִים, הַתְּקַפּוֹת לֵב, מַחֲלָה הַמְּמַאֲרֵת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, וְאִיךָ עוֹד יֵשׁ זְמַן לְרִיב? ! אִיךָ יֵשׁ זְמַן לְדַבֵּר לְשׁוֹן-הָרַע זֶה עַל זֶה? ! הִבָּה גַּתְּפִילֵל יַחַד עַל כָּלֵל גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂצָרִיכִים רַפּוּאָה שְׁלֵמָה. וְזֶה מֵה שְׂרַבְנוּ וְ"ל לְמַד אוֹתָנוּ, בָּאוּ נַחֲזֵק וְנַעוּדָד אֶת כָּל נִשְׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאֶת כָּלֵל גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

וּבְכָלֵל — מַצָּוָה גְּדוּלָה לְצִאת לְהַפְצָה. כָּל אֲשֶׁה שְׂתַצֵּא לְהַפְצָה — זֶה זְכוּת יוֹצֵאת מִן הַכָּלֵל, נִגְשִׁים אֶל אֲשֶׁה, וְאוֹמְרִים לָהּ: "זֶה בְּשִׁבִילְךָ מִתְּנָה, וְתַתְּנִי מִשָּׁהוּ לְצִדְקָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתַהֲיֶה לְךָ בְּרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה, וַיִּמְלֵא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מַשְׂאֵלוֹת לְבָבְךָ לְטוֹבָה, וְתַהֲיֶה לְךָ שְׂמֵחַת הַחַיִּים", וּמְבָרְכִים אֶת הָאֲשֶׁה וְכוּ'. הִיא תַפְתַּח אֶת לְבָבָהּ וְתֹאמַר וְתִסְפֹּר מֵה שְׂעוֹבֵר עָלֶיהָ. וְאִז יֵשׁ לְכֶן הַזְּמַנּוֹת פּוֹ לְחֲזֹק אֶת גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁזוֹ הַמַּצָּוָה הַכִּי גְּדוּלָה בְּדוֹר הַזֶּה — לְחֲזֹק וּלְשִׂמְחַת אֶת גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַשְּׂבוּרוֹת וְהַרְצוּצוֹת, שְׂעוֹבֵר עָלֶיהֶן מֵה שְׂעוֹבֵר — כָּל-כָּף הַרְבֵּה צְרוּת

ובְּעִיּוֹת, כֹּל-כֹּף הִרְבֵּה מְרִירוֹת. וְלִכֵּן תַּחֲזוּקְנָה אֶת עֲצָמָךְ בַּיַּחַד, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְּכֶן.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, רְאִינָה לְחַיּוֹת בְּאַהֲבָה וּבְרַעוּת, תַּעֲזֹרְנָה זֶה לְזֶה, כִּי אֵין אִתְּךָ יְכוּלוֹת לְתַאֲרֵי וּלְשַׁעֲרֵי אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִימָה הַזֶּה שֶׁיֵּשׁ לָכֵן, שְׂאֵתְךָ גְּרוֹת בִּיבְנָאֵל, אֵיזוֹ זְכוּת זֶה! חוּץ לִישׁוּב, וְיְכוּלִים לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, שְׁלֹא יֵרְאוּ אֶת הַזָּבֵל בַּחוּץ כְּמוֹ בַּעֲזֵירוֹת הַגְּדוּלוֹת: בִּירוּשָׁלַיִם, בְּבִנְי-בְּרַק, בְּאַשְׁדּוֹד, שֶׁהַיְלָדִים עוֹשִׂים מֵאַחֲזָרֵי גִבְסֵי שֶׁל הַזְּרִיקָה כֹּל מִיָּנִי רַע, וְהַהוֹרִים אֵינָם מַעֲלִים עַל דַּעְתָּם כָּלֵל. לִכֵּן עֲלִיכֶן לְשַׁמַּח מְאֹד, שְׂאֵתְךָ גְּרוֹת פֹּה בִּיבְנָאֵל.

אֲנִי רוֹצֵה לְפָתַח מְדַרְשֵׁיהַ לְבָנוֹת, הֵן תַּהֲיִינָה בְּמִקּוֹם מִיַּחַד, אֲבָל הֵייתִי מְצָרְפֵן גַּם כֵּן לְמְדַרְשֵׁיהַ שֶׁל הַנָּשִׁים לְפָנֵי הַצְּהָרִים, כִּי לְמָה שֶׁהֵן לֹא תִלְמַדְנָה עֲנִינֵי הַבַּיִת?! כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנִי רוֹצֵה לְחַתֵּן, וְכֵן יְכוּלוֹת לְלַמֵּד גַּם-כֵּן טַהֲרַת הַבַּיִת, אֶשֶׁר מְדַבֵּר בְּבָנוֹת לְמַעַל מִגִּיל שְׁבַע-עֶשְׂרֵה, שֶׁצָּרִיכוֹת לְהִקָּים בְּתִים. אֲבָל הַעֲקָר שֶׁתַּהֲיֶה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִיחָה, אֲוִירָה שֶׁל אַהֲבָה וְשָׁלוֹם, תִּבְרַחְנָה מִמַּחֲלַקַת וּמְרִיבוֹת, וּכְוָחִים, וְאִז תִּרְאִינָה אֶת הַחֹסֵד שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה אִתְּכֶן.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲנִי רוֹצֵה עִכְשָׁו לְשַׁפֵּץ אֶת הַמִּקְוֵה. בְּעֲלִיכֶן נִתְּנוּ מְאֹה שְׂקָלִים, וְקָנִינוּ תַּנּוּר חֲדָשׁ לְמֵים חַמִּים, אֲבָל אֲנִי רוֹצֵה לְתַקֵּן עוֹד תְּקוּנִים וּלְשַׁפֵּץ שְׁפוּצִים וְכו', בְּמִקְוֵה מְלָכָה. בְּנֹדָאֵי לְכָל אַחַת וְאַחַת מִכֵּן יֵשׁ מְשַׁפְּחָה — גִּיסִים, אַחִים, אַחֲיוֹת, דוֹדִים, דוֹדוֹת, רְאִינָה לְהַתְרִימָם מְאֹה שְׂקָלִים בְּעֵבֹר הַמִּקְוֵה, אֶשֶׁר זֶה זְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי דִיקָא עַל-יְדֵי מִקְוֵה זֶה נִזְכָּה שִׁינְלֵדוֹ נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת, נְשָׁמוֹת טַהוּרוֹת.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שֶׁנְּשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כָּל אֵלוֹ שִׁיכּוּלוֹת לְהִיּוֹת מוֹרוֹת, תַּהֲיִינָה בְּקֶשֶׁר עִם הַגְּבֻרַת ... תַּחֲיָה, אֶשֶׁר אֵין מִצְוָה גְּדוּלָה יוֹתֵר מִלְחַנֵּף אֶת בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְכֵן אֵלוֹ הַרוּצוֹת לְהִיּוֹת מְטַפְלוֹת, שֶׁתַּתְקַשְׁרֵנָה אֶל הַגְּבֻרַת ... תַּחֲיָה,

כִּי אָנוּ צְרִיכִים יָדִים עוֹבְדוֹת. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, כְּמוֹ שְׂיֵשׁ לָנוּ הַשְּׂבוּעַ שְׂמֵחוֹת: הַיּוֹם שְׁתֵּי בְרִיתוֹת, אֲתֵמּוֹל הִיָּה קְדוּשׁ וּפְדִיּוֹן הַבֶּן, בֶּן תְּרִבִּינָה הַשְּׂמֵחוֹת בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, הָעֶקֶר תַּחֲזִקְנָה עֲצָמָן בַּיַּחַד וּבְאַהֲבָה, וּבְזֶה תִּגְלַמְנָה נַחַת-רוּחַ גָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כִשְׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רוּאָה, שְׂיֵשׁ אַהֲבָה וְאַחֲדוּת בֵּין נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, זֶה עוֹשֶׂה לוֹ שַׁעֲשׂוּעַ גָּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. וְהָעֶקֶר עֲכָשׁוּ, שְׂאָנוּ נִמְצְאִים בְּחֹדֶשׁ אָדָר, תַּעֲשִׂינָה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַע־עוֹלָם — לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וּבְזָכוֹת הַשְּׂמֵחָה נִזְכָּה לְגַאֲלָה הַשְּׁלֵמָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּחֲנוּן עֲלֵיכֶן, שֶׁתִּזְכְּנֵנִי לְהַצְלִיחַה בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת וּלְנַחַת מְכָל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶן.

הַמְּאַחַל לָכֶן בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקלט.

בַּעֲזוּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיִּקְהַל, כ"ג אָדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

תְּשׂוּאוֹת חֵן לָךְ עַל שְׂיָצְאָת לְהַפִּיץ בַּעֲבוּר בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וְהַחֻבוֹת שְׁלָנוּ, וְאֵנִי מְאֹד מִקְנִיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמַּד תִּזְכְּנֵנִי לְצֵאת בַּעֲבוּר בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וְאוֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת, וְשֶׁנוּכַל לְשַׁפֵּץ וּלְתַקֵּן אֶת הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, וּבִפְרָט אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וְהַמְקַנְאוֹת וְכוּ', וְתַהֲלָה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ חֵלֶק גָּדוֹל בְּזֶה, וַיַּעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּשְׂרָה הַשְּׂכִינָה בְּתוֹכְכֶם.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַתְאַחַד עִם נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּבַיַּחַד תְּדַבְּרוּ וּתַחֲזִקוּ אַחַת אֶת הַשְּׂנִיָּה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְאֵנִי מְאֹד מִקְנִיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת מְשִׂמְחוֹת.

נָא וְנָא תַצְטַרְפֵּי לְלָכֶת אֶל קַבְרֵי צְדִיקִים פְּעַם בְּשָׂבוּעַ, וּלְבַקֵּשׁ

כָּל מֵה שְׁאַתָּן צְרִיכוֹת, כִּי אֵין יוֹתֵר טוֹב מְלַלְכֵת אֶל קְבָרֵי צְדִיקִים.
וְכֵן תִּהְיוּ תָמִיד בְּ"עָרֵב שְׂמֻחָה" בֵּין נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקמ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ג אֲדָר־א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נִרוּ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל שִׁיּוּצֵי אֶת הַהַפְּצָה מְרֻכְזוֹת לְמַעַן
הַצְלַת מוֹסְדוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים. לְצַעֲרֵנו הָרַב, אֵין לָנוּ אֶף אֶחָד שִׁיתְמַךְ
בָּנוּ, כָּל הַמוֹסְדוֹת בְּעוֹלָם יֵשׁ לָהֶם עֲשִׁירִים תּוֹמְכִים יְדִידִים וְכוּ' וְכוּ',
וְלָנוּ אֵין כָּלוּם, וּבִאֲמַת זֶה כְּדָאי שְׁנֵהִיָּה בְּמַצַּב כְּזֶה, כְּדִי שְׁנַדַּע שְׁאֵין
לָנוּ עַל מִי לְסַמֵּךְ, אֲלֵא עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׂמִים, וּבְרַגַע שְׁאֲדָם יוֹדַע,
שְׁאֵין לוֹ עַל מִי לְסַמֵּךְ, אֲלֵא עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׂמִים, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא
כְּבֹר נוֹשֵׁעַ. וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, רְאֵה לְלַכֵּת בְּכָל
שְׁבוּעַ בְּעֵבֹר הַצְלַת מוֹסְדוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, הֵן הַבֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת וְהֵן
הַתְּלִמוּד-תּוֹרָה, וְזִכּוֹת לַמּוֹד הַתּוֹרָה שֶׁל הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן
בְּוֵדָאי תִּגַּן עֲלֶיךָ, וְתִרְאֶה אִיךָ שִׁימְשֵׁךְ עֲלֶיךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, כִּי בְּזֶה שְׁעוֹזְרִים לְתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, בְּזֶה
מוֹרִידִים אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם.

נָא וְנָא הַדְּבֵק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת
עֲצֻמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע-עוֹלָם, אֶף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לָךְ
שׁוּם רַע, אִם אִתָּה רַק תְּבַטַּח בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא תִרְצֶה שׁוּם
דְּבָר רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי תִהְיֶה הַכִּי מֵאַשֶׁר בְּחַיִּים, כִּי אֵין
עוֹד מֵאַשֶׁר יוֹתֵר מְזֵה שְׁאֵינוּ רוֹצֶה שׁוּם דְּבָר, רַק אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, וְלָכֵן אֲשַׁרִּי מִי שְׁחֻזַק בְּזֶה, וְאֲזִי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר

ודבור שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — זוּ הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבִקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲשֵׂה לְעֶצְמְךָ שְׁעוֹר קָבוֹעַ בְּכָל יוֹם בְּחַמֵּשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאַפֵּן שְׁתַּזְכֶּה לְסִיִּים בְּכָל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י, שֶׁהוּא מֵאֵד מֵאֵד מְסַגֵּל לִירְאֵת שְׂמַיִם, וְלְהַמְשִׁיךְ לְעֶצְמוֹ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת ת.): לְעוֹלָם יִשְׁלַיִם אָדָם פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְשָׁלִימִין לוֹ יָמָיו וְשִׁנוּתָיו; אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַסִּים בְּכָל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י וְ"ל, וְזֶה מְמַשִּׁיךְ עַל הָאָדָם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

כח תתקמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ג אֲדָר־א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אִין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ שְׂיִצְאֵת לְמַעַן הַצְּלַת מוֹסְדוֹתֵינוּ בְּהַפְּצָה מְרֻכָּזָת, בְּזֻכּוֹת זֶה יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וַיְהִיֶּה לָכֶם תְּמִיד שְׂמִחָה בְּבֵית, וְאַתָּה תְּרַגְּשִׁי טוֹב.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיַחַד עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִשְׁתַּדְּלֵי מֵאֵד שְׁתַּשְׂרֶה בֵּינֵיכֶם אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִחָה, אֲוִירָה שֶׁל יִשׁוּב הַדַּעַת, וּבְכֹאמֶת רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה, שְׂאָנוּ זוֹכִים לְדַעַת מְרַבִּי אֶמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, רַבִּי הַמְּחֻזָּק וְהַמְּעוֹדָד וְהַמְּשִׁמַּח אוֹתָנוּ, אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֻלְקָנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

כח תתקמב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"ג אדר-א' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיהיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

הנני בא לאחל לכם ברכת "מזל טוב" חמה ולבבית על הלדת הבת, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתרוו ממנה ומכל יוצאי חלציתם נחת דקדשה.

אודות נתינת השם וכו', בנדאי השמות מאד טובים, כי אדם צריך תמיד לתת שם של אשה צדקת, זה מועיל מאד לילדים אם נותנים שם אחר צדיק, וכן מובא (נעם אלימלך במדבר), "השם יתברך גזר על בריות העולם, שיהיה כף וכף שמות ראובן, וכף וכף שמות שמעון, ועתה פשנתגלגל איזה אדם בעולם, ונותנים לו שם כשם צדיק אחד, שיהיה כבר בעולם, זה גורם לאיש הזה שיהיה גם-כן צדיק, מאחר שנתעורר האור של הצדיק הזה שבעולם העליון", עין שם. וכן מובא (שם פרשת לך-לך): "הינו השם שהוא נקרא בשם אדם כשר וישר, זה גורם לאדם שיהיה צדיק; למשל מי ששמו אברהם, ורוצה לעבד את השם יתברך, השם הזה גורם ומסייע לו שיהיה צדיק", ולכן הוא דבר גדול מאד לתת אחר שם של צדיקים ושל צדקניות, וצריכים לשמר מאד לא לתת שמות בדויים של הערב-רב, כמו: אילן, טל, אבן, רוח וכו'. יש נוהגים לחפות עם נתינת השם עד שבת, כי ברוב עם הדרת מלך, אבל יש שנותנים את השם תכף-ומיד בקריאה הראשונה. ולכן מה טוב ומה נעים לעשות באחד מהם.

ומה ששמעתי לאחרונה, שאומרים בשם רבנו ז"ל שאמר,

שְׁצַרְיָכִים לְחַפּוֹת שְׁמוֹנָה יָמִים עִם נְתִינַת שֵׁם — כְּדָגְמַת זָכָר וְכוּ',
זֶה סֵתֶם שְׁקָר, וְתוֹלִין בּוֹקֵי וּסְרִיקֵי בּוֹ וְ"ל, אֲשֶׁר אִף פֶּעַם לֹא אָמַר
דְּבַר כְּזָה, וְזֶה סֵתֶם עִם אַרְצֵיּוֹת.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיךְ אֶתְכֶם עַל הַדְרֵךְ
הַנְּכוֹנָה.

יֵשׁ לָכֶם לְרוֹת נַחַת מִבְּנֶכֶם ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׁלַקַּח אֶת עֲצֻמוֹ
בְּיַדְיוֹ, וְלוֹמַד טוֹב מְאֹד, אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֵם
הוּא יִמְשִׁיךְ כֶּף, הוּא יִהְיֶה תְּלַמִּיד-חֶכֶם גְּדוֹל מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקמג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ג אֲדַר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, תְּלַמִּידֵי
... גֵּרוּ יְאִיר, מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוֹל לְקַחַת בְּיוֹם חֲמִישִׁי
אֶת הָאֲחֵרִיּוֹת עַל הָאוֹטוֹבוֹס הַיּוֹצֵא לְמַעַן הַפְּצָה מְרַכְזֵת בְּעִבּוֹר בְּנִין
בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, כִּי יִדְיֶנּוּ ... גֵּרוּ יְאִיר, יֵשׁ לוֹ אֲזַכְרָה, וְהוּא אֵינּוּ יְכוֹל
לְנַסֵּעַ. וְלָכֵן אִם אַתָּה תִּפְסַע, זֶה יִהְיֶה לָנוּ לְטוֹבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וּמְאֹד
מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁאַתָּה תִּתְּנֵנוּ אֶת זֶה, וְתִהְיֶה בְּקִשְׁרֵנוּ עִם יִדְיֶנּוּ
הַנִּ"ל.

נָא נָא רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, כִּי גְדוֹל
אֲדוּגְנוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַפֵּל
יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח תַּתְקַמַּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ג אֲדָר־א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

כְּפִי שְׂאֲנִי מִבֵּין, אַתָּה לְמַעֲמָסָה עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאַתָּה מְלֹא לִי צָנוּת, וְאֲנִי לֹא יָכוֹל לְסַבֵּל בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן לִיצֵן, כִּי דַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל הִזָּה הַפֶּךָ הַלִּיצָנוּת, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּכְּרַחֵם וּמְדִ תַּעֲזֹב אֶת הַיְשִׁיבָה שֶׁלָּנוּ, וְתַסַּע חֲזוּרָה לְמַרְכּוּז, וְתַחַפֵּשׁ לְעֲצָמָךְ יְשִׁיבָה, אֲצַלְנוּ אֵין לָךְ שׁוּם מְקוֹם! וְזֶה אֲנִי אוֹמֵר לָךְ חַד מִשְׁמַעִית, לְפָנַי שֶׁנֶּצְטָרֵךְ לְלַכֵּת אֶתְךָ בְּכַח! הַמְקַנָּה שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, וְלֹא תַתְחַרֵּט — לֹא בְּעוֹלָם הִזָּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כַּח תַּתְקַמָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ג אֲדָר־א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תַּחֲלֵשׁ דַּעְתְּךָ כְּרָגַע, וְאַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, הַשְּׁלֵכוֹת, קַטְנוֹת וּמִכְאוּבִים, כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַעֲלִיּוֹת וְהַיְרִידוֹת שְׁלוֹ, הַכֹּל הוֹלֵךְ לְאֵדָם שְׁלֹא כִסְדֵר, וּצְרִיכִים רַק לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוּ יִלָּךְ לוֹ כִסְדֵר, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פב), אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

לְדַעַתִּי, אֲנִי רוֹצֶה שֶׁהַבְּחוּר ... גֵּרוּ יְאִיר, יֵצֵא מֵה שְׁיֹתֵר מֵהַיְשִׁיבָה וּמִיְבָנְאֵל, כִּי הוּא לִיצֵן גָּדוֹל, וְאֲנִי לֹא צְרִיךְ בַּחוּרִים, אֲשֶׁר

מְלֵאִים לַיְצָנוֹת, כִּי בְּפָרוֹשׁ גָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים קִיב.), שָׂרְבָנוּ הַקְּדוֹשׁ צְוָה אֶת בְּנָיו, שְׂלֵא יִגְוּרוּ בְּשִׁכְנֹצִיב, מִשׁוֹם דְּלִיצְנֵי הוּוּ וּמִשְׁכּוּ לָךְ בְּלִיצְנוֹתָא; אָסוּר לְגוּר בְּמָקוֹם שֵׁישׁ שָׁם לְצִים, וּמִכָּל שֶׁפֶן וְכָל שֶׁפֶן שֶׁאֵנְחָנוּ רוֹצִים לְהִקִּים יְשִׁיבָה הַהוֹלָכָת עַל־פִּי דְרָכֵי רַבָּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, אִם יֵשׁ רַק בְּחוּר אֶתְדָּ לַיְצָן, הוּא יְכוּל לְקַלְקֵל אֶת הַכֹּל, כִּי אִם יֵשׁ תּוֹלְעַת בֵּין הַתְּפוּחִים, כָּל הַתְּפוּחִים יִרְקָבוּ. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּשַׁלַּח אוֹתוֹ כְּבָר מִהִישִׁיבָה!

אֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מִקְּוָה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁנִּצְלִיחַ לְהִקִּים יְשִׁיבָה גְדוֹלָה בֵּין שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת לְאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּחוּרִים, כָּלֵם אֶהוּבִים, כָּלֵם בְּרוּרִים, כָּלֵם עוֹבְדֵי הַשֵּׁם.

אֵתָּה צְרִיף לְדַעַת, אֲשֶׁר אֶצֶל כָּל בְּחוּר מְנַחַת בְּטַבְעֵיוֹת לַיְצָנוֹת, וְאֵת זֶה צְרִיכִים לְשַׁרֵּשׁ, כִּי עִם לַיְצָנוֹת אָדָם רְחוּק לְגַמְרֵי מִהַקְּדָשָׁה, אֵתָּה רַק תִּתְחַזַּק, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם דְּבָר שֶׁבַּעוֹלָם.

אֲנִי כּוֹתֵב עִכְשָׁו חֵד מִשְׁמַעִית לְבַחוּרִים, שֶׁהֵם מְכַרְחִים לְשִׁמְעַ בְּקוֹלְךָ, מִי שְׂלֵא יִשְׁמַע בְּקוֹלְךָ, אֵין לוֹ מַה לַּעֲשׂוֹת בְּיְשִׁיבָה שְׁלָנוּ!
הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקמו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ג אֲדָר־א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּתַבְתִּי אֶת הַמִּכְתָּבִים כְּפִי שְׂרָצִית, וְשַׁלַּחְתִּי אֶת זֶה בְּטַעוֹת אֵל יְדִידָנוּ ... גְּרוּ יְאִיר, וְתִקְחֵם מִמֶּנּוּ, כִּי שַׁלַּחְתִּי לוֹ אֶת כָּל הַמִּכְתָּבִים בְּעִבּוּר הַהִפְצָה מְרֻכָּזַת שֶׁל הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ.

אָנִי לֹא יְכוּל לְהִסְבִּיר לָךְ אֶת הַטְּרָדוֹת שֵׁישׁ לִי, פֶּשׁוּט אֵין לִי זְמַן לְכָלוּם, וּמָה גַם שְׁפָה וְשֵׁם יֵשׁ לָנוּ הַפֶּסְדִים גְּדוֹלִים, שֶׁהַבְּחוּרִים שִׁיְהִיו בְּרִיאִים, גּוֹרְמִים לִי הַפֶּסְדִים גְּדוֹלִים, הַלִּילָה הַיְתָה פֶּה הַצֶּפֶה גְּדוֹלָה עִם מַיִם, שְׁעֵבֶרָה עַל כָּל גְּדוּתֶיהָ, וְנִתְמַלְאָה כָּל הַקּוֹמָה הַרְאִשׁוֹנָה עִם מַיִם, עַל-יְדֵי הַתְּרַשְׁלוֹת שֶׁל בַּחוּר אֶחָד, וְאַתָּה צָרִיף לְהִבִּין אֶת גְּדֻלַּת הַטְּרָדוֹת שֵׁישׁ לִי מְזָה, וְהַבְּטוּל תּוֹרָה שֵׁישׁ לִי, מָה לַעֲשׂוֹת? אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנו חוֹשְׁבִים, שְׁאֲנִי מְלַקֵּק דְּבִשׁ, שְׁלַחוּ לִי אֶת הַיְלָדִים שְׁלֵהֶם, שְׁאֲנִי אֲגַדֵּל אוֹתָם, וְהֵם יוֹשְׁבִים בְּמְנוּחָה וְכוּ'.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְאֲנִי מִבִּין מִרְחוֹק מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ. אָנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּגְמַר כְּבוֹד עִם הַדִּינָה שְׁלִי, כִּי הֵייתִי רוֹצֶה לְקַפֵּץ אֲלֵיכֶם מְדִי פַעַם בְּפַעַם, וְיְכוּל לְהִיּוֹת שְׁאֵהִיָּה בְּכָל חֹדֶשׁ שְׁנֵי בְּעֵתִים הַלְלוּ בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וְלִשְׁבוֹת אֶתְכֶם בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ג אֲדָר־א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתְּשַׁלַּח אֶת הַבְּחוּר ... גֵּרוּ יְאִיר, הַבֵּיתָה, יֵשׁ עָלָיו הַרְבֵּה תְלוּנוֹת בִּישִׁיבָה, וְאֲנִי לֹא צָרִיף בַּחוּר לִיצֵן, כִּי הַעֲנִין שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל זֶה תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, עֲמַק עֲמַק מִי יִמְצְאוּנוּ, וְלִכֵּן אָנִי לֹא צָרִיף בְּכָלֵל שִׁיְהִיָּה בֵּינֵינוּ, הוּא הוֹרֵס לָנוּ אֶת כָּל סִדְרֵי הַיִּשִׁיבָה, וְאַתָּה צָרִיף לְהוֹדִיר אֶת הַבְּחוּרִים חֵד מִשְׁמַעִית, מִי שְׁאֵינִי מְצִיָּת אֶת הָרֵב ... גֵּרוּ יְאִיר, אֵין לוֹ מָה לַעֲשׂוֹת בִּישִׁיבָה.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאַל תִּסְתַּכֵּל עַל כָּל הָעֶבֶר שְׁלָךְ, שֵׁישׁ לָךְ צַעַר וְכוּ' וְכוּ', כִּי גְדוֹל אֲדוּגְנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכָּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כְּמוֹ

שָׁאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל: "יֵשׁ עֲנִיָּן שְׂיִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה", כָּל הַיְרִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שֵׁשׁ לְאָדָם, זֶה רַק כְּדֵי לְחַזֵּק אוֹתוֹ, לְרְאוֹת אִיךָ יַחְזִיק מֵעֵמֶד וְלֹא יִשָּׁבֵר.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף פֶּל סוּף אַחַר הַרְעָה יָבוֹא הַטּוֹב.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, רְאֵה לְגַרְשׁ אֶת הַבְּחוּר ... מִהִשְׁיבָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר וַיִּקְהַל, כ"ג אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי יִשְׁיבַת "דְּמִשְׁק אֲלִיעֶזֶר", הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, הֵיזוֹת שֶׁהִקְמַתִּי יִשְׁיבָה בְּמַסִּירוֹת נַפֵּשׁ, אֲנִי רוֹצֶה לְחַתֵּן אֶתְכֶם בְּגִיל צְעִיר, אֲבָל אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת, שֶׁהֵיִסוּד בִּישְׁיבָה אֲצִלִּי זֶה תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, כִּי כָּךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'), אֲשֶׁר הִישִׁיבָה שֶׁל הַצְּדִיק הִיא יִשְׁיבַת הָאֱמוּנָה, וְזוֹ הִישִׁיבָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁמְגַלֶּה לָנוּ אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּתְּמִימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת, מְגַלֶּה וּמְפָרְסֵם לָנוּ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְאֱמוּנָה, אֲלֹא עַל-יְדֵי מַדַּת הַתְּמִימוֹת, וְהַהֶפֶף מִתְּמִימוֹת זֶה הֵלִיצְנוֹת. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה, פָּרָק א'): מַה הַשְּׂמֵן הַזֶּה כּוֹס מְלֹא אֵינוּ מְזוּזָרִף, אִף דְּבָרֵי תוֹרָה אֵין מְזוּזָרִפִּין בְּדְבָרֵי לִיצְנוֹת, אִם נִכְנָס דְּבָר שֶׁל תוֹרָה לְלֵב, יוֹצֵא כְּנֶגְדּוֹ דְּבָר שֶׁל לִיצְנוֹת, נִכְנָס לְלֵב דְּבָר שֶׁל לִיצְנוֹת, יוֹצֵא כְּנֶגְדּוֹ דְּבָר שֶׁל תוֹרָה.

וְלִכֵּן אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׂיִהְיֶה בִּישְׁיבָה שְׁלָנוּ אֶפְלוּ בְּחוּר אֶחָד לִיצָן, לִיצָן אֵין לוֹ מְקוֹם אֲצִלָּנוּ, חַד מְשַׁמְעִית! וְמִי שֶׁמְרַגֵּישׁ שֶׁהוּא אֵינוּ יָכוֹל לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד בְּלִי לִיצְנוֹת, אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ שְׂיִלְךָ מַה שְׂיִוָּתֵר

מהר, לפני שנוציא אותו בַּכַח. אני מוסר את נפשי בשביל הישיבה, אף ורק שיהיו בה עובדי השם, וילכו בתמימות ובפשטות בלי שום חכמות כָּלָל, ויתבודדו בכל יום אַל הקדוש-ברוך-הוא.

זכרו היטב כִּמְה קדשה וטהרה אדם מסגל לקבל בעצמו, ועל-ידי מדת הליצנות הוא מאבד את הכל פְּרָגַע, כי פְּרָגַע שְׁנַכְנַסֶת בְּאָדָם לִיצְנוּת, הוא מאבד את הכל לְגַמְרִי, ולכן אני מאד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, חֲדָלוּ מִלְצִים! וְשׁוּם לֶץ לֹא יִהְיֶה בְּמַחְנֵנוּ.

מאד מאד אני מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁמְרוּ עַל הַנְּקִיוֹן שֶׁל הַבְּנִין הֵיכָן שֶׁאַתֶּם לוֹמְדִים, כִּי הַנְּקִיוֹן מְגַלֶּה אֶת פְּנִימֵיּוֹת הָאָדָם, אִם אָדָם מְחִזִּיק אֶת הַמְּקוֹם נְקִי, סִימָן שְׁגוּפוֹ נְקִי, וְאִם גּוּפוֹ נְקִי, סִימָן שֶׁמְחַשְׁבוֹתָיו נְקִיּוֹת, וְאִם מְחַשְׁבוֹתָיו נְקִיּוֹת, סִימָן שֶׁנֶּשְׁמָתוֹ נְקִיָּה וְכוּ' וְכוּ', וְהַהֲפֹךְ מוּבָן מִמִּילָא. וְעַל-כֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל הַנְּקִיוֹן שֶׁל הַיְשִׁיבָה, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ שִׁיְהִיָּה מְאֹד נְקִי.

ועל כָּלֵם — ראו להתבודד בכל יום אליו יתברך, ותצַעֲקוּ קוֹלֵי קוֹלוֹת אֵלָיו יתברך, שִׁיִּזְדַּבֵּךְ מִחֶכְם, כִּי מִי שֶׁנִּפְגַּם בְּפָגַם-הַבְּרִית, הַמַּח שֶׁלוֹ נִכְנָס בְּצַמְצוּם וּבְקַטְנוּת גְּדוּלָּה.

אני מאד מְקַנָּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְחַתֵּן אֶתְכֶם מֵה שְׁיֹתֵר מֵהַר, אֶף וְרַק אִם תִּצְיָתוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקמט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"ג אדר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵיּוֹת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חסידי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל "עיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

בְּאַתִּי לְחִזּוֹק וְלְעוֹרֵר אֶתְכֶם בְּעִנְיֵן כְּשֵׁרוֹת הַמֵּאֲכָלִים, וְעַלִּי

להצהיר ברבים: הכשר של רבנות סתם זה טרפה גמורה, פי מי הרבנות? תכשיטים כמו הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, בני-אדם קלים וריקים ופוחזים, רבנים מטעם אשר אין לסמוך עליהם כלל בענין כשרות, וזה ברור.

ולכן אני מאד מאד מקפיד, שבאולם השמחות לא יכניסו שום מוצר בלי הכשר, ואפלו אלו שלוקחים אצל הקיטרינג ... מטבריה, רציתי מהיום והלאה, שכל בעל שמחה שלוקח ממנו, מכרח לקחת את המשגיח ר' ... גרו יאיר, כי אחרת אסור בשום פנים ואפן לאכל מה שנתבשל בחוץ מבלי הכשר, כי אף פעם לא תדעו אילו מוצרים מכניסים.

עליכם לדעת, כי ברגע שאדם אוכל דברים מפקפקים בפשרות וכו', ובפרט שהיום הערב-רב מפיצים מוצרים שיש בהם שמן חזיר ושל שאר חיות רעות, טרפות ונבלות, ולא בחנם שכל-כף קשה לקלט את האמונה, כי מי שנכשל פעם אחת באכילות טרפות ונבלות, מאד מאד קשה לו אחר-כך להשיג אמונה, ולכן אני מאד מבקש אתכם, תעשו מה שביקלתכם מהיום והלאה לא לאכל שום מוצר שאין על זה הכשר טוב המפרסם מבית-דין של יראי השם וחושבי שמו, למהדרין מן המהדרין, ואם לא מקפידים על זה, זה מה שגורם שהילדים יוצאים אחר-כך לתרבות רעה. וצריכים מאד מאד להזהיר את האשה והילדים שאסור לאכול דבר בלי הכשר, כי זה גורם מחלות רעות, רחמנא לישזבן, וגורם טמטום הלב, ולא יכולים אחר-כך להתרפז בלמודים, וכל שפן שונכנסים באדם ספקות, בר מינן, באמונה הקדושה.

נא ונא ראו להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ואנחנו צריכים מאד מאד להודות ולהלל ולשבח את הקדוש-ברוך-הוא, על נעם חלקנו, על אשר בנחל שם חלקנו וגורלנו, ואנחנו יודעים מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, אשרי מי שמתחזק, ואינו נופל בדעתו כלל.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כח תתקנ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"ג אדר"א ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מָאד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסִדְרָתִי אֶת זֶה עַל צַד
הַכִּי טוֹב, מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה נִשְׁמַר מָאד שְׁלֹא לְהִכְנִיס שׁוֹם מוֹצֵר בְּלִי
הַכָּשֶׁר, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה שְׁעוּרְרָתִי, וְאַתָּה מְצִיל אֶת קַהֲלָתְנוּ
מֵאֲכִילַת טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְחֻצָּא לְהַפְיֵן, וְאֲנִי
מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִכְנַס לָךְ שְׁפַע, שְׁתּוּכַל לְשַׁלֵּם אֶת כָּל
הַחֻבוֹת שְׁלָךְ.

נָא וְנָא הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל
שׁוֹם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שְׁעוּבָרַת עֲלִיךָ הֵן מַעְצָמְךָ הֵן מְאַחֲרִים וְכוּ'
וְכוּ', אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת רַק דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתַמִּיד תִּצְעִיר
בְּדַעְתְּךָ אֵיךְ שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדֵּיךָ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל
אֲלָקוֹת גָּמוּר הוּא, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית,
הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְתַת תּוֹדָה
וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שְׁעָשָׂה אִתְּנוּ, שְׁזַכֵּינוּ
לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל, וְזוֹ צָרִיכָה
לְהִיּוֹת הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוּלָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁשָׂמַח עִם רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מָאד...

כח תתקנא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"ג אדר-א' ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

את צריכה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי אין זו דרך לפל ביאוש, כאלו אבד מנוס ותקנה, תסתכלי על גדל החסדים שעשה אתך הקדוש-ברוך-הוא, עם בעל טוב ירא שמים, בעל שמעריף אותך, והקדוש-ברוך-הוא נתן לך ילדים חמודים, ראי לשמח עמכם, והשם יתברך בודאי לא יעזב אותך.

ראי להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותדעי שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ואסור לפל בחלישות הדעת כרגע, ואפלו שעובר עליכם מה שעובר, עם כל זאת ראי לדון את עצמך לכף זכות, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנעבר על הכל.

סוף פל סוף תהיה לך דירה משל עצמך, ולא תצטרכי להגיע לטובות משום בן אדם.

הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ובפרט אשה שמדברת אל הקדוש-ברוך-הוא, היא גורמת נחת-רוח גדול בכל העולמות. אשרי האשה שאינה מטעה את עצמה, ואז טוב לה כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח תתקנב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"ג אדר-א' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, הרב ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, ובפרט שעלית אל התלמוד-תורה. רצייתי שמפעם לפעם תעלה אל התלמוד-תורה, ותבחן את התלמידים, ותראה איך הם מחזיקים ברוחניות ובגשמיות, וזו תהיה לנו לעזרה גדולה מאד.

מאד מאד אני שמח, שאתה מתחזק, ובפרט עם הקונטרסים, אשר כל קונטרס וקונטרס הוא מרשם למחלה אחרת, מחלות הנפש, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהקונטרסים האלו ידפסו ויחזרו וידפסו, ויתפשטו בכל העולם כלו, כי נכתבו בישועת השם, ועל-פירב הקונטרסים הם הדבורים שדברתי בשעורים לפני אלפי אנשים, ובפרט המאתים קונטרסים האחרונים.

נא ונא ראה לשמח את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי אין זו עצה לפל בדתו, כי העקר בזה העולם זה רק להתחזק, על כל אחד ואחד עוברות ירידות ונפילות, קטנות וחלישות הדעת, עד שנשברים לגמרי, ולא יודעים איך להתחזק מעמד. ולכן כל העצות של רבנו ו"ל הן איך לעבר את זה העולם בשלום.

העקר תדבר עם בני-אדם משמחה, ועל-ידי-זה גם לך תפנס שמחה, כי כף אמר רבנו ו"ל (לקוטי-מהר"ן, חלק א', סימן קו): עצה להגיע לגדלות המחין — שישכיל את אחרים, וצריכים לחזק לעודד ולשמח את נפשות ישראל, כי זה החוב המנח היום על כל עם ישראל, שכל אחד ואחד יחזק את השני, כי על כל ואחד אחד עוברים צרות ויסורים ומכאובים רעים, רחמנא לישזבן, כל אחד

נוֹפֵל בַּתְּאוֹת שְׁלוֹ — זֶה בַּתְּאוֹת מְמוֹן וְכוּ', זֶה בַּתְּאוֹת נְאוּף וְכוּ', וְזֶה בַּתְּאוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וְכוּ', וְזֶה בַּתְּאוֹת כְּבוֹד, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, עַד שְׁבִינֵי-אָדָם מִשְׁתַּגְּעִים מִזֶּה, כִּי הִגְאוֹת הוֹרֶסֶת אֶת הָאָדָם יוֹתֵר מִכָּל הַתְּאוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי כֵּן אָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע, שְׁכָל מִשְׁגָּע מִשְׁתַּגַּע רַק מֵרַב גְּאוּהָ שֵׁישׁ בּוֹ, אַבָּל אִם אָדָם מֵרְגִישׁ אֶת עֲצָמוֹ שְׁבוּר, אִזּוֹ הוּא מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבַּרֵּךְ, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבַּרֵּךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לֵב נִשְׁפָּר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "לֵב נִשְׁפָּר וְנִדְכָּה אֱלֻקִּים לֹא תִבְזֶה".

נָא וְנָא תִחְזִיק מֵעַמֵּד, שְׁשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרַע יָבוֹא הַטוֹב, שְׁתִּזְכֶּה לְהַפְּלֵל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ה): "טוֹב הַיְיָ" לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו".

רְאֵה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲפִלּוּ דְבוּר אֶחָד, וְתִחַזֵּר עַל הַדְּבוּר הַזֶּה אֲלֶיךָ פְּעָמִים, וְעַקֵּר הַדְּבוּר צְרִיף לְהִיּוֹת: "רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד", "רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לֹא לְדָאג דְּאִגוֹת", "רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם" וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן תִּרְחִיב אֶת הַדְּבוּר, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקנג

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת וַיְקַהֵל, כ"ג אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְדַעְתִּי, תִּשְׁאִירִי כְּבֹר אֶת הַיְלָדִים שִׁסְעוּ, כִּי מֵאַחַר שֶׁהֵם כְּבֹר מוֹכְנִים, וְגַם הָאָבָא יִפְגַּע, לֹא כְּדַאי לְהַשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם שְׁלֹא יִסְעוּ, וְזֶה בְּרִיא שִׁיתְאוֹרְרוּ קֶצֶת, וּמִי יִתֵּן, שֶׁכָּל הַבְּחוּרִים הֵיוּ חוֹזְרִים חֲדָשׁ אַחַד לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה בְּרִיא, יְלָדִים צְרִיכִים לֵהִיוֹת גַּם בְּבֵית.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל מִסְתַּדֵּר בְּבֵית-סֵפֶר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקנך.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ג אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְגָּיִם שֶׁבְּעוֹלָם מִכָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּבֵית-סֵפֶר, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַעֲקֵר תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לֵהִיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִמֵּד תִּתְחַזְּקִי, וְאֵל תִּסְתַּכְּלִי עַל הָעֵבֶר, רַק עִם הַפָּנִים קְדִימָה בְּמֵה יְכוּלִים לְהִתְחַזֵּק, וּבְמֵה יְכוּלִים לְהִתְקַדֵּם, וְזֶה הַיְסוּד בְּקִיּוּם הָאָדָם.

רְאִי לְדַבֵּר הֵן עִם הַמּוֹרוֹת וְהֵן עִם הַבָּנוֹת בְּדַבּוּרֵי אַמּוּנָה, אֲשֶׁר כָּל דַּבּוּר וְדַבּוּר שֶׁמְדַבְּרִים מְאֻמּוּנָה — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֹזֵק בָּזֶה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ג אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֶהוֹבֵי, תְּלַמִּידֵי
הַיֶּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ, וְאֵל תִּתְחַבֵּר
עִם חֵילוֹנִים, אֲלֵא תִלְךָ בְּכָל יוֹם לְהַתְפַּלֵּל עִרְבֵי וּבִקְרֵי וְצַהֲרִים בְּמִנְיָן
דִּיקָא, וְאִז תִּהְיֶה לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה.

הָרִי אַתָּה צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, זְכוּר וְגַם
תִּזְכֹּר אֵיךְ שְׁלַמְדַתְּ אֲצִלִּי, וְעִזְרַתְּ לִי כָּל-כָּף הַרְבֵּה, וְלִכֵּן מְאֹד מְאֹד
כּוֹאֵב לִי, אִם אֲנִי שׁוֹמֵעַ, חַס וְשְׁלוֹם, שְׁאַתָּה מִתְחַבֵּר אֶל חֵילוֹנִים.
נָא וְנָא אֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ
בְּיַדְךָ, הָרִי יֵשׁ לְךָ, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, חוֹשִׁים טוֹבִים וְדַעַת
חִזְקָה, וְהַצְלַחַת בְּמִשְׁךָ זְמַן לְהַחְזִיק כּוֹלָל וְכוּ', וְעַכְשָׁו אַתָּה מִתְרַחֵק
כָּל-כָּף מִהַקְדוּשָׁה וְכוּ', אַתָּה צְרִיךְ לְזַכֵּר, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְמַלֵּא
כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבַתּוֹךְ כָּל עֲלָמִין, וְאֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת
בְּלַעֲדֵי וְתִבְרָךְ כָּלֵל, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא
בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן. וְלִכֵּן רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
שְׁבַעוֹלָם, וְתַתְחִיל עוֹד פַּעַם בְּיִרְאַת שָׁמַיִם, וְתִדְבֹר הַרְבֵּה אֶל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁתַּחֲזֹר לְעֲצֻמְךָ, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

הַעֲקָר לֹא לְהַתְפַּלֵּל מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצִּיַּת אוֹתִי, כִּי נִפְשִׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשֶׁךָ.

תִּרְאֶה לְקַחַת אֵיזָה חֵבֶר וְלִלְמַד אֹתוֹ בְּכָל יוֹם אֵיזָה שְׁעוֹר קְבוּעַ
בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּצִּיחַ אוֹתִי, וְאִזּוּ טוֹב לְךָ בְּזֶה
וּבְבֹא כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקנו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ג אֲדָר־א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, אֲךָ מֵרַב טְרִדוֹתֵי לֹא הִיָּה לִי הַפְּנֹאֵי
לְהַשִּׁיבְכֶם.

בְּעֵינַי הַפְּשֻׁרוֹת, אָנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר
עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

בְּעֵינַי הַיָּלֵד, לֹא כְּדַאי לַעֲשׂוֹת אֶתוֹ שׁוּם פְּעֻלוֹת, אָנִי מְאֹד מְקַנֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

בְּעֵינַי הַדִּירוֹת וְכו', אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת סְבָלָנִים,
וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ.

תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְנָיִם שְׁבַע עוֹלָם, וְאַל תִּתְּנוּ שְׁשׁוּם רוּחַ
רָעָה תּוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְּבֵה רַחֲמִים עַל
כָּל דְּבָר קָטָן, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים הַמּוֹן
יְשׁוּעוֹת לְהִתְחַזֵּק בְּזֶה הָעוֹלָם.

אָנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְּע
יָבוֹא הַטוֹב, וְנִזְכָּה לְהִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח תתקנז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

שְׁמַעְתִּי מִיַּדְנֹו ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֶת הָעֲגָמַת נֶפֶשׁ שֶׁהִיְתָה לְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! אַתָּה צָרִיךְ לְרַחֵם עַל בְּנֵי קַהֲלָתִי, שֶׁרַבָּם כָּכֵלִם
הֵם עֲנִיִּים וְכוּ', וְהָעֲנִיּוֹת מֵעֲבָרַת עַל דַּעְתָּם וְכוּ', וְעַל-כֵּן הֵם לֹא
עוֹשִׂים אֶת זֶה בְּמִזִּיד וְכוּ', רַק כָּלֵם שׁוֹגְגִים, וְלִכֵּן אֵין לִי מְלִים
לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה לְקַהֲלָה שְׁלֹנוּ. וּבְנוֹדָאֵי יִשְׁלַם
לְךָ חֲזָרָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּגַמּוּלְךָ הַטּוֹב שֶׁאַתָּה גּוֹמֵל עִמָּנוּ,
וַיִּתְרַחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וַתִּרְוּהָ רַב נַחַת מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח תתקנח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי יְדֵי הַיָּקָר
לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה עֲכָשׁוּ הוֹדִיעוּ לִי, שֶׁהַמִּים בְּאוֹצַר הַזֵּרִיעָה נוֹזְלִים בְּעֵת
הַטְּבִילָה, וַיֵּשׁ חֲשַׁשׁ זִחִילָה וְכוּ', וּלְכַתְּחִלָּה זֶה אֶסוּר, וּצָרִיכִים לְטַבֵּל
עוֹד פַּעַם. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יָכוֹל לְבָדֵק
תַּכְּף-וּמִיד מַה זֶה, כִּדִּי שְׁנוּכָל לְתַקֵּן אֶת הַדְּבָר, כִּי זֶה גּוֹבֵל
בְּכַרִּיתוֹת, וְאֶסוּר לְהַזְנִיחַ אֶת זֶה כְּרַגַּע.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! בְּכָל יוֹם וַיּוֹם אֲנִי רוֹצֶה לְהַתְקַשֵּׁר
אֵלֶיךָ, אֲבָל גִּדְּל הַטְּרָדוֹת שְׁעוֹבֵר עָלַי, זֶה אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל,

בְּפֶרֶט שְׁהִסְמִיךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, אֵינּוּ עוֹזֵב אוֹתִי, בְּכָל פְּעַם צְרוֹת חֲדָשׁוֹת וּמְסִירוֹת חֲדָשׁוֹת, פְּשׁוּט אֵין לִי כְּבֹר כַּח, כֹּל הַהֲתַחֲזָקוֹת שְׁלִי אֲנִי צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק נֶגֶד הַרְשָׁע מְרֻשָׁע הַזֶּה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוֹלָם, עִם הַהֲקַדְמוֹת שְׁקַבְלֵת מֵרַבְּנוּ ז"ל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכַתְּךָ ... תַּחֲיֶה, וְנִשְׁמַע וְנִתְפָּשֶׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר, רְאֵה לְהִזְדַּרֵּז מְאֹד לְבַדֵּק אֶת אוֹצַר הַזְּרִיעָה מֵהַ קוֹרָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח תַּתְקַנֵּט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנִּצְחָת-רוּחַ שְׁאַתָּה גוֹרֵם לִי, כִּי אֲנִי מְסַבֵּב בְּכָל-כַּף הַרְבֵּה צְרוֹת וַיִּסּוּרִים מִבֵּית וּמְחוּץ, אֲשֶׁר אֵי אֲפָשֶׁר לִי לְהִסְבִּיר לְךָ. פֶּה אֲנִי צָרִיךְ לְלַחֵם עִם הַסְּמִיךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וּפֶה אֲנִי מְסַבֵּב בַּתְּלָאוֹת וְחֻבוֹת, וּפֶה עָשׂוּ לִי הַבְּחוּרִים הַפְּסֻדִים גְּדוֹלִים מְאֹד, בְּנִיץ חֲדָשׁ, וּכְבֹר שְׁבֵרוּ עוֹד שְׁתֵּי דְלָתוֹת, וְהַצִּיפּוּ אֶת הַמְקוּהָ עַל כָּל הַקּוּמָה הַרְאֵשׁוֹנָה וְכוּ', וְעוֹד הַרְבֵּה צַעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ שְׁעוֹבֵר עָלַי מִכְּמָה וְכְמָה מְשֻׁפָּחוֹת מְאֻשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְרָצִיתִי כְּבֹר לְנִסְעַ בְּעוֹד שְׁבוּעַ אוֹ שְׁבוּעַיִם, אֲבָל כְּנֹרְאָה שְׁאַנִּי אֲחַכָּה עַד שֶׁבֵת מְבָרְכִין גִּיסָן, וְאֲנִי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַד אֲז

יְהִיָּה גַמּוּר, וְאֲנִי רוֹאֶה שְׁבָכַל חֲדָשִׁים אֲשֶׁבוֹת אִתְּכֶם שְׁבַת אַחַת, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל מַה שְּׁאַתָּה טוֹרַח וְיִגַּע בְּעֵבוּר הַדִּינָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁאֲזַכֶּה לְשָׁלֵם לָךְ אֶת זֶה חֲזוֹנָה בְּשִׁמְחוֹת.

אוֹדוֹת הַמְּכַתְּבִים — נִתְּתִי לְתַקְתֶּךָ וְכִנְרָאָה שְׁנִמְחַק, וְלָכֵן אֲנִי שׁוֹלַח אֶת זֶה עֲכָשׁוּ עוֹד פַּעַם.

גַּא לְעוֹרֵר אֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר, תִּכְף-וּמִיד לְבֹדֵק מַה קוֹרָה בְּמִים שֶׁל אוֹצֵר הַזְּרִיעָה שְׁנוֹזְלִים בַּעַת הַטְּבִילָה, פִּי כֶּף צְלָצַל לִי עֲכָשׁוּ הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֶת זֶה מְכַרְחִים לְתַקֵּן מַה שְּׁיֹתֵר מִהֵר.

אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ פֶּה קַטְלוֹג סְפָרִים, שְׁתַּמְסֵר אֶת זֶה לְ...

בְּיוֹם שְׁשִׁי אֲשַׁלַּח בַּחוּר עִם הַבֵּן שְׁלָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, כְּדֵי לְקַנּוֹת מִלְבוּשׁ לְשַׁבַּת כְּרִצּוֹנָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וּנְקֵהַל, כ"ד אָדֶר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

תְּאַמִּינֵי לִי, שְׁאִין יוֹם שְׁאֲנִי לֹא מִתְפַּלֵּל בְּעֵבוּרְךָ וּבְעֵבוּר הַיְלָדִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

בְּזֶה שְׁאֵת רוּצָה שְׁאַכְתָּב לְכֶם מִכְתָּב בְּכָל יוֹם, תֵּאֱמִינִי לִי, שְׁבַקְשִׁי יֵשׁ לִי זְמַן לְרִשֵׁם מֵרַב הַצְּרוֹת וְהַטְּרָדוֹת וְהַלְחָצִים שְׁעוֹבְרִים עָלַי, עִם כָּל זֹאת אֶעֱשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתִי לְכַתֵּב לָךְ מִפְּעַם לְפַעַם.

הֵייתִי מֵיַעֵץ לָךְ לַעֲיֵן בְּסִפְרֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", כִּי כָּל הַמְּכַתְּבִים זֶה גַם בְּשִׁבְלִילָךְ.

בְּזָכוֹת הַצְּדָקָה וְהַמְּסִירוֹת נִפְּשׁ שְׁאֵת מוֹסְרֵת אֶת נִפְשֶׁךָ בְּעִבּוֹר קַהֲלָתִי, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּוְּשְׁעִי בִישׁוּעָה גְדוֹלָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחֵי בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקסא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר וַיְקַהֵל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֶהוֹבִי, יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ שְׁלַחְתִּי לָךְ אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים שְׁבַקְשָׁת מְשֻׁנָּת תִּשְׁמ"א, אֲקַנְהָ שְׁתַּסְּדְרוּ אֶת זֶה לְמַעַן לְהַדְפִּיס אֶת זֶה.

הִנֵּה צֹלְצֹל אֵלַי ... גֵּרוּ יְאִיר, וְרוּצָה לְנִדָּב לְהַדְפִּסֵת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", וְלִכְנֹן לְהַכְנִיס לְכָל הַפָּחוֹת חֲצִי עֲמוּד בְּלִשׁוֹן הַזֶּה: "הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפַס לְזָכוֹת וּרְפוּאָת הַיֵּלָד שְׁמֵעוֹן בֶּן עֵינִית מְלָכָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת נִפְשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְיִהְיֶה בְּרִיא וְשָׁלֵם, וַיִּזְרִיךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹנְךָ."

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְכֶם עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שְׁאֵתֶם עוֹשִׂים אֵתִי בְּעֵינֵי הַדְפָּסֵת הַסֵּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים, כִּי סוּף כָּל סוּף מָה יִשְׁאָר מִמֶּנִּי? רַק אֵלוֹ הַסֵּפָרִים, וּבְעֵתִים הִלְלוּ עוֹבְרִים עָלַי צְרוֹת וַיִּסּוּרִים שְׁלֵא

חִלַּמְתִּי מִיָּמִי, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם עָלַי, וַיִּרְחִיב לִי בְּרוּחַנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקסב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר וַיְקַהֵל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

רְאִי לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תְּבַלְבְּלֵי אֶת עֲצָמֶיךָ מִשׁוֹם דְּבַר, כִּי
אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, שְׂאֵתָם חֲקוּקִים בְּתוֹךְ לִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים. סוּף
כָּל סוּף אֲנִי מְסֻרְתִי אֶת נַפְשִׁי בְּעַבְדוּךָ שְׂתַחַחְתָּנִי, וַיֵּשׁ לְךָ בַּעַל טוֹב,
יְלָדִים חֲמוּדִים, וְלִכֵּן לָמָּה אֶת צְרִיכָה לְהַתְּבַלְבֵּל, כִּכְּבֹר אִמְרַתִּי לְךָ
דְּרָךְ הַטְּלָפוֹן מַה אֲנִי חוֹשֵׁב וְכוּ', וְלִכֵּן רְאִי לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמֶיךָ,
וְשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ. וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

רְאִי לְעֹזֵר לְבָנוֹת שְׁנַכְנְסוּ לְמַדְרָשְׁיָהּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׂמֵחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקסג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר וַיְקַהֵל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוּן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע שְׂהִלְכָתָם
לְקוּרְסֵי שֶׁל הַמְּקוֹאוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תִּהְיֶינָה
שְׂלִיחוֹת טוֹבוֹת וְקְדוּשׁוֹת, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ,
שְׂעוֹשִׂים לְמַעַן נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם,

אֲשֶׁר כַּח תתקסד — כַּח תתקסה בַּנְחַל נט

שְׁבָקְרוּב מְאֹד תוּכְלוּ לְחַתֵּן אֶת בְּתֻכֶם ... תַּחֲיֶיהָ. וְכֵן אֶת צְרִיכָה
לְדַעַת, שְׁבָנָה ... גְרוּ יְאִיר, עֲדִיו לְגֵאוֹן וְלוֹמֵד טוֹב, וְהוּא בַעַל מְדוּת
טוֹבוֹת וּבַעַל דְּרָךְ אֶרֶץ גְּדוֹל. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם עִם
הַרְבֵּה נַחַת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח תתקסד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, יְדִידֵי
הַיָּקָר לִי מְאֹד ... שְׂיַחֲיוּ נַצַּח.

בְּאֵתִי לְאֵחַל לָכֶם בְּרַכַּת "מְזֹל-טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַכְּרִית
שֶׁל בְּנֵיכֶם ... גְרוּ יְאִיר. יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֵה הַקָּטָן גְּדוֹל
יִהְיֶה, וְתִרְוֶוּ רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֲצִלְכֶם
תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִימָה שְׁעוֹרְתֶם לִי
בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנִים פֶּה עִם הַפְּעוּטוֹן, כִּי מִמֶּשׁ אָנִי לֹא יוֹדַע מַה הִיִּיתִי
עוֹשֶׂה בְּלַעֲדֵיכֶם, וְלָכֵן תִּשְׁוֹאוֹת חֵן לָכֶם עַל זֶה, וּבִזְכוּת זֶה יִהְיוּ לָכֶם
יְלָדִים טוֹבִים.

אָנִי מְאֹד מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהִיּוֹת בְּקָרוֹב בְּאַרְצֵנוּ
הַקְדוּשָׁה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח תתקסה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גְרוּ יְאִיר.

אתה צריך להבין, שאין דבר כזה שלא יכולים לפעל אצל אשה וכו', העקר תלוי איך מדברים ואיך מבקשים, ולכן בודאי אם הייתם נכנסים אל רב מבקק ירא שמים, היה מגשר את האי הבנות ביניכם. ולכן יען שהרב ... שליט"א, גרם שהיא תחזיק טהרת המשפחה, היה טוב שתתזרו אליו, והיה מאד מאד נחוץ מה שיותר מהר, אני מאד מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתעשה את רצוני.

העקר אל תדחק על אשתך, לא יכולים ללכת אתה בכח, העקר רק סבלנות, פי חזרה בתשובה זה לא בא בקלות, כלנו צריכים לחזר בתשובה שלמה, ועדין אנחנו חוזרים בתשובה שלמה, ואחר-כך חוזרים אל השטיות שלנו, ועל-כן מה אתה רוצה מאשתך.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתבין אל מה אני מתכוון, ושהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח תתקסו

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וניקהל, כ"ד אדר-א' ה'תש"ס.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר, הלומד בישיבת דמשק אליעזר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד שמחתי לשמע, שיש לך רצון טוב ללמד בישיבתנו, ואתה רוצה להתעלות ברוחניות ובגשמיות, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנשמע ונתבשר אצלך בשורות משמחות תמיד.

העקר ראה להחזיק בזמנים, כי אי אפשר להצליח בישיבה רק בשמחזיקים את הזמנים.

נָא וְנָא הַחֲזוֹק מֵעַמָּד, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּנֻדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקסז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וּבִקְהֵל, כ"ד אָדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אוֹדוֹת הַדִּירוֹת, תֵּאֱמִין לִי, שְׂכָפִי הַנִּרְאָה לֹא נוֹכַל לְהִגִּיעַ לְעַמְּק
הַשְּׁוּהָ, עַד שְׂאֲגִיעַ לְשֵׁם בְּקָרוֹב, וְאִז אֶרְאֶה לְסֵדֵר בֵּין כָּל הַקְּבָלָנִים
עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְהַעֲקָר שֶׁלֹּא יִהְיוּ מְרִיבוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ
וּלְהוֹדֵעַ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמִהֵנָּה
וּמִקָּיָם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם
עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַכְנִיס הַיֵּטֵב
הַיֵּטֵב בְּרֵאשׁ שְׁלָנוּ.

הַעֲקָר רְאֵה שֶׁלֹּא תִהְיֶה שׁוּם מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, כִּי
חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים מְאֹד הַקְפִּידוּ עַל דְּבָר זֶה, שֶׁלֹּא יִהְיוּ מְרִיבוֹת
בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, עַד שְׂמֵצָאנוּ (עֵין זְכוּמוֹת צו:), שְׂרַבֵי יוֹסִי בֶן קֶסְמָא נִכְנַס
לְבֵית-הַכְּנֶסֶת בְּטְבַרְיָה, וְרָאָה מַחְלָקַת בֵּין ר' אֶלְעָזָר וְר' יְהוֹשֻׁעַ, עַד
שֶׁנִּקְרַע סֵפֶר תּוֹרָה בְּחֻמְתּוֹ, עָנָה וְאָמַר: תָּמָה אָנִי, אִם הַבֵּית הַזֶּה לֹא
יִהְיֶה בֵּית עֲבוּדָה זָרָה, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן. כָּל-כֶּף חֲמוּנָה הַמַּחְלָקַת,
וְשֵׁם הַיְתָה מַחְלָקַת לְשֵׁם שָׁמַיִם, מַחְלָקַת שֶׁל תּוֹרָה, וּמִכָּל שֶׁבֶן אִם
יֵשׁ בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת מַחְלָקַת שֶׁל שְׁטִיּוֹת, צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל
זֶה. וְלָכֵן אָנִי מְמַנֶּה אוֹתְךָ, שֶׁתִּרְאֶה שְׂיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם בֵּין אֲנִישֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ.

תְּהִלָּה לְאֵל, בְּנֶךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, לוֹמֵד בְּהִתְמַדָּה, וְהוּא יֵלֵד מְצִיָּן,
וְתַרְוָה רַב גִּחַת דְּקַדְשָׁה מְמַנּוֹ וּמְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיף.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ד אָדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אֲנִי מֵאֵד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

בְּעֵינַי הַהֶכְשֵׁר, אֲנִי מֵאֵד מְקַנָּה שְׂיִדְיָנּוֹ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, יְקַח
אוֹתָךְ לְמִשְׁגִּיחַ, וְכֶךָ תַּרְוִיחַ בְּלִילָה בֵּין שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת לְאַרְבַּע-מֵאוֹת
ש"ח לְהִיּוֹת מִשְׁגִּיחַ, וְזֶה יִהְיֶה גַם פְּרֻנְסָה, וּמֵה גַם שְׁאַנְחָנוּ צְרִיכִים
לְשֹׁמֵר עַל הַכְּשָׁרוֹת.

הִזְהָר בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ אֶחָד בְּשֵׁם ר' חַיִּים קִיבְלִיטְשֶׁעֶר ו"ל,
וְהִזְהָר רְגִיל לוֹמֵר: "עֵינַי רַבְּנוֹ ו"ל הוּא אֹרֵךְ וְנִפְלֵא מֵאֵד, אִם
רוֹצִים לְקַבֵּל מְמַנּוֹ יְכוּלִים לְקַבֵּל הַרְבֵּה, אִם לֹא רוֹצִים לְקַבֵּל מִרְבֵּנוֹ
ו"ל, אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל כָּלוּם, כִּי הָעֵקֶר הַרְצוֹן". וְעֵנָה וְאָמַר: "רַבְּנוֹ
ו"ל הוּא נֶחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, וְכִמּוֹ שֶׁבַּנְחַל, אִם רוֹצִים לְהִטְהַר
— צְרִיכִים לְהַפְשִׁיט אֶת כָּל הַבְּגָדִים, וְלִקְפֹץ לְתוֹךְ הַמַּיִם וְלִטְבֹּל,
כֵּן אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל מִרְבֵּנוֹ ו"ל כְּשֵׁיט לֹא שֶׁכָּל עֲצָמִי". וְלִכֵּן עָלֵינוּ
לְזַרֵק אֶת הַחֲכָמוֹת וְהַשְּׁכָל שְׁלֵנוּ, וְלִינֵק מִרְבֵּנוֹ ו"ל דְּבִשָּׁא וְחִלְבָּא
— דְּבִשׁ וְחִלְב, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד נִהְיֶה אֶצְל רַבְּנוֹ
ו"ל.

מִחֲמַת רַב טְרִדוֹתִי, הַהֶכְרַח לִי לְקַצֵּר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח תתקסט.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ד אֲדָר־א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַדּו"ח מֵהַבֵּית־סֵפֶר, אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֲרָה וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנַּחֲת־רוּחַ שְׁאֵת גּוֹרְמַת לִי בָּזָה שְׁאֵת מְנַהֶלֶת אֶת בֵּית־הַסֵּפֶר, וּבִפְרָט בְּמַצָּבִים כְּאֵלוֹ, שְׁאַנְחָנוּ נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בְּלַחְצִים כְּאֵלוֹ אִים וְנוֹרָא, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּמִּיד נִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְלֹא נִתְבַּלְבַּל מֵהַסָּבִיב, צְרִיכִים הַרְבֵּה רַחֲמִים עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרָט, וְהַעֲקֹר לְהַחֲזִיק מֵעַמָּד וְלֹא לְהַשְׁכֵּר.

תֵּאֱמִינִי לִי, שְׁאַנִּי מִבֵּין הַיֵּטִב הַיֵּטִב אֶת הַבְּעִיּוֹת שֵׁישׁ לָךְ, וְזֶה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי, אֲבָל אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בְּמַצָּב כְּזֶה, שְׁמֵאֵד מְאֹד קָשָׁה לָנוּ, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, תִּמְשִׁיכִי לְהַתְּחַזֵּק, וּלְחַזֵּק אֶת הַמּוֹרוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח תתקע.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ד אֲדָר־א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַוְגִיל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, פִּי הַעֲקֹר בָּזָה הָעוֹלָם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר זֶה

הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כּוֹז, שְׂאִין לְתָאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְכָל בְּנֵי
הָאָמוּנָה תְּלוּי רַק כְּפִי שְׂאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּחֲוֶה בִּיתָר שְׂאָת
וּבִיתָר עֲזוּ.

הֵייתִי מֵיַעֲזָן לָךְ, שְׁתַּלְמֵד בְּכָל יוֹם קוֹנְטְרַס אֶחָד מִ"אוֹצֵר-
הַקּוֹנְטְרַסִּים", וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְחַזַּק לְבָבְךָ לְבַעַר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

יִתָּר טוֹב לְלַמֵּד בְּבֵית-הַמְדַרְשׁ מִלְמֵד בְּבֵית, אֲבָל בְּעָרֵב כְּדָאֵי
לְלַמֵּד בְּבֵית, כֶּף כְּדֵי שְׂאֵשְׁתָּף לֹא תִהְיֶה לְבַד, וְגַם שִׁישְׁמְעוּ בְּבֵית
קוֹל תוֹרָה.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, רְאֵה לְחַזַּק אֶת עֲצָמְךָ, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים
שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקעא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל, כ"ד אָדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

דְּבַרְתִּי הַיּוֹם עִם הַבְּחוּר ... גֵּרוּ יְאִיר, וְאִמְרַתִּי לוֹ חַד מִשְׁמַעִית,
שִׁיעֲזוּב אֶת הַמְּקוֹם, כִּי אָנִי לֹא רוֹצֶה בַּחוּרִים לִיצְנִים, וְעַל-כֵּן תִּהְיֶה
חֹזֵק בְּזֶה, כִּי אָנִי רוֹצֶה לְנִקּוֹת אֶת הַיְשִׁיבָה, שְׁלֹא יִהְיֶה בְּשׁוּם בְּחוּר
לִיצְנוּת, כִּי הַלִּיצְנוּת הִיא אֲבִי אֲבוֹת הַטְּמָאָה, קְלִפָּה כּוֹז שְׁקִשָּׁה מְאֹד
מְאֹד לְצֵאת מִמֶּנָּה, וְאִשְׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְאִינוּ נִשְׁכָּר מִשׁוּם
דְּבָר.

רְאֵה לְהִתְחַזַּק בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוּם
בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אָנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַכְשׁוּ נִכְנַס
בִּיתָר שְׂאָת וּבִיתָר עֲזוּ לְבָנוֹת אֶת הַיְשִׁיבָה כְּמוֹ שְׁצַרְיָה, וְנִצְלִיחַ מְאֹד.

אֲשֶׁר כַּח תתקעב — כַּח תתקעג בַּנַּחַל סה

אַתָּה תִּהְיֶה רַק חֹזֵק בְּזֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח תתקעב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּהְיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת
הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְלֹא יִחְסֵר לָךְ שׁוּם דְּבָר, אֵל תִּדְאָגִי, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנָי וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

תְּשׁוּאוֹת חַן לָךְ עַל הַצְדָּקָה שֶׁנִּתְּתָ בְּעִבּוּר הַמְּקוֹה, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד תּוּכְלִי לַעֲזֹר לְזֻכוֹת הַרְבִּיּוֹת, וּבְזֻכוֹת זֶה
תִּהְיֶה בְּרִיאָה וּשְׁלֵמָה, וְלֹא יִחְסֵר לָךְ שׁוּם דְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח תתקעג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֵין אַתָּה יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמִימָה שֶׁיֵּשׁ לִי בְּזֶה
שֶׁלְקַחְתָּ עַל עַצְמְךָ לְנַהֵל אֶת הַמְדַרְשֵׁיָה, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוֹה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרְאוֹת דּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל מְבָרְכִים שֶׁיִּצְאוּ
מִהַמְדַרְשֵׁיָה הַזֶּה.

נָא וְנָא הַחַזִּיקִי בְּאֲמוֹנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח תתקעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק לְצֵאת לְהַפִּיץ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָךְ
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
תְּמִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק לְהִתְבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין עוֹד
מִתְנַה טוֹבָה שֶׁקַּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל כְּמוֹ הַהִתְבוֹדְדוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח תתקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל האהבה שיש לי אליכם, וגדל ההשתוקקות שאני רוצה לראות אתכם, כי אתם אצלי כמו ילדים ממש, בלי שום גזמא, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם, שתכבדו אחד את השני, ורק בזכות זה תהיה לה פרנסה. כי כף אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.): אוקירו לנשייכו כי היכי דתתערתו [תכבדו ותיקרו את נשותיכם, כדי שתתעשרו].

מה אמר לה, ידידי היקר! בזה העולם צריכים הרבה התחזקות בכל יום, כי עובר על כל אחד ואחד צרות ויסורים ומכאובים רעים, ואשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר.

העקר רק תכניס בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, ועל-ידי-זה תמשיך על עצמך הארת אין סוף ברוך הוא. סוף כל סוף אתה צריך לדעת, שעברו עליך משברים וגלים בהיותך חלוני, רחמנא לצלן, ולכן עכשו מתעורר הרע תמיד, וצריכים את רבנו ז"ל, שמתיק ממך את כל המרירות הזו, ולכן אל תמשיך את עצמך אל הצער, כי כל הנמשך אחר הצער — הצער נמשך אחריו.

ראה לשמח עם אשתך תמיד, ותדון אותה לכף זכות, ואף פעם אל תריבו, והעקר תתפלל במנון, כי מי שמתפלל במנון, יש לו דבר שבמנון.

תקבע לעצמך ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, באפן שתסיים בכל שבוע פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

כח תתקעו.

בצורת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל, כ"ד אדר-א' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, הרב ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וְאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
הַשְּׁמִימָה שֶׁהֵיְתָה לִי מִזֶּה, אֶף מִחֲמַת רֹב טְרֵדוֹתַי הַרְבוֹת שֵׁישׁ לִי —
צְרוֹת וְיִסּוּרִים מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, לֹא הָיָה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ
תִּתְּכֶּךָ-וּמָיִד כְּרִצּוֹנְךָ.

אָנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, וְאָנִי מִבְּקֵשׁ מֵהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שִׁימְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדֵּינִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת
מְשֻׁמָּחוֹת, וְתִזְכֶּה לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים בְּגִיל צְעִיר, וְשִׁלָּא יִדְעוּ מִשׁוּם
רַע, כִּי עֲכָשׁוּ צְרִיכִים הַרְבֵּה הַרְבֵּה רַחֲמִים עַל הַיְלָדִים, וְאֶסוּר
לְהַתְרַשֵּׁל מִתְּפִלָּה, כִּי הַיְלָדִים צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׁמוּרִים מֵעֲבָרוֹת,
רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, הַעֲרֵב-רַב רוֹצִים רַק לְנַתֵּק אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִמֶּנּוּ
יִתְבַּרְךָ, הֵיךְ לֹא תִהְיֶה, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹ,
וְאָנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת
מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

כח תתקעז.

בְּצִוְתָה הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, לַיִל שְׁשֵׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אֱהוֹבֵי, תְּלָמִידֵי, חֲבִיבֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁמַר עַל אֲשֶׁתְּךָ עִם מִי הִיא הוֹלֵכֶת
וְכוֹ, תִהְיֶה חֲכָם וּפְקִיחַ וְדִי לְמַבִּין, מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי מִכָּל מַה
שֶׁקּוֹרָה אֶתְכֶם, אָנִי כָּל-כֶּף אוֹהֵב אוֹתְךָ, וּמִמֶּשׁ מְסֻרְתִי אֶת נַפְשִׁי
לְחַתֵּן אוֹתְךָ בְּגִיל צְעִיר, וְהִנֵּה הַיָּצֵר רוֹדֵף אַחֲרַיָּה, וְלִכֵּן תִּפְקַח אֶת
הַעֵינַיִם, וְאָנִי מְאֹד מְקַנֶּה שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, רַק שְׁמַע בְּקוֹלִי, וְתִשְׁמַר עַל
אֲשֶׁתְּךָ מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

כַּח תתקעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לֵיל שְׁשֵׁי לְסֹדֵר וַיִּקְהַל ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אַהוּבֵי, תְּלַמִּידֵי, חֲבִיבֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

שְׁמַעְתִּי שְׁאַתָּה אָמֹר לְנִסְעַ בְּמוֹצָאֵי-שַׁבָּת לְאִירוּפָּה, לְזֹאת אָנִי מִבְּקֵשׁ מִמְּךָ מְאֹד, אֵל תִּסַּע בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֶּן, כְּדֵי שְׁלֹא יִשְׁכַּר בֵּיתְךָ. וְעוֹד אָנִי מִזְהִיר אוֹתְךָ שֶׁתִּרְחִיק אֶת אַחִיךָ מִבֵּיתְךָ, וְאַל תִּתֵּן לוֹ דְרִיסַת רֶגֶל בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, כִּי הוּא יִחְרִיב אֶת בֵּיתְךָ, וְדֵי לַחֲכִימָא.

תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד, כִּי הַיִּצָּר הָרַע בּוֹעֵר, וְהוֹלֵכֶת לַהֲיוֹת שְׂרֵפָה בְּבֵיתְךָ, וְלִכְן אֵל תִּסַּע בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֶּן.

אַקְנֶה שְׁתַּצִּית אוֹתִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח תתקעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּקְהַל, כ"ו אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אַהוּבֵי, יְדִידֵי, יַקִּירֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַחֲסֵד חֲנָם שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה אֵתִי, וְאַתָּה עוֹזֵר לִי לְשָׁלֵם אֶת הַחֻבּוֹת, וְלִהְתְּקַדֵּם עִם בְּנֵי־הָאוֹלָם שְׂמֵחוֹת, וְלִשְׁפֹּץ מֵה שְׁשֵׁי לְשַׁפֵּץ בְּקֵהֶלָה.

רֵאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ד'), אֲשֶׁר בְּיוֹתֵר צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּמִדַּת הַצְּדָקָה, וּבַפְּרָט בַּהֲתַחֲלָה, כִּי בָּא לְאָדָם מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְתַת צְדָקָה, וְחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא בַתְּרָא ט.): גְּדוֹל הַמַּעֲשֶׂה יוֹתֵר מִן הָעוֹשֶׂה, שְׁנֹאֲמַר (ישעיה' לב, יז): "וְהִנֵּה מַעֲשֶׂה הַצְּדָקָה שְׁלוֹם, הֵינּוּ בְּזֵה שְׁאָדָם

מִזְכָּה אֶת אַחֲרִים לְתֵת צְדָקָה, זֶה יוֹתֵר חָשׁוּב אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מִשְׁאֲדָם
 נוֹתֵן אֶת שְׁלוֹ, כִּי לְזוֹפוֹת אֶת אַחֲרִים, אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה, וּבִפְרָט
 שְׁאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מֵה שְׁקוֹרָה הַיּוֹם בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר מִסְתּוֹבְבִים כָּל מִינֵי
 צְבוּעִים וְרַמָּאִים, וְלוֹקְחִים צְדָקָה מֵאֲנָשִׁים, וְהֵם חוֹשְׁבִים שְׁנוֹתְנִים
 צְדָקָה נְכוֹנָה, וְלִצְעָרָנוּ הַרְבֵּי, הַצְּדָקָה מִתְבַּזְּזֵת לְשִׁטִּיּוֹת, וְגַם
 לְעִבְרוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, אָדָם נוֹתֵן צְדָקָה, וְהוּא חוֹשֵׁב שֶׁזֶּה הוֹלֵךְ
 לְמָקוֹם טוֹב, וְלִבְסוֹף הֵהוּא עוֹשֶׂה עִם זֶה עִבְרוֹת, שֶׁזֶּה מֵה שְׁאֲמָרוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא קָמָא טו:), שִׁירְמִיָּהוּ קָלַל אֶת אֲנָשֵׁי עֲנֹתוֹת,
 וְאָמַר לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֶפְלוּ בְּשַׁעֲה
 שְׁעוֹשִׁים צְדָקָה, הַכְּשִׁילִם בְּכַנֵּי אָדָם שְׁאִינִם מֵהַגֵּנִים, כְּדֵי שֶׁלֹּא
 יִקְבְּלוּ עֲלֵיהֶם שָׂכָר; וְלִכֵּן בָּזָה שְׂאֵתָהּ יוֹצֵא וּמִזְכָּה אֶת נִשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל, שִׁיְהִיָּה לָהֶם חֵלֶק בְּבִגְדֵי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ שְׁלָנוּ, שֶׁהוּא מְקוֹם
 הַמְּאֻחַד אֶת כָּל עֵדוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבֵּית-הַכְּנֶסֶת בָּזָה אֵין עוֹד בְּעוֹלָם,
 שִׁיּוֹכְלוּ לְהַצְטַרֵּף יַחַד כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתִהְיֶה אַחַדוֹת, וְלִכֵּן
 אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְתָרִם בְּעִבּוֹר בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי
 מִי שְׁמִזְכָּה אֶת אַחֲרִים, וְזוֹ זְכוּת גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד. וְלִכֵּן בּוֹדֵאֵי
 תִּקְבַּל עַל זֶה שְׂכָר גְּדוֹל מְאֹד. וְכֹךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סָפָה
 מ:): גְּדוֹל הָעוֹשֶׂה צְדָקָה יוֹתֵר מִכָּל הַקְּרִבָּנוֹת.

גַּא וְנָא רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמָךְ, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת הַיָּא שְׂמַחָה,
 וּבִפְרָט עַכְשׁוּ בַּחֲדָשׁ הַשְּׂמַחָה, עֲלִינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׁזַכֵּינוּ
 לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין עוֹד שְׂמַחָה גְּדוֹלָה מִזֶּה. וְרַבְּנוּ ז"ל
 הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל שְׂמַחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹתֵרֵין, חֵלֶק ב', סִימָן כד):
 מִצְוָה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשְׂמַחָה תָּמִיד, וְגַם חֲכָמֵי הַרּוֹפְאִים אָמְרוּ,
 שֶׁהַמַּחְלוֹת בְּגַשְׁמִיּוֹת בְּאוֹת לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֲסָרוֹן הַשְּׂמַחָה, וְעַל-כֵּן
 צְרִיכִים לְשִׂמְחָה מְאֹד, וְלְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְבוֹא לִידֵי שְׂמַחָה, וְלֹא
 לְדַחֵף אֶת הַשְּׂמַחָה מִיּוֹם לְיוֹם, כִּי כֹךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי): אֵין הַשְּׂמַחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם
 שְׂמַח לְמָחָר. וְלִכֵּן רְאֵה לְתַפְס שְׂמַחָה עוֹד הַיּוֹם הַזֶּה, וְתִשְׂמַח אֶת
 עֲצָמָךְ וְאֶת אַחֲרִים, שְׁזוֹ הַמִּצְוָה הַכִּי גְּדוֹלָה. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים (תַּנָּא דְּבִי אֲלִיָּהוּ רַבָּה, פָּרָק יח): אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

לְיִשְׂרָאֵל: בְּנִי, וְכִי מָה שִׁמְחָה יֵשׁ לּוֹ לְאָדָם, אֲלֵא בְּדַבְרֵי תּוֹרָה
בְּלִבְךָ, שְׂפָל הַמְּשֻׁמָּח בְּכֶסֶף וְזָהָב, מָה שִׁמְחָתוֹ בָּהֶם לְאַחַר מִיתָה? !
אֲבָל אַתָּם, בְּנִי, בּוֹאוּ וְשִׁמְחוּ עִם הַתּוֹרָה שִׁמְחָה שְׁלֵמָה כְּדֶרֶךְ שְׂאֲנִי
מִשְׁמַח בְּכֶם.

וְלִכֵּן רָאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּמִּיד יֵאִיר לְךָ הָאוֹר אֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִהְיֶה דְבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתַמִּיד תִּצְיֵר לְפָנַי עֵינַי
שְׂכֻלְךָ, אֵיךְ שְׂפָל הָעוֹלָם כִּלּוֹ הוּא אֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאַתָּה
עוֹמֵד בַּתּוֹךְ הָאוֹר, אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג יוֹתֵר גְּדוֹל מִתַּעֲנוּג זֶה,
שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גִמְצָא עִמּוֹ, אֵתוֹ וְאַצְלוֹ, אֲשֶׁרִי
מִי שְׁתַּמִּיד חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְאֵינּוּ מְסִיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כְּרַגְעַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כח תתקפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וְנִקְהַל, כִּי אֲדַרְא' ה'תש"ס.
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמִּי, שֶׁהִלַּכְתָּ
בְּעִבּוּר צְדָקָה לְבֵית-הַמְּדַרְשׁ וְאוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂבוֹנָכוֹת הַצְּדָקָה יִמְשֹׁךְ עֲלֶיךָ שִׁפְעַ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, כִּי חֲכַמֵּינוּ
הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (כְּבֹא בְּתָרָא ט): גְּדוּלָּה צְדָקָה שְׁמַקְרֶכֶת אֵת הַגְּאֻלָּה,
וּבַפְּרָט צְדָקָה כְּזוֹ, שְׂמֻזְכִּים אֵת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הֵרַב,
מִסְתּוֹכְבִּים כָּל מִינֵי רַמָּאִים וְצַבּוּעִים וּמְקַבְּצִים צְדָקָה, וְזֶה לֹא הוֹלֵךְ
אֵל הַמְּקוֹם הַנְּכוֹן, וּבְזֶה שְׂאֵת מְזוּכָה אֵת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עִם צְדָקָה
אֲמִתִּית, זֶה יַעֲזֹר לְךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתִזְכְּרֵי אֲשֶׁר כָּל פְּרוּטָה
וּפְרוּטָה מְצַטְרֶפֶת לְחִשְׁבוֹן גְּדוֹל, כִּמוֹ שְׂאֲמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים
(שם): מָה שְׂרִיּוֹן זֶה כָּל קַלְפָּה וְקַלְפָּה מְצַטְרֶפֶת לְשְׂרִיּוֹן גְּדוֹל, אֵף
צְדָקָה — כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מְצַטְרֶפֶת לְחִשְׁבוֹן גְּדוֹל.

רְאֵי לְחִזּוּק לְעוֹרֵד וּלְשִׁמְחַת אֶת נְשׂוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מְצִיָּה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, וּבִפְרָט עַל מִדַּת צְנִיעוּת — לְלֶכֶת עִם בְּגָדִים צְנוּעִים, שֶׁזֶה הַיְסוּד לְאִשָּׁה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב אֲצֵל אִשָּׁה כְּמוֹ הַצְּנִיעוּת. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְגִלָּה יג:): בְּשֹׁכֵר צְנִיעוּת שְׁהִיתָה בְּרַחֵל, זָכָתָה וַיֵּצֵא מִמֶּנָּה שְׂאוּל, וּבְשֹׁכֵר צְנִיעוּת שְׁהִיתָה בּוֹ בְּשְׂאוּל, זָכָה וַיֵּצֵא מִמֶּנּוּ אֶסְתֵּר; רוֹאִים, שְׂאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה שְׁהִצִּילָה אֶת כָּלֵל נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִהֶמְן-עַמְלָק, הַכֵּל הִזָּה רַק בְּזִכּוֹת הַצְּנִיעוּת שִׁירְשָׁה מִשְׂאוּל הַמֶּלֶךְ וּמִרַחֵל אִמֵּנוּ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁהוֹלֶכֶת רַק בְּבְגָדִים צְנוּעִים.

וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתְּחַזְּקִי וּתְעוֹדְדִי אֶת כָּל נְשׂוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאֵנִי מְאֹד מִקְפִּיד שְׁיִלְכוּ רַק בְּבְגָדֵי צְנִיעוּת, כִּי הַצְּנִיעוּת זֶה הַגְּאוֹן וְהַגְּאוּנָה שְׁלֵנוּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר וַיִּקְהַל, כ"ו אָדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! הַ"שְּׁפַת הַנַּחֵל" יוֹצֵא כָּל-כָּף יָפָה, מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבָאָמַת תּוֹכֵל לְהַחְזִיק בְּזֶה, וְלִגְמֹר עַד פּוּרִים הֵבֵא עָלֵינוּ לְטוֹבָה אֶת הַכֶּרֶךְ הָרֵאשׁוֹן, כִּי אֲצֵלִי כְּבֹר מְסֻדָּר עַד תּוֹרָה ט"ז, וְזֶה יוֹצֵא מְאֹד מְאֹד יָפָה, יַעֲזוּר

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד תַּעֲסֻקוּ בַהֲדַפְּסַת וְהַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר רַק זֶה מֵה שִׁישָׁאָר מֵאֲתָנוּ, וְזוֹ זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, וּבַפֶּרֶט בְּדוֹר הַזֶּה, אֲשֶׁר הַכְּפִירָה וְהַאֲפִיקוֹרְסוֹת עוֹשִׂים פְּרָצוֹת בְּעַם יִשְׂרָאֵל, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׂמַח עִם כָּל דְּבַר קָטָן שֶׁאֲנַחְנוּ עוֹשִׂים בְּשִׁבְלֵי גְלוּי הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, כִּי הַיּוֹם צְרִיכִים פְּשוּט לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

בְּעֵינַי הָאֲחִינָן שְׁלָךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, מֵה לַעֲשׂוֹת? עָלֵיהֶם נִתְקַיֵּם (יְרֵמְיָהּ לֵא, כח): "אֲבוֹת אָכְלוּ בֶסֶר וְשָׁנִי בָנִים תִּקְהִינָה", חֲבַל מְאֹד שֶׁמְעַרְבִים אֶת הַזּוּג הַצֵּעִיר, וְזֶה קוֹרָה בְּכָל מְקוֹם הַיֶּכֶן שֶׁהַהוֹרִים לֹא מְחִזְקִים אֶת הַמְּלָה שְׁלָהֶם, שֶׁהִבְטִיחוּ בְּעֵבֹר דִּירָה וְכוּ', וְאַחֲרֵי-כֵן יֵשׁ רִיב בֵּין הַיְלָדִים וְחֲבַל מְאֹד, וְהִנֵּה כְּדָאֵי לְהַסְבִּיר ל... דְּבַר זֶה, כִּי בְּאֲמַת קִבֵּל אִשָּׁה יִקְרָה, אִשָּׁה צְדִיקָה וְחַסוּדָה, אֲשֶׁר בְּקָשֵׁי יְכוּלִים לְמַצֵּא בַת כּוֹזָאֵת אֲצֵל בֵּית מְהַאֲדָמוֹרִים הַכִּי גְדוּלִים, בְּלִי שׁוּם גְּזָמָא, אֲנִי מִפִּיר אוֹתָהּ אִישִׁית, וַיֵּשׁ לָהּ יִרְאֵת שְׁמַיִם גְּדוּלָה מְאֹד, וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לְחַזֵּק אוֹתוֹ, וְלַעֲוֹדְדוֹ וְלְשַׂמְחוֹ, שֶׁהַכֶּסֶף זֶה לֹא הַכֹּל, הַעֲקָר מֵה שְׁקִיבֵל, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא, שֶׁנוֹכַח לְפַעַל אֲצֵלוֹ לְמַעַן שְׁלֹא יִהְיוּ שׁוּם מְרִיבוֹת בֵּינֵיהֶם, חַס וְשָׁלוֹם.

תְּאֲמִין לִי, דְּבָרִים כְּאֵלוֹ קוֹרִים אֲצֵל הַרְבֵּה מְשֻׁפְחוֹת, שֶׁצֵּד אֶחָד אֵינוֹ מְחִזְקֵי בְּדַבּוּר, וְלִכְּנֵן אֲסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מִדְּבָרִים כְּאֵלֶּה, וּבַפֶּרֶט לֹא לְחַשֵּׁב עַל הַעֲתִיד וְכוּ', כִּי הַכֹּל בִּיַּדֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וּבַפֶּרֶט בְּעַת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת עַל הַצְּלָחַת הַיְלָדִים, וְשְׁלֹא יִהְיוּ, חַס וְשָׁלוֹם, מְרִיבוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח תַּתְּקַפּוּב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר וַיִּקְהַל, כִּי וְאֶדְר־א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי ... גְרוּ יְאִיר.

פֹּה אֲנִי שׁוֹלַח לְךָ הַעֲתֵק מִמִּכְתָּב שֶׁקִּבַּלְתִּי.

אֵתָּה צְרִיף לְהַכִּין, שְׁעַם מְשַׁפַּחַת ... שְׂיַחֲיו, לֹא כְּדַאי לְהִסְתַּכְסֵּף, כִּי אוֹי וְאֲבוֹי לְנוּ, כִּי הַמְּקוּוֹה הִיא מְטַפֶּלֶת בְּזוֹה מִמֶּשׁ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְתִהְיֶה לְאֵל, זֶה כְּמוֹ בֵּית מְרַקַּחַת, נְקִי וּמְצַחֶצֶח, וְלִכְן בְּצֶדֶק יֵשׁ לָהּ טְעֵנוֹת, וּצְרִיכִים לְהַצְדִּיק אוֹתָהּ, וְלֹא לְלַכֵּת עִמָּהֶם רֹאשׁ בְּרֹאשׁ, כִּי אַחֲרַת אֲנַחְנוּ מְאֲבָדִים אוֹתָם, וְאִין מִי שְׂיִמְלֹא אֶת מְקוֹמָם, וּפֹה מְשַׁחֲקִים עִם כְּרִיתוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁזְבֹן, כִּי עַל דְּבָרִים אַחֲרִים יְכוּלִים לְהִתְנַפֵּחַ וְכוּ', אֲבָל לֹא בְּנִדוּן דִּידוֹן, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָבֵל, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים אוֹתָם מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֹה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּבִּין אוֹתִי, וְאֲנִי גַם מִבֵּין אוֹתָךְ, אֲבָל עִם הַבְּנֵה לֹא נִגִיעַ לְשׁוּם מְקוֹם, כִּי אִם לֹא תִהְיֶה לְנוּ בְּלִגְיַת, אֲנַחְנוּ בְּמַצָּב מְאֹד מְאֹד קָשָׁה.

שׁוּב פְּעַם, אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַמִּסִּירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאֵתָּה מוֹסֵר נֶפֶשׁךָ בְּעִבּוּר שְׁפוּץ דִּירְתִי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁבִיאָמַת יִהְיֶה לְךָ נַחַת מְכֹל יוֹצְאֵי חֲלָצִיד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד אֲצִלְךָ בְּשׁוֹרוֹת מְשַׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח תַּתְּקַפּוּב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר וַיִּקְהַל, כִּי וְאֶדְר־א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, הֵרַב ... גְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנֶצַח.

באתי לאחל לך ברַכַּת "מזל-טוב" חַמָּה ולבְּכִית על הַשְׁדוּף
שְׁעֵשִׂית עִם בְּתֵךְ ל"מזל טוב", יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה קֶשֶׁר
שֶׁל קִיּוּם בְּנֵי עַד־עַד, וְדוּרוֹת יִשְׂרָאֵל מְבָרְכִים יֵצְאוּ מֵהַזֶּה.

מֵאֵד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יָכוֹל לְדַבֵּר עִם הָרֵב ... גֵּרוֹ
יֵאִיר, שְׁפֹשׁוּט יִשְׁלַם לְפָחוֹת אֶת הַחֹבוֹת שֶׁ... חֲיִבִים לָנוּ — מֵאַה
וְעֹשִׂים וְחֻמְשָׁה אֶלְךָ ש"ח, וְהָרֵב ... שְׁלִיט"א יוֹדֵעַ עַל זֶה, וְהוּא
מוֹדֶה עַל זֶה.

וְהִנֵּה כְּשֶׁהֵייתִי אֶצֶל הַגָּאוֹן הָרֵב ... שְׁלִיט"א, הַבְּטִיחַ לִי שְׂיִדְבֹר
הֵן עִם ... וְהֵן עִם ... וְאֵנִי לֹא יוֹדֵעַ מֵה קָרָה, לְזֹאת אִם אַתָּה יָכוֹל
לְעֹרֵר אוֹתוֹ, שְׂיִשְׁלַם לָנוּ לְכָל הַפָּחוֹת אֶת מֵה שְׁחֲיִבִים לָנוּ, כִּי
הַמְצָב בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וּבְבִתִּי סֵפֶר וּבְכַנְיִים שְׁלָנוּ זֶה נוֹרָא וְאֵיִם, לֹא
הַמְלַמְדִים וְלֹא הַמּוֹרֹת וְלֹא הַמְטַפְלוֹת קִבְּלוּ מִשְׁכַּרְת וְכוּ', וּבְקִשִּׁי
יֵשׁ לָנוּ קִיּוּם.

וְכֵן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מְאֹד, אִם אַתָּה יָכוֹל לְזַרְזוֹ אֶת הַעֲנִיָּן שֶׁל וַעֲדַת
הַיִּשְׂרָאֵל לְמַעַן הַמוֹעֵצָה הַדְּתִית — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי זֶה נִסְתָּב,
וְהוּא עוֹשֶׂה לָנוּ רְשָׁעוֹת שְׂאִין כְּמוֹהָ, מוֹסֵר אוֹתָנוּ בְּכָל מִינֵי מְסִירוֹת,
וְאִין שְׁבוּעַ שְׁלֹא תִהְיֶה לָנוּ אִיזוֹ בְּעֵינָה תְּדַשָּׁה מִבְּחִינַה חֲקִית, וְלִכְּן
אִם אַתָּה יָכוֹל לְזַרְזוֹ אֶת הַתְּהַלִּיכִים שֶׁל וַעֲדַת שְׂרִים לְמַעַן הַמוֹעֵצָה
דְּתִית — מֵה טוֹב וְנְעִים.

הַמְּאֵחַל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כח תתקפד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר וְיִקְהַל, כ"ו אָדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, יְדִידֵי ...
גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח.

באתי לבקש אותך מאד, שתשתדל בכל מיני אפנים שבעולם
להיות באהבה ובשלום ובהבנה הדדית עם אשתך, כי סהדי

בְּמְרוֹמִים, קִבְּלָתָּ אִשָּׁה יְקָרָה עַד מָאד, אֲשֶׁר לֹא נִמְצָא אֶפְלוּ בְּכַתִּי
הָאֲדַמּוּרִיִּים הֵכִי גְדוֹלִים, הִיא אִשָּׁה יְרֵאת הַשֵּׁם וְכוּ', עִם כָּל
הַמַּעֲלוֹת שֶׁרַק יָכוֹל לְהִיּוֹת, וְהַחֲסָרוֹן הַיְחִידִי, שֶׁהוֹרִיָּה לֹא שָׁלְמוּ אֶת
אֲשֶׁר הִבְטִיחוּ, וְאֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שְׂאָסוּר שֶׁדָּבָר זֶה יִתְעַרֵּב בְּחַיִּי
נִשְׂוֹאֵיכֶם, אֲדַרְבֶּה, רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָהּ, כִּי הִיא מִצְטַעֲרֶת
וּמְתַסַּרֶת מָאד, עַל שֶׁהַהוֹרִים שָׁלְהָ לֹא קִיְּמוּ מִה שֶׁהִבְטִיחוּ וְכוּ',
אָבֵל מִה הִיא חִיֶּבֶת?! לְמָה צְרִיכִים לְהַכְנִיֵס אוֹתָהּ בַּפְּנִים, וְזֶה כּוֹאֵב
לָהּ מָאד מָאד, וּמִי יוֹדֵעַ, אִם זֶה לֹא מַעֲכָב בְּעֵבֹר הַרְיוֹן וְכוּ'.

גַּם עִם הַהוֹרִים שָׁלְהָ אִתָּהּ לֹא צְרִיף לְהַתְנַכַּח וְלָרִיב, כִּי כְּפִי
שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ, הוּא אִישׁ עֲנִי גְדוֹל מָאד, וּמְטַפֵּל בְּיַלְדִים וְכוּ', וְדָבָר זֶה
אֲנִי יָכוֹל לְהִבְטִיחַ לָךְ, שֶׁחֲכַמִּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סֵפֶה מֵה'): "לֹא
פְּחִית עֲלָמָא מִל"ו צְדִיקִי", אַחַד מֵהֶם הוּא חֲמִיד, וְאֲנִי לֹא מְגִזִים,
אָדָם שֶׁלֹּא פָּסַק פּוּמִיָּה מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים,
הוּא עוֹד לְמַד אֲצִלִּי בְּבַחֲרוּתוֹ, וְעַד הַיּוֹם עִם כָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים
וְהַמְרִירוֹת וְהַעֲנִיּוֹת וְהַדַּחְקוֹת שֶׁהֵם מֵנַת חֶלְקוֹ, הוּא אֵינּוּ מִפְּסִיק
לְלַמֵּד וְלְהַתְּבוּדָד וּלְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֱמוּנָה, וְהוּא דְּבוּק בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וְלֹא בְּחָנָם, שְׂאֲנִי לוֹקַח אוֹתוֹ לְבַעַל מוֹסֵף בְּחַגִּים וְכוּ', וְלִכֵּן
רְאֵה לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, זֶה הַחֲסָרוֹן הֵכִי גְדוֹל שָׁלוּ, שֶׁהוּא עֲנִי
וְכוּ', וְתִאֲמִין לִי, שֶׁעֲנִיּוֹת אֵינן זֶה חֲסָרוֹן, אֲלֵא אֲצִל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מָאד חָשׁוּב לִב נִשְׁבֵּר וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתְּדוֹן
אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן שֶׁלֹּא תִּעַרֵּב אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי לָהּ
מָאד כּוֹאֵב.

רְאֵה לְהַתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם אֲלִיו יִתְבַּרֵּךְ, וְיִתְבַּקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ,
שֶׁתְּהִיָּה לָךְ דִּירָה מִשָּׁל עֲצֻמָּךְ, כִּי כְּשֶׁמִּתְפַּלְלִים לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
— זֶה הֵכִי טוֹב, שֶׁלֹּא צְרִיכִים טוֹבוֹת מֵאַף אַחַד, וְכֵן תְּהִיָּה חֲזַק
בְּאֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּעֲבֹר עַל
הַכָּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כח תתקפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְיִקְהַל, כ"ז אֲדָר־א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכַל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵי־אֵל "עִיר
בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹנִ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרוּ וְיִצְיִלְנוּ מִכָּל
צָרָה וְצוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶן, אָמֵן.

עַם יִשְׂרָאֵל מְצַפִּים עִכְשָׁו לְדַבָּרִים גְּדוּלִים בַּחֲדָשׁ הַזֶּה, חֲדָשׁ
אֲדָר, חֲדָשׁ הַנְּסִים, חֲדָשׁ הַיְשׁוּעוֹת, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי זֵה לְעַמַּת זֵה
הוֹלֶכֶת הַטְּמֵאָה לְהַתְגַּבֵּר בַּצּוּרָה אֵימָה. וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְקַחַת עַל עַצְמֵנוּ
עִכְשָׁו כַּמָּה קִבְלוֹת בִּירְאֵת שָׁמַיִם, כְּדֵי שְׁנַזְכֶּה לְבִטּוֹל אֶת הַגְּזֵרוֹת
הַרְעוּת שֶׁעוֹמְדוֹת לְהַגְזֹר, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל עַם יִשְׂרָאֵל. הוֹלְכִים לְמֵלֵא
אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִם כַּפִּירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת, עֲבוּדָה זָרָה שְׁלֵא הֵיִתָּה
כְּזֹאת מֵאִזְ נִהְיוּ עַם יִשְׂרָאֵל לְגוֹי. כִּי יִרְאוּ וְיִשְׁמִיעוּ בְּכָל־יְהוָה הַתְּקַשְׁרֵת
אֶת כָּל הַזֶּכֶל וְהַלְכָלוֹךְ שֶׁל עֲבוּדָה זָרָה, וּמְלִיּוֹנִים מֵאֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
יִצְטָרְכוּ לְרֵאוֹת וְלִשְׁמַע שְׁמֵד גְּלוּי, רַחֲמָנָא לְצַלְנוּ. וְלִכֵּן עֲלֵינוּ מִנְּחָ
הַחֹב עִכְשָׁו לְבִטּוֹל אֶת זֹאת, וְאֵיךְ? עַל־יְדֵי שְׁלֹשֶׁה דְּבָרִים:

א. תְּפִלָּה — לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִתְזַרְרוּ
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא רוֹצֵה מְאֹד מְאֹד שְׁנַחֲזֹר
אֵלָיו. שְׁמַעְנוּ בְּמִשְׁךְ הַדּוֹרוֹת שֶׁהָיוּ מִסְעֵי הַצֶּלֶב, רַחֲמָנָא לְצַלְנוּ, שְׁמֵד
פְּתוּחַ, וְחִשְׁבֵנוּ שֶׁזָּהוּ זֵה, וְהִנֵּה עוֹמְדָת לְפָנַי עֵינֵינוּ בְּעוֹד שְׁבוּעִים
תְּקוּפָה קָשָׁה מְאֹד, מִסְעֵי הַצֶּלֶב לְעַם יִשְׂרָאֵל, בַּצּוּרָה שְׁלֵא הֵיִתָּה
מֵאִזְ הָיוּ עַם יִשְׂרָאֵל לְגוֹי. וְאִם נִקְבַּל עַל עַצְמֵנוּ לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה, וְנִבְא וְנִבְקַשׁ מִהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא רַחֲמִים וְתַחֲנוּגִים, שְׁלֵא
יְבוֹאוּ וְלֹא יִגְיֵעוּ וְלֹא יִרְאוּ אֶת הָאֶרֶץ, אָנוּ יְכוּלִים עֲדִין לְפַעַל, כִּי
עַם תְּפִלָּה יְכוּלִים לְפַעַל אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ הַכֹּל, כִּי אֵין לָנוּ רַק תְּפִלָּה,
וְרַק זֵה הַכְּלִי זֵין שְׁלָנוּ. וְכִמּוֹ שְׁאוּמֵר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב',
סִימָן ז'), כִּי מְשִׁיחַ יִגְלֶה לְכֻלָּם אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאֵין לָנוּ בְּזֵה

העולם רק הבורא יתברך שמו, וזה עקר כלי זינו, ועלינו לבקש סליחה ממנו יתברך על כל אשר עשינו עד עכשו, והקדוש-ברוך הוא אב הרחמן ומרחם על נשמות ישראל וימחל לנו.

ועליכן לדעת, אשר תשובה אין זאת אומרת ששכתי בתשובה וסימתי דרכי בחזרה בתשובה, או עתה אני שבה בתשובה ומסימת את החזרה בתשובה, אלא תשובה הינו לשוב בכל יום ויום מחדש, כל שעה ושעה צריכים לחזור אל הקדוש-ברוך-הוא. ואומרים חכמינו הקדושים (שמות רבה, פרשה יט, סימן ד): אין הקדוש-ברוך-הוא פוסל לבריה, אלא לכל הוא מקבל, והשערים נפתחים בכל שעה, וכל מי שמבקש להכנס — יכנס. הקדוש-ברוך-הוא מצפה עלינו שנשוב בתשובה שלמה, כשאשה שבה בתשובה, ומבקשת ומתחננת להקדוש-ברוך-הוא שימחל לה על כל אשר עשתה, הקדוש-ברוך-הוא מוחל לה. ובפרט עכשו, שאנחנו כל-כף צריכים לבקש רחמי שמים מהקדוש-ברוך-הוא, שמסעי הצלב לא יעברו בארצנו הקדושה, וכל עם ישראל יחזרו בתשובה שלמה. אבל כיצד אנו יכולים לבקש מהזולת שיחזרו בתשובה שלמה, בשעה שאנו בעצמנו רחוקים מתשובה, אנחנו חוטאים להקדוש-ברוך-הוא, אנו עושים מעשים מגנים, וכיצד אנו יכולים לבקשו יתברך, שכלל ישראל ישובו בתשובה, כשאנו עדין צריכים לחזור בתשובה?! עם כל זאת, תדענה לכן, שהקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן ומצפה שנחזור אליו ונדבר אליו. ואומרים חכמינו הקדושים (שמות רבה, פרשה כג, סימן יא): פיריעות שלמה — מה השלמה הזאת מתלכלכת וחוזרת ומתלבנת, כף ישראל, אף-על-פי שהם חוטאים, הם שבים בתשובה לפני הקדוש-ברוך-הוא.

ולכן בלכן בעלות תשובה, כמו-כן תרבינה בישראל, אבל זכרנה, שחזרה בתשובה אין זאת אומרת ששכנו בתשובה ואנו נקראות חוזרות בתשובה, אלא רבנו ז"ל גלה לנו דרך, שתמיד צריכים לשוב בתשובה, פי גם רבנו ז"ל, אף שלא טעם שום טעם חטא בעולם, והיה דבוק בהקדוש-ברוך-הוא מאז היותו בגיל חמש שנים, ומסר נפשו בשביל הקדוש-ברוך-הוא, עם כל זאת שב

בתשובה שלמה אליו: תברוך בכל יום, בכל שעה ובכל רגע ממֶש. הנה רבנו ז"ל גלה לנו נוראות ונפלאות מאד, והנה כבר ראו שרבנו ז"ל בוכה כילד קטן, וזרק עצמו על הארץ וצעק: "אבא, אבא, תמחל לי, אבא, אבא, תעזר לי", עד שאנשי שלומנו לא ידעו מה זה ועל מה זה. ושאלוהו: רבי, על מה אתם בוכים? וענה, שהוא שוב בתשובה. ושאלוהו: הלא קדם גליתם לנו גלויים נוראים, עצות נוראות ונפלאות וכו'? וענה: לפני שהשגתי את זאת חשבתי שהשגתי מה שהשגתי, ואחר שהשגתי, ראיתי שעלי לעשות תשובה, שעוד לא השגתי כלום. כמובא (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ו'), שהצדיק עושה תשובה על תשובה, פן ואולי חשב שהשיג אלקות קדם, והנה ראה שגשם את האלקות. ולכן אל תאמרנה שפבר שבתן בתשובה, אלא בכל רגע עלינו לראות לחזור בתשובה.

אנו נמצאים בעת צרה גדולה, עומד לעבר בארץ ישראל מסעי הצלב, מסע השמד ורומנא לצלן, למה לנו לחכות, שאמות העולם יחזירו אותנו בתשובה?! הבה נחזור בתשובה כבר עכשו, באו נקבל עלינו קבלות טובות, ועל-ידי-זה הקדוש-ברוך-הוא ימחל לעם ישראל, כמובא בזהר: אם יהיה בית-הכנסת אחד שישובו בתשובה, בזכותו ימחל לעם ישראל, ויביא את הגואל צדק. למה לנו לחכות לקבל מכות מהגויים?! אומרים חכמינו הקדושים (שמות רבה, פרשה לו): מה הנית הנה מורידים אותו ונחבט, וחובטין אותו ומעלין אותו לגת, כן ישראל, באין אמות העולם וחובטין אותן ממקום למקום; ואחר-כך עושים תשובה, והקדוש-ברוך-הוא עונה להם; על-פן יותר טוב כבר עכשו, לא נצא מכאן עד שנקבל עלינו קבלות טובות, וזה מאד מאד חשוב, שכלנו נחזור עכשו בשלמות בתשובה, ונקבל עלינו קבלות טובות.

ב. מדת הצניעות — אשר היא החשובה ביותר לאשה. לאשה יש כחות הנפש בלתי רגילים, חכמינו הקדושים אומרים: אשה כלי זינה עליה, אשה יכולה להכשיל את האנשים ואשה יכולה לעורר אחרים, הפל תלוי באשה, ולכן אומרים חכמינו הקדושים (ברכות יז): גדולה הבטחה שהבטיחן הקדוש-ברוך-הוא לנשים יותר

מֵאַנְשִׁים; הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַבְּטִיחַ הַבְּטָחוֹת לְנִשְׁוֹת יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מֵאַנְשִׁים, וְלָכֵן מָה שֶׁמִּבְקָשִׁים בְּשָׁמַיִם מֵאִשָּׁה — לֹא מִבְּקָשִׁים מֵאִישׁ, אִשָּׁה צְרִיכָה לְקַבֵּל עַל עֲצָמָה צְנִיעוּת. וְמָה אָנוּ רוֹאִים הַיּוֹם? הַעֲרֵב-רֵב — כָּל הַכַּח שְׁלָהֶם רַק לְטֵמְא אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, כָּל מִחְשַׁבְתָּם אֵיךְ לְהַכְשִׁיל אֶת הָאֲנָשִׁים — עַל-יְדֵי שְׁנֵשִׁים הוֹלְכוֹת בְּבִגְדֵי פְרִיצוֹת, בְּמִלְבוּשִׁים קְצָרִים וְצְמוּדִים, פְּאוֹת נְלוּזוֹת, וּבִזְוָה מִכְשִׁילוֹת אֶת הַגְּבָרִים, וְאוֹי לָהּ לְאִשָּׁה שְׂגוּרְמַת שֶׁגָּבַר יִפְשַׁל בָּהּ. זֶה אֲנִי מְדַבֵּר עִם בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַחֲרָדִיּוֹת, כִּי הַחִילוּנִיּוֹת מְסַכְּנוֹת, הוֹלְכוֹת עֲרָמוֹת וְחֲשׂוּפוֹת לְגַמְרֵי, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּמִכְשִׁילוֹת אֶת הַגְּבָרִים, אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה! אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, מָה שֶׁקוֹרָה הַיּוֹם, וּבּוֹדָאֵי צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים שֶׁהַנְּשִׁים הַחִילוּנִיּוֹת תַּחֲזֹרְנָה בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתִקְבְּלֶנָה עַל עֲצָמָן לְלַכֵּת בְּבִגְדִים צְנוּעִים, בְּכִסּוּי רֹאשׁ וְכוּ', אֲבָל אֲנִי מְדַבֵּר עִכְשָׁו עִם נְשִׁים חֲרָדִיּוֹת, שֶׁלְּצַעֲרָנוּ הָרַב אֶפְנַת הַגּוֹיִים נִכְנָסָה בְּנוֹ, וְהוֹלְכוֹת בְּמִלְבוּשִׁים חֲסָרֵי צְנִיעוּת, אֵיזָה עוֹן לְאִשָּׁה הַמִּכְשִׁילָת אֶת הַגְּבָר, עַל-יְדֵי חֲצָאִיוֹת קְצָרוֹת, חֲלֻצוֹת שֶׁקוֹפּוֹת וְצְמוּדוֹת, אֵיזוֹ בּוֹשָׁה וְחֲרָפָה.

וְכֵן חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים, שְׂיַחֲוֹד לְהַתִּיחַד עִם גְּבַר, זֶהוּ עוֹן חָמוּר מְאֹד, וּלְפִי רַב הַפּוֹסְקִים, יַחֲוֹד זֶה דְּאוֹרִיתָא. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים מְסַפְּרִים לָנוּ (מְגִלָּה יג:): בְּשֹׁכֵר צְנִיעוּת שֶׁהִיְתָה בְּרַחֵל, זָכָתָה וַיֵּצֵא מִמֶּנָּה שְׂאוֹל הַמֶּלֶךְ, וּבְשֹׁכֵר צְנִיעוּת שֶׁהִיְתָה בּוֹ בְּשְׂאוֹל, זָכָה וַיֵּצֵא מִמֶּנּוּ אֶסְתֵּר הַמֶּלְכָּה. רַחֵל אֲמַנּוּ הִיְתָה צְנוּעָה גְּדוּלָּה, עַד כִּדֵּי כָּף, שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים מְשַׁבְּחִים אוֹתָהּ, שֶׁבְּכָתָה הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּדֵּי שֶׁאַחֲוֹתָהּ לָאָה לֹא תִפְגַּע מִמֶּנָּה, כִּי יַעֲקֹב אָבִינוּ רָצָה אֶת רַחֵל, וְהִלֵּךְ אֶבְיָה לָכֵן, וְהִחֲלִיף אוֹתָהּ עִם לָאָה לְתַתָּה לְיַעֲקֹב, אֲבָל יַעֲקֹב אָבִינוּ יָדַע, שֶׁלָּכֵן רַמְאֵי, אֲזִי מְסַר סִימְנִים לְרַחֵל, וְרַחֵל הִצְטַעְרָה מְאֹד שֶׁאַחֲוֹתָהּ תַּתְבַּיֵּשׁ, וְהִלְכָה וּגְלָתָה אֶת הַסִּימְנִים לְלָאָה. אֵיזוֹ מְסִירוֹת נִפְשׁ הִיא זֶה!

וּבְזָכוֹת זֶה זָכָתָה רַחֵל, שֶׁיֵּצֵא מִמֶּנָּה יוֹסֵף הַצְּדִיק, שֶׁבְזָכוֹת יוֹסֵף זָכוּ עִם יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם לְהַשְׁמֵר מִנְּאוּף, יוֹסֵף הַצְּדִיק זֶהוּ סֶמֶל לְקִדְשַׁת יִשְׂרָאֵל, כִּי הוּא מִדַּת הַיְסוּד, זָכָה יוֹסֵף שֶׁבְזָכוֹתוֹ עָבְרוּ עִם

ישראל את ים סוף, כמו שאומרים חכמינו הקדושים: מה ראה היים וינס? ראה ארונו של יוסף. וכל זה זכותה רחל, מפני שלא רצתה לבזות את אחותה לאה, וגלתה לה את הסימנים. רחל היתה צנועה גדולה מאד. חכמינו הקדושים אומרים (בראשית כט, יא): "וישק יעקב לרחל וגו' ויבך", למה בכה? אלא מחמת שגזדוג הרוח בה, פי יעקב אבינו הכניס ברחל רוח דקדשה, ולכן בכה. והנה בא לבן הארמי והחליפה בלאה, אבל רחל ותרה לאחותה, לכן זכתה שמצבת קבורתה נותרה בחוץ על אם הדרך, שפלה נשמות ישראל יוכלו לבוא תמיד ולבקש מרחל אמנו, פי בזכותה, בזכות המסירות נפש שעשתה, הקדוש-ברוך-הוא עונה לעם ישראל.

ובזכות הצניעות שהיתה ברחל אמנו, יצא ממנה שאול המלך, אבל הקדוש-ברוך-הוא בקש משאול המלך שימחק את עמלק, ולא זכה שאול למחוקו, כי היו מכשפים גדולים, ובכשוף התלבשו בצאן ובקר, עד שחשב שהם יהיו קרבנות טובים להקדוש-ברוך-הוא והחיה אותם, ולבסוף נתגלה שאלו היו עמלקים. ובשביל זה העבירו את המלוכה משאול ונתונה אחר-כך לדוד המלך, שממנו יצא משיח. אבל אנו מוצאים ששאול המלך היה צנוע גדול, ובזכות צניעותו זכה שיצאה ממנו אסתר המלכה.

ובזכות אסתר המלכה שהיתה כל-כף צנועה — נגאלו ישראל. כי אסתר המלכה, אף שנפלה בבית אחשוורוש, אומרים חכמינו הקדושים: בשעה שהכניסו את אסתר אצל המלך אחשוורוש בחזקה ובהכרח, באנס, בת ישראל פשרה, מכריחים אותה לילך אל גוי טמא, [בנות ישראל צנועות מאד, ואף פעם לא תלכנה אל גוים, ולא תלכנה אל גבר זר, כי הלא זהו אסור חמור, אפלו בדבור להתיחד עם גבר, ותצטרך לתן דין וחשבון להקדוש-ברוך-הוא על כל יום ועל כל שעה ורגע, ואיך יכולה אשה לילך ולדבר עם גבר אחר? השם ישמר]. ומה עשתה באותה שעה? החלה לצעק (תהלים כב, ב): "אלי, אלי, למה עזבתני, רחוק מישועתי דברי שאגתי, אלהי אקרא יומם ולא תענה, ולילה ולא דומיה לי". זהו מזמור כ"ב בתהלים, אשר תקנה אותו אסתר המלכה, ואמרה אותו בעת

שְׁהֶצְרַכָּה לְהַפְגִּס לְבֵית אַחְשָׁרוּשׁ, וְכַל-פֶּן בְּכַתָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד שְׁזַכְתָּה שֶׁהִיא אֲשֶׁר הֶצִּילָה אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִהֶמֶן הַרְשָׁע. לְמַדִּים מִכָּאן מֵהִי מַעֲלַת הַצְּנִיעוּת בְּאִשָּׁה, וְאֵל מֵה יִכּוֹלָה לְהִבְיֵא, לֹא רַק לְהֶצִּיל אֶת עַצְמָהּ אֶלָּא לְהֶצִּיל גַּם אֶת כָּלֵל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מְאֹד מְאֹד, נוֹתֵר לָנוּ עוֹד מְעַט, פְּדֵי שִׁיתְגַּלֶּה אֵלֵינוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַצְמוֹ, פְּדֵי שְׁכַלְנוּ נְרַגִּישׁ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אִתָּנוּ, עִמָּנוּ וְאֶצְלָנוּ, פְּדֵי שְׁאֲנוּ נוֹכַל לְדַבֵּר עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְמַה בְּרַגְעִים הָאֲחֵרוֹנִים תִּמְצָאנָה בֵּינֵינוּ נָשִׁים הַהוֹלְכוֹת בְּכַגְדִּים בְּלִפְתֵי צְנוּעִים, בְּגָדִים צְמוּדִים, שְׂרוּאִים כָּל אֶבֶר וְאֶבֶר, אֲשֶׁר זֶה מִמֶּשׁ גֵּעַל גִּפְשׁ, וְאֵינוּ מִתְאִים כָּלֵל לְבַת יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁרָה. וְלָכֵן מָה עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת עַכְשָׁו? רֵאשִׁית, לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אִם אָנוּ רוֹצִים שְׁכַלֵּל יִשְׂרָאֵל יִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה, נִתְחִיל קִדְּם אָנוּ, וְיִלְמְדוּ מֵאִתָּנוּ.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁלֹּא תִמְצָא אִשָּׁה אַחַת בְּקִהְלָה שְׁלָנוּ שֶׁהוֹלְכַת עִם בְּגָדִים לֹא רְאוּיִים, שֶׁלֹּא תִלְכְּנָה עִם פְּאוֹת נְלוּזוֹת וְאֶרְכּוֹת, חֲצָאִיוֹת קְצָרוֹת וְחֻלְצוֹת שְׁקוּפוֹת, אֲשֶׁר זֶהוּ נוֹרָא וְאָיִם, וְלֹא תִמְצָא בְּקִהְלָתָנוּ אִשָּׁה אַחַת הַמְעַשְׂנָת, זֶהוּ עוֹן חֲמוּר וְגָדוֹל, וּפְרָצָה גְדוֹלָה. וְכֵן בְּאֲשֶׁר נִתְקַן מִעֲשִׂינוּ וְנִשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל מִעֲשִׂינוּ הַרְעִים שֶׁעֲשִׂינוּ עַד כּהֵן, בְּזֶה נִכְנִיס הַרְהוּרֵי תִשׁוּבָה בְּשָׂאֵר נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שְׁכַלְּם יַחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (סִנְהֶדְרִין צ.ג.), שְׁכַלְעִם הַרְשָׁע אָמַר לְבָלֵק: "אֵלֶּהֵיֶהֱם שֶׁל אֱלֹהֵי שׁוֹנָא זְמָה, לֵךְ וְהִכְשִׁילֵם", וְעַל-יְדֵי-זֶה תִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם, וּמִבְּלֵק וּמִבְּלָעִם יֵצֵא עֲמָלֵק. כִּי אוֹתִיוֹת ע' מ' ל' ק' נִמְצְאוֹת בְּאוֹתִיוֹת בְּל'ק' בְּלָע'ם, וּמִשְׁנֵיהֶם יוֹצֵא עֲמָלֵק, בְּזֶה שְׁכַלְעִם הַרְשָׁע נִתֵּן עֲצָה לְבָלֵק שֶׁיִּכְשִׁיל אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְזִהוּם, נְאוּף, תְּעוּב, עִרְם, שְׁקוּץ, מְזֵה נוֹלָד עֲמָלֵק, שְׁמִכְנִיס סִפְקוֹת בְּעַם יִשְׂרָאֵל "הֵיִשׁ הַיְי"ה בְּקִרְבָּנוּ אִם אֵינן" (שְׁמוֹת יז).

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הֵיִינָה הַנְּחָשׁוּנִיּוֹת, אִתָּן גְּרוֹת חוּץ לְיִשׁוּב, אֲנִי רוֹצֵה לְרְאוֹת לְאֶצְלָכֶן אֶת טְהַרְת הַצְּנִיעוּת.

אומרים חכמינו הקדושים (שבת קיג:), בשעה שבעו בא וראה את
 רות, תכף-ומיד אמר שזוהי בת זוגי, ושואלים: מה ראה בה? אלא
 דבר צניעות ראה בה, עומדת מעמד, נופלת מישב. אף פעם לא
 התכופפה כדי ששמלתה לא תגבה אפלו במעט דמעט, כדי לא
 להכשיל אחרים. עד כדי כך הקפידה רות על הצניעות. ומה אנו
 רואים פיוס? שנשים מנסות לגרות את האנשים, שזהו עון חמור
 ביותר, ואוי לענש שתקבלנה. אם תסתובבנה בירושלים, בבני-ברק,
 באשדוד, תפתחנה את העתונים החרדיים ותמצאנה מודעות:
 מבקשים לומר תהלים על האשה פלוגית בת פלוגית, מודעה שניה:
 מתארגנות נשים לאמירת אלף ספרי תהלים בעבור פלוגית בת
 פלוגית, וכן הלאה והלאה בכל הבתי כנסיות ובתי מדרשות, בכל
 העירות הגדולות, שמתחננים: בקשו רחמים בעבור האשה פלוגית
 בת פלוגית, שקבלה את המחלה הממארת, ובוכים, נשאים
 אלמנות ויתומים, אלמנים ויתומים, פה נפטר אב צעיר ופה אם
 צעירה, ואין יודעים מה זה, והכל בא על חסר הצניעות. ולכן אם
 אנו רוצים להראות דגמא להקדוש-ברוך-הוא, באו ונתחיל עם
 הצניעות בקהלה שלנו. חכמינו הקדושים אומרים (רות רבא, פרשה ד',
 סימן ח'): כל הנשים משחקות עם הקוצרים, ורות מצנעת עצמה. וכן
 אומרים (תנחומא וישלח ו'): כשהאשה מצנעת עצמה בתוך הבית,
 ראויה היא שתנשא לכהן גדול; כהן גדול יכול היה להפנס לפני
 ולפנים, בקדש הקדשים, אף אחד אינו יכול להיות כהן, רק מי
 שנולד כהן, והנה אשה ישראלית, אם רק הולכת בבגדים צנועים,
 יכולה להתחתן עם כהן, ויכול להיות כהן גדול ולהפנס לפני
 ולפנים. למדים מפאן, מהי מעלת צניעות האשה. וכן אומרים
 חכמינו הקדושים על קמחית, שזכתה שיצאו ממנה שמונה כהנים
 גדולים. ושאלוה: כיצד זכית? וענתה: מימי לא ראו קורות ביתי
 שערות ראשי. אסור לאשה לילך בגלוי שער, תונבא ליתא על
 איתתא שנתגלות שערותיה, הזהר הקדוש מקלל אשה שהולכת
 בגלוי שער. לכן האשפניות מגלחות לגמרי שערותיהן, כי כך הן
 בטוחות שלא יראו שערות ראשיהן, ולכן תראינה בבתיים שהאשה
 מגלחת שערותיה, לא חסר שם מאומה, יש להן בתים יפים

וַעֲשִׂירִים, וְאִינָם חֲסָרִים דְּבָר, בְּזִכּוֹת שְׁמִגְלֹחוֹת שְׁעֵרוֹת רֵאשֶׁן,
תִּלְכְּנָה בְּמֵאָה שְׁעָרִים וְתִרְאִינָה דִירוֹת, אִף שְׁמִבְחוּץ נִרְאוֹת כְּחֻרְבָּה,
אֲבָל בְּפָנִים זֶהוּ אֲרָמוֹן, וְלִזֶּה זִכּוֹת נָשִׁים עַל-יְדֵי שְׁמִגְלֹחוֹת שְׁעֵרוֹת
רֵאשֶׁן, וְכֵן יִלְדִיָּהוּן יִלְדֵי חוֹן, יִלְדֵי חֶמֶד, לְבוֹשִׁים בְּחוֹן. וְכֵדֵי שְׁלֹא
תִתְבַּיֵּשׁ הָאִשָּׁה, הִתִּירוּ לָהּ פֶּאֶה, אֲבָל לֹא פֶּאֶה נְלוּזָה, אֲלֵא עַל
טְהַרַת הַצְּנִיעוּת.

לְזֹאת, אֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶן, חֲזוּרְתֶּן בְּתִשׁוּבָה אֶל הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, אֵל נָא תִתְפַּתֵּינָה לִילָךְ בְּבִגְדִים צְמוּדִים וְכִדּוּמָה, אֲנִי
מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד עַל זֶה וּמְזוּחָה עַל זֶה, וְאִם תִּמְצָא אֶפְלוּ אִשָּׁה
אֶחָת, שְׁתִּלַּךְ בְּבִגְדִים צְמוּדִים, אֲנִי מִתְחַנֵּן לְכָל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
שְׂיִזְהִירוּהָ לְהַחֲלִיפָם, אַחֲרַת אֵינֶנִּי רוֹצֵה לְרְאוֹתָהּ בְּקִהְלָתִי. אֲנִי רוֹצֵה
לְהִרְאוֹת לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דְגָמָא חֵיָה: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּרְאֶה
נָשִׁים צְעִירוֹת שְׁשָׁבוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, נָשִׁים שְׂיִהְיֶה לָךְ נִחְתָּרוּחַ
מִהֶן, נָשִׁים שְׁתִּתְפָּאֵר עִמָּהֶן. אֲסוּר לָנוּ לְלַמֵּד מִנְּשִׁים חִילוּנִיּוֹת
הַמְעֻשְׁנוֹת סִיגְרִיּוֹת, מְסֻתּוֹכְבוֹת עִם גְּבָרִים וְכוּ' וְכוּ', בּוֹשָׁה וְחֻרְפָּה!
עֲלִינוּ לְהִיּוֹת לְמַעְלָה מִזֶּה. לְכֵן אֲבִקֵּשׁ וְאֶתְחַנֵּן אֲלֵיכֶן שׁוֹב וְשׁוֹב,
יִשְׁנֶן גְּזוּרוֹת רְעוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כָּל הַבְּתֵי חוֹלִים מְלֵאִים עִם חוֹלֵי
סִרְטוֹן, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, מִחֻלָּה מִמְאָרְתָּה, וְזֶה בָּא רַק מִחֻמַּת חֶסֶד
צְנִיעוּת, חִמְלָנָה עַל עֲצָמְכֶן, וְתִתְנַהֲגְנָה בְּמִדַּת הַצְּנִיעוּת הַטְּהוּרָה.
אֵיזָה יִפִּי לְאִשָּׁה הַהוֹלֶכֶת בְּצְנִיעוּת. וְזוֹ הַגְּאוּהָ וְזֶה הַגְּאוֹן שְׁלָנוּ,
שְׁאֲנוּ צְרִיכִים לְהִתְגַּאוֹת עַל כָּלָם, שְׁאֲנוּ נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּנוֹת שָׂרָה,
רְבִקָּה, רַחֵל וְלֵאָה, בְּנוֹת אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה, וְהוֹלְכוֹת בְּצְנִיעוּת, וְאֲנוּ
מִחְנֻכוֹת אֶת בְּנוֹתֵינוּ בְּצְנִיעוּת. לְכֵן אֲבִקֵּשׁ מְאֹד וְאֶתְחַנֵּן אֲלֵיכֶן,
תִּשְׁמַרְנָה עַל טְהַרַת הַצְּנִיעוּת.

ג. מִדַּת הַחֶסֶד, מִדַּת הַשְּׂמִתָּה, שְׁצָרִיכָה לְהִיּוֹת בְּתוֹךְ תּוֹכְנוּ.
אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּמֹת ע.ט.): שְׁלִשָּׁה סִימָנִים יֵשׁ בְּאִמָּה זֹ:
רַחֲמָנִים, בִּישָׁנִים וְגוֹמְלֵי חֲסָדִים. אִשָּׁה צְרִיכָה לְרַחֵם עַל הַזּוֹלָת.
כְּמָה בְּתִים אֵין שָׁם שְׁלוֹם-בֵּית, כְּמָה בְּתִים שְׁבוּרִים, כְּמָה נָשִׁים
מְכוּוֹת יִשְׁנֶנּוּ?! וְעֲלֵיכֶן לְהִיּוֹת רַחֲמָנִיּוֹת. בִּישָׁנִיּוֹת — לֹא לְדַחֵק
עֲצָמְכֶן בְּגִאוּהָ לְכָל דְּבָר, אֲלֵא לְהַצְּנִיעַ עֲצָמְכֶן, וְלֹא לְתַחַב אֶפְכָן

בְּמָקוֹם שָׁאִין קוֹרְאִים אֶתְכֶן. גּוֹמְלֵי חֲסָדִים — לְהַרְבוֹת בְּחֶסֶד, אִיזָה יִפִּי זֶה כְּשֵׁאֲשֶׁה עוֹשֶׂה חֶסֶד עִם זוֹלָתָהּ, הִיא כָּל-כָּף אֲהוּבָה בְּעֵינַי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלָכֵן הִגָּאֵלָה תְּלוּיָהּ רַק בְּחֶסֶד שֶׁנַּעֲשֶׂה זֶה עִם זֶה.

וּבְכַרְט בְּזֶה שֶׁתַּצְאָנָה וְתַפְצָנָה אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, כָּל אֲשֶׁה שְׁלֵא תַתְבַּיֵּשׁ, וְתַקַּח חֲבִילָה קוֹנִטְרָסִים, וְתַפִּיץ לְנִשּׁוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְכַרְט הַקּוֹנִטְרָסִים הַמְדַּבְּרִים מ"שֶׁבֶת שְׁלוֹם", מ"נְרוֹת שֶׁבֶת", שְׁזֶה יַעֲזוּר בְּתִשׁוּבָה אֶת נִשּׁוֹת יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ לָנוּ קוֹנִטְרָסִים לְבָנוֹת יִשְׂרָאֵל: "חֲכָמוֹת נָשִׁים", "בֵּית יִשְׂרָאֵל", "בֵּית מֶלֶךְ" וְכוּ', קוֹנִטְרָסִים כְּאֵלוֹ תַפְיִצָנָה בֵּין נִשּׁוֹת יִשְׂרָאֵל, אֵל תַּתְבַּיֵּשָׁנָה, אַדְרָבָה, תַּגְשָׁנָה אֶל כָּל אֲשֶׁה וְתֹאמְרָנָה לָהּ: "זֶה בְּשִׁבְלֶיךָ מַתָּנָה, תַּתְּנִי מִשְׁהוּ לְצַדִּיקָה", זֶהוּ הַפְתָּגָם שֶׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּיכֶן, אִינֶכֶן יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר גְּדָל הַפְּעֻלָּה שֶׁעוֹשִׂים הַקּוֹנִטְרָסִים, נָשִׁים חִילוּנִיּוֹת אוֹמְרוֹת, שְׁזֶה הַחֲמִצָּן שְׁלֶהֶן, וְלוֹקָחוֹת אֶת זֹאת בְּשִׁפְתֵי יָדִים. תַּשְׁתַּדְּלָנָה מְאֹד שֶׁיְהִיָּה לָכֵן חֶלֶק בְּזֶה, לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל. אֲבָל אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ תַּשְׁמְרָנָה עַל מַדַּת הַצְּנִיעוּת, תַּהֲיִינָה דְגָמָא חַיָּה, כְּשֶׁעוֹשִׂים חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, אִין דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה, אֲבָל כְּשֶׁהוֹלְכִים גַּם בְּצַנִּיעוּת, זֶה הַדְּבַר הַכִּי גְדוֹל.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְסַפְּרִים לָנוּ (עֵין פְּסָחִים ג.): רַבִּי יוֹסֵף הִקִּי הַבֵּן שֶׁל ר' יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לױ, וְנַעֲשֶׂה חוּלָה, וְהִקִּי בְּלֵא הַכְּרָה, וְלָקַח זְמַן הַרְבֵּה עַד שֶׁהַעִירוּ אוֹתוֹ, הִינּוּ שֶׁהִקִּי בְּמִוֹת קְלִינִי. וְהִנֵּה הַתַּעֲזוּר, שְׁאֵלוֹ אָבִיו: מָה רְאִיתָ? וַעֲנָה: עוֹלָם הַפּוֹד רְאִיתִי, עֲלִיוֹנִים לְמַטָּה וְתַחְתּוֹנִים לְמַעְלָה, אֵלוֹ שֶׁהֵם בְּעוֹלָם הַזֶּה עֲלִיוֹנִים, כָּלֵם מְכִירִים אוֹתָם, שָׁם אִין מְכִירִים אוֹתָם, וְאֵלוֹ שֶׁהֵם פֹּה לְמַטָּה כָּלוּם, וְאִין לָהֶם כְּבוֹד כָּלֵל, לְמַעְלָה כָּלֵם מְכִירִים אוֹתָם. אָמַר לוֹ: בְּנִי, עוֹלָם בְּרוּר רְאִיתָ; פֹּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, צַדִּיקִים לֹא מְכִירִים אוֹתָם לְגַמְרִי, אַדְרָבָה, כָּלֵם מְדַבְּרִים עֲלֵיהֶם וּמְרַכְּלִים עֲלֵיהֶם, וּמְבַזִּים וּמְשַׁפִּילִים אוֹתָם, אַף אֶחָד אִינוּ מְכִיר אוֹתָם, אֲבָל בְּשָׂמִים נַעֲשֶׂה רַעַשׁ גְּדוֹל כְּשֶׁהֵם בָּאִים לְמַעְלָה, וְכָלֵם מַתְפַּעְלִים מֵהֶם, וְנוֹתְנִים לָהֶם כְּבוֹד גְּדוֹל, וְלֵהֲפֹךְ — יִשְׁנֵם אֲנָשִׁים שְׁכָלֵם יוֹדְעִים מֵהֶם וְנוֹתְנִים לָהֶם אֶת

הַכְּבוֹד וְהַכֶּסֶף, וּכְשֶׁבָאִים לְמַעַלָּה לֹא רוֹאִים וְלֹא יוֹדְעִים מִי הֵם, וְכֵן כְּתוּב בְּזֵהָר לְךָ-לְךָ: מֵאֵן דּוֹעֵיר הוּא רַב וּמֵאֵן דְּרַב הוּא זְעִיר; מִי שֶׁפֶה חָשׁוּב מְאֹד וְכָלֶם מְדַבְּרִים מִמֶּנּוּ, לְמַעַלָּה אֵין יוֹדְעִים מִמֶּנּוּ כְּלוּם, וְלִהְפֹּךְ — מִי שֶׁפֶה לְמַטָּה מְבִיָּה וּמְשַׁפֵּל, שֵׁם לְמַעַלָּה חֲשִׁיבוּתוֹ לֹאֵין עֲרֹךְ. וְלָכֵן אֶסוּר לָנוּ לְהִתְפַּעֵל מִמֶּה שֶׁכָּלֶם מְדַבְּרִים, אֲדַרְבָּה, זֶה גְדֻלַּת הַצְּדִיק — שֶׁכָּלֶם מְדַבְּרִים עָלָיו וּמְזַלְזְלִים בּוֹ, וּבְשָׂמִים מִתְּפָאֲרִים עִמּוֹ מְאֹד, וְלִהְפֹּךְ — אִם יֵשׁ אָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם שֶׁכָּלֶם מְחִזְיָקִים מִמֶּנּוּ וְעוֹזְרִים לוֹ, כְּשֶׁבָא לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם, אֵף אֶחָד אֵינוֹ מְפִירוֹ, לָכֵן עֲלִיכֶן לְהִתְחַזֵּק וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד זֶה עִם זֶה, וְדַיְקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלַחְתָּהּ.

סֵפֶר לִי אָדָם סִפּוּר מְבִהִיל. הִזְיָה לוֹ חֵבֵר, אֲשֶׁר מְגִיל קְטָנוּת לְמַדּוֹ יַחַד, עֲבָרוּ אֶת הַמְּלַחְמָה יַחַד, עֲמָדוֹ בְּסַפְנַת חַיִּים כָּל יוֹם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִצִּילָם. הִתְחַתְּנוּ, הִקִּימוּ מִשְׁפָּחוֹת פֹּה בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית, נַעֲשׂוּ עֲשִׁירִים, מִשְׁפָּחוֹת מְרֻבּוֹת יְלָדִים, מִשְׁפָּחוֹת עֲנֻפוֹת, וְהִנֵּה הִגִּיעוּ כְּכֹר לְגִיל עֲמִידָה, עֲבָרוּ שְׁנוֹת שְׁשִׁים. יוֹם אֶחָד אוֹמֵר אֶחָד לְשֹׁנִי, אָנִי מְרַגֵּשׁ לֹא טוֹב, וְלִבִּי אוֹמֵר לִי שְׂזָה הַסּוּף, הַחֵבֵר נִבְהַל מְאֹד, וְאָמַר לוֹ, לָמָּה תִּדְבֹּר שְׁטִיּוֹת. אֵף הֵהוּא בְּשֵׁלוֹ: לֹא דִּבַּרְתִּי עִם אִשְׁתִּי וְיַלְדֵי, אֲבָל כִּף לִבִּי אוֹמֵר לִי. וְהֵהוּא מִתְחִיל לְנַחֲמוֹ וְאוֹמֵר לוֹ: תִּרְאֶה, עֲבָרְנוּ יַחַד תְּקוּפָה אַרְכָּה שֶׁל חֲמָשִׁים וְחָמֵשׁ שָׁנִים, וְאָנוּ חֵבְרִים וַיְדִידִים, עֲבָרוּ עָלֵינוּ מִשְׁפָּרִים וְגִלִּים, עֲבָרוּ עָלֵינוּ שְׁמֻחוֹת, וְלָמָּה תִּדְבֹּר הַבָּלִים?! וְאָמַר לוֹ: חֵבְרֵי הַיָּקָר, אָנִי מְרַגֵּשׁ שְׁקָרֵב קִצִּי. בְּלִית בְּרִירָה, הַחֵבֵר אָמַר לוֹ: אַתָּה יוֹדֵעַ מֶה, תֵּן לִי תְּקִיעַת כֶּף, שְׁלֹא תַעֲזֹבֵנִי, שְׁאַפְלוּ אַחַר שֶׁתִּסְתַּלַּק מִזֶּה הָעוֹלָם, תִּבֵּא וְתֹאמַר לִי מֶה קוֹרָה לְמַעַלָּה. אֲזִי נִתֵּן לוֹ תְּקִיעַת כֶּף, [וְאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יוֹדֵעַ מִזֶּה, רַק אָנִי, הִיּוֹת שְׁבָא וְסִפֵּר לִי אֶת הַסְּפוּר]. וְאֲכֵן לֹא אַרְךָ זְמַן רַב, וְהַחֵבֵר קָבַל דָּם לֵב וְנִסְתַּלַּק, בְּיוֹדָאֵי הָיָה בְּכִיּוֹת, הַמְּשַׁפָּחָה, הַיְלָדִים, הָאִשָּׁה, וְנַעֲרָכָה הַלְוִיָּה וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא סִפֵּר הַחֵבֵר לְאֵף אֶחָד כְּלוּם. וְלֹא עֲבָרוּ שְׁלֹשִׁים יוֹם, מֵאֵז שֶׁחֵבְרוּ נִסְתַּלַּק, וּבָא אֵלָיו בְּחִלּוּם, וְאָמַר לוֹ: תִּשְׁאַל לִי מֶה שְׁאַתָּה רוֹצֶה. אֲזִי שְׁאַלוּ בְּחִלּוּם: תִּגִּיד לִי, מִי חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם? וְעִנָּה וְאָמַר: זֶה מֶה שֶׁחֲכַמְיֵנוּ

הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים, שְׂרָבֵי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי אָמַר לְבָנָו ר' יוֹסֵף, בְּשָׁעָה שָׂאֵמַר לְאָבָא: עוֹלָם הַפּוֹדָה רְאִיתִי: עֲלִיּוֹנִים לְמַעְלָה וְתַחְתּוֹנִים לְמַטָּה, וְאָמַר לוֹ: בְּנִי, עוֹלָם בְּרוּר רְאִיתִי; אֲזִי אֵינְךָ יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר גְּדֻלְתּוֹ שֶׁל צְדִיק שְׂמֵדְבָרִים עָלָיו כָּל דְּבַר אָסוּר, אֵילּוֹ אוֹרוֹת מְאִירִים לוֹ בְּשָׁמַיִם, אֵיזָה כְּבוֹד יֵשׁ לוֹ! כָּל בִּילֵי בְלִיּוֹנִים מְלֶאכִים מְסַבְּבִים אוֹתוֹ! אִם בְּנֵי-אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מַעַלְת הַצְדִיק שְׂמֵבֻזִים אוֹתוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם וּמְדַבְּרִים עָלָיו כָּל דְּבַר אָסוּר, אֲזִי הֵיוּ מְכַבְּדִים אוֹתוֹ כְּאֵן לְמַטָּה וְנוֹשְׂקִים אֶת רַגְלָיו. וְכֵן הִפְלִיג בְּמַעַלְת הַצְדִיק שְׂמֵקָבֵל עַל־בּוֹנוֹת וּבְזִיוֹנוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם. שְׂאָלוֹ עוֹד: אִזְ תֹּאמַר לִי, עַל מָה מַעֲנִישִׁים לְמַעְלָה, מָה הַחֲטָא הַכִּי גְרוּעַ? עֲנֵה וְאָמַר: אִם יְהוּדֵי לֹקַח כֶּסֶף מִהַזּוֹלָת וְלֹא מְשַׁלֵּם לוֹ, וְעוֹד מִחֲצִיף פָּנָיו וּמַצְעֵר יְהוּדִים, אֵינן לְתַאֵר וּלְשַׁעַר גְּדֻל הַחֲטָא וְהַעֲוֹן הַזֶּה, שֶׁל מִי שְׂמַצְעֵר יְהוּדִים אַחֲרֵים, אֲשֶׁר קִלְפוֹת וּמְלֶאכִי חֲבֵלָה מְסַבְּבִים אוֹתוֹ, וְשׁוֹלְחִים אוֹתוֹ אֶל הַסֵּם"ךְ-מ"ם בְּעֲצָמוֹ, כִּי לְמַעְלָה חָמַר הָעוֹן הַזֶּה לְצַעַר יְהוּדִים אַחֲרֵים, הוּא חָמוּר יוֹתֵר מִהַכֵּל, וְכַתּוּת כַּתּוּת שֶׁל מְלֶאכִי חֲבֵלָה נוֹתֵנִים לוֹ מִכּוֹת רֶצַח. אֲזִי שְׂאָלוֹ עוֹד: תֹּאמַר לִי, מִתִּי תִהְיֶה הַגְּאֻלָּה? אֲזִי הַחֵל לְכַפּוֹת, וּשְׂאָלוֹ בַּפֶּתַח: מָה אַתָּה בּוֹכָה? אֲזִי הִרְאָה לוֹ, אַתָּה רוֹאָה הַנְּשִׁים הַחֲרָדִיּוֹת, מְחַקּוֹת אֶת אֶפְנַת הַגּוֹיִים, הוֹלְכוֹת עִם בְּגָדֵי שַׁחַץ, בְּגָדֵי פְרִיצוֹת, מְכַסּוֹת רֹאשָׁן, אֲבָל הַבְּגָדִים קְצָרִים וְשָׂקוּפִים וּמְכַשִּׁילוֹת אֶת הָרַבִּים. וּבְכָה — הַפְּרִיצוֹת שֶׁל הַחֲרָדִיּוֹת מַעַכְבֵּת אֶת הַגְּאֻלָּה. וּבְכָה וְנִעַלְם לוֹ. וְהָיָה כָּל-כֶּן לִקַּח לְלִבּוֹ, וְלֹא יָדַע מָה לַעֲשׂוֹת. וְהָיָה שְׂבָרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ הַקּוֹנְטְרָסִים וְהַחֻבְרוֹת מְפָזְרִים בְּכָל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, וְאֵינן לִזְה תִּקְדִים לְהַפְצָה הַגְּדוֹלָה שְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְפִיצִים אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַמְדַבְּרִים מִכָּל הַנוֹשָׂאִים וְכֵן מִפְּגַם הַבְּרִית, שְׂנֹכְשָׁלִים בְּעַבְרוֹת חֲמוּרוֹת, וְאֵיךְ הַקּוֹנְטְרָסִים עוֹשִׂים הַצֵּלָת נַפְשׁוֹת וּמְחַזְרִים בְּתִשׁוּבָה, וְגַם הוּא נִתְעוֹרֵר מִזֶּה וְנִתְחַזַּק. וּבָא אֵלַי וְסַפֵּר לִי אֶת הַסְּפּוּר כְּשֶׁכִּלּוֹ רוּעַד, וּבְכָה בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ, שְׂאֲחַבֵּר קוֹנְטְרָסִים בְּעִבּוּר הַצְּנִיעוּת, כִּי חֵשׁ מִבְּכִיו שֶׁל חֲבָרוֹ, שְׁלִילוֹת לֵילוֹת אֵינּוּ יָכוֹל לִישֵׁן, וְהוּא מְסֻתָּבֵב כְּשִׁפּוּר, בִּיּוֹם אֵינּוּ יָכוֹל לִילֵךְ לִישֵׁן, וְכֵן גַּם בְּלִילָה. וְהִתְחַנֵּן אֵלַי,

תַּעֲשׂוּ קוֹנְטְרַסִּים וְחוֹבְרוֹת בְּעִבּוֹר צְנִיעוֹת הַנָּשִׁים, שְׁתַּרְחֲמְנָה עַל עֲצָמָן, כִּי הַזְּמַן קָצָר מְאֹד.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, כָּל אֲשֶׁר דִּבְרַנּוּ עִכְשָׁו שְׂיִכְנֹס בְּתוֹךְ תוֹךְ לְבַכֵּן, וְתִקְבְּלֶנָה עַל עֲצָמְכֶן לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, לְעִסְק בְּתַפְלָה, וּבְזֶה נַעֲבִיר אֶת גְּזֵרַת מִסְעֵי הַצֵּלָב, שֶׁהוֹלֶכֶת לְקִרְוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שְׁמֵלִיּוּנֵי יְהוּדִים יִצְרְכוּ לְרֵאוֹת אֶת הַצֵּלָבִים בַּחֲדָשׁ הַזֶּה, הִבֵּה נְבִקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנֹזֶכֶה לְבַטֵּל אֶת זֹאת לְגַמְרִי, אוּ לְכָל הַפְּחוֹת שְׁנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לֹא יִכְשְׁלוּ בְּכַפִּירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, אֲלֹא כֻּלָּם יִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. וְהִבֵּה נְבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ שְׁנִלְךָ עַל טְהֵרַת הַצְּנִיעוֹת כְּרֵאוֹי לְבַת יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁרָה. אֲנִי חוֹזֵר וּמְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנְּנִן אֲלֵיכֶן, תַּעֲשִׂינָה לְמַעַן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִי שֵׁישׁ לָהּ בְּבֵית חִלְצוֹת שְׁקוּפוֹת וְצִמּוּדוֹת, חֲצֵאִיוֹת קְצָרוֹת, פְּאוֹת נְלוּזוֹת, שְׁתִּשְׂרָף אֶת זֹאת, לְפָנַי שְׂיִשְׂרְפוּ אֶת נִשְׁמָתָהּ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן. וְעַל כֻּלָּם — תַּעֲשִׂינָה חֶסֶד זֶה עִם זֶה, תַּעֲשִׂינָה שְׂמֵחוֹת וְתִשְׁמַחְנָה בְּיַחַד, כִּי בְרוּךְ הַשֵּׁם, כִּי לָכֵן צְנוּעוֹת, וּבֵאתָן לְגוֹר בְּקִהְלָה שֶׁהִקְמַנּוּ לְמַעַן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

עִכְשָׁו רְצוּנִי לְדַבֵּר מְדַבֵּר חָשׁוּב מְאֹד. פְּתַחְתִּי מְדַרְשָׁה לְנִשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנּוּ, שְׁחֲצִי יוֹם תִּתְקַבְּצֶנָה וְתִלְמַדְנָה שָׁם. אֵינְכֶן יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הַנְּחַת-רוּחַ שְׂאֵתָן גּוֹרְמוֹת בְּשָׂמִים, שְׁנָשִׁים שֵׁישׁ לָהֶן יְלָדִים בְּאוֹת לְלֵמַד, וּמָה לּוֹמְדִים? אֲמוּנָה, הֶלְכָה, צְנִיעוֹת, יִרְאַת שָׂמִים, מִתְחַזְּקוֹת זֶה עִם זֶה. וְהִנֵּה עוֹר לָנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפָנוֹת צְעִירוֹת גַּם-כֵּן רוֹצוֹת לְהִתְחַבֵּר לְמְדַרְשֵׁיהָ שְׁלָנוּ — אֲנִי מְקַבְּלִים אוֹתָן בְּכִבוֹד גָּדוֹל וּבְזִרְעוֹת פְּתוּחוֹת וּבְשִׂמְחָה רַבָּה, וְאֲנִי רוֹצֶה לְפַתַּח מְדַרְשָׁה לְבָנוֹת צְעִירוֹת בֵּין שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת לְאַרְבַּע-מֵאוֹת בָּנוֹת. וְאֲנִי מְבַטֵּיחֵן שְׂאֵתָתָן, אִךְ וְרַק שְׁתִּלַּכְנָה בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, בְּדַרְךְ הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת, לְהִתְבּוֹדֵד לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּלְבַקֵּשׁוּ יִתְבַּרֵּךְ כָּל מָה שְׂצָרִיכוֹת, לְהִתְקַבֵּץ יַחַד בְּלֵיל שְׂמִחָה. וְעַל כֻּלָּם — לֵילָךְ בְּבִגְדֵי צְנִיעוֹת, "כִּי אֲנִי בָנוֹת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא", תֵּאמְרֶנָּה לְעֲצָמְכֶן, "וְלֹא מִתְאִים לָנוּ לֵילָךְ בְּאֶפְנֵת הַגּוֹיִים, בְּבִגְדִים צְמוּדִים, בְּחִלְצוֹת שְׁקוּפוֹת, בְּחֲצֵאִיוֹת קְצָרוֹת, בְּפְאוֹת נְלוּזוֹת וּשְׂאָר גַּעַל נִפְשָׁם". וְשׁוֹב אֲבַקֵּשׁ וְאֶתְחַנְּן לְכָל נִשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנּוּ, לְהַעֲבִיר אֶת הַמָּסָר מֵאִשָּׁה

לרעותה, אם תמצא אשה אחת עם בגדים כאלו, שלא תהיה יותר בקהלתנו, כי אין לה מה לעשות אצלנו חד משמעית, אנו רוצים שיהיה טוב לעם ישראל, אנו רוצים שכל אלו החולים שנמצאים בבתי חולים, תהיה לכלם רפואה שלמה, וזה תלוי רק בנו, אם אנו נחזר בתשובה שלמה, אם אנו נשמח עם הקדוש-ברוך-הוא, אם אנו נקים את רצונו יתברך, בזה נעזר, שתהיה להם רפואה שלמה. רבנו ז"ל הפליג מאד במעלת תפלת הנשים, לכן ראינה להתקבץ יחד ולומר בכל יום ניום תהלים.

היתה לי סבתא צדקת גדולה מאד, שידעה את כל ספר התהלים בעל-פה, ואמרה בכל יום ויום את כל ספר התהלים, והסבא גר באיזו עירה, שגרו בה שמונה-עשר יהודים, ואף-על-פי-כן היתה לו ישיבה של שמונים בחורים. והסבתא אף פעם לא הרשתה לבעלה שיצא לאסוף כסף, אלא היא נסעה ממקום למקום לדאג שיהיה לישיבה כסף, וכך ישב בישיבה ולמד, והיה גאון. אלו היו נשים בדור שעבר. למה לא תקחנה עצמן בידכן, תהיינה שמחות ועליזות, לעזר זו לזו, לילך בבגדים צנועים, ולדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולחזק ולעודד זו את זו, ובזה תגרמנה נחת להקדוש-ברוך-הוא, נחת לרבנו ז"ל, ותקרבנה את הגאולה שתבא במהרה בימינו, אמן ואמן.

מאד מאד רציתי, שכל אשה אשר יש לה איזו בעיה בלי יוצא מן הכלל, לא תהסס ותכתב לי מכתב, ואני, בעזרת השם יתברך, אשתדל מאד מאד לענות לה. כי אני רוצה מאד מאד רק את הטוב שלך, רק אבקש שתכתבנה את השם, כי אני מקבל מכתבים בלי שמות, אזי אינני יודע למי להחזיר תשובה, תכתבנה את שמך בהתחלה ובסוף, ואדע למי לענות, אבל תרגשנה בנח לכתב, ואני מבטיח לך לכן לענות, בעזרת השם, ואני מקווה מאד מאד לראות אצלך רק שמחות, ועל זאת אני מתפלל כל היום וכל הלילה, שכל אלו נשות אנשי שלומנו, יהיה להן הכי טוב, תהיה להן דירה, והרחבה, שלום-בית, שדוף טוב, ואני משתדל בכל מיני השתדלויות

לְעוֹר לָכֵן, שְׁיִהְיֶה לָכֵן רַק טוֹב, וְאַקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שְׁתַּעֲשִׂינָה רְצוֹנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְיָקָהֵל, כ"ז אֲדַר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַקּוֹנְטֵרַס "הַגִּיעַ הַזְּמַן", הָאֵם זֶה כָּל
הַקּוֹנְטֵרַס? וְזֶה יֵצֵא מְאֹד מְאֹד יָפֵה. הָאֵם מְסַרְתָּ אֶת הַמְּכַתְּבִים לְ...?
וּתְזַרְזוּ אוֹתוֹ לְמִסֹּר אֶת זֶה לְאַחֵיו.

פֶּה תִקְבֵּל מִכְּתָב בְּעֵבוֹר ... וְתִאֲמִין לִי, שְׁמָאֵד מְאֹד כּוֹאֵב לִי
לְמָה הֵם צְרִיכִים לְעֲשׂוֹת מְרִיבוֹת בֵּין הַזּוּג, סוּף כָּל סוּף גַּם לְבַת
הָרֵאשׁוֹנָה הַבְּטִיחוּ לָהֶם חֲצֵי דִירָה, וְלֹא עֲמְדוּ בַּמְּלָה, וּבְדִיוֹק אֲצֵל
... חֲיִבִים לְעֲשׂוֹת קִנְאָה וְשִׁנְאָה, דְּבַר כְּזֶה שֶׁלֹּא הִחְזִיקוּ אֶת הַדְּבוּר,
וְלָכֵן כְּדָאִי לְהַגִּיד לְאַבָּא, שְׁגַם הַמְּחַתֵּן הָרֵאשׁוֹן הַבְּטִיחַ וְלֹא עֲמַד
בְּדְבוּר, לֹא צְרִיכִים בְּכָלֵל לְרִיב, חֲבָל מְאֹד עַל הַמְּרִיבוֹת, שְׁמִנָּה לֹא
יֵצֵא וְדָאִי דְּבַר טוֹב, כְּמֵאֲמָרַם ו"ל (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה ל'): אֵין דְּבַר
טוֹב יוֹצֵא מִן הַמְּרִיבָה, וּבְפִרְט בֵּין זוּג, וּבְפִרְטֵי פְּרִטִיּוֹת שְׁאֲנֵי חֲזָק
בְּזֶה שְׁאֲמַרְתִּי, שְׁאֲשֶׁה יִרְאֵת ה' כְּמוֹ שְׁזָכָה ... גֵּרוֹ יְאִיר, לֹא בְּנִמְצָא,
וְלָכֵן תִּחְזַק וְתַעֲוֹדֵד אֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁלֹּא יְרִיב, חֵס וְשְׁלוֹם, עִם
אֲשֶׁתוֹ, וְלֹא יֵצִיק לָהּ בְּעִנְיַן הַדִּירָה, וְלֹא יַעִיר לָהּ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

כח תתקפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיְקַהֵל, כ"ז אֲדֶרֶא' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

הִנֵּה עֲכָשׁוּ נִכְנַס שְׁבוּעַ חֲדָשׁ שְׁעֵדִין לֹא הָיָה, וְלִכֵּן רָאוּ לְנֹצֵל אֶת הַשְּׁבוּעַ הַזֶּה בְּאִפְסָן מִיַּחַד לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, כִּי הִנֵּה אֲנַחְנוּ זֹכִים שְׁנִכְנַס חֲדָשׁ אֲדֶר, שָׁבוּ יְהִי פּוֹרִים, וְעַם יִשְׂרָאֵל צָרִיכִים נִפְלְאוֹת בַּחֲדָשׁ הַזֶּה, יִשׁוּעוֹת נִחְמוֹת וְהַצְלוֹת וְכו', לִכֵּן רָאוּ שְׁהַחֲדָשׁ הַזֶּה יְהִי חֲדָשׁ הַשְּׂמֻחָה, שְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִשְׂמְחוּ בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם אַחֵר הַתְּפִלָּה לְלַכֵּת בְּרִקּוּדִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִמְתִּיק אֶת כָּל הַדִּינִים מִכָּל־נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבְיְתֵר עַז בְּכֹל מְקוֹם שֶׁרַק נִמְצָאִים יְהוּדִים, כִּי עֲלֵינוּ לְרֵאוֹת, שְׂאוֹר רַבְּנוּ ז"ל יִתְגַּלֶּה לְכֹל עַם יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה כָּלֵנוּ לִישׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבְנוּ, וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ עַל הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁהִקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה לְעַם יִשְׂרָאֵל בַּחֲדָשׁ הַזֶּה.

מָאֵד מָאֵד אֲבָקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִגִיד לְאִשְׁתּוֹ, שְׂתִבּוֹא אֶל הַשְּׁעוֹר שֶׁיְהִיָּה בְיוֹם רֵאוֹנוֹ בְּעָרֵב בְּשַׁעַת תְּשַׁע וָרִבַּע בְּדִיּוֹק, וְרָצִיתִי, שְׂכָל נִשְׁוֹתֵיכֶם תִּבְאֵנָה אֶל הַשְּׁעוֹר, כִּי יֵשׁ לִי הַרְבֵּה עֲנִינִים נִפְלְאִים לְסַפֵּר לָהֶן, וְכֵן כַּמָּה עֲנִינִים הָעוֹמְדִים עַל הַפֶּרֶק.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבוּעַ טוֹב...

כח תתקפה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פקודי, כ"ח אדר-א' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, וגדל השמחה שהיה לי, אין אתם יכולים לתאר ולשער, וממש החייתם אותי, ונפשי קשורה בנפשכם.

מאד אני מצטער לשמע מה שעובר על האבא, אני מצדי מתפלל להקדוש-ברוך-הוא, שישלח לו רפואה שלמה, והקדוש-ברוך-הוא ישמע תפלתנו, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

נא ונא ראו להתחזק ביותר שאת וביתר עז באהבה ובכבוד הדדי, כי זה היה הרצון של רבנו ז"ל, ואנחנו צריכים להודות ולהלל ולשבח ולפאר את הבורא יתברך שמו, שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, שמגלה לנו עצות נוראות פאלו, עצות נוראות איך לעבור את זה העולם, כי בלי עצות רבנו ז"ל, מי יודע אם היה לנו פעם איזה דרך או מבוילעבר את זה העולם, לכן אשרנו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל.

ראו להיות עזר אחד לשני, ובפרט אתה ... גרו יאיר, ראה לעזר לאשתך, שהיא עכשו בהריון, ותכבדה ותיקרה מאד, ובזכות זה תהיה לך פרנסה בשפע, ולא תצטרך לבריות, כמאמרם ז"ל (בבא מציעא נט): אוקירו לנשיכו כי היכי דתתערתו [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו]. העקר בזה העולם רק שמחה, לשמח את עצמו ולשמח את אחרים, אשר אין למעלה מזה, אשרי מי שמשמח את עצמו תמיד, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כח תתקפט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פקודי, כ"ח אדר-א' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמוע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע, שהקדוש-ברוך-הוא מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא, והאדם צריך לבטל את עצמו לגמרי להקדוש-ברוך-הוא, ואז יצליח דרכו תמיד.

הרגל את עצמך לדבר אֵל הקדוש-ברוך-הוא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר ודבור שמדברים אליו יתברך זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כָּלֵל, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ונזכה ונתבשר בשורות משמחות.

ראה ללמד עם הילדים בכל יום אפלו קצת את החומר שלמדו בתלמוד תורה, כי זה יגביה את כבודך בעיני הילדים, והם יכבדו אותך מאד מאד, כי הם יראו שהאבא רוצה לראות בהצלחת ילדיו.

ראה לכבד מאד את אשתך, כי רבנו י"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ט), שעקר העשירות שבאה לאדם, זה רק בזכות אשתו, ולכן תשתדל מאד בכל מיני אפנים שבעולם רק לכבד את אשתך, ואז תהיה לך פרנסה בשפע, ויתרחב לך בגשמיות וברוחניות. מה טוב ומה נעים, שיש בית חם, שהאבא והאמא חיים בשלום, שאז הילדים גדלים פקחים ועליזים.

אני מאד מאד מבקש אותך, שעכשו בחדש אדר תהיה רק

בְּשִׂמְחָה, וְהַשְׂמֵחָה תוֹצֵיא מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת וְהַפְּחָדִים יִתְּרִים,
וְתִהְיֶה נִכְלָל רק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ח אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, רְאֵי לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים
שְׁבַעוּלָם, וְחִכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנָא דְבֵי אֱלֹהֵינוּ רַבָּה, פֶּרֶק ט'): "אֵיזוֹ
הִיא אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָה", וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַבֵּית שְׁלָכֶם יִהְיֶה בֵּית חֵם, וְתִכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶחָד אֶת
הַשָּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלַיְחוּ מְאֹד עִם הַיְלָדִים.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁמְרוּ שְׁלֵא יִהְיוּ בִּינֵיכֶם וּפְנֹחִים,
כִּי הַנּוֹפְחִים רק הוֹרְסִים אֶת הָאָדָם, וְרַחֲמָנוּת גְּדוּלָּה עַל הַיְלָדִים,
וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ח אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֵין אֶת יְכוּלָּה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
הַשְׂמֵחָה שֵׁיִשׁ לִי, שֶׁאֶת מְפִיצָה כָּל יוֹם אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, יַעֲזוֹר
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּי תְּמִיד לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בֵּין
נַשְׁמוֹת עִם יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין זְכוּת יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֶּו.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי

אַשֶׁר כַּח תַּתְקַצֵּב — כַּח תַּתְקַצֵּג בְּנַחֵל צַה

שְׁאֵנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שְׁתַּהֲיֶה לְכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְתַהֲיֶה לְכֶם בְּרִיאוֹת הַנְּכוּנָה לְכָל הַיְלָדִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח תַּתְקַצֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ח אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבַּחֲוֹר ... גֵּרוֹ יֵאִיר, הַלּוֹמֵד בִּישִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! בַּפֶּעַם הַזֹּאת אֲנִי לֹא יְכוּל לְהִיּוֹת רַק בְּיוֹם חֲמִישִׁי בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וּבְמוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ אֲנִי כֹבֵר צָרִיךְ לְנִסְעַ חֲזָרָה, וְלִכֵּן אֲנִי יוֹדֵעַ מָה לְיַעֵץ לָךְ, כִּי הַהֲכָרַח לִי לְשׁוּב בְּזִמְנָן קָצֵר, וְלִכֵּן רְאֵה מָה לְפַנֶּיךָ, אֲנִי הֵייתִי מְיַעֵץ לָךְ לְעֲשׂוֹת אֶת הַחֲתֻנָּה תַּכְף-וּמִיָּד אֲפִלּוּ בְלַעֲדֵי, וְאַהֲיֶה בְּשַׁבַּת חֲתָן אֶתְכֶם בְּיַחַד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח תַּתְקַצֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ח אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲכָשׁוּ כְּתַבְתִּי מִכְתָּב לַחֲתָן שְׁלָךְ, שְׁפִשׁוּט אֶהְיֶה רַק יוֹם אֶחָד

בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה בְּיוֹם חֲמִישִׁי, וְאֲנִי נִשְׁאַר לְשִׁבוֹת בְּשַׁבַּת-קִדְשׁ,
וְלִכְן אֵינִי יוֹדֵעַ מַה לֵּיעֵץ אֶתְכֶם בְּעִנְיַן הַחֲתֻנָּה. בְּיָדָאֵי רְצִיתִי לִהְיוֹת
אֶתְכֶם בַּחֲתֻנָּה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִמְצָא אֵיזָה פְתָרוֹן. וְהוּא יִתְבָּרֵךְ,
הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם
שְׁתַּפְּלִיחוּ, וְתִתְחַתְּנוּ מַה שְּׁיִוָּתֵר מֵהָר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקצד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ח אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל תַּלְמִידוֹת
בֵּית-סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא", חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

בְּאַתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶן, הֵיּוֹת שְׁנִכְנָסִים יָמֵי הַפּוּרִים הַקְּדוּשִׁים,
שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּקוּנַי זֵהָר): יוֹם פּוּרִים הוּא כְּיוֹם כְּפּוּרִים,
הֵינּוּ שְׂיִכּוּלִים לְפַעַל בֵּימֵי הַפּוּרִים הַקְּדוּשִׁים יוֹתֵר מִיוֹם הַכְּפּוּרִים,
וְלִכְן הַשֵּׁטֶן מְרַקֵּד מְאֹד, שְׂדִיָקָא בְּיָמֵים קְדוּשִׁים אֱלוֹ יוֹרִידוּ מֵעֲצָמָן
אֶת עַל הַצְּנִיעוּת וְאֶת עַל הַקְּדוּשָׁה. וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת
כָּל הַבְּנוֹת, תִּזְכְּרֶנָּה מְאֹד, אֲשֶׁר יָמִים אֱלוֹ הֵם יָמִים קְדוּשִׁים מְאֹד
מְאֹד, וְיִכּוּלִים לְפַעַל אֲצַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מַה שְּׁרוּצִים, כְּמוֹ
שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עַל פּוּרִים: "כָּל הַפּוּשֵׁט יָד — נוֹתְנִים
לוֹ"; כָּל מִי שְׂמִבְּקֵשׁ מִשְׁהוּ מִתְּקוּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — מְקַבֵּל; וְלִכְן
צְרִיכִים מְאֹד לְהִזָּהֵר לֹא לְהִתְאַפֵּר וּלְהִתְפָּרֵק וְכוּ' וְכוּ' בְּיָמֵים קְדוּשִׁים
אֱלוֹ, אֲלֹא לְהִרְאוֹת לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲתֵן בְּנוֹת חֵיל,
וּמִמְשִׁיכוֹת בְּעַבּוּדַת הַקְּדֵשׁ גַּם בְּיָמֵים אֱלוֹ, וְאֲתֵן צְנוּעוֹת, וְחֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (מַגְלָה יג): בְּשִׁכְרַת צְנִיעוּת שְׁהִיְתָה בְּרַחֵל, זְכָתָה וְיִצָּא
מִמֶּנָּה שְׂאוּל; וּבְזָכוֹת צְנִיעוּת שְׁהִיְתָה בּוֹ בְּשְׂאוּל, זְכָה וְיִצָּאָה מִמֶּנּוּ

אֶסְתֵּר הַמְּלִכָּה, שְׁהִיא הַכְּנִיעָה אֶת הַמֶּן־עַמְלֵק. וְלִכֵּן אִם אַתָּן תִּלְכְּנָה בַיָּמִים אֵלֶּי בְּצַנִּיעוֹת, תִּפְעַלְנָה בְּשָׂמַיִם דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים מְאֹד.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל הַבְּנוֹת בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל! אִף שׂוֹ מִצְוֵה גְדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בִּימֵי הַפּוֹרִים לְפָנֵיהֶם וּלְאַחֲרֵיהֶם, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְשׂוֹר עַל גְּדֵרֵי הַצְּנִיעוֹת, אֲשֶׁר זֶה הַסְּמֵל שֶׁל בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלְכֵן, תִּשְׁמְרֵנָה מְאֹד מְאֹד עַל הַרְמָה שֶׁל הַצְּנִיעוֹת, שְׁזֵה הַגְּאֻוֹה וְהַגְּאֻוֹן שֶׁל בֵּית יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵי הַבַּת שֶׁתְּהִיָּה צְנוּעָה וְחַסוּדָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּגְרַם נַחַת לְאַבְיָנוּ שְׁבַשְׂמַיִם.

נָא וְנָא לֹא לְהִסְתַּוְּבַב בֵּין גְּבָרִים, כִּי כָּף אוֹמְרִים חֲכָמִינוּ הַקְּדוּשִׁים (רוּחַ רַבָּה, פְּרָשָׁה ד', סִימָן ח'): כָּל הַנְּשִׁים מְשַׁחֲקוֹת עִם הַקּוֹצְרִים, וְרוּחַ מְצַנַּעַת עֲצָמָה; בְּשֶׁבִיל זֶה זָכְתָה, שְׂיִצְא מִמֶּנּוּ דְּוֹד הַמֶּלֶךְ, שֶׁמִּמֶּנּוּ יֵצֵא מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ; וְלִכֵּן גַּם אַתָּן, אִם תִּהְיִינָה צְנוּעוֹת, וְלֹא תִסְתַּוְּבַנָּה בֵּין גְּבָרִים וְכוּ', תִּגְרַמְנָה נַחַת־רוּחַ לְאַבְיָנוּ שְׁבַשְׂמַיִם, וְיֵצְאוּ מִכֶּם דְּוֵרוֹת יִשְׂרָאֵל מְבָרְכִים.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֵן, שֶׁתִּצְלַחְנָה בְּגַשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנוּיּוֹת, וְהוֹרִיכֵן יְרוּי מִכֵּן רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה.

הַמֵּאחַל לְכֵן בְּרַכָּה וְהִצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקצה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ח אֲדָר־א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

פֹּה אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ מַכְתָּב כְּלָלִי בְּעֵבֶר הַבְּנוֹת שֶׁל בֵּית־הַסֵּפֶר, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁהֵן תִּתְּנֶהגְּנָה בְּצַנִּיעוֹת.

אֶתְמוּל דִּבְרַתִּי הִרְבֵּה עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעִנְיֵנוּ צְנִיעוֹת, וְאֲנִי
מְאֹד מְקַנְהָ, שְׁזֵה יַעֲשֶׂה פְרוֹת, כִּי הָעֵקֶר אֶצֶל הָאִשָּׁה זֶה הַצְּנִיעוֹת,
שְׁזֵה הַגָּאוֹן וְהַגָּאֹנָה שֶׁל בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעַל הַדְּגִשׁ הַזֶּה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
לְדַבֵּר הִרְבֵּה מְאֹד, כִּי צְנִיעוֹת נוֹבְעַת מֵאֲמוּנָה, כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה
בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צוֹפֶה וּמְבִיט וְרוֹאֶה אִיךָ
מִתְנַהֲגִים וְאִיךָ מְדַבְּרִים וְאִיךָ מִתְלַבְּשִׁים וְכוּ' וְכוּ', כִּף גַּעֲשִׂים
צְנוּעִים, כִּי זוֹ הַבּוֹשָׁה הַכִּי גְדוֹלָה — כְּשִׁיּוּדְעִים שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מְסַתְּפֵל. וְאֵת זֶה הַמָּסָר אֶת צְרִיכָה לְמָסָר לְבָנוֹת. וְאֲנִי מְאֹד
מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּצַלִּיחִי.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (אֲבוֹת פְּרָק ה'): לְפוּם צַעֲרָא אֲגָרָא —
כְּפִי הַצַּעַר כִּף הַשֶּׁכֶר; תְּאֲמִינִי לִי, שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב מֶה שְׂאֵת
סוֹבְלֵת, שֵׁישׁ מִחֲסוֹר בַּמּוֹרוֹת וְכוּ', אֲבָל אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, הָעֵקֶר תַּחֲזִיקִי מֵעַמָּד,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקצו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר פְּקוּדֵי, כ"ט אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּרְאִי לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדִים,
וְתַחֲלִיפִי אֶת הַבְּגָדִים לֹא לְלַכֵּת בְּבִגְדֵי פְרִיצוֹת וְכוּ', בְּגָדִים צָרִים,
חֲלָצוֹת שְׁקוּפוֹת אוֹ מְגַפִּים וְכוּ', אֲשֶׁר מְלַבּוֹשׁ כְּזֶה זֶה מְלַבּוֹשׁ
פְּרִיצוֹת וְלֹא שִׁיף לְבַת יִשְׂרָאֵל.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, וְאֶת צְרִיכָה לְדַעַת, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִית, וְהוּא צוֹפֶה וּמְבִיט עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד מֵאֲתָנוּ, וְלִכֵּן תִּקְחִי אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּרָדִאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

נָא וְנָא רְאִי לְהִתְחַבֵּר רַק עִם נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִרְאוּת הַשָּׁם,
הַגִּיעַ הַזְּמַן, שְׁתַּקְחִי אֶת הָעֲנִינִים בְּיָדִים, כִּי סוּף כָּל סוּף אִם לֹא
מְצִיִּיתִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַבְּלִים עָנֹשׁ, וְלָמָּה אֶת צְרִיכָה אֶת
כָּל זֶה; וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, תִּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים
שֶׁבְּעוֹלָם, אִם הֵייתָ יוֹדַעַת אֶת גְּדוֹל הָאֱהָבָה שֶׁישׁ לִי אֲלֵיכֶם, הֵייתָ
שְׂמַחָה מְאֹד, כִּי אֶת וּבְעֵלְךָ חֲקוּקִים בְּלִבִּי, וְלָכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד
עַל שְׁלוֹם בֵּיתְכֶם, וְאֵל תִּרְיֹבוּ בֵּינֵיכֶם, וְשָׁלֵא יִהְיֶה שׁוֹם וּכְפוּחִים
בֵּינֵיכֶם. וְהַעֲקֹר תִּשְׁמְרוּ אֶת עֲצַמְכֶם מֵעֲבֹרוֹת וְכוּ'. וְתִזְכְּרִי,
שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ הַכֹּל, כִּי הוּא צוֹפֶה וּמַבִּיט אֶת כָּל
הַנְּסֻתוֹת, וּבּוֹדָאֵי גַם הַצְּדִיק רוֹאֶה יוֹדֵעַ, וְכִמּוֹ שְׁאֵמַר רַבֵּנוּ ז"ל,
שֶׁכָּל הַדְּבָרִים בָּאִים אֶל הַצְּדִיק. וְלָכֵן רְאִי לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בּוֹדָאֵי יִמְחַל לָךְ עַל הַכֹּל, רַק תִּחְזִיקִי מֵעַמֵּד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה שְׁתַּכְתְּבִי לִי עַל-כָּל-פְּנִים שׁוֹרוֹתִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח תתקצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, כ"ט אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוּבֵי, יְדִידֵי ...
גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם,
וְתִרְאֶה לְלַקֵּחַ בְּכָל יוֹם עָרֵב וּבֹקֵר וְצֹהָרִים אֶל בֵּית-הַכְּנֶסֶת, שְׁזוֹ
מְצוּהָ גְדוֹלָה מְאֹד, וּמִמְשִׁיכָה לְאָדָם אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, וְתִזְכֶּה
לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצַמְךָ אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ.

נָא וְנָא אֵל תִּפְחָד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוּגְנוֹ וְרַב

להושיע, והעקר תניח בכל יום תפלין, כי כל המניח תפלין — זוכה לחיים (מנחות מד:), והוא דבוק בחי החיים בו יתברך.

ראה וגם ראה מה עבר עליך בימי חיך, אילו עליות ואילו ירידות כָּבֵר הָיוּ מִנֵּת חֲלֻקָּךְ, מִמָּשׁ נִתְקַיֵּם אֲצִלְךָ (תהלים קז): "יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג", פשוטו כמשמעו, ולכן תקח את עצמך בידיים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם.

העקר ראה להתפלל בצבור דיקא, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.): אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח תתקצח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פקודי, כ"ט אדר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

הנה שלחתי לך כֶּמֶה מִכְתָּבִים, אָנִי מִקְּוֵה שֶׁקִּבַּלְתָּ אוֹתָם, וּמִסֵּרְתָם לִיעֲדָם, וְכֵן אָנִי שׁוֹלַח לְךָ פֶּה כֶּמֶה מִכְתָּבִים, שֶׁמְאֹד מְאֹד נְחוּצִים, שֶׁתִּמְסְרֵם לִיעֲדָם, וְאִם אַתָּה לֹא זָכוֹל, תִּתֵּן אֶת זֶה לְחֲתַנְךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא יִמְסֵר אֶת זֶה, כִּי מְאֹד דְּחוּף לִי שֶׁיִּגִּיעוּ לִיעֲדָם.

אָנִי מְאֹד מִקְּוֵה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּרְוֶה נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךְ.

בְּנֶךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, לוֹמֵד בְּהִתְמַדָּה, וְאָנִי מִקְּוֵה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּהְיֶה לְךָ תְּרֻבָּה נַחַת מִמֶּנּוּ.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כַּח תַּתְקַצֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר פְּקוּדֵי, כ"ט אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָאד מָאד נִרְאָה לִי הִרְעִיוֹן שֶׁלְךָ, וְהִלּוּאֵי שְׁתוּכְלוּ לְבַצֵּעַ אֶת זֶה, וְאַנְחֵנוּ נִדְפִיס אֶת זֶה, תִּרְאֵי לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם גְּבֻרַת ... וְאַנִּי מִקְנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצְלִיחֵי.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הֶעֱקַר בְּזָה הָעוֹלָם זֶה אֲמוּנָה, כִּי בְּלִי אֲמוּנָה אֵין לְאָדָם פְּלוּם, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מִיּוֹנֵי מַאֲמָצִים שְׁבָעוֹלָם רַק לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט אֲלָפִים.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר פְּקוּדֵי, כ"ט אֲדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

יְכוּלִים לְקַחַת כֶּסֶף מֵעֶשֶׂר, וְלִנְסֵעַ עִם זֶה לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּסְּעוּ שְׁנֵיכֶם בְּיַחַד אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וּבּוֹדָאֵי אִם מִתְעַקְּשִׁים אֶצֶל רַבְּנוּ ו"ל — תַּפְּעֵלוּ שֵׁם יְשׁוּעָה לְזֶרַע שֶׁל קַיִמָּא.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַתְחַזֵּק מֵעַמָּד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט א.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר פְּקוּדֵי, כ"ט אָדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֵינַי הַחֲתָנוּת וְהַשְּׂמֵחוֹת וְכוּ', בְּאַמֶּת זֶה רַעֲיוֹן טוֹב, רַק אֲנִי
מִחֲפֵשׁ אֵיזוֹ דְרָךְ אֵיךְ לְבַצֵּעַ אֶת זֶה.

הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא הַתְּחִזְקוֹת, וְעַל זֶה צָרִיכִים לְהַתְּחַזֵּק, כִּי
אֵין מְחִזְקִים אֲלָא לְמְחִזְקִים (סְפָרֵי נְשֵׂא א'), מִי שֶׁמְחִזֵּק אֶת עַצְמוֹ
וּמְחִזֵּק אֶת אַחֵרִים, הוּא צָרִיךְ הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה.

הִיָּה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יְהוּדֵי בְּשֵׁם ר' מִשֵּׁה שׁוֹחֵט, הוּא גֵר
בְּבְרֶסֶלֶב, וּבְשֵׁנַת תְּרַכ"ו, כְּשֶׁצֶבֶר ר' נַחֲמָן טוֹלֵטְשִׁינְעֵר לְגוֹר בְּעִיר
אוֹמֵן, הוּא יָרַשׁ אֶת מְקוֹמוֹ בְּלִמּוּד "לְקוֹוֵטִי-מוֹהֲר"ן" בְּסֻעָדָה
שְׁלִישִׁית, כִּי כִּף בַּהֲיוֹת ר' נַחֲמָן טוֹלֵטְשִׁינְעֵר גֵּר ח"י שָׁנִים בְּעִיר
בְּרֶסֶלֶב, הָיָה הוּא לּוֹמֵד בְּרַבִּים, וּכְשֶׁהוּא נָסַע לְגוֹר בְּאוֹמֵן, אָז ר'
מִשֵּׁה שׁוֹחֵט לָקַח מִמֶּנּוּ אֶת הַחֻזְקָה, וְהוּא לָמַד בְּרַבִּים, וְאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ מְסֻפְרִים, שֶׁכְּשֶׁהוּא לָמַד "לְקוֹוֵטִי-מוֹהֲר"ן", הָיָה לּוֹמֵד אֶת
זֶה בְּנֻעִימוֹת כּוֹז, שֶׁכָּל מִי שֶׁשָּׁמַע דְּבוּרָיו, נִמְשָׁךְ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּצוּרָה
בְּלָתִי רְגִילָה, וְהָיוּ הַדְּבוּרִים שֶׁלוֹ בְּדַבְּקוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, לְהַפְּלִיא
פְּלִאי פְּלִאוֹת, וְלָכֵן נִדְּבָקוּ אֵלָיו אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכַבְּדוּ אוֹתוֹ מְאֹד
מְאֹד, כִּי דָרְכוּ הָיְתָה לְדַבֵּר הַרְבֵּה הַתְּחִזְקוֹת, בְּכַחֲנִיַת מֵה שֶׁאָמַר
רַבֵּנוּ ו'ל (לְקוֹוֵטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כט): 'טוֹב' — הַכֹּל חֲפָצִים
לְשִׁמְעַ; וְהָיָה דְּבוּרוֹ תְּמִיד רַק מֵהַטּוֹב שֶׁכָּבֵל אָדָם. וְלָכֵן גַּם אֶתָּה
רָאָה לְדַבֵּר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ רַק מֵהַטּוֹב, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְעוֹדְדָם
וּלְחַזְקָם וּלְאַמְצָם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַעֲלָקָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט ב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פקודי, כ"ט אדר-א' ה'תש"ס.

שלום רב אָל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שונכסת ראשך ורבוך בתוך המדרשה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לכם הצלחה גדולה, ובכל אשר תפנו תשכילו.

העקר להחזיר בהם אמונה, אמונה פשוטה בו יתברך, אשר אין למעלה מזה, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט ג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פקודי, כ"ט אדר-א' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ידידי היקר לי מאד ... גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תשבר משום דבר.

אנשי שלומנו מספרים, בפעה שמוהרנ"ת ז"ל התחיל לבנות את הקלויז באומן, ואז היה הבנין מעץ, נפל לו עץ על ראשו, וכפשע היה בינו לבין המות, אחר שהתאושש אָמר, שמאז נפתחו לו שערי המחין, והתחיל להשיג השגות בתורה הקדושה, וחדש

חדושים נוראים ונפלאים, כי מי שזוכה לשמש את רבנו ז"ל, זוכה שנפתח לו המוח להשגת אלקות במדרגה עליונה, אשרי לו.

פה תקבל מכתבים למסר לאנשי שלומנו, ואהיה לך אסיר תורה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט ד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פקודי, כ"ט אדר-א' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל הרב ... גרו יאיר.

תשואות חן לך על שייצאת להפצה מרפזת בעבור המוסדות שלנו, אשר באמת זו גמילות חסד גדול שעושים לרבנו ז"ל, כי סוף כל סוף המוסדות הם על שם רבנו ז"ל, ולכן אם עושים חסד עם המוסדות שלנו, עושים חסד עם רבנו ז"ל, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (שיר השירים, פרשה ב'): כל מי שעשה חסד עם אחד מגדולי ישראל, מעלה עליו הכתוב כאלו עשה חסד עם כל ישראל, ואנחנו מקוים להקדוש-ברוך-הוא, שמהתלמוד-תורה הנה יצאו גדולי ישראל.

גא ונא ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות רק שמח, ובפרט בחדש השמחה, שצריכים למסר את נפשו להיות בשמחה, כי הסמ"ך-מ"ם אורב על אדם מאד מאד, וירשה לו לעשות כל דבר שבעולם, וכל מיני עבודות קשות יסיתו לעשות, אבל העקר שלא יהיה בשמחה. ואדם צריך לראות למסר את נפשו להיות בשמחה, כי השמחה מגלה שלבו טהור, וכמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, סימן א'): כפאדם עושה מצוה בשמחה, זה סימן שלבו שלם לאלוקיו, כי השמחה מגלה את טהר לבבו. ורבנו ז"ל אמר (ספרי-מעשיות, מעשה י"ג מיום ו'), שעקר רפואת הבת מלכה, שהיא נשמתו של אדם, היא על-ידי עשרה מיני נגינה.

ועל-כן ראה להיות בשמחה, ותשמח את זולתך, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, ורבונו ז"ל אמר (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן קסט), שעל-ידי שאדם שמח, הקדוש-ברוך-הוא בעצמו שומר אותו מפגם הברית. ולכן תמסר את נפשך בעבור נקדת השמחה, ואז טוב לך בזה ובכא.

נא ונא ראה לקבע לעצמך בכל יום קביעות חזקה ללמד מקרא, משנה, גמרא, אשר חכמינו הקדושים אמרו (שבת קכ.): "וביתי אין לחם ואין שמלה", שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא גמרא; הינו מה זה נקרא עני, שאין לו לא לחם ולא שמלה? לאו, כשאין בידו מקרא, משנה, גמרא, כי העולם הזה הוא עולם עובר, הנה אנחנו פה, ועוד מעט יוצאים מפה, ולכן מה נשאר מהאדם? רק מה שזכה בכל יום לחטף קצת מקרא מפרשת השבוע, פרק או שני פרקים משניות, דף או שני דפים גמרא, כי סוף כל סוף זה רק מה שילווה אותנו, וכמאמר התנא הקדוש רבי יוסי בן קסמא (אבות ו, י): אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא מצוות ומעשים טובים.

וכן תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ואמר אליהו הנביא: 'לפי שכל המרבה שיחות ותפלות, הם המלויים אותו עד שמגיע לבית עולמו' (תנא דבי אליהו רבה, פרק יג), כי מי שמרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא אף פעם אינו לבד, איפה שרק יהיה בזה העולם יש לו עם מי לדבר, ולכן עלינו לשבח לאדון הכל, על כל החסד חנם שעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא, שאנחנו יודעים מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, עם עצות נוראות ונפלאות כאלו, וראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו, על אשר בנחל שם חלקנו וגורלנו, אשרנו.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, כ"ט אָדָר-א' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

תְּשׁוּאוֹת חַן לְךָ עַל שְׂיָצֵאת לְהַפְצָה מְרֻכָּזת בְּעִבּוּר הַמוֹסְדוֹת
שְׁלָנוּ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה מַלְעָשׂוֹת חֶסֶד עִם רַבָּנוּ ו'ל, כִּי
סוּף כָּל סוּף הַמוֹסְדוֹת הֵם שֶׁל רַבָּנוּ ו'ל, וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ
(שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה, פָּרָשָׁה ב'): כָּל מִי שֶׁעָשָׂה חֶסֶד עִם אֶחָד מִגְּדוּלֵי
יִשְׂרָאֵל, מַעֲלָה עָלָיו הַכָּתוּב כְּאִלוֹ עָשָׂה חֶסֶד עִם כָּל יִשְׂרָאֵל; וְלִכֵּן
בְּזִכּוֹת הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂית שְׂיָצֵאת בְּעִבּוּר הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְשְׁכוּ עָלֶיךָ תְּמִיד חֶסְדִּים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים, וְתִהְיֶי
תְּמִיד שְׂמִיחָה וְעֵלִיזָה עַל נַעַם חֶלְקְךָ, שְׂיֵשׁ לְךָ חֶלֶק בְּהַחֲזָקַת
הַמוֹסְדוֹת הַקְדוּשִׁים שְׁלָנוּ, שֶׁבָּהֶם לוֹמְדִים תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן,
אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מְזֵה, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (אֲבוֹת דְּרַבִּי נָתָן, פָּרָק לא): בְּכָל
יוֹם מִלְּאָף יוֹצֵא מִלִּפְנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַבֵּל אֶת הָעוֹלָם, וְכִיּוֹן
שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִסְתַּכֵּל בְּתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, מִיָּד נִהְפָּךְ
כְּעִסוֹ לְרַחֲמִים; רֹאִים מְזֵה מֵה זֶה לַמּוֹד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְאֵת
עוֹזְרַת שְׁנוּכָל לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְקַדֵּם בַּמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, אֵין דְּבַר גְּדוֹל
מְזֵה, יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזִכּוֹת הַצְּדָקָה וְהַחֶסֶד שֶׁעָשִׂית עִם
תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, שְׂיֵאִיר עָלֶיךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֹר וְזִיו
וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת לְנֶצַח.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט ו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פקודי, א' דראש-חדש אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות נשות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הווי"ה עליהן ישרה שכנינתו תמיד, וישמרן ויצילן מפל צרה וצוקה, מפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן, אמן.

אינכן יכולות לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאתן שמחות, ובפרט בראש חדש, אשר ידוע מרבנו ז"ל, שראש-חדש מסגל לילדים. ואמר מוהרנ"ת ז"ל על זה: אנחנו שמענו מרבנו ז"ל שראש-חדש מסגל לילדים, אבל רבנו ז"ל לא הבחיר אם זה מסגל להוליד ילדים, או לגדל את הילדים ולרוות נחת מילדים. וסיים: ואני אומר, שסעדת ראש-חדש מסגל לשניהם — הן להוליד ילדים, והן שיהיה נחת מהילדים. ולכן זהו דבר גדול מאד, שתעשו כל ראש-חדש סעדת ראש-חדש, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שכל אלו שצריכות להפקד בזרע של קיימא, יהיו להן ילדים, וכל אלו שיש להן ילדים יזכו שהילדים יהיו בריאים, ויהיה להן נחת מילדים.

ראש-חדש קבלו הנשים במתנה מהקדוש-ברוך-הוא, כי כן אומרים חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה כא, סימן י'): הנשים לא רצו ולא קבלו עליהם לתן נזמיהם לבעליהם לעשות את העגל, שאמרו לעשות שקוץ ותועבה, ונתן להן הקדוש-ברוך-הוא שכרן בעולם הזה, שהן משמרות ראשי חדשים יותר מאנשים, ונתן להם שכר לעולם הבא, שהן עתידות להתחדש כמו ראש חדש. ידוע, אשר ראש-חדש הוא חג של נשים, לאשה אסור לתפור ולכבס אז. לגבי כביסה האסור היה מלכתחלה כשהיו צריכות לצאת לנהר ולכבס שם את הכביסה, אבל כיום שישנה מכוונת כביסה ומיבש

— האחרונים התיירו בזה. אבל תפירה אסור. למדים מכאן שהקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, ומשלים את השקר עוד בעולם הזה.

נשות ישראל לא רצו לנדב בעבור העגל, כי היתה להן אמונת חכמים במשה רבנו; כי כל החטא נעשה מחמת שהגיע זמן לסוף ארבעים יום, שמשה רבנו היה בשמים ועדין לא חזר, אזי אמרו הגברים (שמות לב, א): "כי זה משה האיש לא ידענו מה היה לו", ועל-פן עשו את העגל, שהיה חטא חמור מאד מאד, עד כדי כך, שאומרים חכמינו הקדושים (שבת פח:), שבזו את הקדוש-ברוך-הוא: 'עלובה פלה שמזנה תחת חפתה', הנה צריכים לערוך את החפה, החתן עומד וממתין, הקרואים עומדים ומחכים שהפלה תגיע, והנה היא ברתה, איזו בושה זו לחתן. זה היה בעת חטא העגל. הקדוש-ברוך-הוא רוצה לתת לנו את התורה, הקדוש-ברוך-הוא נמצא כבר, משה רבנו אוהז את הלווחות, עם ישראל מוכנים, והנה באו הערבים רב ועשו את העגל, איזו בושה! וזה נבע מחמת פגם אמונת חכמים. כי אם היו מאמינים במשה רבנו, שאמר שאחר ארבעים יום הוא חזר ומביא את הלווחות, לא היו עושים את העגל, למדים מכאן, שפגם העגל היה פגם אמונת חכמים.

ומי מסר נפשו יותר מכלם בעבור אמונת חכמים? הנשים, שסרבו לשתף פעלה בעגל. ולכן אנו מוצאים בעת קבלת התורה, שאמר הקדוש-ברוך-הוא למשה (שמות יט, ג): "כה תאמר לבית-יעקב ותגד לבני ישראל", לך תחלה ותאמר לנשים, ואחר-כך לגברים, ומדוע? כי הכל תלוי באשה, אם היא שמחה ועליזה, ממילא גם הבעל שמח ועליו, אבל אם האשה תמיד ממרמרת ובצער, היא תמרר את חיי בעלה, ותציק לו מאד.

לכן בלכן זכיתן בזכות כל-כף גדולה לגור ביבנאל, שאין למעלה הימנה, כי מיבנאל עתידים להגאל, וכמאמרם ז"ל, שהגאלה תתחיל מטבור הארץ, וטבריה היא טבור הארץ, שנמצאת באמצע ארץ ישראל, ויבנאל הן שדות טבריה. וכשהיה רבנו ז"ל

בַּטְבְּרִיָּה, הַסְתַּכַּל לְכוּוֹן הַהָרִים הִלְלוּ שְׁמֵמוּלֵנוּ, וְאָמַר: פֶּה טוֹב לְגוֹר. וְהִנֵּה אָנוּ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, זָכִינוּ לְגוֹר בִּיבְנֵאֵל. הֵן אָמַת שְׁיֵשׁ לָנוּ פֶה הַמּוֹן צָרוֹת, כִּי זֶה לְעַמַּת זֶה יֵשׁ כָּאֵן סֶמֶךְ־מ"ם מִסִּית וּמְדִיחַ תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ, בְּדִיּוֹק כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה הַמֶּזֶן, שֶׁהִלֵּךְ לְאַחַשְׁרוּשׁ, וְאָמַר (אֶסְתֵּר ג, ח): "יִשְׁנֹנוּ עִם אֶחָד מִפְּזָר וּמִפְּרֹד" וְגו', וְלִמְלֶכֶךְ אֵין שׁוּהָ לְהַנִּיחָם", כְּמוֹ־כֵן עוֹשֶׂה הַסֶּמֶךְ־מ"ם, הוֹלֵךְ לְרֹאשׁ הַמוֹעֵצָה וּמִסִּיתוֹ — מַה יִּהְיֶה לָךְ מֵאֵלֹו? — תִּגְרָשֶׁם. אָבֵל בְּזָכוֹת אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה, שֶׁאִמְרָהּ לְמַרְדֵּכִי: "לָךְ כֶּנֶס אֶת כָּל הַיְהוּדִים" — נִתְּלָה הַמֶּזֶן. לָכֵן בְּזָכוֹת זֶה שֶׁאֵתָּן מֵתֵאֲחָדוֹת יַחַד הַלֵּלָה, וּשְׁמַחוֹת בְּצוֹתָא, וְאֵנִי רוֹצֶה שֶׁתִּשְׁמַעְנָה כְּלִי זִמְרָה וְתִרְקַדְנָה בְּכָל הַכַּחוֹת, בְּזָכוֹת הַשְּׂמִיחָה שְׁלִכּוֹן, נִזְכָּה לְרֹאוֹת אֶת הַמֶּזֶן תְּלוּי, אֶת הַסֶּמֶךְ־מ"ם תְּלוּי, וַיִּנִּיחַ אוֹתָנוּ לְנַפְשָׁנוּ. וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁבְּזָכוֹת הַשְּׂמִיחָה שֶׁתִּהְיֶה בִּינֵינוּ, נִזְכָּה כְּבָר לְגֵאֵלָה.

עִם יִשְׂרָאֵל נִמְצְאִים בְּצָרָה גְדוֹלָה, יִשְׁנֵן כָּל־כָּף הַרְבֵּה אֱלֻמְנוֹת וַיִּתּוּמִים, אֲנָשִׁים צְעִירִים, נָשִׁים צְעִירוֹת, יְלָדִים קְטַנִּים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבּוֹן, קָבְלוּ אֶת הַמַּחְלָה הַמְּמַאֲרַת, וְזֶה בָּא בְּעֵטְזִים שֶׁל שְׁלֵשָׁה דְבָרִים: א. לְשׁוֹן־הַרְעָה, רְכִילוֹת, לִיצְנוּת וְנִבּוּל פֶּה; ב. בְּרַגְעַ שְׁמֵנִבְלִים אֶת הַפֶּה, אוֹמֵר רַבְּנוּ ו'ל" (סִפְרֵ־הַמִּדּוֹת, אוֹת נִבּוּל פֶּה, סִימָן ג'): בְּעוֹן נִבּוּל פֶּה, צָרוֹת מֵתַחַדְשׁוֹת וּבַחֲוָרֵי יִשְׂרָאֵל מֵתִים, חַס וְשְׁלוֹם, וַיִּתּוּמִים וְאֱלֻמְנוֹת צוֹעֲקִים וְאֵינָם נִעֲנִין; אֵין יוֹם שֶׁלֹּא נִשְׁמַע צָרָה שֶׁבַחֲוֹר נִהְרָג, הַשֵּׁם יִשְׁמַר וְכו' וְכו', וְלָכֵן צְרִיכִים לְשַׁמֵּר אֶת הַפֶּה לֹא לְנִבְלוֹ. וְכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ו'ל" (שֵׁם, סִימָן ד'): הַמְּנִבֵל פִּי, אֶפְלוּ חוֹתֵמִין עָלָיו גִּזְרֵי דִין שֶׁל שְׁבַעִים שָׁנָה לְטוֹבָה, הוֹפְכִין עָלָיו לְרַעָה, גַּם מֵעֲמִיקֵין לוֹ גִּיהֵנוּם, גַּם לְשׁוֹמֵעַ וְשׁוֹתֵק; לָכֵן צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מֵאֵד לֹא לְדַבֵּר נִבּוּל פֶּה. כְּלָכֵן חוֹזְרוֹת בְּתוֹשׁוּבָה, שֶׁמִּרְנָה עֲצָמְכֵן לֹא לְנִבֵּל פִּיכֵן, לֹא לְדַבֵּר לְשׁוֹן־הַרְעָה, רְכִילוֹת, לִיצְנוּת, וְאֵם קְבוּצָה אַחַת בְּעַם יִשְׂרָאֵל תִּשְׁמַר עַל דִּבּוּרָהּ, נִזְכָּה לְהַצִּיל אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל. לָכֵן הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן הוּא: שְׁמִירַת הַדִּבּוּר, לְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְּׂגָחָה פְּרָטִית, לְחֻזֵק וְלַעֲזוּד וּלְשִׂמְחָה אֶת נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

ב. חֲסֵר צְנִיעוּת. שְׁנָשִׁים הוֹלְכוֹת רַחֲמָנָא לְצִלּוֹן, בְּפָרִיצוֹת, זֶה

אֲשֶׁר גּוֹרֵם לָעַם יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים. וְאָכֵן אָנוּ רוֹאִים, שְׁבִלְעַם נִתֵּן עֲצָה לְבָלֵק פִּיֶּצֶד לְהִתְגַּבֵּר עַל יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר לוֹ: אֱלֹהֵיהֶם שָׁל אֵלוּ שׁוֹנָא זָמָה, לָךְ וְתִפְקִיר אֶת הַבְּנוֹת, וְעַל-יַד־יָזָה תִּפְלִים בְּנִפְיֵלָה אַחַר נִפְיֵלָה, הַשֵּׁם יִשְׁמַר. וּמוּבָא בַּזֶּהר הַקְּדוּשׁ, שְׁמִבְלָעַם וּבָלֵק יֵצֵא עִמָּלֵק, הֵינּוּ אוֹתִיּוֹת עַמְּיָלִיק נִמְצְאוֹת בְּשִׁמוֹת: בְּלָעִים-בְּלָיק, כִּי מִהֶקְלָפָה שֶׁל נֶאֱוָף בָּא אַחֲר־כֶּף הַמֶּן-עִמָּלֵק, שְׁמִכְנִיס סִפְקוֹת בְּעַם יִשְׂרָאֵל — "הַיֵּשׁ הַזֶּה" בְּקַרְבָּנוּ אִם אֵין. וְלָכֵן דִּיקָא עֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן לְקַבֵּל עַל עֲצָמְכֵן אֶת מִדַּת הַצְּנִיעוּת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יָפֵה לְאִשָּׁה כְּצְנִיעוּת. וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, לֹא לִילָךְ בְּכַגְדִּים צְמוּדִים, שְׂזוּ פְרָצָה מְאֹד גְּדוּלָה, רַחֲמָנָא לְצַלָן, וְחֻצְצָאוֹת קְצָרוֹת, אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפִּיד שֶׁבְּקִהְלָה שְׁלָנוּ לֹא תִמְצָא אֶף אִשָּׁה אַחַת שֶׁהוֹלֶכֶת כְּתַרְבוּת הַגּוֹיִים, אֶפְנֹת הַגּוֹיִים, צְנִיעוּת הָאִשָּׁה מְצִיֵּלָה אֶת יִשְׂרָאֵל מְגֻזְרוֹת רְעוּת. וְכַתוּב בַּזֶּהר (חֶלֶק ג' קכ"ה), שֶׁקְלָלָה תְּבֵא עַל אִשָּׁה שְׁנֹגְלוֹת שְׁעֵרוֹתֶיהָ בַּחוּץ. תִּדְעָנָה לָכֵן, הַפּוֹרְעָנוֹת בָּאָה בְּפֶתַע פְּתֹאֵם, שְׁלֹא תֵאָרוּ וְלֹא שְׁעֵרוּ כָּלֵל, בֵּין אִו בַּת נְעֻשִׁים חוֹלִים בְּפֶתַע, חֵס וְשְׁלוֹם, לָכֵן אֲבַקֵּשְׁכֶן מְאֹד, שְׁמַרְנָה עַל בְּרִיאוֹתְכֶן, בְּרִיאוֹת בְּעֵלְיֶכֶן וַיִּלְדִּיכֶן, וְלִכְנָה בְּכַגְדִּים צְנוּעִים, זֶה הַגְּאוּן וְהַגְּאוּנָה שֶׁל נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוֹלְכוֹת בְּצְנִיעוּת. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שֶׁבַת קי"ג): לָמָּה לָקַח בְּעִזּוֹ אֶת רוּת? אֵלֶּא רָאָה אֶצְלָה דְּבַר צְנִיעוּת, עוֹמְדָת — מְעַמְד, יוֹשְׁבַת — מִיֹּשֵׁב. הֵינּוּ שְׁלֹא הִתְכּוֹפְפָה כְּדִי שְׁלֹא תִגְבֶּה שְׁמִלְתָּהּ, מִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן לֹא לִילָךְ בְּפִרְצוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, וְאִם תִּקְפְּדָנָה עַל דְּבַר זֶה, תִּשְׁמַרְנָה עַל גְּשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִזְכוּתְכֶן תְּבֵא הַגְּאֵלָה. וּבִפְרָט לְשִׁמּוֹר עַל שְׁעֵרוֹת רֵאשִׁיכֶן, שְׁלֹא תִתְגַּלְיֵנָה לְבַחוּץ בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן, אֲשֶׁר זֶהוּ עוֹן חֲמוּר מְאֹד, וְתִלְמִידֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע אָמְרוּ, שֶׁכָּל הַגְּאֵלָה תְלוּיָה רַק בְּשִׁעְרָה, וְהִסְבִּירוּ עֲצָמָם, אִם רַק שְׁעַר אֶחָד רוֹאִים בְּאִשָּׁה, זֶה כְּבָר מְעַכֵּב אֶת הַגְּאֵלָה. לָכֵן אֶצְלָנוּ הָאִשְׁכְּנַזִּיּוֹת עוֹשׂוֹת קְרַחַת, שְׁלֹא יֵרָאוּ בְּכָלֵל אֶת שְׁעֵרוֹתֵיהֶן, וְלָכֵן הִתִּירוּ לָהֶן לִילָךְ בְּפִאָה, כְּדִי שְׁלֹא תִתְבַּיֶּשְׁנָה. כִּי כָּל-כֶּף חֲמוּר הָעֵנִין שְׁרוּאִים אֶת הַשְּׁעֵרוֹת.

ג. הַעֲצָבוֹת, הַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּשִׂאשָׁה בְּעֲצָבוֹת וּבְדְכָאוֹן, כָּל

הַבַּיִת חָרַב, אֲשֶׁה צָרִיכָה לְהִיּוֹת שְׂמֵחָה וְעֵלִיזָה, וְלַחֲזֹק וְלַעֲוֹדָד אֶת
 בְּעֵלָה, וּכְמֵאמֶר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (מְשַׁלֵּי יד, א): "חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה
 בֵּיתָה", אִם הַבַּעַל מְמַרְמֵר וּבִדְאָגוֹת — הִיא תִשְׂמַחוּ, הֵן אָמַת
 שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ראש השנה ו:): אֲשֶׁה — בְּעֵלָה
 מִשְׂמֵחָה; אָבֵל אִם אֵינָנוּ מְשֻׂמַּח וְכוּ', צָרִיכָה הִיא לְרֹאוֹת שְׂתֵהִיָּה
 בְּבֵית אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה, וּכְאֲשֶׁר בְּעֵלָה מִתְרַגֵּז וּמִתְכַּפֵּס, תֹּאמֶר
 בְּנִחַת: נָא וְנָא אֲצַלְנוּ בְּבֵית לֹא צוֹעֲקִים וְלֹא מִתְרַגְּזִים. וּכְדִי
 לְהַמְחִישׁ אֶת זֹאת, אֲפָשֶׁר לַעֲשׂוֹת שְׁלֹט וְלַתְּלוֹתוֹ בְּבֵית: "מוֹהֲרָא"שׁ
 נ"י אָמַר, בְּבֵית אֵין צְעָקוֹת", "מוֹהֲרָא"שׁ נ"י אָמַר, אֲסוּר
 לְהִתְעַצְבֵּן", "מוֹהֲרָא"שׁ נ"י אָמַר, צָרִיכִים תְּמִיד לְחַיֵּךְ" וְכוּ', וְכוּ',
 וְעַל-יְדֵי סִיסְמָאוֹת כְּאֵלוֹ בְּבֵית, הַבַּעַל יִרְגַע. אָבֵל עֲלִיכֵן לְרֹאוֹת
 לַעֲשׂוֹת שְׂמֵחַ בְּבֵית, בִּילְדִים, בְּמָקוֹם לְצוּחַ וּלְהַרְבּוֹת בְּמִכּוֹת, לְמָה
 לֹא לְהַרְבּוֹת בְּלִטּוּפִים וּבִנְשִׁיקוֹת, וְלַעֲזֹר לָהֶם?! יֵשׁ לָכֵן יְלָדִים
 חֲמוּדִים, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָר לָכֵן בִּילְדֵי חֲמָד, לְמָה לְצַעֵק
 עֲלֵיהֶם?! הֵם קוֹפְצִים וְצוֹהֲלִים — בְּרוּךְ הַשֵּׁם! זֶה בְּרִיא בְּעִבּוּרָם,
 אוֹי לְיֶלֶד שִׂיּוּשֵׁב וְאֵינוֹ יָכוֹל לָזוּז וּלְהִתְנוּעֵעַ וְכוּ'. וְלָכֵן הַדָּבָר
 הַשְּׁלִישִׁי שֶׁבְּעֵטִיו בְּאוֹת הַצְּרוֹת — הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת בְּבֵית, אֲשֶׁר
 זֶה גוֹרֵם לְחֲרַבְנוֹ. וְאִם תִּקְבְּלֶנָה עַל עֲצָמְכֵן עֲכָשׁוּ שְׁלִשָּׁה דְבָרִים
 אֵלֶי: א. שְׂמִירַת הַדְּבּוּר; לֹא לְדַבֵּר לְשׁוֹן-הַרָע, רְכִילוֹת, לִיצְנּוֹת
 וּנְבוּל פֶּה, לֹא לְרַכֵּל זוֹ עַל זוֹ. ב. צְנִיעוּת; לִילֵךְ עַל טְהָרַת הַצְּנִיעוּת
 כְּרֹאוֹי לְבַת יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁרָה, וּמִכָּל שִׁפְן שְׁלֹא לַעֲשׂוֹן, שֶׁבְכָלֵל אֵינָנִי
 צָרִיךְ לְהַזְכִּיר דְּבָר זֶה, אֲשֶׁר הוּא מוּכָן מֵאֵלָיו, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ
 לְפָנֵי מְאֹתִים שָׁנָה — לֹא לַעֲשׂוֹן, וְאָמַר אֶת זֹאת לַגְּבָרִים, אֲשֶׁר זֶה
 מְבִיא לְסִרְטֵן הַרֹאוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּמִכָּל שִׁפְן וְכָל שִׁפְן הִיַעֲלָה עַל
 הַדַּעַת שְׂאֲשֶׁה תַעֲשׂוֹן, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן?! הֲלֹא אֲשֶׁה פְרוּצָה מְעֻשָּׁנַת,
 אֲשֶׁה יְהוּדִיָּה אֲסוּר לָהּ לַעֲשׂוֹן כָּלֵל וּכְלָל, וְאֵין דְּבָר מְגַנֶּה מִזֶּה. ג.
 שְׂמֵחָה — לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמֵחָה וּלְשֻׂמַּח אֶת כָּלֵם: אֶת הַבַּעַל, אֶת
 הַיְלָדִים, אֶת הַשְּׂכֵנּוֹת, אֶת הַמְּשַׁפָּחָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
 שְׂמֻשׁוֹכְנֵס אֲדָר מְרַבִּים בְּשְׂמֵחָה, נִרְבֶּה אֶת הַקְּדוּשָׁה עַל-יְדֵי שְׂמֵחָה,
 תִּרְקַדְנָה וְתִשְׂמַחְנָה כָּל-כָּף, עַד שֶׁתִּפְלְנָה בְּלִי כַחוֹת מֵרַב הַשְּׂמֵחָה,
 וּבְזָכוֹת הַשְּׂמֵחָה נִזְכָּה לְהִגָּאֵל.

וְכֵן בְּלֶכֶן — אֵל תְּהִינָה בְּטִלְגִּיּוֹת, תִּקְחָנָה חֲבִילַת קוֹנְטֵרְסִים וְחוֹבְרוֹת, וְתַפְצְנָה לְכָל הַנָּשִׁים בְּכָל מְקוֹם, וּבְכַרְט "נְרוֹת שְׁבֵת", "בֵּת יִשְׂרָאֵל", "חֲכָמוֹת נָשִׁים" וְכֵן שָׂאֵר הַקּוֹנְטֵרְסִים, כִּי בְּזֶה אֲתָן זֹכוֹת לְקָרֵב אֶת הַגָּאֵלָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזָרֵנוּ, שְׂיִהְיֶה לָנוּ "חֹדֶשׁ טוֹב וּמְבָרָךְ", וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלֶכֶן בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְתִמִּיד תְּהִינָה שְׁמֵחוֹת בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּבֵין כָּלֵל עִם יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט ז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לִיְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קִבְלָתִי עַד עַכְשָׁו אֶת הַשְּׂמוּנִים וְשִׁלְשָׁה עֲמוּדִים "שְׁפֵת הַנְּחַל", וְאֲנִי מִגִּיָּה אוֹתָם, וְזֶה כָּל-כֶּף יָפָה עֵינַי לֹא רָאֵתָה. וְעַכְשָׁו גִּמְרָתִי עִם הַתּוֹרָה י"ד שְׁהִיְתָה חֲסֵרָה לִי, וּבְקָרוֹב אֶשְׁלַח לְךָ עַד תּוֹרָה ט"ז, וְזֶה יִהְיֶה כָּרֶךְ א', מִי יִתֵּן שְׁנוּפָה לְרֵאוֹת אֶת זֶה יוֹצֵא מִהַדְּפוּס.

אֶךְ בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁמַר עֲצֻמְךָ מִלְּהַפְּנֵס בְּחוֹבוֹת, יוֹתֵר טוֹב לְהַדְּפִיס עַכְשָׁו רַק סִפְרִים חֲדָשִׁים, שְׁעִדִּין לֹא נִדְּפְסוּ, וְכֵן קוֹנְטֵרְסִים, וַיֵּשׁ לְךָ זְמַן לַחֲזוֹר לְהַדְּפִיס אֶת מַה שְׁהַדְּפַסְתָּ, כִּי יֵשׁ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה כְּתָב-יָד, שֶׁחָבַל שְׁלֵא יִרְאוּ אֶת אוֹר הָעוֹלָם, וְלַצְּעִירִי, אֲבָדוֹ מִמֶּנִּי הַמוֹן כְּתָבִי יָד, וְחָבַל עַל דְּאֲבָדִין.

אֶת הַשְּׁעוֹר "חֲנוּךְ טְהוֹר" שֶׁלַּחֲתִי דָרְךָ דִּיֵּאֵר אֶלְקָטְרוֹנִי.

מֵה נִשְׁמַע עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ יִשׁוּעָה גְּדוֹלָה...

כט ח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פקודי, א' דראש-חדש אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום אַל ... גרו יאיר.

מאד מאד אָני מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲזֹב מֵה שְׂיֹתֵר מֵהָר אֶת יְבִנְאֵל
לפני שִׁילְכוּ אֶתְךָ בְּכַח, הַזְהַרְתִּי אוֹתְךָ, שְׂאֲנִי לֹא רוֹצֵה שְׁתִּהְיֶה
בְּיִשְׁבָּה, אָנִי לֹא צָרִיךְ בְּחֹרִים לִיצָנִים, תִּהְיֶה מְחוּץ לְיִשְׁבָּה כַּמָּה
שְׁבוּעוֹת, וְאִז תִּלְמַד לְקַח מֵה זֶה הַיִּשְׁבָּה שְׁלָנוּ, וְאוֹלֵי תַחֲזֹר לְמוֹטָב,
וְהַכֵּל יָבוֹא עַל נִכּוֹן.

הַכֵּפֶל הַדָּבָר, רְאֵה לְצֵאת מֵה שְׂיֹתֵר מֵהָר, לְפָנֵי שְׁנַצְטָרְךָ
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּכַח, וְלִבֵּא לְהַרְבֵּה דְבָרִים שֶׁל אֵי גְעִימוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁתַּחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה...

כט ט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פקודי, א' דראש-חדש אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְעֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גרו יאיר.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוּד הַלֵּילָה ... יֵצֵא מִהַיִּשְׁבָּה, אָנִי לֹא צָרִיךְ
אוֹתוֹ יוֹתֵר פֶּה, אָנִי לֹא צָרִיךְ לִיצָנִים.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבָעוּלָם, כִּי גָדוֹל
אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי
סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְתִהְיֶה לְאֵל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עֲזֹר לָנוּ בְּזִכְיוֹת חַנּוּם, שְׁיֵשׁ לָנוּ יִשְׁבָּה טוֹבָה, וְחִבָּל לְאַבֵּד אֶת הַשֵּׁם

בְּשִׁבִיל בַּחוּרִים שׁוֹכְבִים וְלִיֻּצְנִים, וְאֲנִי לֹא אֶתֵּן אֶת זֶה בְּשׁוּם פְּנִים
וְאִפֹּן שִׁיקְרָה.

רק חזק וְאַמֵּץ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב הוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט י

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מֵאֵד רְצִיתִי שֶׁתִּכְתַּב לִי, אִם מִסֵּרְתָּ אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים שֶׁמִּסֵּרְתִּי
לָךְ הַבְּקָר.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וּבְזֻכוֹת
הַשָּׁמוּשׁ שֶׁאַתָּה מְשַׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוּ ו"ל, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁתְּהִיָּה לָךְ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְבְרִיּוֹת. כִּי רַבְּנוּ ו"ל אָמַר
(סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן לג): בְּזֻכוֹת הַצְּדִיק — תִּלְמִידָיו
מִתְּפָרְנְסִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי
שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט יא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבִי, יְדֵי
תִּלְמִידֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

זֶה בְּמָה שְׁאֲנִי רוֹצֵה לְכַתֵּב לָךְ, וּבְכֵל פֶּעַם רַבּוֹ הַמְּנִיעוֹת כְּמוֹ שֶׁרַבּוֹ וְכוּ'.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֵחָה שֶׁישׁ לִי, שֶׁאַתָּה מְחִזִּיק אֶת הַשְּׂעוּרִים בְּיַבְנָאֵל, אֲשֶׁר אֵין עָרֶךְ לָזֶה, כִּי זְכוּי הָרַבִּים זֶה הַמְצָוָה הַכִּי גְדוֹלָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמְיֵד נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶיךָ מְאֹד בְּעִבּוּדַת ה' יִתְבָּרַךְ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִתְבַּוֵּד בְּכֹל יוֹם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְאַרְגֵּן אֶת הַשְּׂעוּרֵי תוֹרָה, כִּי זֶה זְכוּת הָרַבִּים לְדוּרֵי דוּרוֹת, וְאֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂכָר שֶׁמְקַבְּלִים עַל זֶה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל מִסְתַּדֵּר אֶצְלֶךָ עַל הַצַּד הַיּוֹתֵר טוֹב. וְרְאֵה לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט יב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל בְּכֹל מְחִיר לְהוֹצִיא אֶת הַבְּחוּר ... אֲנִי לֹא רוֹצֵה בְּכֹלֵל שֶׁהוּא יִתְקַרֵּב לְשֵׁם, וְתִגִּיד לוֹ בְּשָׂמִי, שֶׁאִם הוּא יִהְיֶה פְּקֵחַ, וְלֹא יָבוֹא לְכַמָּה שָׁבוּעוֹת, עַד אַחַר פֶּסַח, אִזּוֹ יֵשׁ לוֹ תִקְוָה שֶׁנִּקְבַּל אוֹתוֹ וְיִתְחַתֵּן, אֲבָל אִם סָתֵם יִרְצֶה לְהַפְּנֵס בְּכַח, תְּכַל לוֹ, כִּי יֵאָבֵד אֶת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת גַּם יַחַד.

רְאֵה לְחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט יג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, תְּלַמִּידֵי
הַיִּקָּר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד רְצִיתִי שְׁתַּכְתֵּב לִי מֵה בְּעִנְיַן הַמַּעֲשָׂרוֹת, הֵאֵם אַתָּה כָּבֵר
לֹא עוֹבֵד שְׁמָה? וּמֵה קָרָה?! הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֲשַׁתְּךָ
תַּעֲבֹר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקַלּוֹת, וְתוֹלִיד בְּנִקְלָה.

כְּפִי הַנִּרְאָה אֲנִי בָּא עַל שַׁבַּת מְבָרְכִין חֹדֶשׁ נִיסוֹן, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ.

רְאֵה לְחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תִּהְיֶה
בְּטָלָן, כְּדֹאֵי לְלַמֵּד כְּמָה אֲמִנְיֹת: שְׁחִיטָה, סוּפְרוֹת, מְלַמְדוֹת, כִּי אִם
זֶה לֹא הוֹלֵךְ, יֵלֵךְ עִם זֶה, וְאִם זֶה לֹא יֵלֵךְ, יֵלֵךְ זֶה, אֲכַל בְּכֹל אֲמִנּוֹת
וְאֲמִנּוֹת צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְסוּר לְגַמְרִי, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשַׁפְּעָה, וְלֹא תַצְטָרֵךְ לְבוֹא לִיְדֵי טוֹבוֹת
שֶׁל בְּנֵי אָדָם.

הַעֲקָר תִּהְיֶה זֶהִיר לְהַתְפַּלֵּל בְּכֹל יוֹם שֶׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא,
וְזֶה יְבִיא לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשַׁפְּעָה, כִּי כָּל מִי שְׁנֹזְהָר בְּמִנְיַן, יֵשׁ לוֹ דָּבָר
שְׁבְּמִנְיַן.

וְעַל כֵּלָם — רְאֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל
דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְלָחָה נְצַחִית,
הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כֵּלָל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט יד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אַהֲוָבֵי, תְּלַמִּידֵי,
יְדִידֵי, חֲבִיב לִי כִּנְפָשִׁי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצֶּעַר וְהָעֲגַמַת גִּפְשׁ שֵׁשׁ
לִי כְּכָר שְׁבוּעִים, שְׁאֲנִי חוֹשֵׁב מִזֶּה עָרֵב וְכָקֵר, וְלֹא נוֹתֵן לִי הַדְּבָר
הַזֶּה מְנוּחַ, אִיךָ דְּבָר כְּזֶה הָיָה יָכוֹל לְקִרְוֹת, עִם כָּל זֹאת אַתָּה צָרִיךְ
רַק לְהִתְחַזֵּק וְכוּ' וְכוּ', הַדְּבָק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדְעַ,
אֲשֶׁר דְּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת
הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וּמְנַסִּים אֶת הָאָדָם בְּכֹל מִינֵי נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים,
וְאֲשֶׁר מִי שֶׁמְחַזֵּיק מֵעַמֵּד, כִּי בְּאֵמַת אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים פֶּה בְּעוֹלָם
הָעוֹבֵר הַזֶּה, הַמְּלֵא תַאֲוֹת וּמִדּוֹת רַעוּת, וְצָרִיכִים הִתְחַזְּקוֹת תְּדַשֶּׁה
בְּכֹל יוֹם, וְזֶה אֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

וְעַל-כֵּן הֵייתִי מֵיַעַץ אוֹתָךְ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם קוּוֹנְטֵרס בְּסֵדֶר
"אוֹצֵר-הַקּוּוֹנְטֵרסִים" כְּסֵדֶרְךָ, וְתִהְיֶה חֲזָק בְּזֶה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם קוּוֹנְטֵרס
חֹדֶשׁ, וְזֶה יִכְנִיס לְךָ חֵיוֹת חֹדֶשָׁה, הָעֵקֶר אֶל תִּתְיַאֵשׁ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וַיֵּשׁ עֲנִיָּן שֶׁהַכֹּל יִתְחַפֵּף לְטוֹבָה, רַק חֲזָק וְאַמֵּץ, וְאִז
טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמַּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט טו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אַהֲוָבֵי, תְּלַמִּידֵי,
יְקִיר לִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתִתְפַּלֵּל

בְּצַבּוּר דִּיקָא, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ח.): אֵימְתִי עַתְּ
 רְצוֹן? בְּשִׁעָה שֶׁהַצַּבּוּר מִתְפַּלְלִין; וְתִהְיֶה חֲזַק מְאֹד לְבוֹא לְבֵית-
 הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת: שַׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית, וּמוּבָא
 מִהֶמְקַבְּלִים, אֲשֶׁר בַּעַת שְׁאָדָם רַק הוֹלֵךְ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל אֶת
 הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, אֵין אָדָם יָכוֹל לְתַאֵר כַּמָּה אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַב רַבִּי
 רַבְבוֹת כַּתוֹת מְלֵאכֵי הַשָּׁרֵת מְלוּיִן אוֹתוֹ, מִמָּשׁ הוֹלְכִים לְפָנָיו וּמִשְׁנֵי
 צַדָּדָיו וּמֵאַחוּרָיו תִּהְיֶה זְכוּהָ שְׁלֵמָה, וְשָׂרִים: "אֲשֶׁרִי הֵבֵן הַהוֹלֵךְ אֶל
 בֵּית הַמָּלֶךְ", "אֲשֶׁרִי הֵבֵן הַהוֹלֵךְ לְהִתְפַּלֵּל לְמֶלֶךְ", אִם אָדָם הָיָה
 זוֹכֵה לְשִׁמְעַת אֶת זֶה, הָיָה רוֹקֵד מְרַב שְׂמֵחָה, אֲלֵא אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים
 בְּעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי הַזֶּה, הַמְּלֵא תַּאֲוֹת וּמִדּוֹת רַעוּת, וְהִרְאֵשׁ
 שְׁלָנוּ מְלַכְלֵךְ עִם כָּל מִינֵי זָבָל וְלַכְלוּף וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן נִסְתַּם מַעְיָנִי
 שְׁכָלְנוּ, וְאֲנַחְנוּ לֹא זוֹכִים לְרִאוֹת וְלִשְׁמַעַת אֶת כָּל זֶה, וְלִכֵּן רְאוּי לָנוּ
 לְהֵאֱמִין אֶל דְּבָרֵי הַמְּקַבְּלִים, וְלִהְיוֹדְרוֹ לְלַכֵּת לְהִתְפַּלֵּל בְּצַבּוּר דִּיקָא,
 וְלַעֲנוֹת אָמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא, קְדוּשָׁה וּבְרַכּוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת
 בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִרְאֶה מְאֹד
 שְׂאִשְׁתְּךָ תִּלְךָ עִם בְּגָדִים צְנוּעִים, שֶׁהַבְּגָדִים לֹא יִהְיוּ צְמוּדִים, שְׂזוֹ
 פְרִיצוֹת גְּדוּלָּה שְׂרוּאִים כָּל אֵיבָר וְאֵיבָר דֶּרֶךְ הַבְּגָדִים, רַחֲמָנָא
 לִישׁוּבָן, שְׂזֵה סִתָּם מְגַרָּה אֶת הַיָּצֵר, וְלֹא חֲלִצוֹת שְׂקוּפוֹת וְלֹא
 חֲצָאִיוֹת קְצָרוֹת, וְכֵן שְׂתִשְׁמֹר מְאֹד שְׂלֵא יִרְאוּ אֶת הַשְּׁעָרוֹת שְׂלֵה
 בַּחוּץ, וְאֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה הַזּוֹכָה לַעֲשׂוֹת קְרַחַת לְגַמְרִי, כְּמוֹ שְׂאֲצָלְנוּ
 נוֹהֲגוֹת הַנְּשִׁים הַכְּשָׁרוֹת.

רְאֵה לְקַבֵּעַ לַעֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קִצַּת חֲמֵשׁ רִשְׁ"י עִם
 הַתְּרַגּוּם, בְּאַפֵּן שְׂתוֹזְכָה לְסִיִּם בְּכָל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם
 עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י ז"ל. וּמוּבָא, שְׂמִי שְׂזוֹכָה לְסִיִּם בְּכָל שָׁבוּעַ פְּרוּשׁ
 רִשְׁ"י, יִזְכָּה לְהַכְּנִס בְּהִיכְלוֹ שֶׁל רִשְׁ"י הַקְּדוּשׁ, וְשׁוּם מְלֶאךָ מִזִּיק
 וּמִשְׁחִית, לֹא יוּכַל לַעֲצֹר בְּעַדוֹ, וְזוֹ סִגְלָה מְאֹד לְיִרְאַת שָׁמַיִם. וְכֵן
 תִּלְמַד בְּכָל יוֹם פָּרָק אוֹ שְׁנַיִ פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר מ'שְׁנֵי' אוֹתִיּוֹת
 ג'שְׁמֵי', וּמִי שְׂלוּמֵד מִשְׁנִיּוֹת, מְזַכֵּךְ אֶת הַנְּשִׁמָּה שְׂלוֹ, וְכֵן תַּעֲשֶׂה
 לַעֲצָמְךָ קְבִיעוֹת לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא אֲפֵלוּ בְּלֵי רִשְׁ"י וּבְלֵי

תּוֹסֵפוֹת, אָבֵל שְׂיֵהֶיָה דָף קָבוֹעַ כָּל יוֹם, וְאִם תּוֹפֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
 אֶת הַשְּׁלֵשָׁה לַמּוֹדִים הָאֵלֹו, תִּהְיֶה הַעֲשִׂיר הַכִּי גְדוֹל, כִּי סוּף כָּל סוּף
 יִמְיֵנו כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כְּאֵן, וְעוֹד מְעַט יוֹצְאִים מִהָעוֹלָם, וְחֻבֵּל
 עַל כָּל יוֹם שְׁלֹא לּוֹמְדִים תּוֹרָה. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ
 (קְדוּשִׁין מֵא): כֹּל שְׂאִינוּ לֹא בְּמִקְרָא וְלֹא בְּמִשְׁנָה וְלֹא בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ,
 דוֹר הַנְּאָה מִמֶּנּוּ; כִּי אָדָם שְׂאִינוּ לּוֹמֵד חֻמֵּשׁ וּמִשְׁנֵיּוֹת, וְאִינוּ מִתְּפַלֵּל
 בְּמִנְיָן, לֹא יוֹצֵא מִמֶּנּוּ כְּלוּם; וְלִכֵּן רָאָה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד,
 וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכָּךָ תָּמִיד.

רָאָה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים אֵל
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתַאֲר
 וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִפְלוּ דְבוּר אֶחָד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם
 וְיוֹם, עוֹשֶׂה רֶשֶׁם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֻזַּק בְּנֵה וְלֹא תִתְחַרֵּט.
 וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שׁוֹחֵר טוֹב, תְּהִלִּים ק'): בְּשַׁעֲהָ שְׂאִתָּה עוֹמֵד
 וּמִתְּפַלֵּל, יִהְיֶה לְבָרַךְ שְׂמַח, שְׂנֵאָמַר (תְּהִלִּים ק, ב): "עֲבֹדוּ אֶת ה'
 בְּשִׂמְחָה".

נָא וְנָא תְּבוֹא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת עִם בְּגָד עֲלִיּוֹן, כְּמוֹ שְׂרָאִיתָ אֲצִלְנוּ,
 וְלֹא כְּמוֹ שְׂנוֹהֲגִים לְהַכְּנֵס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל בְּצַבּוּר עִם חֻלְצָה
 אוּ בְּלִי כּוֹבַע עֲלִיּוֹן, שְׂזוֹ קְלוֹת גְּדוּלָה מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאִנִּי
 מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכָּךָ תָּמִיד.

הַעֲקֹר אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! וּתְקַיֵּם אֶת כָּל מַה שְׂכַתְּבִתִּי לָךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט טז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אין אַתּ יְכוּלָה לְתַאֲר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׂיִישׁ לִי מִכָּל מַה שְּׂאֵת פּוֹתֶבֶת לִי. אָבֵל עַל־יָד לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׂבַעֲוֹלָם, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִגִיעַ יוֹם שְׂנוּכַל לְחַתֵּן אוֹתוֹ, וְאִזּוּ יִהְיֶה מֵיִשָּׁב יוֹתֵר, בְּנֹדָאֵי צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר אֵילוּ בַּחֲוָרִים מְכַנִּיִּסִים, אָבֵל אֶת יוֹדַעַת שְׂזָה לֹא כָּל-כֶּף קָל, כִּי אִם נִתְחַיֵּל לְחָשׁד בְּאַנְשִׁים, יֵשׁ הַרְבֵּה בְּמִי לְחָשׁד, וְלָכֵן עַד שְׂלֹא תוֹפְסִים אֶת מִישָׁהוּ, הוּא בְּחֻזְקַת כְּשׁוֹר, וּבְנֹדָאֵי אִם תוֹפְסִים אֶת מִישָׁהוּ, זֶה כְּבָר מְאַחֵר, אָבֵל מַה לַּעֲשׂוֹת? כִּכָּה זֶה בְּזֶה הָעוֹלָם.

אַתּ רְאִי לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וְאַף שְׂאֲנֵי יוֹדַע, שְׂעוֹבֵר עַל־יָד מַה שְּׂעוֹבֵר — הַרְבֵּה צְרוֹת וַיְסוּרִים וּמְרִירוֹת וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְהִתְאַזֵּר בְּסִבְלָנוּת, וְלְבוֹא לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִשְׁפֹּךְ כַּמַּיִם לְבַדּוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּבַכְּרִיט בַּעַת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, שְׂאִזּוּ הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל מְאֹד לְבַקֵּשׁ עַל הַיְלָדִים, וּבְנֹדָאֵי הַתְּפִלוֹת שְׂתַבְּקֵשִׁי עַל הַיְלָדִים, תַּתְּקַבְּלֵנָה לְרַחֲמִים וּלְרְצוֹן לְפָנֵי אֲדוֹן כָּל, הָעֶקֶר לֹא לְהִתְיַאֵשׁ, וְלֹא לְהַכְּנִס בְּלִחְצִים.

אֲנִי כְּתִבְתִּי מִכְּתָב לְזֶה שְׂהִרְבִּיעַ לְכַנֵּךְ, אִין לוֹ שׁוּם סְמִכוֹת לְהִרְבִּיעַ, אָבֵל הַיִּיתִי מְיַעֵץ לְהַגִּיד לְכַנֵּךְ ... גְּרוֹ יֵאִיר, שְׂלֹא יִסְתַּכֵּב בֵּין הַבַּחֲוָרִים הַגְּדוֹלִים, וְעַל-יְדֵי כֶּף לֹא תִצֵּא אֵי נְעִימוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט יז.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׂלִישִׁי לְסִדֵּר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

הַיּוֹם אָמַר לִי אֶחָד מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיֵישׁ לָכֶם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת גְּדוֹלָה. מַה אָמַר לָכֶם! אִם תִּלְכוּ בְּצִוְרָה כְּזוֹאת שֶׁל חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְשְׂבָרוֹן לֵב, לֹא תִגִיעוּ לְשׁוּם מְקוֹם, כִּי אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת, שְׂהַחֲיִים קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, וַיֵּשׁ נִסְיוֹנוֹת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, וְצְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק

מַעֲמַד. וְזוֹ גְדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׁעוֹבְרִים עָלָיו כָּל מִינֵי צָרוֹת וּמְרִירוֹת וְהִרְפַּתְקָאוֹת, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הוּא מַחְזִיק מַעֲמַד, זֶה לֹא חֻכְמָה לְהַשְׁכֵּר.

בְּעֵינַי הַמְּקַנֶּה וְכוּ', זֶה לֹא יִסְתַּדֵּר מִפְּנֵי כְּפָה טְעָמִים וְכוּ', וּבְעֵינַי שֶׁהַפְּסֻדָּה כְּסָף זֶה פְּשוּט, מִפְּנֵי שְׁאֵדָם צָרִיף לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנַת חֻכְמִים, וְאִם אָדָם תִּזְק בְּאַמוּנַת חֻכְמִים, אִזּוֹ אָמַר הַחֻכֵּם מְכַל הָאָדָם (מְשָׁלִי כח, כ): "אִישׁ אַמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת"; וְלָכֵן הָעֶקֶר לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמְהוּיָה וּמְקַיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, חֵי, צוּמַח וּמְדַבֵּר, הֵם לְבוּשׁ לְגִבֵּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְצָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנַת חֻכְמִים, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן מב), אֲשֶׁר צָרִיכִים לְדַעַת, שְׁמַעֲשִׂיהֶם וְדַבּוּרֵיהֶם אֵינָם פְּשוּט כָּלֵל, עַיִן שָׁם.

מָה אָמַר לָכֵם! אַתֶּם צָרִיכִים לְהִתְגַּאוֹת עִם בְּנֵיכֶם ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא מְצַלִּיחַ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, אִם אַתֶּם רוֹצִים שְׁיָבוֹא הַבִּיטָה, צָרִיכִים לְהִבְיֵא אֶת הַכֶּסֶף עַד סוּף הַשְּׁבוּעַ פִּי הַפְּרִטִיסִים מוֹכֵנִים, וְצָרִיכִים לְתַת אֶת זֶה לְסוּכָן הַנְּסִיעוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּירוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, לֹא כְּדָאֵי לְהִיּוֹת שְׁבוּר בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, הָעֶקֶר רַק לְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַמַּאֲחֵל לָכֵם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט יח.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותהיה תמיד שמח, כי השמחה היא רפואה גדולה לכל — בין בגשמיות ובין ברוחניות. ורבנו ו"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), אשר מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, וכל חכמי הרופאים אומרים, שכל המחלות והחלאים רעים באים על ידי חסרון השמחה. ולכן תעשו כל מיני אפנים שבעולם אתה ואשתך להיות תמיד שמחים, ותשתדל שתהיה תמיד שמחה בבית, ואז הכל יעבר בקלות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט יט

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פקודי, א' דראש-חדש אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

מאד רציתי, שתכתב לי דו"ח — מי התלמידים, איך הם לומדים, ואיך הם מתנהגים.

ראה לחזק את עצמך ביותר שאת וביתך עז במדת הסבלנות, כי בתלמידים צריכים הרבה סבלנות, כי בלי סבלנות לא מצליחים כלל, וחכמינו הקדושים אמרו (אבות ב, ה): לא תקפדן מלמד, וצריכים רק נוחותא וסבלנות.

מאד מאד אבקש אותך, אם אתה יכול להפסיק לעשן, ובפרט בפני התלמידים, כי רבנו ו"ל הקפיד מאד מאד לא לעשן, ואם אדם אינו יכול להתגבר על יצרו, על-כל-פנים שלא יעשן לפני התלמידים. וחכמי הרופאים גלו כבר, שפרטן הראות בא מעשון. ורבנו ו"ל עוד מלפני מאתים שנה הזהירנו לא לעשן.

הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע, שדבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, וצריכים

להיות דבוק בו יתברך, ולחשוב רק ממנו יתברך, ואשרי מי שאינו מסיח דעת ממנו יתברך, ומקיים מצות עשה של "ודבקת בו".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט כ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פקודי, א' דראש-חדש אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל אהובי, ידידי היקר לי מאד ... גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארץ.

תוציא את המחשבה הזאת מראשך, פי באמת אין עוד טוב כמו לגור בארץ ישראל, פי אין תורה כתורת ארץ ישראל, וצריכים למסור את נפשו לגור בארץ ישראל, ולא כל אחד זוכה לזה. ונחמניו הקדושים הפליגו מאד במעלת ארץ ישראל, עד שאמרו (בראשית ובה, פרשה לט, סימן ח'): מוטב ללין במדבריות של ארץ ישראל ולא ללון בפלטיות של חוץ לארץ. ולכן תוציא את המחשבות האלו מדעתך.

ראה והתבונן באיזו התבודדות, את גדל הנסים והנפלאות שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא במשך הזמן שאתה גר ביבנאל, ממש יצאת מן החשך אל אור גדול. זכר באיזה מרתף גרף וכו', והיום יש לך, תהלה לאל, דינה רחבה עם ארבע דירות להשפיר וכו', וכבר חתנת שני ילדים, בסימן טוב ובמזל טוב, ובקרוב תחתן עוד את ילדיך, ולכן אתה צריך לשמח מאד מאד על נעם חלקך, על אשר בנחל שם גורלך.

והנה מה טוב ומה נעים — כשהולכים לטייל על ההר, ולהתבודד להקדוש-ברוך-הוא, אשר אין עוד דבר טוב מזה. ועל-פן

רָאָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְטִיל הַרְבֵּה עַל הַהָר, וְשֵׁם יִהְיֶה לְךָ יְשׁוּב
הַדַּעַת אִמְתִּי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט כא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, שִׁיְצָאת לְהַפְצָה, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תְּפִיצי אֶת
אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וּבִזְכוּת זֶה יֵאִיר לְךָ גַם-בֶּן הָאוֹר הַזֶּה.

בַּעֲנֵן הַהוֹרִים שְׂרוּצִים לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, אֲדָרְבָּה, זֶה מְקוֹם שְׁקֵט,
וּבְקָרוֹב זֶה יִתְהַפֵּךְ לְעִיר בְּרֶסֶלַב מִמֶּשׁ בְּמֵלֶא מוֹבֵן הַמְּלָה. וְלִכֵּן רָאִי
לְהִתְחַזֵּק וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִתְחַזְּקִי וְתִתְחַזְּקִי אֶת עֲצֻמָּךְ עִם נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט כב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר פְּקוּדֵי א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רָאִי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, וְאֶת צְרִיכָה לְדַעַת,
שְׂכֵלָה וְחִמּוּתָהּ אֵינָן מְשִׁתּוֹת בְּשׁוּם פְּנִים וְאֲפָן, וְלִכֵּן כָּל פְּעַם שְׂאֵת
יְכוּלָה לְהִתְחַמֵּק לֹא לְנִסְעַ לְשִׂמְחָה, לֹא יִהְיֶה לְךָ מְרִיבוֹת.

אֲשֶׁר כַּט כג — כַּט כד בְּנַחֵל קַח

הַעֲקֹר רְאֵי לְכַבֵּד אֶת בְּעֵלְךָ, וְתִגְוְרוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט כג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תִּירָאֵי וְאֵל תִּפְחָדֵי, כִּי שׁוֹם דְּבָר לֹא יִקְרָה לְךָ, אֶת צָרִיכָה
לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וּבְיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

כְּשֶׁבְעֵלְךָ לֹא בְּבִית, תִּלְכִּי אֶל אַחוֹתֶךָ, וְכֵן לֹא תִפְחָדֵי.

גַּם הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל
דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְלָחָה נְצַחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ,
שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט כד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אוֹדוֹת דְּלֶקֶת פְּרָקִים וְכוּ', טוֹב לְלַכֵּת אֶל חֲמֵי טְבָרְיָה אוֹ אֶל
גַּיִי חֲמַת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַעֲקֹר תַּחֲזִיקי לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל,
וְאֵל תִּדְאָגִי, כִּי שׁוֹם דְּבָר לֹא יִקְרָה לָךְ, וּבִכְאֻמַּת אֱלוֹי הַפְּחָדִים שְׂאֵת
מִפְחָדֶיךָ, זֶה מֵה שְׂגוּרֶם לָךְ אַחֲר־כֶּף צְרוּת, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׁבַע־עוֹלָם לֹא לְפַחַד מִשׁוֹם דְּבָר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ,
שְׂתַהֲיֶיךָ לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט כה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשִׁי-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל אֱהוֹבֵי, יְדִידֵי
הַיִּקָּר לִי מֵאֵד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֵת הַהִזְמָנָה לַחֲתֻנָּה, וּמִמָּשׁ רְקֵדְתִּי מְרַב שִׂמְחָה,
שְׂזֻכִּיתָ לְהַגִּיעַ לַיּוֹם הַזֶּה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַהֲיֶיךָ לָךְ
וְלֹא-שְׂתַף רַב גַּחַת מִבְּנֶךָ ... גְּרוּ יְאִיר, וְהַזְוּוּג יַעֲלֶה יָפָה יָפָה, וְתִרְוּוּ
רַב גַּחַת דְּקִדְשָׁה מִמְּנוּ.

רְאֵה לַחֲזֹק אֵת עֲצֻמְךָ לְדְבַר הַרְבֵּה אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר
כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים אֱלֹוֵי יִתְבָּרֵךְ, זֶה הַצְּלִיחָה גְּצָחִית, הַצְּלִיחָה
כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט כו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשִׁי-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיֶיךָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֵת מִכְתְּבֶךָ.

בְּוִדְאֵי אִם יְכוּלִים לְלַמַּד אֲמָנוֹת, בְּוִדְאֵי אִין דְּבָר יוֹתֵר גְּדוּל

מְזֵה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה
בְּשִׁפְעוֹ, וְתִהְיֶה לָכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, הַעֲקָר לְשֹׁמֵר מְאֹד לֹא לְרִיב
בֵּינֵיכֶם, לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְאַחַד יַעֲזוֹר לְשֹׁנִי, וְאִין
עוֹד דְּבַר יָפֵה כְּמוֹ הַשְׁלוֹם-בַּיִת, וּכְשֵׁי שְׁלוֹם בֵּין הַזּוּג, אֲזִי הַשְׂכִּינָה
שׁוֹרָה שָׁם, וּבְמִקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה — הַבְּרָכָה מְצוּיָה שָׁם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט כּוּ.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְצַר לִי מְאֹד מְאֹד מֵה שְׁעוֹבֵר עָלַיךָ.

מָה אֵמַר לָךְ! אֲנִי נֶגֶד גְּרוּשִׁין, וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
מְאֲמָצִים שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם, כִּי לְהַתְגַּרֵּשׁ זֶה לֹא פִתְרוֹן, זֶה רַק מְסַבֵּף
יֹתֵר, וְלָכֵן אוֹלֵי כָּכָל זֹאת יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם, וְאַשְׁרֵי מִי
שְׁחֹזַק בְּשְׁלוֹם, וְאֲזִי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט כַּח.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאִי לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי אֶת תְּקוּקָה בְּלִבִּי,
וְאֲנִי אֵינִי מְסִיחַ דַּעַת לְרַגַע מְכַל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֵיכֶם, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל
עָלֵיכֶם תָּמִיד.

רק תִּרְאֵי לְדַבֵּר עִם הַבָּנוֹת בְּמִדְרָשָׁה מְאֻמוֹנֵת חֲכָמִים וּמְרַבְּנֵי ו"ל, וּמִתְפַּלֵּה וְהַתְּבוּדוֹת וּמִשְׁמָחָה, וְזֶה יִשְׂמַח גַּם אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט כט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבַּחּוּר ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחֻזַק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׁבַעוּלָם, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְזֶה יִהְרַג אֶת הַיָּצָר הַרַע שְׁבוּעֵר בְּךָ.

אוֹדוֹת לְבוֹא לְכָאן לְלַמֵּד וְכו', עֲכָשׁוּ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֵּן אֵי אֶפְשָׁר מִפְּנֵי כַּמָּה טְעָמִים. בְּעוֹד כְּשֶׁלֶּשֶׁה שְׁבוּעוֹת אֲנִי מַגִּיעַ לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאֵז נְדַבֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט ל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת נְסִיעָה אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל וְכו', מַה טוֹב וּמַה נְּעִים, אִם תִּזְכָּה לְנִסְעַ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר אֵז אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְרַבְּנוּ ו"ל רָצָה מְאֹד, שְׁנִבּוֹא אֵלָיו בְּכָל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶפְלוּ אַחַר הַהִסְתַּלְקוֹת אֲצֵל

אָשֶׁר כט לא — כט לב בְּנַחֵל קכט

הַצִּיּוֹן שְׁלוֹ, וְהוּא בְּיַדַּי יִתְקַנְנֵנוּ. וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מִטְעָה אֶת
עֲצָמוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט לא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאש־חֲדָשׁ אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַפְּדִיּוֹן נִפְשׁ נִתְקַבֵּל, וְאֲנִיחֵנוּ בְּיַדַּי נַעֲשֶׂה אֶת שְׁלָנוּ לְהַתְפַּלֵּל
עַל בְּתָךְ ... תַּחֲיָה, וְעַל בְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְעַל בְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר,
שְׁכַלְמִים יִמְצְאוּ בְּשָׁנָה אַחַת אֶת זְוֹגָם וְיִתְחַתְּנוּ, וְתָרוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה
מֵהֶם.

גַּא וְנָא לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּכָר בְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וּבְיַדַּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע
תְּפִלָּתִי, וְתִרְאֶה הַשָּׁנָה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
הַעֲקֵר רְאֵה לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא יִהְיֶה בֵּינֶךָ לְבֵין אֲשֶׁתְּךָ שׁוּם
מְרִיבוֹת וּפְחֻחִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט לב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאש־חֲדָשׁ אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי ... שִׁיחִיו נְצַח.

מָאד מָאד אַבְקֶשׁ אֶתְכֶם, שְׁתְּשְׁלִימוּ בֵינֵיכֶם, וְתִגְוְרוּ בְיַחַד כְּדָרְךָ
אִישׁ וְאִשָּׁה, וְתוֹצִיאוּ מִהָרֹאשׁ גְּרוּשִׁין, כִּי זֶה הַסֵּמ"ף-מ"ם שְׂרוּצָה
לְהַפְרִיד בֵּינֵיכֶם, תַּעֲשׂוּ שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְאִז הַשְׂכִּינָה תִשָּׂרָה בְּמַעֲשֵׂה
יְדֵיכֶם, וְזֶה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא תִהְיוּ שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתִצְאוּ
בְּעִבּוּר הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, וְתִצְלִיחוּ לְאַסֵּף פְּסָפִים, וְכֵן בְּעִבּוּר בֵּית-
הַמְּדֻרָשׁ שְׁלֵנוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
גַּם יַחַד.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט לג.

בְּעִזְתֵּי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׂר אֶצְלָכֶם בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

רְאֵה לְדוֹחַ לִי תִכְף-וּמִיד בְּפִקֶס מָה אָמְרוּ בְּ"מַעֲנֵי הַיְשׁוּעָה",
וְאֲנִי מָאד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְשִׁמְעַ מִמְּכֶם בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

רְאֵה אֵיךְ שְׂצָרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם הַרְבֵּה הַתַּחֲזוּקוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל
כָּל אֶחָד וְאֶחָד צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, שְׂאָדָם אֵינּוּ חוֹלִים,
וְלִכֵּן אֲשַׁרִי מִי שְׂמַחֲזִיק מִעֲמֵד וְאֵינּוּ נִשְׁבֵּר כָּלֵל, אֲשַׁרִי לוֹ בְּזֶה
וְאֲשַׁרִי לוֹ כִּבְּא!

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט לד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, אַתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׁטָבִילַת מְקוֹה
יְכוּלִים לְטַבֵּל כָּל הַיּוֹם, אֲבָל מִנְיָן צְרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל בְּזִמְנֵן שֶׁהַצְּבוּר
מִתְפַּלְלִין, וְלִכֵּן תִּבִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו.) : אִשָּׁה — בְּעֵלָה מְשֻׁמָּחָה; וּבִזְכוּת הַשְּׂמֻחָה שֶׁתִּשְׂמַח
אֶת אֲשֶׁתְּךָ, יִהְיֶה בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדִיכֶם. כִּי כָּךְ אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׂכֵּי כוּ כִּי הִיכִי
דִּתְתַּעְתְּרוּ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט לה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אוֹדוֹת גִּיסְתָּךְ ... תַּחֲיָה וְכוּ', אַתָּה צְרִיכָה לְדַעַת, שְׁבוּדָאֵי צְרִיכִים
לְהוֹצִיא אֶת הַטְּמָאָה מִהַבֵּית, כִּי זֶה מְשַׁפֵּיעַ לְרַעָה עַל הַיֶּלֶד, עִם כָּל
זֹאת הִנֵּה טוֹב לְלַכֵּת אֵל רוּפָא, וְלִכְדֹּק מַה קּוֹרָה לַיֶּלֶד, כִּי הַיּוֹם יֵשׁ
תְּרוּפוֹת לְהַכֵּל.

הַעֲקֹר שֶׁתִּקְבַּל עַל עֲצָמָה לְשִׁמּוֹר שַׁבָּת וּלְקַיֵּם אֶת הַמְצוּוֹת,
וְלַחֲזוֹר בְּתִשְׁבּוּכָה שְׁלָמָה, וְאִז תִּרְאֶה גְסִים נְגָלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּה
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

בְּעֵינַי הַבְּנוֹת שֶׁל הַמְדַרְשָׁה, בְּיָדַי צְרִיכִים לְשָׁמֵר שְׁלֵא
תִּתְקַרְבְּנָה אֶל בֵּית שֶׁל חִילוּנִים, כִּי הַיּוֹם הַמַּצֵּב נוֹרָא וְאִים, אֶפְלוּ
בֵּין הַחֲרָדִים, וּמִכָּל שָׁפָן וְכָל שָׁפָן לְהַכְנִיס בְּנוֹת בְּגַב הָאֲרִיּוֹת בֵּין
חִילוּנִים, צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר, וְלָכֵן צְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִמָּקוֹם
שֶׁל חִילוּנִים.

אוֹדוֹת שֶׁהַבְּנוֹת מְחַכּוֹת לְתַשׁוּבָה מִמֶּנִּי, אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין,
שְׁפוֹתָבִים לִי מִכְּתָב בְּלִי שֵׁם, וְלָכֵן אֶל מִי אֲשִׁיב תְּשׁוּבָה?!

בְּעֵינַי ... תַּחֲיָה, בְּיָדַי שֶׁתַּחֲזֹר לְגַמֵּר אֶת הַשָּׁנָה, כִּי חָבַל שְׁלֵא
תִּקְבַּל תַּעֲדָה, וְגַם בְּעֵינַי ... תַּחֲיָה, כִּדְאִי שֶׁתַּחֲפָה כְּכָר עַד סוּף
הַשָּׁנָה.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר אֶת גְּדִל הַשַּׁעֲשׂוּעִים וְהַנְּחַת-רוּחַ
שֶׁאֵת גּוֹרְמַת בְּשָׁמַיִם, בְּזָה שֶׁאֵת עוֹזֶרֶת לְמְדַרְשָׁה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט לו.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ, וּמְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רַק רְאִי לְהִיּוֹת שְׁמִחָה וְעֵלִיזָה, וּתְכַבְּדִי מְאֹד אֶת בְּעֵלְךָ, וְאֲנִי
מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכָּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.
צְרִיכָה לְהִיּוֹת שְׁמִחָה בְּבֵית וְהַרְחַבְתְּ הַדַּעַת, וְדִקְא עַל-יְדֵי-זָה
תַּצְלִיחִי. וְחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תָּנָא דְבִי אֱלֵהוּ רַבָּה, פָּרָק ט'): אֵיזוּהִי
אֲשֶׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָה.

אָשֶׁר כט לז — כט לח בַּנְּחָל קלג

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט לז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַפֶּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְחַנֵּן מִמְּנֹו יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַפֶּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַעֲקָר תֵּרְאִי לְהִתְחַבֵּר אֶל נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם
וְאַהֲבָה בֵּינֵינוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּגְיַעוּ אֶל מַחֲזוֹ חֲפָצְכֶן בְּהַצְּלָחָה מְרֻבָּה
לְהִיּוֹת דְּבוּקוֹת בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט לח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, שֶׁשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצַלִּיחַ דַּרְכְּךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַעֲקָר תְּפִיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, כִּי אֵין עוֹד טוֹב מִזֶּה.

הַפְּצָה זוֹ הַמְצֹוה הַכִּי גְדוֹלָה, וְלִכְן תִּלְךָ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ לְהַפְּיץ
בְּכָל הַמְקוֹמוֹת, אִיפֹה שְׂאֵתָה רַק רוּאָה יְהוּדֵי תְּפִיץ, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד
מְאֹד לְהַפְּיץ בְּכָל יוֹם מֵה שְׂיֹוֹתֵר חוֹבְרוֹת וְקוֹנְטְרָסִים, וּבִזְכוּת זֶה
תִּמְצָא אֶת זְוֹגְךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט לט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אֵל תִּדְאַגִּי, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֲצִלְכֶם תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת. אֶת צְרִיכָה
לְהַחֲזִיק מֵעַמָּד, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ. הַחַיִּים
מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת קְשִׁים וּמְרִים, וְאַשְׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁמִּחֲזִיקָה מֵעַמָּד.

עֲקֹר הַעֲצָה לְחִזֹּק אֶת אַחֲרֵים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תְּצַלִּיחִי כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחִי כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְיִהְיֶה לְךָ הַרְּבֵה נִחַת
מִהִלָּדִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט מ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר,
תְּלַמִּיד יְשִׁיבַת "דְּמָשֶׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמִמָּשׁ הַחַיִּיתָנִי בְּזֶה שְׁפִתְבָּת לִי אֶת
סֵדֶר לְמוֹדֶךָ. אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ, וְרֹאֵה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, כִּי רַק זֶה מֵה שְׁיִשָּׂאֵר מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת אִמְךָ וְכוּ', שֶׁתִּקַּבֵּל עָלֶיךָ לְשֹׁמֵר שְׁבֵת וְלִקְנִים אֶת
הַמְצוּוֹת, אֲזוּ יִשְׁמַר עָלֶיךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָמִיד, וְאִין לָהּ מֵה
לְפָחוּד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט מא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפְחָד
מִשׁוּם דְּבָר, וְתִצָּא בְּכֹל יוֹם לְהַפְצָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזוֹר לְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְשֵׁלֶם אֶת כָּל הַחֻבּוֹת שֶׁלְךָ.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תּוֹכֵל לְקַנּוֹת לְבָנְךָ תִּפְלִין דְּרַבְּנּוּ תָם,
שְׁרַבְּנּוּ ז"ל מְאֹד הַקְפִיד, שֶׁמִּגִּיל בְּר-מְצוּהָ כָּבֵר יִלְכוּ עִם תִּפְלִין
דְּרַבְּנּוּ תָם.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָפְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט מב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵבֹר אֲבִיךָ, שֶׁתִּהְיֶה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

תִּגִּיד לוֹ, שֶׁיִּזְהַר מְאֹד לְהִנָּיֵחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, כִּי כֵּן אָמְרוּ
חֻכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (מְנַחוֹת מִד:): כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין — זוֹכֵה לְחַיִּים;
וּבְזָכוֹת מִצְוֹת תְּפִלִּין תִּהְיֶה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רְפוּאֵת
הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאֵת הַגּוּף גַּם יַחַד.

רְאֵה לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים, כִּי אֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִכְּבוֹד
אָב וָאִם, אֲשֶׁרֵי אָדָם שׁוֹזְכֵה לְכַבֵּד אֶת הָאָבָא וְהָאִמָּא שְׁלוֹ, וְאֵז טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט מג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחֵיו נִצַּח.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

בְּעֶנְיַן הַדִּירָה וְכו', בְּוִדָּאֵי תַעֲשׂוּ שֶׁתִּהְיֶה לְכֶם הַרְחָבָה גְּדוּלָה

להכניס אורחים, והקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתהיה לכם הצלחה גדולה מאוד, ויתרחב לכם בגשמיות וברוחניות, העקר לא לפחד משום דבר, כי רבנו ז"ל אמר, שהפחדים הורסים את האדם, ולכן תעשו כל מיני פעולות שבעולם לא לפחד, והקדוש־ברוך־הוא בודאי לא יעזב אתכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כט מד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פקודי, א' דראש־חדש אדר־ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הנקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את ... גרו יאיר, בשום פנים ואפן לא לקחת חזרה לישיבה, וכן את כל מי שאנחנו שולחים, לא צריכים להחזיר אותם, כי צריכים להראות להם, שפה אין הפקרות, אני רוצה שתהיה לנו ישיבה רצינית, בחורים הרוצים עבודת השם יתברך, רוצים רק להתעלות ברוחניות ובגשמיות גם יחד, אנחנו לא צריכים סתם מושב לצים, ולכן אל תדאג, כל אלו שהוצאנו, צריכים להיות בחוץ.

העקר תהיה חזק מאד מאד, ושום דבר בעולם שלא יוכל לשבר אותך. אני מאד מקנה להקדוש־ברוך־הוא, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ונזקה ונתבשר בשורות משמחות.

אודות הבנות, צריכים מאד מאד לשמר איפה הן ישנות, כי ההפקרות בדור הזה זה אים ונורא, ואפלו שחוזרים בתשובה,

צְרִיכִים עוֹד שְׁמִירָה עַל גְּבֵי שְׁמִירָה. אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט מה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, אוֹת לו'): יֵשׁ עֲנִין שְׁנֵת־הַפֶּךָ הַכֵּל לְטוֹבָה.

הַעֵקֶר רְאֵי לְשִׁמַּח תָּמִיד, וְלְשִׁמַּח אֶת נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְזָכוֹת זֶה תִּוְשָׁעֵי, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשִׁמְשֻׁמָּחִים אֶת נְשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר זֶה הַמְּצִיחַ הַכִּי גְדוֹלָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט מו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתָמִיד רַק תַּחֲשַׁב מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְרֵאאֵה לְחֲדָשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, אֲשֶׁר זֶה תַּקּוּן הַמִּתְחַשְּׁבָה, כְּמוֹבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵרִין, חֶלֶק ב', סִימָן קה): כְּנֶגֶד זֶה שִׁחֲשַׁב מִתְחַשְּׁבוֹת וְהִרְהוּרִים רְעִים, יִכְנִיס בְּדַעְתּוֹ מִתְחַשְּׁבוֹת שֶׁל תוֹרָה, וְתִקְשְׂרֵם מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, שְׁזֵה עֵקֶר הַחֲדוּשׁ. וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּרְאֶה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ,
כִּי קִבַּלְתָּ מִתְּנָה טוֹבָה מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹא הַטּוֹב, שְׁתִּהְיֶה דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הַעֲקָר
הוּא הַתְּחִזְקוֹת, לֹא לְהִשָּׁבֵר מִשּׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ.

אֵתָה תִּשְׁתַּדֵּל רַק לְהִיּוֹת דְבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז תִּרְאֶה
שֶׁלֹּא יִחְסַר לְךָ שׁוּם דְּבַר, כִּי "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרֻכּוֹת" (מְשָׁלִי כח,
כ).

רְאֵה לְהִתְבוֹדֵד הַרְבֵּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִשְׁפֹּף דְּמַעוֹת
כַּמִּים, כִּי כָּל זְמַן שֶׁאֲדָם חַי, הוּא צָרִיךְ לְבָכוֹת וּלְהִתְחַנֵּן לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, לְתַקֵּן מֵה שֶׁקָּלַל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזְכָה
לְהִיּוֹת בְּעָלֵי תְשׁוּבָה אֲמִתִּיים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט מז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-רִב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתְּבֶךָ, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ,
שְׁיִרְחִיב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִין לְךָ מֵה לְהִתְבַּלְבֵּל מִשּׁוּם דְּבַר, כִּי הַכֹּל
יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (מְשִׁיבַת גַּפֶּשׁ, אוֹת לו'): יֵשׁ עֲנִיָּן
שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה; וְאֲסוּר לְהִשָּׁבֵר מִשּׁוּם דְּבַר, רַק תְּחִזְקִי אֶת
עַצְמְךָ בְּיַחַד עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִז יִהְיֶה לְךָ טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט מח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פקודי, ב' דראש-חדש אדר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי יְשִׁיבַת
 "דַּמְשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כְּלֵכֶם, שֶׁתִּשְׁמְרוּ עֲצֻמְכֶם מְאֹד מְאֹד מִמֵּדַת
 הַלִּיצְנוּת, כִּי אֲצַל רַבְּנוּ ז"ל לֹא יָכוֹל לְהִשְׁאֵר לִיָּצֵן, כִּי כָּל הַלְמוּד
 שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא תְּמִימוּת, עֵמֶק עֵמֶק מִי יִמְצְאוּנוּ, כָּל הַעֲנִיָּן שֶׁל
 רַבְּנוּ ז"ל הוּא לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם, וְזֶה אִי
 אֶפְשָׁר אֲלֵא עַל-יְדֵי מֵדַת הַתְּמִימוּת, וְעַל-כֵּן הוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים לְהִקָּים
 לְגִיּוֹן שֶׁל מֶלֶךְ, בַּחֲוָרִים תְּמִימִים עוֹבְדֵי ה', בְּאִפְּן שְׂאוּכַל לְהַתְּפַאֵר
 עִמָּהֶם, וְלָכֵן כָּל בַּחֲוֹר שֶׁהוּא לִיָּצֵן, אֵינֶן לוֹ מְקוֹם אֲצַלְנוּ חַד
 מִשְׁמַעֲיִת. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה, פְּרָשָׁה א'): מַה
 הַשְּׂמֵן הַזֶּה כּוֹס מְלֵא אֵינּוּ מְזוּרְזֵף, כִּף דְּבָרֵי תוֹרָה אֵינֶן מְזוּרְזָפִים
 בְּדְבָרֵי לִיצְנוּת, וְאֵם נִכְנָס דְּבָר שֶׁל תוֹרָה לֵלֵב, יוֹצֵא כְּנֻגְדוֹ דְּבָר שֶׁל
 לִיצְנוּת, וְאֵם נִכְנָס לֵלֵב דְּבָר שֶׁל לִיצְנוּת, יוֹצֵא כְּנֻגְדוֹ דְּבָר שֶׁל תוֹרָה,
 וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ, שְׁלֵא יִמְצֵא אֲצַלְנוּ לִיָּצֵן אֶחָד, וּמִי שְׁלֵא
 יָכוֹל לְהַתְּגַבֵּר עַל הַלִּיצְנוּת שְׁלוֹ, שְׁיַעֲזֹב תַּכְּף-וּמְיָד אֶת הַד' אַמוֹת
 שְׁלָנוּ.

גַּא וְנָא רְאוּ לְצִיַּת אֶת הָרֵב ... גִּרוּ יְאִיר, וְאֶת הָרֵב ... גִּרוּ יְאִיר,
 הֵם הָרְאִשִׁי יְשִׁיבָה, וְרַק לָהֶם יֵשׁ אֶת הַמְּלָה הָאֲחֻרּוֹנָה, וְאֵל תִּשְׁמְעוּ
 לְשׁוֹם בַּחֲוֹר שְׂרוּצָה לְקַעֲקַע אֶת הַסְּמִכוֹת שְׁלָהֶם, כִּי זֶה גַם-כֵּן מִמֵּדַת
 הַלִּיצְנוּת, תְּלַמִּיד שֶׁמְמַרִיד עַל רַבּוֹ הוּא לִיָּצֵן, וְסִימָן שֶׁהוּא בְּעַל
 עֲבָרָה, כְּמֵאמְרָם ז"ל (דִּרָּךְ אֶרֶץ זוּטָא, פֶּרֶק ו'): תְּחַלַּת עֲבָרָה הִרְהוּר
 הַלֵּב, שְׁנִיָּה לָהּ לִיצְנוּת; אֵם רוֹאִים אֶחָד לִיָּצֵן, סִימָן שֶׁהוּא מְלֵא
 הִרְהוּרֵי עֲבָרָה. וְלָכֵן אֲנִי מְזַהֵיר כָּל בַּחֲוֹר שֶׁיִּחְצִיף פָּנָיו נִגְדָם,
 יִצְטָרְכוּ לְגַרֵשׁ אוֹתוֹ מִהַיְשִׁיבָה. הַיְשִׁיבָה "דַּמְשֶׁק אֱלִיעֶזֶר" זֶה הַפְּנִינָה

שְׁלִי, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לְכֹל בְּחֹר, שְׁאֲנִי אַחַתְּנָן אוֹתוֹ מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר, אַךְ וְרַק שְׁלֵא יִהְיֶה לִיצֹן, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם, תִּקְחוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְתִבְרְחוּ מִלְּצֻנוֹת.

נָא וְנָא תִתְפַּלְלוּ אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחִרִית, מְנַחָה, עֲרִבִית בְּיִשְׁבֵיבָה דִּיקָא, וּבְקוֹלוֹת וּצְעָקוֹת, כִּי כָּל זְמַן שְׁאָדָם צָעִיר, צָרִיף לְהִתְפַּלֵּל בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת, כְּדֵי לְהוֹלִיד אֶת הַמּוֹחִין, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵינוּ ו"ל (לְקוּטֵימֹהֲרִין, חֶלֶק א', סִימָן כ"א), וְאַחַר הַתְּפִלָּה תִּלְכוּ בְּרַקוּדִים גְּדוֹלִים, וְתִהְיוּ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

רְצִיתִי מְאֹד, שְׁכָּל חֹדֶשׁ אֲדַר שְׁתַּצְאוּ לְהַפְצֶה לְהַפִּיץ מֵה שְׁיֹתֵר קוֹנְטְרַסִים, כִּי צְרִיכִים עֲכָשׁוּ לְמֵלֵא אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִם אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרַךְ, כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִהַרְעוֹת שְׂמַחְכוֹת עֲלֵינוּ שֶׁל מִסַּע הַצֵּלָב, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן בְּזֶה שְׁנֵרְבָה בְּשִׂמְחָה וְרַקוּדִים, וְכֵן גְּמֵלֵא אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִם אַמוּנָה, נוֹכַל לְבַטֵּל אֶת הַגְּזֵרָה הַזֹּאת.

אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׁאֵף בְּחֹר יִמְצֵא בְּשׁוּם הַפְּגָנָה, אֲנַחְנוּ לֹא שְׂיָכִים אֶל שׁוּם אֱלִימוֹת, וְאֶל שׁוּם קְבוּצָה שְׂמֵאֲרָגְנִים אֵילוּ הַפְּגָנוֹת, אֲנַחְנוּ רַק מְמֵלָאִים אֶת הָעוֹלָם עִם אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ, כַּמְאֲמָרָם ו"ל (תְּנַחוּמָא גִּשָׁא): מִיּוֹם שְׁפָרָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הָעוֹלָם, נִתְאַוָּה שְׂיֵהָא לוֹ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים, וְלִכֵּן כָּל עֲנִינֵינוּ לְמֵלֵא אֶת תְּאַוּתוֹ יִתְבַּרַךְ שְׂיִגְוֹר בִּינֵינוּ.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֶת הַבְּחֹר ... שְׁלַחְתִּי מֵהִיִּשְׁבֵיבָה, וְאֵין לוֹ שׁוּם עֶסֶק לְהַכְנִס בְּכַתְלֵי הִיִּשְׁבֵיבָה, וְאִם יִהְיֶה לוֹ שְׁכָל, שְׂיִלְף עַד אַחַר פֶּסַח, וְאֹז אֲשַׁדֵּף אוֹתוֹ, אָבֵל אִם יִהְיֶה חֶכֶם בְּעֵינָיו, יֵאבֵד אֶת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת.

כט מט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, יְדִידֵי
הַיֶּקֶר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת
גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי, שְׁכַתְּבָתָּ לִי כִּמָּה לְמִדַּת בְּזֵה הָעוֹלָם, יַעֲזֹר
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּזְכֶּה לְלַמֵּד יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

הַעֲקֹר תִּדְעַ, שְׁאֲסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, כִּי עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד עוֹבֵר חֲלִישוֹת הַדַּעַת, קִטְנוֹת וּבִלְבוּלִים, אֶפְלוּ צְדִיקִים גְּדוֹלִים
הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ עוֹבֵר עֲלֵיהֶם בְּכָל יוֹם חֲלִישוֹת הַדַּעַת וּבִלְבוּלִים,
כַּמּוּכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מִוְהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עז), שְׁכָל מִי
שֶׁהוּא יוֹתֵר גְּדוֹל, עוֹבְרִים עָלָיו בְּכָל יוֹם יוֹתֵר מִשְׁבָּרִים; וְעַל-כֵּן אֵל
תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה גִסִּים
נִגְלִים שֵׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַדְּבֵק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּאַמֶּת אִין לָנוּ בְּזֵה
הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ
יִתְבָּרַךְ.

אַתָּה צָרִיף לְדַעַת, כָּל מַה שֶׁנִּגְזַר בְּשָׂמִים — זֶה מַה שִׁיְהִיָּה לָךְ,
אֲבָל עִם תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה יְכוּלִים לְהַפְּךָ אֶת כָּל גְּזֵר דִּין, וּלְהַמְשִׁיךְ עַל
עֲצָמוֹ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדְבָקוֹת וְשִׁפְע דְּקַדְשָׁה. אֲנִי מְאֹד מְקוּיָה
לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹא הַטּוֹב, וְתִזְכֶּה
לְרְאוֹת בְּטוֹב הַגְּנוּז שִׁיאִיר בָּךְ.

הַעֲקֹר הוּא סִבְלָנוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם, וְצָרִיכִים לְסַבֵּל גַּם אֶת עֲצָמוֹ,
וְכִמוֹ שְׁאֲסוּר לְשַׂנְאֵה אֶת הַזּוּלָת כִּף אֲסוּר לְשַׂנְאֵה אֶת עֲצָמוֹ, וְרַבֵּנוּ ז"ל
גָּלָה לָנוּ (לְקוּשֵׁי-מִוְהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רכב), שְׁאֲדָם צָרִיף לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ
וְאֶת אַחֲרִים לְכַף זְכוּת, וְעַקֵּר אַחֲרִים זֶה אֲשֶׁתּוֹ, שְׁצָרִיכִים לְדוֹן אוֹתָהּ

תָּמִיד לְכַף זְכוּת, תִּרְאֶה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לְךָ שֶׁהִתְחַנַּנְתָּ, וַיֵּשׁ לְךָ אִשָּׁה, וְעוֹד מְעַט גַּם יִזְכֶּה אוֹתְךָ בְּזֵרַע שֶׁל קַיִמָא, לְכֵן רְאֵה רַק לְשִׂמְחָה, וְתִדַּע לְךָ, שְׂאִין עוֹד דְּבַר שְׂמִינִיעַ לְאָדָם פֶּל-פֶּךָ קִשָּׁה כָּמוֹ הַשְּׂמִינִיעַ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלֶחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט נ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם, וְתִדּוֹן אֶת עֲצֻמְךָ לְכַף זְכוּת, וְרֵאוּי לְךָ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם אֶת הַמֵּאֲמָר הַנִּפְלָא שְׂגִלָּה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב) עַל הַפְּסוּק: "אֲזַמְרָה לְאֵלֵי בְּעוֹדֵי", וְהַזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל מֵאֵד לְלַקֵּת עִם הַדְּרָךְ הַזֶּה — לְדוֹן אֶת עֲצֻמוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי אֵין זֶה עֲצָה תָּמִיד לְמִצָּא בְּעֲצֻמוֹ אֶת הַרַע.

בְּעִנְיַן שֶׁהַזְכָּרָתָ מַה שְּׂכַתוּב (מְשַׁלֵּי יב, כה): "דְּאָגָה בְּלֵב אִישׁ יִשְׁיַחְנֶנָּה", וַיֵּשׁ בְּזֶה מַחְלָקַת בֵּין רַב אָמִי וּבֵין רַב אָסִי, אַחַד אָמַר יִשְׁחַנָּה מִדַּעְתּוֹ, וְאַחַד אָמַר יִשְׁיַחְנֶנָּה לְאַחֲרִים (וַיִּמָּא עה.); בְּאֲמַת אֵין פַּה מַחְלָקַת כָּלֵל, אֲלֵא הֵם מְדַבְּרִים שְׁנִיָּהֶם מֵהַגְּלוּי שְׂרַבְּנוּ ז"ל גְּלָה לְנוּ (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לד), אֲשֶׁר יֵשׁ שְׁלֹשׁ נִקְדוּת: א. נִקְדַּת הָרַב — שְׂצָרִיכִים הַרְבֵּה לְלַמֵּד סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלִקְבֹּל מִרַבְּנוּ ז"ל. ב. שִׁיחַת חֲבֵרִים — שְׂצָרִיכִים לְדַבֵּר אַחַד עִם הַשְּׁנֵי בְּבַחֲנִינַת יוֹמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, וְלַחֲזוֹר יַחַד מֵהַ הִבִּינוּ בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל. ג. נִקְדַּת עֲצֻמוֹ — לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם יֵשׁ לְאָדָם אֶת הַשְּׁלֹשׁ נִקְדוּת הָאֵלוּ, עַל-יְדִיָּזָה הוּא שׁוֹבֵר אֶת הַחֲרָפוֹת

וְהַבְּיּוֹנוֹת מִמֶּנּוּ, וְזוֹכָה לְכָל טוֹב. וְזֶה מֵה שֶׁגָּלוּ רַב אָמִי וְרַב אָסִי, אַחַד אָמַר: יִשְׁחַנְּנָה מִדַּעְתּוֹ — זֶה נִקְדַּת עֲצָמוֹ, שִׁידְבַּר הַרְבֵּה אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה כִּכְר יוֹעִיל לוֹ, וְאַחַד אָמַר: יִשְׁחַנְּנָה לְאַחֵרִים, שֶׁהוּא צָרִיךְ נִקְדַּת הַחֵבֶר, וְכֵן מְקַבְּלִים מֵהַצְדִּיק. וְעַל-כֵּן טוֹב לְקַיֵּם אֶת שְׁנֵיהֶם. הָעֵקֶר אֵל תִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ אֶל הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, אֲדַרְבָּה, תִּמְצָא בְּעֲצָמְךָ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וּבְיַדְאֵי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

רַבְנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'), אֲשֶׁר עַל-יְדֵי וְדוּי דְבָרִים, אָדָם מוֹצִיא אֶת הַחֻטָּאִים שֶׁנִּחְקְקוּ בְּעֲצָמוֹתָיו. וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לְהַתְּוֹדוֹת, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַחֻטָּאִים יֵצְאוּ מֵעֲצָמוֹתֶיךָ.

רַבְנּוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן יט): אֲפֹלוֹ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים שֶׁחֻטָּאוּ, וְעַדִּין חוֹטָאִים וְכוּ' וְכוּ', בְּאֵם יִקְבְּלוּ עַל עֲצָמָם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם יוֹם כֶּף וְכֶף, הַכַּח שֶׁל הַתּוֹרָה יוֹצִיאָם מֵהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית שֶׁנִּלְפְדוּ שָׁם; וּמְקַבֵּל אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֲשֶׁר "כֶּף וְכֶף" זֶה ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לַחֲטָף בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְרַג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע הַבוֹעֵר בּוֹ תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט נא.

בְּצִוְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֵאשׁ-חוֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָךְ הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

בְּיַדְאֵי אִם מוֹשֵׁף לָךְ לְלַמֵּד סוּפְרוֹת, תִּלְמַד מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהַר, כִּי

זו עבודה קדושה מאד, וזה גם יביא לך פרנסה בשפע, העקר
תחזק, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט נב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פקודי, ב' דראש-החדש אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל אהובי, ידידי
היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך. ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך מה
שעובר עליך, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנשמע ונתבשר
בשורות משמחות.

תמשיך לחדש חודשין דאורייתא, אשר זה תקון גמור על
הבלבולים שעוברים על האדם.

העקר תדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, כי העקר רק
לחשב ממנו יתברך, כי סוף כל סוף אנחנו חוזרים אליו יתברך,
ועם כל הירידות והנפילות שרק עוברות על בני-אדם, אין עצה
אחרת, רק לברח אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר שם הוא עקר הבית
מנוס שלנו. ולכן הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד
תציר, איך שכל העולם כלו הוא אור אין סוף ברוך הוא, ואתה
עומד בתוך האור, אין עוד טעם והרגש יותר טוב מזה.

ראה לחזק את אנשי שלומנו, ואיש את רעהו לאמר חזק, אשר
אין עוד דבר גדול מזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט נג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אודות להדפיס את ספר "מדרש פנחס", מה טוב ומה נעים,
כי הוא ספר נפלא מאד, הפלא ופלא, וכל שיחה ושיחה מהרב
הקדוש איש האלקי נורא מאד — רבי פנחס מקוריץ זי"ע, מאינה
מאד מאד. וידוע, שרבנו ז"ל הפליג מאד מאד במעלתו, ואמר
שהוא היה חד בדרא, וכן אמר עליו: אשרי העינים שראו את רבי
פנחס זי"ע. וידוע, אשר תלמידו של רבנו ז"ל, הרב הקדוש ר' יודל
ממעדוודיוקא, היה תלמידו של רבי פנחס זי"ע, ועל-כן הוא דבר
גדול מאד להדפיס את הספר, ואני מאמין, שהוצאת את השיחה
הבדוינה אשר היה כתוב שם על רבנו ז"ל, אשר הכל שקר, כי
נסתלק בשנת תקמ"ה, ורבנו ז"ל עדין היה סך הכל בגיל בר-מצוה,
וכבר האריכו בזה הצדיקים, שזרים הכניסו שם מה שרצו וכו'.

אשריך ואשרי חלקך, שאתה מדפיס את הספר הזה, וכוונאי זה
יעשה התעוררות בין נשמות ישראל, ותתחזק מאד, הקדוש-ברוך-
הוא יצליח את דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט נד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר תִּשְׁתַּדֵּל לְהַתְפַּלֵּל בְּכֹל יוֹם בְּמִנְיָן דִּיקָא: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית, שְׁדָבָר זֶה מְסַגֵּל לְפִרְנָסָה וּלְיִרְאָת שָׁמַיִם, וְאֵז הוּא עֵת רְצוֹן גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם, כְּמֵאמָרָם ו"ל (בְּרִכּוֹת ח.): אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעַה שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלֵּלִין; אֲסוּר לְהַחֲסִיר שׁוּם תְּפִלָּה בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן.

וּלְמוֹד תּוֹרָה צְרִיף לְהִיּוֹת בְּכֹל יוֹם חֶק וְלֹא יַעֲבֹר — קִצַּת מְקָרָא, קִצַּת מְשֻׁנָּה, קִצַּת גְּמָרָא, קִצַּת מְדַרְשׁ, קִצַּת שְׁלַחַן עֲרוּף, וְעַל-יְדֵי-זֶה סוּף כָּל סוּף תִּגִּיעַ אֵל מַחוּז חֶפְצְךָ.

אֵין דְּבָר יוֹתֵר גָּדוֹל מִהַפְּצָה, בְּפֶרֶט לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, אֲשֶׁר זֶה עוֹשֶׂה הַתְּעוּרָרוֹת גְּדוֹלָה בֵּין הַחֲלוֹנִים, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְקַרֵּב אֶת כָּלל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְאִם אַתָּה מְרַגֵּשׁ שֶׁקָּשָׁה לְךָ לְצִיאַת בְּכֹל יוֹם, אֲזַ תִּקְבַּע לְךָ פְּעֻמִּים בְּשִׁבּוּעַ לְצִיאַת לְהַפְּצָה, וְשָׂאֵר הַזְּמַן תִּלְמַד, וְאִם קָשָׁה לְךָ בְּפִרְנָסָה, אֲזַ תִּצָּא בְּכֹל יוֹם.

הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל, וְצְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבּוּר שְׂמִיחָה. תִּדְעַ לְךָ, שְׂשִׁמְחָה בְּאֵה לְאָדָם מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי טֹבַע שֶׁל אָדָם, שְׁנִמְשֵׁף אַחַר הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוּת. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִיּוֹנֵי פְּעֻלוֹת שְׂבַע עוֹלָם רַק לְהִיּוֹת שְׂמִחַת, וְאִם תִּהְיֶה שְׂמִחַת, אֲזַ לֹא יִחֲסֹר לְךָ שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדִבּוּר שְׂמִדְּבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט נה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר, תְּלָמִיד יְשִׁיבַת "דְּמָשֶׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שֶׁמִּחֲתָנִי בְּזֶה שְׁאַתָּה
מִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה רַק לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִבְרַח מִלִּיצְנוּת, וְתִשְׁתַּדֵּל
מֵאֵד מֵאֵד לְהִיּוֹת בְּחוֹר רְצִינִי, וְאֵז תִּקְבַּל שֵׁם טוֹב, וְתוּכַל לְהִתְחַתֵּן
מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵינּוֹת, שְׁעַל-יְדֵי-
זֶה הוֹרְגִים אֶת הַיֶּצֶר הָרָע. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֹזֵק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט נו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוֹר ... גֵּרוֹ
יְאִיר, תְּלָמִיד יְשִׁיבַת "דְּמָשֶׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מִכָּל מֵה שְׁקוּרָה בְּבֵית, וּבְפֶרֶט
שְׁאִסוּר לְהִרְהֵר אַחַר דְּרַכֵּי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

יודע מה שהוא עושה, ולפעמים ממה שאדם חושב שזה רע, יצא מזה טוב, כי, חס ושלום, אם נולד בן או בת בעלי מום, זו הקללה הכי גדולה, רחמנא לישזבן, ולכן אסור להרהר אחר דרכי המקום ברוך הוא.

אתה ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליח דרכך תמיד.

מאד מאד שמחתני שלקחת את עצמך בידיך — ללמד בכל יום ח"י פרקים משניות, אשר אין למעלה מזה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתחזיק בזה תמיד, ואז תראה נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

העקר מתי שיהיו לך אילו קשיות וספקות, או איזו מרירות, תברח לך אל ה'הר, ותתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט נז.

בצורת השם יתברך, יום רביעי לסדר פקודי, ב' דראש-חדש אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע, אשר הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ואין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ורק מלבש בלבוש שאנחנו רואים וחושבים, שזה: דומם, צומח, חי, מדבר, אבל באמת הכל זה אלקות ואלקות זה הכל, אנחנו צריכים רק לחפש ולבקש אחר השכל שיש בכל דבר, כמובא בדברי רבנו ז"ל

(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן א'), וְאֵל זֶה אֵי אֶפְשֶׁר לְהַגִּיעַ, אֲלֵא עַל-יַדִּי רְבוּי תִּפְלָה וּבִקְשָׁה, שְׁאֲדָם צְרִיף לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ מִשּׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, אֲפֵלוֹ שְׁנַדְמָה לוֹ שֶׁהִנֵּה הַסּוּף שְׁלוֹ בָּא וְכוּ', אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשּׁוּם דְּבַר, רַק תְּרוֹץ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּתְטִיל בְּהָר, וְתִתְבּוֹדֵד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה גַם בְּרִיא בְּגִשְׁמִיּוֹת — לְשִׁאף אֹוִיר צַח וְזָף, מִכָּל שֶׁכֵּן בְּרוּחָנִיּוֹת, שְׂיִכּוּלִים לְשִׁבְתָּ עַל הָהָר, וְלִהְסַתְּפֵל עַל הַשָּׁמַיִם, וְלִהְתַּחַנֵּן אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ — אֵינן עוֹד טוֹב מְזֶה. אֲשֶׁרנוּ מֵה טוֹב חֻלְקֵנוּ, שְׂזִכְנוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבִּי גְדוּל כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, שְׁגִלָּה לָנוּ עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלָאוֹת כְּאֵלוֹ — אֵיךְ לְהִחְזִיק מִעֲמֵד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִכָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט נח.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֵאשׁ-חֵדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָרַב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנוֹכַח קַבְלָתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רֵאה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי אֵינן זֹו עֲצָה לְפַל כָּל-כֶּף בִּיאוּשׁ וּבִדְכָאוֹן, אֲדַרְבֵּה, רֵאה לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֵז, וְאֲדַרְבֵּה, אֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּעֲלֶה מִפְּעַם לְפַעַם לְתַלְמוּד תּוֹרָה, וְלִבְחֹן אֶת הַיְלָדִים, וְלַעֲזוֹר לָהֶם בְּמֵה שְׂאֵתָה רַק יְכוּל, כִּי אֵתָה כַּח עֲצוּם מְאֹד, רַק נִפְלֵת בְּעֵינֶיךָ, וְאֵתָה לֹא יוֹדַע מַכְתְּבֶךָ.

אֹודוֹת הַתַּלְמוּד-תּוֹרָה בְּטַבְרִיָּה וְכוּ', לְדַעֲתִי, זֹו סֵתָם מִלְכֻדַּת שֶׁל הַסֵּמ"ף-מ"ם, וְהוּא רוֹצֵה לַעֲבֹד עָלֶיךָ, כִּי עוֹד מַעֲט יִהְיֶה רַב שְׂכוּנָה וְהוּא יוֹדַע אֶת זֶה, וְלִכֵּן הוּא מְנַסֶּה לְרַחֵק אוֹתָךְ מֵאֵתָנוּ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קוּוֹנְטֵרַס אַחַד עַל-פִּי סֵדֵר הַקּוּוֹנְטֵרַסִים, וּמִמֵּשׁ תַּחֲיָה אֶת עֲצָמְךָ. וְעַל כָּלֵם — רֵאה לְהִתְבּוֹדֵד

לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֶל הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, זוּ הַצְלָחָה נִצְחִית, הַצְלָחָה כּוֹז, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר
כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט נט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת אָבִיךָ, נְרוֹ יְאִיר וְכוּ', תִּדְעַ, בְּמִצַּב כְּזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה
לְנִסֵּעַ לְאוּמָן. כִּי הוּא צָרִיף לְרַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים מְרַבִּים, עִם כָּל
זֹאת אִם יִהְיֶה לוֹ רְצוֹן לְנִסֵּעַ, אֲשֶׁרִי לוֹ וְאֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ, אֲבָל זוּ אַחֲרֵי־וֹת
גְּדוּלָה, כִּי הוּא צָרִיף רַחֲמֵי שָׁמַיִם.

בְּעֵינַי שְׂאֵתָה רוּצָה לְהַדְפִּיס אֵיזָה חֶלֶק מִסְפָּרֵי שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת
"אֲשֶׁר בְּנַחֵל" — אִין לְמַעֲלָה מְזֵה, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה נִכְתָּב בְּרִצּוֹנוֹת
וּבְכִסּוּפִים שֶׁל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

אוֹדוֹת הַקּוֹל שְׁלָךְ, הִזָּה טוֹב מְאֹד, שְׂתִהְיֶה רְגִיל בְּלַמּוּד
מִשְׁנֵיאוֹת, כִּי כֶּן גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּסִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ג'), אֲשֶׁר
יֵשׁ שֵׁית עֲזָקָאִין בְּקִנְיָה (שֵׁשׁ חֲגוּרוֹת לְקִנְיָה), שְׂמִשָּׁם יוֹצֵא הַקּוֹל, וְאִם
אָדָם זוֹכֶה לְלַמֵּד הַרְבֵּה מִשְׁנֵיאוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֶה לְקִנְיָה דְקַדְשָׁה, וְכֵן
תִּזְכֶּה לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה.

הַעֲקֵר תַּחְזִיק מִעֲמֵד, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁכַּר אוֹתְךָ,
וְאֵז תְּצַלִּיחַ דְּרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט ס.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פקודי, ב' דראש-חדש אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שאל תסתובב בין הבחורים הגדולים, חבל שתאבד את השם הטוב שלך, כי אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא לשדך אותך בקרוב, אבל אם תריב עם כלם, ותנבל את פיך וכו', תקבל שם רע. ומה אתה צריך את זה וכו'?

לך לתפלה בכל יום עם חליפה, ואל תתבייש עם הפאות שלך, זה הגאון שלנו, תתפלל במנין דיקא ובדרך ארץ, ושלא יהיה לך שום עסק עם אף אחד, ובזמן קצר תקנה לעצמך שם טוב, ואז כלם יאהבו אותך. וזכור מה שאני מבקש אותך, ולא תתחרט — לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתצית אותי ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט סא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פקודי, ב' דראש-חדש אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ומאד מאד שמחתי לשמע איך שלקחת את עצמך בידיך, ואתה משמח את עצמך ואת אשתך, ואתה מרבה בלמוד התורה הקדושה, אשר אין ערך אליה.

נא ונא תעשה כל מיני מאמצים שבעולם להיות בשמחה, ושום

דָּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וּתְשַׁמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כִּף אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ראש השנה ו'): אִשָּׁה — בַּעֲלָהּ מְשַׁמְחָה; וְזֶה יְסוּד
גְּדוֹל אֲצֵל רַבֵּנוּ ז"ל לְהִיּוֹת רַק בְּשַׁמְחָה, וּלְשַׁמַּח אֶת אַחֵרִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט סב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד שָׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ אֶת מַתְחַזְקֶת
וּמַחֲזִיקֶת אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תַּחֲזִיקִי אֶת עֲצַמְךָ בְּיַחַד, וּתַחֲזִיקִי אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדְּלִי בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְשַׁמַּח אֶת הַשְּׂכָנוֹת
שֶׁלְּךָ וְאֶת הַחֲבֵרוֹת, וְתִשְׁמַרְנָה מְכֹל רַע, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר
אוֹתָךְ, וְיַעֲמִד תַּמִּיד עַל יְמִינֶךָ.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצַמְךָ לֹדֵר בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, אֲשֶׁר זֶה מְסַגֵּל
לְתַשׁוּבָה, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּיטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עג),
אֲשֶׁר תְּהִלִּים מְסַגֵּל לְתַשׁוּבָה, וּפּוֹתַח אֶת הַשַּׁעַר הַשִּׁיף לְשֶׁרֵשׁ
נִשְׁמָתוֹ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט סג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אֵיךְ
שָׂאתָה זֹכָה לְהִתְחַזֵּק, כִּי זֶה הָעֵקֶר בְּעוֹלָם — לְהִתְחַזֵּק תָּמִיד מִכָּל
מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

כָּל הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל זֶה לְמוּד עֵמֶק עֵמֶק מִי יִמְצְאוּ
בְּהִתְחַזְּקוֹת, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמַתְחַזֵּק בְּכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאִז טוֹב לוֹ
כָּל הַיָּמִים.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר
וְדִבּוּר שְׂמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין
לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט סד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה אִמַּר לְךָ! אֵין לִי מַלִּים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֶסֶד שָׂאתָה
עוֹשֶׂה עִמִּי, שָׂאתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ בְּשִׁבִיל הַדְּפָסֶת וְהַפְּצַת סִפְרֵי
רַבְּנוּ ז"ל, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזָכוֹת זֶה, שְׂיִהְיֶה לְךָ יְלָדִים
טוֹבִים, וְשִׁפְלָם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְיִהְיֶה לְךָ נַחַת מִיְלָדֶיךָ.

אוֹדוֹת הַבַּת, הֵכִי טוֹב שְׂתִלְמַד לְהִיּוֹת מוֹרָה, כִּי זֶה עֲבוּדָה
קְדוֹשָׁה, וְאִם יוֹדְעִים אֶת הָאֲמֵנוֹת, זֶה אֲמֵנוֹת קְלָה וְקְדוֹשָׁה, וְנוֹתְנַת
גַּם סְפוּק, שְׁרוּאִים מֵה שְׁפָעָלוּ, וְאִנִּי מָאד מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂהִיא תְּצַלִּיחַ בְּזֶה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט סה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר! מָאד כּוֹאֵב מַה שֶּׁעוֹבֵר עַל בְּעֵלְךָ וְכוּ', מִצַּד אֶחָד אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין שֶׁהוּא עוֹבֵר עִכְשָׁו מִצָּבִים מָאד מָאד קָשִׁים בְּחַיִּים, וְשֵׁלֵא נִבּוֹא לִידֵי מִצָּב כְּזֶה, שֶׁבֶן צְרִיף לְרֹאוֹת אֵיף שֶׁהָאָבָא שְׁלוֹ גּוֹסֵס, וְלִכֵּן אֵין לוֹ עֲצָה אַחֲרֵת וְכוּ', וְהוּא בּוֹרַח אֶל דְּבָרִים מוֹזְרִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲשַׁתְּדֵל לְכַתֵּב לוֹ, וְתִמְצָאִי פֶה מִכְּתָב בְּעִבּוּרוֹ, אֲבָל לְדַעֲתִי, תִּלְכִּי אִתּוֹ בְּעֵדֵינּוֹת, כִּי לֹא יִכּוֹלִים לְלַקֵּחַ אֶתוֹ בְּכַח.

מַה שְׁיֵישׁ לְךָ לַעֲשׂוֹת, זֶה רַק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי תִפְלָה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי מַה שֶׁתִּפְלָה פּוֹעֵלֶת — שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם אֵינוֹ פּוֹעֵל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט סו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲנִי מָאד מָאד מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, שֶׁאַתָּה צְרִיף לְרֹאוֹת אֶת הָאָבָא כָּל-כָּף חוֹלָה וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי אֵל

תִּשְׁפַח שֵׁישׁ לְךָ אֵשֶׁה וּבַת חַמוּדָה, וְעֹזֶבֶת אוֹתָם לְבַד, וְהִגִּיעַ לְמַצֵּב
 כְּזֶה, שְׂכָבָר אֵין לָהּ פְּרוּטָה לְפָרְטָה, וּבְאֵמַת אָנִי מִבֵּין אוֹתָךְ הֵיטֵב
 הֵיטֵב, כִּי צָר וּמָר לְךָ, שְׁאֵתָה צָרִיךְ לְרֹאוֹת אֶת אָבִיךָ בְּמַצֵּב גּוֹסֵס,
 רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, עִם כָּל זֹאת תִּרְחַם עַל אֲשֶׁתְךָ, וְתַעֲזֹב אֶת כָּל
 הַשְּׁטִיּוֹת וְחִבְרִים רָעִים, אֲשֶׁר הֵם לֹא יָבִיאוּ לְךָ שׁוֹם דְּבָר, וְזִכֹּר דְּבָר
 זֶה, כִּי חִבְרִים יַעֲזֹבוּ אוֹתָךְ לְבִסּוּף, וַיֵּאֲכֹזְבוּ אוֹתָךְ, לֹא-כֵן אֲשֶׁתְךָ,
 וְלִכֵּן אָנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, תִּרְחַם עַל אֲשֶׁתְךָ וְתִחְזֹר לְבֵיתְךָ, וְתַעֲזֹב
 אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

אם תצא בכל יום להפצה, יהיה לך תמיד כסף בפיס, ותהיה
 הכי מצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כַּט סז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאוּ לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם, וּבְכַפְרֵט הֵיכָן שֶׁהִתִּינַקֵּת יִשְׁנָה.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שְׁבַע-עוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
 לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵל תַּפְחָדִי, כִּי אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וַיִּמְתְּקוּ מִכֶּם כָּל
 הַדִּינִים.

רְאֵי אֶת כָּל הַנְּסִים נִגְלִים שְׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 וּבְכַפְרֵט בְּשָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת, וְאֶת צְרִיכָה לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), אֲשֶׁר
 כְּשֶׁאָדָם נוֹתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא

ממשיך על עצמו אור העולם הבא בעולם הזה. ולכן תרגילי את עצמך תמיד לתת תודה והודאה לפניו יתברך, ועל ידי זה תצליחי ברכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט סח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פקודי, ב' דראש-חדש אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואף שעובר עליך עכשו מצב מאד קשה מבית-הספר, כי חסרות כמה מורות, עם כל זאת כבר אמר התנא הקדוש (אבות, פרק ה'): 'לפום צערא אגרא'; הינו כפי הצער שמצטערים — כך הוא השכר, ועל-כן תעשי כל מיני פעלות שבעולם להתחזק, ואז תראי נסים ונפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא. ואני רואה במו עיני איה שמהשמים יעזרו לנו, ויבנו מבנים של קבע, ויהיה לך תלמוד תורה בנוי ובית ספר, ופעוטון וגנים במבנים של קבע, וימי גר אתך בענייתך, ודיקא מי שגר אתנו בעת העניות ודחקות, ודיקא הוא יעזר לנו בעת ההרחבה, יראו עינינו וישמח לבנו, ותגל נפשנו בישועתך.

תחזיקי מעמד, והקדוש-ברוך-הוא ירחיב לך בגשמיות וברוחניות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט סט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי, יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאֵל תִּשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַעֲקָר תִּשְׁמַר אֶת עֲצֻמְךָ מֵעֲבֻרוֹת, כִּי כְּתִיב (מְשָׁלִי כט, ג): "רַעְיָה זֹנוֹת יֵאָבֵד הַזֶּה" וְגו', כָּל מָה שְׁנֹחֵסֵר לְךָ בְּפִרְנָסְתֶךָ — זֶה רַק בְּשָׂבִיל זֶה, וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַתֵּן מִה שְׂיֹתֵר מֵהָר, כְּדֵי שֶׁתַּחֲיֶה חַיִּים שֶׁל קִדְשָׁה וְטְהָרָה, וְתַחֲיֶה דְבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

לְדַעֲתִי, אַתָּה לֹא צָרִיךְ לְפַחַד מֵהַמְתַּחֲרָה, אֲדַרְבֶּה, תִּקְנֶה אֶת הַחֲנוּת, וְתוֹרִיד אֶת הַמְּחִירִים וְכוּ', וְשֶׁהוּא לֹא יִשָּׁבֵר אוֹתְךָ וְכוּ', כְּשֶׁאָדָם יֵשׁ לוֹ אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזוֹ אֵינּוּ צָרִיךְ לְפַחַד מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, וּכְמוֹ שֶׁכְּתוּב (שֵׁם כח, כ): "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרִכּוֹת", עַל-יְדֵי אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁכִים לְאָדָם כָּל מִינֵי בְּרִכּוֹת וְיִשׁוּעוֹת.

אִם תּוֹכֵל לְפַתַּח עוֹד חֲנוּת בְּאֲמֻצַּע הַמֶּרְכָּז — מִה טוֹב וּמֵה גַּעִים.

הַעֲקָר תַּחֲיֶה חֲזָק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִקַּח אֶת רַבְּנוּ ז"ל לְשִׁתְּףָ, וְתַעֲזֹר לְיַדִּידָנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא הַמְּדַפֵּיס אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּדוֹר הַזֶּה, וְאִם אַתָּה יְכוֹל לְקַנּוֹת לוֹ מְכוּנָה חֲדָשָׁה — מִה טוֹב וּמֵה גַּעִים, כִּי זֶה הַבָּאָר אֲשֶׁר מְמַנֶּה יִשְׁקוּ כָּל הַעֲדָרִים, כִּי כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מְחַיִּים אֶת עֲצָמָם מֵהַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים, וְיָבוֹא

אֲשֶׁר כּט ע בְּנַחַל קנט

יוֹם, וְתַתְּגִילָה גְדֻלַּת הַסְּפָרִים הָאֵלֹהִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהָיָה לוֹ חֵלֶק גְּדוֹל בְּנֹה.

גַּא וְנָא תִקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיךָ, וְתִהְיֶה רַק שְׂמִיחַ, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתִרְגֵּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִנְיַח בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, כִּי כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין זֹכֶה לְחַיִּים (מְנַחוֹת מִד.); וְעַל-יְדֵי תְּפִלִּין תִּמְשֹׁךְ עָלֶיךָ דְּבִקּוּת בָּאוּר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. הָעֵקֶר אֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבִמְשַׁפֵּט. אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כִּי יֵשׁ עֲנִין אֲשֶׁר נִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ ט ע

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ר"ב ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! אֲנִי רוֹאֶה שְׂרַק מִהַשָּׁמַיִם יִרְחַמוּ עָלַי, וְאֶפְטֵר מִהֲרָשָׁע מְרָשָׁע הַזֶּה — הַסֵּמ"ך-מ"ם, אֲשֶׁר רוֹדֵף אוֹתִי בְּכָל הַפְּחוֹת, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְבַטַח בְּבִשְׂר וְדָם, כִּי כָּבֵד אֲמוֹר אִמַּר הַנְּבִיא (יִרְמְיָה יז, ה): "אֲרוּר הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם וְשֵׁם בְּשֵׁר וְרַעוּ וּמִן הַיְּנִי"ה יִסוּר לְבוֹ"; אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְּפַלֵּא עָלֶיךָ וְעַל אֲשֶׁתְּךָ, אֵיךְ אַתָּם זֹכִים לְהַדְפִּיס סְפָרִים קְדוֹשִׁים כְּאֵלֹהִים, הַמְּגַלִּים גְּלוּי שְׂכִינָה בְּעוֹלָם, הַמְּמַלְאִים אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ עִם אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרֵיכֶם וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקְכֶם.

גַּא וְנָא אֵל תִּשְׁבְּרוּ מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,

וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, שְׁעוֹד תִּרְאוּ נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקֹר תִּזְכְּרוּ, אֲשֶׁר בְּזָכוֹת שְׂאֲתֶם יִגְעִים וְטוֹרְחִים כָּל-כָּף בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, יִשְׁלַם לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲזָרָה עִם יְלָדִים טוֹבִים, אֲשֶׁר זֶה הַמַּתָּנָה הִכִּי טוֹבָה. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט עא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אֵל תִּבְלַבֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ מִשׁוּם בְּרָיָה שְׂבַעוֹלָם, הַעֲקֹר רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִבְרַח אֵל הָהָר, וְשֵׁם תִּתְבַּוֵּד אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְלָחָה נִצְחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְצָרִיכִים לְצַעַק קוֹלֵי קוֹלוֹת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּדִי שְׂיִטְהַר אֶת לְבָבוֹ מִתְאַוֹת נְאוּף, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְטַהַר אֶת עֲצֻמוֹ מִהַתְאַוָּה הַזֶּה, רַק עַל-יְדֵי צַעֲקָה שְׂצוּעֵקִים לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכִלְנוּ נִגְוָעִים בְּתִתְאַוָּה הַנּוֹרְאָה הַזֶּה. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנִזְכָּה לְצֵאת מִזֶּה, וְאֵז נִהְיָה כְּלִים לְקַבֵּל בָּהֶם אֶת אֹר רַבְּנוּ ו'ל. כִּי זֶה כָּלֵל גְּדוֹל, אָמַר רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לו'), אֲשֶׁר מִי שְׂפָגַם בְּבְרִיתוֹ, קָשָׁה לוֹ לְהַשִּׁיג בְּדְבָרֵי הַצְּדִיק; וְלִכֵּן עָלִינוּ לְצַעַק הַרְבֵּה אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִזְכָּה שְׂיִהְיָה לָנוּ קִדְשַׁת הַמַּחִין, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁיַג רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֶלְקוֹתוֹ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט עב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי, שְׂזַכִּיתֶם לְהִתְקַבֵּץ יַחַד וְלִשְׂמֹחַ יַחַד. וְזוֹ כֹּל שְׂמַחְתִּי, שְׂיִהְיֶה תָּמִיד אֲצִלְכֶם בְּשִׂמְחוֹת, וְכֵן בְּזִכְרוֹת הַשְּׂמֻחוֹת בְּאַמַּת נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֲצִלְכֶם בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׂמְחוֹת. וְאֶסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׂוֹם פָּנִים וְאִפֶּן, כִּי לִפְעָמִים זֶה לֹוֹקֵחַ זְמַן, אֲבָל סוֹף כֹּל סוֹף זֶה מְשֻׁתְּלָם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁלֵּם לְכָל אֶחָד כְּפִי שְׂכָרוֹ.

מְאֹד מְאֹד רְצִינְתִּי שְׂתַעֲשִׂי תַעֲמוּלָה בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַצְּעִירוֹת, שְׂתִּשְׁרַפְּנָה אוֹ תִזְרַקְנָה אֶת הַחֲצָאִיוֹת אֲשֶׁר הֵן לֹא צְנוּעוֹת, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל זֶה, וְכֵן אֲנִי רוֹצֵה שְׂתִּלַּכְנָה בְּצַנִּיעוֹת הַכִּי גְדוּלָה, וְזוֹ תִהְיֶה לָךְ מִצְנָה גְדוּלָה — לְעוֹרֵר וְלְעוֹדֵד אֶת הַנָּשִׁים הַצְּעִירוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט עג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לִשְׁמַע שְׂהַמְדִּירְשָׁה עוֹבְדָת, תִּהְיֶה לְאֵל, וּמְצַטְרָפוֹת נָשִׁים, הַעֲקָר שְׂתִּבְאָנָה

מה שיותר נשים, ואני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנוכל לקדש שם שמים ברכים.

נא ונא תעוררי את כל נשות אנשי שלומנו בלי יוצא מן הפלל, שישתדלו לבוא בליל ראשון אל הדרשה, כי יש לי דברים נחוצים לדבר. ראי לחזק ולעודד את הנשים הצעירות, שתזקנה לפח האשפה או תשרפנה את הבגדים שאינם צנועים, כי אני מאד מקפיד, שלא תלכנה עם שמלות או תצאיות צמודות, כי זה שקוץ ותעוב וזהום, אפנת הגויים.

נא ונא ראי שעוד נשים מנשות אנשי שלומנו תדברנה בכל יום, וכך יבגס בהן בטחון עצמי וחשק להמשיך לבוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו ברככם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט עד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פקודי, ב' אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאת מתחזקת, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתמיד תהיי חזקה באמונה פשוטה בו יתברך, כי אין לנו בזה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, ואשרי מי שמחזיק מעמד, כי בזה העולם עובר על כל אחד ואחד משברים וגלים, ואשרי מי שמחזיק מעמד ואינו נשבר.

נא ונא לראות לדבר בכל יום אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר אין עוד טוב מזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט עה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פקודי, ב' אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד אבקש אותך, שלא תעשני! כי זו פריצות מאד מאד גדולה, ואין הקדוש-ברוך-הוא מוחל על זה, כי אשה המעשנת זה נורא ואים, ומה אם על גבר הזהיר רבנו ז"ל כל-כף שלא לעשן, על אחת כמה וכמה אשה, שבנדאי אסור לה לעשן, כי זה סימן שהיא אשה פרוצה, חלילה וחס. ולכן אני מאד מבקש אותך, שמהיום והלאה לא תעשני! כי זהו עון חמור מאד.

ראי לחשב על התכלית הנצחית, סוף כל סוף יבוא היום, שנצטרך לצאת מזה העולם, ולא יועיל שום דבר. ולכן תעשי כל מה שבדיןך להתנהג בצניעות גדולה, אשר זה עקר השבח של בת ישראל, שמתנהגת בצניעות, ואין יותר טוב מצניעות.

ראי להרגיל את עצמך לדבר הרבה אל הקדוש-ברוך-הוא, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שנשמע ונתפטר אצלך בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראי לכתב לי מכתב, וממש תחייני.

כט עו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פקודי, ג' אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל אהובי, ידידי ותלמידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

ראה להתחזק בכל מיני אַפְּנִים שְׁבַע־עוֹלָם, וְתִקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמֵחָה הִיא הַחֲסוּן נֶגֶד כָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים, הַמְרִירוֹת וְהַתְּאוּוֹת שְׂמֵת־לִבָּשִׁים בְּאָדָם. וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִמָּן קסט): כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אִזּוּ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעֲצֻמוֹ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִפְּגָם הַבְּרִית. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע־עוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וּבִפְרָט בְּשִׁבְתַּת הַזֶּהֱיָנוּ רַבְּנוּ ו"ל מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִמָּן יז); כִּי בְּשִׁבְתַּת אִזּוּ הוּא דְבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה. וּבְאֵמֶת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא בְּרַאשִׁית): עֲדִיף כְּבוֹד שִׁבְתַּת מְאֻלָּף תַּעֲנִיּוֹת; אָדָם שֶׁחָטָא, צָרִיךְ הַרְבֵּה לְהִתְעַנּוֹת, וְמִי יֵשׁ לוֹ הַכֹּחַ לְהִתְעַנּוֹת? בְּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה — לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וּלְכַבֵּד אֶת הַשְּׂבִיבָה, וְזֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל כְּסוּפֵינוּ, שְׁנֹזְפָה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, תִּתְפַּלֵּל בְּיַחַד עִם הָאֲבָרְכִים, וְעַל־כָּל־פְּנִים תִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבָר גְּדוֹל מִזֶּה, אֲפִלוּ בְּשִׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, וּמִכָּל שֶׁפֶן וְכָל שֶׁפֶן בְּשִׁבְתַּת־קֹדֶשׁ, שְׂאִז צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן דִּיקָא, וְלִבְּא לְבֵית־הַכְּנֶסֶת וּלְהִתְפַּלֵּל.

נָא וְנָא הַרְגֵל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵד־בְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַשִּׁיחָה בִּינְךָ לְבֵין קוֹנֵךְ, הֵייתָ עוֹסֵק בְּזֶה כָּל יוֹם וְיוֹם, וּמְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲפִלוּ מְעַט דְּמְעַט, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִלְּדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֻזַּק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוּרִים בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, אֲפִלוּ מְעַט דְּמְעַט, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מַה שְׂיִשְׂאָר מִמֶּךָ. אֲנִי מְאֹד מִקְוֶה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁכַבֵּר תְּנֻכָּה לְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְתִסְתַּכַּל אִיךָ שְׁהֵימִים פּוֹרְחִים, הִנֵּה לְמַדְתָּ אֲצִלִי, וְהִנֵּה הַתְּחַתְּנָת וְהַקְּמַת מִשְׁפָּחָה, וְמַה יִּהְיֶה?! וְלִכֵּן רְאֵה לְיִשֵּׁב אֶת

עֲצָמָךְ הַיָּטֵב, וְעַל-יְדֵי יָשׁוּב הַדַּעַת תּוּכַל לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת
וְהַעֲכֹבִים שֶׁמִתְפַּשְׁטִים עָלֶיךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁסוּף כָּל סוּף אִם תִּצִּית אוֹתִי, לֹא תִתְחַרַּט — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא
בְּעוֹלָם הַבָּא, וּבִפְרָט בְּזֶה שֶׁתִּדְקֹדֵק לְלַכֵּת לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, עָרֵב
וּבָקֵר וְצָהָרִים, עַל זֶה לֹא תִתְחַרַּט — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמְכַל שְׁפָן
לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

אֲנִי מְאֹד רְצִיתִי, שֶׁתִּתְאַחַד עִם אֱלוֹי הַחֲבָרִים שֶׁלְמַדְתָּ אֹתָם
אֲצִלִּי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ בְּעַדְךָ, שֶׁתִּצְלִיחַ דְרָכְךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַכָּפַל הַדָּבָר, רְאֵה לְשַׁמַּח אֶת עֲצָמָךְ, וְאַל תִּשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר
שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב
אוֹתְךָ, וְרוֹצֵה לְשַׁמַּע אֶת קוֹלְךָ, צְרִיכִים רַק לִפְתּוֹחַ אֶת הַפֶּה, וּלְדַבֵּר
אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדְבֹר זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית,
הַצְּלָחָה כְּזוֹ שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט עַז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת פְּקוּדֵי, ג' אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וְהִנְנִי מְבַרֵךְ אֶתְכֶם בְּכַרְפַּת "מִזְל־
טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדַת בְּנֹכֶם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכְּרוּ
לְהַכְנִיסוּ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ, וְתִרְוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְמַנּוּ
וּמְכַל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם.

אוֹדוֹת מוֹהֵל, תִּקְחוּ אֶת ר' ... גְּרוּ יְאִיר.

ואודות השם, טוב ששם הצדיק יסתובב תמיד בביתכם.

העקר תתחזקו יחד, ותכבדו אחד את השני, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שגשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

ראוי לכם להודות ולהלל ולשבח את הבורא יתברך שמו על כל החסד חנם שעשה עמכם, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ויאיר עליכם הטוב הגנוז והצפון.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כט עח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פקודי, ג' אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי אתה צריך לדעת, אשר כף הולך החיים, הנה אדם בוער אל הקדוש-ברוך-הוא, והנה אדם נופל בדעתו, ונחלש מאד, עד שנופל לעמקא דתהומא רבא וכו'. והעקר בזה העולם — להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר, כי אין זו יעצה להשבר מפל דבר. אדרבה, גדלות האדם, שאפלו עוברים עליו כל מיני משברים וגלים, שבוער בו יצרו בתאות נאוף, אף-על-פי-כן הוא בא ובורח אל הקדוש-ברוך-הוא, וצועק אליו: "אנא, אבי שבשמים! בוערת בי תאות נאוף, בוערות בי כל מיני תאוות רעות והסתכליות רעות, נכשלתי כבר במה שנכשלתי, ועדין עובר עלי מה שעובר, וקשה וכבד עלי לצאת מפל זה, אנא רחם עלי, וחסני וענני ושמע בתפלתי, שאזכה לצאת מהפח יקוש הזה שנפלתי אליו". ואז אם תהיה חזק בזה, לדבר אל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, לֹא תִזוּז מִשֵּׁם, עַד שֶׁתִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְדוּלָה מִן הַשָּׁמַיִם.

וְלִכֵּן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאַנִּי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁסּוּף פֶּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב.

הַעֲקֵר רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד, וְתִלְמַד הַרְבֵּה בְּשִׂאלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשְׁךָ, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר מֵה שְׂעוּבֵר, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּחְזִיק מֵעַמֵּד וְאִינוּ נִשְׁבֵּר, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהַשְׁבֵּר, צְרִיכִים רַק לְהִתְפַּלֵּל אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַק לְשַׁמַּח אֶת עֲצָמוֹ, וְזֶה הִיסוּד בְּחַיֵּינוּ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנִּים בְּלִבּוֹ דְּבוּרִים אֱלֹהִים, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט עֵט.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, ג' אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחְתִּי לְשִׁמְעַ, שֶׁיִּצְאָת לְהַפְּצָה מְרַכְּזָת בְּעֵבוּר בְּנִין בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְלִשְׁלֹם אֶת הַחֻבוֹת שְׁלִי, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵתָה אַף פַּעַם לֹא תִהְיֶה בְּחֻבוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְשַׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ מִכָּל מַה שְׂעוּבֵר עָלֶיךָ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צְרוּת וְיִסוּרִים, קִטְנוֹת וּמְכַאוּבִים וּחְלִישוֹת הַדַּעַת, כִּי אֵין יוֹם שֶׁאֵין קָלְלָתוֹ מְרַבָּה מִחֲבָרוֹ, וְעַקֵּר הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל הוּא רַק — אִיךָ לְהִתְחַזֵּק וּלְהִחְזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהַשְׁבֵּר, וְאֵל זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי שְׂדָנִים אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי אֵין זֶה חֲכָמָה לְמַצָּא בְּעֲצָמוֹ תְּמִיד אֶת הָרַע וְלְהַשְׁבֵּר, וְלִכֵּן רְאֵה לְשַׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ, וְלְמַצָּא בְּעֲצָמְךָ נִקְדוּת טוֹבוֹת, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רַכב), וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְךָ

הִזָּה — לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד לְכַף זְכוּת, שְׁאֵז יָאִיר עָלָיו מְלֶךְ
הַכְּבוֹד בְּעֲצָמוֹ, שְׁיִמְצָא אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתוֹכוֹ.

נָא וְנָא הֲרַגְל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה גְּצִיחִית, הַצְּלָחָה
כְּזוֹ, שְׁאִין לְתָאר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְתִאֲמִין לִי, שְׁאֵם הַדְּבָר הִזָּה הִיָּה
מִתְגַּלָּה בְּעוֹלָם, מִזְמַן הֵייוֹ נִגְאָלִים, אֶלֶּא הַסֵּמִיךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל
מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְכַסוֹת וְלַהֲעֵלִים וְלַהֲסַתִּיר אֶת רַבְּנוּ ז"ל,
וְאֶפְלוּ כְּשִׁפְכָר מִתְגַּלָּה רַבְּנוּ ז"ל קָצַת וְכוּ', עַל-כָּל-פָּנִים אֶת הָעֵנִין
שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת הוּא מַעֲלִים וּמְסַתִּיר, כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׁכֻשְׁבָר
יִשְׂרָאֵל יָבוֹא אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִדְבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
אִין לוֹ כְּבָר מַה לַּעֲשׂוֹת עִם הָאָדָם הִזָּה. וְלִכְּנֹן רָאָה לְהִיּוֹת פִּקְחָה,
וְתִדְבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּעֵקֶשׁ שְׁנוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים
נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט פ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, ג' אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׁיִצְאָת לְהַפְּצָה מְרַכְּזוֹת עִבוּר בְּנִין
בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ וְהַחֻבוֹת שְׁלִי, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֵף פַּעַם לֹא
יְהִיוּ לְךָ חוֹבוֹת.

רְאִי לְהַתְּחַזֵּק בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְאֵת צְרִיכָה לְהַחֲזִיק מִעֲמֹד, וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל
אֲדוּנָנוּ, וּבְיָדָי סוּף כָּל סוּף תִּרְאִי נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקֹר תִּתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, כִּי אֵין עוֹד טוֹב כְּמוֹ סְבָלָנוֹת,
כִּי מִי שְׁסוֹבֵל הַכֹּל — עוֹבֵר אֶת הַכֹּל בְּקָלוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט פֶּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי פְקוּדֵי, ג' אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, תִּרְאֶה לַעֲשׂוֹת כָּל מֵה שְׁבִיכְלָתְךָ לְגַמֹּר עִם הַמְהַנְדָּס, כִּי
עֲכָשׁוּ דִיקָא בַּחֲדָשׁ הַזֶּה, חֲדָשׁ אֲדָר, הוּא חֲדָשׁ מְצַלַּח מְאֹד, וְהַיּוֹת
שְׁצָרִיכִים שְׁשִׁים יוֹם, עֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן הַכִּי טוֹב, כִּי פֹה יִהְיֶה הַרְבֵּה
דְּבָרִים בְּלִתֵּי צְפוּיִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן הַכִּי טוֹב שֶׁהוּא יִכְנִיס אֶת זֶה
לְפָרְסוּם עֲכָשׁוּ, וְאִךְ אֶחָד לֹא יֵשִׁים לֵב, מִכָּל הַחֲדָשׁוֹת שְׁצָצִים כָּל
יוֹם, שְׁמוּצָאִים וְתוֹפְרִים תִּיקִים עַל רֵאשֵׁי וְחֲבָרֵי הַכְּנֶסֶת וְכוּ' וְכוּ',
וְכֹל אֶחָד יִהְיֶה עֶסוּק עִם עֲצָמוֹ, וְכֵן הַבְּקוֹר הַרַע, שְׁזֶה יוֹרִיד אֶת
הָעֵינַן מֵאֲתָנּוּ, וְלִכֵּן הַכִּי טוֹב כְּבָר לְפָרְסֵם, וְתוֹרֵז אֶת זֶה מְאֹד מְאֹד,
כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְהַתְחִיל הַשָּׁנָה לְבָנוֹת אֶת בֵּית־הַכְּנֶסֶת, וּבְזֶה תְּלוּיָהּ
גְּאֻלְתָּנוּ, "יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ".

בְּעֵינַי הַחֲתָנָה שְׁדַבֵּר אִתְּךָ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, הַלְוֵאִי שְׁנוּכַל לְסִדְרֵי
אֶת זֶה גַם פֹּה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוּמָנוּ, כִּי פֹה בְּאַרְצוֹת־הַבְּרִית כָּל חֲתָנָה
בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, בְּאִים שְׁעָה אַחַת קֹדֶם הָאֶכֶל, כְּדִי לְשַׂמַּח חֲתָן
וְכִלְיָהּ, וְכִךְ חוֹסְכִים לָהֶם הוּן תּוֹעֲפוֹת, וּבַכְּפֶרֶט שְׁאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתִּקְּוִים הַבְּרָכָה שְׁבִרְכָתִי אוֹתָם, שְׁבִכָּל לִילָה תִּהְיֶה
חֲתָנָה, אִיךְ יוֹכְלוּ לַעֲמֹד בְּזֶה?! עִם כָּל זֹאת אֲנִי מוֹסֵר אֶת הַבְּחִירָה
בְּיַדְכֶם.

אוֹדוֹת ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְדַעֲתִי, תַּעֲזוּב אוֹתוֹ, כִּי הוּא מְמַרְמֵר,

וְחוֹשֵׁב שֶׁהוֹצִיאוּ מִמֶּנּוּ מוֹצֵץ שֶׁל זָהָב, וּבְאֵמַת אֲנִי לֹא רוֹאֶה אֶת
הַמַּעֲלָה לְהִיּוֹת בֶּלֶן בְּעֵבֹר חֲמֵשׁ-מֵאוֹת ש"ח לְחֹדֶשׁ, וְעוֹד שֶׁיִּקְבֹּל
קַתוֹנוֹת שֶׁל בּוֹז וְכו', עִם כָּל זֹאת הֵייתִי אוֹמֵר לָךְ — תַּעֲזֹב אוֹתוֹ,
לִי אִישִׁית אֵין שׁוֹם חֲשֻׁבוֹנוֹת אִתּוֹ, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה הוּא מְדַבֵּר.

אוֹדוֹת שֶׁלֹּא קָרְאוּ אוֹתָךְ לְלִנְיָה שֶׁל הַסֵּבֵא וְכו', כִּפִּי שֶׁאֲנִי רוֹאֶה
מַה שֶׁאַתָּה מְסַרְתָּ אֶת נַפְשְׁךָ בְּעֵבֹרֶם, וּלְבִסּוֹף לֹא יְכוּלִים לְהוֹדִיעַ
לָךְ.

פֶּה תִקְבֹּל אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁלֹּאט לֹאט אוֹכֵל לְשֵׁלֶם אֶת כָּל הַחֻבוֹת, וְאוֹכֵל כֶּבֶד לְבָנוֹת
אֶת בֵּית-הַמְדָרֶשׁ.

אֵיזוֹ דָרֶךְ יְכוּלָה לְהִיּוֹת, שֶׁיָּבֹא הַכֶּסֶף אֵלַי מ... כִּי אֲנִי עֹכָשׁ
דְּחוּק מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם...

כַּט פֶּב.

בְּעִזְזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, ד' אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אֶהוּבֵי, יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ. וְתַכְּף-וּמְיָד בְּיוֹם רֵאשׁוֹן פְּתַבְתִּי לָךְ,
וְהֵייתִי מוֹעֲזָעַת אִיךָ יַעֲשׂוּ לָךְ כָּכָה הַמְשַׁפָּחָה, לֹא לְהוֹדִיעַ לָךְ
שֶׁהִסְבַּתָּא נַפְטָרָה, זוֹ בּוֹשָׁה גְדוּלָה מִצָּדָם, אִיךָ מַה לַעֲשׂוֹת? אֵי אֶפְשָׁר
לְיִשָּׂר אֶת כָּל הַמַּחֲזוֹת וְכו'.

כֶּבֶד הַכִּנְתִּי לָךְ מְכַתֵּב בְּעָרֵב שֶׁבֵּת, אִיךָ שׁוֹם טְלַפּוֹן לֹא עָבַר לֹא
אַצְלָךְ, לֹא אֶצֶל ... וְכו'. וּפֹה תִקְבֹּל אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים.

מַה אֵמַר לָךְ! צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק, זֶה מִכְּבוֹד אִם לְשֹׁמֵר שָׁנָה שֶׁל
אַבְלוֹת וְכו', הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְבֶּה אֶת הַשְּׂמֻחוֹת אֶצְלָכֶם תָּמִיד.

בַּעֲנֵן הַשְּׂמֵחוֹת וְכוּ', לְדַעֲתִי, זֶה רְעִיוֹן טוֹב, כִּי כָּךְ אֲנֹשִׁי
שְׁלוֹמִנוּ יוֹכְלוּ לְחַסֵּף הַרְבֵּה, כִּי בַּעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, תִּהְיֶה כָּל לִילָה
שְׂמֵחָה, וְאִיךָ יוֹכְלוּ לַעֲמֹד בְּזֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׂבוּעַ טוֹב...

כט פג.

בַּעֲזָרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר פְּקוּדֵי, ד' אָדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיוֹת אֲנֹשִׁי
שְׁלוֹמִנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבִנְאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

הִנֵּה אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים לְשָׂבוּעַ חָדָשׁ, שָׂבוּעַ שְׁעָדִין עוֹד לֹא הָיָה
בַּעוֹלָם, וְשָׂבוּעַ שְׁיַעֲבֹר, וּכְבָר לֹא יִהְיֶה בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד
מִבְקֵשׁ מֵאֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, שְׂמָעוּ נָא אֵלַי, וְיִשְׁמַע אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

רְאוּ לְנֹצֵל אֶת הַשָּׂבוּעַ הַזֶּה, שָׂבוּעַ לִפְנֵי פּוּרִים, רְאוּ לְרִקְדַּת בְּכָל
יוֹם וְיוֹם, וְלִשְׂמֵחַ מְאֹד מְאֹד, כִּדְרֵי שְׂנוּזָכָה לְהַמְתִּיק אֶת הַדִּינִים
שְׂמַחֲכִים עַל עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הַרְבֵּה, בְּשָׂבוּעַ הַבֹּא אִמּוֹר לְהִיּוֹת
דְּבָרִים נוֹרְאִים, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרְאוֹת לְהַמְתִּיק אֶת הַדִּינִים, שְׁלֹא
יֵצֵא שׁוֹם רַע מִזֶּה לְעַם יִשְׂרָאֵל. וְלִכֵּן רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד
עַל הַמְתַּקַּת הַדִּינִים, עַל-יְדֵי רְקוּדִין וְהַמְחָאֵת כַּף אֶל כַּף. וְלִכֵּן אֲנִי
מִבְקֵשׁ אֶת כָּל אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, שֶׁהַשָּׂבוּעַ יִשְׁתַּדְּלוּ
מְאֹד מְאֹד הֵן בְּשְׂמֵחָה וְרְקוּדִין, וְהֵן בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה,
לְגַלוֹת אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בַּעוֹלָם, שֶׁהוּא אוֹר אֲמוּנָה, כִּי עַם יִשְׂרָאֵל
צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, שְׁלֹא יִתְפָּסוּ בְּרֶשֶׁת שֶׁל רוּמֵי וְכוּ', כִּי
הָעַרְב־רַב יִרְאוּ אֶת זֶה בְּכָלֵי הַתְּקַשְׁרֹת, וְיִהְיֶה פְּשׁוּט רַחֲמָנוּת עַל
נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂמֵתְקוּ הַדִּינִים מֵעַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁתִּתְגַּלֶּה הָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲנַחְנוּ

צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם, על-ידי הפצת מעינות החכמה חוצה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיתקיים מאמרם ז"ל (ילקוט עובדיה, רמז תקמט): אוי למלכות רביעית, שהקדוש-ברוך-הוא נוקם בעצמו ממנה, הינו מפלטה של רומי תהיה דיקא על-ידי הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ואנחנו צריכים רק לבקש מהקדוש-ברוך-הוא, שכבר יחוס וירחם על עם ישראל, ויבטל את קלפת טמאת העבודה זרה של רמי, ושלא תגיע לארצנו הקדושה, ושעם ישראל לא ילכדו במלכדת שלהם של "מסע הצלב", ורחמנא לישזבן. ואמרו חכמינו הקדושים (מדרש אגדה): כל המופתים שעשה הקדוש-ברוך-הוא במצרים, כמו-כן יעשה באדם לעתיד לבוא, פשיצאו ישראל מן הגלות בימות המשיח, מי יתן, שכבר נזכה עכשו לכל זה.

המאחל לכם שבוע טוב...

מאד מאד אבקש את כל אחד מאנשי שלומנו, שיעזרר את אשתו שתבוא בליל ראשון אל השעור בשעה תשע ורבע בדיוק, כי יש לי הרבה דברים נחוצים לדבר אתן, ובפרט עכשו קדם פורים.

כט פד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר פקודי, ד' אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך. אל תדאגי! הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שההריון יעבר בקלות ותולידי בקלות, רק תהיי רגילה להגיד הרבה שמות הצדיקים, שזה מסגל לכל הישועות, והקדוש-ברוך-הוא ימתיק ממך את כל הדינים, ונשמע ונתבשר אצלכם רק בשורות משמחות.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט פה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, ד' אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַשְּׂדוּף, רְאֵה לְשֹׁמֵר מְאֹד לֹא לִפְלַ בְּפֶתַח, וְאֵל תִּתְחַיֵּב
דְּבַר שְׂאֵתָה לֹא יְכוּל לְעַמֵּד בְּזֶה, אִם יְכוּלִים לְהִסְתַּדֵּר בְּלִי הַתְחַיְבוֹת
— מַה טוֹב וּמַה נְעִים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲזַכֶּה לְשֹׁמֵעַ
הַשָּׁנָה בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת אֶצְלֶךָ, שְׁשֻׁלְשָׁה יְלָדִים שְׁלֶךָ יִתְחַתְּנוּ בְּסִימָן
טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב.

הַעֲקָר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִחַזַּק אֶת
הַיְלָדִים שְׁלֹא יִדָּאֲגוּ, שֶׁהַשָּׁנָה הַזֹּאת שְׁלֵשָׁתָם יִתְחַתְּנוּ, רַק לְהִתְחַזֵּק, וְאִזּוֹ
יִרְאוּ נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט פו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, ה' בְּאֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּלִלְיוֹת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר
בְּרִסְלָב", הַזֵּה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיִּצְלִלֵן מִכָּל

צָרָה וְצוּקָה, מְפַל נִגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהִצִּילָהּ בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיהֶן, אָמֵן.

חסדי השם יתברך, שאנחנו זוכים בזה העולם עוד לילה אחד לדבר מרבנו ז"ל, וזו צריכה להיות לנו השמחה הכי גדולה, שאנו מתקבצים יחד לכל הפחות פעם בשבוע, לדבר מעצות רבנו ז"ל, אשר אין עוד זכות גדולה יותר מזו, כי כל זמן שאנו מלבשים בלבוש גשמי וחקרי, אין לנו משג מה הענין של ההתקרבות אל רבנו ז"ל ולהיות מקרב אליו ז"ל, לכל הפחות פעם בשבוע לדבר שעה אחת מרבנו ז"ל. ואומר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות צדיק, סימן נה): טוב לבלות זמן רב בשביל שעה אחת שיתקרב אל הצדיק; וכן אומר רבנו ז"ל (שם, סימן נג): קרבת הצדיקים טוב בעולם הזה ובעולם הבא; כשאדם מקרב אל הצדיק, טוב לו בזה ובבא. וכן אומר (שם, סימן): המקרבים שיש לצדיק בחייו, הם יהיו מקרבים במותו. אם אנו עתה נתקרב לרבנו ז"ל, אם אנו עתה נצית את רבנו ז"ל, אם אנו עתה נשמע בקול רבנו ז"ל, נזכה לארץ ימים ושנים טובות, שכשנצא מזה העולם, נפגס להיכל רבנו ז"ל.

ידוע, שמוהרנ"ת ז"ל נסתלק בערב שבת, פרשת ויגש, שנת תר"ה, והיה שעתיים לפני הזמן, ויכלו לעשות את הקבורה קדם כניסת שבת, כי ברסלב זו עירה קטנה, ומהעירה עד בית העלמין זה כעשר דקות הליכה. אבל שמעו ממוהרנ"ת ז"ל שאמר, שרוצה להיות עוד לילה אחד בזה העולם לפני שקוברים אותו, ועל-פן השאירוהו כן בשבת, והשכיבוהו על הארץ בחדר אחד, ובחדר שני התפללו אנשי שלומנו, ובמוצאי שבת היתה הלוייה, גדולה מאד, שבאו אנשים, נשים וטף והספידוהו ובכו מאד; כי קדם לכן, כל העיר דברו עליו כל דבר אסור, מוהרנ"ת ז"ל בחיים חיותו סבל עלבונות, שפיכות דמים גם מאנשי שלומנו, ומכל שכן מבחוץ, שדברו עליו כל דבר אסור, רחמנא לצלן, אבל בעת הלוייה נכנס לכלם הרהור תשובה: "מה רצינו מאדם זה?! מה עשה לנו וכו'?! ו"באו ללוותו. מברסלב עד אומן זהו יותר ממאה וחמשים

קילומטרים, מרחק של פשעה וחצי עד שעתים נסיעה ברכב, ובעגלה וסוסים אורך יום תמים של נסיעה. ומוהרנ"ת ז"ל נסתלק בערב שבת, ולא היתה שום אפשרות להודיע לאומן שנסתלק. בשבת בבקר, נכנס לבית הכנסת ר' נפתלי, תלמיד רבנו ז"ל, שהיה חבר של מוהרנ"ת ז"ל וגר באומן, ואמר, שחושב שמוהרנ"ת ז"ל נסתלק. ושאלוהו: "מאין אתה יודע?" ואמר: "ראיתי בחלום, שמוהרנ"ת ז"ל רץ, שאלתי: 'להיכן אתה רץ?' וענה לי: 'אני — ישר אל רבנו ז"ל'". ואמרו על זה אנשי שלומנו, אשר רק מוהרנ"ת ז"ל יכול היה לומר: "אני — ישר אל רבנו ז"ל", כי מוהרנ"ת ז"ל חשב תמיד כל היום מרבנו ז"ל, ומה אפשר לעשות בעבור רבנו ז"ל, וחזק ועודד אנשים וכו', ולכן יכול היה לומר: "אני — ישר לרבנו ז"ל". כי כן כתוב בזהר: מה שאדם חושב ביום, בשבוע, בחדש, בשנה וכו' וכו', כמו־כן יחשב אחר ההסתלקות; אם אדם חושב כל חייו רק מהקדוש־ברוך־הוא, רק לעשות טובות לבריות, רק להתנהג בצניעות ובדרך ארץ, כמו־כן יהיה בעולם הבא, אבל אם, חס ושלום, אדם מציק ומצר לשני, ומטעה את עצמו ואת אחרים, כך יהיה שרוי בעולם התמורות בעולם הבא, שיעשו ממנו כל מיני צחוק, ויהיה מסכן גדול.

ולכן עלינו לשבח לאדון הכל, שאנו זוכים עכשו לרבע שעה, לחצי שעה וכו', כפי שיאפשר לנו הזמן, להתקבץ יחד, ולדבר דברי רבנו ז"ל, ולהתחזק זה עם זה, ובפרט שעכשו נכנס ההלוא של משה רבנו: ז' באדר; פידוע, יום פטירתו של משה רבנו נעשה ליום תפלה לעם ישראל. נשאלת השאלה: מדוע אצל משה רבנו ביום ההלוא שלו עושים יום תפלה עולמי, זהו יום שכל החברא קדישא בעולם עושים התקבציות ומתאספים ביחד, ודורשים דברי כפושין וחוזרים בתשובה, ובהלוא של רבי שמעון בר יוחאי, זהו יום שמחה, ושמחים ורוקדים, ומדליקים מדורות וכו'? אלא חכמינו הקדושים אומרים: משה היה מתקן לגואל, משה רבנו מאז שנולד, רצה הקדוש־ברוך־הוא שהוא יהיה גואל, והוא יגאל את עם ישראל. וכן אומרים (פסיקתא רבתי, שובה ישראל ג'): מדר הקדוש־

בְּרוּךְ-הוּא אֶת כָּל בְּנֵי-אָדָם, וְלֹא מֵצָא אָדָם נֹאֵה שְׂיִצְאוּ יִשְׂרָאֵל עַל יָדוֹ, אֲלֹא מֹשֶׁה רַבְּנוֹ. וְכָתוּב בְּזֵהָר (תְּקוּנַי זֵהָר קִיב.) עַל הַפְּסוּק (קִהְלַת א, ט): מִ'ה שְׂהָיָה ה'וּא שְׂהָיָה — דָּא מ'שְׂה' מֹשֶׁה רַבְּנוֹ הוּא הָיָה וְהוּא יָהִי; הוּא הָיָה הַגּוֹאֵל הָרָאשׁוֹן, וְהוּא יָהִי הַגּוֹאֵל הָאַחֲרוֹן, וְזֵהוּ רָאשֵׁי תְבוֹת מֹשֶׁה: מִ'ה שְׂהָיָה ה'וּא שְׂהָיָה.

נִתְבוּנָן נָא מָה הָיְתָה גְדֻלְתּוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוֹ, בְּמָה הִשְׁתַּבַּח יוֹתֵר מֵהַכֹּל? בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל שָׁבוּ. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְנַחוֹת סה:): מֹשֶׁה רַבְּנוֹ אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל הָיָה. מֹשֶׁה רַבְּנוֹ, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ז), בִּקְשׁ שְׁלֹא תִשְׂרָה שְׂכִינָה עַל אַמּוֹת הָעוֹלָם, וְנִתֵּן לוֹ. הֵינּוּ שֶׁבִקְשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׁאֵמּוֹת הָעוֹלָם הוֹרְגִים, שׁוֹחֲטִים, צוֹלְבִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, אֲזִי שֶׁהִשְׂכִּינָה לֹא תִשְׂרָה בֵּינֵיהֶם. מָהִי שְׂכִינָה? גְלוּי אַמּוֹנָה, לְזֻכּוֹת לְרֵאוֹת אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֵינֵים, לְזֻכּוֹת לְהַרְגִישׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה רַק יְהוּדִי, גּוֹי אֵינּוּ מְסַגֵּל לְהַבִּין דְּבַר זֶה, יֵשׁ לוֹ קִשְׁיוֹת, וְכִיצַד גַּם יִבִּין אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! אֵין לוֹ מִצְוָה אַחַת וְכוּ'. וְלָכֵן עָשׂוּ לְעַצְמָם הַגּוֹיִים אֲלִיל, עֲבוּדָה זָרָה, כָּל אִמָּה וְאִמָּה עֲבוּדָה זָרָה שְׁלָהֶם. הַנוֹצְרִים, הַיִּשְׁמַעְעָאִים וְכוּ', אֵינִם מְסַגְּלִים לְקַלֵּט אַמּוֹנָה. וְלִדְאָבוּנֵנוּ הָרַב, אֵלּוֹ שֶׁהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַגּוֹיִים, גַּם לָהֶם אֵין אַמּוֹנָה. וְלָכֵן אָנוּ עֲדִים פַּה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל חֲמָשִׁים שָׁנָה הַחֲדִירוֹ כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, נִשְׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת וּטְהוֹרוֹת, עָקְרוּ מֵהֶם אֶת הָאַמּוֹנָה, אֲלַפִּים שָׁנָה עַם יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּגּוֹלָה, וְלֹא הִתְבוּלְלוּ בֵּין הַגּוֹיִים, חָיו בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ, עַל כָּל פָּרֵט וּפָרֵט הָיוּ מוֹכְנִים לְהַהַרְגַּ וְלִהַשְׂרֵף עַל קְדוֹשׁ שֵׁם שָׁמַיִם, וְדִיקָא פַּה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּחַמְשִׁים שָׁנָה הָאַחֲרוֹנוֹת, נוֹתְנִים חַנוּף כְּפָרְנִי לְנַעַר, עַד שְׁמֵלִיּוֹן וְחֻצֵי יָלְדִים מְקַבְּלִים חַנוּף כְּפָרְנִי בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְאֵינִם יוֹדְעִים: "שָׁמַע יִשְׂרָאֵל, הַיְיָ" אֵלְקֵינוּ הַיְיָ" אַחַד". וְכִלְכֵּן יוֹדְעוֹת מְזֵה, כִּי רַבְּכֵן הָיוּ בְּמַצֵּב זֶה, וְהִנֵּה עוֹרְכֵן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְחֲזַרְתֵּן בְּתִשׁוּבָה, אִיזוֹ זְכוּת הִיא זו. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב אֶת אֵלּוֹ הַנִּשְׁמוֹת שְׁחוֹזְרוֹת בְּתִשׁוּבָה, עַד שְׁאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת לד:): בְּמָקוֹם שֶׁבְּעֵלֵי תִשׁוּבָה

עומדים, אין צדיקים גמורים יכולים לעמד; אבל תשובה צריכה להיות בלב אמת, לא יכולים לעשות תועבות בסתר, ואחר-כך לומר שהוא בעל תשובה, הקדוש-ברוך-הוא רואה הכל ויודע הכל, הקדוש-ברוך-הוא צופה ומביט על כל אשר עושים, כל אלו שחזרו בתשובה עד פה, ידעו היטב מה עשו, כל מיני שטיות והבליים, אשר הערב-רב חנכו אותם, אזי עליהם לדעת, שברגע שחוזרים בתשובה שלמה, זה צריך להיות במסירות נפש. ומה הם עשו לנו? אמצו להם סיסמא: "נהיה ככל הגויים בית ישראל", רצו שעם ישראל יתדמו לגויים, והלא פתיב (ויקרא יח, ג): "ובחקתיהם לא תלכו", אבל הם עקרו את זאת, חס ושלום. ולכן נטלו את תרבות הגויים ואמנותם, אפנת הגויים ותרבותם, ומחקים אותם. ולדאבוננו הרב לכדו מליוני יהודים במלפדתם וברשתם, ומי סיע בידם? אלו הרע-בנים, פי לילא הם לא היו יכולים להעביר על הדת.

עד שבאתי ליבנאל, לא הבנתי איך יכולים להעביר על הדת מליוני יהודים, ובפרט מעדות המזרח, איך יתכן דבר כזה?! הלא התמימות שלהם ואמונתם כל-כך חזקה, שלא בנמצא אצל האשכנזים. באתי ליבנאל, וראיתי את הרשע מרשע הזה שנקרא רב מקומי, שזה הסמ"ך-מ"ם בעצמו, איך שמעביר על הדת עכשו, והספרדים בתמימות אומרים: "אכן כן, אבל אסור לדבר על רב". אז הבנתי, איך הערב-רב יכולים להעביר מליונים על הדת, פי הם רקדו על חליל התמימות של עדות המזרח, שיצעו שאסור לדבר על רב, ועשו עם המון-העם פרצונם. כשבאנו ליבנאל, המקנה פה היתה פסולה, ואם זה פסול, הרי חייבים על כך פרישות, ובמקדם או במאחר משלמים על כך מחיר כבד. כמו-כן לא היתה פשרות, והאכיל את התושבים טרפות ונבלות, אשר אז הדם מתערב, ואין יכולים לקבל דבורי אמונה, ומתחילים להקל בדיני שבת, והנה נקרע הערוב, ולא רצה לתקנו, וממילא הכשיל את הרבים באסור הוצאה מרשות הרבים לרשות היחיד. וכך מגיעים לקולות, עד שנכשלים בעוונות חמורים וכו' וכו'. ועדות המזרח עדין עומדים בשלהם: "על רב אסור לדבר". הוא מתר לו לעשות מה שרוצה,

להכשיל את כלם בעברות חמורות, ועוד אסור לדבר עליו... ועל תמימות זו ה'רע-בנים' רָקְדוּ, ועל-יָדָה העבירו על הדת וכו'.

לכן, עליכן לדעת, פִּלְכֵן חֲזַרְתֶּן בַּתְּשׁוּבָה, וְחֲזַרְתֶּן בַּתְּשׁוּבָה הֵינּוּ להתנער מכל תרבות ואפנת הגויים ולא לחקותה כָּלֵל, "כי בחקתיהם לא תלכו" פתיב, ויצריכים רחמים רבים לבקשו יתברך, שֶׁיַּחְזִירָה בַּתְּשׁוּבָה תְּהִיָּה עִם אֲמֶת. ואומרים חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב פהנא כד, יא) על הפסוק: "קרעו לבבכם" — אם קרעתם לבכם בתשובה, אין אתם קורעים בגדיכם, לא על בניכם ולא על בנותיכם; בכל יום ויום אתם שומעים מקרים מוזעזעים, ילדים צעירים נפטרים, ילדים צעירים מקבלים את המחלה הממארת, רחמנא לצלן, נספים בתאנות דרכים ובכל מיני מרעין בישין, ואין יודעים מה זה ועל מה זה, "אבות אכלו בטר, ושני בנים תקהינה" (ירמיהו לא, כח), אבות עושים חטאים, ואחר-כך הילדים משלמים על כך, רחמנא לצלן. ולכן אומרים חכמינו הקדושים: אם קרעתם לבכם בתשובה — אם אדם שב בתשובה מפנימיות לבו, ומקבל על עצמו: אני עתה בעל תשובה, ולא אעזב את הקדוש-ברוך-הוא בשום פנים ואפן, אני מהיום אלמד הלכות, אקיים הלכות, נקרע לבי, שעשיתי עד פה שטיות וכו', וכו', אזי מבטיחים חכמינו הקדושים, שאין אתם קורעים בגדיכם — לא על בניכם ולא על בנותיכם. הרבה פעמים נעשים בן או בת חולים, חס ושלום, ואין עושים חשבון הנפש — מדוע זה בא?! אף כפי הנראה לא קרענו את לבנו מספיק לפניו יתברך בתשובה, אזי אנו קורעים בגדינו לא עלינו, על הבנים והבנות.

ולכן אם נקבל על עצמנו עתה לחזר בתשובה, זה צריך להיות בכל הלב, פרשת השבוע — פרשת ויקרא, מדברת מהקרבתנו. בזמן שבית-המקדש היה קיים, כשאדם חטא — הביא קרבן להשם. אבל עתה אין לנו קרבנות, כי אין לנו בית-המקדש, אזי נתן לנו הקדוש-ברוך-הוא במקום זה תפלה: "וינשלמה פרים שפתינו", במקום הפרים — הקרבנות, השפתיים — התפלה. ועלינו לבוא אליו יתברך ולבקשו בשפת האם שלנו. וזה חשוב מאד לפנינו

יתְּבַרְךָ. וּבִפְרֹט כְּשֵׁאֲשֶׁה בָּאָה וּבּוֹכָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִסְפֹּרֶת
 לְפָנָיו כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָהּ, וְכָל הַעוֹבֵר עָלֶיהָ, זֶה כָּל-כֶּף חָשׁוּב בְּשָׂמַיִם,
 כִּי תַפְלוֹת הַנָּשִׁים מְקַבְּלוֹת מְאֹד לְפָנָיו יתְּבַרְךָ. אָבֵל כְּתוּב (ויקרא א,
 ב): "אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קִרְבָּן לַה'". מַה הֵינּוּ 'מִכֶּם'? רֵאשִׁי תְבוֹת:
 מ'דָּה כְּנֶגֶד מ'דָּה; הֵינּוּ אִם אָדָם מִתְקַן מְעֻשָׂיו, אָזִי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא נוֹתֵן לוֹ כָּל צְרָכָיו, אָבֵל אִם אָדָם מְקַלְקֵל אֶת מַדּוּתָיו, יֵשׁ לוֹ
 מַדּוּת מִשְׁחָתוֹת, הוּא מְקַבֵּל עֲנֹשׁ בַּחֲזָרָה. וְלָכֵן דִּיקָא עֵתָה יוֹם לְפָנָי
 ז' בְּאֶדְר, נִרְאֶה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-
 מוהר"ן, חלק ב', סימן כו), שְׂמֻשָּׁה רַבְּנוּ נִמְצָא בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר מֵאֲתָנּוּ,
 וּמְעוֹרְרָנוּ: בְּאוֹ תַעֲשׂוּ מִצְוֹת! בְּאוֹ תִקְיָמוּ אֶת רְצוֹנוֹ יתְּבַרְךָ. מִשָּׁה
 רַבְּנוּ מִחֲזֵק אוֹתָנוּ, מְעוֹדֵד וּמְשַׂמַּח אוֹתָנוּ. וְלָכֵן עָלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק
 בְּאֲמוּנַת חֻכְמַיִם. בְּוֵדָאֵי חוֹלְקִים עַל הַצְדִּיקִים, לְמָה? כִּי כָּךְ רוֹצִים
 הַצְדִּיקִים — שִׂיחְלֵקוּ עָלֵיהֶם. הַצְדִּיקִים רוֹצִים לִהְיוֹת נְעֻלְמַיִם
 וְנִסְתָּרִים מִהָעוֹלָם, אָבֵל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה הַכֹּל שִׂיִּתְפָּרְסֶמוּ,
 כִּי אוֹי לְדוֹר שְׂאִין בּוֹ צְדִיקִים, וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (חגיגה יב.): כָּל הָעוֹלָם
 כְּלוֹ עוֹמֵד עַל עַמּוּד אֶחָד וְצְדִיק שָׂמוֹ, אָבֵל הַצְדִּיקִים, וּבִפְרֹט הַצְדִּיק
 שְׂמוֹרִיד אוֹתוֹ יתְּבַרְךָ לְזֶה הָעוֹלָם, שְׂכַלְם יִדְבְּרוּ אֵלָיו יתְּבַרְךָ, הוּא
 אֵינּוּ רוֹצֶה שִׂיִּפְרָסֶמוּ אוֹתוֹ, כְּמוֹ שְׂמֻשָּׁה רַבְּנוּ כְּשֶׁרָצָה הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא לְשַׁלְּחוֹ לְיִשְׂרָאֵל, אָמַר לְפָנָיו יתְּבַרְךָ: "שְׁלַח נָא בְיָד תְּשַׁלַּח",
 מִשָּׁה רַבְּנוּ לֹא רָצָה לְלַכֵּת, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א',
 סימן פח), כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת בָּאוֹת רַק עַל-יַדֵּי הַצְדִּיק, אָבֵל הַצְדִּיק מְנַסֶּה
 שִׂיִּסְתִּירוּ אוֹתוֹ, כִּי אֵינּוּ רוֹצֶה לְהִתְגַּלּוֹת, אָבֵל אָנוּ, תַּלְמִידֵי הַצְדִּיק,
 צְרִיכִים לְרֵאוֹת לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יתְּבַרְךָ, וּלְגַלּוֹת וּלְפָרְסֵם
 אֶת הַצְדִּיק, אִף שֶׁהַצְדִּיק אֵינְנוּ רוֹצֶה, עָלֵינוּ לְרֵאוֹת לְפָרְסֵם אֶת
 הַצְדִּיק וּלְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנַת חֻכְמַיִם.

חֻכְמַיִנוּ הַקְדוֹשִׁים אוֹמְרִים דְּבַר פְּלֵא, הַפְּלֵא וּפְלֵא: מִשָּׁה רַבְּנוּ
 סָבַל מֵעַם יִשְׂרָאֵל בְּמִשְׁךְ כָּל חַיָּיו, הַתְּלוּצְצוּ מִמֶּנּוּ, קָרַח וְעַדְתּוֹ
 וּמֵאֲתָיִם חֻמְשִׁים רַבָּנִים יִצְאוּ נִגְדוֹ, זִלְזְלוּ בּוֹ, דָּתָן וְאַבְיָרִים מָרְרוּ אֶת
 חַיָּיו, וְעַד כְּדֵי כֶּף, שְׂמֻשָּׁה רַבְּנוּ מְרַחֵם עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וּבוֹנֶה אֶת
 הַמִּשְׁכָּן, וְלִיצְנֵי הַדּוֹר צוֹעֲקִים לְמִשָּׁה: לְמָה לְקַחְתָּ מֵעַם יִשְׂרָאֵל כֶּסֶף

לבנות את המשכן, מי בקש מדך דבר כזה? ! תתארו לעצמכן, למי בנה משה רבנו משכן? לעם ישראל! שיוכלו לבוא להתפלל להקדוש-ברוך-הוא, ולהקריב קרבנות, וליצני הדור אמרו, שלקח את כספם. ולכן כתוב בכל דבר: "כִּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה", הינו בכל דבר ודבר מבנית המשכן: בנית הארון, בנית המזבח, בנית השלחן וכו', כתוב: "כִּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה", שְׁמֹשֶׁה רַבְּנוּ לֹא עָשָׂה אֶת זֹאת מֵעֲצָמוֹ, אֶלֶּא מִצִּוּי ה', לְהוֹצִיא דַבַּת הַלִּיצָנִים. לַמְּדִים מִכָּאן, שְׁמֹאז מֹשֶׁה רַבְּנוּ, הָיוּ לִיצָנִים שֶׁהִתְלוּצְצוּ מֵהַצַּדִּיק וְהַצִּיקוּ לוֹ, כְּבָר אַז הָיָה כְּדַגְמַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם. וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, אִם עִם יִשְׂרָאֵל הָיוּ מוֹחִים בְּכָל תְּקֵף, וְאוֹמְרִים לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אִם מֹשֶׁה רַבְּנוּ אֵינוֹ נִכְנָס אִתְּנוּ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, גַּם אָנוּ אֵינוֹנָם נִכְנָסִים, הָיוּ מְבַטְלִים אֶת הַגְּזֵרָה, וּמָה אָנוּ רוֹאִים? מֹשֶׁה רַבְּנוּ קָדָם הַסְּתַלְקוּתוֹ דִּבְרַ עִם יִשְׂרָאֵל וְרָמַז לָהֶם, אֵיךְ הָיִיתִי לָכֶם רוּעָה נְאֻמָּן, וְעִזְרָתִי לָכֶם רַבּוֹת, הוֹרַדְתִּי לָכֶם אֶת הַמֶּן וְהַבָּאָר וְהַעֲנִיָּים, וּמָה לֹא עָשִׂיתִי בְּעַבְוֹרְכֶם?! הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רָצָה לְמַחֵק אֶתְכֶם, וְאֵנִי הַרְבִּיתִי בַתְּפִלָּה וּפְעַלְתִּי בְּעַבְוֹרְכֶם, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן מֹשֶׁה רַבְּנוּ נֹתֵר לְבַד, וְאֶף אֶחָד לֹא הִתְעַקֵּשׁ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזֹר לְמֹשֶׁה רַבְּנוּ, שְׂיִזְכֶּה לְהַכְּנִס עִמָּנוּ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל. אֶף אֶחָד לֹא בִקֵּשׁ שֶׁהַצַּדִּיק יִגִּיעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וּמֹשֶׁה נִסְתַּלַּק.

לַמְּדִים מִכָּאן, מָה זֶה אֱמוּנַת חֲכָמִים, מָה זֶה לְהִיּוֹת מְסוּר לַצַּדִּיק. וְלָכֵן גִּתְקַן ז' בְּאֶדְר כִּיּוֹם תְּפִלָּה, וּמִתְקַבְּצִים יַחַד כָּל הַחֲבָרָא קְדִישָׁא, שְׂזָה יוֹם הַתְּפִלָּה שְׁלָהֶם בְּעַקֵּר, כִּי מִתְעוֹרְרִים מְאֹד בַּתְּשׁוּבָה עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט, וְהַעֲקֵר עַל פָּגַם אֱמוּנַת חֲכָמִים. לֹא-כֵן אֶצֶל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, אַז כְּבָר עִם יִשְׂרָאֵל הָיוּ בַתְּחִלַּת הַחֲרָבָן, וְאִז הִרְגִישׁוּ אֶת הַצָּרוֹת שֶׁהָיוּ לָהֶם, וְעַל-כֵּן הִתְחִילוּ לְכַבֵּד אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, וּבְפֶרֶט אַחַר שְׂרָאוּי, שֶׁהָיוּ עֹשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אֶלְף תַּלְמִידֵי רַבִּי עֲקִיבָא, שְׁכָלָם נִסְתַּלְקוּ, מִחֲמַת שְׁלֹא נִהְגוּ כְּבוֹד זֶה בְּזָה, אִזִּי עִם יִשְׂרָאֵל חָזְרוּ כְּבָר בַּתְּשׁוּבָה עַל פָּגַם אֱמוּנַת חֲכָמִים, וְהִיאֲמִינוּ בְּדַבְרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי. וְלָכֵן כִּיּוֹם הַסְּתַלְקוֹת רַשְׁבִּי זֶה יוֹם

שְׂמָחָה, כִּי כָשִׁישׁ אַחֲדוֹת, יֵשׁ אַמוּנַת חֲכָמִים, זֶהוּ יוֹם שְׂמָחָה. לֹא-כֵן אֶצֶל מֹשֶׁה רַבְּנוֹ, שְׁלֹא הִיְתָה אַחֲדוֹת, לֹא הִיְתָה אַמוּנַת חֲכָמִים — עוֹשִׂים יוֹם תְּשׁוּבָה. וְזֹאת עָלִינוּ לְלַמֵּד לְעֲצָמֵנוּ. הֵן אָמַת שֶׁהַצַּדִּיק דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִינוּ רוֹצֵה לְהַתְּפָרֵסם בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֶּן, וְרוֹצֵה לִישֵׁב בְּמָקוֹם נָדָח, אַבְּל עָלִינוּ לְרֹאוֹת לְפָרְסָמוֹ.

לְרַבְּנוּ ז"ל הָיָה הַתְּלָמִיד הָרֵאשׁוֹן בְּשֵׁם רַבִּי שְׂמַעוֹן, וְרַבְּנוּ ז"ל הִבְטִיחוּ שְׂגָם לְאַחַר הַהִסְתַּלְקוֹת יְהִיָּה הַגַּבְּאֵי שָׁלוֹ, וּמָקוֹם קְבוּרָתוֹ בְּצִפְתַּת בְּבֵית הָעֵלְמִין הַיֵּשֵׁן, בֵּין מָקוֹם קְבוּרַת הָאָר"י לְבֵין קְבַר הַבֵּית-יוֹסֵף. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר לוֹ: שְׂמַעוֹן, אֲנִי רוֹצֵה לְנִסְעַ לְמָקוֹם רְחוֹק בְּהוֹנְגְרָיָה, שְׂאִין מְכִירִים אוֹתִי, וְשֵׁם לֹא יִכְבְּדוּ אוֹתִי, שֵׁם יִדְבְּרוּ עָלַי, שֵׁם לֹא יוֹדְעִים שְׂאִנִּי נִכְד הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב, נִכְד ר' נַחֲמָן הוֹרִידֵעֲנֵקְעֵר, וְהַדּוֹד שְׁלֵי ר' בְּרוּךְ מִמְּעֵז/בּוֹז, ר' אֶפְרַיִם מְסַדִּילְקוֹב, וְאִין יוֹדְעִים אֶת יַחוּסִי, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְסַתֵּר מִהָעוֹלָם, שְׂיִחְלְקוּ עָלַי וַיִּדְבְּרוּ עָלַי. עֶבֶר זְמַן, וּבֹא הַתְּלָמִיד רַבִּי שְׂמַעוֹן, וְשָׂאֵל אֶת רַבְּנוּ ז"ל: רַבִּי, הֲרִי אֲמַרְתֶּם שְׂאֲתֶם רוֹצִים לְנִסְעַ לְמָקוֹם רְחוֹק, שְׂאִין מְכִירִים אֲתֶכֶם, כְּדֵי שְׂיִחְלְקוּ עָלֵיכֶם? עֲנֵה וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: פְּעֵלְתִי אֶצֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֶפְלוּ פֹה כְּשֶׁמְכִירִים אוֹתִי, וַיּוֹדְעִים שְׂאִנִּי נִכְד הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב וַיּוֹדְעִים בְּגַדְלָתִי, עִם כָּל זֹאת יִחְלְקוּ עָלַי.

מָה לוֹמְדִים מְסַפּוֹר זֶה? אֶלֶּא יֵשׁ צַדִּיק שְׂעַל-יְדֵי הַצַּדִּיק הַזֶּה אָנוּ מְקַבְּלִים דַּעַת וְשִׁכְלָ, וּבְלֵי הַצַּדִּיק הַזֶּה הֵינּוּ מְטַמְטָמִים, מְבַהְלִים וּמְבַלְבְּלִים, הַצַּדִּיק פּוֹקַח לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם, וְאָנוּ מִתְחִילִים לְהִסְתַּפֵּל עַל הָעוֹלָם אַחֲרַת לְגַמְרֵי, עַל-יְדֵי הַהַקְדָּמוֹת שֶׁל הַצַּדִּיק נִחְדָּר לָנוּ שִׁכְלָ, וְאָנוּ מְסַתְּפְלִים בְּאַפֶּן אַחַר לְגַמְרֵי, שְׂאָנוּ חַיִּים בְּזֶה הָעוֹלָם וְצָרִיכִים לְבִסּוּף לְעוֹב זֶה הָעוֹלָם, הַצַּדִּיק מְשַׁדֵּף לָנוּ הַשְׂדוּכִים, כְּמוֹבֵא (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פט), הַצַּדִּיק עוֹשֶׂה לָנוּ שְׁלוֹם-בֵּית, הַצַּדִּיק עוֹזֵר לָנוּ בְּכָל הַתְּחוּמִים, כָּל פַּעַם יֵשׁ לָנוּ אִי הִבְנוֹת וּמְרִיבוֹת בְּבֵיתֵנוּ, וְהַצַּדִּיק עוֹשֶׂה לָנוּ שְׁלוֹם-בֵּית, מָה הַצַּדִּיק אִינוּ עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלֵנוּ?! הַצַּדִּיק הַכֹּל דּוֹאֵג בְּעִבּוּרָנוּ, וּלְבִסּוּף מָה רּוֹאִים? כְּמוֹ שְׂאָרַע אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאָף שְׁכָלֶם יְדַעוּ מִיָּהוּ, מָה יַחוּסוּ, מָה עֲבָרוּ, שְׂאִינָנוּ בְּעַל תְּשׁוּבָה, יְדַעוּ הֵיטֵב מִי אָבִיו וּמִי סִבּוֹ,

וְהִנֵּה כָּלֶם חוֹלְקִים עַל רַבְּנוּ ו'ל. הֲלֹא זֶה פָּלֵא עַל גַּבֵּי פְּלֵא, יוֹדְעִים
בְּדִיּוּק מִיְהוּ רַבְּנוּ ו'ל, וְחוֹלְקִים עָלָיו. וְכִף קוֹרֶה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר,
כְּשֵׁישׁ צְדִיק שְׁכָלֶם רוֹאִים אֶת הַטּוֹבוֹת שְׁמַקְבְּלִים מִהַצְדִּיק, וְאִף־
עַל־פִּי־כֵן יִשָּׁם אֲנָשִׁים הַמְזוֹלְזָלִים בַּצְדִּיק. וְלָכֵן עָלִינוּ לְשׁוֹב
בַּתְּשׁוּבָה עִתָּה בְּז' אָדָר, עַל פָּגַם אַמוּנַת חַכְמִים, שְׁזָה הַפָּגַם הַכִּי
גְדוֹל; כִּי כָּל זְמַן שֵׁישׁ לְאָדָם אַמוּנַת חַכְמִים, אוֹמֵר רַבְּנוּ ו'ל
(לְקוֹשֵׁי־מִוְבָּרִין, חֶלֶק א', סִימָן סא), יוֹדֵעַ אִיךָ לְלַכֵּת וְכִיצַד לְנַהֵג, אֲבָל
בְּרַגַע שְׂאִין לוֹ אַמוּנַת חַכְמִים, אֵינָנו יוֹדֵעַ כִּיצַד לְלַכֵּת.

וְאוֹמְרִים חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מַגְלָה יג): בַּשְּׂכַר צְנִיעוֹת שְׁהִיתָה
בְּרַחֵל, זָכְתָה וַיֵּצֵא מִמֶּנָּה שְׂאוֹל, וּבַשְּׂכַר צְנִיעוֹת שְׁהִיתָה בְּשְׂאוֹל, זָכָה
וַיֵּצֵאָה מִמֶּמּוּ אֶסְתֵּר. הִנֵּה אָנוּ עוֹמְדִים שְׁבוּעַ לְפָנֵי חַג הַפּוּרִים, פּוּרִים
זֶהוּ יוֹם כְּפוּרִים, כְּתוּב בַּתְּקוּנֵי זֶהָר, בְּפוּרִים יְכוּלִים לְפַעַל אֲצִלוּ
יַתְבַּרְךָ דְּבָרִים גְּדוֹלִים מְאֹד. כָּל הַפּוֹשֵׁט יָד (בַּתְּפִלָּה) — נוֹתְנִים לוֹ,
אֲפִלוּ אָדָם שְׂאִין רְאוּי שֵׁישְׁמַעוּ תְּפִלָּתוֹ, בְּזִכּוֹת הַפּוּרִים — שׁוֹמְעִים
תְּפִלָּתוֹ. וּמִי גָרַם אֶת כָּל הַגֵּס שֶׁל פּוּרִים? אֵשֶׁה: אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה, רַק
עַל יְדֵהּ נַעֲשֶׂה הַגֵּס, שְׁתָּלוּ אֶת הַמֶּן צוֹרֵר הַיְהוּדִים. לְמַדִּים מִכָּאן
הַכַּח שֶׁל אֵשֶׁה. מַה הִיָּה כַּחַה שֶׁל אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה? אוֹמְרִים חַכְמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים — צְנִיעוֹת. שְׁהִיתָה צְנוּעָה גְדוֹלָה, וּבַמָּה זָכְתָה לָזֶה?
עַל־יְדֵי סְבִיָּה שְׂאוֹל שְׁהִיָּה צְנוּעַ, וּבַמָּה זָכָה לְהִיּוֹת צְנוּעַ? כִּי סְבִיתוּ
רַחֵל הִיתָה צְנוּעָה. לְמַדִּים מִכָּאן מַה גּוֹרַמַת אֵשֶׁה הַהוֹלְכֵת בְּצְנִיעוֹת,
וְאִיזָה רַעַשׁ עוֹשֶׂה בְּשָׂמִים.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלֶכֶן, מִי יוֹדֵעַ אִם כָּל הַגְּאֻלָּה אֵינָה תְּלוּיָה רַק
בְּקַבּוּץ שְׁלָנוּ. כִּי כִף מוּבָא (וְזֶה חֲדָשׁ נח): עַל־יְדֵי בִי כְּנִישְׁתָּא חֲדָא
— יִזְכוּ לְהַגְּאֹל; רַק בְּזִכּוֹת בֵּית־הַכְּנֶסֶת אֶחָד, קִהְלָה אַחַת, שְׁתַּלְּךָ
בְּרַצוֹנוֹ יַתְבַּרְךָ, רַק בְּזִכּוֹת זֶה תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה. בְּרוּךְ הַשֵּׁם בְּקִהְלָה
שְׁלָנוּ יֵשׁ לִי מַה לְהַתְּפָאֵר, קִהְלָה קְדוּשָׁה, אֵין אֲצִלְנוּ הַפְּרָשִׁים בֵּין
אֲשַׁכְּנִידִים לְסַפְרֵדִים, אֵין אֲצִלְנוּ גְזַענוֹת, וְאוֹהֲבִים אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד,
וְזֹאת עֲשֵׂתָה אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה, שְׂאִמְרָה לְמַרְדְּכַי בְּשַׁעַה שְׁהָמֵן הַרְשָׁע,
הַסְּמִי'־מ"ם, אָמַר: 'הַפְּרֵד וּמְשַׁל', כִּי כָּל כַּחוֹ רַק לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים,
לְהַפְּרִיד בֵּין תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וּבְזָה יְכוּל לְהַשְׁתַּלֵּט עָלֵיהֶם, וּבָאָה

אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְאֶמְרָה (אֶסְתֵּר ד, טז): "לֵךְ כְּנֹס אֶת כָּל הַיְהוּדִים". הָמֵן אָמַר (שם ג): "יִשְׁנֹו עִם מַפְזֹר וּמַפְרָד", עִם יִשְׂרָאֵל אֵינִם בְּאַחֲדוּת, זֶה לְעַמַּת זֶה אֶמְרָה אֶסְתֵּר: לֵךְ כְּנֹס אֶת כָּלֶם. וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, בְּעֵינֵי אַחֲדוּת אֲנִי יְכוּל לְהִתְפָּאֵר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁבְקֵה־לִּתְנוּ יֵשׁ אַחֲדוּת. בְּיָדָאֵי פִּה וְשֵׁם יִשְׁנִם שׁוֹעֲלִים קִטְנִים מְחַבְּלֵי כְרָמִים, שְׁרוּצִים לְהַפְרִיד בֵּינֵינוּ, לְהַכְנִיס מְרִיבוֹת וְכוּ', אָבֵל לֹא יִצְלִיחוּ! כִּי אָנוּ מְסַבְּבִים, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, עִם חוֹמָה בְּצוּרָה שֶׁל אֱמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלָכֵן הַשׁוֹעֲלִים קִטְנִים הַמְסַבְּבִים אֶת הַכְּרָם, לֹא יִצְלִיחוּ בְּמִזְיַמְתָּם. וְלָכֵן אֲנִי גָאֵה מְאֹד בְּקֵה־לִּתְנוּ. אֵךְ פִּה וְשֵׁם יֵשׁ מֵה לְתַקֵּן.

הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן: צְנִיעוּת. אִם אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה לֹא זָכְתָה לְהַכְנִיעַ אֶת טְמֵאת הָמֵן, אֲלֵא עַל-יְדֵי צְנִיעוּת, אֲבַקֵּשׁ וְאֶתְחַנֵּן לְפָנֶיכֶן, נָשִׁים יְקָרוֹת! גַּם אֶתֶּן תְּקַבְּלֶנָה עַל עֲצֻמְכֶן לִילֵךְ בְּצְנִיעוּת. אֵינֶנִּי רוֹצֶה שֶׁתִּמְצֵא אִשָּׁה אַחַת בְּקֵה־לִּתְנוּ, שֶׁתִּלָּךְ עִם בְּגָדִים צְמוּדִים, חֲלֻצוֹת שְׁקוּפוֹת, אוּ פָאָה נְלוּזָה, אוּ שְׂאָר אֶפְנֵת הַגּוּיִים, אֵינֶנִּי רוֹצֶה שְׂאָף אֶחָד בְּקֵה־לִּתְנוּ יַעֲשֶׂן סִיגְרִיָּה, אֲשֶׁר רַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד בְּכָלֵל, שֶׁהַגְּבָרִים לֹא יַעֲשֶׂנוּ, כִּי הַעֲשׂוֹן מְסַכֵּן לְרֵאוֹת, וּמִבִּיא לְסַרְטֵן הָרֵאוֹת, וְאִם רַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד אֶת זֹאת עַל הַגְּבָרִים, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה עַל הַנָּשִׁים שֶׁזָּהוּ דְבַר פְּרִיצוּת, וְכִמוֹ-כֵן לְגַבֵּי הַבְּגָדִים. הַגָּאוֹן וְהַגָּאוֹנָה שְׁלָנוּ שְׂאָנוּ שׁוֹנִים, הָמֵן אָמַר: "וְדַתִּיהֶם שׁוֹנוֹת, וְאֵין שׁוּה לְמַלְךְ לְהַנִּיחָם", וְאֶסְתֵּר אֶמְרָה: אֲדַרְבָּה, זֹו הַגָּאוֹה שְׁלָנוּ, שְׂאָנוּ שׁוֹנִים, שְׂאֵינְנוּ רוֹצִים לְהִיּוֹת כְּמוֹ פּוֹרְקֵי הָעַל, לֹא בְּשִׁבִיל זֶה שְׁבָנוּ בְּתִשׁוּבָה. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, בְּשַׁעָה שְׂאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה נִלְקַחָה בְּכַח אֵל בֵּית אַחְשָׁרוּשׁ, הַחֲלָה לְבַכּוֹת, וְאֶמְרָה אֲזוּ מְזֻמּוֹר כ"ב בְּתֵהִלִּים (כב, ב): "אֵלֵי, אֵלֵי, לְמָה עֲזַבְתָּנִי, רַחוּק מִישׁוּעָתִי דְבָרִי שְׂאֲגָתִי", וּבְכַתָּה מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. קוֹרָה שְׂאֲנָשִׁים נוֹפְלִים בְּשָׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתְחַתֵּיו, וְנִכְשָׁלִים בְּעוֹנוֹת, אָבֵל צְרִיכִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלְבַכּוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ: "אֵלֵי, אֵלֵי, לְמָה עֲזַבְתָּנִי" וְגו'. צְרִיכִים לְשַׁפֵּךְ דְּמַעוֹת כַּמִּים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פִּה. אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה צוֹעֶקֶת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי, כִּי צָרָה קְרוּבָה, כִּי אֵין עוֹזֵר", אִם אָדָם נִכְשָׁל בְּעוֹן, מְחַפָּה

עליו ענש גדול. ולכן כדאי לנו לחזור בתשובה שלמה לפני שנקבל את הענש.

ולכן אני פה עכשו פונה אליכן, הקדוש-ברוך-הוא זכה אותנו, שאנו יודעים מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, רבי שאוהב אותנו, רבי שמחזק ומעודד אותנו, ורוצה רק את הטוב שלנו, שנתיה בשלום-בית עם בעלינו. הבה נצית לרבי הזה, הבה נשלים עם הבעל, אף שהוא קשוח, רשע וכו' וכו', ישנן נשים המתלוננות על בעליהן, אבל עליהן לזכור שהן ורק הן יכולות לשנותם, אם לטוב אם להפך, כמאמר החכם מכל האדם (משלי יד, א): "חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו", אשה חכמה יכולה להפוך את בעלה לטוב, או להפוך, חס ושלום, כל אחת ואחת מכן יכולה לעזור לבעלה, שיקום למנין לתפלה, וראינה לחזקו ולעודדו ולשמחו, ואם תעשינה כן, ישיב לכן בחזרה, כי מה שאתן תעשינה בעבורו — כך תקבלנה, אל תצפינה שבעליכן יחזקו אתכן, אף שהם צריכים לעשות את זאת, אבל לא כל אשה זוכה לזה, אני מקווה לפעל אצל בעליכן שכן יעשו, אבל לעת עתה תחזקנה אתן את בעליכן, ותשמחנה אותו, ואז תראינה, שהכל ילך על הצד הטוב ביותר.

והנה בא עתה פורים, אשר הוא יום שמחה גדולה, ומהי השמחה? שיש מצות משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים, שמתחברים זה עם זה.

לזאת אבקשכן, תחזקנה עצמכן ביחד, וביחד אנו יכולים לבנות קהלה נהדרת. ברוך השם, פתחנו מדרשה לנשים, רציתי שכל אשה שלא עובדת, תצטרף למדרשה של הנשים, ואני רוצה שכל אשה תדרש שם על איזה נושא, כי לכל אשה יש כחות הנפש, תתחזקנה בבטחון עצמי, כי יש לכן מה לדבר, ואני רוצה, שאתן תהיינה השופר שלי, מה שיוצא מפי יצא מפיכן, ותדברנה לשאר

נָשִׁים. וְהִנֵּה בְרוּךְ הַשֵּׁם, אָנוּ פּוֹתְחִים מְדַרְשֵׁיהַּ לְבָנוֹת חוֹזְרוֹת בְּתִשְׁבֻּבָה, וְאֵנִי רוֹצֶה שְׂיִהְיֶוּ בֵּין שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת לְאַרְבַּע-מֵאוֹת בָּנוֹת, אִף שְׁנֵרָאָה כַּחֲלוּם, אָבֵל כֵּן יִהְיֶה וְנִחְתָּנָן, וְנָבִיא שׁוֹב שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת אַרְבַּע-מֵאוֹת בָּנוֹת וְנִחְתָּנָן וְכוּ', פֶּה בִּיבְנָאֵל תִּהְיֶה עִיר גְּדוּלָּה, עִיר שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, אִף שְׁנֵרָאָה עֵתָה כַּחֲלוּם, אָבֵל הַחֲלוּם יִתְגַּשֵּׁם. וְאַבְקָשְׁכֵּן שְׁתַּעֲזֹרְנָה לִי, וְכִיצַד? שְׁתִּהְיֶה בֵּינֵינוּן אֲהָבָה הִדְדִית וְהִבְנָה, וְתִתְאַסְפְּנָה כָּל לַיִל שְׁלִישִׁי לַלַיִל שְׁמִחָה, וּבִפְרָט הַשְּׁבוּעַ תַּעֲשִׂינָה לַיִל שְׁמִחָה יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, כִּי צְרִיכִים לְהִמָּתִיק אֶת הַדְּיָנִים. כִּי שְׁבוּעַ הַבָּא עוֹמֵד לַעֲבֹר מִסַּע הַצֶּלֶב בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וּמִי יוֹדֵעַ כַּמָּה מַבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָסוּ בָהֶם הַרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה, שֶׁהַטָּמֵא מְטַמֵּא הֵזֶה רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת פֶּה בְּאַרְץ הַקֹּדֶשׁ. וְלָכֵן אָנוּ רוֹצִים לַפְּעַל אֲצִלוֹ יִתְפַּרְדֵּי, שֶׁהַמִּסַּע הֵזֶה לֹא יַעֲבֹר בְּאַרְצֵנוּ, וְלָכֵל הַפְּחוֹת שְׁעֵם יִשְׂרָאֵל לֹא יִלְכְּדוּ בְּטַמְאָת עֲבוּדָה זָרָה.

וְלָכֵן רְצִיתִי שְׁתִּלַּכְנָה לְהַפִּיץ מֵה שְׁיֹתֵר קוֹנְטְרַסִּים, וּבִפְרָט הַמֵּיַעֲדִים לְנָשִׁים: "גְּרוֹת שְׁבֵת", "בֵּת מְלֶךְ", "חַכְמוֹת נָשִׁים", וְעוֹד קוֹנְטְרַסִּים הַמְדַּבְּרִים לְנָשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, לְחַזְקָן וְלַעֲזוּדָן וְלְהַכְנִיס בָּהֶן אֲמוּנָה, אָנוּ נֹגֵד אֲלִימוֹת וְהַפְּגָנוֹת, אֵינֵנִי רוֹצֶה שְׁאַחַת מִקְּהֵלֵתֵנוּ תִמְצָא עִם מַחְשַׁבֵּת הַפְּגָנָה, אֵינֵן זֶה עֲסָקְנוּ וְכוּ', אָנוּ רַק מְפָרְסְמִים וּמְגַלִּים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינֵן לָנוּ שׁוּם עֵסֶק עִם שׁוּם גּוֹף וּמְפִלְגָה, שְׁיֹצֵא לְהַפְּגִין, לֹא אֲכַפֵּת לָנוּ מְדַבְּרִים כְּאֵלוּ, כָּל רְצוֹנֵנוּ דָּבָר אֶחָד: לְפָרְסֵם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלִרְאוֹת שְׁתִּהְיֶה אֲהָבָה גְּדוּלָּה בֵּינֵינוּן, וּבִזְכוּת הָאֲהָבָה וְהַחֲסֵד בֵּינֵינוּן נִזְכֶּה לִרְאוֹת גְּלוּי שְׁכִינָה בְּגֹאֲלָה הַקְּרוּבָה, שְׁבֹא יָבֹא מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ וְיִגְאָלֵנוּ. אָבֵל זֶה תְּלוּי בְּכֵן! אֵל תַּחֲשַׁבְנָה שְׁאִינְכֵן שׁוֹוֹת לְשׁוּם דָּבָר, אֲלֹא זִכְרָנָה שְׁאַתֵּן שׁוֹוֹת הַרְבֵּה, וּבְכֹחַ הָאֲחֻדוֹת שְׁלָכֵן אַתֵּן יְכוּלוֹת לַפְּעַל גְּדוּלוֹת וְנִצְרוֹת.

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּחֲזֹקְנָה יַחַד, וְתַעֲזֹרְנָה לִי. וּבִזְכוּת הַצְּדָקוֹת שְׁאַתֵּן עוֹשׂוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁצִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תַּפְּדֶה וְשְׁבִיָּהּ בַּצְּדָקָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁבֹאֲמַת נִשְׁמַע

בְּקוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְכִלְכֵן בְּיַחַד תְּהִיֶּינָה מְהֵרָא שׁוֹנוֹת
לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי הַמְּשִׁיחַ.

הַמֵּאחַל לָכֵן בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט פז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיְקָרָא, ו' אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ, שְׂאֵתָה רוּצָה לְבוֹא לְפָנַי עַל חַג הַפּוּרִים
הַבֹּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, וּמְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂתִּבִּיא שְׂתֵי קַפְסָאוֹת שֶׁל
קוֹנְטֵרְסִים "דְּמַעַת הַעֲשׂוּקִים", כִּי פֹה זֶה מְמַשׁ הַצְּלַת נַפְשׁוֹת פְּקוּחַ
נַפְשׁ, וְאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת הַזֶּה, וְלָכֵן תִּשְׁתַּדֵּל
לְהִבִּיא אֶת הַקּוֹנְטֵרְסִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַע עוֹלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד
מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִצְאָ מֵהַצְּרוּת וְהַחֹבֹת שְׁלֹךְ, וְסוּף כָּל
סוּף תִּהְיֶה לָךְ דִּירָה מִשְׁלֹךְ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְגוֹר בְּשִׁכְנוּת, הַעֲקֵר תִּהְיֶה
חֲזֵק, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שְׂתִצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט פח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיְקָרָא, ו' אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אָהוּבֵי, יְדֵי
הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד אַבְקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּחֲזֵק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה תִּרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת, וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתָמִיד תִּשְׁתַּדֵּל לַחֲשֹׁב רַק מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִךּוּ פַעַם אֶל תִּשָּׁבֵר, יִהְיֶה מֵה שְׂיֵהְיָה, וְיִהְיֶה אִיךָ שְׂיֵהְיָה, כִּי גְדוּל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִנִּי מָאד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲחֵר הִרַע יָבוֹא הַטּוֹב.

הַעֲקֵר תִּתְאַזֵּר בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוּת, זֶה עֲקֵר הָאָדָם, כִּי בְּלִי סְבָלָנוּת הָאָדָם מְאֻבָּד אֶת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְבוֹא לְסְבָלָנוּת. וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קנ"ה), אֲשֶׁר אִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְסְבָלָנוּת וְאָרְךָ אֶפְסִים, אֲלֵא עַל-יַדֵּי אֱמוּנָה, כִּי כִּשְׂאָדָם חִזֵּק בְּאֱמוּנָה, עַל-יַדֵּי-זֶה הוּא סְבָלָן עַל כָּל מֵה שְׂעוֹבֵר עָלָיו.

נָא וְנָא תִּשְׁתַּדֵּל מָאד לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּמַגְנֵן, כִּי מִי שְׂמִתְּפַלֵּל בְּמַגְנֵן יֵשׁ לוֹ דָּבָר שְׂבַמְגֵן, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרָכוֹת ח.): אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהַ שְׂהַצְבּוֹר מִתְּפַלְלִים; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם בְּצַבּוֹר.

רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצֻמָּךְ שַׁעוֹר קָטָן בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאַל יַחֲסֹר לְךָ יוֹם אֶחָד בְּלִי לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה: מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, מִכָּל לַמּוֹד אֶפְלוּ מְעַט דְּמְעַט, וְזֶה מִדְּבִיק אֶת הַנְּשֻׁמָּה בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַעֲקֵר רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט פּט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיִּקְרָא, ו' אֲדַרְבִּי הַתְּשׁ"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי מָאד ... גִּירוּ יְאִיר.

רְאֵה לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׂבָעוּלָם, כִּי גְדוּל אֲדוּנָנוּ וְרַב

להושיע, ואתה לא צריך לפחד משום בריה שבעולם, כי את הנסים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, אתה לא יכול לתאר ולשער. אלא מה שהקדוש-ברוך-הוא רוצה ממך, שעכשו תבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך, כי העקר הוא תפלה, ובפרט בענין הדירה, אי אפשר לפעל שום דבר, רק על-ידי תפלה. ואם בני-אדם היו יודעים מה זה תפלה, תמיד היו מתפללים אל הקדוש-ברוך-הוא. ולכן תעשה כל מיני אפנים שבעולם רק לבקש את הבורא יתברך שמו, והוא יתברך יעזר, שנשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

אסור לך לפל בחלישות הדעת פרגע, ואל תפגס בלחצים, כי הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ומה שאתה צריך תבקש רק מהקדוש-ברוך-הוא, ותרגיל את עצמך לטיל על החר, ולבקש את הבורא יתברך שמו, כי תפלה פועלת, ואם תבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שהדיר יצא מהבית שלך, אז תפעל שהוא יצא מה שיותר מהר, ותזכה לגמר עם המכירה וכן עם הקנייה, ותדור בבית אצלך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט ז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, ו' אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל תלמידי ישיבת "דמשק אליעזר", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, אמן.

באתי לבקש אתכם מאד, שתשתדלו להיות בשמחה בימים אלו, ותעשו הרבה רקודים, כדי להמתיק את הדינים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנזכה על-ידי המחאת פה ורקודין להמתיק את כל הקלפות והסטרא אחרא והטמאה האורבת לבוא לארצנו הקדושה.

נא ונא, שכל תלמיד ותלמיד יתנהג בדרך ארץ גדול, כי רבנו

ו"ל הנהיג את אנשי שלומנו בדרך ארץ יוצא מן הכלל, ופעם התבטא ואמר בזו הלשון: "אם בני-אדם היו יודעים איך שאני נוהג עם אנשי דרך ארץ, היו קסרין ומלכים שולחין את ילדיהם אצלי ללמד דרך ארץ", כי אצל רבנו ו"ל הנה הדרך-ארץ עקר גדול מאד, ולכן מאד בקש את אנשי שלומנו, שנתמיד ב"ספר-המדות", כי המדות הן עקר האדם, כי בלי מדות האדם הוא פרא אדם, ולכן תתמידו ב"ספר-המדות" ותתנהגו בדרך ארץ.

תשמרו מאד מאד שהמקום יהיה נקי, כי הנקיות מביאה לטהרה, וטהרה מביאה לידי זכוה הנפש ולידי ריח-הקדש, ולכן תשתדלו ללכת בבגדים נקיים, אשר רבנו ו"ל הקפיד על זה מאד מאד, וכן תקפידו שיהיה נקי במקום שאתם לומדים ובמקום שאתם אוכלים ובמקום שאתם ישנים, כי בזה שאדם שומר על הנקיות, על-ידי-זה זוכה לנקיות המוח.

כל תלמיד ותלמיד, שיהיה חזק מאד בלמוד "ח"י פרקים משניות" בכל יום, כי בלמוד "ח"י פרקים משניות" זוכים להרג את היצר הרע, וזה תקון גמור לעבר של אדם.

ועל כלם — ראו להתבודד להקדוש-ברוך-הוא בכל יום, ותצאו אל הנהר, ולצעק הרבה אליו ותברך, עד שתזכו לטהרת וזכוה המחין, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא לחתן את כלכם בגיל צעיר.

ראו לומר בכל יום את התפלות המדפסות בקנטרס "מציאת-הזווג", ואם תהיו חזקים ארבעים יום חק ולא יעבר, לא לחסר יום אחד מלומר את התפלות, תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

מאד מאד אבקש את התלמידים, שיצייתו את הראשי ישיבה שלכם, הרב ... גרו יאיר, והרב ... גרו יאיר.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כט צא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פקודי, ו' אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום רב אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי אַת מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא בודאי ישמר אתכם מפל רע, ואל תפחדו משום נגע וצער וכו', רק פדאי לבדק את המזוזות, ואז יסורו מכם הפחדים.

צריכים להזהר מאד בנטילת ידיים שחרית כשקמים, וכן להרגיל את הילדים מיד כשקמים, שלא ילכו ד' אמות בלי נטילת ידיים שחרית, וזה יסיר מכם את הפחדים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי ברכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט צב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פקודי, ו' אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום רב אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי אַת מכתבך.

ראי להתחזק, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתלדי בקלות, ואל תבלבלי אַת עצמך, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שסוף כל סוף בעלך ... גרו יאיר, ומצא עבודה,

וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב. הָעֵקֶר לֹא לְהַתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, וְלֹא לְהִלְחִיץ אוֹתוֹ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּסְתַּדְרוּ. הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט צג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ו' אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַע עוֹלָם, וְתִלְמַד בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְעַל-יְדֵי שְׁתַּהֲיֶה חֹזֵק בְּזֶה, תִּפְטָר מֵהַעַל מַלְכוּת.

אֵתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הַמַּעֲלָה הַזֹּאת, כְּשֶׁמְפִיֵּצִים קוֹנְטְרָסִים בֵּין בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל וְכו', וּבִפְרָט אֵלּוּ שֶׁשָּׁקְעוּ כְּכָר בְּטַמְאָה, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן וְכו', וְרַק זֶה יַחְזִיר אוֹתָם בְּתִשׁוּבָה, וְלִכְּן רְאֵה כֹּל זְמַן שֶׁאֵתָּה שָׂם, תִּפְיֵץ בְּמַרְץ גָּדוֹל, וְתַחֲלַק עַל יְמִין וְעַל שְׂמָאל, וּבִפְרָט לְבָנוֹת קוֹנְטְרָסִים אֵלּוּ שֶׁשִּׁיכִים לְבָנוֹת, כְּגוֹן: "בֵּת יִשְׂרָאֵל", "חֻקְמוֹת נָשִׁים", "גְּרוֹת שַׁבָּת" וְכו', מֵה שָׂרַק יֵשׁ, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּבְשֹׂר לִי הַרְבֵּה בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט צד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ו' אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד רְצִיתִי לְהִיּוֹת בְּהַכְנָסַת סֵפֶר תּוֹרָה, אֲבָל יַעַן שְׂאֲנִי שָׁם רַק בְּיוֹם חֲמִישִׁי, וּבְלַיְלָה יֵשׁ חֲתָנָה, וּבְמוֹצָאֵי-שַׁבָּת אֲנִי כְּבָר צָרִיךְ לְנִסְעַ מִפְּנֵי כַּמָּה טַעֲמִים כְּמוֹסִים, לְכֵן לֹא אוּכַל לְהִיּוֹת, וְחָבַל מָאד, כִּי רְצִיתִי לְהַצְטַרֵף לְהַכְנָסַת סֵפֶר תּוֹרָה, אִם תּוּכַל לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה בְּיוֹם חֲמִישִׁי בְּשַׁעוֹת הַצְּהָרִים, אֲזַי אֲנִי יְכוּל לְהַצְטַרֵף, אֲבָל אִם זֶה לֹא מִסְתַּדֵּר, אֲזַי הֲכִי טוֹב שְׂתַפְעֶשֶׂה אֶת זֶה בְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ נִיסָן, שְׂאֲזוּ הוּא יוֹם הַהֲלָדָת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְנִשְׁמַח כְּלָנוּ יַחַד.

רְאֵה לְחֹשֶׁב אִם שִׁיף לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה בְּצְהָרִים שֶׁל יוֹם חֲמִישִׁי, כ"ג אָדָר ב'.

בְּעִנְיַן הַטְּמֵאָה וְכוּ', מִי יִתֵּן שְׂיִתְבַטֵּל לְגַמְרִי, וְלֹא יִזְכֶּה לְדַרְךְ עַל אֲדַמַּת הַקֹּדֶשׁ, כִּי זֶה מִסַּע הַצֶּלֶב, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, מְלִיּוּנֵי יְהוּדִים יִמְשְׁכוּ אַחַר הַטְּמֵאָה הַזֹּה, כִּי יִרְאוּ אֶת זֶה בַּתְּקִשְׁרָת, וְזֶה יִגְרַם חֲלוּל שָׁם שָׁמַיִם גְּדוֹל מָאד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט צה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ו' אָדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעִנְיַן הַהִסְתַּלְקוֹת שֶׁל ר' פִּנְחָס מְקוֹרִיץ זי"ע, אֵינן בְּיַדֵי עַכְשָׁו הַפְּנֵאֵי לְבָרֵר, אֲבָל לוֹ יִצִּיר, שְׂזָה כְּמוֹ שְׂכַתְבַּת אַתָּה, שְׂזָה הִנֵּה בְּשֵׁנַת תְּקַנ"א, הָרִי גַם אֲזוּ רַבֵּנוּ ז"ל הִנֵּה סוֹף הַכֹּל בְּגִיל תְּשַׁע-עֶשְׂרֵה, וְעוֹד גַּר בְּעִיר מְעַדְוּדִיקוּעַ, כִּי בְּעִיר בְּרַסְלָב רַבֵּנוּ ז"ל נִכְנָס לְגוֹר בְּהִיּוֹתוֹ

בְּגִיל שְׁלֵשִׁים, שְׁנַת תַּקס"ב, וְעַל-כֵּן כָּל מֵה שִׁכְתוּב עַל הַבְּרִסְלֶכְר'ס
הַכַּל שֶׁקָּר, כִּי רַבְנוּ ו"ל עוֹד הָיָה בְּשְׁנַת תַּקנ"א בְּגִיל תְּשַׁע-עֶשְׂרֵה,
וּבְאַמֶּת יָכוֹל לֵהוּיֹת שְׁמָה שִׁכְתְּבִיתִי לָךְ בְּתַקמ"ה, שְׂאֵז חִבְרוּ אֶת
הַסֵּפֶר, וְכִתְבוּ שֵׁם מֵה שִׁכְתְּבוּ עַל רַבְנוּ ו"ל, וְלִכֵּן שְׁנִיָּהֶם אָמַת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זְכַנּוּ לֵהוּיֹת פְּעַמִּים עַל הַצִּיּוֹן שֶׁל ר' פִּנְחָס
מְקוֹרִיץ זי"ע.

רָאָה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִיּוֹי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְהַעֲקָר תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה בְּיָמִים אֵלֶּה, וּנְקִיָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁעַל-יְדֵי תַקְףֵהּ הַשִּׁמְחָה, נִזְכָּה לְבַטֵּל אֶת הַטְּמָאָה, שְׁלֹא יִזְכּוּ
לְבוֹא וּלְדַרְךָ עַל אֲדַמַּת הַקִּדְשׁ, כִּי זֶה חֲלוּל הַקִּדְשׁ, מִמַּשׁ מִסַּע
הַצֶּלֶב, כִּי יֵרְאוּ בְּתַקְשֻׁרַת אֶת כָּל הַטְּמָאוֹת וְהַצִּלְבִּים וְהַעֲבוּדָה וְרָה
וְהַאֲלִילִים.

רַק חֲזוֹק וְאַמֵּץ, וְיִתְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְאֵז
טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֵּט צו .

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיִּקְרָא, ו' אֲדַרְבִּי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֲהוּבֵי ... גְרו
יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אִךְ מֵרַב טְרִדוֹתֵי הָרַבּוֹת, לֹא הָיָה לִי
הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבָךְ תַּכְף-וּמִיָּד כְּרַצוֹנְךָ. אִינן תַּקוּן לְאָדָם עַל כָּל הַחַטָּאִים
שֶׁעָשָׂה כְּמוֹ הַפְּצַת מַעְיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְלִקְרַב בְּנֵי-אָדָם אֶל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן רָאָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְקָרַב יְהוּדִים אֵלָיו

יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי הַפְּצַת הַקּוּנְטְרָסִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לָךְ עַל כָּל עוֹנוֹתֶיךָ.

בְּעֵינֵי כֶסֶף, הִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ו'ל מָאד מָאד שְׁצַרִּיכִים לְשֹׁמֵר, וְלִכְּן תִּשְׁמַר מָאד עַל כֶּסֶףךָ, וְאַנִּי מָאד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבָקְרוֹב מָאד תּוּכַל לְקַנּוֹת דִּיךָ בְּשָׂבִיל עֲצֻמָּה, וְלֹא תִצְטָרֶךְ לְגוֹר בְּשִׁכְנוֹת וּבְשִׁכִּירוֹת אֲצֵל אֲחֵרִים.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ.

אִם אִשְׁתְּךָ מִפְּחָדֵת לְהִשָּׂאֵר לְבַד בְּבֵית, אָז אַתָּם יְכוּלִים לְצַאת בְּיַחַד, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים, וְאִם לֹא, אָז תִּצָּא עַל-כָּל-פְּנִיִם פְּעַמִּים בְּשָׁבוּעַ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרֵשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שְׂתַסִּים בְּכָל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם פָּרָק אוֹ שְׁנַי פָּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת וְדָף גְּמָרָא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב יוֹתֵר מִזֶּה, וְאַנִּי מָאד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲחֵר הִרְעַ תִּרְאֶה אֶת הַטּוֹב הַגָּנוּז.

הַדְּבִק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שְׁתַּקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבִמְשַׁפְּט, וְתָמִיד תִּדְבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְאֵל תַּתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפְחַד מֵאֵף אֶחָד, כִּי גְדוּל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

אַנִּי מָאד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְרְאוֹת וְלִשְׁמַע אֲצִלְךָ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת מָאד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט צז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, ו' אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מאד ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות
בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל — בין ברוחניות ובין
בגשמיות, ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב'): מי ששמח
תמיד מצליח; וכן אמר רבנו ז"ל (שם, חלק א', סימן ג'): ברכות
השמחה נתחזק פח השכלי, והמאכל והמשתה הם סבה גדולה
לשמחת הלב, ולהרחיק העצבות והדאגות. ולכן תמסר את נפשך
על מדת השמחה, כי אי אפשר להגיע אל שמחה, אלא על-ידי
מסירת נפש ממש, כי טבע של אדם שנמשך אל העצבות והעצלות,
ולכן ראה רק להיות בשמחה, ותשמע כלי זמר כל היום, והשמחה
תפתח לך את המוח והדעת, ותזכה להיות דבוק בחי החיים בו
יתברך, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר אין
עוד טוב מזה, וחכמינו הקדושים אמרו (שוחר טוב, תהלים ק'): בשעה
שאתה מתפלל, יהיה לך שמת, שאתה מתפלל אל עולם,
שנאמר (תהלים ק, ב'): "עבדו את הויה בשמחה", ורבנו ז"ל אמר
(ספר-המדות, אות תפלה, סימן ע'): על-ידי שמחה תבוא תפלתך בהיכל
המלך; וכן אמר (שם סימן פא): תפלה שהיא בשמחה, היא ערכה
ומתוקה להשם יתברך; ולכן תהיה חזק מאד מאד בשמחה ובתפלה
לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא. ואמר רבנו ז"ל (שם סימן נז): מי
שמתפלל בשמחה, הקדוש-ברוך-הוא מכבד אותו, ופוקד את
לוחציו; ועל-כן ראה לעקר מעצמך את כל המרירות והדכאונות,
ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

עקר המצנה לשמח בעצמו ולשמח את אחרים, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך הוא שתציית אותי, ולא תתחרט — לא בעולם הזה ולא בעולם הבא.

הקדוש-ברוך הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתמיד תהיה בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט צח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, ו' אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לשמח מאד, ולא להתבלבל משום דבר שבעולם, את צריכה רק לשמח, כי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמיות ובין ברוחניות, ואם תהיי תמיד שמחה ועליזה, וכן תחזקי את גשות אנשי שלומנו, אין לתאר ואין לשער את גדל המצוה שתעשי, ולכן אני מאד מקנה להקדוש-ברוך הוא שתצייתי אותי, שאת תחזקי את הנשים, והעקר — שתהיה שמחה ביניכם, כי אין עוד מצוה יותר גדולה מזו, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך הוא, שתמיד תהיה שמחה במחוננו, ותעזרנה אחת לשניה.

הקדוש-ברוך הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בדרך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט צט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקרא, ז' אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברהם היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך. אני מאד מאד מצטער, איך יכול
להיות דבר כזה, שאנשים לוקחים ספרים ולא משלמים, ואני
תכף ומיד שולח מכתב כללי לאנשי שלומנו, שיחזירו את מה שהם
חיבים.

מאד רציתי לבקש אותך, אם אתה יכול לנסע ביום חמישי
להפצה מרפזת, פי ידידנו ... גרו יאיר, מכרח להיות באשקלון
באזכרה, ואין מי שיטפל בהפצה מרפזת, ולכן תקח את זה בידיך.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין מלים להודות לך על שאתה
מוסר את נפשך לשמש את רבנו ז"ל, ובודאי בא תבוא על שכרך,
העקר אל תפחד כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ועוד תראה
נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט ק.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקרא, ז' אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך. רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א',
סימן ד'), אשר כל מה שעובר על האדם, זה רק מחמת חטאיו
שנחלקים על עצמותיו. ולכן צריכים ודוי דברים דיקא, ואז מכפר
לו על כל עוונותיו, ואת הודוי דברים יכולים גם לכתב וכו', העקר

רק להתחזק ולעשות התחלה חדשה בכל פעם, ולא להתיאש בשום פנים ואפן, כי גדול אדוננו ורב להושיע. ורבונו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קיב): אם אתה מאמין שיכולין לקלקל, תאמין שיכולין לתקן; ובנדאי יכולים לתקן את הכל כל זמן שאדם חי.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בחייהך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט קא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקרא, ז' אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם המשפחה כל-כף מתעקשת שהאח יקבר בנהריה, צריכים לקיים את רצונה, כי סוף כל סוף הן הבן והן האח הם כהנים, והם לא יכולים לעלות לקברו, ולכן כל המשפחה רוצים שיקבר בנהריה, אז צריכים לראות שיקבר שם.

בענין הילדים, ידעתי מראש כי כף יהיה, כי הלנאי שתוכלו לטפל עם הילדים שלכם, ואיך אתם יכולים לקחת עוד ילדים מבחוץ וכו', אבל הבחירה היא שלכם.

בענין החברה וכו', היא עוברת עכשו משברים בחייה, והיא חיה עם דמיונות, מסכנה שעובר עליה מה שעובר, ולכן אל תשימי לב מה שקורה עמה, היא לא מתפונת, חס ושלום, לשום דבר רע, היא רק רוצה דברים, שעדיין לא נבראו, וזה מהדמיונות שגדבקו באדם, ולכן היא מסכנה גדולה, ותדוני אותה לכף זכות.

ואת אל תבלבלי את עצמך משום דבר.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע דו"ת חֵיובִי מֵהַבֵּית-סֵפֶר, יַעֲזֹר
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תְּבַשְׂרֵי לִי בְשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! לְבִי נִקְרַע לִי"ב גְּזָרִים מִמָּה שְׂאַתָּה כּוֹתֵב, שְׁלֹא
רוֹצִים לְהַכְנִיס אֶת בְּנֵךְ לִישִׁיבָה קְטַנָּה מִפְּנֵי שֶׁהוּא סִפְרָדִי וְכו', רַק
אִם יִהְיֶה מְסַפֵּר יוֹתֵר גְּדוֹל שֶׁל אֲשַׁכְנְזִים וְכו', אוֹי לְאֲזַנִּים שְׁכָף
שׁוֹמְעוֹת, וְאוֹי לְעִינַיִם שְׁכָף רוֹאוֹת, וְלְבִסוּף רוֹצִים שֶׁהַאֲפִיפּוֹר לֹא
יָבוֹא לְאַרְצֵנוּ הַקְדוֹשָׁה, בְּשַׁעַה שֶׁהֵם עוֹשִׂים אוֹתוֹ דָּבָר, כִּי גִזְעָנוֹת
זוֹ כְּפִירָה וְאֲפִיקוֹרְסוֹת, כִּי עַם יִשְׂרָאֵל כָּלְנוּ בָּנִים אֶצֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (דְּבָרִים יד, א): "בָּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹהֵיכֶם"; וְלִכֵּן
אֵלֹהֵי הַרְשָׁעִים שְׂמַתְנַהֲגִים בְּדַרְךְ גִּזְעָנוֹת, הֵם הֵם שְׂמַאֲרִיכִים אֶת
הַגְּלוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלַּתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַּצְלִיחַ לְגַדֵּל אֶת יְלָדֶיךָ, עַל-פִּי דְרָךְ הַתּוֹרָה
וְהַחֲסִידוֹת, וְתַרְוֶה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהֶם.

רְאֵה לְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְּקָרִים, שְׂיַצְאוּ יוֹתֵר לְהַפְּצָה.

צְרִיכִים לְגַלוֹת אֶת הָאֱמוּנָה הַקְדוֹשָׁה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ עַכְשָׁו יוֹתֵר
מִתְמִיד, כִּי עוֹבֵר עַל כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מָה שְׂעוֹבֵר, מִי יוֹדַע מָה
שְׂמַסָּע הַשְּׂמֵד הַזֶּה יָבִיא לְעַם יִשְׂרָאֵל (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), וְאַנְחָנוּ

מְבַקְשִׁים וּמִתְפַּלְלִים בְּכָל יוֹם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ נְקִיִּים מִהַכְּפִירוֹת וְהָאִפִּיקוֹרְסוֹת מִמָּסַע הַצֶּלֶב, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

רְאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט קג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקָרָא, ז' אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סְלָה גִייעַ וַיְרַדְפוּ אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

בְּאֵתִי לְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת "מִזֵּל-טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדוּת הַבֶּן, יַעֲזֹר לְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכּוּ לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, וְתִרְוּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַעֲקֹר לְהִתְחַזֵּק בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם, אֲלֵא עַל-יְדֵי מַדַּת הַהִתְחַזְּקוֹת, וּכְפִי הַצְּרוּת וְהִסּוּרִים שְׁעוֹבָרִים עַל כָּל אַחַד וְאַחַד, צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחֻדָּשׁ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק מִעַמֵּד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר בְּעַתִּים הַלָּלוּ.

הַמֵּאַחַל לְכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט קד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקָרָא, ז' אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סְלָה גִייעַ וַיְרַדְפוּ אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהִשָּׁבֵר, אֲדַרְבָּה, זֶה גְדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׁמַחְזִיק מֵעַמֵּד בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֹנִי, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם. אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ, שְׁאַתָּה עוֹסֵק בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְאַתָּה מְשַׁמֵּשׂ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, שְׂזוֹ זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, וְכָל אֱלוֹ שְׁחוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה עַל-יְדֵי הַסְּפָרִים, הַזְּכוּת הוֹלֶכֶת אֵלֶיךָ, כִּי אַתָּה מְשַׁמֵּשׂ אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעֵנֵן הַדְּפָסָה וְהַפְצָה, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִיָּה לָךְ נַחַת מִלְּדִידָךְ.

מָאד רְצִיתִי, שְׁתִּכִּין לִי שְׁתֵּי קַפְסָאוֹת קוֹנְטֵרַסִים "דְּמַעַת הָעֲשׂוּקִים", בְּאִפְּן שְׁאוּכַל לְהֵבִיא אֶת זֶה לְכָאן, כִּי הֵם מָאד מָאד נַחוּצִים פֹּה. וְיִדְיָנּוּ ... גֵּרוּ זְאִיר, יִגִּיד לָךְ כְּבָר מִי שְׁנוּסֵעַ לְפָה, וְהוּא יִקַּח אֶת זֶה, וְזֶה מָאד מָאד דְּחוּף.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּקְרָא, ז' אֲדַרְבֵּי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מָאד ... גֵּרוּ זְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ, מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, וּבִפְרֹט שְׁאַתָּה מְלַמֵּד אֶת הָאֲבָרְכִים סוֹפְרוֹת. מָה אִמַּר לָךְ! אֵין עוֹד מִצְנָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה לָךְ חֵלֶק בְּזְכוּת הַרְבִּים.

בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם, כְּפִי הַיְרִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל פְּעַם, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמַתְחִזֵּק בְּכָל יוֹם, וְאֵינוּ נוֹתֵן שִׁיפֵל בְּדַעְתּוֹ.

בְּעֵינַי הַיְלָדִים וְכוּ', רַק תְּפִלָּה וּתְפִלָּה וּתְפִלָּה, עוֹד פַּעַם לְהַתְפַּלֵּל וְעוֹד פַּעַם לְהַתְפַּלֵּל וְלֹא לְהַתְיַאֵשׁ מִתְפִּלָּה.

הֵייתִי אוֹמֵר לָךְ, שְׁעוֹד פַּעַם תִּתְלַבֵּשׁ עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשָׂבֶת, שְׂזָה מְכַפֵּר עַל כָּל הָעוֹנוֹת, וְזֶה דְבָר גְּדוֹל מְאֹד.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קו.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעַ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּבִיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

יְדִידֵנוּ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא גִבְאֵי שֶׁל הַפְּצַת הַסְּפָרִים, הוֹדִיעַ לִי, שֶׁיֵּשׁ הַרְבֵּה מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן בֵּין הַבַּחֲוָרִים, שְׁלֶקְחוּ כַּמּוֹת גְּדוֹלָה שֶׁל סְפָרִים מִ"קֶרֶן הַהַדְפָּסָה" וְלֹא שְׁלָמוּ, וַיְדוּעַ שְׁחִיבִים הוּן תּוֹעֲצוֹת לְמַדְפִּיס. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ — הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַבַּחֲוָרִים וְכוּ', מִי שְׁלֶקַח סְפָרִים, שִׁירָאָה לְשֵׁלֶם מַה שְׁיֹתֵר מֵהָר: כִּי זֶה כִּסְפֵי צְדָקָה וְכִסְפֵי רַבְנוּ ז"ל, וְאִסוּר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם כִּסְפֵי צְדָקָה, כִּי יֵשׁ עַל זֶה עֲנֵשׁ מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, וַיְדוּעַ מַה שְׁקָרָה לְתַלְמִידוֹ שֶׁל רַבְנוּ ז"ל רַבִּי שְׁמַעוֹן ז"ל, שֶׁהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם כִּסְפֵי רַבְנוּ ז"ל, וְנִעְנַשׁ, שֶׁהִיָּה צְרִיף לְלַכֵּת בְּגָלוּת שְׁלֹשׁ שָׁנִים וְכוּ', וְעָבְרוּ עָלָיו נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים מְאֹד וְכוּ', וְרַק מִפְּנֵי שֶׁהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכֶסֶף רַבְנוּ ז"ל בְּלֹא רְשׁוּת, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, מִי שְׁחִיב כֶּסֶף לִ"קֶרֶן הַדְפָּסָה", שִׁירָאָה תַּכְף לְשֵׁלֶם אֶת זֶה! כִּי צְרִיכִים לְשֵׁלֶם לְמַדְפִּיס.

מַה אֲמַר לָכֶם, בְּיָמֵים אֵלּוּ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמָסֵר אֶת נַפְשֵׁנוּ בַּפֶּעַל מִמֶּשׁ, וְלְהַפִּיץ מַה שְׁיֹתֵר חוֹבְרוֹת וְקוֹנְטְרָסִים, הַמְּגַלִּים וְהַמְּפָרְסָמִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֵף יְהוּדֵי לֹא יִנּוּק מִמָּסַע הַצֶּלֶב וְכוּ',
שֶׁהוּא גִזְרַת שְׂמֵד, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, שֶׁהוֹלֵךְ לַעֲבֹר בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה,
כִּי מְלִיוֹנִים יְהוּדִים יִצְטָרְכוּ לְהִסְתַּכֵּל בְּעוֹבְדֵי אֱלִילִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הָאֵב הַרְחֵמֵן, יִמְתִּיק מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַדֵּינִים,
וַיִּהְיֶה אֶת הַכָּל לְטוֹבָה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט קז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּקְרָא, ז' אָדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעַ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֲהוּבֵי, יַקִּירֵי,
הַבְּחוּר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמְדָּה, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּעֵינַי אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָאֲמֵתִיִּים וְכוּ', הַכּוֹנֵה הוּא בְּפִשִּׁיטוֹת,
לְהִתְחַבֵּר עִם אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַתְּמִימִים, הַמְדַבְּרִים תְּמִיד דְּבוּרֵי אֲמוּנָה
וְהַשְּׂגָחַת פְּרָטִית, וְאֵין לָהֶם שׁוּם עֶסֶק עִם פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׂקָר, וְכֵן
מְדַבְּרִים תְּמִיד מְרַבְּנוּ ו"ל, הֵם אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָאֲמֵתִיִּים, כִּי מִי
שֶׁמְדַבֵּר תְּמִיד מְרַבְּנוּ ו"ל, הוּא מִתְלַמֵּדֵי רַבְּנוּ ו"ל, וַיְכוּלִים לְהַפִּיר
אֶת הָאָדָם עַל-יְדֵי הַדְּבוּר דִּיקָא.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מַה שֶּׁאַתָּה עוֹשֶׂה בְּשִׁבִיל הַתְּלַמִּידִים
בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזִכּוֹת הַמְצָוָה הַזֹּאת, שֶׁתִּגָּן
בְּעֶדְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! חֲמִיץ צָרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים מְאֹד וְכוּ', וּבּוֹדָאי בְּזֶה שְׁנִסְעוּ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֵין דְּבָר גְּדוֹל מִזֶּה, כִּי לְכָל הַפְּחוֹת פְּעַם בַּחַיִּים נוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל — זֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְהֵיוֹת עַל-כָּל-פְּנִים פְּעַם אַחַת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְאִזּוּ יִהְיֶה לוֹ תִקּוֹן הַנַּפְּשׁ, רוּחַ וּנְשָׁמָה חַיָּה יַחֲדָה שֶׁל כָּל הַגְּלָגוּלִים. וְלִכֵּן טוֹב עָשׂוּ שְׁנִסְעוּ לְשָׁם, אֵף הוּא צָרִיךְ לְרַחֲמִים רַבִּים.

אֶת רְאִי לְחִזֵּק אֶת בַּעֲלֶךָ, כִּי מִסְכֵּן בֵּן, שְׁצָרִיךְ לְרְאוֹת אֶת הַסֶּכֶל שֶׁל הָאָבָא וְכוּ', זֶה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד וְכוּ', וְכֵן תִּרְאִי לְחִזֵּק אֶת נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאַמוּנַת חֲכָמִים וּבְשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לָכֶם תְּמִיד שְׂמֵחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, הֵרַב ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד שְׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שְׂיִצְאָתָ לְהַפְּצָה מְרַכָּזָת לְמַעַן הַצְּלַת מוֹסְדוֹתֵינוּ הַקְדוּשִׁים, אֲשֶׁר נִמְצְאוּ עִכְשָׁו בְּמַצָּב מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי יְדוּעַ, שְׂהָאִישׁ בְּלִיעֵל רָשָׁע מְרָשָׁע, הָעוֹמֵד עַל הַחֲנוּךְ וְכוּ', רוֹצֵה רַק לְסַגֵּר תַּלְמוּדִי תוֹרָה וּבְתִי סֶפֶר

חֲרָדִים (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), וְלָכֵן כָּל הַתְּלַמּוּדֵי תוֹרָה וְהַבְּתֵי סֵפֶר הַחֲרָדִים נִמְצָאִים בְּצָרָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְחִיבִים הֵמוֹן חוֹבוֹת, אֲבָל בְּכָל הַמוֹסְדוֹת אֵיךְ שֶׁהוּא יֵשׁ אֵילּוּ תוֹרְמִים, אֲבָל לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, לָנוּ אֵין אָף אֶחָד שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אִם אָבִינוּ שֶׁבִּשְׂמַיִם, וְזֶה לָנוּ גַם גְּדוֹל, שְׂאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שְׂאֵין לָנוּ אָף אֶחָד רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן בְּזֶה שְׂיִצְאָתֶם בֵּיחַד אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּעִבּוֹר הַצִּלַּת הַמוֹסְדוֹת, יֵעֹזֶר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּתְבָּרְכוּ מִמְּעוֹן הַבְּרָכוֹת.

עַם יִשְׂרָאֵל נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בְּמַצָּב מְאֹד מְאֹד קָשָׁה מִמֶּסַע הַצֶּלֶב שֶׁהוֹלֵךְ לַעֲבֹר בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְצָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, אֲשֶׁר מְלִיוֹנִים מֵאַחֲיֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יֵצְטָרְכוּ לְהַסְתַּפֵּל בְּפִלְחָן עֲבוּדָה זָרָה וְכוּ', וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא יִכְנַס בָּהֶם אִיזוֹ מַחְשָׁבָה וְהַרְהוּר בְּעֲבוּדָה זָרָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, עַל-כֵּן צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, וְלִבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שֶׁזֶּה לֹא יִזִּיק לְשׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל. וְעַלֵּינוּ לְמַסֵּר אֶת גַּפְשָׁנוּ לְגִלוֹת רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּעֵתִים הַלְלוּ צָרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאַמּוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת, לִידַע וְלִהְיוֹדִיעַ וְלִהְיוֹדֵעַ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מַחְיָה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר — הֵם עֲצָם עֲצָמוֹת חַיּוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְעַל-כֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲפִלּוּ כַּמָּה דְבוּרִים, כִּי כָּל זְמַן שְׂאָדָם חַי, הוּא אֵינוֹ יָכוֹל לְשַׁעַר בְּדַעְתּוֹ מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר רַק דְבוּר אֶחָד מִזֵּיו אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְאִם בֵּר יִשְׂרָאֵל הִיָּה יוֹדֵעַ אֵיזָה רֶשֶׁם עוֹשֶׂה לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת הַדְּבוּרִים שֶׁמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הִיָּה חוֹטֵף עוֹד דְבוּר וְעוֹד דְבוּר, בְּמָקוֹם שֶׁהִיָּה יוֹשֵׁב בֵּין לִיצְנִים וְכוּ' וּמְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטִלִּים וּדְבָרִים שֶׁל מַה בְּכֹף, הִיָּה מְטִיל בַּחוּץ, וּמְדַבֵּר רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי סוּף כָּל סוּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִזְהַרְזַן, חֶלֶק א', סִימָן לַד), אֲשֶׁר הַדְּבוּר הוּא כְּלִי הַשְּׁפַע, וְכִכֵּל שְׂאָדָם מְדַבֵּר יוֹתֵר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא, הָרִי מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזֵיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ, וְאֲנַחְנוּ צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, שֶׁלֹּא נִשְׁפַּח מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא נִהְרַהֵר הַרְהוּרִים רְעִים, רַק נַחֲשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ. וְחֲכָמֵינוּ

הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (שַׁבַּת קב.): כִּי־נֶן דְּקָא מִיכוּיִן מַחֲשַׁבְתּוֹ מְשׁוּיָא לִיה מְקוּם, בְּזוּה שְׂאָדָם רַק חוֹשֵׁב מִמְּנוּ יִתְבַּרְךָ הוּא כְּבָר מוֹצֵא אֶת מְקוּמוֹ, כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ מְקוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאִין הָעוֹלָם מְקוּמוֹ, כִּי אִם אָדָם רַק חוֹשֵׁב מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אַז הוּא אָף פַּעַם לֹא בְּגָלוּת, הֵיכָן שֶׁהוּא רַק הוֹלֵךְ מוֹצֵא אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְטוֹב לוֹ בְּכָל מְקוּם, לֹא-כֵן כְּשֶׁאִין אָדָם חוֹשֵׁב מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵיפֹה שֶׁרַק הוֹלֵךְ לֹא טוֹב לוֹ, וְתַמִּיד חוֹשֵׁב לַעֲצָמוֹ — אוֹלֵי בְּמְקוּם אַחַר הִזָּה טוֹב לוֹ, כִּי בְּמְקוּם הִזָּה לֹא טוֹב לוֹ וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל מִי שֶׁמְדַבֵּיק אֶת עֲצָמוֹ בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, טוֹב לוֹ אֵיפֹה שֶׁהוּא, וּמְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְזוֹ הַתְּכָלִית שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ לָזוּה — שְׂיִמְצָא אוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ בְּתוֹךְ מְקוּמוֹ, וְאִזּוּ יִהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בַּחַיִּים, וּבַכֶּרֶט פֹּה בִּיבְנֵאֵל, שְׂאֲנַחְנוּ גָרִים מְבַדְדִים בֵּין הָרִים, שְׂיִכּוּלִים לְטִיֵּל בְּהֵם וְלְשִׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר אִין עֲרוּךְ אֵלֵיהֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תַּמִּיד, וּתְבַשֵּׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַעֲקֵר לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. בַּכֶּרֶט בְּזוּה שְׂאֵתָה עוֹזֵר לְמוֹסְדוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן לּוֹמְדִים אֲמוּנָה וּמְדַבְּרִים אֲמוּנָה, אִין לְמַעַלָּה מְזוּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קי.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְר וַיְקָרָא, ז' אֲדַרְבִּי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֲסֵד חַנּוּם שֶׁעָשִׂית עִמְּנוּ,

שִׁיצָאָת לְהַפְצָה מְרֻפָּזָה בְּשָׂבִיל הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, בְּזָכוֹת זֶה יַעֲזֹר לָךְ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּתְבָּרְכִי מִמְּעוֹן הַבְּרָכוֹת.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשִׂמְחִי אֶת שְׂאֵר גְּשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַמִּיד תִּדְבְּרִי עִם הַנְּשִׁים רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה
פְּרָטִית, וּבְכָל פַּעַם שֶׁאֵת יוֹצֵאת לְהַפִּיץ, תִּדְבְּרִי רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה,
וְאֵל תִּכְנָסִי בְּשׁוֹם וּכְוֹחִים, כִּי לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב
כְּשֶׁמְדַבְּרִים דְּבוּרֵי אַמוּנָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קיא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדַרְבִּי הִתְשׁוּס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי חֲבִיבֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׂמְעָה, שֶׁתְּהִלָּה
לְאֵל, גְּכֹנֵס פְּדִיוֹן אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְמַעַן לְשַׁלֵּם אֶת הַחֻבוֹת.

אֲבַקֵּשׁ שֶׁתִּכְתֹּב לִי כִּמְהָ כֶּסֶף יֵשׁ לִי מִדְּמֵי הַפְּדִיוֹן גִּפְשׁ שְׂיֵשׁ
אֲצַלֶּךְ, וְלָתֵת לִי... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי אֲנִי חָיֵב לְאֲבָרְכִי הַכּוֹלֵל.

תִּמְסֹר לוֹ רַק מֵהַ שְׂיֵשׁ בְּיָדְךָ מֵהַכֶּסֶף שֶׁנִּתְּנֵנוּ לִי בַּעֲבוּר פְּדִיוֹן
גִּפְשׁ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתַּמִּיד יִהְיֶה לָךְ שִׂפְעָה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ
לְהַנּוֹת מְצֻרוֹת יִשְׂרָאֵל, וְדִי לְמַבִּין.

נָא לְקַחַת מִ... גֵּרוֹ יְאִיר, קִבְּלָהּ, כִּמְהָ שֶׁנִּתְּתָה לוֹ.

תּוֹדָה רַבָּה מְרֹאשׁ, כִּי מְאֹד כּוֹאֵב לִי עַל הָאֲבָרְכִים שְׂיִוִּשְׁבִים
וְלוֹמְדִים רַב הַיּוֹם בְּהַתְמַדָּה, וּמְקַבְּלִים סְכוּם פְּעוּט שֶׁל כְּשֶׁבַע-מֵאוֹת
שׁ"ח.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ח' אָדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אַהוּבֵי, תְּלַמִּידֵי
... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי "מַחְצִית הַשֶּׁקֶל", הַשָּׁנָה נָשִׁים שָׁלֹשׁ צִלְחוֹת, לְשֵׁלֶשֶׁה
חֲצָאֵי הַשֶּׁקֶל: אֶחָד בְּעֵבוֹר הַמוֹסְדוֹת שֶׁלָנוּ, אֶחָד בְּעֵבוֹר צָרְכֵי
בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְאֶחָד בְּעֵבוֹר הַדְּפָסָה, וּבָשׂוּם פָּנִים וְאִפְּן לֹא נָשִׁים
יֹתֵר קָפוֹת.

אוֹדוֹת הַהֲצָעָה שְׁאַתָּה מַצִּיעַ, שֶׁכָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִתְרֵם
ל"שֵׁפֶת הַנַּחֵל", שֶׁהוּלֵךְ וּמְדַפֵּס עִכְשָׁו, לְדַעְתִּי, אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ כָּבֵר
מוֹתָשִׁים, וְלֹא שִׁיף לְבַקֵּשׁ מֵהֶם סְכוּם עֲנָקֵי כְּזֶה, רַק כָּל אֶחָד שִׁיתֵן
בְּכָל־לַיּוֹת לְהַדְּפֶסָה כַּמָּה שֶׁהוּא רוֹצֶה.

אֶת כָּל הַקּוֹנְטְרַסִּים "דְּמַעַת הַעֲשׂוּקִים" תִּתֵּן לִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רַק חֲזוּק וְאַמִּץ, וְאִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְכוּת
שִׁישׁ לָךְ, שְׁאַתָּה עוֹזֵר לְמַעַן הַהֲפָצָה, אֲנִי מֵאֵד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ח' אָדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיִּקָּר לִי מֵאֵד ...
גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, אִם יֵשׁ לְךָ מְשִׁיכָה לְלַמֵּד סוּפְרוֹת, תִּלְמַד אֶת זֶה, כִּי זוֹ עֲבוּדָה קְדוּשָׁה מְאֹד, וְתוּכַל לְהִתְפַּרְנֵס עִם זֶה בְּכַבּוֹד גְּדוֹל, אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתוּכַל לְלַמֵּד אֶצְל ... יָרוּ יְאִיר, כִּי יֵשׁ לוֹ כֶּתֶב מְאֹד יָפֵה, וְהוּא יְכוּל לְלַמֵּד אוֹתְךָ בְּקִלּוֹת.

הַעֲקֹר תִּתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמַגִּיז, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיְקָרָא, ח' אֲדַרְבִּי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לִשְׁמַע שִׁיְצָאֲתָ לְהַפְצָה מְרֻפָּזָת.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא הַיְסוּד בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן לְשִׂמְחָה אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין עֲרוּךְ לָזֶה.

הִיָּה טוֹב, שְׂתִלְמְדִי אֶצְל גְּבֻרָת ... תַּחֲיָה דִינִי טְהַרְתָּ הַמְשַׁפָּחָה, מִפְּנֵי שֶׁהֵם מְאֹד מְאֹד נַחוּצִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיְקָרָא, ח' אֲדַרְבִּי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיְחִיו נֶצַח.

אַתֶּם לֹא צְרִיכִים לִפְחֹד מִקְּנִיַת הַדִּירָה, כִּי בּוֹדָאִי יַעֲזֹר לְכֶם

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתַעֲבְרוּ אֶת הַכֹּל, הֶעָקֵר רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאִזּוֹ תִרְאוּ נִסִּים וּנְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ח' אָדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלוּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַרְגַּל אֶת עֲצֻמְךָ לְעֵינַי בְּכָל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", שְׂיִצְאוּ עַד עֲכָשׁוּ, כִּי כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב נִכְתָּב בְּשִׁבְלֵךְ, לְכֵן אֵל תִּצְפֶּה בְּכָל פַּעַם לְמִכְתָּב, אֵלֶּא תִחְזֹר עַל הַמִּכְתָּבִים שֶׁנִּכְתְּבוּ אֵלֶיךָ, שֶׁעַד עֲכָשׁוּ גִדְּפְסוּ כְּבֹר כַּמָּה אֲלֵפֵי מִכְתָּבִים, וַיֵּשׁ עוֹד עֲשָׂרִים אֵלֶּף מִכְתָּבִים שְׂאֵמוּרִים לְהִיּוֹת מְדַפְּסִים.

וּבְאַמַּת כְּפִי מַה שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, רְאוּי לְחַבֵּר אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת סְפָרִים, אֲבָל מִי שֶׁזוֹכָה לְקֶצֶת יְשׁוּבַת הַדַּעַת, וּמִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, הוּא מְהַפֵּךְ אֶת הַכֹּל תָּמִיד לְשִׂמְחָה. וְאַתָּה צָרִיךְ לְלַכֵּת עִם הַמְּאַמֵּר שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצ"ה) עַל הַפְּסוּק "בִּצְרַר הָרַחֲבֵת לִי", שְׂאָדָם צָרִיךְ לְמַצֵּא בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת שְׁלוֹ הָרַחֲבוֹת, וְכֵן לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַבּוֹרֵא יִתְבַּרֵּךְ שְׁמוֹ, עַל כָּל הַחֹסֵד שֶׁעֲשֶׂה עִמָּךְ שֶׁהִתְחַתַּנְתָּ וְכוּ' וְכוּ', אַתָּה צָרִיךְ לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, סוּף כָּל סוּף הִיא צְעִירָה וְכוּ' וְכוּ', כְּשֶׁהִיא תִתְבַּגֵּר יוֹתֵר — הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה. רַק חֲזַק וְאַמֵּץ, וְאַל תִּפְחָד מִשׁוּם דְּבָר.

אָנִי מְאֹד מְאֹד נִהְיֶה, שְׁאַתָּה לוֹמֵד סוּפְרוֹת, כִּי זוֹ פְּרִנָּסָה קְדוּשָׁה.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחָה עַל נַעַם חֻלְקָךָ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם חֻלְקָךָ וְגוֹרְלָךָ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּנֹדָאֵי יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדִּינִים. רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ, וְתַחֲיָה אֶת עֲצָמְךָ מִכָּל דְּבִיבּוּר וְדְבִיבּוּר שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, וְהַעֲקֵר לְלֶכֶת בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, וְאִז תִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ מְאֹד.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט קיז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ח' אָדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבִרָךְ הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה, הָרַב ... שְׁיַחֲיָה נְצַח.

בְּאִתִּי לְהַמְלִיץ עֲבוּר הַמְּנַפ"ל שֶׁל הַמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ בְּקִהְלַת קֹדֶשׁ יִבְנֵאל, הֵלֵא הוּא ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, הַעוֹסֵק בְּמִלְאַכַּת הַקֹּדֶשׁ בְּאַמוּנָה, וּמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעֲבוּר הַמוֹסְדוֹת הַקְדוּשִׁים שֶׁלָּנוּ, הַנִּמְגִינִים בְּחִסוּת ... וַיֵּשׁ לָנוּ, תְּהִלָּה לְאֵל, פְּעוּטוֹן, שְׁנֵי גִנִּים, בֵּית־סֵפֶר לְבָנוֹת, תִּיכוֹן, תַּלְמוּד תּוֹרָה לְבָנִים, וַיִּשְׁיבָה קִטְנָה וַיִּשְׁיבָה גְדוּלָה, וְהַפֵּל בְּמִדְבָּר שָׁמַם בְּגִלְלִיל הַתַּחְתּוֹן, שְׁעוּד לֹא הָיָה שָׁם אִף פֶּעַם תַּלְמוּד־תּוֹרָה עַל טְהָרַת הַקֹּדֶשׁ וּבֵית־סֵפֶר לְבָנוֹת, אָבֵל דָּא עָקָא שְׁאַנְחָנוּ נִמְצְאִים עֲכָשׁוּ בְּמַצָּב מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כְּפִי שְׁבִיבּוּדָאֵי יְדוּעַ לָךְ, שְׁהַרְשַׁע שְׁעוּמִד עֲכָשׁוּ עַל הַחֲנוּפָה, מִצִּיק לְכָל הַתַּלְמוּדֵי תּוֹרָה וְהַבְּתֵי סֵפֶר הַחֲרַדִּים בְּאַרְץ, וְגַם אֲנַחְנוּ סוּבְלִים, וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, אִם אַתָּה יְכוֹל לְהַתְנַחֵס לְדַבְרֵי הַמְּנַפ"ל הַנּוֹזֵר לְמַעַלָּה, וְלַעֲזוֹר

לנו הן בהלואה והן מה שהקנינו יכולה לתרום, ואז תהיה לך זכות גדולה, ולמצוה רבה יחשב.

זכור וגם תזכר כמה השקעת יומם ולילה בעבוד הצלחת ... ולכן אל תשיב את פני ריגום.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהמכתב הקצר הזה יעזור את נקדת לבבך, ותבוא לעזרתנו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט קיח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקרא, ח' אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויודפּוּ אֵל כבוד הרב ... שליט"א.

באתי להזכיר את כבוד מעלתו, שזה לי חדש וחצי מאז שהייתי בביתו גאון קדש, והבטיח לי ש'ידבר עם ר' ... גרו יאיר, ועם ר' ... גרו יאיר, בעבור המוסדות שלנו ביבנאל הנמצאים במצוקה גדולה מאד, תהלה לאל, יש לנו פעוטון, שני גנים לבנים ולבנות, בית-ספר לבנות, תיכון לבנות, תלמוד תורה לבנים, וישיבה קטנה לבנים, וישיבה גדולה לבחורים, וכולל אברכים, במדבר שמש ביבנאל מקום חלונני מבקק, ועוד לא היה שם אף פעם תלמוד-תורה על טהרת הקדש, ובפרט בית-ספר לבנות, אבל דא עקא, שהרשע שלוחם עכשו נגד חנוף הטהור, וגורם מצוקה רבה לכל מוסדות החנוף התורני בארצנו הקדושה, נגע גם בנו. ולכן באתי לבקש ולהתחנן לפני הדרת כבודו, ולהזכירו מה שהבטיח לי, ש'ידבר עם הנזכר למעלה לטובתנו.

אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַבּוּדוֹ יִזְכֹּר לָנוּ לְטוֹב.
וַיִּזְכֹּר אֶת הַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁמִסְרָתִי לְאַרְךָ פֶּלַח הַדָּרָךְ בְּעִבּוֹר הַצְּלַחַת...

הַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִתְרוּמֵם קַנְיָנְכֶם, וְתִזְכּוּ לְהַגְדִּיל תּוֹרָה
וּלְהַאֲדִירָהּ, וּלְהָרִים וּלְקוֹמֵם אֶת הָעֵדָה, וְנִזְכֶּה לְרֵאוֹת בִּישׁוּעָתְךָ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל.

הַפּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַתּוֹרָה...

כט קיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ט' אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

גָּנוּב גָּנוּב לְאֲזִנִּי, שְׂאֵתָה רוּצָה לְבוֹא לְמַחְנְנֵנוּ לְפוּרִים, וּמְאֹד
אֲשַׁמַּח לְרֵאוֹתְךָ.

אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מְאֹד, אִם אַתָּה יָכוֹל לְהַבִּיא אֶתְךָ קַפְסָא שֶׁל
סְפָרִים "זְכוּת אָבוֹת", וְתַהֲיֶיהָ לְךָ זְכוּת גְּדוּלָה, כִּי הָאֲבָרְכִים פֶּה מְאֹד
צְמָאִים לָזֶה, כַּמּוֹכֵן שְׂאֲנִי לֹא אֲסַפֵּר בְּכֹל לְהוֹרִיד שְׂאֵתָה בָּא ...
כְּדֵי שְׂתַהֲיֶיהָ לָהֶם הַפְתָּעָה.

הַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ט' אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל אֶהוּבִי תְּלִמִּידִי ...
גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד אַבְקֶשׁ אוֹתָךְ, שְׁתְּבִיא לי שְׁתִּי קַפְסֹאוֹת קוֹנְטֵרֶסִים
 "הַעֵינ רואֶה", וּבְתוֹכֶם גַּם קוֹנְטֵרֶסִים "דְּמַעַת הַעֲשׂוּקִים", פִּי זֶה
 נִצְרָךְ לי פֶּה מָאד.

אֲנִי מָאד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, פִּי זֶה
 זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ, וַיְהִי־לְךָ לְשֵׁלֶם אֶת
 הַכְּרֵטִיס, וַיְהִי־לְךָ עוֹד שְׁפַע.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קכא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּקְרָא, ט' אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

הִנֵּה נוֹסְעִים מִיְּבִנְאֵל שְׁלֹשָׁה אַבְרָכִים, אֲזִי תִשְׁלַח עִם ... גֵּרוּ
 יְאִיר וְעַם ... גֵּרוּ יְאִיר כִּמָּה קַפְסֹאוֹת קוֹנְטֵרֶסִים "הַעֵינ רואֶה", וְעַם
 ... גֵּרוּ יְאִיר, תִּשְׁלַח קַפְסָא "זְכוּת אָבוֹת", פִּי זֶה מָאד מָאד נַחוּץ
 פֶּה.

אֲנִי מָאד מְקַנָּה לְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעִנְיָן לְשֵׁלֶם אֶת
 הַחֻבוֹת. אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לְךָ בְּזֶה
 שְׁאֵתָה מִפִּיךָ אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל, וְאַתָּה עוֹסֵק לְשַׁמֵּשׁ אֶת רַבֵּנוּ ז"ל.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קכב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּקְרָא, ט' אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לי
 מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, כפי שאני רואה, אי אפשר לערבב הכנסת ספר תורה עם חתונה, ולכן לדעתי, הכי טוב לעשות הכנסת ספר תורה ברב עם הדרת מלך ביום ל"ג בעומר אחר הצהריים, ממילא כל המשפחה נוסעים למרון, אז יבואו ליבנאל, ותהיה שמחה גדולה מאד, ואז לא תהיה שמחה אחרת, רק שמחת תורה אמיתית.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט קכג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ויקרא (שבת זכור), " אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הנה"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, אמן.

חסדי השם יתברך, שימי הפורים הקדושים נכנסים ובאים, והשנה אנחנו צריכים להתעורר יותר מכל השנים, פי, לצערנו הרב, הולך לעבר "מסע השמד", וחתמנא לישזבן, בארצנו הקדושה, ואנחנו מקוים להקדוש-ברוך-הוא, אשר בזכות המצוות שעם ישראל מקיימים ביום הפורים, נזפה להמתיק את כל הדינים מעל כלל נשמות ישראל, בזכות הדבורי אמונה שאנחנו מדברים יקים מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יז) על הפסוק (אסתר ו): "וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי", מרדכי הוא הכפירה בעבודה זרה, כמו שכתוב "איש יהודי", ואמרו חכמינו הקדושים (מגלה יג): כל הכופר בעבודה זרה נקרא יהודי; הינו שהדבורים שהגיד מרדכי, שהם דבורים של אמונה פשוטה בו יתברך, וכפר בעבודה זרה, הם נכתבים באויר, עד שנמצא כתוב בספריהם הפך אמונתם, ועל-ידי-

זֶה יִתְגַּיְרוּ, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (אֶסְתֵּר ח, יז): "וְרַבִּים מֵעַמֵּי הָאָרֶץ מִתְיַהֲדִים",
 בֵּן נִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּיָמֵינוּ אֵלּוּ — מַחֲזִית עֲמֶלֶק, עַל-יְדֵי שְׁנַגְלָה וּנְפָרְסָם
 אֶת אַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת
 נח.): "לֵךְ הַיְיָ" הַמְּמַלְכָה" — זֶה מִלְחַמַת עֲמֶלֶק, בְּזֶה שְׁמַגְלִים
 וּמְפָרְסָמִים אֲשֶׁר הַמְּלוּכָה שֵׁיכֶת רַק לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה
 מוֹחֲקִים אֶת עֲמֶלֶק. יַעַן שֶׁבְּכָל קִדְשָׁה עֲלִיּוֹנָה מִתְעַרְבֶת הַסְטֵרָא
 אַחֲרָא, כִּי הִיא מְאֹד מְאֹד מִפְּחָדֵת מִשְׁמַחַת יִשְׂרָאֵל וּמִקְדָּשֵׁת יִשְׂרָאֵל.

וְלָכֵן יַעַן שֶׁכְּפוּרִים הֵזֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לִפְעַל מִשְׁהוּ יוֹצֵא מִן
 הַכָּלָל — לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּעוֹלָם, וְנִזְכָּה
 בְּמוֹ עֵינֵינוּ לְרֵאוֹת בְּמַחֲזִית הַמֶּן-עֲמֶלֶק, וְלָכֵן רְצִיתִי לְכַתֵּב לְאִנְשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ כְּמָה תְּקֻנוֹת, וְאִנִּי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ, שְׁאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 הַיְקָרִים יַחֲזִיקוּ בַּתְּקֻנוֹת הָאֵלּוּ:

(א) נוֹהֲגִים בְּתַעֲנִית אֶסְתֵּר לְתַן שְׁלֵשָׁה חֲצָאֵי שְׁקָל לְקִיָּם מְצוֹת
 "מַחֲצִית הַשְּׁקָל", וְלָכֵן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ שִׁישִׁימוּ שְׁלֵשׁ קָפוֹת בְּעֵבוּר
 שְׁלֵשָׁה חֲצָאֵי שְׁקָל, אַחַת עֵבוּר "מוֹסְדוֹתֵינוּ" הַנְּמַצָּאִים בְּמַצֵּב קֶשֶׁה.
 וְהַשְּׁנִית בְּעֵבוּר "בְּדָק הַבֵּית" וְהוֹצָאוֹת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, כִּי רַבִּים הֵם:
 מִים, חֲשַׁמֶל, גֹּז וְכוּ' וְכוּ'. וְהַשְּׁלִישִׁית בְּעֵבוּר "קֶרֶן הַדְּפָסָה", וְרַק
 שְׁלֵשׁ קְצֵרוֹת אֵלּוּ לְשִׁים, וְלֹא יוֹתֵר, וְאִף אֶחָד שְׁלֵא יִתְעַרֵב בְּצַדֻקוֹת
 הָאֵלּוּ.

(ב) הֵיּוֹת שֶׁבְּשָׁנָה שֶׁעֲבָרָה הֵיּתָה הַרְּבֵה הוֹלְלוֹת וְלִיצְנוֹת, אֲזִ
 אִנִּי מְמַנֶּה הַשָּׁנָה שְׁלֵשָׁה אֲנָשִׁים, שִׁירָאוּ לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד עַל הַסְּדֵר,
 שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוּם מוֹזִיקָה שֶׁל פְּרָאוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, נְגוּנִים שֶׁל
 רְשָׁעִים הַמְּזִיקִים מְאֹד, כְּמוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתְרָן, חֶלֶק
 א', סִימָן ג'), וְכֵן לְשִׁמּוֹר עַל הַצְּנִיעוּת, שְׁלֵא יִתְעַרְבוּ גְּבָרִים וְנָשִׁים יַחַד,
 חֵס וְשְׁלוֹם, וְלֹא יֵצֵא שׁוּם פְּרִיצוֹת וּפְרָצוֹת בְּעֵנִין הַרְקוּדִין לְחֻקוֹת
 אֶת הַגּוֹיִם, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אֲלֵא שְׁתַּהֲיֶה שְׁמַחָה שֶׁל קִדְשָׁה, וְאֵלּוּ
 הֵם הַשְּׁלֵשָׁה אֲנָשִׁים שְׁאִנִּי מְמַנֶּה לְשִׁמּוֹר עַל הַסְּדֵר, וְשְׁלֵא תַהֲיֶה, חֵס
 וְשְׁלוֹם, אִיזוֹ הַפְּקָרוֹת וְקִלְקוּל, אֲלֵא שְׁתַּהֲיֶה שְׁמַחָה דְקִדְשָׁה: א. ר'

... גרו יאיר, גבאי נאמן דקהלתנו. ב. ר' ... גרו יאיר. ג. ר' ... גרו יאיר. והם ישמרו מאד שלא יצא, חס ושלום, מהשמחה קלקול.

(ג) חכמינו הקדושים אמרו (מגלה ז): מחיב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי. ומוכא בפוסקים שכתוב "לבסומי בפוריא" ולא "להשתפר בפוריא", וכתב הבית יוסף, שהשכרות אסור גמור, ואין לה עברה גדולה ממנה, שהוא גורם לגלוי עריות ושפיכות דמים. וכתב בעל יסוד ושרש העבודה: דקדקו חכמי הגמרא בלשונם הצח והקדוש, ואמרו "לבסומי", ולא אמרו חיב איניש "להשתפר", הינו שאדם צריך לשתות יותר מהרגלו, ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו חד משמעית לא לשתות שום משקה המשכר ארק, יין שרף וכו', אלא ב' או ג' כוסות יין בלבד וזהו. ובשום פנים ואפן לא לשתות יותר משלש כוסות, ומי שאינו רגיל בשתיית יין, ממילא אחר שתים או שלש כוסות הוא יקיא, ויקים אצלו (איוב כ, טו): "חיל בלע ויקאנו", שזה תקון הברית. העקר לשמח ולרקד מרב שמחה. והקדוש-ברוך הוא יעזר לנו בזכות השמחה והרקודים, שתהיו "משנה פרייליך", נזכה להמתיק את הדינים.

(ד) רציתי מאד שהגברים יעשו את סעדת פורים למעלה בקומה השלישית, ושם ישתו וישמחו וירקדו ורקודין דקדשה דיקא, לא רקודים של הוללות, חס ושלום, ואני מאד מאד מבקש, שלא ימצא בינינו שום מוזיקה של סטרא אחרא ושל זמרים נואפים, רחמנא לישזבן, ומכל שפן של זמרים חלונים, על זה יעמדו שומרים חזק, ובאולם השמחות אני רוצה שזה יהיה מיעד לנשות אנשי שלומנו, שהן תשמחנה שם, ויעשו את סעדת פורים בשבילן, כף לא יהיה, חס ושלום, שום ערבוכיה, ובזכות קדשת הצניעות, הקדוש-ברוך הוא ישרה במחננו.

נא ונא ראו להרבות בשמחה דקדשה, רק לשמח תמיד, ובפרט בימי הפורים תראו, שהשנה תהיה שמחה יוצאת מן הכלל, ובזכות השמחה שתרקדו ותשמחו כל-כף הרבה, תמשיכו לעצמכם ישועות

גְּדוּלוֹת, וְנִזְכָּה לְהַמְתִּיק אֶת כָּל הַדֵּינִים מֵעַל גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה לְרֹאוֹת בְּהַתְגַּלוֹת כְּבוֹד שָׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כט קכד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר וַיִּקְרָא (שֶׁבֶת זְכוֹר) "י אֲדַרְבִּי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיִּכְל־הַקֹּדֶשׁ" דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הִנֵּה אָנוּ עוֹמְדִים לְפָנֵי שֶׁבֶת "פְּרֻשֶׁת זְכוֹר", שְׁזוֹ מְצוֹת עֲשֵׂה מְדֹאוּרֵיָא — לְזִכֹּר אֶת מַעֲשֵׂה עַמְלָק, וְכֵן אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְפָנֵי פּוּרִים, שְׁכַתוֹב בְּתַקוּנֵי זֹהַר, שְׁיֹם כַּפּוּרִים הוּא כַּפּוּרִים, כְּמוֹ פּוּרִים, הִינּוּ שְׁפּוּרִים יוֹתֵר גְּדוֹל מִיּוֹם כַּפּוּר. וּבַקָּאֵמֶת עֲלִינוּ לְחֹשֶׁב קֶצֶת מֵהִי מְצוֹת "זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עֲשֵׂה לָךְ עַמְלָק, אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדָרְךָ צִאֲתָךְ מִמִּצְרַיִם" (דְּבָרִים כה, יז).

אֵלָא כְּשֶׁהָיוּ עִם יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם, אוֹמֵר הָאֵר"י הַקֹּדֶשׁ, הֵיִתָּה שׁוֹרָה עַל עַם יִשְׂרָאֵל טְמֵאֵת פְּרַעָה מְלֶךְ מִצְרַיִם, פְּרַעָה — פְּה־רַע, שְׁהָיוּ בְּמִצְרַיִם, הִינּוּ הַמֶּמְח שְׁלָהֶם הִיָּה בְּמִצְרַיִם, מַחְמַת שְׁנֹכְשָׁלוּ בְּדַבּוּרִים אֲסוּרִים, וְעַל־יְדֵי־זֶה הַמֶּמְחִין נַעֲשׂוּ בְּצַמְצוּם; הִינּוּ שְׁמַהֲכַל דְּבָרוֹ וְלֹא מֵהַקֹּדֶשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, זוֹ גְּלוּת מִצְרַיִם. וְהִנֵּה הַקֹּדֶשׁ־בְּרוּךְ־הוּא חָמַל עֲלֵינוּ, וְשָׁלַח אֶת מֹשֶׁה רַבְּנוּ, שֶׁהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם, עַל־יְדֵי שְׁגָלָה לָנוּ אֶת הַקֹּדֶשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְנַעֲשֵׂה פְּה־סַח, שֶׁהִתְחִילוּ לְדַבֵּר אֶל הַקֹּדֶשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. וְזוֹ הֵיִתָּה גְּאֵלֶת מִצְרַיִם, שֶׁהִתְחִילוּ עִם יִשְׂרָאֵל לְשִׁיחַ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

מה זה עמלק? אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן יט): תכלית השלמות — לעבד את השם יתברך בתמימות ובפשטות בלי חכמות כלל, לזרק את השכל לגמרי, אין לנו שכל. ועמלק הוא שמתחיר באדם חכמות והבלים, ומפיל אותו בקרירות, ושוכרו לגמרי. וזה שכתוב (משלי כד, טז): שבע' יפל' צדיק' וקם' — סופי תבות ע'מ'ל'ק'; רבנו ז"ל מספר בספור של הפערגער העני (ספורי מעשיות, מעשה י'), שהבת מלך תמיד אמרה למי שרצה להשתדף עמה: אבל השבע מימות עליך לא עברו. ואמרו על זה אנשי שלומנו, שמי שרוצה להתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא, ולחזור בתשובה שלמה, מכרח לעבר עליו שבע מימות. כי באמת בספירות — שבע מדות: חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, מלכות, שכל המדות תלויות בזה, ואדם צריך לזכוף את מדותיו. אבל עמלק תופס את האדם, ולוקח ממנו את שבע מדות, ועל-ידי-זה מפיל אותו. וזה: שבע' יפל' צדיק' וקם' — סופי תבות: עמל"ק. עמלק מכניס ספקות באדם: "היש הוי"ה בקרבנו אם אין" (שמות יז, ז), ועל-ידי-זה, רחמנא לצלן, מכשילו בפגם הברית. כי אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן לא), שברית ואמונה תלויות זו בזו. אם אדם חזק באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, שיהיה, שהשם יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, והוא יתברך מסתפל עליו, על-ידי-זה נשמר בפגם הברית, אבל ברגע שנתקררת האמונה — נכשלים בברית. ולהפך — כשנכשלים בברית — נתקררת האמונה, כי הא בְּהָא תְּלִיא, ואז יש כח לעמלק להתגבר על עם ישראל. והנה עמלק — תכף-ומיד כשיצאו ישראל ממצרים, הוא היה הראשון שהתחיל עם נשמות ישראל.

ומהי הקלפה הזו? שוברת את האדם, את מדותיו, וברגע שנשברות מדות האדם — אין לו כלום. לכן הזהירנו רבנו ז"ל ללמד הרבה "ספר-המדות", כי המדות הן עקר האדם. ורבנו ז"ל אמר על עצמו, שספר זה עשה אותו יהודי. ורצה מאד שאנשי שלומנו ילמדו בו הרבה. והנה משה רבנו לחם עם עמלק. וכן כתוב (שמות יז, יא): "והיה כאשר ירים משה ידו — וגבר ישראל, וכאשר

יניח ידו — וגבר עמלק", שואלים על זה חכמינו הקדושים (ראש השנה כט): וכי ידיו של משה עושת מלחמה או שוברות מלחמה? אלא לומר לה, כל זמן שהיו ישראל מסתכלים כלפי מעלה, ומשעבדים את לבם לאביהם שבשמים — היו מתגברים, ואם לאו — היו נופלים; מה היה עקר הלמוד של משה רבנו? להחדיר בעם ישראל גלוי אלקות. כי משה רבנו, אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר), חלק ב', סימן לט), הוא היה המנהיג, שהחדיר בנו אלקותו יתברך, והיה יכול להאיר אפלו בקטנים את הדעת, שידעו אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ועל-ידי-זה החזיקו מעמד. וזהו "כי שבע יפל צדיק וקם" — הינו שצריך לזכור, אף שעמלק מפיל אותנו מהשבע מדות, אבל הצדיק מכניס בנו את הענין "וקם" — שנוכל להחזיק מעמד. ולכן צריכים לשמח מאד, שאנחנו יודעים מדבורים פאלו, שרבנו ז"ל מלמד אותנו, אשר כל ענין משה רבנו היה: "וקם" — להחזיק מעמד, הינו אפלו שנופלים — צריכים להקים את עצמם, כי אין זו עצה להיות ברע ובחשך שנכשלו בו, אלא עקר העצה — לקום ולהחזיק מעמד.

אבל זה לעמת זה נגד משה רבנו יש קרח ועדתו, דתן ואבירם, ומאתים וחמשים ראשי סנהדרין, שחלקו על משה. והמדרש אומר דבר פלא (תנחומא פקודי יא), בשעה שמשה רבנו הצריך לבנות את המשכן ולהקימו, ולא יכול היה לברו, אזי ליצני הדור התלווצו ממנו ואמרו לו: משה, אתה בעצמך תעמיד את המשכן, ולמה גטלת את כספנו? היכולים לתאר דבר כזה? הינו שהתלווצו ממנו, שלא נצטוה מאת ה' לבנות את המשכן, אלא לקח את כספם לעצמו. ולכן על כל פרט ופרט מהמשכן כתוב: "כאשר צוה ה' את משה", הן בארון, הן בשלחן, הן במנוחה, ובכל כלי המשכן כתוב כך, להוציא מלבם של הליצנים, שאמרו שעשה זאת מדעת עצמו, ולקח את הכסף, אלא "כאשר צוה ה' אותו" — כן עשה; שהכל מצווי הבורא יתברך שמו. האם אנו יכולים לתאר דבר כזה היום? משה רבנו, שמסר נפשו בשביל עם ישראל! והוריד להם את התורה, ודיקא על-ידי התורה עם ישראל נעשו עם, והנה עושים

מִמֶּנּוּ לִיצְנוּת, וְאוֹמְרִים, שְׁנֹטֵל אֶת כְּסָפִם, וְשָׂאָף אֶחָד לֹא צָוְהוּ לְבָנוֹת אֶת הַמִּשְׁפָּן, חֵס וְשָׁלוֹם.

זו קלפת עמלק — הליצנות, הקרירות, לחלק על צדיק אמת, וזה בא מפגם הברית; כי מי שחולק על צדיק הדבוק בהקדוש-ברוך-הוא, מי שמתלווץ מספרים קדושים, המגלים את הקדוש-ברוך-הוא, אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סא), סימן שיש צואה בראשו — יִהְיֶה מִי שְׂיִהְיֶה, יִהְיֶה מֵה שְׂיִהְיֶה, יֵשׁ לוֹ טֹנֶפֶת בְּרֹאשׁ. אִם קָרַח וְעֵדְתוֹ, דָּתָן וְאַבְיָרִם, וְכֵן מֵאֲתִים וְחֻמְשִׁים רָאשֵׁי הָעֵדָה חוֹלְקִים עַל מִשָּׁה, סִימָן שְׂיֵשׁ לָהֶם צוּאָה בְּרֹאשׁ. הֲלֹא מִשָּׁה רַבְּנוּ מְגַלֶּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן א'), שְׁמִשָּׁה רַבְּנוּ הִיָּה הַרְבֵּי הָאֱמֶת, שְׂיִכּוֹל הִיָּה לְהַכְנִיס גְּלוּי אֱלֻקוֹת אֶפְלוּ בַּמְּדַרְגּוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת, אֶפְלוּ בִּירוּדִים וּבְפָחוּתִים. וּבְכָל דּוֹר וְדוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹלַח לָנוּ צְדִיקִים קְדוּשִׁים מְאֹד מְאֹד, אָבֵל תִּקְרָא וּמְקִיד זֶה לְעַמֶּת זֶה שׁוֹלַח אֶת עַמְלָק, אֶת הַסֵּמ"ךְ מ"ם, לְחַלֵּק עַל הַצְּדִיקִים, שְׁלֹא יִקְבְּלוּ דְבָרֵי הַצְּדִיק. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ה'): דִּיקָא אֵלוּ שְׁפָגְמוּ בְּבְרִית, וְאֵינָם רְאוּיִים לְהִתְקַבֵּל בְּתִשׁוּבָה, הֵם צְרִיכִים לְשַׁמֵּעַ אֶת הַמַּחְלָקָת, וְאִם יֵשׁ לָהֶם שְׂכָל, וְאוֹמְרִים: "מֵה אֲכַפֵּת לִי, הַצְּדִיק הִיָּה מְחֻזַּק וּמְעוֹרָד אוֹתִי, וְאֶפְלוּ שְׁנַפְלֵתִי שְׁבַע פְּעָמִים, הוּא מְקִים אוֹתִי, אָזִי אָנִי אוֹחֵז בּוֹ וּמְחֻזְקוֹ וַיְהִי מֵה, וְלֹא אֶעְזָבוּ יְהִיָּה אֶשֶׁר יְהִיָּה," אָזִי זוֹכֵה לְתַקּוֹן, אָבֵל אִם אַדָּם מְסָפֵן, אֵינּוּ זוֹכֵה, וְהוֹלֵךְ אַחֵר הַלִּיצָנִים, שְׁהֵם עַמְלָק — נוֹתֵר בַּחוּץ!

ולכן, עלינו לשמח מאד מאד, שזכינו להתקרב לרבנו ו"ל, ואנו יודעים מרבי אמת כזה, ואף שהיו חולקים על רבנו ו"ל, וגם היום יש חולקים עליו ועל תלמידיו ועל תלמידי תלמידיו, עם כל זאת עלינו להחיות עצמנו, שלכל הפחות אנו איננו חולקים על רבנו ו"ל, אבל לא די בזה, אלא עלינו להזהר, שלא נחלק על אנשי רבנו ו"ל, ולא יהיו פרודים מבפנים. כי קלפת הזמן-עמלק היתה (אסתר א): "ישנו עם אחד מפור ומפורד", הינו להפריד בין נשמות ישראל, ואפלו בחדרו של רבנו ו"ל נמצא הזמן-עמלק, שמפריד שם, יש שם

נוֹאֲפִים כְּכִלְבִּים, אֲשֶׁר בְּמִקּוֹם שִׁיצְטַנְפוּ בְּפִנְתָּם, בֵּין תַּנּוּר לְכִירִים, וַיִּחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, בְּמִקּוֹם זֶה נַעֲשׂוּ הוֹגֵי דַעוֹת וּמַדְבְּרִים בְּשֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, שְׂכַחוּ אֶת חֲטָאוֹת נַעוּרֵיהֶם, פְּגַמֵּיהֶם. וְזוֹ הַבְּחִירָה שֵׁשׁ, שְׁגָם בְּחִדְרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, יֵשׁ עֲזֵי פָּנִים, אֲשֶׁר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִמָּן נ'), שֶׁהֵם הֵם הַפּוֹגְמִים בְּבִרְיָת. לָכֵן צְרִיכִים לְהִזְהַר לֹא לְהַפְגִּס בְּכּוֹפְחִים עִם שׁוֹם עֲזוֹ פָּנִים, כִּי חָבַל עַל הַזְּמַן.

וּמָה אָנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבִיל רַבְּנוּ? הֲיֹת שְׂזַכֵּינוּ לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, עָלֵינוּ לְהִתְמַיֵּד קִדְּם כֹּל הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי עַקֵּר הַהִתְקַרְבוֹת אֵלָיו, זֶה רַק עַל-יְדֵי שְׂקִידָה רַבָּה בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר (לְקוּטִי-מֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִמָּן קצב), שִׁפְנִיו, שְׂכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ, טְמוּנִים בְּתוֹךְ סִפְרוֹ; וּמָה זֶה שְׂקִידָה? לְלַמַּד הַרְבֵּה הַרְבֵּה אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַד שִׁיִּהְיוּ שְׂגוּרִים אֲצִלוֹ בְּעַל-פֶּה, וְלְהִתְחִיל לְלַכֵּת בְּדַרְךְ רַבְּנוּ ז"ל. אָבֵל הַסֵּמ"ך-מ"ם אֵינוֹ שׁוֹקֵט, וּמִבִּיא אֶת שְׁלִיחֵיו מִבְּפָנִים; כִּי בְּאֵמֶת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הָיוּ בְּמִשְׁךְ הַדּוֹרוֹת חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים. כְּגֹוֶן: ר' אַבְרָהָם שְׁטְרִינְהַרְץ ז"ל, שִׁדְּע בְּעַל-פֶּה אֶת כָּל הַ"לְקוּטִי-מֹהֲרָן", בְּלִי גִזְמָא, וְהִתְפַּלֵּל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּתוֹר חֲזוֹן חֲמִשִּׁים שָׁנָה, אֶף-עַל-פִּי-כֵן עַד הַיּוֹם עוֹשִׂים מִמֶּנּוּ לִיצְנוּת, מַדְבְּרִים עָלָיו, וַיֵּשׁ אֲנָשִׁים שְׂמֻעוּיִם פְּנִיָּהם בְּעַת שְׂמֻזְפִּירִים אוֹתוֹ, עַד כְּדֵי כָּךְ, שֶׁלְּפָנָיו שָׁנִים, בָּאוּ בְּרִיוֹנִים, וְשִׁכְרוּ אֶת הַמַּצְבָּה שְׁלוֹ, אוֹ פַעַם הִבְעִירוּ אֶת קִבְרוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אֲשֶׁר דָּבַר כְּזֶה מִתְּאִים לְמַעֲשֵׂה נִכְרִים. אָבֵל רוֹאִים בְּחוּשׁ, שֵׁשׁ דָּבַר כְּזֶה, בְּרִיוֹנִים יֵשׁ בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל זְמַן. וּמָה הִזָּה 'חֲטָאוֹ' שֶׁל אָדָם זֶה?! הֲלֹא לְמַד כָּל חַיּוֹ, גִּלְה וּפְרָסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְיַדַּע סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּעַל-פֶּה מִמֶּשׁ, וַיִּשְׁנֵם אֲנָשִׁים כִּיּוֹם, שֶׁהִפִּירוּ אוֹתוֹ, וְהֵם יַעֲדִירוּ עַל כָּךְ. וְהִנֵּה יִשְׁנֵם כְּאֵלוֹ שְׂמֻעַקְמִים אֶת אִפְסֵם כְּשֶׁמַּדְבְּרִים עָלָיו. וְאִם-כֵּן רוֹאִים בְּחוּשׁ, שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מִמִּי שִׁיּוֹדַע אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּעַל-פֶּה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהֵם יִתְפָּרְסְמוּ לְצַדִּיקִים יְרֵאִים וְשְׁלָמִים, תִּכְרַף-וּמִיד מְגִלָּה וּמִפְּרָסֵם אֵינָשִׁי דְלֹא מְעִלִי, אֶת אֵלוֹ שְׁלֵא רַק שְׂאִינָם 'בְּעִלֵי תִשׁוּבָה', אֲלֵא 'בְּעִלֵי עֲבָרָה' הֵם! וּבְמִקּוֹם שִׁיִּשְׁבוּ בְּד' אֲמוֹת שְׁלָהֶם וַיַּעֲשׂוּ תִשׁוּבָה הַרְבֵּה, וַיִּשְׁתַּקּוּ. הֵם נַעֲשִׂים הוֹגֵי דַעוֹת. וְכָכֵר

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּעִיגֵית ז'): מִי שֵׁישׁ בּוֹ עֲזוֹת פָּנִים, בִּידוּעַ שְׁעֵבֶר עֲבָרָה; אֲזִי אֵלוֹ עֲזֵי פָנִים, שֶׁהִסָּמ"ךְ-מ"ם מִפְרָסְמָם לְגִדְלָה, עַל-יְדֵי עֲזוֹתָם, הֵם מְגַלִּים אֶת פְּרָצוּפָם הָאֲמִתִּי.

לְכֵן, מָה עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבִיל רַבְּנוּ ז"ל? עָלֵינוּ לְהִתְבּוֹנֵן עַל הַחֶסֶד חָנָם שֶׁעָשָׂה לָנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאַנּוּ יוֹדְעִים מִרַבְּנוּ ז"ל וְלוֹמְדִים סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמְקִימִים עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, וּמִתְבּוֹדְדִים, וּמִתְפַּלְלִים הַרְבֵּה בַּחֲצוֹת עַל גְּלוֹת יִשְׂרָאֵל, גְּלוֹת הַשְּׂכִינָה, עַל חֶרְבֵן הַבַּיִת, עַל חֲלוּל שְׁמוֹ יִתְבַּרֵךְ. וְזוֹ זְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד שֶׁהִתְקַרְבְּנוּ לְרַבְּנוּ ז"ל. וְעַקֵּר הַחֹטֵב הַמְּנַח עָלֵינוּ, עַקֵּר הַתְּפִקִיד שְׁלָנוּ — לְהַפְיֵץ אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

לְכֵן אָנִי פּוֹנֶה לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים! הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָפָה אֶתְכֶם, שְׂאֵתָם יוֹדְעִים מִרַבְּנוּ ז"ל וּמִסִּפְרָיו הַקְדוּשִׁים, אֲזִי לֹא דִי בָזָה שְׂאֵתָם בְּעֲצֻמְכֶם תִּלְמָדוּ בַּסִּפְרִים, וְאֵתָם בְּעֲצֻמְכֶם תִּדְבְּרוּ עִם זוּלַתְכֶם דְּבוּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר זֶה חָשׁוּב מְאֹד, כְּמוֹ שְׂאוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לד), שֶׁנִּקְדַּת הַחֶבֶר גְּדוּלָה מְאֹד, כְּדִי לְקַבֵּל נִקְדַת הַצַּדִּיק, אֲבָל לֹא דִי בָזָה, צְרִיכִים לְהַפְיֵץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. עִם יִשְׂרָאֵל נִמְצְאִים בְּמִצָּב קָשָׁה מְאֹד, הַנְּאוּף — מִצַּד אֶחָד מִתְפַּשֵּׁט מְאֹד, וּרְחֻמָּא לְצַלֵּן, הוֹלְכִים בַּפְרִיצוֹת נוֹרָאָה, כְּדִי לְהַכְשִׁיל אֶת הַנֶּעֱר בַּפְּגָם הַבְּרִית, וְכֵן יֵשׁ כָּל מִינֵי תְמוֹנוֹת תּוֹעֵבָה בְּרַחֲבוֹת וְכוּ', וּמִצַּד שְׁנֵי — הַכְפִּירוֹת וְהָאִפְיקוֹרְסוֹת מִתְפַּשֵּׁטוֹת. וְלְכֵן פּוֹרִים, הוּא יוֹם מְחִיקַת עַמְלָק, מָה הִיָּה כַחוֹ שֶׁל הַמֶּן-עַמְלָק? "יִשְׁנּוּ עִם אֶחָד מִפְּזֵר וּמִפְּרָד בֵּין הָעַמִּים", שְׂרָצָה לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים, לְכֵן עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת עִכְשׁוֹ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְאֶחָד אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכִיצַד? אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'): כְּשֶׁפְעֻלוֹת הַמְּשֻׁנוֹת מִחֲזִיקִים בְּאַחֲדוֹת הַפְּשׁוּט, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בַּשָּׁמַיִם; שְׁכַלְמֵם מִחֲזִיקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, כָּל אֶחָד הוּא פְעֻלָה מְשֻׁנָה וְחוֹשֵׁב אַחֲרָת, אֲבָל בְּאַחֲדוֹת הַפְּשׁוּט מִתְאַחֲדִים בְּיַחַד, הֵינּוּ עָלֵינוּ לְגַלוֹת לְכָלֵם אֶת הָאֲחֲדוֹת הַפְּשׁוּט, אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל עַבְדְּחֲנּוּ. וְכִמוֹ שְׂאוּמֵרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת נח.): "לֵךְ הַיְיָ"ה הַמְּמַלְכָה" —

זו מִלְחַמַת עֲמֶלֶק. בְּזֶה שֶׁנִּגְלָה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזֶה אָנוּ מוֹחֲקִים אֶת עֲמֶלֶק.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, הִבֵּה נַחֲזִיק עֲצָמֵנו בְּיַחַד, וְנַחֲדֵל מֵהַהֶסְתּוֹת, שְׁנֵיהֶם בְּעֲצָמוֹ הַמֶּן-עֲמֶלֶק, 'הַפֶּרֶד וּמְשֵׁל', גַּם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו יֵשׁ הַמֶּן-עֲמֶלֶק, שְׁמִקְרָרִים אֶת אַחֲרֵים, יֵשׁ פְּרוּדִים בֵּינֵינוּ, וְזֶה בָּא מֵהַמֶּן-עֲמֶלֶק, אֵלּוּ מְדַבְּרִים עַל אֵלּוּ, וְאֵלּוּ עַל אֵלּוּ, זֹו, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, עֲצַת עֲמֶלֶק. וּמִכָּל שֶׁכֵּן אֵלּוּ הַנוֹאֲפִים, שְׂדוּחֲקִים עֲצָמָם בְּרֹאשׁ, שְׁכַחוּ מַה הֵם עָשׂוּ לִפְנֵי שְׂבוּעַ, חֲדָשׁ וְשָׁנָה! שְׁהִיו טְבוּעִים בְּנֹאֲפָ, זֶהוּם, שְׁקוּץ, תְּעוּבָ, וּמִפְּנֵי שְׁקוּרָאִים אֶת עֲצָמָם 'בְּעֵלֵי תְּשׁוּבָה', מִתֵּר לָהֶם לְהִיּוֹת הוֹגֵי דְעוֹת, וּלְדַבֵּר מַה שְׂמִדְבְּרִים?! יוֹתֵר טוֹב שְׁיִשׁוּבוּ בְּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְיִשְׁבוּ בֵּין תַּנּוּר לְכִירִים, וְיִשְׁכְּבוּ עַל הָאָרֶץ בְּפִשׁוּט יָדַיִם וְרַגְלַיִם, וְיִתְחַנְּנוּ לִפְנֵי יִתְבַּרְךָ שְׁיִמְחַל לָהֶם עַל כָּל אֲשֶׁר עָשׂוּ, וּבִמְקוֹם זֶה הֵם עוֹשִׂים פְּרוּדִים וְכוּ'. רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד, שֶׁנַּחֲזִיק עֲצָמֵנו בְּיַחַד. לָכֵן עָלֵינוּ לְהִזְהָר מְאֹד מִשְׁוֹעָלִים קְטָנִים מִחֲבֵלֵי כְּרָמִים, שְׂאִינָם יוֹדְעִים כָּלֵל בֵּין יְמִינָם לְשִׂמְאֵלָם. כִּי מִי שְׂאִינֵנו יוֹדֵעַ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּעַל-פִּיהַ מִמֶּשׁ, אָסוּר לוֹ לְדַבֵּר בְּשֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְאָסוּר לוֹ לְדַחֵק עֲצָמוֹ כְּאֵלּוּ הוּא מְבִין וְהוֹגָה דְעוֹת, וְאִין זֶה דְבַר פִּשׁוּט, כִּי כְּבָר אָמְרוּ חֻקְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אֲבוֹת ב. ה): "לֹא עִם הָאָרֶץ — חֹסִיד"; וְלָכֵן עָלֵינוּ לְהִתְאַחַד יַחַד, וְלַעְזוֹר שְׂאוֹר רַבְּנוּ ז"ל יִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם. וְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, צָרִיף לְרֹאוֹת לְתַת יָד וְכַתְּף, שְׂאוֹר רַבְּנוּ ז"ל יִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם.

לְזֹאת, אָנִי פּוֹנֶה לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו; יִשְׁנֵם סִפְרֵים רַבִּים בְּכַתְב־יָד, שְׁמִכְרָחִים לְהַדְפִּיסָם: "שִׁפְתַת הַנַּחַל" עַל כָּל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", "נִתְהַרֵי אֶפְרָסִמוֹן" עַל כָּל "סִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "בְּאוּרֵי-הַמְּדוֹת" עַל כָּל "סִפְרֵי-הַמְּדוֹת", וְשְׂאָר סִפְרֵים: עַל תּוֹרָה, עַל מוֹעֲדִים, עַל אַגְדוֹת חו"ל, עַל תְּרִי"ג מְצוּוֹת, עַל אֲבוֹת, עַל תְּהֵלִים, עַל חִמְשׁ מְגִלוֹת, עַל מִשְׁנָה, וְעוֹד מִכְּתָבִים לְאִין סִפּוּר, אֲבָל לְזֶה צָרִיכִים מְמוֹן הַרְּבָה. וְיִדוּעַ, שְׂמוֹהֶרְנֵי ת"ו ז"ל אָמַר, שְׁהַצְדָּקָה בְּעֵבוּר הַדְּפִסַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, זֹו הַצְדָּקָה הִכִּי מְעֻלָּה.

לְכֵן רְאוּ שְׁכַל אֶחָד וְאֶחָד, מִי שֶׁלְקַח סְפָרִים — יִשְׁלַם בְּעִבּוּרָם, כִּי אִם לֹא — הוּא גּוֹזֵל מֵרַבּוּנוּ ו"ל, וְיִקְבַּל עֲנֹשׁ חֲמוּר מְאֹד, כִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן, תַּלְמִיד רַבּוּנוּ ו"ל, הִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכֶסֶף רַבּוּנוּ ו"ל, וְהָיָה צָרִיף לִילָף שֶׁלֹּשׁ שָׁנִים בְּגָלוּת, וְהָיוּ לוֹ נִסְיוֹנוֹת גְּדוֹלִים מְאֹד; כִּי אֲסוּר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכֶסֶף רַבּוּנוּ ו"ל, זֶה כֶּסֶף שֶׁל הַדְּפָסָה! וּמִי שֶׁנִּטַּל סְפָרִים — הֵהָכַרְח לוֹ לְשֵׁלֵם, וְלֹא — הוּא גּוֹנֵב מֵרַבּוּנוּ ו"ל, וְזֶהוּ עֲנֹשׁ חֲמוּר מְאֹד.

וְכֵן רְצִיתִי, שְׁכַל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, יִשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת "הוֹרָאָת קַבֵּע", וּלְכַל אֶחָד יֵשׁ אַבָּא, אוֹ אַח, גִּיס וְכוּ', שְׁיִכְנִיס עוֹד שָׁנִים אוֹ שְׁלֹשָׁה לְהוֹרָאוֹת קַבֵּע וְכוּ', וְכִף יִקְבְּלוּ אֶת הַסְּפָרִים חָנָם, אֲשֶׁר בְּסֵף הַכֹּל זֶה חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה דוּלָר לְחֹדֶשׁ. כִּי מִדְּפִיסִים הִרְבֵּה מְאֹד וְיִדְפִיסוּ, אָנוּ עוֹמְדִים בְּאֲמָצֵע "לְקוּטִי-הַלְכוֹת", עוֹד לֹא הֵיטָה סְדֵרֵת "לְקוּטִי-הַלְכוֹת" יָפָה כָּל-כָּף כְּפִי שְׁמִדְפִיסִים, אֲבָל צְרִיכִים אֶת עֲזֵרְתְּכֶם. לְזֹאת, אֲבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, רְאוּ לְתָרֵם לְהַדְּפִסָּה שֶׁתְּהִיָּה הַדְּפָסָה גְּדוֹלָה, וְכֵן תִּצְאוּ לְהַפִּיץ, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל צְמֵאִים לְדַבֵּר ה', וְרוֹצִים לְשַׁמֵּעַ אֶת דְּבָרֵי רַבּוּנוּ ו"ל, וְלִכֵּן לְכַל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁיִהְיֶה חֵלֶק בְּהַפְצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה.

בְּעֵינֵי פוּרִים, אֵינִי יוֹם מְסַגֵּל וְגְדוֹל כִּיּוֹם הַפוּרִים, עַד כְּדֵי כָּף, שְׁיִוֵם הַכְּפוּרִים לֹא מְגִיעַ אֶל פוּרִים, כִּי זֶהוּ כְּפוּרִים — כְּמוֹ פוּרִים. יוֹם כְּפוּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל בּוֹ עַל הַעֲוֹנוֹת, וְאֵינִי לָנוּ רַק יוֹם אֶחָד בַּשָּׁנָה, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לְאָדָם הַנְּדַמְנוֹת לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. וְהִנֵּה בָּא הַתְּקוּנִי-זֶהר וְאוֹמֵר, שְׁיִוֵם פוּרִים גְּדוֹל יוֹתֵר, וּמֵהִי גְּדֵלַת הַפוּרִים? שְׁאָדָם שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה, וְאוֹהֵב אֶת הַזּוּלַת, "מִשְׁלוּחַ מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמִתְּנוּת לְאֲבִיּוֹנִים", זֶה חֲשׁוֹב מְאֹד בְּשָׁמַיִם, כְּשִׁיְהוּדִים מִתְאַחֲדִים יַחַד וּשְׁמַחִים וְעֵלְיִזִים. אֲבָל צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד, שֶׁלֹּא תִהְיֶה שְׁמַחָה שֶׁל הוֹלָלוֹת וְהַפְּקָרוֹת, יוֹתֵר מִשְׁתַּמֵּשׁ שֶׁלֹּשׁ כּוֹסוֹת יַיִן — אֲסוּר לְשִׁתּוֹת. וְאַחַר שְׁשׁוֹתִים — מְקִיאִים, זֶהוּ תְּקוּן הַבְּרִית. וְצְרִיכִים לְהִשְׁמֵר שֶׁלֹּא יִהְיֶה תַעֲרוּבוֹת, חֵס וְשֵׁלוֹם, לֹא מוֹסִיקָה חִילוּנִית, לֹא לִיצְנוּת. אֲצַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הִיָּה תְּמִיד יוֹם שֶׁל כְּכִיּוֹת מְרַב שְׁמַחָה, וְשִׁתּוֹ שְׁתִּים שֶׁלֹּשׁ כּוֹסוֹת יַיִן, וְהַחֲלוּ לְהַקִּיא;

וְהַחֲלוּ לְהַתְּבוּדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלִבְכוּת לְפָנָיו, וְכָל אֲשֶׁר יֵצֵא מֵהַלֵּב — עֲלֶה עַל הַלְּשׁוֹן. אֲבָל לְאַחֲרוֹנָה, נַעֲשֶׂה הַפְּקָרוֹת בְּפוּרִים, שׁוֹתִים יַיִן שְׂרָף, אֲשֶׁר רִבְּנוּ ו'ל אָסַר אֶת זֹאת כָּל הַשָּׁנָה — לֹא לְשִׁתּוֹת, וְאַחֲרֵי-כֵן מִתְּפָרְעִים וְדוֹחֲקִים זֶה אֶת זֶה וְנַעֲשֶׂה הוֹלָלוֹת, וְזֹאת צְרִיכִים לַעֲקֹר.

בְּפוּרִים יְכוּלִים לִפְעַל אֲצִלוּ יִתְּבַרְךָ לְמַחֲתֵת עֲמֶלְק, לְמַחֲתֵת הַסֵּמ"ף-מ"ם וְלִגְאֵלָה הַשְּׁלֵמָה, וְשִׁיתְּגַלְּהָ שֵׁם הַצְּדִיק בְּעוֹלָם. וְלִכְּן רְאוּ לַעֲזֹר, שְׁנֹזְכָה לְהַדְּפִים וְלְהַפִּיץ אֶת אוֹר רִבְּנוּ ו'ל, וּבְפָרֵט עֲכָשׁוּ, שְׁעוּבָר עַל עַם יִשְׂרָאֵל מִה שְׁעוּבָר, עֲלִינוּ לְהַתְּחַזֵּק בִּיתֵר שְׁאֵת וּבִיתֵר עוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָיו לֹא יַעֲזֹבֵנוּ. הַעֲקֹר לְהַחֲזִיק עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזוּק, וְזֶה מִה שְׁיִוָּעִיל לָנוּ בְּזֶה וּבְבֹא וְלִנְצַח נִצָּחִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ בַּעֲדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְתִרְוּוּ גַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר וַיִּקְרָא (שַׁבַּת זְכוּר) י' אֲדַרְבִּי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֲהוּבֵי דִידִי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי, שְׁיִצְאָת אֶתְמוֹל לְהַפְּצָה מְרַכְּזָת בְּעִבּוּר הוֹצָאוֹת הַבֵּית-מִדְּרָשׁ שְׁלָנוּ, וְאַתָּה עוֹזֵר לִי לְשֵׁלֵם אֶת הַחֻבוֹת, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת זֶה, שֶׁלֹּא יִהְיוּ לָךְ שׁוּם חֻבוֹת בְּעוֹלָם, כִּי בְּאֵמַת אָדָם צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְּבַרְךָ: וַיִּתֵּן חֲלִיקֵנוּ בִּיתוּרְתָךְ (רְאִישֵׁי תְּבוּת ח'ו'ב'); עַל-יְדֵי שְׁאָדָם לוֹמֵד תּוֹרָה, לֹא יִהְיֶה בְּעַל

חוב, אלא יזכה לחזות בנעם ה', ויקים אצלו (שיר השירים ב, ג):
 ב'צלו ח'מדתי ו'ישבתי; פי כ'שאדם לומד תורה, והוא דבוק בחי
 החיים בו יתברך, אז זוכה להיות בצלו יתברך, ומשלים את כל
 החובות שלו שהוא חייב להקדוש-ברוך-הוא ברוחניות, וכל
 החטאים והעוונות שלו שנקשל בפגם הברית נתקן, כמו שכתוב
 (איוב כ'): "ח'יל ב'לע ו'יקאנו" (ראשי תבות ח'ו'ב'); פי עקר
 החובות של אדם באים רק מחמת שחטא, ורחמנא לישזבן, אבל
 כ'שאדם לומד תורה, ומדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, אז הוא
 זוכה לשלם את החובות.

לכן ראה, ידידי היקר לי מאד! להתחזק בכל מיני אפנים
 שבעולם, ובפרט עכשו, שאנחנו עומדים לפני יום קדוש ונורא, יום
 פורים, שאז מאיר מחין דאבא, גלוי החכמה העליונה, עד שאדם
 הוא בטל ומבטל לאין סוף לגמרי, שהוא מגיע למדרגה, שאינו
 יודע בין ארור המן, שזה מצד שמאל, לבין ברוך מרדכי שזה מצד
 ימין, פי אצלו נכלל הימין והשמאל, עולם הבא בעולם הזה, עולם
 הזה בעולם הבא, שזה פליון כל הקלפות, שאדם צריך להגיע
 למדרגה כזו, שאצלו כבר לא יהיו שום קלפות וסטרא אחרא, אלא
 תמיד יראה רק את הקדוש-ברוך-הוא, וירגיש את הקדוש-ברוך-
 הוא, ואסור להשבר משום דבר. ואז טוב לו בזה ובבא כל הימים.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל
 דבור ודבור שמדברים אליו יתברך — זו הצלחה נצחית, הצלחה
 כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל. ואשרי אדם שאינו מטעה את
 עצמו בזה העולם כלל, פי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן,
 סימן נא): את זה תקבלו ממני, שלא יטעה אתכם העולם, פי העולם
 מטעה אתכם מאד; ולכן אשרי מי שזוכה בכל יום ויום לבוא לדבר
 אל הקדוש-ברוך-הוא, ואז יזכה לשלם את כל החובות שהוא חייב
 אליו יתברך, על-ידי חטאיו המרבים, ורחמנא לישזבן.

ראה מה לפניך — אורות כאלו, עצות נפלאות כאלו, שנותן

לְנוּ רַבְנוּ וְ"ל אֵיךְ לְצֵאת מִכָּל חוּבוֹתֵינוּ, וְלִהְיוֹת תָּמִיד שְׂמֵחִים
וְעֵלְיָזִים, וְלִהְנוֹת מִזִּיו הַשְּׂכִינָה, עַל-יְדֵי שְׁנוּזָפָה לְהִסְתַּר בְּסִתֵּר צֶל
כְּנָפָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב יוֹתֵר מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כט קכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר וַיִּקְרָא (שַׁבַּת זְכוֹר), י' אָדָר-ב'
ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מָאד מָאד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ שְׂיִצְאָת אָתְמוֹל לְהַפְצָה מְרֻכָּזָה
בְּעֶבְרוֹ הוֹצֵאוֹת בֵּית-הַמְדָּרֶשׁ, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתָּמִיד
תּוֹכְלִי לְשַׁמֵּשׂ אֶת רַבְנוּ וְ"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֶל רַב טוֹב הַצֶּפּוֹן תִּזְכְּנִי.

נָא וְנָא תִּשְׁתַּדְּלִי מָאד לְלָכֶת רַק בְּכַגְדִּים צְנוּעִים, פִּי אֶצֶל אִשָּׁה
מָאד מָאד חָשׁוּב הָעֲנִין שֶׁל צְנִיעוּת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַפֵּיד עַל
זֶה מָאד מָאד. וְלִכֵּן רְאִי לְלָכֶת כְּמוֹ שְׂמֵתָאִים לְבַת יִשְׂרָאֵל, וְאֵת לֹא
יְכוּלָה לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַנַּחַת-רוּחַ שֶׁתִּגְרַמִּי לְמַעַלָּה בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת, עַל-יְדֵי שֶׁתִּלְכִי בְּכַגְדִּים צְנוּעִים, וְזוֹ הַגְּאוּהָ וְהַגְּאוּן שֶׁל
בַּת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוֹלְכֶת בְּרִישׁ גְּלִי עִם צְנִיעוּת הַכַּגְדִּים, וְכִסּוּי רֹאשׁ
אִשָּׁה נְשׂוּאָה, וְאֵינָה מִתְבַּיֶּשֶׁת, אֲדַרְבֵּהּ, זוֹ הַגְּאוּהָ שְׁלָהּ, הַגְּאוּהָ
הַיְהוּדִית, וְלִכֵּן רְאִי לְשַׁמֵּחַ מָאד מָאד עַל נַעַם חִלְקֵנוּ, וְהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּנֻדָּאֵי לֹא יַעֲזוֹב אוֹתָךְ.

תַּחֲזִיקִי אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַחַד עִם נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִז טוֹב לָךְ
כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כט קכז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסִדְר וּיְקָרָא, י"א אָדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ כְּכָר פְּעָמִים.

בְּעִנְיַן הַהִפְצָה לְצֵאת מִחֵר בְּיוֹם רֵאשׁוֹן וְכוּ', אִם אַתָּה יָכוֹל
לְקַחַת רַק גְּבָרִים — מַה טוֹב וּמַה גַּעִים, כִּי אֲנִי צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד,
שֶׁהַנָּשִׁים כָּלֵן תַּהֲיִינָה בְּדַרְשָׁה, כִּי יֵשׁ דְּבָרִים נְחוּצִים מְאֹד מְאֹד
בְּשָׂבִיל הַצְּנִיעוּת לְדַבֵּר, וּבְכַפֵּרֶט בְּפוּרִים, שְׁלֹא תַהֲיֶה הַפְּקָרוּת, חֵס
וְשְׁלוֹם, שְׁאֲסוּר לְהִתְחַפֵּשׂ כְּמוֹ גְּבָרִים שֶׁזוֹ פְּרֻצָה גְּדוֹלָה, וְכֵן יֵשׁ עוֹד
הַרְבֵּה דְבָרִים נְחוּצִים לְדַבֵּר, וְלָכֵן אֲנִי לֹא יָכוֹל לְהִרְשׁוֹת שְׁנָשִׁים
תַּלְכָּנָה מִחֵר, כִּי מְאֹד מְאֹד נְחוּץ שְׁיִהְיוּ בְּשַׁעוֹר.

הַעֲקָר אֶל תַּפְחָד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְקַנָּה
לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְיִגְיַע הַזְּמַן, שְׁלֹא נִצְטָרֵךְ
לְטוֹבוֹת מְשׁוּם בְּנֵי־אָדָם, וְיִהְיֶה שְׁפַע לְמוֹסְדוֹת.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קכח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסִדְר וּיְקָרָא, י"א אָדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

השם הכי טוב זה "עזרת אחים", והקדוש-ברוך-הוא יעזר שתצליח, כי באמת אם עושים מצליחים, העקר לא להיות עצלן, וראו בחוש, שכל אלו שעוזרים ועושים, הקדוש-ברוך-הוא עוזר להם. ולכן ראה להשתדל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שהברכה תהיה מצוייה.

אודות השלשת אלפים ש"ח שלויתי ממך, תכף-ומיד פשאבוא אני מקנה לשלם לך, ויכול להיות גם לפני זה, אני אבדק אם יש לי כסף בארצנו הקדושה, אל תדאג, ברוך השם, ממי שלויתי כסף החזרתי, לא נשארתי בעל חוב לאף אחד.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואתה לא צריך לפחד משום דבר שבעולם.

העקר ראה להתבודד בכל יום אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזאת, שאין לתאר ואין לשער כלל, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט קכט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויקרא, י"א אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל נשות אנשי שלומנו חסידי ברסלב, הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהן ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אבקש, שתשתדלו להגיע ביום ראשון בערב לשעור בשעה תשע ורבע בדיוק, כי יש כמה ענינים נחוצים לדבר במה שנוגע לימי הפורים הקדושים, ומאד מאד רציתי, שאף אשה לא תחסר, ואני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתעשו את

אָשׁר כּט קל בּנַחַל רלא

רְצוּנִי, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים נְחוּצִים מִמֶּה לְדַבֵּר, וּבִפְרָט עֲנִינֵי הַלְכוּת
שֶׁל פּוּרִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶן, שְׁתַּצְלַחְנָה דְרָכְכֶן תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶן שְׁבוּעַ טוֹב...

כּט קל.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, "א אֲדַרְב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּשְׁמַר שְׂיָמֵי הַפּוּרִים הַקְדוּשִׁים
יַעֲבֹרוּ בְּשְׁלוֹם וּבְדִרְךָ אֶרֶץ אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, יוֹתֵר מִשְׁתֵּי כּוֹסוֹת
אוֹ שְׁלֹשׁ כּוֹסוֹת יַיִן שְׁלֵא יִשְׁתּוּ, הֶעֱקָר לַעֲשׂוֹת סְעֻדַת פּוּרִים בְּצוֹתָא,
וְלִשְׁמַח בְּשִׂמְחָה אֲמִתִּית, לֹא שִׂמְחָה שֶׁל הוֹלָלוֹת, וְרִקוּדִים דְּקִדְשָׁה,
וּבִזְכוּת זֶה נִזְכָּה לְהִמָּתִיק אֶת כָּל הַדֵּינָיִם מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל.

אֲנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ לַעֲמֹד עַל הַמִּשְׁמֵר, שְׁלֵא יִהְיוּ
רִקוּדִים שֶׁל רְשָׁעִים וְכוּ', וְכֵן שְׁלֵא יִהְיוּ רִקוּדִים שֶׁל פְּרָאוֹת וְכוּ', כִּי
בִימֵי שִׂמְחָה דְּקִדְשָׁה צְרִיכִים מָאד מָאד לְשִׁמְרָה, שְׁלֵא יִבְּנֵס הַסֵּמ"ךָ-
מ"ם עִם אֵיזוֹ הוֹלָלוֹת וְהַפְּקָרוֹת, בְּפִרְט בְּיוֹם קְדוּשָׁה וְנוֹרָא כְּמוֹ יוֹם
הַפּוּרִים, שְׂיִכּוּלִים לְפַעַל אֶצֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מַה שְׁצָרִיכִים,
לְכֶן אֲנִי מִמְּנָה אוֹתְךָ שְׁתִּשְׁמַר מָאד מָאד עַל דְּבַר זֶה, וְשִׁהְיִלְדִים לֹא
יִשְׁתַּלְּלוּ, רַק לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוֹת כְּמוֹ שְׁצָרִיךָ.

וְהִנְנִי מְבַרֵךְ אוֹתְךָ בְּזִכּוֹת הַמִּצְוָה הַזֹּאת, שְׁתִּתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן,
וּמַה שְׂאִתָּה צְרִיךָ — תְּפַעַל בְּחַג הַפּוּרִים הַזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

כַּט קְלָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שֵׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, י"א אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... שְׂיַחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וְקִבְּלָתִי אֶת זֶה קִשָּׁה וְכוּ', כִּי זֶה
כָּבֵר הַפְּעַם הַשְּׁנִיָּה שֶׁקּוֹרָה לָכֶם וְכוּ', וְלִכֵּן הֵייתִי מֵיַעַץ לָכֶם לְבַדֵּק
אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְכֵן אֶת הַתְּפָלִין, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
שֶׁכָּבֵר וְנִשְׁמַע אֶצְלָכֶם תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְכָבֵר שׁוֹם דְּבָר לֹא
יֻכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, אֲלֵא תִזְכּוּ לְרֹאוֹת רַב גִּנְחַת דִּקְדוּשָׁה מִיְלֻדֵיכֶם,
וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, יַעֲזֹר לָכֶם שְׂיִתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּכְרוּחָנִיּוֹת
גַּם יַחַד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט קְלָב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שֵׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, י"א אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְגִדְל שְׂמֻחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ אֵין
לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה
מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת וְאֶת הַמַּחַ, וְאֲשֶׁרֵי הָאָדָם שֶׁהוּא תָּמִיד שֵׁשׁ וְשֻׁמְחָה
עַל נֵעַם חֶלְקוֹ שֵׁשׁ בּוּ, כִּי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בּוּ נִקְדוּת טוֹבוֹת, כִּי
אֲפִלוּ הַרִיקָנִים שֶׁבָּךְ מְלֵאִים מִצּוֹת כְּרֻמּוֹן. וְלִכֵּן רְאֵה לְהַחֲיֹת אֶת
עֲצָמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שֵׁשׁ בָּךְ, וְהַעֲקָר רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ

בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתַצִּיר בְּדַעְתָּךְ, אֲשֶׁר הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר — הֵם לְבוּשׁ לְגַבֵּי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא.

בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית הִרְבֵּנוּ לְדַבֵּר הִרְבֵּה מֵה שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן יט), אֲשֶׁר עֲמֶלֶק הָיָה פִּילוֹסוֹף שֶׁהֵלֵךְ עִם חֻכְמוֹת, וְעָקַר הַיְיְהוּדוּת הוּא רַק תְּמִימוּת וּפְשִׁיטוּת בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת, וְזֶה מֵה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מַחְדִּיר בְּנוֹ, שֶׁנִּהְיָה אֲנָשִׁים תְּמִימִים וּפְשׁוּטִים בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת, וּבִיּוֹתֵר צְרִיכִים לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַתְּמִימוּת בְּעִנְיַן תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוּת; כִּי בְּאַמַּת הַמַּחְקָרִים שֶׁהֵם בְּחִינַת עֲמֶלֶק, חוֹקְרִים עַל כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה, וּמַחְפְּשִׁים טְעָמִים שֶׁל הֶבֶל עַל כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה, כְּדִי לְשַׁבֵּר אֶת הָאָדָם, שְׁלֹא יִקְיֵם אֶת הַמִּצְוֹת, וְלִכֵּן עֲלִינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְסִלַּק אֶת דַּעְתָּנוּ וּשְׁכֻלְנוּ וְחֻכְמַתְנוּ הַמְּדַמִּית לְגַמְרִי, וְלִקְיֵם אֶת הַמִּצְוֹת בְּתְמִימוּת וּבְפְשִׁיטוּת בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת כְּלָל, וּבִיּוֹתֵר צְרִיכִים לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּמִדַּת הַתְּמִימוּת בְּעִנְיַן תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוּת, כִּי כָּל זְמַן שֵׁישׁ לְאָדָם אֵיזוֹ חֻכְמָה שֶׁל הֶבֶל, אִזּוֹ הוּא לֹא יִדְבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְהַעֲקָר הוּא לְסִלַּק אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, לִידַע כְּמוֹ שְׁאֲנִי מְגִיחַ תְּפִלִּין, כְּמוֹ שְׁאֲנִי שׁוֹמֵר שְׁבֵת וְכוּ' וְכוּ', כִּף אֲנִי צָרִיף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנִי אֶת שְׁלִי צָרִיף לַעֲשׂוֹת, וּבּוֹדֵאִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, וְזוֹ שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה — לְסִלַּק אֶת הַדַּעַת וְהַחֻכְמָה וְהַשְּׁכָל לְגַמְרִי, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ כָּל מֵה שֶׁהוּא צָרִיף. וְאִזּוֹ אִם אָדָם הוֹלֵךְ בְּצוּרָה כְּזוֹ, הוּא מְצַלִּיחַ מְאֹד. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם מִתִּי שֶׁרַק תּוּכַל תְּדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מְעַמֵּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קלג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר ויקרא, י"א אדר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאִין אֶת יְכוּלָה לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי מִמָּה שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי, שֶׁשֶׂרְפַת בְּמָה בְּגָדִים שְׂאִינָם הוֹלְמִים לְבַת יִשְׂרָאֵל, מִמָּשׁ שֶׁמִּחְתָּנִי בְּשִׂמְחָה אֲמֵתִית, שְׂאִנִּי רוֹאֶה, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ נְשִׁים שֶׁשׂוֹמְעוֹת בְּקוֹלִי, וּמְקִימוֹת אֶת דְּבָרֵי, שְׁלֹא לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים שֶׁל פְּרִיצוֹת, שֶׁמְלוֹת צְמוּדוֹת אוּ חֲלָצוֹת שְׁקוּפוֹת, אוּ חֲצֵאִיּוֹת קְצָרוֹת וְכוּ', אֲשֶׁר זֶה פְּשוֹט אִים וְנוֹרָא, שֶׁבַת יִשְׂרָאֵל תִּלְךָ כֶּף, וְלִכְּן בְּזֶה שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי, שֶׁבְּעֶרְףְּ מִהֵבִית בְּגָדִים כְּאֵלוֹ, מְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחְתָּנִי. הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁהַיְלָדִים שֶׁלְּךָ יִהְיוּ בְּרִיאִים, וְשְׁלֹא תִדְעֵי מִשׁוּם צַעַר וּמִכְאוּב, כִּי בְּאַמַּת אָדָם אִינוֹ תוֹפֵס, שֶׁכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, זֶה רַק מִפְּנֵי שֶׁהוּא דוֹחָה אֶת הַשְּׂכִינָה מִהֵבִית, כִּי הַשְּׂכִינָה אִינָה שׁוֹרָה אֶלָּא בְּמָקוֹם שֵׁישׁ שָׁם צְנִיעוֹת.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּעוֹרְרֵי אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּתְצַלְצְלֵי אֲלֵיָּהֶן שֶׁתְּבִאנָה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן הַזֶּה בְּשַׁעַת תְּשַׁע וָרִבַּע אֶל הַשַּׁעוֹר, כִּי יֵשׁ לִי לְדַבֵּר הַרְּבֵה דְּבָרִים נְחוּצִים.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קלד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר ויקרא, י"א אדר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רֵאִי לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, אֲנִי יוֹדֵעַ וּמִבִּין, שְׂמָאֵד מְאֵד קָשָׁה לָךְ, רֵאִי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׂבָעוּלָם, כִּי אֵת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ, כִּי סוּף פֶּל סוּף יַעֲבִרוּ יָמֵינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ, וְנַעֲלֶה לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם, וְנִצְטַרְךָ לְתֵת דִּין וְחֻשְׁבוֹן, מֵה נֹאמַר לְשׁוֹלְחֵינוּ דָּבָר וְכוּ', וְכָךְ לְכָל הַפְּחוֹת אֶת יְכוּלָה לְטַעַן, שֶׁיִּגְעַת וְטַרְחַת הַרְּבֵה בַּעֲבוּר הַחַנוּךְ שֶׁל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְזָכוּת זֶה תִּרְאִי נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מְאֵד מְאֵד רְצִיחִי, שֶׁתִּתְקַשְּׁרֵי לְכָל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלַעֲשׂוֹת שְׂרָשָׁרָת שֶׁל טֵלְפוֹנִים לְעוֹרֵר עוֹד נָשִׁים, שֶׁתִּבְאֲנֶה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בַּשָּׂעָה תִּשַׁע וָרֶבַע אֶל הַשַּׁעוֹר, כִּי יֵשׁ לִי דְבָרִים מְאֵד נְחוּצִים לְדַבֵּר אִתָּךְ.

כט קלה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָ צו, י"ב בְּאֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה עָלֶיְהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיִּצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, מִכָּל נִגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶן, אָמֵן.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁהִנֵּה אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים בְּיָמִים קְדוֹשִׁים כְּאֵלוֹ: תְּעִנִית אֶסְתֵּר, פּוֹרִים, שׁוֹשַׁן פּוֹרִים, אֲשֶׁר הִשְׁלָשָׁה יָמִים הָאֵלוֹ הֵם יָמִים מְאֵד מְאֵד מְסֻגְלִים לְכָל דְּבָר.

תענית אֶסְתֵּר — אינה חמורה כְּאַרְבַּע התעניות, וְלִכְּנֵן מְקֻלָּים, לְאִשָּׁה מְעַבְרַת, לְאִשָּׁה מְנִיקָה, וְאֶפְלוּ חוֹלָה שֶׁקָּצַת כּוֹאֲבוֹת עֵינָיו אוֹ חֵשׁ מְחוּשׁ בְּרֹאשׁוֹ, אוֹ מְצֻטְעֵר, כְּכֹר פֶּטוּר מִזֶּה. וְכֵן יוֹלְדוֹת בְּתוֹךְ שְׁלֹשִׁים יוֹם, וּמְקֻלָּים מְאֹד עַל הַנָּשִׁים בְּתַעֲנִית אֶסְתֵּר, שֶׁיְכוּלוֹת לְהַתְעַנּוֹת חֲצֵי יוֹם, וְאַחֲר־כֵּן לְאָכַל, וְלִפְדוֹת אֶת הַתְעַנִּית בְּצַדִּיקָה. וְדָבָר זֶה חָשׁוּב לְנָשִׁים לְדַעַת, כִּי הַדּוֹרוֹת חָלְשִׁים מְאֹד, וְלִכְּנֵן מְקֻלָּים מְאֹד בְּזֶה, וְלֹא יִחְמִירוּ בְּתַעֲנִית אֶסְתֵּר דִּיקָא לְהַתְעַנּוֹת. וְכֵן הַבְּנוֹת מְגִיל שְׁתִּים-עֶשְׂרֵה, אִם אֵינָן מְרַגִּישוֹת טוֹב, וְקָשָׁה לָהֶן הַתְעַנִּית, תַּתְעַנִּינָה עַד חֲצֵי יוֹם, וְאַחֲר־כֵּן לֹא צְרִיכוֹת יוֹתֵר לְהַתְעַנּוֹת. עִם כָּל זֹאת, הֵייתָ שְׁנֵה תַעֲנִית אֶסְתֵּר, וּבִיּוֹם צוֹם אֲזִי הַזְּמַן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וּמְסֻגָּל לְפַעַל אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵה שְׁצָרִיכִים, אֲזִי טוֹב מְאֹד לְהַתְקַבֵּץ יַחַד, וְלוֹמַר תְּהִלִּים בְּצוֹתָא, שְׁזַהוּ דְבָר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי כִּידוּעַ, אֲמִירַת תְּהִלִּים זֶה דְבָר גְּדוֹל מְאֹד כָּל הַשָּׁנָה, וְצָרִיכִים לְדַקְדֵּק מְאֹד שְׁלֹא יִחְסֵר יוֹם אֶחָד בְּלִי תְהִלִּים, כִּי הַתְּהִלִּים, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן עג), מְסֻגָּל לְתִשׁוּבָה. וְכֵן כָּל דְבָר שְׂאָדָם צָרִיךְ, יִבְקֹשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, שְׁזוֹ הַתְּבוּדוֹת, כִּי בִיּוֹם תַעֲנִית אֶסְתֵּר, זֶה יוֹם מְאֹד מְסֻגָּל שֶׁהַתְּפִלוֹת תַתְּקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וְלִרְצוֹן, וְלִכְּנֵן טוֹב מְאֹד לַעֲמֹד בְּתַפְּלָה וּלְבַקֵּשׁוּ יַתְּבַרֵךְ.

בְּלִיל פּוּרִים כָּל הַנָּשִׁים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַפֶּלֶל וְכֵן הַבְּנוֹת מְחִיבוֹת לְשִׁמְעַת אֶת קְרִיאַת הַמְּגִלָּה, וְלִכְּנֵן עֲשִׂיתִי תַקְנָה הַשָּׁנָה, שֶׁבְּאוֹלָם הַשְּׂמִחוֹת, תַתְּאַסְפְּנָה כָּל הַנָּשִׁים, וְיִקְרְאוּ בְּעִבּוּרֵן אֶת הַמְּגִלָּה, הֵייתָ וְאוֹלָם הַשְּׂמִחוֹת רַחֵב יָדַיִם, וְיֵשׁ תְּהִלָּה לְאֵל, וְנָשִׁים רַבּוֹת, וְכַפִּי הַשָּׁעָה שֶׁיִּקְבְּעוּ תַתְּאַסְפְּנָה שָׁם כֻּלָּן לְשִׁמִּיעַת מְגִלָּה. וְכַמוֹכֵן אֲסוּר לְדַבֵּר בְּעַת קְרִיאַת הַמְּגִלָּה, אֲלֵא לְשִׁמְעַת מְלָה בְּמִלָּה. וּבְעַת הַזְּכָרַת הַמֶּזֶן, כְּדַאי אֲזִי לְדַפֵּק עִם הַרְגֵל, וְלַחֲשֹׁב שֶׁכָּל הַיְהוֹמִינִים וְהַעֲמֻלָּקִים וְהַסְּמִ"ךְ-מ"ם, כָּל מִי שֶׁמְצִיק לְעַם יִשְׂרָאֵל — יִמְחָה כְּהֶמֶן בְּשַׁעֲתוֹ. וְזֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

נָשִׁים פֶּטוּרוֹת מִמְּחִיצַת הַשָּׁקֶל, וְלִכְּנֵן רַק הַגְּבָרִים נוֹתְנִים לְפָנֶי מְנַחָה בְּתַעֲנִית אֶסְתֵּר מְחִיצַת הַשָּׁקֶל, וְנוֹהֲגִים לְתַת שְׁלֹשָׁה חֲצָאֵי

שְׁקֵלִים, אָבֵל כָּל אִשָּׁה שְׂרוּצָה לְתַן — זְכוּתָהּ גְּדוּלָה, אַף חוֹבַת
הַמְצָוָה זֶה רַק בְּשִׁבִיל הַגְּבָרִים, וְאִם כָּבֵר הַזְּכָרֵנוּ שְׂצָרִיכִים לְתַת
שְׁלֹשָׁה חֲצָאֵי שְׁקָל, אִזִּי חֲצִי אֶחָד נוֹתְנִים בְּעֵבוֹר בְּדָק הַבַּיִת,
לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, שָׁכַן הָיָה בְּעַת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְחֲצִי בְּעֵבוֹר הַמוֹסְדוֹת
שְׁלָנוּ — הַתְּלַמוּד תּוֹרָה וּבֵית-סֵפֶר וְכוּ', כִּי כֵן הָיָה בְּעַת בֵּית-
הַמִּקְדָּשׁ, שְׁנַתְנוּ בְּעֵבוֹר הַקְּרָבָנוֹת, כְּמוֹ-כֵן עֲתָה בְּעַת חֲרָבֵן הַבַּיִת זֶה
בְּעֵבוֹר לְמוֹד הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (הוֹשֵׁעַ ג): "וַיִּנְשְׁלָמָה פָּרִים
שְׁפָתֵינוּ", וְחֲצִי שְׁקָל הַשְּׁלִישִׁי בְּעֵבוֹר הַדְּפָסָה, לְגַלוֹת אֶת אוֹר רַבְּנוּ
ו"ל. אָבֵל כְּאֹמֹר זֶה רַק חוֹב לַגְּבָרִים וְלֹא לַנְּשִׁים, עִם כָּל זֹאת כָּל
אִשָּׁה הַרוּצָה לְתַת מַחְצִית הַשְּׁקָל — זְכוּתָהּ גְּדוּלָה. בְּבִקֵּר הַפּוֹרִים
הַנְּשִׁים גַּם-כֵּן תִּתְקַבְּצָנָה בְּאִיזוֹ שְׁעָה שְׁנַח לְכָלֵן בְּאוֹלָם הַשְּׁמַחֹת
וּלְשִׁמְעַ מַגְלָה, שְׂזוֹ מְצָוָה גְּדוּלָה מְאֹד.

מְשֻׁלוּחַ מְנוֹת — יֵשׁ בְּזֶה מַחְלָקַת בְּפוֹסְקִים אִם אִשָּׁה צְרִיכָה
לְשַׁלַּח מְנוֹת לְרַעוּתָהּ, כִּי כְּתוּב "מְשֻׁלוּחַ מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ",
אֶרְעֵל-פִּי-כֵן יִשְׁנֵם פּוֹסְקִים הַסּוֹכְרִים שָׁגַם אִשָּׁה חִיבָת. וְעַל-כֵּן
אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה הַמְקַיֶּמֶת מְצוֹת מְשֻׁלוּחַ מְנוֹת — שְׁתֵּי מְנוֹת לְאִשָּׁה
לְכָל הַפְּחוֹת, וּמִתְּנוֹת לְאֶבְיוֹנִים, אֲשֶׁר זֶה מְצָוָה הַשִּׁיכָת גַּם לַנְּשִׁים.

וְכָל הָעֲנִיָּן שֶׁל מְשֻׁלוּחַ מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ וּמִתְּנוֹת לְאֶבְיוֹנִים, זֶה
לְחַקֵּק בְּנוֹ אֶת הָאֲהָבָה וְהָאֲחֻדוּת, כִּי הַמֵּן, יִמַּח שְׁמוֹ, וְהַסֵּם "דִּ-מ"ם,
יִמַּח זְכָרוֹ, כָּל עֲנִיָּנִים זֶה פְּרוּדִים לְהַפְרִיד בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל —
'הַפְרִד וּמְשַׁל', לְכֵן אָמַר הַמֵּן: "יִשְׁנֹו עִם מִפְּנֵי וּמִפְּנֵי", וְהַגֵּם הָיָה
עַל-יַד אִשָּׁה — אָסֶתֶר הַמְּלָכָה, שְׁאִמְרָה: "לֵךְ כָּנַס אֶת כָּל
הַיְהוּדִים", רְצָתָה שְׁתַּהַיֶּה אֲהָבָה בֵּינֵיהֶם, וְאִם תִּהְיֶה אֲהָבָה בֵּין
הַנְּשִׁים, מִמִּילָא תִהְיֶה אֲהָבָה בֵּין הַגְּבָרִים. וְלִכֵּן דָּבָר גְּדוּל מְאֹד,
שְׁנִשְׁוֹת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּקַהֲלָתְנוּ, תִּחְזַקְנָה עֲצָמָן בְּיַחַד — כְּמִשְׁפָּחָה
אֲחַת, לְעוֹר אֲחַת לְשִׁנְיָה, בְּמָה שָׂרָק יְכוּלִים, כִּי זֶה הַחֲסָד
שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: אָמַר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא בְּרַאתִי אֶת עוֹלָמִי, אֲלֹא שְׁיַעֲשׂוּ חֲסָד זֶה עִם
זֶה; כִּי כָּל הַבְּרִיאָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרָא לָנוּ, זֶה רַק כְּדֵי לַעֲשׂוֹת
חֲסָד אִישׁ עִם זוּלָתוֹ. וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אוֹתִיוֹת דְּרַבִּי

עקיבא), שאלמלא גמילות חסד, אין פל העולם מתקים אפלו שעה אחת, ולכן אני מאד מאד רוצה, שהנשים תעשינה חסד זו לזו, לעזר במה שיכולים, וזה הסמל של משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים. להראות שאנחנו יהודים, איננו מפרדים זה מזה, לא מסיתים ומדיחים זה נגד זה, אדרבה, אנו אוהבים זה את זה. ואת זאת עלינו לחקק היטב בלבנו. ודבר זה בא קשה מאד, אבל כל דבר טוב בא קשה. ולכן העקר לעקר מאתנו את הרע, ולהיות באהבה עם הזולת.

כמו־כן רציתי מאד, שהנשים תעשינה סעדת פורים באולם השמחות, ותרקדנה ותשמחנה, ויהיה שמח מאד, אבל נשים פטורות מלשתות, ואין זה ראוי לאשה לשותת כלל וכלל, ומעורר שאט נפש, כי אחר-כך משתפרים, ויוצא מזה הרבה הוללות. גם לגברים אסרתי שלא ישתו יותר משתיים שלש כוסות ותו לא. העקר בפורים — לשמח ולרקד.

וכאן המקום לבקש ולהתחנן לפניך, ששמוע שמעתי, שישנן נשים חזרו בתשובה, שזהו דבר גדול מאד, כי אצלו יתברך חשובה מאד חזרה בתשובה, עד כדי כך שאומרים חכמינו הקדושים (ברכות לד.): במקום שבעלי תשובה עומדים שם צדיקים גמורים אינם עומדים; ולמה? כי אדם שהיה כבר בכל הלכות והזבל, ועשה כל התועבות והזבל, ושב בתשובה שלמה — הקדוש-ברוך-הוא מקבלו. כי אצלו יתברך מאד מאד חשובה חזרה בתשובה, ואפלו שעשו את הדבר המגנה ביותר, עדין יכולים לתקן את הכל. ובפרט מי שזוכה להיות על ציון רבנו ז"ל, אין דבר כזה שלא תועיל תשובה, ולכן אשרי האשה שתהיה פעם אחת בציון רבנו ז"ל. וכן אומרים חכמינו הקדושים (שמות רבה, פרשה יט, סימן ד'): אין הקדוש-ברוך-הוא פוסל לבריה, אלא לכל הוא מקבל, השערים נפתחים בכל שעה, וכל מי שמבקש לכנס — יכנס. וזו מעלת התשובה. אומרים חכמינו הקדושים (שמות רבה, פרשה כג, סימן יא): על הפסוק: "כיריעות שלמה" — מה השלמה הזאת מתלכלכת וחוזרת ומתלבנת, כך ישראל, אף-על-פי שחוטאים, שבים ונתכפר

לָהֶם. לְמִדִּים מִכָּאן מַעֲלַת הַתְּשׁוּבָה. אָבֶל צְרִיכִים לְזַכֵּר הַיָּטִב:
תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה — הֵינּוּ שְׁעוֹזְבִים גַּם אֶת הַמַּעֲשִׂים הָרָעִים וְגַם אֶת
הַהֲנַגְוֹת הָרָעוֹת שֶׁעָשׂוּ עַד כּהֵּן.

וְלִכֵּן אֲשֶׁה שְׁחֹזְרֵת בַּתְּשׁוּבָה, זֶהוּ דְבַר גְּדוֹל מְאֹד אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ.
אָבֶל לְדַאֲבוּנֵנו הָרַב, שְׂכָחָה, שָׁגַם אֶת הַמַּעֲשִׂים הַבְּלִי מִרְצוּיִים
צְרִיכִים לְזִרְק, וְלֹא לֹמֵר: "שְׂבִי בַתְּשׁוּבָה וְאֲנִי לֹקַחַת עִמִּי אֶת
הַלְּכוּף וְהַהֲנַגְוֹת הַפְּסוּלוֹת שֶׁעָשִׂיתִי בְּעַת שְׁהִייתִי חִילוֹנִית. כְּגוֹן:
לְרַקַּד בְּפָרִיצוֹת זֶה אָסוּר בַּתְּכֻלִּית הָאָסוּר.

לְזֹאת, הֵיזוֹת שְׁעוֹזְרֶכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁשְׂבִי בַתְּשׁוּבָה
שְׁלֵמָה, זֶה חָשׁוּב מְאֹד בְּשָׂמִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מִתְפַּעֵל עִם
אֲשֶׁה כְּזוֹ, אָבֶל צְרִיכִים לְזַכֵּר, שֶׁהַרְקוּדִים צְרִיכִים לִהְיוֹת בְּעַלֵּי טַעַם
יְהוּדִי. בַּת יִשְׂרָאֵל רוֹקְדַת בְּצַנִּיעוֹת. מִצְוָה לְרַקַּד, וּבּוֹדֵאֵי זוֹ מִצְוָה
גְּדוֹלָה מְאֹד וְלִמְחֹא כַּף אֶל כַּף, אֲשֶׁר אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן,
חֵלֶק א', סִימָן י'), שֶׁזֶה מִמְתִּיק אֶת הַדִּינִים, אָבֶל שִׁיחָה הַרְקוּד עִם
טַעַם יְהוּדִי, וְלֹא לְזִרְק אֶת עֲצָמָה כְּכֹל הַגּוֹיִים, כְּנָשִׁים נְכַרְיֹת, אוֹ
לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי תְּנוּעוֹת שְׂאִינָן הוֹלְמוֹת לְבַת יִשְׂרָאֵל, וְזֶהוּ שְׂקוּץ,
תְּעוּב, זֶהוּם, וּמִבִּיא לְדַבְּרִים מְגַנִּים, שְׂאִין הַמְּקוֹם לְהֵאָרֵךְ בְּזֶה. לִכֵּן
אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֵךְ, אִף שֶׁמִּצְוָה גְּדוֹלָה מְאֹד לְרַקַּד וְלִשְׂמַח,
אָבֶל הַכֹּל צְרִיף לִהְיוֹת בְּצַנִּיעוֹת רַבָּה. כִּי שְׂמוֹעַ שְׂמַעֲתִי לַצְּעָרִי הָרַב,
שִׁישְׁנָן נָשִׁים שֶׁשָּׁבוּ בַתְּשׁוּבָה, אָבֶל מַעֲשִׂיהֶן שֶׁעָשׂוּ בְּכֹל מִינֵי
מְקוֹמוֹת מוֹהָמִים, מִמְּשִׁיכִים אוֹתָם בְּבֵית-הַכִּנְסֹת וּבְבֵית-הַמְּדַרְשׁ,
וּבְאוֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת בְּעַת שְׂמִחָה וְכוּ', אֵלֶּא לְרַקַּד צְרִיכִים כִּי־יְהוּדִי
טָהוֹר, לֹא לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי תְּנוּעוֹת שֶׁל נְאוּף, שֶׁזֶה מְאֹד מְשֻׁקָּץ.
וְאִבְקֵשׁ מְאֹד אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, תַּעֲמִדְנָה עַל הַמְּשָׁמֵר,
שְׁלֵא יִקְרָה בְּקִהְלָתְנוּ דְבַר כְּזֶה, כִּי זֶהוּ גַעַל גִּפְשׁ. אִם הַנָּשִׁים רוֹקְדוֹת
כְּגוֹיֹת אוֹ חִילוֹנִיּוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, זֶה מִתְעַב מְאֹד בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ,
וְאִין זוֹ נִקְרָאת שְׂמִחָה, אֵלֶּא הוֹלְלוֹת.

וְאִם אָנוּ מְדַבְּרִים מִצַּנִּיעוֹת, עָלֵי לְחַזֵּר שׁוּב וְשׁוּב, מֵה שְׂאֵנִי
מִבְּקֵשׁ מְאֹד לְנָשִׁים, שְׁלֵא תִלְכְּנָה בַּחֲצֵאֵיּוֹת קְצָרוֹת, שֶׁזֶה רַק מְגַרָּה

את היצור, וכן לא לילך בחלצות שקופות, ומכל שפן וכל שפן לא לילך עם שמלות צרות, שעל זה מקבלים ענש גדול בשמים.

לצערנו הרב, ראינו כבר בקהלתנו, שפתאם הובילו ילדים לבית-חולים, תינקת היתה שבועים שלשה בבית-חולים, ילד היה יותר, ואף שהאמהות של אלו הילדים, הולכות בצניעות בתכלית הצניעות, ונשמרות מאד, אבל אמרו חכמינו הקדושים (בבא קמא ס.): כיון שנתנה רשות למלאך המשחית, אינו מבחין בין טוב לרע; מי יודע אם המכות לא באו בשביל אלו הנשים שהולכות בשמלות צרות, שזה געל נפש ופריצות גדולה, ומי יודע מה יהיה מחר, האם אשה ההולכת בבגדים בלתי צנועים לבת ישראל, האם הילדים שלה לא יקבלו את הענש?! ולמה לנו להפגס בספק ובספק ספיקא של ענש לילדים שלנו?!

לכן אבקש אתכן מאד מאד לכל הפחות בקהלתנו, שלא תמצא אשה אחת ההולכת בבגדים בלתי צנועים, פי עקר הגאונה והגאון שלנו, שבנות ישראל הולכות בצניעות. וזה מאד מאד חשוב בשמים, כשאשה הולכת כפאות. אשה מתר לה להתאפר, אבל כל דבר צריך שעור, לידע מה בן ומה לא, שלא יעבר את גבול הטעם הטוב והמתר; תכשיטים מתר, בגדים יפים מתר, לא צריכים לילך בסמרטוטים, אבל שיהיה על טהרת הצניעות, ולא בפריצות. וכן לגבי גלוי שער, זה חמור מאד, אשה צריכה לילך בכסוי ראש, שלא יראו שערותיה בשום פנים ואפן. והזהר הקדוש מקלל את האשה שנגלות שערותיה, והאשכנזיות מגלחות שערותיהן והולכות בפאה, וכך אף פעם לא רואים שערותיהן. וגם כשחובשים פאה, אסור שתהיה פאה נלוזה, אלא על טהרת הצניעות. וכאן המקום לתת תודה לנשים שצייתו אותי, כי ברוך השם, ישנן כמה נשים שקרעו ושרפו בגדיהן שלא התאימו לרוח ישראל, ויש מהן שזרקו שמלות בלתי צנועות, ומי יודע אם הילדים שלנו לא סובלים בעבור זה! שומעים בלי גזמא בכל יום צרות חדשות בעירות הגדולות: בירושלים, בבני-ברק, באשדוד, השם ישמר, נשים צעירות נותרות אלמנות עם יתומים, גברים נותרים אלמנים, רחמנא לצלן, ומי יודע

אם אין זה בשביל הבגדים הפרוצים שהולכים בהם, רחמנא לצלן. למה לנו לחקות את פורקי העל?! אנו יהודים וזו גאונתנו, שיש לנו מדת הצניעות. ולכן אני מודה לנשים שציתו לי בכל אשר בקשתי, כי זה רצון הקדוש-ברוך-הוא, רחמנא לצלן, ישנם ענשים קשים ומרים של גלגולים, שצריכים לבוא אחר-כך בגלגול, ומחלות וחלאים באים על האדם, ואינו יודע על מה ולמה. ולכן דבר גדול מאד לילך בצניעות, ואני מודה מאד מאד לנשים שולקחות לתשומת לבן לילך בצניעות. והכפל הדבר, לא אמרתי לילך בבלויי סחבות או בבגדים מלכלכים וכו', אשר רבנו ז"ל מאד הקפיד על זה, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכז), שהבגדים צריכים להיות שלמים ולא קרועים, כי הבגדים בעצמם תובעים את האדם, אם לא נזהר בשמירתם לכבודם כראוי ולהחזיקם בנקיות. ורצה מאד שגלף בבגדים נקיים. ומספר, אשר בת רבנו ז"ל אדל, הלכה פעם עם כמה נשים לצדקה, ואז לא היו כבישים כהיום, אלא שביל עפר, וכאשר ירד גשם — נעשה בוך גדול, והנה כשהלכו הנשים הללו, נתלכלכו שמלותיהן מבוץ. ופלא על גבי פלא, שבת רבנו ז"ל אדל, לא הכתמה שמלתה כלל, ושאלוהי: כיצד לא התלכלכת? ענתה ואמרה בזו הלשון: האבא שלי למד אותי איך ללכת בבוץ ולא להתלכלך. זה רבנו ז"ל, רבנו ז"ל מלמדנו, שאפלו שאנו נופלים באיזה בוך — לא נתלכלך. זו הרחמנות שקבלנו מרבנו ז"ל, ואין עוד רחמנות גדולה יותר שקבלנו מרבנו ז"ל — לרחם על הזולת, לרחם על עצמנו, ואיזו רחמנות יש יותר מלרחם על עצמנו, שלא נתלכלך בבוץ של תרבות הגויים, שזה ממש שאט נפש.

ולכן אבקש מאד מאד את נשות אנשי שלומנו, לא לילך בבגדים פרוצים, אפשר לקנות בגדים יפים מאד, אבל צנועים על טהרת הקדש, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שיהיה לכן שפע, אבל שיהיו הבגדים על טהרת הצניעות. כמו-כן בענין כסוי ראש, אשר על זה צריכים מאד מאד לבקש רחמים מהקדוש-ברוך-הוא, שלא תתגלינה השערות לבחויץ בשום פנים ואופן, אשר זה מאד חמור,

בית שאין להם פרנסה, זה רק מחמת שנתגלות השערות בחוץ, כל-כף חמור הענין, ואין זו חמרה וכו', אלא עון חמור, ובשמים מקפידים על כף, עליכן להיות גאות בזה שאתן בנותיו יתברך, מה יש לכן להתבייש, וממי יש לכן להתבייש? ! מכל ריקנית ופוחזת שהולכת כחית השדה? ! אנחנו בני הקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתוב (דברים יד): "בנים אתם לה' אלקיכם", וזו השמחה הכי גדולה שלנו, וזו שמחת פורים שאנו שמחים בזה שאנו יהודים.

לזאת אבקש את כל נשות אנשי שלומנו מהפורים הזה לקבל על עצמן לילך בבגדים צנועים, ולהתנהג בצניעות אפלו בעת הרקודים, רק כפי שבת ישראל צריכה לרקוד, לא לזרק את הגוף כדרך הגויים והגויות, רחמנא לישזבן, כי כל התנהגות של בת ישראל כשרה צריכה להיות בחן יהודי. ורציתי מאד שתעשינה שמחה גדולה בפורים, ותשמדלנה לקבץ את כל נשות אנשי שלומנו, כלן תבאנה ותשמחנה את כלן, שזו שמחה גדולה מאד. וזו מצות "מתנות לאביונים" — לעזר לעניים, כי אין עני אלא בדעת' (נדרים מא.).

ואם אנו מדברים מחוזרות בתשובה, ההכרח לומר לכם, שאצל רבנו ז"ל היה למוד הלכה — יסוד, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן כט), שרוצה שכל אחד ואחד מאנשי שלומנו ילמד בכל יום יום הלכה, וזה נאמר גם על אשה, ישנן כל-כף הרבה הלכות שעל האשה לידע: הלכות טהרת המשפחה, הנה יש לנו משפחות חדשות, ברוך השם, וצריכים לדעת שטהרת המשפחה זה כריתות ולא חמרה, וחמור יותר מלאכל ביום כפור, ולאכל חמץ בפסח, ששניהם חמורים מאד מאד, וחיבים עליהם כרת, עם כל זאת כרת של נדה חמור עוד יותר, ומדוע? כי ביום כפור אם אדם חולה מאד, יכול לאכל, (כמובן ישנן הלכות פיצד וכמה וכו'), ובפסח לענין פקוח נפש מתר לו מערכת חמץ, ובענין נדה אין על זה התר כלל. וצריכים ללמד הלכות אלו, ואני מאד שמח, שבמדרשיה לומדים הלכות אלו, ומזמינים את הרב ... גרו יאיר, שילמד עמכן, וכן את הרב ... גרו יאיר. וכן הלכות בשר וחלב, וכשרות המאכל, ראוי

לְלַמֵּדְם הַיֵּטֵב. וְאֲנִי שָׁמַח מְאֹד שֵׁישׁ לְכֵן מְדַרְשִׁיהָ, וְאַתָּן יְכוּלוֹת
 לְהִתְאַסֵּף יַחַד וּלְלַמֵּד, וְרָצִיתִי שְׂמֵחַ שְׂיוֹתֵר נָשִׁים תְּבֹאֲנָה. וְכֵן כָּל
 אִשָּׁה בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל תִּתְבַּטֵּא, וְתוּכַל לְדַבֵּר עַל אֵיזָה נוֹשֵׂא
 שְׂתַרְצָה, כִּי כָּל יְהוּדֵי וַיהוּדֵי יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְקָרֵב נְשִׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן יֵשׁ לְנָשִׁים כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתֵּי
 רְגִילִים רַק שְׂאִינָן יוֹדְעוֹת מִכֶּחֶן, וְלָכֵן פֹּה בַּמְדַרְשִׁיהָ תּוֹכַחְנָה, שְׂגָם
 הֵן יְכוּלוֹת לְדַבֵּר, וְלָכֵן רָצִיתִי שְׁלַכְל אִשָּׁה תִּהְיֶה הַזְדַּמְנוֹת לְהִרְאוֹת
 כְּחָה, וְלֹא רַק שְׂתִים שְׁלֹשׁ נָשִׁים תִּחְזַקְנָה בְּהֶגֶה, אֲלֵא כָּל אִשָּׁה
 תִּדְבֵּר עַל נוֹשֵׂא כְּלִשְׁהוּ, תִּסְפֹּר אֵיזָה סִפּוּר, אוֹ תִלְבֵּן רַעִיוֹן מֵאִיזוֹ
 מִצָּוָה אוֹ מִדָּה טוֹבָה וְכוּ', וְאַף שְׁבִתְחַלֶּה לֹא יִהְיֶה לָּהּ בְּטָחוֹן עֲצָמִי,
 אֲבָל אַחֲר־כֵּן תִּקְבַּל בְּטָחוֹן, וְתוֹכַח בִּיכְלֻתָּהּ, וְזֶה תוֹרֵם לְקַהֲלָהּ. אֲנִי
 רוֹצֶה לְהִרְאוֹת לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֵׁישׁ לָנוּ קַהֲלָה כְּזוֹ, שְׂאִין בְּכָל
 הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאֲנִי מְאֹד גָּאָה בְּקַהֲלָה שְׁלָנוּ. אֵל תִּחַלְשֶׁנָּה אִם אַחַת
 אוֹ שְׂתִים בְּרַחוּ, הֵן מִסְּכָנוֹת וְכוּ' וְכוּ', כְּשֵׁישׁ מְלַחֲמָה, לְדַאֲבוּנָנוּ
 נוֹפְלִים חִילִים, כְּמוֹ-כֵן עֲכָשׁוּ זוֹ מְלַחֲמַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ,
 שְׂמִסִּית וּמְדִיחַ נִגְדָנוּ. הוּא וְזָרַשׁ אֲשֶׁתוֹ רוֹצִים לְהַכְנִיס רִגְלֵ בְּקַהֲלָתָנוּ
 — הִיָּה לֹא תִהְיֶה, מִסְפִּיק סְבִלָנוּ מֵהֶם, לְאַרְךָ כָּל הַדֶּרֶךְ. וְכֵאֵן
 הַמְּקוֹם לוֹמַר, שְׂצַרִיךְ לְהִתְעַלֵּם מֵהֶם, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל עֲלֵיהֶם, וְלֹא
 תִהְיֶה לָנוּ שְׂיִכוֹת אֲלֵיהֶם, אִין לָנוּ עֶסֶק אַתָּם, הַעֲקָר אֲנִי רוֹצֶה
 לְהִרְאוֹת לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֵׁישׁ לָנוּ קַהֲלָה קְדוֹשָׁה, נָשִׁים הוֹלְכוֹת
 בְּצִנְיָעוֹת, אוֹהֲבוֹת זוֹ אֵת זוֹ, וְאִין שׁוֹם דְּבַר חֲרִיג בְּקַהֲלָתָנוּ.

לִזְאת אֲנִי מִתְחַנֵּן לְכָל הַנָּשִׁים שְׂשָׁבוּ בְּתִשׁוּבָה, וְעַד כֹּה עֲשִׂנוּ
 סִיגְרִיּוֹת, תִּדְעֶנָּה לְכֵן, שְׂרַבְנוּ וְז"ל הַזְהִיר לְגִבְרִים לְפָנֵי מְאִתִּים שָׁנָה,
 שְׂלֵא יַעֲשֶׂנוּ, אֲשֶׁר זֶה הוֹרֵס אֵת הַבְּרִיאוֹת, וְגַם הַרוֹפְאִים סוֹבְרִים,
 שָׁנָה מְבִיא לְסַרְטֵן הַרְאוֹת, וּמִכָּל שְׂכָן שְׂלֵאִשָּׁה זוֹ פְּרִיצוֹת מְאֹד
 גְּדוֹלָה, וְכֵן לְאִשָּׁה אֲסוּר לְדַבֵּר עִם גִּבֵּר, אֲסוּר לָּהּ לְהִתְיַחַד עִם גִּבֵּר
 בְּחֶדֶר אֶחָד, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, זֶה אֲסוּר דְּאוֹרִיטָא, וּמְבִיא לְקַלְקוּלִים
 הַרְבֵּה. לָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד, הִבֵּה עֲזֻרְנָה לִי, וְתִסְיַעֲנָה זוֹ לָנוּ,
 וְנִרְאֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֵׁישׁ קַהֲלָה אַחַת, שֵׁישׁ לוֹ בְּמָה
 לְהִתְנַאֵת עִמָּה.

שושן פורים — זה פורים בירושלים. בַּאֲמַת גַּם טְבַרְיָה הִיְתָה בימי יהושע מְקַפֵּת חוֹמָה — מִצְפּוֹן, דְרוֹם, וּמַעְרָב, וְרַק מִצַּד מְזֻרַח שֵׁם הַכְּנֶרֶת, וְלָכֵן פֶּעַם קָרְאוּ בְטְבַרְיָה אֶת הַמְּגִלָּה בְּשׁוֹשַׁן פּוּרִים. ואומרים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, שִׁיבְנָאֵל הֵן שְׂדוֹת טְבַרְיָה, שָׁזָה גַם סֶפֶק, אָבֵל הִיְתוּ שְׂכִיּוֹם אֵין לָנוּ חוֹמָה, קוֹרְאִים בִּי"ד בְּאֶדְר, אָבֵל שׁוֹשַׁן פּוּרִים, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, זֶה גַם-כֵּן חָג, וְלָמָּה לֹא לְשַׁמַּח עוֹד יוֹם אֶחָד? ! וְלָכֵן רָאוּ לְנַצֵּל אֶת הַשְּׁלֹשָׁה יָמִים אֵלוֹ: תַּעֲנִית אֶסְתֵּר, פּוּרִים, שׁוֹשַׁן פּוּרִים. לְשַׁמַּח מְאֹד, לַעֲזוֹר זֶה לְזוֹ, לַעֲקֹר מֵאֲתָנוּ אֶת הַלְשׁוֹן הָרַע, לִיצְנוּת וּרְכִילוּת.

וּבִבְקֵשׁ אֶת כָּל הַנְּשִׁים לוֹמֵר בְּשְׂמִי לְבַעֲלֵיהֶן, שֶׁהִזְהַרְתִּי אוֹתָם הִזְהַרָה חֲמוּדָה לֹא לְשִׁתּוֹת יוֹתֵר מִשְׁתֵּי-שָׁלֹשׁ כּוֹסוֹת, וְרַק יַיִן וְלֹא אֶרֶק וְלֹא יַיִן שָׂרֶף. וְכֵן אֲבִקֵּשׁ שְׁלֹא תִהְיֶה מוֹסִיקָה חִילוֹנִית, יִשְׁנֵם הַיּוֹם הַרְבֵּה קִלְטוֹת שֶׁל זְמָרִים חֲרָדִיִּים, הַמּוֹשְׁכִים אֶת הַלֵּב לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, "תִּהְיֶה הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים", וְכֵן כָּל מִינֵי מַנְגִּינוֹת וְנִגּוּנִים שֶׁל פְּסוּקִים וּמִזְמוֹרִים, וְרַק אֶת זֹאת תִּשְׁמְעוּ, וְלֹא לְהִבְיֵא שׁוּם תּוֹעֵבָה אֲצִלְנוּ. אֲנִי מוֹחָה עַל זֶה וּמִקְפִּיד עַל כֶּף בְּכָל תַּקְוָה. וּבִבְקֵשׁ וְאֶתְחַנֵּן, שְׁלֹא יִמָּצֵא בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן שׁוּם שִׁירִים שֶׁל חִילוֹנִים, שְׁאוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ג'), שָׁזָה מְאֹד מְאֹד מִזִּיק לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מִזִּיק לְאַמוּנָה, וּבִזְכוּת הַשְּׂמִחָה שֶׁתִּהְיֶה בִּינֵינוּ, שְׂמִחָה אֲמִתִּית, אֲנִי מִבְטִיחַ, שְׁכָּל אִשָּׁה שֶׁתִּקְרֶה אֶת אֲשֶׁר בְּקִשְׁתִּי, יִהְיֶה לָּהּ שְׁלוֹם-בֵּית אֲמִתִּי בְּתוֹךְ הַבַּיִת, כָּל אֵלוֹ שְׂצָרִיכוֹת לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא — תַּפְקִדְנָה בְּשָׁנָה זֹו, וְתַעֲזֹרְנָה לְהִתְפַּלֵּל בְּעִבּוּרָן, וְכֵן כָּל מִי שְׂצָרִיף לְרַפּוּאָה שְׁלָמָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לוֹ "רַפּוּאָה שְׁלָמָה", וּבִזְכוּת הָאֱהָבָה וְהָאֲחֻדוּת שֶׁתִּהְיֶה בֵּינֵינוּ, נִזְכֶּה שִׁיְהִיָּה לָנוּ חֶלֶק גְּדוֹל בַּגְּאֻלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְּׁלָמָה, וְנִשְׁמַע קוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ.

וּבַעֲת שְׂמִחָה אֲבִקֵּשׁ — אֵל תִּשְׁכַּחוּ מִמֶּנִּי, תִּתְפַּלְלוּ שְׂאֻזְכָּה לְצֵאת מֵהַגְּלוּת הַזֹּו, וְלִבּוֹא לְגוֹר עִמְכֵן בִּיבְנָאֵל, וְנִזְכֶּה לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ הַגְּדוֹל, שִׁיְהִיָּה מְקוֹם בְּעִבּוּר כָּל הַנְּשִׁים, וְתִשְׁמַעְנָה גַם-כֵּן אֶת הַמְּגִלָּה וְלֹא תִצְטָרְכְנָה לְהִתְאַסֵּף בְּאוּלָּם. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-

אָשֶׁר כַּט קלוּ — כַּט קלוּ בְּנַחֵל רַמָּה

הוא יֵעֹזֵר שְׁבֻזֹּת הַבְּנִין הַקְּדוֹשׁ שֶׁל בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוא יִבְנֶה לָנו אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ.

אֲבָקֵשׁ שׁוֹב אֶת כָּל הַנְּשִׁים, אֵל תְּרַגְּשֶׁנָּה עֲצָמָן בּוֹדְדוֹת אוֹ
חֲסֵרוֹת יַעֲזָה, אִם יֵשׁ לְאִיזוֹ אִשָּׁה בְּעִיָּה כְּלִשְׁהִי, תִּכְתָּב לִי פָקֵס,
וְאֲשַׁתְּדֵל לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים לַעֲנוֹת לָהּ, בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא יֵעֹזֵר שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט קלוּ.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי צוּ, י"ב אֲדַרְבֵּי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל אֶת הַמְּכַתְּבִים הַרְצוּפִים, וְתִמְסְרֵם לִי ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי
אֲנִי שׁוֹלַח לְכָל אֱלוֹ מְשֻׁלָּח מְנוֹת בְּיוֹם הַפּוּרִים, וְהוא כָּבֵד יִסְדֵּר
אֶת זֶה, וּכְדַאי לְתַת לְכָל אֶחָד סֵפֶר "זְכוֹת אָבוֹת".

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר אֶת גְּדֵל הַשְּׁמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי עִם
הַפְּרוּשׁ "שְׁפַת הַנַּחֵל", וְזֶה יוֹצֵא כָּל-כָּף יָפֵה, וְאֲנִי מְאֹד מִתְפַּלֵּא אִיךָ
אַתֶּם מְצַלִּיחִים בְּמַהִירוֹת בְּזָק כְּזוֹ לְהוֹצִיא כָּל-כָּף הַרְבֵּה סֵפָרִים, יֵעֹזֵר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שְׁתַּמִּיד תַּעֲמִדוּ עַל יְמִינִי, וְתַעֲזְרוּ לִי לְהַדְפִּיס אֶת
הַסֵּפָרִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט קלוּ.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי צוּ, י"ג אֲדַרְבֵּי (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַטְּרָחָה שְׁאַתָּה טוֹרַח בְּשִׁבְלִי, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּמוֹ שְׁאַתָּה טוֹרַח בְּשִׁבְלִי לְתַקֵּן אֶת דִּירְתִּי, בְּן תּוֹזֵבָה לְחַתֵּן אֶת כָּל הַיְלָדִים בְּקָלוֹת וּבְשִׁמְחָה, וַיְהִי לָהֶם דִּירוֹת יְפוֹת, וְתִרְאֶה בְּנִים לְבָנֶיךָ, וְכֵן בְּנוֹתֶיךָ יִהְיֶה לָהֶם בְּעָלִים תְּלַמְּדֵי חֻכָּמִים, וְתוֹרָה וּגְדֻלָּה יִהְיֶה אֲצִלְכֶם תָּמִיד צְמוּדִים.

בְּעֵינַי מוֹזִיקָה וְכו', לְכַבּוֹד שְׂמַחַת פּוֹרִים מִתָּר לָכֶם לְהַשְׁמִיעַ, וְאַתָּה תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת הַמְּלַצֵּר, וְכַךְ אַתָּה מִתְּעַסֵּק רַק בְּמַלְצָרוֹת, וְלִכְּן תּוּכַל גַּם-כֵּן לְהַשְׁתַּתֵּף בְּסַעֲדַת פּוֹרִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַמְּנַחֵם, יִנַּחֵם אוֹתְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת תָּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַשִּׂיחָה שֶׁהִיְתָה לִי אֶתְמוֹל עִם הַנָּשִׁים — נִכְנָסָה בְּלִבָּם, וּבִכְאֻמַּת יוּכְלוּ לְשַׁמַּע אֶת קְרִיאַת הַמְּגִלָּה בְּאוֹלַם הַשְּׂמֻחוֹת, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִהְיֶה צְפִיפוֹת וְכו', הַרְבֵּה נָשִׁים הִתְחִילוּ לְהִתְלוֹנֵן, שֶׁהַשְּׁעוֹר בְּיוֹם רֵאשׁוֹן כְּכֹר צְפוּף לָהֶם בְּעִזְרַת נָשִׁים, וְאֵין לָהֶם מְקוֹם אֶפְלוּ לַעֲמֹד, וְלִכְּן צְרִיכִים לְרִאוֹת לְטַכֵּס אִיזוֹ עֲצָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַבָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

כט קלח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרָ צוּ, י"ג אֲדָר-ב' (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, הָרַב ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַמְּקַנְהָ שְׂכַתְבָּתָ לִי וְכו', יֵשׁ בְּזָה בְּעֵינָי רְצִינִית, וְדַבְּרֹתִי הַרְבֵּה עִם יְדִידֵינוּ ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, כִּי הִיוּ פֹה פֹה בְּעִוֹת

וכו', ואני רוצה למנות את ר' ... שיהיה משגיח תמידי על המקוה, והוא יחליף את המים פעמים בשבוע, כי צריך למלא מים בברכה לא דרך הזריעה אלא דרך המשאבה, וזה פוסל את הברכה, ולכן אני רוצה למנות את הנ"ל, שהוא יעשה את זה, ונצטרך לראות מה יכולים לעשות, כי זה דבר הפרוץ עם כריתות, וחקמנא לצלן, וזה נוגע להלדת הנשמות הטהורות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

העקר תמשיך ללמד בכל יום קונטרס אחד מ"אוצר-הקונטרסים" בסדרן, וזה יתן לך חזוק על כל החיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט קלט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר צו, י"ג אדר-ב' (תענית אסתר) ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד אבקש אותך, עד שאני אסדר שר' ... גרו יאיר, יהיה משגיח תמידי על המקוה, והוא ימלא את המקוה, תראי את לעמד על המשמר, כי זה לא משחק, וזה חמור מאד מאד, שזה כריתות וחקמנא לישזבן, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שאוכל להשפיע על גברת ... תחיה, שתספיק שהנ"ל יהיה משגיח, ואם לא גבה טורא בינן, אני לא יכול להפקיר קהלה שלמה בשביל שאשה אחת מתעקשת, פה מדברים מהלכות חמורות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט קמ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר צו, י"ג אדר-ב' (תענית אסתר) ה'תש"ס.

שלום וברכה וְכֵן טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד, הַצְּמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי שְׁשֹׂאֲלָתְךָ, שְׂאֲחָרֵי שְׁתִּים וְשֵׁלֶשׁ כּוֹסוֹת שְׁתִּיה לֹא מְקִיאִים,
מִי אוֹמֵר שְׁצָרִיכִים לְהִקְיָא? הַעֲקָר כְּתוּב: 'חֵיב אָדָם לְבִסּוּמֵי
בְּפוּרִיא', לֹא כְּתוּב: חֵיב אָדָם לְהִשְׁתַּכֵּר, וְאִי שְׁרֵשׁ"י אוֹמֵר: שְׁכָרוֹת,
וְכֵן יֵשׁ פּוֹסְקִים, אֲבָל עִם כָּל זֹאת יֵשׁ פּוֹסְקִים זֶה לְעַמַּת זֶה, וּבְפֶרֶט
כְּשֶׁהִמְצִיאוֹת מְרָאָה, שְׁמַחְסְרִים עַל-יְדֵי-זֶה בְּרֶפֶת-הַמּוֹזוֹן דְּאוֹרֵיטָא,
קְרִיאת שְׁמַע שֶׁל עֲרֻבֵית דְּאוֹרֵיטָא, וְכֵן תְּפִלַּת עֲרֻבֵית, וְכֵן קְרִיאת
שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה, וַיּוֹצֵאִים קְלָקוּלִים, שְׁאָדָם מְבַלֶּה אֶת הַיּוֹם
הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, בְּמָקוֹם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ
כָּל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ, כִּי 'כָּל הַפּוֹשֵׁט יָד נוֹתָנִים לוֹ', הוּא שׁוֹתֵה
לְשְׁכָרוֹתוֹ, וְשׁוֹכֵב מְלֹא קִיא צוֹאָה עַל הַרְצָפָה, וְאֵינּוּ יוֹדֵעַ מִיִּמֵּינוּ
לְשִׁמְאָלוֹ, וְזֶה חֻבֵּל מָאֵד, וְלִכֵּן רָאָה לְעוֹרֵר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
שִׁיקְיָמוּ אֶת מָה שְׁבִקְשִׁיתִי לֹא לְשִׁתוֹת יוֹתֵר מִשְׁתִּים אוֹ שֵׁלֶשׁ כּוֹסוֹת.

בְּעֵינַי תְּעֻנֵּית אֶסְתֵּר, נוֹתָנִים שֶׁלֶשָׁה חֲצָאֵי שְׁקָל לְשֵׁלֶשׁ צְדָקוֹת:
א' — בְּעִבּוּר בְּדָק הַבֵּית שֶׁל בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, ב' — בְּעִבּוּר מוֹסְדוֹת
הַתְּלִמּוּד תּוֹרָה שְׁלֵנוּ. ג' — בְּעִבּוּר הַדְּפָסָה.

וְאוֹדוֹת הַיְלָד שֶׁשׁוֹאֵל אוֹתָךְ אִם מִתֵּר לְעֵשֶׂן, אֲסוּר לְעֵשֶׂן! זֶה
פְּקוּחַ נַפְשׁ. וְרַבְּנּוּ וְ"ל הַזֵּהִיר לֹא לְעֵשֶׂן.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ פּוּרִים שְׁמַחַת, וְתִרְנֶה רַב גַּמַּת מְכָל
יּוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קמא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר צו, י"ג אדר"ב (תענית אסתר) ה'תש"ס.

שלום וברכה וְכֵן טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... נְרוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַתְחַזְקוֹת חֲזָקָה
בְּכָל יוֹם וַיּוֹם וּבְכָל עֵת, וְעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וּגְלִים,
וְהַסְמֵ"ךְ-מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אֶחָד לְקַרְרוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֵה
מָאד לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ, וְאַל תִּנְיַח אֶת עֲצֻמְךָ
לְפַל, כִּי אַתָּה הַתְחַלַּת לְהַתְדַרְדֵּר, וְזֶה מָאד מָאד כּוֹאֵב לִי. זְכוֹר תִּזְכֹּר
כִּמָּה אֱלֻמְנוֹת צְעִירוֹת יֵשׁ עִכְשָׁו בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה רַק בְּכִמָּה חֲדָשִׁים
אַחֲרוֹנִים שֶׁנִּפְטְרוּ אֲנָשִׁים צְעִירִים וְכוּ', וְצָרִיכִים רַחֲמֵי שָׁמַיִם,
כִּי מִדַּת הַדִּין מָאד מְתוּחָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן אֲנִי מָאד מְבַקֵּשׁ
אוֹתָךְ, תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ חֲזָרָה בְּיַדְךָ, תִּחְזֹר אֶת הַפְּאוֹת שְׁלֹךְ וְתִלְךָ
בְּגִאָוָה עִמָּהֵן. וְתִתְחִיל לְלַמֵּד שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן, בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד חֲמֵשׁ
וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְכֵן תִּתְמִיד מָאד בְּלִמּוּד מְשֻׁנּוֹת, כִּי אֵין עוֹד
דְּבַר שֶׁמִּצִּיל אֶת הָאָדָם כִּמוֹ לִמּוּד מְשֻׁנּוֹת, אֵין עוֹד דְּבַר שֶׁמְזַכֵּךְ
אֶת הָאָדָם כִּמוֹ לִמּוּד מְשֻׁנּוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ,
שֶׁתִּתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְכֵן אֵל תִּתְחַבֵּר עִם
חֲבָרִים רַעִים רַק עִם יְרָאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, תִּרְחַם עַל אִשְׁתְּךָ וְעַל
יְלָדֶיךָ, וְתִקְבַּל עַל עֲצֻמְךָ מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה רַק לְהַתְנַהֵג בִּירְאַת שָׁמַיִם
שְׁלָמָה, כִּמוֹ שֶׁהֵייתָ עַד עִכְשָׁו.

אַתָּה לֹא יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַכָּאֵב וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׁיֵשׁ
לִי, בְּזֶה שֶׁהַתְחַלַּת לְהַתְדַרְדֵּר, וְהִירְאַת שָׁמַיִם מִתְחִילָה לְהַתְקַרֵּר וְכוּ',
וְזֶה כּוֹאֵב לִי מָאד מָאד, כִּי סוּף כָּל סוּף אַתָּה הֵייתָ הַפְּנִינָה
שְׁלִי, רְאֵה לְהִיכֵן אַתָּה מְדַרְדֵּר וְכוּ', אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד
שֶׁלֹּא לְעֵשֶׂן סִיגְרִיּוֹת, וּבְפָרֵט שְׁחַכְמֵי הַרוּפְאִים כָּבֵר גְּלוּ, שְׁזֶה מְבִיא
סֶרְטָן לְרֵאוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְאֵין יוֹדְעִים מִי יִקְבַּל אֶת זֶה וְכוּ',

וּמְתִי יִקְבְּלוּ אֶת זֶה וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְבָרוּחַ מְזוּהָ, וּבַפְּרָט שְׂזוּ
שְׁחֻצָנוֹת גְּדוּלָה.

נָא וְנָא אֶת הַשּׁוּרוֹת הָאֵלוּ אֲנִי כּוֹתֵב עִם דָּם לְבָבִי, חֲזוּר בָּךְ,
חֲזוּר בָּךְ, חֲזוּר בָּךְ, וְתַתְּחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה דִּיקָא מְפוֹרִים הִזְהָה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְהַיְלָדִים יִהְיוּ
בְרִיאִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ פּוֹרִים שְׂמַח...

אֲנִי מְקוּהָה, שְׂאֵלוּ הַדְּבוּרִים הַקְּצָרִים שְׂכַתְּבִתִּי לָךְ, יִכְנָסוּ טוֹב
אֶל לְבָבְךָ, כִּי מֵרַב צַעַר וְעִגְמוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּךָ, אֲנִי לֹא יְכוּל לְהֵאָרִיךְ.

כט קמב.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי צוּ, "ג אָדָר-ב" (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַחֹסֵד שְׂאֵתָה עֲשִׂיתָ, בְּזוֹה
שְׂיִצְאָתָה לְהַפְּצָה מְרַפֶּזֶת לְמַעַן הַצֵּלֶת מוֹסְדוֹתֵינוּ הַנִּמְצָאִים בְּמִצּוֹקָה
גְּדוּלָה מְאֹד.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂכָל הַקִּיּוּם שְׂלָנוּ זֶה נִס אֶחָד גְּדוּל, וְלִכֵּן
רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֲלֻקְנוּ, עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׂם
חֲלֻקְנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וְאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזוֹה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא
כְּזוֹה, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים אִם לֹא הֵינּוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזוֹה. לִכֵּן
רְאֵה לְשִׂמּוֹחַ כָּל הַפּוֹרִים בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַל נַעַם חֲלֻקְנוּ, וּבִזְכוּת
הַשִּׂמְחָה שְׂתִּהְיֶה לָךְ בְּפוֹרִים, יִמְתִּיק מִמֶּךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל
הַדִּינִים, וְתִהְיֶה לָךְ שְׂנָה שֶׁל הַשְּׂפָעוֹת טוֹבוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
גַּם יַחַד.

הַעֲקֹר לֹא לְהִיּוֹת בְּטָלָן בְּיוֹם הַפּוֹרִים, וְלִזְכּוֹר אֲשֶׁר "כָּל הַפּוֹשֵׁט

יָד נֹתָנִים לוֹ", כָּל מֵה שְׁמִבְקָשִׁים — מְקַבְּלִים בֵּימֵי הַפּוּרִים, וְלִכְּנֹן
חָבֵל לְבַטֵּל אֶת הַזְּמַן עִם שְׁטִיּוֹת! יוֹתֵר טוֹב לְהִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּפְעַל כָּל מֵה שְׁאַתָּה צָרִיךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ פּוּרִים שְׂמַח...

כט קמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר צוּ, י"ג אֲדַרְבִּי (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרוֹים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַגּוֹי"ה
עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל הַבְּחוּרִים מִיִּשְׂרָאֵל "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר",
וְכֵן כַּמָּה אֲבָרְכִים שׁוֹבְבִים, שְׁיִפְסִיקוּ עִם הַנִּפְצָצִים וְהַדִּינְמִיּוֹת, כִּי זֶה
פְּשׁוּט מְסֻכָּן, וּמֵה גַם שְׂאֲנִי לֹא רוֹצֵה שְׁהִלְדִּים שְׁלָנוּ שְׂמִתְחַנְּנִים
עַל טְהַרַת הַקֹּדֶשׁ, יִלְמְדוּ לְהַחְזִיק חֲמֵר נֶפֶץ בִּידֵיהֶם, וְאִף שְׁזֵה סֹף
הַכֹּל מִשְׁחָק, אֲבָל יְדוּעַ, שְׁכָּל הַרְבָּנִים וְהָרֵאשִׁי יִשְׁיבּוֹת אֶסְרוּ אֶת זֶה,
וְלִכְּנֹן אֲנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ, שְׁיִפְסִיקוּ אֶת זֶה תַּכְּף-וּמִיָּד, וְאֲנִי אוֹסֵר
לְכֻלָּם, שְׁלֹא יַחְזִיקוּ בִּידֵיהֶם לֹא נִפְצִים וְלֹא דִינְמִיּוֹת, כִּי אֲנַחְנוּ עִם
יִשְׂרָאֵל, אֵינן פֹּחַחוּ אֶלָּא בְּפִינוּ, וְכִמּוֹ שְׂכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית כו, כב): "הַקֵּל
קוֹל יַעֲקֹב וְהִידִים יְדֵי עֲשׂוּ", כָּל אֱלוֹ שְׂמִשְׁתַּמְּשִׁים עִם חֲמָרֵי נֶפֶץ,
נִפְצִים דִּינְמִיּוֹת — זֶה יְדֵי עֲשׂוּ וְכוּ', וְיְדוּעַ כַּמָּה עֵינִים שֶׁל יְלָדִים
נִתְעוּרוּ מְזֵה, כַּמָּה אֲצַבְּעוֹת נִקְטְעוּ מְזֵה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְעַל-כֵּן אֲנִי
מְזַהֵר בְּאִזְהָרָה חֲמוּרָה, שְׁבָשׂוּם פְּנִים וְאִפְּן לֹא יִשְׁתַּמְּשׂוּ עִם זֶה!
אֲנִי מְקַוֶּה שְׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי.

הַמְּאַחַל לְכֶם פּוּרִים שְׂמַח...

וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ לְמַחֲוֹת וְלִמְנוֹעַ דְּבַר כְּזוֹה, אִם רוֹאִים — הֵן אֶצֶל הַבַּחֲוָרִים וְהֵן אֶצֶל הָאֲבָרְכִים.

כט קמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי פּוּרִים ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּבוֹד הַרֵב ...
שְׁלִיט"א.

קִבְלוּ נָא מִמְּנִי אֶת מְשֻׁלֹּחַ מְנוֹת, וְיִעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁיֵאָרֶיךָ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּיַחַד בְּהַרְמַת קַרְנֵי הַתּוֹרָה,
וּבַחֲזֶרֶת עִם יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

לְמוֹתָר לְחִזֹּק אֶת יָדוֹ, שֶׁלֹּא יֵשִׁים לֵב אֶל כָּל הַפְּלָבִים הַנוֹבְחִים,
כִּי יִפְלוּ גַפִּילָה אַחַר גַּפִּילָה, וְכַח הַקְּדוֹשָׁה יִתְגַּבֵּר, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת אֶיךָ
שֶׁכָּל הַנֶּעֱרַר חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלוֹמְדִים בְּתִלְמוּדֵי תּוֹרָה וּבְכַתְּמֵי
סֵפֶר וְלוֹמְדִים אֲמוּנָה.

פֹּה תִקְבְּלוּ רְצוּף סֵפֶר "זְכוֹת אָבוֹת", שֶׁזִּפְנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם פּוּרִים שְׂמֵחַ...

כט קמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי פּוּרִים ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אִישׁ חַי רֵב
פְּעֻלִים, צְדִיק תָּמִים הַמְּקַבֵּל הַקְּדוֹשׁ רַבִּי ... שְׁלִיט"א, שְׁיִחֲיָה לְיָמִים
טוֹבִים אֲמֵן!

פֹּה תִקְבְּלוּ מִמְּנִי מְשֻׁלֹּחַ מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ, יִעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁנִּזְכָּה לְרֵאוֹת בָּמוֹ עֵינֵינוּ בְּהַתְגַּלּוֹת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ,

וְהַתְּבַטְּלוּת הַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא, וּמַלְכוּת דְּקַדְשָׁה תַעֲלָה מְעָלָה מְעָלָה, וּמַלְכוּת דְּסֵטֵרָא אַחֲרָא תֵרַד מִטְּהָ מִטְּהָ, וַיִּתְגַּלָּה בְּמוֹ עֵינֵינוּ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ, וַתִּגַּל וּפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבַּרֵךְ.

פּה תִקְבְּלוּ רְצוּף סֵפֶר "זְכוּת אָבוֹת" שְׁזַפְנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ דְרַבְּכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם פּוּרִים שְׂמַח...

כּוּט קמו

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי פּוּרִים ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, ר' ... גְּרוּ יְאִיר.

פּה תִקְבֵּל מִמְּנֵי מִשְׁלוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, עַל-יְדֵי פִלְא עֲלִיּוֹן, וְתַצֵּא זַכָּאֵי, וּמִי שְׂאֵמֶר לַעֲוֹלָמוּ דִי, יֵאמֶר לְצַרוּתֵיךְ דִי.

עֲלִיךְ לְדַעַת, שְׁמַנְסִים אֶת הָאָדָם בְּזָה הָעוֹלָם בְּכָל מֵינֵי נְסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשַׁרֵּי הָאָדָם שְׁבוֹרַח רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּמִדְּבַק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שְׂאֵז יִמְתַּק מִמְּנוּ הַכֹּל. וְלִכֵּן רְאֵה לְשְׂמַח בְּיוֹם זֶה, וּכְמוֹ שְׁהֵיְתָה מִפְּלָה לְכָל שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל, כִּפֶּה תִהְיֶה מִפְּלָה לְכָל אֱלוֹ שְׁרוּצִים לְהֵרַע לָךְ. וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִוְצִיא מִשְׁפֹּטְךָ לְאוּר, וְתַעֲלָה מְעָלָה מְעָלָה.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ, וְתִהְיֶה חֲזוּק בְּדַעְתְּךָ.

פּה תִקְבְּלוּ רְצוּף סֵפֶר "זְכוּת אָבוֹת", שְׁזַפְנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ פּוּרִים שְׂמַח...

כט קמז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי פורים ה'תש"ס.

שלום וברכה אל ... תחיה.

יען ששלחתי לבעלך משלוח מנות, אמרתי לרוץ גם אליך בשורותים אלו, מוכא בשלחן ערוך (ארח חיים, סימן תכט): שואלין בהלכות הפסח קדם לפסח שלשים יום, ומנהג לקנות חטים לחלקם לעניים לצורך פסח. ונהגו הצדיקים, שפבר ביום פורים חושבים על עניי ישראל. ולכן באתי לבקש אותך ולהזכירך, כמו מדי שנה בשנה את עוזרת לקהלתנו, אשר רבם ככלם הם עניים מרודים, ומשפחות מרבות ילדים בלי עין הרע, ולכן תעשי גם השנה עם קהלתנו חסד, ותעזרי לנו על צרכי החג.

מה אמר לך! רק הקדוש-ברוך-הוא יודע איך שמשפחתכם צמודים בתוך פנימיות לבבי, ובכל יום ויום אני מבקש עליכם, שישמר אתכם הקדוש-ברוך-הוא מכל רע, ויצא משפטכם לאור, ונוכה לשמח בשמחתכם תמיד.

עליך לזכור, אשר חכמינו הקדושים אמרו (עין פרקי דרבי אליעזר): אלמלא גמילות חסד, אין כל העולם כלו מתקים אפלו שעה אחת. ולכן בזכות החסד שאף עושה עם כל-כף הרבה משפחות הזקוקות לחסד, יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא, שתרוו רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציתכם, ויהיה תורה וגדלה צמודים על שלחנכם, והילדים יצליחו לעלות מעלה מעלה בתורה ויראת שמים, ונוכה להתבשר בשורות משמחות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם פורים שמח...

כט קמח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, ט"ו באדר-ב' שושן-פורים ה'תש"ס.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פְּלִלְיוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ" דֵּי בְּכַל
אֶתֶר וְאֶתֶר, הַיְוָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל
צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל
מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂזַכִּינוּ לְיוֹם פּוּרִים, וְעַכְשָׁו זֶה שׁוֹשֵׁן פּוּרִים.
וַיְדוּעַ, שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר לְמוֹהַרְנ"ף ז"ל: שׁוֹשֵׁן פּוּרִים גַּם-כֵּן חָג. וַיֵּשׁ
אוֹמְרִים, שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר: פּוּרִים זֶה עֲנִין שֶׁל מֹשֶׁה, וְשׁוֹשֵׁן-פּוּרִים
זֶה עֲנִין שֶׁל יְהוֹשֻׁעַ.

וּבִאֲמַת עֲלִינוּ לְהַבִּין מַה הַקֶּשֶׁר בֵּין מֹשֶׁה וַיהוֹשֻׁעַ, לְבֵין פּוּרִים
וְשׁוֹשֵׁן פּוּרִים? וְכֵן עֲלִינוּ לְהַבִּין מַה קְשׁוּר אֶל יְהוֹשֻׁעַ הָעֲנִין שֶׁל
קְרִיאַת הַמַּגִּלָּה, שְׂאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: כָּל שְׂמַקֵּף חוֹמָה
מִימֹת יְהוֹשֻׁעַ קוֹרְאִים אוֹתוֹ בְּט"ו?

אֵלָּא יְדוּעַ, שְׂהָמָן הַפִּיל פּוּר הוּא הַגּוֹרֵל, וַיֵּצֵא לוֹ הַחֹדֶשׁ
שְׁנִסְתַּלַּק מֹשֶׁה, אַזִּי חָשַׁב: הֲנֵה מֹשֶׁה רַבְּנוּ נִסְתַּלַּק, עַכְשָׁו אֲנִי יָכוֹל
לְתַפֵּס אֶת עַם יִשְׂרָאֵל וּלְהַכְנִיעֵם. אָבֵל לֹא יָדַע, שְׂבִאוֹתוֹ יוֹם
שְׁנִסְתַּלַּק מֹשֶׁה, גַּם נוֹלַד מֹשֶׁה. וַיִּמְהוּ כָּל הָעֲנִין שֶׁל הָמָן עֲמַלְק?
לְהַכְנִיס סְפָקוֹת בְּעַם יִשְׂרָאֵל — "הַיֵּשׁ הַיְוָ"ה בְּקִרְבָּנוּ אִם אֵין"
(שְׁמוֹת יז, ז), וְאָז: "וַיָּבֵא עֲמַלְק לְהִלָּחֵם עִם יִשְׂרָאֵל" (שָׁם, פְּסוּק ח');
כִּי בְּרַגַע שֵׁישׁ לְאֵדָם סְפָקוֹת בְּאִמוּנָה — זֶהוּ עֲמַלְק, וְהוּא לִוְחָם
עִם יִשְׂרָאֵל. 'סֶפֶק' — עוֹלָה כְּמִסְפָּר 'עֲמַלְק', כִּי עֲמַלְק מְכַנֵּס
סְפָקוֹת בְּאֵדָם, וְזֶה הַדְּבָר הַכִּי גְרוּעַ, שְׂאֵדָם אֵינוּ יוֹדַע אִיךָ לְהִתְנַהֵג,
וְהוּא מְלֵא סְפָקוֹת. וְרוֹאִים בְּגִשְׁמִיּוֹת, אָדָם שֶׁהוּא מְסַפֵּק, אֵינוּ יוֹדַע
מַה לַעֲשׂוֹת, אֵינוּ יוֹדַע אִיזָה לְפָנוֹת, וְהֵיכֵן הַכוּוֹן שֶׁלוֹ, וְהוּא מִמָּשׁ
אוֹבֵד עֲצוֹת, אַזִּי הוּא בְּצָרוֹת גְּדוּלוֹת. וַיִּכְמָאֵר הַחֶכֶם: "אֵין שְׂמַחָה

כְּהַתַּרְתְּ הַסְּפָקוֹת; כְּשֶׁאַדָּם יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת וְאֵיךְ לְהַתְּנֶהג, זֶה הַשְּׂמִיחָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁלוֹ. וְלִכֵּן אֹמֵר הָאָר"י ו"ל: "וַיִּבְרַךְ דָּוִד אֶת הַהוֹיָה", רֵאשִׁי תְבוֹת: "וַיִּדְאַי"; וְאַמְרָתִי פַעַם אֶת הַקָּשֶׁר בֵּינִי "וַיִּבְרַךְ דָּוִד אֶת הַהוֹיָה" לְרֵאשִׁי תְבוֹת "וַיִּדְאַי"? אֲלֵא אֵין עוֹד וַיִּדְאוֹת כְּמוֹ "וַיִּבְרַךְ דָּוִד אֶת הַהוֹיָה", הֵינּוּ דָוִד הַמְּלֶכֶךְ בִּרְךָ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לַעֲיִנֵי כָל, וְדַבֵּר תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְגִלָּה לְכֻלָּם, שְׂאִין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. וּמִזֵּה עֲשֵׂה אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְזוֹ עֵקֶר הַיְדְאוֹת, שְׂאָדָם צָרִיךְ לְדַעַת בְּוִדְאֵי, שְׂעָלֵיו לְבָרַךְ אֶת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ. וּכְשֶׁאַדָּם יוֹדֵעַ שְׂאִין לוֹ רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּים. כִּי מִסְכֵּן הוּא אָדָם, שְׂחֹשֵׁב שְׂאֵיזֵה אָדָם יְכוֹל לַעֲזוֹר לוֹ, כִּי "שׂוֹא תְשׁוּעַת אָדָם"; אוֹי לוֹ לְאָדָם שְׂבוֹטֻחַ בְּזוּלַת. וְזֵה מַה שְׂאוֹמֵר הַנְּבִיא יִרְמְיָה: "אֲרוּר הַגֹּבֵר, אֲשֶׁר שָׂם בְּשׁוֹר זְרוּעוֹ", רַחֲמָנָא לְצַלָּן, כְּשֶׁאַדָּם בּוֹטַח בְּזוּלַת, אֲזֵ הוּא מְקַלָּל.

וְדַבֵּר זֶה אֲנִי רוֹצֵה לְחַקֵּק בְּכֶם הַיֵּטֵב, וְזָכְרוּ אֶת זֹאת הַיֵּטֵב, וְהַלְוֵאֵי שְׂתוֹזְכְּרוּ אֶת זֹאת הַיֵּטֵב, וְכַמָּה שְׂלֵא נְדַבֵּר מִזֵּה, כְּבָר נִשְׁכַּח מִהֶלֶב. בְּגַי-אָדָם, אֹמֵר רַבְּנֵנוּ ו"ל (לְקוֹטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'), אִם אֵינָם דְּבוֹקִים בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵם חַיּוֹת בְּדַמּוֹת אָדָם; כְּתִיבָה טוֹרְפַת, "וְכִי עֲשִׂיתִי לָךְ מִשְׁהוֹ, וְלָמָּה תִרְצִי לְטָרְפָנִי?!" רוֹאִים כְּלָב נוֹבַח, עַל שׁוֹם מָה? ! פְּלוֹנִי מְטִיל עִם כְּלָב, וּבֵא לְמוֹלוֹ אָדָם, וּפְתָאֵם הַכְּלָב מִתְחִיל לְנַבַּח, "לָמָּה אַתָּה נוֹבַח עָלַי, עֲשִׂיתִי לָךְ מִשְׁהוֹ רַע?!" זֶה כְּלָב! וְלִכֵּן אֹמֵר רַבְּנֵנוּ ו"ל (לְקוֹטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ג'), שְׂעַז פָּנִים דּוֹמָה לְכְלָב, וּכְמוֹ שְׂכַתּוֹב (יִשְׁעִיָה נ"ו, יא): "וְהַכְּלָבִים עֲזִי נִפְשׁ", וְהַמְּדַרְשׁ אֹמֵר (שְׂמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה מ"ב): מִדָּה רַעָה יֵשׁ בְּכְלָבִים, אֶחָד נוֹבַח, וְכֻלָּם מִתְקַבְּצִים וְנוֹבַחִים עַל חֲנָם; וְזֵה רוֹאִים בְּמוֹחַשׁ, כְּלָב נוֹבַח בְּרֵאוֹתוֹ אָדָם, וּלְפִתַע מִכָּל הַבְּתִים הֵיכָן שְׂמְצוּיִים כְּלָבִים — מִתְחִילִים לְנַבַּח. מִיֵּלָא, הַכְּלָב הַזֶּה שְׂרָאָה אָדָם, אוֹלֵי נִפְחָד מִמֶּנּוּ, לִכֵּן נוֹבַח, אֲבָל אוֹתָם כְּלָבִים כְּכָל הַבְּתִים, מִדּוּעַ הֵם נוֹבַחִים?! מָה עֲשׂוּ לָהֶם?! לְמַדִּים מִכָּאן מוֹסֵר הַשֶּׁפֶל, שְׂכְּלָב הוּא עוֹ פָּנִים; אִם עוֹ פָּנִים אֶחָד מְדַבֵּר רַע עַל הַזּוּלַת, אוֹ מְדַבֵּר רַע עַל הַצַּדִּיק, פְּתָאֵם כָּל הַכְּלָבִים, שְׂאִפְלוּ אֵינָם מִפִּירִים אֶת הַצַּדִּיק, כְּבָר מִתְחִילִים לְנַבַּח

עליו ולדבר עליו, וזהו פלא, הלא אתם הנובחים בודאי אין לכם עסק אתו, ולמה תדברו לשון הרע? ! לכן אומרים חכמינו הקדושים (פסיקתא רבתי יב): הרי הפלב בא ונושף אתכם — זה עמלק. עמלק הוא הפלב, חצוף בחיות, כמאמרם ז"ל (שמות רבה, פרשה מב): חצוף בחיות — הפלב; וכן אומרים (ביצה כה): ג' עזין הן — פלב בחיות; ואמר רבנו ז"ל, למה פלב בא על האדם? פי האדם פגם בברייתו. וזה היה פגם עמלק, שהפילם בפגם הברית, כמו שכתוב (דברים כה, יח): "אשר קרף בדרך, ויגוב בך כל הנחשלים אחרריך" וגו'; משה רבנו, הצדיק האמת, לוחם את מלחמת עמלק, וכיצד? על ידי שמגלה את האמונה בהקדוש-ברוך-הוא. וכמו שכתוב במלחמת עמלק (שמות יז, יא): "והיה פאשר ירים משה ידו וגבר ישראל" וגו', שואלים חכמינו הקדושים (ראש השנה כט): וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה? אלא לומר לך, שכל זמן שהיו ישראל מסתפלין כלפי מעלה, ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים — היו מתגברים. ואם לאו — היו נופלים; פי כל ענן משה רבנו — להחדיר אמונה בנשמות ישראל, ומהי אמונה? תפלה. כמו שכתוב (שמות יז, יב): "ויהי ידיו אמונה", אומר על זה התרגום: 'והוי ידוהי פרישן בצלו'; משה רבנו התפלל להקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי-זה הכניע את עמלק, והכניס בעם ישראל שידעו שאין להם רק הקדוש-ברוך-הוא. וברגע שאדם יודע דבר זה, הוא כבר מנצח. פי כל זמן שאדם חושב שיש לו מי שיעזר לו — איזה בשר-ודם, הוא מסכן גדול.

המן הרשע חשב שמשה רבנו נסתלק, ואם כן, אוי להם לישראל, שאין להם מנהיג, אין מי שיחדיר בהם את האמונה, אזי יבוא וינצח אותם, אבל שכח שבו ביום שנסתלק משה, בו ביום הוא נולד; פי הצדיק, אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מהר"ן, חלק ב', סימן סח), אפלו שהוא למעלה למעלה למעלה, הוא למטה למטה למטה, וזו גדלת הצדיק — שפכל שעולה עוד יותר למעלה, הוא יורד יותר למטה, ויכול להציל את נשמות ישראל יותר ויותר; פי ככל שעולה מעלה מעלה והשיג רוחניות חיות אלקות, אזי יכול להגביה את

נשמות ישראל, כי זו גדלתו — שעולה למעלה להקדוש-ברוך-הוא, ומשיג רחמינותו ותברך, ויורד מטה מטה ומעלה יותר נשמות שנפלו בעמק החשך. ועל זה הזמן לא כוון.

ולכן פורים הוא נגד משה רבנו, שמכניע את הזמן, עד שתולים אותו על עץ. ואומרים חכמינו הקדושים (חלין קלט): הזמן מן התורה — מניין? היכן מרמז הזמן בתורה? ומצאו סמוכין בפסוק (בראשית ג, יז): "הזמן העץ אשר צויתיה לבלתי אכול ממנו אכלת?" "הזמן" אותיות 'הזמן', ומה הקשר בין עץ הדעת להזמן? אלא מה היה ענין עץ הדעת טוב ורע? אומר מוהרנ"ת ז"ל, שרבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ד'), שאדם צריך להגיע למדרגה כזו, שידע, שכל מאורעותיו הם לטובתו — בין בגשמיות ובין ברוחניות, וזה מעין עולם הבא, ששם אין הפרש בין טוב לרע; כי עכשו כשרע לאדם, על בשורה רעה אומר: "ברוך דין האמת", ועל בשורה טובה אומר: "הטוב והמיטיב", ולעתיד לבא כלו "הטוב והמיטיב"; כי ישיגו רק אלקותו ותברך, ולכן הכל יתפכו לטוב, כי ידעו שאף שעוברים עליו ענשים קשים ומרים מכל הכוונים: פה מתנגדים, פה חלישות הדעת, פה עגמת נפש, אבל הקדוש-ברוך-הוא רוצה כן, שיהיה כן, אזי אין חשים ברע. ואומרים חכמינו הקדושים (אבות ב, ד): בטל רצונך מפני רצונו, הינו בטל רצונך לרצון הבורא. אדם צריך להגיע לבטול כזה, שירצה רק את הקדוש-ברוך-הוא. וזה נקרא "עץ החיים", ועל זה נאמר (דברים לב, מ): "כי אשא אל השמים ידי, וחי לעולם"; הינו כשמגביה ידיו להקדוש-ברוך-הוא, לידע שהכל מאתו ותברך, אז "וחי לעולם"; וזה היה פגם אדם הראשון — שעשה הפרש בין טוב לרע, לאמר: "אוי, עתה טוב לי, אוי, עתה רע לי"; כי מחמת שטעמת מעץ הדעת — "מות תמות"; כשיעבר עליך איזה משבר — תפל לגמרי ביאוש. וזו קלפת הזמן — "הזמן העץ אשר צויתיה לבלתי אכול ממנו" וגו', כי הזמן רצה להכניס בעם ישראל ספקות — הנה טוב והנה רע, ושכח שבאותו יום שמשה רבנו נסתלק — נולד גם-כן, כי הצדיק אינו מסתלק, אלא משאיר ספרים בזה העולם, שיכולים

לְהַחֲיוֹת אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ. וּבַעֲבוּר זֶה דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד לְלַמֵּד אֶת סִפְרֵי הַצְּדִיק, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִמֵּן קצב), אֲשֶׁר פָּנְיוֹ, שִׁכְלוֹ וְחֻכְמָתוֹ בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר; וּכְכֹל שֶׁאָדָם לוֹמֵד אֶת סִפְרֵי הַצְּדִיק, כִּן רוֹאֶה אֶת הַצְּדִיק. כִּי מִכִּירִים אֶת הַצְּדִיק רַק דֶּרֶךְ הַסֵּפֶר שָׁלוֹ. וְכֵן אָמַר הַרְש"ב, שֶׁהָאֲדַמו"ר הִזְקֵן, הִכְנִיס עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הַתַּנְיָא. וְאֵלּוֹ דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהַצְּדִיק מִכְנִיס עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר. וְאִם רוֹצִים דִּיקָא לְרֵאוֹת אֶת הַצְּדִיק, תִּסְתַּכְּלוּ בְּתוֹךְ סִפְרוֹ, וְיֵאִיר לְכֶם הַצְּדִיק. כִּי מִבְּחוּץ אֵין רוֹאִים כְּלוּם. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִמֵּן קטז), שֶׁהָעוֹלָם חוֹשָׁבִים שֶׁצְּרִיכִים לְהַפִּיר אֶת הַצְּדִיק מִבְּחוּץ, אֲבָל זוֹ טְעוּת, כִּי מִבְּחוּץ גִּדְּמָה הַצְּדִיק בְּדִיוּק בְּאַחֲרִים, עִם אוֹתָם אֵיבָרִים, אוֹתָם רְגָלִים וְיָדַים, פְּרָצוּף, עֵינַיִם וְכוּ', הַכֹּל אוֹתוֹ דָּבָר, אֲבָל הָעֶקֶר הוּא הַפְּנִימִיּוּת, שֶׁהוּא עֲנִין אַחַר לְגַמְרֵי. וְלִכֵּן בְּנִי-אָדָם טוֹעִים, כְּשֶׁחוֹשָׁבִים שֶׁאֵת הַצְּדִיק צְרִיכִים לְהַפִּיר מִבְּחוּץ. וְלִכֵּן מַה קוֹרֵה? כְּשֶׁרוֹאִים אֶחָד עִם קוּטְשָׁמַע נִפְלָא, אוֹ עִם סְפוּדִיק יָפֵה, עִם גְּלִימָה סִסְגוֹנִית וְכוּ', אוֹמְרִים: אַה, זֶה מִשְׁהוּ מִיָּחַד, זֶה אִישׁ פְּלֵאִי, זֶה בּוֹדְאֵי צְדִיק גְּדוֹל, כּוֹבֵעַ כְּזֶה, תְּרַבּוּשׁ כְּזֶה, גְּלִימָה כְּזוֹ עַד הָאַרְץ, זֶה בּוֹדְאֵי מְלֶאֱךָ. וְאֵלּוֹ אֶחָד הוֹלֵךְ עִם אֵיזָה כּוֹבֵעַ וּמַעִיל פָּשוּט, וְנִדְּמָה כְּלֹא כְלוּם. אֲבָל לֹא כֵן הוּא, כִּי טוֹעִים הֵם טְעוּת מְרָה, כִּי הָעֶקֶר הוּא הַפְּנִימִיּוּת, כִּי בַחֲצוֹנוּת אֵין יְכוּלִים לְהַפִּיר מְאוּמָה, וְאוּלַי זֶה הַטַּעַם שֶׁמִּתְחַפְּשִׁים בְּפוּרִים, כִּי רוֹצִים לְהֵרֵאוֹת לְאָדָם: תִּרְאֶה מַה הֵמֵן רָצָה לְהַבְיָאוֹ, לְטְעוּת כְּזוֹ, לְחֻשָׁב שִׁיכּוּלִים לְהַפִּיר אֶת הַצְּדִיק מִבְּחוּץ. אֲזַי מוֹכִיחִים לוֹ: רְאֵה גַם רְאֵה, שִׁיכּוּלִים לְהִתְחַפֵּשׁ יָפֵה מְאֹד, אֶחָד עִם הָאַרְץ גָּמוּר, רִיק וּבוּר, אֵינּוּ יוֹדֵעַ בֵּין יְמִינוֹ לְשִׁמְאֵלוֹ, וְהֵנָּה חוֹבֵשׁ אֵיזָה כּוֹבֵעַ מְכַבֵּד, וְנִדְּמָה כְּצְדִיק וְכוּ', וּמְרָמָה אֶת הַבְּרִיּוֹת לְחֻשָׁב שֶׁהוּא אִישׁ נוֹרָא מְאֹד, אֲשֶׁר בְּאֵמֶת לְאֵמָתוֹ הַכֹּל רַק תַּחֲפֹשֶׁת, אָדָם מִחֲפָשׁ; אֶחָד מִתְחַפֵּשׁ לְחֻכָּם, וְאֶחָד מִתְחַפֵּשׁ לְכֹמֵר.

מִסְפָּר בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, שֶׁפָּעַם הָיָה רַבְּנוּ ז"ל בְּאִיזוֹ חַתָּנָה, וְהָיָה שֵׁם בְּדַחַן, שֶׁעָשָׂה שְׂמֵחַ, כְּדֶרֶךְ הַמְּנַהֵג בְּחַתָּנוֹת וְכוּ'. וְהֵנָּה נִכְנָס עִם תְּרַבּוּשׁ שֶׁל חֻכָּם, בְּגָד לְבָן, זָקֵן לְבָן, וְעָשָׂה תְּנוּעוֹת מְשֻׁנוֹת

בְּיָדוֹ, חִקָּה אֵיזָה חָכֶם גְּדוֹל. וּפְתָאֵם נַעֲלָם, וְחֹזֵר בְּגִלְמָה שְׁחֹרָה
שֶׁל כָּמֶר, כּוֹבֵעַ שֶׁל כָּמֶר, וְחִקָּה תְּנוּעוֹת שֶׁל כָּמֶר, וְחִיָּף רַבְּנוּ ו"ל,
וְאָמַר: הָאֵט עַר הַמְּלֶאֶךָ, הָאֵט עַר אַ גְּאֵלְאָךְ — הִנֵּה הוּא מְלֶאֶךָ,
וְהִנֵּה הוּא כָּמֶר. כִּי זֶה אָדָם, הִנֵּה יְכוּלִים לְהַחְזִיק מִמֶּנּוּ כְּמֶלֶךְ,
וְהִנֵּה גִדְמָה, רַחֲמָנָא לְצַלָן, לְכַמְר.

וְזֶה הַטַּעַם שֶׁמִּתְחַפְּשִׁים בְּפוּרִים, לְהִרְאוֹת — תִּדְעוּ לָכֶם,
שֶׁהַכֹּל תִּחְפְּשֵׁת, כְּמוֹ שְׁמוֹהֶרְנִי ת' ו"ל הִיָּה תְּמִיד אוֹמֵר אֶת הַפְּסוּק:
"קָטָן וְגָדוֹל — שֵׁם הוּא"; מִי שֶׁקָּטָן וּמִי שֶׁגָּדוֹל אֵין יוֹדְעִים בְּזֶה
הָעוֹלָם — רַק לְמַעַלָּה. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מְסַפְּרִים לָנוּ, שֶׁהֵבֵן שֶׁל
הַתְּנָא הַתְּעַלְפִי וְאֶבֶד הַכְּרָתוֹ, וְחָשְׁבוּ שֶׁנִּסְתַּלַּק, וְהִנֵּה הִצְלִיחוּ לְהַעֲרִיר,
וּשְׁאֵלוּהוּ: מָה רְאִיתָ בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן? וְעָנָה: רְאִיתִי עוֹלָם הַפּוֹף: הֵינּוּ
עֲלִיּוֹנִים לְמִטָּה וְתַחְתּוֹנִים לְמַעַלָּה; אֵלוּ שְׁפָה עֲלִיּוֹנִים, לְמַעַלָּה הֵם
תַּחְתּוֹנִים, אֵלוּ שְׁפָה הֵם תַּחְתּוֹנִים, לְמַעַלָּה הֵם עֲלִיּוֹנִים. וְכִף כְּתוּב
בְּזֵהר (חֶלֶק א' קכב.): מֵאֵן דְּזַעֲרִי הוּא רַב, וּמֵאֵן דְּרַב הוּא זַעֲרִי; פֶּה
בְּזֶה הָעוֹלָם יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׂאִין יוֹדְעִים מֵהֶם, אֶף אֶחָד לֹא בָּא אֲלֵיהֶם,
אֲבָל בְּשָׂמִים יֵשׁ לָהֶם חֲשִׁיבוֹת גְּדוֹלָה. יֵשׁ צַדִּיק שְׁבֹזֵה הָעוֹלָם אֵין
לוֹ הִרְבָּה אֲנָשִׁים, אֲבָל לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים כָּלָם רוֹעֲדִים מִשְׂמוֹ, וְאֵיזָה
כְּבוֹד נוֹתְנִים לוֹ שֵׁם. וַיֵּשׂ אָדָם שְׁפָה יֵשׁ לוֹ הַמּוֹן אֲנָשִׁים, וּלְמַעַלָּה
אֵין יוֹדְעִים מִי הוּא, "מִי אַתָּה?" שׁוֹאֲלִים אוֹתוֹ, וְהוּא עוֹנֶה: "מָה
— כָּל־כֶּף הִרְבָּה אֲנָשִׁים יֵשׁ לִי!" רַבְּנוּ ו"ל סֵפֶר (סְפוּרֵי־מַעֲשִׂוֹת,
מַעֲשֵׂה י"ג), שְׂאֶחָד הַתְּפָאֵר שְׂיֵשׁ לוֹ הַמּוֹן אֲנָשִׁים. אָמַר רַבְּנוּ ו"ל, זֶה
גִּדְמָה בְּדִיוֹק כְּאֶחָד הַיּוֹשֵׁב עַל הַר שֶׁל זָבַל וְטִנְפָת, וּמִתְפָּאֵר שֶׁכָּל
הַהָר זֶה שְׁלוֹ וּמִמֶּנּוּ. כְּמוֹ־כֵן גִּדְמָה זֶה הָאָדָם, שֶׁמִּתְפָּאֵר שְׂיֵשׁ לוֹ
הִרְבָּה אֲנָשִׁים וְכוּ'. וְלָכֵן מִתְחַפְּשִׁים בְּפוּרִים, לְהוֹרוֹת שֶׁהַכֹּל תִּחְפְּשֵׁת
בְּעֵלְמָא, וּבְזֶה הָעוֹלָם לֹא יְכוּלִים לְהַכִּיר מִבְּחוּץ כְּלוּם. וְזוֹ עֲצַת הַמֶּן.
וְלָכֵן אוֹמֵר מוֹהֶרְנִי ת' ו"ל (לְקוּשִׁי־הַלְכוֹת) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים כה, יח):
"אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדַרְךָ, וַיִּזְנֹב' בְּךָ כָּל הַנְּחָשָׁלִים אַחֲרֶיךָ", שֶׁעֲמַלְק לֹקַח
אֲנָשִׁים שֶׁהֵם סֵתָם זְנוּבוֹת', וּמִשְׁלִיכֶם כְּלָפֵי מַעַלָּה, וְעוֹשֶׂה אוֹתָם
מְפָרְסָמִים בְּעוֹלָם, וְכָלָם רָצִים אַחֲרֵיהֶם, וּלְמַעֲשֵׂה הֵם כְּלוּם. וְאֵלוּ
אֶת הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, אוֹתוֹ מִשְׁפִּילִים, וְאֶף אֶחָד אֵינּוּ יוֹדֵעַ מִמֶּנּוּ. וְזֶה

הַקָּשֶׁר בֵּין פּוּרִים לְמִשָּׁה, כִּי זו כָּל קִלְפַת הַזֶּמן, שְׂרָצָה לְהַכְנִיעַ אֶת מִשָּׁה רַבֵּנוּ.

וּמָה הַקָּשֶׁר בֵּין שׁוֹשֵׁן פּוּרִים לִיהוֹשֻׁעַ? אֵלָּא יְדוּעַ, שְׁלֵלְחָם נִגְדַּעְמֶלֶק, צְרִיכִים אֶת יְהוֹשֻׁעַ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (שְׁמוֹת יז, יג): "וַיַּחֲלֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת עֲמֶלֶק לְפִי חֶרֶב", מִי בְּאַמַּת לֶחֶם עִם עֲמֶלֶק? יְהוֹשֻׁעַ, הַתְּלָמִיד שֶׁל מִשָּׁה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (שֵׁם פְּסוּק ט'): "וַיֹּאמֶר מִשָּׁה לִיהוֹשֻׁעַ, בְּחַר אַנְשִׁים וְצֵא הֲלָחֵם בְּעֲמֶלֶק" וְגו'. אֵתָּה תֵצֵא לְהֲלָחֵם עִם עֲמֶלֶק, כִּי יְהוֹשֻׁעַ הוּא הַתְּלָמִיד שְׁלוֹחֵם עִם עֲמֶלֶק, וְלָמָּה? מִסְבִּיר מוֹהֲרָנִי תַּ"ל, כִּי הַצְדִּיק בְּעֲצָמוֹ אֵינוֹ יְכוּל לְלָכֵת לְפָרְסֵם עֲצָמוֹ, כְּמוֹ שְׂאוֹמֵר הַחֶכֶם מְכַל הָאָדָם (מְשָׁלִי כז, ב): "יִהְיֶה לְרוּחַ זֶר וְלֹא פִיךָ", הַתְּלָמִיד צָרִיךְ לְפָרְסֵם אֶת הַרְבֵּי, וּכְשֶׁהַתְּלָמִיד מְפָרְסֵם אֶת הַרְבֵּי, אִזְ לְרַבֵּי יֵשׁ פָּרְסוּם בְּעוֹלָם, וְגוֹרֵם שְׁעוֹד אַנְשִׁים מִתְקַרְבִּים אֵלָיו. וּבְעֵבֹר זֶה עֲמֶלֶק, שְׁחֹתְףָ וְנִבּוֹת וּמְשָׁלִיכֵם כָּל־פִּי מַעְלָה, הֵינּוּ שְׁלוֹקַח אַנְשִׁים וּמְפָרְסֵם אוֹתָם, נִגְדַּע הַקִּלְפָּה הַזֶּה אִי אֶפְשָׁר לְהֲלָחֵם, רַק עַל־יְדֵי הַתְּלָמִיד שֶׁהוּא מְפָרְסֵם אֶת הַצְדִּיק. וְלָכֵן אוֹמֵר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא (שְׁמוֹת יז, יד): "כָּתַב זֹאת זְכוּרֹן בְּסֵפֶר, וְשִׁים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ, כִּי מִתְּחִלָּה אֶת זְכוּרֹן אֶת זְכוּרֹן מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם"; הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אוֹמֵר לְמִשָּׁה רַבֵּנוּ, אֵתָּה תִכְתֵּב סֵפָרִים, אֲבָל "וְשִׁים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ", שֶׁהַתְּלָמִיד הוּא יְפָרְסֵם אֶת הַסֵּפָרִים, הוּא יְפִיצֵם, וּבִזְוֵה מוֹחִים אֶת עֲמֶלֶק.

זֹאת צְרִיכִים לְהַבִּין, מָה זֶה חוּמָה? חוּמָה שׁוֹמְרֵת אֶת הָאָדָם. אָדָם מְקַרְף חוּמָה, אִזְ הָאוֹיֵב אֵינוֹ יְכוּל לְהַפְגִּס בּוֹ, בְּרָגַע שְׁנֹפְרָצָת הַחוּמָה, הָאוֹיֵב יְכוּל לְהֲלָחֵם בּוֹ. לָכֵן צָרִיךְ אָדָם לְהִיּוֹת מְסֻבָּב הַיָּטִב עִם חוּמָה, וְאִז אֵין יְכוּלִים לְנַגֵּעַ בּוֹ. וְלָכֵן יְהוֹשֻׁעַ הוּא בְּחִינַת חוּמָה, כִּי הוּא הַתְּלָמִיד שֶׁל הַרְבֵּי, וְהוּא מְגַלֵּה וּמְפָרְסֵם אֶת הַרְבֵּי, אִזִּי עוֹשֶׂה חוּמָה סְבִיב הָאָדָם, שְׁלֹא יוּכְלוּ לְהַפְגִּס בּוֹ. וְלָכֵן כָּל הַעֲנִיָּן שֶׁל חוּמָה, זֶה יְהוֹשֻׁעַ דִּיקָא, כִּי יְהוֹשֻׁעַ הַכְּנִיעַ ל"א מְלָכִים שֶׁיִּשְׁבּוּ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְכִיצַד? עַל־יְדֵי שְׁשֻׁבֵר אֶת חוּמַת יְרִיחוֹ, שֶׁהִיְתָה הַמְּפָתַח שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְלָכֵן זֶה לְעֲמַת זֶה עָשָׂה אֱלֹקִים, כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ בְּקִדְשָׁה, כֵּן יֵשׁ בְּקִלְפָּה, כְּמוֹ שֶׁבְּקִדְשָׁה יֵשׁ סְבִיב סְבִיב חוּמָה, כָּף

בַּסְטְרָא אַחְרָא יֵשׁ חוֹמָה סְבִיב סְבִיב. וּבְכֵן, יְהוֹשֻׁעַ שָׁבַר אֶת חוֹמַת
הַסְטְרָא אַחְרָא, וְהֵחַל לְבָנוֹת חוֹמָה סְבִיב עִם יִשְׂרָאֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָזַר לָנוּ, שְׂאָנוּ מְקַרְבִּים לְרַבְּנוּ ז"ל, וּמֵהִי
עָקַר הַהִתְקַרְבוּת? לְלַמֵּד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, אֵינָנו חוֹלְקִים
עַל רַבְּנוּ ז"ל, וּמוֹסְרִים נִפְשָׁנוּ בְּעַבְרוֹ, נוֹסְעִים לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְרַבְּנוּ
ז"ל, וּמֵדֵי פַעַם בְּפַעַם בּוֹרְחִים לְצִיּוֹנוֹ הַקְדוּשׁ וְכוּ', וּמְקַיְמִים עֲצוֹת
רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל יוֹם, לְהִתְחַזֵּק בְּכָל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלֵינוּ, בְּכָל הַמְשַׁבְּרִים
וְהַגְּלִים אָנוּ מִחֲזִיקִים מֵעֲמֵד וְאֵינָנו נִשְׁבָּרִים מִכָּל הַמְּאוֹרְעוֹת שְׁקוּרִים
אֲתָנוּ, אָנוּ מִשְׁתַּדְּלִים לְשִׂמְחָה וּלְדִלְגָה עַל הַכֹּל. אֲזִי רְאוּי לָנוּ לְרֹאוֹת
לְשִׂמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל; אִם הַסְּפָרִים הָאֵלּוּ עוֹשִׂים לָנוּ טוֹבָה גְּצִיחִית
כְּזוֹ, אִם הַסְּפָרִים הָאֵלּוּ מְתִיִּים וּמְחַזְּקִים אוֹתָנוּ כָּל-כֶּף, לָמָּה שְׁלֹא
גִלְךָ וּנְפָרְסִם אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, הֵיכֵן מֵדַת הַפֶּרֶת הַטּוֹב?!
אֲשֶׁר הִיא הַמְּדָה הַיְפָה בְּיוֹתֵר. יֵשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹנֵד וּמְחַזֵּק אוֹתָנוּ,
וּמוֹלִיכָנוּ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת, מִשָּׁנָה לָנוּ אֶת כָּל הַחַיִּים לְטוֹב, אֲזִי צְרִיכִים
הַפֶּרֶת הַטּוֹב לְהַכִּיר לוֹ טוֹבָה. וְלִהְפֹּךְ — אֵין עוֹד מְדָה מְגַנָּה מִזֶּה,
שְׂאָדָם כְּפוּי טוֹבָה. עֲזָרוּ לָךְ, מְסָרוּ נַפְשָׁם בְּשִׁבְלֶךָ, וּמֵה לֹא עָשׂוּ
בְּעַבְרוֹךְ, וּלְכַסּוֹף אֲתָה בּוֹרַח וּבוֹעֵט, זֶה הַכְּפִיּוֹת טוֹבָה הַכִּי גְדוֹלָה,
וְאֵין כְּפִיּוֹת טוֹבָה גְדוֹלָה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר תִּלְמִיד הַבוֹעֵט בְּרַבּוֹ.

וְלִכֵּן מֵאַחַר שְׂזַכִּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, מֵאַחַר שְׂאָנוּ זוֹכִים
לְהִיּוֹת בְּצִלוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, עָלֵינוּ לְרֹאוֹת לְגִלוֹת וּלְפָרְסִם אֶת דַּעַת
רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יוֹדֵעַ הֵיטֵב הֵיטֵב מִיְהוּ
וּמֵהוּ, וּבְאִיזָה מַעֲמָד וּמִצָּב פָּגְשׁוּ רַבְּנוּ ז"ל, הֵיכֵן הוּא הִנֵּה עַד
שְׂרַבְּנוּ ז"ל מִצָּאוּ, וּמֵה עָשָׂה בְּשִׁבְלֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֵילוּ טוֹבוֹת וְכוּ',
לִכֵּן עָלֵינוּ לְהַכִּיר טוֹבָה לְרַבְּנוּ ז"ל, לְרֹאוֹת לְגִלוֹת וּלְפָרְסִם אֶת
הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל גַּם לְתַקוֹן נַפְשָׁנוּ. כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ
צְרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה עַד כֹּה, אֲשֶׁר רַק
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְהַצְּדִיק יוֹדְעִים מֵה עָשָׂה, וְכִיצַד יְכוּלִים לְתַקֵּן
הַכֹּל? עַל-יְדֵי שְׂמֻקְרָבִים עוֹד יְהוּדִים. בְּזִמְן קִבְּלַת הַתּוֹרָה הֵיינו
עַרְבִים אֶחָד לְשָׁנִי, וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲדִין כו:):
יִשְׂרָאֵל עַרְבִים זֶה בָּזָה, וּמֵהִי הַעַרְבוּת? כְּשֵׁרוֹאִים יְהוּדִי פּוֹרֵק עַל,

שֶׁהַתְּנַזֵּר מֵהַקְדָּשָׁה, [כִּי כָּתוּב: "וְכָל זָר לֹא יֵאכַל קֹדֶשׁ", וְאוֹמֵר
הַתְּרַגּוּם: וְכָל זָר — וְכָל חֵילוֹנָא לֹא יֵאכַל קֹדֶשׁא], עָלִינוּ לְחֻזְקוֹ
וּלְהַכְנִיס בּוֹ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, לְהַחֲדִיר בּוֹ אֲמוּנָה. וְלִכֵּן הַחֹב הַחוֹב מִנֵּחַ
עָלִינוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם. אִם יֵשׁ רַבִּי כְּזֶה, שְׂיִכּוֹל
לַעֲשׂוֹת לָנוּ טוֹבָה כְּזוֹ, אִם יֵשׁ לָנוּ הַתְּחֻזְקוֹת וְחַיּוֹת מִסְּפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל,
לְמָה לֹא לְזַכּוֹת אֶת אַחֲרֵים?!

וְלִכֵּן דִּיקָא פּוּרִים וְשׁוֹשֵׁן פּוּרִים, שְׂזָה נִגְדַּת מֹשֶׁה וְיֵהוֹשֻׁעַ, עָלִינוּ
לְלַמַּד אֶת הַלְמוּד הַזֶּה, שְׂיֵהוֹשֻׁעַ גָּלָה וּפָרְסֵם אֶת מֹשֶׁה רַבְּנוּ, אֲזַי גַּם
אֲנוּ צְרִיכִים לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן טו), שֶׁהַצְּדִיק הוּא הַחֵן וְהִיפִי וְהַפָּאָר שֶׁל
כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאִם הָיָה מֵתַגְלָה בְּעוֹלָם, הָיָה יָכוֹל לְתַקֵּן אֶת כָּל
הָעוֹלָם. לִכֵּן עָלִינוּ לַעֲסֹק בְּתַקּוּן הָעוֹלָם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה,
וּבַפְּרָט מִי שְׂיִוְדַע שְׂעֲשֵׂה וּפְגַם בְּמַעֲשֵׂים מְגַנְיִם, עָקַר תְּקוּנֹו, שְׂיִקַּח
חִבְלֵה קוּנְטְרָסִים וְחוֹבְרוֹת, שֶׁהֵם הַתְּמַצִּית שֶׁל סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל
וּמוֹהֲרָנִי ז"ל, תְּמַצִּית הַזֶּהֱרַר וְהַתְּקוּנִים וְכַתְּבֵי הָאָרִ"י הַקְדוֹשׁ
וְתַלְמִידָיו, וּלְגִלוֹתָם לְאֲנָשִׁים שְׂעַדִּין רְחוּקִים, שֶׁהֵם בְּבַחֲנֵת חֵילוֹנִים,
שֶׁתְּרַגּוּמוֹ: זָר, וְעַל-יְדֵי שְׂיִקְרַב עוֹד יְהוּדִים אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, יִמְחַל לוֹ
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל חַטָּאָיו. לִכֵּן צְרִיךְ כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה, לְרַאוֹת לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הָאֲמוּנָה הַקְדוֹשָׁה
בְּהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂזָה עָקַר הַגְּאֻלָּה — לְהַשִּׁיב יְהוּדִים אֶל
הָאֲמוּנָה.

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֵל תְּהִיּוּ בְּטַלְנִים! תַּעֲסֹקוּ
בְּהַפְּצָה, לְהַפִּיץ אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, אֵל תַּסְתַּכְּלוּ עַל שׁוּם כְּלָב הַנוֹבֵחַ,
הֵן אִם הוּא מִבְּפָנִים וְהֵן אִם הוּא מִבְּחוּץ, כְּלָב זֶה עֲמַלְק, הוּא
מְכַשִּׁיל אֶת הָאָדָם בְּפָנֵם הַבְּרִית, וְהוּא מְקַרֵּר אֶת הָאָדָם מִלַּעֲשׂוֹת
מִצְוֹת. וְלִכֵּן אֶסוּר לָנוּ לְהַסְתַּכֵּל עַל שׁוּם כְּלָב בְּעוֹלָם, וְלֹא לְשַׁמַּע
אֶל שׁוּם גְּבִיחַת הַכְּלָבִים, הֵן הַכְּלָבִים מִבְּחוּץ, וְהֵן מִבְּפָנִים, אֲשֶׁר גַּם
מִבְּפָנִים יִשְׁנֵם הַרְבֵּה כְּלָבִים, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן,
חֶלֶק א', סִימָן קנב), שְׂלַפְעָמִים שְׂמִים בְּדַרְךְ אֵיזָה יָרָא שְׂמִים, שְׂיִמְנַע
אוֹתוֹ מִלְּהַכְּנֵס אֶל הַצְּדִיק. אֲשֶׁר גַּם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יֵשׁ הַרְבֵּה

כְּלָבִים, וְצָרִיף לְהַשְׁמֵר, שְׁלֹא יִקְרְרוּ אוֹתוֹ, וְלֹא יִכְנִיסוּ בוֹ חֲלִישוֹת הַדַּעַת, לוֹמַר: "לֹא לְזֶה הַתְּפִנּוֹן הַצַּדִּיק" וְכוּ' וְכוּ', צָרִיף לוֹמַר לָהֶם: "נָא וְנָא, עוֹבְרִים עָלַי מִסְפִּיק מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים מֵעֲצָמַי, וְאֵינִי צָרִיף עוֹד וְזָבַל שְׁתִּשְׁפֹּף עָלַי". לְכֵן עָקַר תְּפַקִּידְנוּ לְרֵאוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְכָךְ נִכְנִיעַ אֶת הַמֶּן-עַמְלָק. וְתִדְעוּ לָכֵם, שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, דְּבָר גְּדוֹל וְדְבָר קָטָן אֵינוֹ נִעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, אֵין לְתֵאָר הַשְׁגָּחַתוֹ הַפְּרֻטִית, אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה, אֲלֵא אִם-כֵּן מִכְרִיזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה (חֲלִין ז:); וְכֵן אוֹמְרִים (יְרוּשְׁלַמִי שְׁבִיעִית כה:): אֲפֹלוּ צִפְרָא קְלִילָא מִבְּלַעְדֵי שְׁמַיָא לֹא מִתְצַדָּא. צְפוּר קִטְנָה אֵינָה נִצּוּדָה מִבְּלַעְדֵי רְשׁוּתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְאָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, אֲפֹלוּ קֵשׁ שְׁנוּפֵל לְאָרֶץ מִהַעֲגָלָה, קִצָּה אֶחָד לְצַד דְרוֹם וְקִצָּה אֶחָד לְמִזְרַח, הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, אֵין לָנוּ מִשְׁג בְּזֶה.

וְאִם אָבִי אַבּוֹת הַטְּמֵאָה שָׁזָה עֲבוּדָה זָרָה, כִּי עֲבוּדָה זָרָה מִטְּמֵאָת, אִם טְמֵאָת מֵת הַגִּיעָה לְאָרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה בְּדִיוֹק בְּיוֹם הַפּוּרִים, יֵשׁ בְּזֶה טְעָמִים עֲמָקִים מְאֹד, כִּי הַסְטָרָא אַחְרָא רוּאִים, שֶׁהֵנָּה כְּלָתָה רְעֵתָם, וְהֵם מִתְבַּטְּלִים, וְלָכֵן עֲתָה מוֹצִיאִים אֶת כָּל הַחֲצִים, כְּמוֹ שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: כְּשִׁשְׁנֵי בְנֵי-אָדָם רַבִּים בִּינֵיהֶם, כְּשֶׁאֶחָד רוּאָה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לִפְלֵי, אֲזִי קָם בְּשֵׂאֲרִית כַּחוֹתָיו לְהַתְגַּבֵּר עַל זוּלְתוֹ שְׁלֹא יִכְנִיעוּ. כְּמוֹ-כֵן אִם צַדִּיקִים גָּלוּ לָנוּ כְּל-כָךְ הַרְבֵּה נִפְלְאוֹת בְּשֵׁנַת תַּש"ס, שִׁיְהִיָּה גְלוּי אֱמוּנָה בְּזֶה עַד שְׁתִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה, אֲזִי זֶה לְעֵמֶת זֶה הַכְּנִיסוֹ אֶת הַטְּמֵאָה הַכִּי גְדוֹלָה, וּמֵתִי? דִּיקָא בְּיוֹם הַפּוּרִים, שְׁמֵלִיּוֹנִים יְהוּדִים צָרִיכִים לְשִׁמְעַ וּלְרֵאוֹת אֶת הַצְּלָבִים, וְהַפְּלַחְנוֹת שֶׁל עוֹבְדֵי אֱלִילִים, וְכָל גְּשִׁימָה שְׁלוֹ וְכָל הַזְּזָה שְׁלוֹ הֵיכָן שֶׁהוֹלֵךְ וְהֵיכָן שָׁבָא מְרֵאִים בְּכָלִי הַתְּקַשְׁרָת, וְאֲנָשִׁים נוֹשְׁמִים אֶת זֹאת, חַיִּים עִם זֹאת, כְּשֶׁכְּלָנוּ יוֹדְעִים שֶׁהַכֹּל הֶבֶל הַבְּלִים! הַכֹּל שְׁקָר, הַכֹּל מִיֶּסֶד עַל שְׁקָרִים וְדַמְיוֹנוֹת, וּלְחַרְפְּתָנוּ הַגְּדוֹלָה עַל יְלֵד מְמוֹר שְׁנוּלֵד בְּרַפְּת וְכוּ' וְכוּ', שְׂאָסוּר לוֹמַר בְּרַבִּים, אֲשֶׁר פֹּה מְרָמוֹ כָּל הַסְּפוּר שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֶׂה יא), מִבֶּן מֶלֶךְ וּבֶן שְׁפָחָה שְׁנוֹתְחַלְפוּ, "אַתֶּם נִקְרָאִים בְּנִים לְמָקוֹם"; הַמְּמוֹר הַזֶּה הוּא

בְּן שִׁפְחָה וְנִתְחַלֵּף, וְאָסוּר לֹאמַר אֶת זֹאת בְּרַבִּים, צְרִיכִים רַק לְלַחֵשׁ
וּלְדַבֵּר בְּשִׁקְט, שְׁלֵא תִתְגַּבֵּר טִמְאָת קִלְפַת עֵשׂוּ עַל יַעֲקֹב. וְלִכְּן זֶה
הַשְּׁנֵחָה פְּרֻטִית, שֶׁבֶּא דִיקָא עֲכָשׁוּ בִימֵי הַפּוּרִים, שֶׁהִסְטֵרָא אַחֲרָא
כָּל-כֶּף מִתְגַּבְּרַת, וְכָלֶם רוֹקְדִים וְרָצִים וּמִתְרוֹצְצִים, אֲשֶׁר הוּא סֵתֶם
פְּרַחַח זָקֵן נוֹאֵף, אֲשֶׁר יְדוּעַ, שֶׁהַכְּמָרִים הֵם הַנוֹאֲפִים הַגְּדוֹלִים
בְּיוֹתֵר. וְעַקֵּר הַלְמוּד בְּעִבְרֵנוּ, מִדְּוַע בֶּא דִיקָא עֵתָה? אֵלֵא זֶה לְעַמַּת
זֶה עֲלֵינוּ לְקַחַת עַל עֲצֻמְנוּ לְהַפִּיץ וּלְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל הַשְּׁנָה
בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְכָל מִי שֶׁיִּפְיץ אֶת הַחֹבְרוֹת
וְהַקּוֹנְטְרָסִים, יִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּגֵאֲלָה. וְהֵייתִי אוֹמֵר, שְׁאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ
יִקְחוּ עֲצָמָם יוֹתֵר וְיוֹתֵר עַל הַחֹבְרוֹת — לְהַפִּיץ בֵּין כָּלֵל נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וְזֶה עוֹשֶׂה מִהֶפְכָּה — בֵּין בְּחֻרְדִּים וּבֵין בְּחִילוּנִים. בְּוִדָּאֵי
יִשְׁנֵם בְּזִיוּנוֹת, אֲבָל יוֹתֵר טוֹב לְקַבֵּל בְּזִיוּנוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם, מֵאֲשֶׁר
לְקַבֵּל בְּזִיוּנוֹת בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, מִחֻמַּת חֲטָאֵינוּ הַמְרַבִּים, אֲשֶׁר שָׁם
הַבְּזִיּוֹן נֶצְחִי, כִּי כָּאֵן מְקַבְּלִים בְּזִיּוֹן לְזִמָּן קָצֵר וְתוֹ לֹא, וּבְפֻרְט
שֶׁהַיּוֹם יְדוּעַ, שֶׁכָּלֶם לֹקְחִים אֶת הַסְּפָרִים בְּכַבּוּד גְּדוֹל.

לִכְּן הִבֵּה נִתְחַזַּק וּנְגַלָּה וּנְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל. וְרָצִיתִי שֶׁכָּל אֶחָד
וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּהַדְּפָסָה, כָּל אֶחָד שְׁרוּצָה תִּקּוֹן
בְּשִׁבִילוֹ, בְּשִׁבִיל יִלְדֵיו וְכוּ', יִתֵּן הַקִּדְשָׁה בְּקוֹנְטְרָסִים, אוֹ מִי שֶׁצָּרִיף
לְעֻלּוֹי נִשְׁמַת אָבוֹתָיו וְכוּ', יִכְנִיס חֹבְרוֹת עַל שֵׁם הַנִּשְׁמָה, וְאִין תִּקּוֹן
גְּדוֹל יוֹתֵר מִזֶּה. וּמְכַל קוֹנְטְרָס אָנוּ מְדַפְּסִים עֲשָׂרַת אֲלָפִים עֲתָקִים.

וְכָאֵן הַמְּקוֹם לְעוֹרֵר שׁוֹב וְשׁוֹב; כָּל אֵלוֹ שְׁלוֹקְחִים סְפָרִים
וְקוֹנְטְרָסִים, צְרִיכִים לְשַׁלֵּם עֲלֵיהֶם, יֵשׁ הַרְבֵּה שֶׁלְּקַחוּ סְפָרִים, וְעַדִּין
חֲזִיבִים חוֹבוֹת, תִּדְעוּ לָכֶם שֶׁחֲזִיבִים לְשַׁלֵּם עַל סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל. יְדוּעַ
שֶׁר' שִׁמְעוֹן הַשְּׁתַּמֵּשׁ בְּכֶסֶף שֶׁקֵּבֵל מִרַבְּנוּ ז"ל, וְאַחֲרֵכֶף נִעֲנַשׁ עַל
כֶּף מָאֵד. וְלִכְּן כָּל מִי שֶׁחֲזִיב לְהַדְּפָסָה וְלַהֲפָצָה, יִשִּׁיב אֶת זֹאת
בְּמַהִירוֹת הָאֲפֻשְׁרִית, כִּי זֶה כֶּסֶף רַבְּנוּ ז"ל. וְכֵן רָצִיתִי שֶׁכָּל אֶחָד
וְאֶחָד יַעֲשֶׂה מְבַצֵּעַ שֶׁל הוֹרָאת קְבַע. כִּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ אַח,
גִּיס, אָבָא, דוֹד, דוֹדָה, קְרוֹבֵי מִשְׁפָּחָה, שְׁכֵנִים, תְּעוֹרְרוּ אוֹתָם, אִם
כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יִדְאָג לְעוֹד אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם הוֹרָאוֹת קְבַע,
נוֹכַח לְהַדְּפִיס עוֹד הַמוֹן סְפָרִים. הִנֵּה צְרִיכִים לְהַדְּפִיס "שִׁפְתַת הַנַּחֵל",

"נְהַרִי אֶפְרָסְמוֹן", "בְּאוּרֵי הַמְדוּת", וְכֵן סֵפֶר עַל הַתּוֹרָה, עַל הַמוֹעֲדִים, עַל תְּרֵי"ג מְצוּוֹת, צְרִיכִים לְהַדְפִּים אֶת הַסְּדוּר, וְעוֹד סֵפָרִים לְרַב, עַל חֲמֵשׁ מַגְלוֹת, עַל מְשָׁלִי, אֲבָל הַכִּסֵּי רִיק וְאֵין בּוֹ. וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁישׁ לוֹ חֵלֶק לְעֹזֵר לְהַדְפֹּסֶת סֵפָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, שְׂדֵי־קָא זֶה יְבִיא לָנוּ אֶת הַגְּאֻלָּה. בְּזֶה שֶׁנִּפְרָסַם אֶת רַבְּנוֹ ז"ל, אֶת הַלְמוּד שְׁלוֹ, אֶת הָאֻמוּנָה, בְּזֶה נְבִיא אֶת הַגְּאֻלָּה, וְנִמְחַק אֶת הַמֶּן-עַמְלָק.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַמְרַחֵם עַל עַם יִשְׂרָאֵל, יִרְחַם עָלֵינוּ, וְיְבִיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, שְׂיַגְלֶה וְיַפְרָסֵם אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, וְאִזּוּ מִמִּילָא יִתְבַטְּלוּ כָּל עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, וְכֻלָּם יִחְזְרוּ שְׁכֵם אֶחָד אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת כָּלְנוּ בְּהַתְגַּלוֹת הַשְּׁכִינָה.

הַמְאֻחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר צו, ט"ז אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח. לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַנְּנִי מְבָרַךְ אוֹתְךָ בְּכַרְפַּת מְזֵל-טוֹב חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדַת בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שֶׁשְּׂמֵעַתְּ בְּקוֹלִי לְקַחַת אֶת מְרֵן לְסַנְדֵּק, וְזוֹ זְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי צְרִיכִים מְאֹד לְשַׁמֵּר אֶת מִי לּוֹקְחִים לְסַנְדֵּק, כִּי כְמוֹ שֶׁהַמּוֹהֵל מְכַנִּיס הַבְּנָה בַּתּוֹרָה לְתִינוּק, כִּי הַסַּנְדֵּק מְכַנִּיס הַבְּנָה בַּתּוֹרָה לְתִינוּק. וּמוֹכָא (קְהֵלוֹת יַעֲקֹב, עַרְף מְרַדְכִי), אֲשֶׁר מְרַדְכִי וְהַמֶּן הָיוּ גִלְגוּל אָדָם הָרֵאשׁוֹן וְנַחֲשׁ, שֶׁהַמֶּן הוּא הַנְּחַשׁ הַקְדְמוֹנִי, וּמְרַדְכִי הִיָּה אָדָם הָרֵאשׁוֹן, עֵינֵי שָׁם.

וַיֵּשׁ לוֹמַר, כִּי הִנֵּה אָדָם הָרֵאשׁוֹן טָעַם מֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, שֶׁבְשִׁבִיל זֶה נִתְגַּרַשׁ מִהַגֵּן-עֵדֶן, וּבְאֻמַּת אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: הַמֶּן מִן הַתּוֹרָה מִנֵּיִן? שְׁנֵאֵמַר (חֵלִין קִלְט.): "הַמֶּן הָעֵץ", כִּי קִלְפַת

הַנְּחַשׁ לְהַפְרִיד בֵּין טוֹב לְרַע, מֵה שְׂאִין כֵּן, אָדָם הֲרֵאשׁוֹן נִבְרָא
 בְּצִלְמֵ אֱלֹקִים, שְׂצָרִיף לְהַפְלִל בְּאִין סוּף בְּרוּף הוּא, שְׁהוּא יַעַן
 הַחַיִּים, וְהוּא חַי לְעוֹלָם, וּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק
 א', סִימָן ד'), אָשׁר אָדָם צָרִיף לְדַעַת, שְׁפָל מְאַרְעוּתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, הֵן
 טוֹב וְהֵן רַע, הַפֶּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, כִּי אִין רַע כָּלֵל, כִּי הֲרַע הוּא כְּפֵסָא
 לְטוֹב, וְעַל-כֵּן צָרִיף לְבָרֵךְ תָּמִיד הַטוֹב וְהַמֵּיטִיב, אַבְּל הַנְּחַשׁ הוּא
 הַמְּפָרִיד בֵּין טוֹב לְרַע, וְאִזּוּ סוּבְלִים יִסּוּרֵי תַּפְּת, יִסּוּרֵי גֵיהֲנוּם עוֹד
 בְּזֵה הָעוֹלָם. וְלִכֵּן בְּפוּרִים צָרִיכִים לְתַקֵּן אֶת זֶה, שְׂאִזּוּ נִתְּלָה הַמֶּן עַל
 הָעֵץ דִּיקָא, וּבְזֵה נִכְנַע יַעַן הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְזוֹכִים אֶל יַעַן הַחַיִּים
 וְחַי לְעוֹלָם, וְעַל-כֵּן אִזּוּ מְאִירָה הָאֲרָה נוֹרָאָה מְאֹד, וְאִזּוּ אָדָם הֲרֵאשׁוֹן
 בָּא אֶל תַּקּוּנוֹ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַפְלִל בְּאִין סוּף בְּרוּף הוּא, וְתָמִיד לְחֲשַׁב רַק
 מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל-דִּי-זֶה תִּזְכָּה לְהַתְעַלּוֹת מִעֲלָה מִעֲלָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קנ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר צוּ, ט"ז אֲדַרְבֵּי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
 מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ בְּשׁוּרָה טוֹבָה, שְׁבִנְךָ יֵצֵא מִכָּלל סִפְנָה
 וְכו', וְתַדַּע, שְׁהִיו גְּסִי גְּסִים לְבִנְךָ, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (נִדָּה
 ל.א): לְעוֹלָם אֶפְלוּ בַּעַל הַגֵּס אֵינוּ מְכִיר בְּנִסּוֹ, שְׁהִיו לָכֶם גְּסִים
 גְּדוּלִים, וּבְזִכּוֹת הַמְּצוּוֹת שֶׁל פּוּרִים יֵשׁ לָכֶם חֲזָרָה בֵּן, כִּי מִצְבּוֹ הָיָה
 מְסַכֵּן מְאֹד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָמַל עֲלֵיכֶם, וְלִכֵּן אַתֶּם צָרִיכִים
 לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַתֶּם חַיְבִים מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה
 לְהַרְגִיל אֶת עֲצַמְכֶם לְהוֹדוֹת וְלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אֶת הַבוּרָא
 יִתְבַּרֵּךְ שְׁמוֹ עַל כָּל הַטוֹב אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה עִמָּכֶם.

נא וְנא הַחֲזוֹק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְצָרִיכִים תְּמִיד לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַנְּסִים שֶׁהוּא עוֹשֶׂה אִתָּנוּ, כִּי בְּאֵמֶת כָּל הַחַיִּים שְׁלָנוּ זֶה גַם אֶחָד גְּדוֹל, וְכַמוּכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ז'), אֲשֶׁר אִמוּנָה, תְּפִלָּה וְנְסִים תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה, מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְהִתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה מִתְחַזְּקֵת לוֹ הָאִמוּנָה, וְכַשְׂשֵׁי לוֹ אִמוּנָה, אָז הוּא רוֹאֶה שֶׁהַכֹּל גַּם אֶחָד גְּדוֹל, וְכַפְרֵט בְּדוּרוֹתֵינוּ אֵלּוּ, אֲשֶׁר הִסְטָרָא אַחֲרָא, הַקְּלָפוֹת וְהַעֲרַב-רַב כָּל-כָּף מִתְפַּשְׁטִים בְּעוֹלָם, זֶה גַם בְּחוּף גַּם שְׁעַם יִשְׂרָאֵל מִחֲזִיקִים מַעֲמַד, וּבְאֵמֶת הַכֹּל לְכָל אֲלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, אֶלָּא יֵשׁ גְּלוּי הַשְּׂגָחָה, שְׂגָה נִקְרָא מַחִין דְּגַדְלוֹת, גַּם גְּלוּי, וְיֵשׁ טַבֵּע שֶׁהוּא מַחִין דְּקִטְנוּת, שֶׁהוּא גַם-כֵּן גַּם הַמְטַבֵּע בְּטַבֵּע, כִּי בְּאֵמֶת אֵין בַּלְעַדְיוֹ יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, כִּי אִפְלוּ מַחִין דְּקִטְנוּת יוֹנְקִים מִמַּחִין דְּגַדְלוֹת, וְזֶה ה' אֱלֹקֵי"ם גִּימְטְרִיָּה הַטְּב"ע, וְמָה הַהִפְרָשׁ בֵּין מַחִין דְּגַדְלוֹת לְמַחִין דְּקִטְנוּת? מַחִין דְּקִטְנוּת זֶה זְווג הַחִיצוֹנִי לְקִיּוּם הָעוֹלָם הַהִכְרָחִי, שְׂרוּאִים עוֹלָם, הוֹלְכִים קוֹנִים מִסְתּוֹכְבִּים וְכוּ' וְכוּ', מָה שְׂאִין כֵּן מַחִין דְּגַדְלוֹת הוּא זְווג הַפְּנִימִי לְהַמְשִׁיךְ שְׁפַע וְתַעֲנוּגִים מֵהָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שְׁשָׁם אֵין כְּלוּם רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְהִסְתַּכֵּל רַק עַל הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, וְאָז כָּל הַחַיִּים שְׁלֵף יִשְׁתַּנוּ לְגַמְרִי, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה לְהַגִּיעַ לְזֶה, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדְר צו, ט"ז אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמַּחֲתִי לְשַׁמֵּעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, כִּי זֶה יָמִים וְשָׁנִים שְׁלָא רְאִיתִיךָ, וְלֹא שְׁמַעְתִּי מִמֶּךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ,
הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כָּל הַבְּרָכוֹת תְּלוּיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה,
כִּי אִם אָדָם הוּא תָּמִיד שְׂמֵחַ, אָז הוּא מְבַרְךָ בְּכָל הַבְּרָכוֹת. וְצָרִיךְ
שִׂתְּדַע, שְׂזֶה לֹא בָּא לְאָדָם קֵל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלָכֵן מְאֹד מְאֹד קָשָׁה
לְאָדָם לְהִתְבַּרֵךְ, בְּכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת רַק
בְּשִׂמְחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּתְבַּרְךָ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְזֶה הֵיחִיד הַעֲלִיּוֹן בְּרוּךְ
יְסוּד אַבְ"א, בְּרָכָה יְסוּד אַבְ"א, וּבְיַחַד הֵם חֲכָמָה בִּינָה הַיּוֹנְקִים מִן
הַכֶּתֶר, וְלָכֵן בְּרִ'כּוֹת' אוֹתִיּוֹת בִּי' כְּתִ'ר', וְלָכֵל זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי
שִׂמְחָה אֲמִתִּית.

אֲנִי מְבַרְךָ אוֹתְךָ, שִׂתְּמִיד תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה.

קְרֵאתִי אֶת הַמְּאָמֵר מִחֲמִיד, וְזָכוּנוּ לְבְּרָכָה. מָה אָמַר לָךְ, תְּכַבֵּד
וּתִיקֵר מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי הִיא בָּאָה מִמְּשִׁפְחָה מְאֹד מִיְחֻסָּת, וְהִיא
לֶה אָבָא גָדוֹל וְסָבָא גָדוֹל, וְלָכֵן תִּשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד עַל כְּבוֹדָהּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שִׂתְצַלִּיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

דְּרִישַׁת שְׁלוֹם לְאֲשֶׁתְּךָ וְלִילְדִים, וְתִתְבַּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

בְּשַׁבַּת הַבָּאָה אֲשַׁבּוֹת בִּיבְנָאֵל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט קנב.

בְּצִוְתַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרֵ צוּ, ט"ז אָדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

בְּעִנְיַן לְסַפֵּר בֵּת, לֹא מְדַקְדְּקִים בְּכָלֵל שְׂיִהְיֶה לֹא לְפָנַי שֶׁלֶשׁ
שָׁנִים, אֲדַרְבֶּה, בֵּת יְכוּלִים לְגַזּוֹת אֶת שְׁעָרָה מְתִי שְׁרוּצִים.

זכרי הייטב מה שאמרתי לך, אשר עקר התקון שלך זה רק שמחה, ולשמח מאד מאד, ולמסר את נפשך על שמחה, פי זה לא בא בקלות, אדרבה להגיע לשמחה, זה הדבר הכי קשה, ואשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט קנג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר צו, ט"ז אדר"ב ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תפחדי משום דבר, פי גדול אדונינו ורב להושיע, ואת לא צריכה לפחד כלל, העקר רק לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, שאין עוד דבר גדול מזה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתמיד תשמחי את נשות אנשי שלומנו, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט קנד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר צו, ט"ז אדר"ב ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך,

אִיךְ שְׁאַתָּה זֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה.
 יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תַּעֲזֹר לִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַגְדִּיל
 אוֹתְךָ מֵעַלָּה מֵעַלָּה, וְתַמִּיד תִּצְלִיחַ.

רְצִיטִי מְאֹד מְאֹד, שְׁתִּהְיֶה לְךָ סִבְלָנוּת אֶל בְּתָךְ בַּת-חַן תַּחֲיָה,
 כִּי הִיא בַת יִקְרָה לִי מְאֹד מְאֹד, אַבְּל הִיא צְרִיכָה הַרְבֵּה תְּשׁוּמַת-לֵב,
 וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד עַל-כָּל-פָּנִים פֶּעַם בְּשָׁבוּעַ לְהוֹצִיא אוֹתָהּ לְטַיִל,
 אוֹתָהּ וְאֵת אִשְׁתְּךָ, וּבְזֶה יִהְיֶה קְרוֹב לְכַבּוֹת.

אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גָּדוֹל מִהַפְצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה, אֲשֶׁר־
 מִי שִׁחֲזַק בָּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
 מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תַּמִּיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר צו, ט"ז אָדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכַּתְבְּכֶם, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִכֶּם.

אֵל תִּדְאַגִּי, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם הַרְחֻבָּה, וְתוֹכְלוּ לְקַנּוֹת
 דִּירָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
 מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתִּצְלִיחוּ דְּרַכְכֶם תַּמִּיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קנו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, ט"ז אָדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר, תִּלְמִיד יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּשֵׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אָשֶׁר בַּנְחַל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרוֹגוּעַ לְנַפְשְׁךָ.

מָה אַתָּה כָּל-כֶּף דוֹחֵק שְׂאֵתָה צְרִיף מְכַתְּבִים?! יֵשׁ שְׂמָה תְּהִלָּה לְאֵל, יוֹתֵר מְשִׁלְשֵׁת אֲלָפִים מְכַתְּבִים שְׁנֵדְפְסוּ כָּבֵר, וְעוֹד שְׁבַע-עֶשְׂרֵה אֲלֶף שְׁיִדְפְּסוּ, בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן מָה אַתָּה כָּל-כֶּף דוֹחֵק אֶת הַשְּׂעָה, שְׂאֵתָה צְרִיף דוֹקָא מְכַתְּב, שְׂמָה יֵשׁ הַמוֹן מְכַתְּבִים, שְׁשִׁיכִים גַּם אֲלֶיךָ. וְלִכֵּן תַּעֲזִין בָּהֶם, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְחַפּוֹת לְתִשׁוּבָה בְּכָל פַּעַם. אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קנו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, ט"ז אָדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ, וְאֲנִי מְבָרֵךְ אוֹתְךָ לְקִרְאָת יוֹם הַהִלָּדוֹת שְׁלֶךְ, שְׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּצְלִיחִי בְּחַיִּיךָ, וְתָמִיד תַּעֲלִי מַעְלָה מַעְלָה, וְאִזְכָּה לְחַתֵּן אוֹתְךָ בְּגִיל צְעִיר, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֲצִלְכֶם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַעֲקֹר תַּחֲיִי תָּמִיד שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְדַבֵּר

אַל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֶפְלוּ כַּמָּה דְבוּרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּמְיד תִּהְיִי שְׂמוּרָה מֵהַכֹּל.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁלֹא תִצְטָרְכִי לְלַכֵּת אֶל רוֹפְאִים, אֲלֵא תִמְיד תִּהְיִי בְרִיאָה וְעַלִּיזָה תִּמְיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, ט"ז אָדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, יְדִידֵי ...
נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

אֹדוֹת אַחוֹתְךָ וְכוּ', רַק תִּדְבֹר אֶתָּה מִנְקֻדַּת אַמוּנָה בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת בְּלֵי שׁוֹם חֲקִירוֹת, וְכֵן שְׂמַחָה, אִיךְ שְׂצָרִיכִים לְשִׂמְחָה אֶפְלוּ בְּלֹא טַעַם, וְזֶה יַעֲזוֹר לָהּ מְאֹד, אֵל תִּכְנֹס בְּוִכּוּחִים, הִיא מִסְכְּנָה, כְּפִי שְׂאֲנִי מִבֵּין נִפְשָׁה מִשְׁתּוֹקֶקֶת מְאֹד מְאֹד לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל הִיא לֹא יוֹדַעַת אִיךְ לְהִתְבַּטֵּא, וְלִכֵּן הִיא שׁוֹאֵלֶת כָּל-כֶּף הַרְבֵּה קִשְׁיוֹת. וְלִכֵּן אֶתָּה אֵל תִּבְלַבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ מִשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא רְאֵה לְחִזֵּק אוֹתָהּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, תִּגִּיד לָהּ שְׂאֵם הִיא תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, הִיא תִּהְיֶה חֵכִי מֵאַשְׁרֵת.

אַנִּי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִּמְשִׁיךְ לְהַתְּבוֹדֵד לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכְפִי שְׂתִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצֻמְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כֵּן יִמְשֹׁךְ עָלֶיךָ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קנט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר צו, י"ז אדר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידי יְשיבת
 "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", הַנִּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

בִּאתִי לְבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת כָּל הַתְּלַמִּידִים, שְׁמְעוּ אֵלַי וַיִּשְׁמַע
 אֲלֵיכֶם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. הַיְשִׁיבָה שְׁלֵנוּ בְּנוּיָה רַק עַל דְּרָךְ רַבְּנוּ
 ו"ל, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֶה, שֶׁכָּל תְּלַמִּיד הַלּוּמֵד בִּישִׁיבְתֵנוּ, יִתְנַהֵג כְּפִי
 שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ו"ל, כִּי אַחֲרַת אֵין לוֹ מַה לַעֲשׂוֹת פֶּה אֶצְלָנוּ, וְלִכֵּן
 אֲנִי מְבַקֵּשׁ שֶׁכָּל בַּחּוּר וּבַחּוּר יִקְיִים אֶת הַנְּקֻדּוֹת הָאֵלוּ:

א. בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן לֹא לַעֲשׂוֹן, כִּי רַבְּנוּ ו"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד
 עַל עֲשׂוֹן (חֵי־מוֹהַר"ן, סִימָן תַּעֲב), שֶׁהוּא בְּלִבּוֹל וּבִטּוֹל גְּדוֹל לְתוֹרָה
 וְלַתְּפִלָּה, וּמַה גַּם שְׁאַנְחָנוּ יוֹדְעִים, שֶׁהַרּוֹפְאִים הִזְהִירוּ שְׁזֵה מְסַכֵּן
 מְאֹד, וְלִכֵּן אֲנִי מְזַהֵר אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהַבַּחּוּרִים, שֶׁלֹּא יִהְיֶה
 לַעֲשׂוֹן, וְאִם לֹא יוּכַל לַעֲמֹד בְּזֵה, אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שִׁיעֹזֵב אֶת
 הַיְשִׁיבָה, וְכֵן לֹא לְשִׁתּוֹת שׁוּם מְשַׁקָּה הַמְּשַׁכֵּר בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן,
 שֶׁרַבְּנוּ ו"ל הַקְּפִיד עַל זֶה בְּיֹתֵר.

ב. כָּל בַּחּוּר שְׁלוּמֵד בִּישִׁיבְתֵנוּ מְכַרַח לְלַכֵּת לַמְּקוֹה קִדְּם
 הַתְּפִלָּה, וּמִי שְׁרוּאָה שְׂאִינוּ יְכוּל לַעֲמוֹד בְּזֵה, מְכַרַח לַעֲזֹב אֶת
 הַמְּקוֹם, כִּי הַטְּהָרָה הִיא יְסוּד גְּדוֹל בִּיְהוּדוּת, וְרַבְּנוּ ו"ל הַקְּפִיד עַל
 זֶה מְאֹד מְאֹד.

ג. לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמַגֵּן דִּיקָא, בְּקוֹל וּבְחִיּוּת,
 וּצְרִיכִים לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגֵּן שֶׁל הַיְשִׁיבָה.

ד. אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד, שְׁשׁוּם בַּחּוּר לֹא יִתְקוּטֵט עִם הַשְּׂנִי
 יְהִיָּה מַה שְׂיִהְיָה, וַיְהִיָּה אִיךָ שְׂיִהְיָה. חַכְּמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שְׁמוֹת
 רַבָּה א'): כָּל הַמְּגַבִּיָּה אֶת יָדוֹ עַל חֲבֵרוֹ, אַךְ־עַל־פִּי שֶׁלֹּא הִכָּהוּ גִקְרָא
 רָשַׁע, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ יוֹתֵר מֵהַכֵּל, וּמְכַל

שָׁפֶן שְׁלֵא יִדְבְּרוּ רַע אַחַד עַל הַשָּׁנִי, וַיִּתְלוּצְצוּ מֵהַשָּׁנִי, כִּי גָדוֹל עֲוֹן
לְשׁוֹן־הָרַע וְלִיצְנוּת, שְׁאִינֶם מְקַבְּלִים פְּנֵי הַשְּׂכִינָה.

ה. מֵאֵד מְאֵד רְצִיתִי, שְׁפָל תִּלְמִיד וְתִלְמִיד שְׁלוֹמֵד בִּישִׁיבְתָנוּ,
שִׁיגְמֹר בְּכָל יוֹם בְּגִירְסָא ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה הוֹרֵג
אֶת הַיָּצָר הָרַע. וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת־הֶר"ן, סִימָן יט): אֲפֹלוֹ אוֹתָן
הָאֲנָשִׁים שְׁנֹלְפָדוּ בְּמִצְוֵה רְעָה, וְעוֹבְרִים עֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת, אִם יִקְחוּ
עַל עַצְמָם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כֶּף וְכֶף, כַּח הַתּוֹרָה יוֹצִיא אוֹתָם מֵהַשְּׂאוּל
תַּחְתִּית וּמִתַּחְתּוֹ, וְקִבְּלָה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂכָף וְכָף סוֹבֵב עַל ח"י
פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת. וְעַל־כֵּן רְצִיתִי שְׁפָל תִּלְמִיד וְתִלְמִיד בְּלִי יוֹצֵא מִן
הַכָּלל יִלְמַד בְּגִירְסָא בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, וְרַבְּנּוּ ז"ל נִתְּן
תְּקוּנָה לְכַמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיְהִיו רְגִילִים לוֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י
פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת (שִׁיחוֹת־הֶר"ן, סִימָן קפ"ה); וְלָכֵן מִי שְׁרוּצָה לְחוּס עַל
נַפְשׁוֹ, שִׁיְהִי רְגִיל לוֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, וְזֶה יִצִּילוֹ
מִן הַשְּׂאוּל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתּוֹ שְׁנַפֵּל אֵלָיו.

ו. כָּל תִּלְמִיד וְתִלְמִיד מִישִׁיבְתָנוּ הַקְדוּשָׁה צְרִיף לְהַקְפִּיד מְאֵד
עַל נְקִיוֹת הַבְּגָדִים, שְׁיִלְף נְקִי וּמְסֻדָּר, אֲשֶׁר רַבְּנּוּ ז"ל הַקְפִּיד עַל זֶה
בְּיֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"ז), שֶׁהַבְּגָדִים בְּעַצְמָם
תּוֹבְעִים אֶת הָאָדָם אִם הוּא הוֹלֵף עִם בְּגָדִים קְרוּעִים, וּמֵאֲבֵד אֶת
הַשְּׂמִירָה מֵהֶם, וְכֵן לְשֹׁמֵר עַל נְקִיוֹת הַמָּקוֹם, "אֲכַלֵּת — רְאֵה לְנִקּוֹת
אֲחֵרֶיךָ". וְזֶה צְרִיף לְהִיּוֹת הַיְסוּד בְּכָל הַחַיִּים — לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים
נְקִיִּים, וּכְשֶׁאוֹכְלִים צְרִיכִים לְנִקּוֹת אֲחֵרָיו, וְזֶה מְרַאֶה שֶׁהָאָדָם הַזֶּה
מֵיִשֵּׁב, לֹא־כֵן אִם הָאָדָם הוֹלֵף עִם בְּגָדִים קְרוּעִים, וְכֵן אֵינוֹ מְנַקֵּה
אֲחֵרָיו, סִימָן שְׁמַח מִחֲשַׁבְתּוֹ מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל מְאֵד.

ז. אֲנִי מְאֵד מְאֵד מְבַקֵּשׁ — כָּל בַּחוּר שְׁלוֹמֵד בִּישִׁיבְתָנוּ,
שִׁיְהִיָּה לוֹ דְּרָף־אַרְץ לְרֵאשֵׁי הַיְשִׁיבָה, שֶׁהֵם הַרֵב ... גֵּרוּ יְאִיר, וְהַרֵב
... גֵּרוּ יְאִיר, וְאוֹי לְבַחוּר שִׁיִּחְצִיף פָּנָיו נְגַדָם, כִּי תַכְף־וּמִיד יִסְלַק
מֵהַיְשִׁיבָה בְּלִי שׁוּם אֲזִהְרָה מְקַדְּמָת, וְאֲנִי עוֹמֵד עַל זֶה מְאֵד מְאֵד
חִזֵּק, כִּי מִי שֶׁמְחַצֵּף פָּנָיו בְּפָנֵי רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה, הוּא מְחַצֵּף פָּנָיו נְגַד
הַשְּׂכִינָה.

ח. אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ מִכָּל אֶחָד מִתְּלַמִּידֵי הַיְשִׁיבָה, שְׂיִלְכוּ פַעַם בְּשָׁבוֹעַ לְהַפְצָה, לְהַפְיִץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וּבִשְׁבֻת חִפְּשָׁה, שְׂיִקְחוּ חֲבִילַת קוֹנְטֵרְסִים לְהַפְיִץ אוֹתָם בְּשִׁכּוֹנֹתוֹ, כִּי עָלִינוּ נִפְל חוֹבַת הַיּוֹם לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם, וְזֶה הַתְּקוּן שְׁלָנוּ — לְקָרֵב נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

ט. "שִׁמְחָה וְהִתְבּוֹדְדוּת" אֵלוֹ הֵם שְׁנֵי הַיְסוּדוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, תְּמִיד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּבִמְצָב רוּחַ טוֹב, וְלִהְתְּבּוֹדֵד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן אָנִי רוֹצֵה שְׁפָל בְּחֹר תְּמִיד יִהְיֶה בְּשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת אַחֲרִים, כַּמּוּבָן בְּלִי לִיצְנוּת, וְכֵן יִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם תִּתְנַהֲגוּ בְּכָל זֶה, אִז תֵּרְאוּ הַצְּלָחָה גְּדוּלָה בְּחַיֵּיכֶם.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַצְיִתוּ אוֹתִי, וּבְזָכוֹת זֶה אֲזַכֶּה לְחַתֵּן אֶתְכֶם מֵהַ שְׂיִוִּיתֵר מֵהָר.

הַמְּאַחַל לְכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כט קס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֶדֶשׁ לְסִדְרֵ צו, י"ז אֲדַרְבֵּי הַתּ"ש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חִסְיֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּבִנְיָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינַתוֹ תְּמִיד, אָמֵן.

חִסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂעֲבְרוּ עָלֵינוּ יָמִים קְדוֹשִׁים כְּאֵלוֹ יָמֵי הַפּוּרִים, אֲשֶׁר בּוֹדְאֵי פְעֻלָּנוּ אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים מְאֹד מְאֹד, וַיְבוֹא הַיּוֹם וַיִּתְגַּלֶּה לְפָנֵינוּ אֶת כָּל מֵה שְׂפָעֵלָנוּ.

עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר, שְׂאֲנַחְנוּ תְּלַמִּידֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְקַיֵּם אֶת דְּבָרָיו ז"ל עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּי הוּא זֶה — דְּבַר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן, וְלֹא נִטָּה מִדְּבָרָיו כִּי הוּא זֶה, כַּמּוּבָא בְּדְבָרָיו ז"ל (לְקוּטִי-מֹהַר"ן,

חלק א', סימן קכג), אֲשֶׁר רק זה נקרא התקשרות והתקרבות להצדיק, עיין שם.

וְלָכֵן אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, יְדוּעַ, שְׂרַבְנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד הַקְּפִיד עַל הָעֲשׂוֹן, לֹא לַעֲשׂוֹן סִיגְרִיּוֹת! לֹא לְהַרִיחַ טֹאבֵק! וְלֹא לְשִׁתּוֹת מִשְׁקָה הַמְּשַׁכֵּר! כְּגוֹן יֵין שָׂרָף, אָרֶק וכו', וְרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל דְּבָרִים הָאֵלוּ יוֹתֵר מִהַכֶּלֶל, בְּפֶרֶט כִּי הַיּוֹם יְדוּעַ וּמְפָרֶסֶם בֵּין חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים, שְׂדָבֵר זֶה מְאֹד מְסַכֵּן לְבְרִיאוֹת הָאָדָם, וּמִבִּיא סַרְטָן בְּרִיאוֹת וּבִשְׂאָר חֲלָקֵי הַגּוּף, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְקֵשׁ וּמְזַהֵר אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִפְסִיקוּ לַעֲשׂוֹן! א. מִפְּנֵי שְׂרַבְנוּ ז"ל צָוָה. ב. כִּי הַיְלָדִים הַקְּטַנִּים רוֹאִים שֶׁהַגְּדוֹלִים מַעֲשִׂינִים, וְגַם הֵם הַתְּחִילוּ לַעֲשׂוֹן, וְזֶה כְּבָר גּוֹבֵל בְּפִקּוּחַ נַפְשׁ, וְלָכֵן חָמְלוּ וּרְחַמּוּ עַל יְלָדֵיכֶם! אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַיְלָדִים שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ סִיגְרִיּוֹת בְּשַׁעֲהַ שְׁהֵם רוֹאִים שֶׁאַתֶּם מַעֲשִׂינִים! וְכֵן זֶה אֶסוּר גְּמוּר שְׂאֵשָׁה תַעֲשִׂן, כִּי זוֹ פְּרִיצוֹת גְּדוּלָה עַד מְאֹד! וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ שֶׁכָּל אֶחָד יִמְנַע אֶת עַצְמוֹ מִלַּעֲשׂוֹן, וְיִמְנַע אֶת אִשְׁתּוֹ מִלַּעֲשׂוֹן, וְעַל-יְדֵי-זֶה הַיְלָדִים לֹא יִלְמְדוּ מִכֶּם, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, שְׂצָרִיכִים לְדַבֵּר מְזֵה, כִּי אֶצֶל גְּדוּלֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הִיָּה תְּמִיד בְּרוּר — אִם רַבְנוּ ז"ל אוֹמֵר מִשְׁהוּ, אִזּוֹ זֶהוּ זֶה, וְאִין לְהַרְהֵר אַחֲרָיו כִּי הוּא זֶה! וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, רְאוּ לְקַיֵּם אֶת כָּל זֶה! וְאִזּוֹ נִזְכָּה לְחַנּוּף אֶת יְלָדֵינוּ עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

וְכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אַל תִּתְּנוּ שְׂקָה לְתַנּוּ תַהֲיָה עִיר מְקַלֵּט לְמִשְׁנָעִים וְלְמִטְרָפִים אוֹ לְמַחֲסְרֵי בֵּית, לְמִסְפָּנִים וכו' וכו', קַהֲלֵתְנוּ הִיא לֹא עָרֵי מְקַלֵּט לְאֲנָשִׁים מְפֻקְּקִים! בְּרַגַע שְׂאֵתֶם רוֹאִים בְּחוֹר חֲצוּפָה, אוֹ שְׂאִינוּ מִתְּנַהֵג כְּמוֹ שְׂצָרִיף, כְּבָר תּוֹדִיעוּ לִי, וְכֵן אִם רוֹאִים טְפוּס מוֹזֵר מְסֻתָּבֵב בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תִּכְרַף-וּמִיד צְרִיכִים לְגַרֵשׁ אוֹתוֹ, וּמְכַל שִׁכְן וְכָל שִׁכְן שֶׁלֹּא יִמָּצֵא בְּיַמֵּינוּ אֶחָד שְׁלוֹקָח סְמִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, שְׂזֵה גּוֹבֵל בְּפִקּוּחַ נַפְשׁ, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אַחַר שְׂעֵבֵר עָלֵינוּ כְּבָר מַה שְׂעֵבֵר, וְסַבְּלָנוּ מַה שְׂסַבְּלָנוּ, בּוֹאוּ וּנְמַשִּׁיף

בַּעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, לְהַקִּים קַהֲלָה קְדוּשָׁה, שְׂנוּכַל לְהַתְפָּאֵר עִמָּה
 לְפָנַי אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, שְׂיֵשׁ אַחֲדוּת וְאַהֲבָה בֵּינֵינוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כט קסא.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵ צוּ, י"ז אָדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
 מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל שְׁעוֹרֶרֶת אוֹתִי עַל דְּבַר חָשׁוּב זֶה, וּבְכָר אָנִי
 כּוֹתֵב לְבַחֲוֵרִים מִכְתָּב אָרֶךְ, וּבְכֹמֶת אָנִי אֶעְמַד עַל זֶה מְאֹד חֲזָק, וְכֵן
 אִם יֵשׁ עוֹד מֵה לְתַקֵּן נָא לְכַתֵּב לִי, כִּי מֵצַד אֶחָד הוֹלֵךְ לִי בְּנִפְשֵׁי
 מְאֹד מְאֹד שֶׁתְּהִיָּה יְשִׁיבָה גְדוֹלָה בֵּין שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת לְאַרְבַּע-מֵאוֹת
 בַּחֲוֵרִים, וְאִנִּי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַעֲשֶׂה לִי זֹאת, אֲבָל
 מֵצַד שְׁנַי אָנִי צָרִיךְ רַק בַּחֲוֵרִים מִבְּחָרִים, תִּכְתֵּב-וּמֵיֵד כְּשֶׁאֲרָאָה בַּחֲוֵר
 חָרִיג, הוּא כְּבָר יִגְרַשׁ מֵהִישִׁיבָה, כִּי יִבְנֶאל זֶה לֹא עִיר מְקַלֵּט.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
 שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קסב.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵ צוּ, י"ז אָדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְגָּנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאֵל תְּהִיּוּ שְׁבוּרִים

אַשֶׁר כט קסג בְּנַחַל רעט
כָּרַגַע, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִפְקֹד אֶתְכֶם בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, וְאַתֶּם לֹא
צְרִיכִים לִפְחַד מִשׁוּם דְּבַר.

הַעֲקֹר לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי וְלֹא לְהַתּוֹכַח, וְלֹא לְהַעִיר שׁוּם
הַעֲרָה אֶחָד לַשְּׁנַי, וּבִכְפָּרֵט בְּעֵינַי הַדִּירָה שֶׁלֹּא קִבַּלְתֶּם, כִּי זֶה לֹא
אֲשַׁמְתְּכֶם, וְלָכֵן לֹא כְּדַאי אֶפְלוּ לְהַפְגִּים בּוֹכּוּחִים בְּשִׁבִיל זֶה, כִּי
הַבּוֹחֲחִים וְהָאֵי הַבְּנוֹת גּוֹרְמִים הַרְבֵּה צְרוּת, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ
אַתְּכֶם שֶׁתְּשַׁלְּמוּ בִּינִיכֶם.

שַׁבַּת הַבָּאָה עֲלִינוּ לְטוֹבָה, פְּרַשְׁתָּ שְׁמִינִי, אִם יִתֵּן הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים — אֲשֶׁבוֹת בְּיַבְנָאֵל, וּבְרַצוֹנֵי שְׁתַּבּוֹאוּ אִם
תּוֹכְלוּ.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר צוּ, "י"ז אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׁמֵחָה שֶׁישׁ לִי, שְׁאַתֶּם
מְדַפְּסִים כָּל-כָּף מֵהָר אֶת הַקּוֹנְטְרַסִים, וְזוֹ זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרֵי
דוֹרוֹת, וְאֵין מְלִים לְהַסְבִּיר לָךְ, וְאֵף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאַתָּה תִּקְוַע
בְּחֻבוֹת, וְגַם אֲנִי תִקְוַע בְּחֻבוֹת, יוֹתֵר מִמָּאָה אֶלְךָ דּוֹלָר שְׁאֲנִי חָיֵב
לְמַדְפִּיס, עִם כָּל זֹאת כְּדַאי וְכְדַאי לְהִיּוֹת בְּעַל חוֹב בְּשִׁבִיל רַבְּנוּ ז"ל,
מִלְּהִיּוֹת בְּעַל חוֹב, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן לְרוּחַ וְכוּ', כַּאֲשֶׁר רַב בְּנֵי-אָדָם
הֵם חָיִבִים חוֹבוֹת לְרוּחַ וְכוּ', וְאַנְחֵנוּ לְכָל הַפְּחוֹת נִתְפָּסְנוּ עַל דְּבָרֵי
תּוֹרָה. כָּל זְמַן שְׁאָדָם מְלַבֵּשׁ בְּגוּף הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי, הוּא אֵינוּ יָכוֹל
לְהַעֲרִיף מֵה זֶה הַדְּפָסֵת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלָכֵן רָאָה לְהַמְשִׁיף בְּעֵבוֹדַת
הַקִּדְשׁ הַזֶּה, וּבְזְכוּת זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

אָנִי מְקוּוֹה שֶׁקְּבַלְתָּ אֶת הַקּוֹנְטֵרס "יִפֶּה עֵינַיִם", וְרָצִיתִי שֶׁתְּדַפֵּיס אֶת זֶה מֵה שֵׁיוֹתֵר מֵהַר, וְכֵן קוֹנְטֵרס "מִשְׁפֵּט הָעֲשׂוּקִים", וְקוֹנְטֵרס "עֵינַיִם קְדוֹשׁוֹת", וְקוֹנְטֵרס "טֹהַר עֵינַיִם", לְהִדְפִּיס אֶת זֶה תַּכְּף־וּמִיד, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ, וְאֲנִי רוֹצֶה לְשַׁלַּח לָכֶם בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת עוֹד קוֹנְטֵרס: "עֵינַיִם יְפוֹת", וְכֵדָאֵי לְהִדְפִּיס עוֹד פְּעַם אֶת הַקּוֹנְטֵרס "דְּמַעַת הָעֲשׂוּקִים", כִּי אֵלּוּ הַקּוֹנְטֵרסִים מְאֹד מְאֹד נֶצְרָכִים עֲכָשׁוּ לְנֶעַר, כִּי עוֹבֵר עֲלֵיהֶם מֵה שְׁעוֹבֵר, וְלִכֵּן רָאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּזֶה, וְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ. אָנִי מְקוּוֹה לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁכֶּבֶר תִּתְחִילוּ לְסַדֵּר אֶת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", חֵלֶק כ"ג.

הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסַדֵּר צו, י"ז אָדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי, תְּלַמִּידֵי הַיֵּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

בְּאֵתִי לְבָרַךְ אוֹתָךְ בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית, עַל שְׂזוּכִית לְהַכְנִיס אֶת בְּנֵךְ לְבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, יַעֲזוּר הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתִּרְוֶה רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיד.

רַק חֲזָק וְאַמֵץ, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְצַפֶּה וּמְקוּוֹה לְרֵאוֹת בְּהַצְּלַחְתָּךְ הַגְּשָׁמִית וְהַרוּחָנִית, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

נָא וְנָא רָאֵה לְחֲזָק אֶת עֲצָמְךָ, לְהַתְפַּלֵּל אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת בְּמִנְיָן דִּיקָא, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם שְׁעוּרֵי תוֹרָה: מְקָרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא,

מְדַרְשׁ וְשִׁלְחַן עָרוּף, אֲשֶׁר הִד' לַמּוֹדִים הָאֵלוּ הֵם כְּנֶגֶד הִד' עוֹלָמוֹת:
 אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יִצִּירָה, עֲשִׂיָה, וּכְשֶׁאֲדָם לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֵלוּ הִד'
 לַמּוֹדִים, מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבַּרַךְ
 שָׁמוּ, וְעַל לַמּוֹד הַפּוֹסְקִים הַזֵּהִירָנוּ רַבְּנוּ וְ"ל יוֹתֵר מִכָּל הַלַּמּוֹדִים
 כָּלֵם, כַּמּוֹבָא בְּדַבְּרֵיו וְ"ל (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן כט); וְלִכֵּן רָאָה לְלַמֵּד כָּל
 יוֹם שִׁלְחַן עָרוּף כְּסֻדְרָן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרַכְּךָ
 תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קסה

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שֶׁשִׁי עָרַב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֻדְרָן צוּ, י"ז אֲדַרְבֵּי הַחַשׁ"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
 מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שֶׁמַּחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
 מִמֶּךָ.

רְצִיתִי מֵאֵד, שֶׁתַּעֲמֵד עַל הַמְשָׁמֵר, כִּי שִׁמְעַתִּי שִׁילְדִים מִהַכְּפָה
 שֶׁלְּךָ הַתְּחִילוּ לַעֲשׂוֹן סִיגְרִיּוֹת, כְּמוֹ ... וְ... וְכֹי, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה
 מִהַבְּחוּרִים, אֲבָל אֲנִי לוֹקַח אֶת עֲצָמֵי מֵאֵד מֵאֵד לְתַפְסֵי אוֹתָם חֲזָק,
 וְאֲנִי אֲסַלֵּק אֶת כָּלֵם — אִם הֵם לֹא יִשְׁתַּנּוּ.

הַעֲקָר רָאָה לְחִזֵּק אֶת הַיְלָדִים בְּשִׁקִּידָה רַבָּה בְּ"סִפְרֵי־הַמִּדּוֹת",
 כִּי הַמִּדּוֹת הֵן כָּל הָאֲדָם, וְאִתָּה צָרִיף לְהִיּוֹת מֵאֵד מֵאֵד גְּאָה,
 שֶׁהַיְלָדִים יוֹדְעִים כָּל־כֶּף הַרְבֵּה "סִפְרֵי־הַמִּדּוֹת" בְּעַל־פֶּה, וּמָה גַם
 רְצִיתִי שֶׁתִּגִּיד אֶתֶם בְּכָל יוֹם 'תְּקוּן הַכְּלָלִי' עַד שֶׁיִּדְעוּ אֶת זֶה
 בְּעַל־פֶּה, כִּי זֶה מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוֹב, שֶׁהַתְּלַמִּידִים יִדְעוּ בְּעַל־פֶּה אֶת
 סֻדְרֵי 'תְּקוּן הַכְּלָלִי'.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְּלִל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

אוֹדוֹת הַדִּירָה, אַתָּה תַעֲמַד חֲזֵק, שְׁוֶה שְׁלֵף וְאֵל תּוֹתֵר,
וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כט קסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר צוֹ, י"ז אָדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי כָּל הַמְּצָב הַזֶּה שֶׁל הַסִּיגְרִיּוֹת וְכוּ', אֲנִי
אֲטַפֵּל בְּזֶה מְאֹד מְאֹד חֲזֵק, וְאֶקְוֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲצַלִּיחַ
לְהוֹצִיא אֶת נֶגַע הַצָּרַעַת הַזֶּה מִקְהֶלְתָּנוּ, כִּי זֶה נֶגַע צָרַעַת בְּכָל
קְהֵלוֹת הַקִּדְשׁ, שֶׁהֵילָדִים מֵעֲשָׂנִים תַּחַת הַגֹּב שֶׁל הַהוֹרִים, אָבֵל זֶה
לֹא מִצְדִּיק שֶׁיְהִיֶּה גַם אֲצִלָּנוּ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲמֹד מְאֹד מְאֹד חֲזֵק
עַל הַמְּשָׁמֵר, וְנִקְוֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל לְגַבֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמָנוּ בְּדָבָר זֶה, כִּי זוֹ הַצָּלַת נִפְשׁוֹת מִמֶּשׁ.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתָמִיד
רַק תִּחַשְׁבַּ מְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִדְבֵּר לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז
תִּהְיֶה הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּים, כִּי אֵין עוֹד אֲשֶׁר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה שֶׁהָאָדָם
מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם,
וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קסז.

בעזרת השם ותפירה, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר צו, י"ז אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אַל ... שׁיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

בנדאי זה לא צנוע שאשה צעירה ובפרט בגיל פנה, תלך לבד להפצה, והיה טוב שתצאו שניכם ביחד, וככה תצליחו, ואני אדבר מזה ביום ראשון עם נשות אנשי שלומנו.

העקר ראו לכבד אחד את השני, והקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרככם מאד, ואני מאד מקווה שהכל יתבטל, ונזכה להתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לכם שבת שלום...

כט קסח.

בעזרת השם ותפירה, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר צו, י"ז אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע איך שהכל עבר בשלום, ונמתקו ממך כל הדינים מהבית-משפט, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא לשמע ולהתבשר אצלך תמיד בשורות משמחות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט קסט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדוש לסדר צו, י"ז אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום ובִּרְכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

בְּאַתִּי לְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבִבִית עַל הַכְּנֶסֶת הַנִּכָּד בְּבִרְיֹתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַזְכֹּו לְרוּת רַב נַחַת דְּקַדְשָׁהּ מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּיכֶם.

הַעֲקֹר רְאוּ לְחִזּוּק וְלַעֲוֹדָד אֶת הַזּוּג, כִּי אַתֶּם יוֹדְעִים שְׂזוּג צְעִיר צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחִזּוּקוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְרְאוֹת וּלְהַשְׁתַּתֵּף תְּמִיד בְּשִׂמְחַתְכֶם.

הַמֵּאֲחִל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כט קע.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדוש לסדר צו, י"ח אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום רב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֵךְ הָאָרֶץ.

אוֹדוֹת הַעֲשׂוֹן וְכוּי' אֲנִי אֲטַפֵּל בְּזֶה בְּחֻמְרָה מְאֹד, וְכִבֵּר הַתְּחַלָּתִי לְטַפֵּל בְּזֶה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאוּכַל לְפַעַל אֲצֵל כְּלָלִיּוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמִנוּ.

אוֹדוֹת שְׁאָר הַדְּבָרִים וְכוּי', זֶה צְרִיכִים רַחֲמִים בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ, לֹא שִׁיךְ רַק בִּיבְנָאֵל, מַה לַעֲשׂוֹת? זֶה מֵתוּךְ הַבְּחִינָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

אֲשֶׁר כט קעא — כט קעב בַּנְחַל רפה

זו טוב מאד לעשות יום חסד לבנות, שיעזרו לאלו שצריכים עזרה.

רק תתחזקי, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהכל יתהפך לטובה, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ונוקה לבנות קהלה יפה מאד.

ראי להתחזק, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט קעא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר צו, י"ח אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, העקר להיות בצמצום, לא להיות ברבוי אור, ומה שיכולים להפיץ — אין למעלה מזה, כי לקרב יהודים להקדוש-ברוך-הוא, אין עוד דבר יותר גדול מזה, ובפרט נשים. הקדוש-ברוך-הוא ישמר אותך ואת בעלך ואת כל הילדים, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט קעב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר צו, י"ח אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי ה'קדש לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, בודאי אני אזהיר את אלו המחלקים קמחא דפסחא, שבשום פנים ואופן לא יתנו לאף אחד שאינו מאנשי

שְׁלוֹמֵנוּ, פִּי נְכוּיֵנוּ מְאֹד מְאֹד, וְעַדִּין הַטַּעַם הַמֵּר שֶׁל הַבְּחִירוֹת מְנַח
 אֲצִלִּי, וְזֶה לֹא כָּל-כֶּף יִלֶּף מִמֶּנִּי, וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיף לְהַבִּין לָמָּה בּוֹעֵר
 לִי כָּל-כֶּף לְהַכְנִיס מֵה שְׁיֹתֵר בַּחוּרִים בִּישִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֲלִיעֶזֶר",
 וְכֵן בְּנוֹת בַּמְדֻרְשִׁיה "בֵּית מִלְכָּה", פִּי בַּמְדִינָה הַזֹּאת, מְדִינָה שֶׁל
 גִּיהֵנוּם הַכֹּל הוֹלֶף חֶק... וּמִמִּילָא הַכֹּל תְּלוּי בְּאֲצָבָעוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי
 צָרִיף מֵה שְׁיֹתֵר תְּלִמִידִים, וְאַף שֶׁזֶּה נִרְאֶה לָךְ מְגַתָּף, אֲכַל מֵה
 לַעֲשׂוֹת? אֵין בְּרִירָה, אִם אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְהַגִּיעַ לְאִיזָה מְקוֹם — הֵן
 בְּבִנְיָה, וְלִקְדָם אֶת הַקְּהֵלָה, וְלִבְנֵי בֵּית-הַמְדֻרָשׁ, צָרִיכִים מֵה שְׁיֹתֵר
 אֲצָבָעוֹת, וְזוֹ הָעֲבָדָה וְהַמְצִיאוֹת, וְצָרִיכִים לְחִיוֹת עִם הַמְצִיאוֹת.
 וּבּוֹדָאִי אֲנִי צָרִיף לְשֹׁמֵר אֵילוֹ בַּחוּרִים מְכַנְיָסִים.

רק חזק ואַמֵץ, ואֵין מִלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ מֵה שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה
 בְּשָׁבִיל הַדִּירָה. תִּכְתֵּב לִי מֵה הַחֲדָשׁוֹת שְׁאַרְעוּ בְּאַרְץ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קעג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צו, י"ח אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם נִתְּתָ כָּכָר שָׁם, אֲסוּר לְהוֹרִיד שָׁם.

אוֹדוֹת הַשָּׁמוֹת שְׁאַמֵּר רַבֵּנוּ ו"ל לְמוֹהַרְנֹת ו"ל וְלִרְבֵי נִפְתָּלִי
 ו"ל, הָרִי הוּא אָמַר אֶת זֶה רַק לָהֶם, וְלֹא שְׁאַתָּה תִּדַע ... בְּעֵנֵן שְׂרָפִי
 נִתֵּן הָיָה בְּטַבְרִיָּה בְּקִבְרֵ רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זַפְּאִי וְתִלְמִידֵיו וְאַצֵּל הַשָּׁל"ה,
 וְלֹא הַזְּכִיר אֶת הַרְמַב"ם, זֶה לֹא מִכְרַח לְהִיוֹת בְּכוֹנָה.

אוֹדוֹת הַצְּדִיק שְׁהוֹרִיד אֶת הַזָּקֵן וְכו', זֶה לֹא יְדוּעַ מִי זֶה.

העקר ראה שיהיה לך שלום בביתך עם אשתך, ותשמור מאד מאד על שלום-בית, אשר זה היסוד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח ברכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט קעד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר צו, י"ח אדר ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואתה צריך לתת תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמך, שאתה זוכה להתחתן השבוע, ולעשות התקלה חדשה בחייך, וזה צריך להיות לך יום שמחת לבך, ולא להתבלבל משטיות וכו', ובודאי לכל חתן וחתן יש מניעות רבות, ואשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר.

בודאי תהיה בסעדתך עם נפשי, פי אני לא יכול לשכח אותך, ובודאי אני מתפלל עליך, שהכל יעבר בהצלחה גדולה מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט קעה.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר צו, י"ח אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מָה אָמַר לָךְ! תִּמְשִׁיכוּ וְתִצְלִיחוּ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדֹּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהֵכֵל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

אודות שְׁאַתָּה מְבַקֵּשׁ אֶת עֲצָתִי, תֵּאֱמִין לִי, שְׁאַנִּי לֹא בְּתוֹךְ
הַעֲנִינִים הָאֵלֶּה, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה לְהַגִּיד לָךְ, הֶעֱקַר מַה שְׁצָרִיכִים
זֶה רַק לְשֹׁמֵר שְׁלֹא יִרְמוּ אֶתְכֶם. בְּדֶרֶךְ כָּלֵל אֲנָשִׁים כָּאֵלֶּה הֵם רַמָּאִים
גְּדוּלִים וְצָבוּעִים, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר.

רֵאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֶפְנָיִם שְׁבָעוּלָם, כִּי גְדוּל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר צוּ, י"ח אֲדַרְכֵי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רֵאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנָיִם שְׁבָעוּלָם, וְתִשְׁמַר מְאֹד
מְאֹד, שְׁשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ.

אודות הַשְּׂדוּף וְכוּ', דַּע לָךְ, שְׁאִם מֵהַשֵּׁם יֵצֵא הַדְּבָר, אַף אֶחָד
לֹא יוּכַל לְקַלְקֵל לָךְ אֶת זֶה.

אודות הַמְתַּנַּגְּדִים עָלֶי וְכוּ', תֵּאֱמִין לִי, שְׁכִכְר נְתַקִּים אֶצְלִי: "כִּי
מִתּוֹ כָּל הַמְּבַקְשִׁים אֶת נַפְשִׁי", וְאֲנִי לֹא מִתְפַּעֵל מֵהֶם, וְלֹא צָרִיכִים
לְהִתְפַּעֵל מֵהֶם, וְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרֹת
מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קעז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר צו, י"ח אדר־ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך ששנית את כל הבגדים לבגדים צנועים. יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שתמיד תבשרי לי בשורות משמחות, ונזכה לראות כבר בהתגלות כבוד שמים, אשר תלוי רק כפי הצניעות שיש בנשים, אשרי האשה שנוהרת ללכת רק עם בגדים צנועים.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי דרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט קעח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר צו, י"ח אדר־ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי, שזכית לצאת להפצה מרפזת, להפיץ את אור רבנו ז"ל בין אחינו בני ישראל, אשר צריכים כל־כך הרבה חזוק בעתים הללו, אשר הכפירות והאפיקורסות כל־כך מתגברת, ואין שום עצה אחרת, אלא להזרים את אור רבנו ז"ל, אשר מוהרנ"ת ז"ל הבטיח לפני הסתלקותו, אשר דף אחד מספרי רבנו ז"ל, יהיה תקון גדול על הכל. ולכן הוא דבר גדול מאד להפיץ את החוברות והקונטרסים, אשר הם תמצית דברי רבנו ז"ל, לגלות ולפרסם את אורו יתברך בין נשמות ישראל, ולכן אין מלים בפי להודות לך על כל מה שעשית, ובפרט שיוצא מזה

גַּם תּוֹעֵלֶת לְבֵית-הַמֶּדְרָשׁ וְלַחֲבוּבוֹת שְׁלִי, שְׁאֲזָכָה לְהַפְטֵר מֵהֶם, יַעֲזֹר
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה לָּךְ חֶלֶק בְּחֻלְקֵי.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּדְחֹף אֶת הַשְּׂמֵחָה
מִיּוֹם לְיוֹם, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי ב'): לֹא כָּל
מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם — שְׂמִיחַ לְמָחָר; וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׂבָעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְהַשְּׂמֵחָה תָּבִיא לָּךְ בְּרָכָה
וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, וְהֶעֱקָר — שְׂתִּהְיֶה לָּךְ טְהֻרַת הַמַּחְשָׁבָה,
וְעַל-כֵּן בִּשְׂמִיחָה' אוֹתִיּוֹת מ'ח'ש'ב'יה', אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שֶׁהוּא תַּמִּיד
שְׂמִיחַ, וְאִזּוֹ יָכוֹל לְהִנְהִיג אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ כְּמוֹ שֶׁהוּא רוֹצֵה, וְהוּא
אִינוֹ מְשַׁעֲבֵד, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֻלְק ב', סִימָן י'),
וְרֵאוּי לָּךְ לַעֲיֵן בַּמַּאֲמָר הַזֶּה, וְלוֹמַר עָלָיו הַתְּפִלָּה מִלְּקוּטֵי-תְּפִלוֹת
בְּכָל יוֹם וְיוֹם; כִּי בְּאִמַּת צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים עַל יֵשׁוּב הַדַּעַת וְעַל
שְׂמֵחָה, כִּי עוֹבְרִים לָנוּ הַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת וְכוּ' וְכוּ' בְּלִי יֵשׁוּב הַדַּעַת
וּבְלִי שְׂמֵחָה, וּבְשִׁבִיל זֶה אֲנִחְנוּנוּ סוּבְלִים כָּל-כָּף הַרְבֵּה. וְעַל-כֵּן רְאֵה
לוֹמַר בְּכָל יוֹם אֶת הַמַּאֲמָר הַנ"ל, וְלוֹמַר עָלָיו אֶת הַתְּפִלָּה
מ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", אֲשֶׁרֵי מִי שְׂחֻזַּק בְּזֶה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

גַּא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל
דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ זֹו הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ,
שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִנִּי מַאֲמִין בְּאִמוּנָה אֲמִתִּית, אֲשֶׁר אִם
תִּהְיֶה חֻזַּק בְּזֶה, תִּרְאֶה גַּסִּים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
וּמוֹהַרְנ"ת ז"ל הִבְטִיחַ לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְאָמַר, שְׂמִי שְׂיִתְּבוּרֵד
אֲרַבְעִים יוֹם רְצוּפִים — יִרְאֶה יִשׁוּעָה,

וְלָכֵן רְאֵה כְּבָר לְהִתְחִיל לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְּבַרֵךְ כָּל מַה שְׂאִתָּה
צְרִיךְ, וְתִרְאֶה יִשׁוּעָה גְדוֹלָה.

הַעֲקָר תִּשְׂתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, כִּי זֶה הַעֲקָר.

שׁוֹב פְּעַם, אֲנִי נוֹתֵן לָּךְ תּוֹדָה גְדוֹלָה, שְׂיַצֵּאתָ בְּעִבּוּר הַפְּצַת

אֲשֶׁר כט קעט — כט קפ בַּנְחָל רצא

ספרי רבנו ז"ל, ומה גם ששנכנס שפע לך ולהדפסה וגם לבית-
המדרש.

המאחל לך שבוע טוב...

כט קעט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדוש לסדר צו, י"ח אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

אין מלים בפני להודות לך על החסד שאת עושה עמי, שאת
יוצאת להפצה מרפזת למען בית-המדרש, ואני מאד מאד מקנה
להקדוש-ברוך-הוא, שבזכות זה שאת יוצאת להפצה, יעזר לך
הקדוש-ברוך-הוא, שתתברכו ממנו יתברך, וימלא לך משאלות לבך
לטובה.

נא ונא ראי לשמח את נשות אנשי שלומנו, ותתקשרי לכל
הנשים שתבאנה ביום ראשון בלילה בשעה תשע ורבע אל השעור,
כי יש לי הרבה דברים נחוצים לדבר אתן, ותודה מראש.

המאחל לך שבוע טוב...

כט קפ.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדוש לסדר צו, י"ח אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל הרב ... שיחיה
נצח.

באתי לאחל לכם ברפת מזל-טוב חמה ולבבית על הלדת
הנכדה, ועל קריאת השם, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתרוו רב נחת
מכל יוצאי חלציכם, ויהיה לכם רק טוב בחייכם.

נא ונא ראו להתחזק, ותהלה לאל, שני בניכם עושים חיל

רצב אָשֶׁר כט קפא — כט קפב בנחל

ומצליחים, ובפרט ... גרו יאיר הוא מצליח, לומד טוב, מתנהג בדרך ארץ, ובעל מדות טובות שלא מוצאים, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתרוו ממנו ומכל יוצאי חלציקם רב נחת דקדושה.

המאחל לקם ברכה והצלחה מן השמים...

כט קפא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר צו, י"ח אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... שיחיו נצח.

באתי לברך אתכם בברכת "מזל טוב" חמה ולבבית על הבר-מצוה של בנכם ... גרו יאיר, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכו לרוות רב נחת ממנו ומכל יוצאי חלציקם.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהשמחה הזו תביא לקם עוד שמחות בחיכם, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לקם ברכה והצלחה מן השמים...

כט קפב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר צו, י"ח אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל אהובי, תלמידי ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ותמיד תתחבר עם חברים טובים, ועל-ידי-זוה תצליח בחיידך.

תעשה כל מיני מאמצים לא להתחבר עם החלוננים, כי כבר

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֵין פְּלִים יב, ב): כָּל הַמְחַבֵּר לְטָהוֹר —
טָהוֹר, וְלִכְּן כְּדַאי רַק לְהִתְחַבֵּר עִם אַנְשֵׁים יְרֵאִים וְשְׁלָמִים, וַיֵּשׁ בֵּין
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אַנְשֵׁים תְּמִימִים שֶׁרַק יַעֲזְרוּ לָךְ.

וְהַעֲקָר תִּתְחַזַּק לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ.
אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּשִׁבְתְּ בֵּיבְנָאֵל, וְרִצִּיתִי שְׂאֵתָה
וְאֶשְׁתַּף תֹּאכְלוּ אֶצְלִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב...

כט קפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְר שְׁמִינִי, י"ט אָדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאֶרֶךְ.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַיְגִיעָה
וְהַטְרָחָא שְׂאֵתָה יִגַּע וְטוֹרַח בְּשִׁבְלִי, יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂאֲזוּכָה לְשֵׁלֶם לָךְ חֲזָרָה בְּשִׁמְחוֹת.

מָה אָמַר לָךְ! הַיּוֹם עָקַבְתִּי הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב אַחַר בְּנֵךְ, וְהִתְחַלַּתִּי
לְרֵאוֹת אִיךָ שֶׁהוּא בְּאַמֶּת דּוֹאֵג לְנִקְיוֹן, הֵרִי בְּחֻדְר שְׁלוֹ יִשְׁנוּ עוֹד
שְׁלִשָּׁה אוֹרְחִים, וְהֵם אֶפְלוּ לֹא טְרַחוּ לְנִקּוֹת אַחַר עֲצָמָם, וּכְשֶׁיִּרְדְּתִי
לְתַפְּלָה רְאִיתִי אִיךָ שֶׁבְּנֵךְ מְנַקֶּה אֶת הַחֻדְר, אֲשֶׁר בְּאַמֶּת הוּא לֹא
צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבִאַמֶּת יִקְנֶה לַעֲצָמוֹ
מִדּוֹת טוֹבוֹת, כִּי הַעֲקָר אֲנִי רוֹאֶה אֶצְל יְלָדִים זֶה מִדּוֹת, וְזֶה בֹּא
מִהֲבִית, כָּל יְלָד מָה שֶׁהוּא רוֹאֶה בְּבִית — כֵּן הוּא מִתְנַהֵג, וְאֲנִי
יְכוֹל לְהַגִּיד עַל כָּל יְלָד אִיךָ הִבִּית שְׁלוֹ מִתְנַהֵג, לַצְעֲרָנוּ הָרַב, יֵשׁ

הַרְבֵּה דְּבָרִים לֹא כָּל-כֶּף טוֹבִים אֶצֶל הַיְלָדִים, וְהַכֵּל בָּא מִפְּנֵי שְׂרָאוֹ
 אֶת זֶה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לְחַנּוּךְ אֶת עַצְמוֹ.

וְלָמָּה אֲנִי כוֹתֵב לָךְ אֶת זֶה? הֲיִיזוֹת שְׂאֵתָה כוֹתֵב לִי שֵׁישׁ קִנְיָאָה,
 וְעוֹד אֵיךְ יֵשׁ קִנְיָאָה! רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, אַחַד מוֹכֵן לְהוֹצִיא לְשַׁנֵּי אֶת
 הָעֵינַיִם מֵרַב קִנְיָאָה, בְּשִׁבִיל זֶה הֵייתִי מְצִיעַ לָךְ, שְׂאֵף אַחַד לֹא יִכְנָס
 בְּדִירָה, אֵין לָהֶם עֶסֶק שְׂמָה, כִּי יָפָה הִיא הַצְּנִיעוּת, כִּי כֶּף טָבַע
 בְּנֵי-אָדָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
 מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

אִם יֵשׁ עוֹד כֶּסֶף לְפִדְיוֹן, נָא לְכַתֵּב לִי, כִּי אֲנִי חָיֵב לְ... גֵרוֹ
 יְאִיר, שְׁלֶשֶׁת אֲלָפִים ש"ח.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קפד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ שְׁמִינִי, י"ט אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה בְּנֶךְ ... גֵרוֹ יְאִיר, הִיָּה פֹה, וּמִמָּשׁ קָדַשׁ שָׁם שָׁמַיִם, אַף
 אַחַד לֹא יָכוֹל לְהֶאֱמִין, שְׁלֹא־בְרַךְ הַצְּעִיר הַזֶּה יֵשׁ כְּכֹר שְׁנֵי יְלָדִים,
 וְכֻלָּם הִתְפַּלְאוּ, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה גַחַת
 מִמֶּנּוּ, וְהוּא מְשַׁתַּנֵּה מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂתָּמִיד
 יִשְׁתַּנֵּה לְטוֹבָה, וְזוֹ הֵייתָה טוֹבָה גַם לְבְנֶךָ, גֵרוֹ יְאִיר, שְׁקַבֵּל מִמֶּנּוּ
 הַרְבֵּה חֲזוּק, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַבִּית שְׁלֶךְ יִהְיֶה בַּיִת שֶׁל
 תּוֹרָה וְשֶׁל יִרְאָה וְשֶׁל חֹסֵד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדָּר שְׁמִינִי, י"ט אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ פְּעַמִּים, לְדַעֲתִי, זֶה לֹא הַזְיוּג שֶׁלְךָ!
בְּכֻלּוֹ לֹא הֵייתִי מְצִיעַ לְךָ שְׁתַּקַּח בַּחוּרָה כָּל־כָּף צְעִירָה, בְּשַׁעֲה
שְׁאַתָּה קָרוֹב כָּבוֹד לְשֹׁלְשִׁים, כִּי זֶה לֹא יִצְלִיחַ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאָפֶן,
וּמִצְדֵי אָנִי לֹא מִסְפִּים לְשִׁדּוּךְ כֵּזֶה! רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדֶּיךָ
כָּבוֹד, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדָּר שְׁמִינִי, י"ט אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

שְׁמַעְתִּי שִׁישׁ לְךָ תְּלוּשִׁים עֲבוּר בְּשׂוֹר, וְהִנֵּה זֶה זְמַן שְׁאֲנִי נוֹחֵן
לְאַבְרָכִי הַכּוֹלֵל כֹּל חֹדֶשׁ תְּלוּשׁ שֶׁל שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת שָׁקֶל, כִּי מִסְכָּנִים,
הַמְשַׁכֶּרֶת שְׁלָהֶם הִיא בְּסִבִּיבוֹת שְׁבַע־מֵאוֹת שָׁקֶל לְחֹדֶשׁ, וְאִין זֶה
מִסְפִּיק לְאַבְרָךְ כּוֹלֵל שְׁלוֹמֵךְ כֹּל הַיּוֹם בְּהַתְמַדָּה, וְלִכֵּן אֶסְפְּתִי לְכֹל
אֶחָד תְּלוּשׁ שֶׁל שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת שָׁקֶל לְקִנּוּת בְּשׂוֹר, אֲבָל דָּא עֲקָא שְׁאֲנִי
בְּעֲצָמֵי אִינִי יְכוֹל לְשַׂאת אֶת עֲצָמֵי, וְנִשְׁאַרְתִּי עֲכָשׁוּ תְּקוּעַ עִם שְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים ש"ח שְׁאֲנִי חֵיב בְּעֲבוּר חֹדֶשׁ שְׁעֵבֵר, שְׁלוּיִתִּי מ... נְרוּ יְאִיר,
וְלִכֵּן אִם אֶפְשׂוֹר לְתַת אֶת הַתְּלוּשִׁים רַק לְאֵלוֹ שְׁלוּמֵדִים בְּכּוֹלֵל,
שְׁתּוֹרְתֶם אֲמִנּוּתֶם, אוֹ לְמַלְמְדִים, שְׁזוֹ הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה —
שְׁלוּמֵדִים תּוֹרָה, וּכְדָאִי לְהַחְזִיקֶם, וּכְתִיב (שְׁמוּאֵל א' טו, ז): "כִּי אָדָם
יִרְאֶה לְעֵינָיִם, וְהו' יִרְאֶה לְלִבָּב", הַרְבֵּה פְּעַמִּים חוֹשְׁבִים שְׁזֵה עֲנִי,

וּלְבַסּוֹף יֵשׁ לוֹ יוֹתֵר מִהָעֲשִׂיר, הָעֶקֶר לָתֵת לְאַבְרָכַי הַכּוֹלֵל שְׁלוֹמְדִים
תּוֹרָה, וְתוֹרָתָם אֲמֻנּוֹתָם, וַיֵּשׁ לָהֶם דִּחַק גָּדוֹל, וְכֵן הַמְּלַמְּדִים
וְהַמּוֹרֹת וְהַמְטַפְּלוֹת, שְׁעוֹבְדִים בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ עִם מִשְׁכָּרַת נְמוּכָה.
וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁעוֹזֵר לָהֶם.

הָעֶקֶר רָאָה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתַמִּיד תְּהִיָּה
שְׂמֵחַ, וְאֵל תִּפְגַּס בּוֹפּוֹחִים עִם אָף אֶחָד, וְאִז תִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תְּשׁוּאוֹת חֵן עַל הַנְּדָבָה שְׁשַׁלַּחְתָּ דְּרָךְ בְּנֶךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, בְּזָכוֹת
זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לוֹ בְּזֹרַע שֶׁל קִימָא, וְהַפֵּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת,
וְעוֹד מְעַט תְּהִיָּה סְבָא.

כט קפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, י"ט אֲדַרְבֵּי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֵחָה שִׁישׁ לִי בְּזֶה שְׂאֵתָה
עוֹזֵר לִי, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת זֶה לְ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתִבְקַשׁ מִמֶּנּוּ קַבְּלָה,
וְשִׂיחָתָם לְךָ שְׁקַבֵּל. הָעֶקֶר אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁנַצֵּא מִכָּל הַחֻבּוֹת שְׁלֵנוּ.

ח'ו"ב רֵאשִׁי תְּבוֹת (אִיּוֹב כ, טו): ח'י"ל ב'לע וַיִּקְיָאנוּ, שְׁזָה הַשֵּׁם
שְׂמוּצִיא אֶת הַקְּדוּשָׁה מִהַקְּלָפוֹת, וְלִכֵּן גַּם וַיִּתֵּן ח'לִקְנוּ ב'תוֹרְתְךָ,
גַּם-כֵּן רֵאשִׁי תְּבוֹת ח'ו"ב, כִּי אִם אָדָם לוֹמֵד תּוֹרָה, זוֹכֶה לְשֵׁלֶם אֶת
כָּל הַחֻבּוֹת שְׁלוֹ, וְזוֹכֶה לְהַפְּלֵל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְלִכֵּן הוּא
גַּם-כֵּן רֵאשִׁי תְּבוֹת (שִׁיר הַשִּׁירִים ב, ג): ב'צלו ח'מְדָתִי וַיִּשְׁבְּתִי, כִּי אֵין

עוד דָּבַר יוֹתֵר טוֹב לְאָדָם מְלִישָׁב בְּצִלוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּסְתַּתֵּר בְּצֵל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִהְנוֹת מִזֵּי הַשְּׂכִינָה, צֵלָא דְמַהִימְנוּתָא.

מָה אָמַר לָךְ! הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווּנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשָׁרֵי מִי
שְׂמַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר.

אֵל תִּחְשַׁב, שְׁעַל שְׂאָר בְּנֵי-אָדָם לֹא עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר וְכו', אֵין
דְּבַר כְּזֶה, רַבְּנוּ ז"ל גִּלְהָ לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קִיט), שְׁהָעוֹלָם
הַזֶּה הוּא מְלֵא מְרִירוֹת, עַד שֶׁלֹּא שִׁיף לְקָרָא אֶת זֶה עוֹלָם הַזֶּה, אֶלֶּא
אוּ גִיהֲנוּם אוּ גִן-עֵדֶן, מִי שְׁדָּבֹק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִינוּ רוֹצֵה
רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ גִּן-עֵדֶן, וּמִי שְׂאִינוּ
רוֹצֵה לְקַבֵּל אֶת זֶה, הוּא מְסַכֵּן, סוּבֵל גִּיהֲנוּם, וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי מִי שְׁבוֹרַח
אֵל הַגִּן-עֵדֶן, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַתְרַאוֹת בְּשַׁבַּת הַבָּאָה
עֲלֵינוּ לְטוֹבָה.

הַמְּאֻחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ שְׁמִינִי, י"ט אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים עֲקֻשָׁנוֹת גְּדוֹלָה
לֹא לְעֻזֹב אֶת מְקַצַּת מְקוּמוֹ וְכו' וְכו', כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
צְרוֹת וַיִּסּוּרִים וּמְכַאוֹבִים, וְאֲשָׁרֵי מִי שְׂמַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאִינוּ נוֹפֵל
בְּדַעְתּוֹ, נְסִיווּנוֹת קָשִׁים וּמְרִים יֵשׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם,
וְאֲשָׁרֵי מִי שְׁיִכוֹל לְהַתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר. אֲנִי

מָאד מָאד מְקוּנָה לְהִיּוֹת בְּשֶׁבֶת זֹאת אֲתֹכֶם בְּמַחְנֶכֶם בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב". הַקְדוּשָׁה-בְרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי, שְׂאֻזָּה כָּבֵד לְבוֹא לְהַתְגוּר אֲתֹכֶם יַחַד.

הַמְאֵחַל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קפט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁמִינִי, "ט אָדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלִמִּידי יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֲתֹכֶם מָאד מָאד, תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שֶׁהִדְּ אֲמוֹת שְׁלֹכֶם יִהְיֶה נְקִי, בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת. א. בְּרוּחָנִיּוֹת רְאוּ לְטַהֵר אֶת מִחַ מַחְשַׁבְתְּכֶם לְחֹשֶׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְהַרְהֵר, חֵס וְחִלְיָהּ, שׁוֹם הִרְהוּרִים רָעִים, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל בְּמִקוּמוֹת שְׂאֻסוּר לְהִסְתַּכֵּל וְכוּ', וְלִשְׁמֹר אֶת הַפֶּה לֹא לְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, וְלֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס וּבְרָצִיחָה. ב. בְּגִשְׁמִיּוֹת לְרֵאוֹת שֶׁהַבְּגָדִים יִהְיוּ תָּמִיד נְקִיִּים, וְהַמְקוֹם שְׂאֵתָם לֹמְדִים יִהְיֶה תָּמִיד נְקִי, וְכֵן אֵיפֹה שְׂאֵתָם יִשְׁנִים, שְׂיִהְיֶה נְקִי, וּכְדֹאֵי לַעֲשׂוֹת תּוֹרְנוֹת, וְכֹךְ תַּחֲזִיקוּ אֶת הַמְקוֹם נְקִי.

עֲלֵי לֹמֵר לָכֵן, שְׂאֵת בְּחוּר יְכוּלִים לְהַכִּיר כֶּשֶׁהוּא עֲדִין צַעִיר, "כִּי בְּמַעַלְלָיו יִתְנַפֵּר נַעַר" (מְשָׁלִי כ, יא), אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַכְנִים דְּבוּרִים אֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

מָאד מָאד אֲנִי מְזַהֵר אֶת כָּל תְּלִמִּיד וְתִלְמִידָה, שְׂיִשְׁמַע בְּקוּלוֹ שֶׁל הָרֵב ... גְּרוּ יְאִיר, וְהָרֵב ... גְּרוּ יְאִיר, כִּי צָרִיכִים מָאד מָאד לְכַבֵּד אֶת רַבּוֹ שְׁלוֹמֵד עִמוֹ תּוֹרָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלֵחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קצ.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁמִינִי, "ט אֲדַרְבִּי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִיה.

מָאד רְצִיתִי, שֶׁתְּכַתְּבִי לִי דו"ח מֵה קוֹרָה בְּמַעוֹן, כְּדֵי שֶׁכִּשְׂאֲנִי
בָּא אוֹכֵל לְתַקֵּן אֶת זֶה.

נָא וְנָא לְהִרְבוֹת בְּתַפְלָה וּבִבְקֶשָׁה עַל בְּנֵיךְ ... גֵּרוֹ יָאִיר, כִּי מֵה
שֶׁתַּפְּלָה פּוֹעֵלֶת — שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם אֵינִי פּוֹעֵל, וְאֵף שְׂאֲנִי יוֹדַע
שֶׁאֵת אוֹכֵלֶת אֶת עֲצָמֶיךָ, כִּי זֶה כָּאֵב גָּדוֹל מְאֹד לְרֵאוֹת אֶת הַבֵּן
מִסְתּוֹכֵב כְּךָ וְכו', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְחִיוֹת עִם הַמְּצִיאוֹת וּלְהַחְזִיק
מֵעַמָּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, מֵה אָדָם יְכוֹל לַעֲשׂוֹת.

מָאד מְאֹד רְצִיתִי, אִם אַתְּ יְכוֹלָה לַעֲשׂוֹת לִי אֶת הַטּוֹבָה הַזֹּאת
לְאַסֵּף מֵהַהוֹרִים אֶת הַשֹּׁכֵר לְמוֹד בְּעִבּוֹר חֹדֶשׁ נִיסָן, כִּי אֲנִי צְרִיךְ
לְשַׁלֵּם לְמַכְלֵת וְלַמַּגִּיד שַׁעוֹר, וְאֲנִי נִמְצָא עֲכָשׁוּ בְּמַצָּב מְאֹד דְּחוּק,
כִּי אֲנִי חָיֵב עַל יְמִינִי וְעַל שְׂמֹאלִי לְאַנְשִׁים, וְלֹא יוֹדַע לְתַת עֲצָה
לְנַפְשִׁי, כִּי אִם אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֵינִי צוֹפִיֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלֵחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קצא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמיני, י"ט באדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וְכֵן טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיזֹת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּכֹנָאֵל "עִיר
בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה עָלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיִּצְיָלֵן מִכָּל
צָרָה וְצוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶן, אָמֵן.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קו): בְּשֶׁאֶחָד נִמְצָא
בְּמַצֵּב יְרוּד, בְּקִטְנוֹת הַמַּחֲזִין, עֲצָה לָזֶה — שֵׁישְׁפִּיל אַחֲרֵים, שֵׁיִקְרַב
אַחֲרֵים וַיַּחְזֶקֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְעוֹרֵר גַּם הוּא. כִּי הָעֲגִיזָן שֶׁל לְקָרַב
רְחוּקִים — אֵין לְמַעַלָּה הַיִּמָּנוּ. וְאַצְלוּ יִתְבַּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב מִי
שְׂזוּכָה לְקָרַב אַחֲרֵים בְּתַשׁוּבָה.

הַצְדִּיק הַקְּדוֹשׁ בַּעַל הַיִּשְׁמַח מִשֵּׁה זי"ע סִפֵּר, שֶׁרַש"י הַקְּדוֹשׁ,
פָּגַשׁ בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן אֶת הַרְבֵּ הַקְּדוֹשׁ ר' יִצְחָק מְדִירוּבִיטְשׁ ז"ל,
וַשְּׂאָלוּ: מָה עוֹשֶׂה הַבֵּן שֶׁלָּךְ לְמַטָּה, שְׂגוּרִם כָּל-כֶּף רַעַשׁ בַּשָּׁמַיִם?
עָנָה וְאָמַר לוֹ, שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה לְשִׁמְהָ. עָנָה וְאָמַר לוֹ: לָאוּ, לֹא בַשָּׁבִיל
זֶה עוֹשִׂים רַעַשׁ בַּשָּׁמַיִם. אָזִי אָמַר לוֹ, שֶׁהוּא מְקָרַב רְחוּקִים
לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַבִּים מְשִׁיב מַעֲוֵן. עָנָה וְאָמַר רַש"י הַקְּדוֹשׁ:
אִם-כֵּן, אֲנִי מִבֵּין כָּבֹד לְמָה עוֹשִׂים רַעַשׁ כָּל-כֶּף גְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם מִמֵּנוּ.
כִּי אֶצְלוּ יִתְבַּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשִׁיְהוּדִים חוֹזְרִים בְּתַשׁוּבָה, וּמִכָּל
שָׁפָן וְכָל שָׁפָן כְּשִׁיְהוּדֵי מַחֲזִיר אַחֲרֵים בְּתַשׁוּבָה. וְלִכֵּן כָּל מִי שִׁיּוֹדַע
בְּנַפְשׁוֹ, שֶׁהוּא עֹתָה חוֹזֵר בְּתַשׁוּבָה, וַיֵּשׁ לָנוּ הַרְבֵּה מָה לְשׁוּב
בְּתַשׁוּבָה, אֲבָל לֹא דֵי שְׂאָנוּ בַּעֲצָמֵנוּ נָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אֲלֹא
נַעֲזוֹר גַּם לִיהוּדִים אַחֲרֵים לְשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה. לְזוֹאת, כָּל אִשָּׁה
שִׁיכּוּלָה לְצֹאת לְהַפִּיץ אֶת הַחֻבְרוֹת וְהַקּוֹנְטְרָסִים — שְׂכָרָה גְּדוֹל
בַּשָּׁמַיִם. כִּי לְזִכּוֹת אֶת נָשֵׁי וּבְנֹת יִשְׂרָאֵל — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר
כָּל־ל אֶת גְּדֹל הָעֲגִיזָן.

וּפֹה הַיִּיתִי מְצִיעַ, שְׁיֹתֵר טוֹב שֶׁהַנָּשִׁים תִּלְכְּנָה אֶל נָשִׁים וְלֹא אֶל גְּבָרִים, כִּי כִּף אֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רש"י בְּרֵאשִׁית יב, ה), שְׂאֲבָרְהֶם הָיָה מְגִיר גָּרִים, וְשָׂרָה הִיְתָה מְגִיֶּרֶת אֶת הַנָּשִׁים. אֲבָרְהֶם קָרַב גְּבָרִים, וְשָׂרָה קָרְבָה נָשִׁים, וּבִכְפָּרֵט נָשִׁים צְעִירוֹת, זֶה לֹא מִמֵּדַת הַצְּנִיעוּת לְלַכֵּת אֶל גְּבָרִים, כִּי הַרְבֵּה רְעוּת מְבִיא הַדָּבָר. וְאִף שֶׁזֶה דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד לְקָרַב יְהוּדִים לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָבֵל הַנְּסִיּוֹן מוֹרָה, שֶׁבְּרָגַע שְׂאֵשֶׁה נִגְשֶׁת אֶל גְּבַר, זֶה מְסִיר מִמֶּנָּה אֶת הַצְּנִיעוּת, אֶת הַחֵן הַיְהוּדִי. כִּי אֵשֶׁה — עֵקֶר חַנּוּהַ כְּשֶׁהִיא בְּבֵית, וְלֹא יִצְאֵנִית, אֵינָנָה מְסֻתּוֹכֶבֶת, אֵינָה יוֹצֵאת בַּחוּץ, וְאִם צְרִיכָה לְיָצֵאת לַחוּץ, עֲלֶיהָ לְהִשְׁמַר לֹא לְהִסְתּוֹכֵב בֵּין אַנְשִׁים, שֶׁזֶה גְּרוּעַ מְאֹד. וְלִכֵּן אֲבָקֵשׁ מְאֹד בְּכָפָרֵט אֶת הַנָּשִׁים הַצְּעִירוֹת לְשִׁמֹּר עַל טְהַרֵּת הַצְּנִיעוּת, וְלֹא לְהִסְתּוֹכֵב בֵּין אַנְשִׁים, וְלִכֵּן לֹא תִלְכְּנָה לְהַפִּיץ אֶל גְּבָרִים, כִּי זֹו מְצוּהָ הַבְּאָה בְּעֵבֶרְהָ. כִּי סוּף כָּל סוּף עֲנִין הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וּמִי שֶׁזּוֹכֶה לְקָרַב אַחֲרִים, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל עוֹוֹנוֹתָיו, אָבֵל כְּשִׁיּוֹצֵאת מִזֶּה עֲבָרָה — צְרִיכִים לְבָרוּחַ מִזֶּה. וְלִכֵּן אֶסוּר לְנָשִׁים בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן לְגִשֶׁת לְאַנְשִׁים וּלְהַפִּיץ לָהֶם. וּבְכָפָרֵט נָשִׁים צְעִירוֹת תִּשְׁמַרְנָה בְּזֶה מִכָּל מִשְׁמַר.

אִם הֵייתֵן יוֹדְעוֹת, אִיךָ מְקַפִּידִים בְּשָׂמִים עַל מֵדַת הַצְּנִיעוּת, הֵייתֵן מוֹדְעוֹת, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּבָה אֵשֶׁה הַמֵּתְלַבֶּשֶׁת בַּצְּנִיעוּת, וְהוֹלֶכֶת עִם פְּסוּי רֹאשׁ, בְּבִגְדִים צְנוּעִים, לֹא עִם חִלְצָה חֲשׁוּפָה, לֹא בְּבִגְדִים פְּרוּצִים, לֹא בַּחֲצֵאֵית קֶצֶרָה אוּ בְּגַד צְמוּד וְכוּ', שֶׁזֶה גֵּעַל נֶפֶשׁ, וְזֶה מִדְּרָכֵי הַגּוֹיִים — לְגָרוֹת גְּבָרִים, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְאוֹי לְאֵשֶׁה שְׂגוֹרְמַת לְגְבַר לַחֲטָא, וּמִכָּל שֶׁפֵּן וְכָל שֶׁפֵּן, אוֹי לָהּ לְאֵשֶׁה שֶׁהִיא בְּעֶצְמָה חוֹטֵאת. סוּף כָּל סוּף יֵשׁ לְכָלִּכֵּן יְלָדִים קִטְנִים, וְעֲלִיכֵן לְהִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד בְּעֲנִין הַצְּנִיעוּת, כִּי אֵשֶׁה הַמִּחְטִיאָה אֶת הַרְבִּים, מְשַׁלֶּמֶת מְחִיר יָקָר עִם הַיְלָדִים. וְלָמָּה לְהַגִּיעַ לִידֵי נְסִיּוֹן זֶה?! וְלִכֵּן רְאִינָה לְהִזְהַר וּלְהַקְפִיד עַל טְהַרֵּת הַצְּנִיעוּת, וְזֹו הַגְּאוּהָ הַיְהוּדִית — אֵשֶׁה שֶׁהוֹלֶכֶת בְּבִגְדִים צְנוּעִים. כִּי אֵשֶׁה יֵשׁ לָהּ יִצֵּר הַרַע יוֹתֵר חֲזָק מִגְּבַר, בְּזֶה שְׂרוּצָה לְהִרְאוֹת לְכָלֵם אֶת יִפְיָהּ, וּמִתְקַשְׁטֵת וְכוּ' בְּכָל מִינֵי תְכֵשִׁיטִים וְכוּ', הַמוֹשְׁכִים אֶת עֵין

הָאִישׁ עָלֶיהָ. וְאִם הִיא שׁוֹבֶרֶת יֵצֵר הָרַע הַזֶּה, וְהוֹלֶכֶת בְּצַנִּיעוֹת, גְּדוֹלָה חֲשִׁיבוּתָהּ בְּשָׂמַיִם לְאֵין שְׁעוֹר. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְפָּאֵר עִמָּה בְּשָׂמַיִם, וְאוֹמֵר לְמַלְאָכָי מֵעֵלָה: "לְכוּ הִסְתַּכְּלוּ עַל פְּלוֹנִית זֹאת הוֹלֶכֶת בְּגֵאוּהָ עִם כַּסּוּי רֹאשׁ, הוֹלֶכֶת בְּגֵאוּן בְּבִגְדִים צְנוּעִים, וְלֹא מִכְשִׁילָה גְּבָרִים". אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר שְׂבָחָהּ בְּכָל הַעוֹלָמוֹת. וְדַבֵּר זֶה אִישׁ אֵינוֹ יָכוֹל לְהִרְאוֹת; כִּי הַצְּנִיעוֹת שׂוֹכֵת הַעֶקֶר לְאִשָּׁה. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת קִיג): מָה רָאָה בְּעֵז בְּרוּת שֶׁנִּשְׁאַֹּה לְאִשָּׁה? דְּבַר צְנִיעוֹת רָאָה בָּהּ, עוֹמְדָת — מְעַמָּד, נוֹפְלָת — מִיֹּשֵׁב; הֵינּוּ שְׂלֵא הַתְּכּוּפְפָה בְּאִפְּן שִׁירָאוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, אֵיזָה טַפַּח מְגַלָּה בְּבִשְׂרָהּ.

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מְאֹד מְאֹד, נָא וְנָא עֲשִׂינָה נַחֲת-רוּחַ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִשְׁתַּדְּלָנָה מְאֹד לְהַקְפִּיד עַל צְנִיעוֹת הַבְּגָדִים, בְּכַסּוּי רֹאשׁ, כִּי עוֹן גְּלוּי שְׁעָרוֹת הוּא חֲמוּר מְאֹד, כִּי שְׁעַר בְּאִשָּׁה — עֲרוּהָ. וְאִם הִבְעַל אוֹמֵר בְּרָכָה בְּסִמּוּךְ לְאִשָּׁה שֶׁשְׁעָרָהּ מְגַלָּה, הִיא גּוֹרְמַת לוֹ לְבִרְכָה לְבִטְלָה, לְהִזְכֵּר שֵׁם שָׂמַיִם לְשׂוֹא, שְׁעַל זֶה בָּאָה עֲנִיּוֹת, וְגַם גּוֹרְמַת לְעֲצָמָה הַרְבֵּה צְרוּת. וְיָכוֹל לְהִיּוֹת שֶׁתִּכְרַף-וּמִיד אֵין רוֹאִים אֶת הַצְּרוּת, אֲבָל פְּתָאם מִתְקִיפּוֹת הַצְּרוּת, וְאֵין יְכוּלִים לְהַחֲזִיר אֶת הַגְּלָגַל אַחֲרֵנִית. וְלִכֵּן לְמָה לְהַגִּיעַ לָזֶה?!

וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, שְׂלֵא יִרְאוּ שְׁעָרוֹתֵיכֶן לְבַחוּץ, אֲשֶׁר זֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד, וְאֵין זֶה חֲמָרָה כָּלֵל, אֲלֹא עוֹן גְּדוֹל מְאֹד, וְאִם הָיוּ הַנְּשִׂיִם יוֹדְעוֹת כַּמָּה זֶה מְעַכֵּב אֶת הַגְּאֻלָּה, הָיוּ נוֹפְלוֹת עַל פְּנֵיהֶן וּבּוֹכוֹת. אֲשֶׁר זֶה אֶחָד מִדְּרָכֵי הַגּוֹיִים, שֶׁהַעֲרִיב רּוֹצִים לְהַכְנִיס בֵּין נִשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמִכְנִיסִים לְצַעֲרָנוּ הַרֵב, בֵּין נִשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַנְּשִׂיִם הוֹלְכוֹת בְּשְׁעָרוֹת פְּרוּעוֹת, מִמָּשׁ כְּדָגְמַת הַגּוֹיִים, וְכֹאמּוֹר לְעִיל, שֶׁהָאִשָּׁה נוֹטָה לְהִתְפַּתּוֹת, וְרוֹצָה לְחַקּוֹת נְשִׂיִם אַחֲרוֹת, וְחוֹשֶׁבֶת: "לְמָה לֹא לִילֵךְ בְּשַׁעַר פְּרוּעַ, חֵס וְשְׁלוֹם, לְמִשֵּׁךְ אֶת עֵינֵי הַגְּבָרִים, חֵס וְחִלְלִילָה?! " אֲבָל לְפִתְעַ פְּתָאם בָּא עַל זֶה עֲנֵשׁ, שְׂאֵף אֶחָד לֹא תֹאֵר וְלֹא שְׁעַר. הַתְּבוּנָה בְּבִתֵּי חוֹלִים, כַּמָּה נְשִׂיִם צְעִירוֹת מִתְפַּתּוֹת בִּיסוּרִים, וְהַכֵּל מִחֲמַת הָעוֹן שֶׁל חֲסֵר צְנִיעוֹת. אֲצַלְנוּ הַנְּשִׂיִם הָאֲשֶׁנִּזְיוֹת מְגַלְחוֹת לְגַמְרֵי שְׁעָרוֹת רֹאשָׁן, וְאֵינָן רוֹצוֹת

להגיע לנסייון כִּזֶּה. וכך נהגו מדור דור — לגלח שערות ראשן. והיום יש פאות, שלא יכולים להפיר כלל שהאשה גלחה שערותיה. ולכן זה דבר גדול מאד לגלח את שער הראש, וזה מביא הרבה ישועות בבית — פרנסה ושפע. לכן נא במקומות החרדיים, במאה שערים ובבני-ברק ובברוקלין, ותראינה, שדיקא אלו הנשים המגלחות שערות ראשן, אינן חסרות דבר, יש להן דירות נאות מאד, וזה משלם להן הקדוש-ברוך-הוא עוד בזה העולם, ומכל שכן שזכות לילדים קדושים וטהורים. ואינני צריך לדבר מבגדים, שצריכים להיות צנועים ביותר — לא צמודים, שרואים כל איבר ואיבר, אשר זה ממש געל גפש, ולא חצאיות קצרות ולא חלצות שקופות, שכל זה, רחמנא לצלן, ממדת הפריצות. ואני חוזר על זה שוב ושוב, כי גלוי עריות זה אחד מהדברים החזקים ביותר, שבלעם הרשע מפתה את הנשים שתכשלנה גברים. ואוי לה לאשה המכשלת גבר לעברה. אין על זה מחילה!

ולכן אבקש אתכן מאד מאד, קדם שאנו מתחילים אפלו לדבר מדברים אחרים, זה צריך להיות לנו היסוד — אשה צריכה להיות צנועה! ובפרט אשה הרוצה להיות מקרבת לרבנו ז"ל, צריכה להיות צדיקה, ולא צריכים הרבה להשקיע, רק לשמר שלא תתגלינה שערות ראשה, ולא תלך בבגדים צמודים, אלא תכף-ומיד עוד הלילה לשרפם ולקרעם, לזרקם באשפה. ואני מאד מאד מקפיד על זה, ומבקש את כל הנשים, אם מישהי לא תקים את זאת — לא תהיה בקהלתנו, ובפרט הנשים הצעירות, זה געל גפש איך שהולכות. ובפרט ענין העשון, ידוע שרבנו ז"ל הקפיד על הגברים, שלא יעשנו בשום פנים ואפן, ואצל אנשי שלומנו היה דבר ברור — אם רבנו ז"ל אמר שלא — אז לא! ובדאי זה דבר קשה להפסיק, הרבה דברים קשה, ובפרט שרופאים אומרים, שמקבלים סרטן ראות, אז למה צריך את זאת?! וזה לגבי הגברים, ומכל שכן לנשים. איך אשה יכולה להחזיק סיגריה בפה?! זה נורא ואים! ואחר-כך מתפלאים — למה הילדים מעשנים בפורים, ומהיכן למדו את זאת?! בדאי ראו כף אצל הוריהם, רחמנא לצלן, אם

האב מעשן או האם מעשנת, רחמנא לצלן, למה שהבן לא יעשן? ! חנוף מתחיל בבית! כפי שהאב והאם מתנהגים, כך הילדים מתנהגים. כי כך אומרים חכמינו הקדושים (ספא נו): שותא דינוקא בשוקא — או דאבוה או דאמיה; מה שהתינוק או התינוקת מדברים — שמעו את זאת בבית. ולכן חנוף מתחיל בבית. אם הילדים רואים שההורים קמצינים, ואינם נוהגים צדקה, זה עובר בירשה אחר-כך לילדים. אני רואה ילדים עם מדות מגנות ומשחתות, ואני מתפלא, איך באו להם המדות הללו, ואני מתחיל לחפש ורואה — מה רוצים מילדים אלו, הלא ההורים מתנהגים כך! ולכן חנוף מתחיל עם המבגרים! אם ההורים יתנהגו בדרך ארץ זה עם זה, נכנסים לבית-הפנסת בדרך ארץ, מתפללים בכונה, האשה אינה מרכלת על זולתה, גם הילדים יעשו כך. כי הילדים מחקים את ההורים. ולא תוכלו לשנות את זאת! לא יכולים לבא בטענות אל ילד — למה איננו הולך להתפלל בבית-הפנסת, בשעה שרואה שאביו ישן עד הצהרים. מה רוצים אחר-כך מהבן, כשראה את זאת אצל אביו? ! לא יכולים לבקש מהבת, שתלך בצניעות, כשאמה הולכת בפריצות. לא יכולים לבקש מהבת שתתרוצע עם חברות טובות, ותשמר לא לרכל, בשעה שהאמא מרכלת כל היום. חכמינו הקדושים מגלים לנו, איך עשו כל דבר קטן בעבור חנוף הילדים, כגון: לא נמנעו בני ישראל מלשלח ערוביהן בידי בניהם ובנותיהם הקטנים, כדי לחנכם במצוות. מצות ערוב צריכים לעשות על-ידי גדול, אבל שלחו חלה או מצה במקום ששמים את הערוב, ולמה דרך הפנים והפנות הקטנים? כדי לחנכם במצוות, שידעו את חשיבות המצוות, כי חנוף מתחיל כשהילדים עדין קטנטנים. חכמינו הקדושים מספרים (ירושלמי יבמות ת.) על אמו של ר' יהושע, שהיתה מוליכה עריסתו לבית-המדרש, כדי שידבקו אזניו בדברי תורה, לכן לקחה את עגלתו בהיותו תינוק לבית-המדרש, כדי שהילד ישמע דברי תורה.

אנו חיים עכשו בדור הפקר, וזה לא רק בד' אמות שלנו, זה בכל העולם כך, ולא מחמת שגרים בין חילונים, אדרבה, הרבה

את שלי", זו נקראת אשה רעה, כי למה לא אכפת לה, מה שעובר על בעלה?! כי אם את רוצה שלום-בית אמתי, שתהיה הבנה בינך לבעלך, צריך לעגן אותך מה מציק לך, כמו שאת רגישה, גם בעלך רגיש. ולכן צריכים להשמר מאד מאד לא לצער את הבעל, לא לעקצו בדבורים. תראינה לרחם על בעליך, אז תראו איזה טוב יחזירו לכם. אומרים חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות ט'): אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, ואי אפשר לשניהם בלא שכינה; צריכים את שניהם, הן הבעל את האשה והן האשה את הבעל, ושניהם צריכים את השכינה. ולכן אשרי הבית שהשכינה שרויה שם, שאז אף פעם לא יהיה בכעס.

ולכן אבקשכן מאד, ראינה מאד לשמר שבביתכן לא יהיה כעס, אשר הכעס הורס את כל הבית. ולמה לכן להיות בכעס, כשיכולים להסביר בנחת?! וכך אומרים חכמינו הקדושים (תענית ד'): מבעי ליה לאינש למילף נפשיה בניחותא, שנאמר (קהלת יא, י'): "והסר כעס מלבך"; אדם צריך להרגיל עצמו לדבר בנחת. וכמו שאמר החכם מפל האדם (שם ט, יו'): "דברי חכמים בנחת נשמעים", בהסברה — לחזק ולעודד את הבעל, ואז תקבלנה בחזרה אותו דבר.

לכן רציתי מאד מאד לראות בקהלה שלנו נשים צנועות, נשים יראות ה', נשים שיש להן חשק לעבודת השם יתברך, הן רוצות בעצמן להתעלות ביראת שמים, רוצות בעצמן לסיים את התהלים, אשר אין עוד דבר גדול מלומר תהלים, שזה ממשיך ישועות. נשים שבעצמן תרצינה להתבודד לפניו יתברך, ולהתעלות ביראת שמים, לקרב יהודים אל הקדוש-ברוך-הוא, לקרב נשים אחרות אל הקדוש-ברוך-הוא, וגם שלנשים יהיה חשק ורצון שבעליהן ילמדו תורה, שבעליהן יהיו עובדי השם, וכשהאשה רוצה שבעלה תמיד ילמד תורה, שילך להתפלל ערב, בקר וצהריים, שחרית, מנחה וערבית, ממילא הילדים יחקו את האבא והאמא, ויהיו הכי מאשרים.

לְכֵן אֲבָקֶשְׁכֶן, בְּאֵנָה לְקַבֵּל עַל עֲצָמְכֶם לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. כִּמָּה נִשְׁאָר לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם? דְּוֵד הַמֶּלֶךְ אָמַר (תְּהִלִּים ז, י): "יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה"; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סא), שְׁגַם הַשְּׁבָעִים שָׁנָה הֵם כְּרַבַּע שָׁעָה. וְכִמָּה פָּרַח לָנוּ כְּבָר? ! וְעוֹד מְעַט אָנוּ שָׁבִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְאֵלוּ פָּנִים אָנוּ שָׁבִים?! הֲלֹא נִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבוֹן כָּל יוֹם וַיּוֹם — מָה עָשִׂינוּ. אֵשֶׁה תִּתֵּן אֶת הַדִּין אִם הַכְּשִׁילָה אֵיזָה הַגָּבֵר בְּהִרְהוּרִים רָעִים, אִם הִלְכָה וְדִבְרָה עִם אֵיזָה גָּבֵר, אֲשֶׁר זֶה עוֹן חָמוּר מְאֹד, אִם הִתְקוּטְטָה עִם בַּעֲלָהּ. וְאִף שָׂרֵב הַנְּשִׁים צוֹעֲקוֹת, שְׁבַעֲלִיהֶן מִתְחִילִים בְּמִרְיָכָה, וְהֵם הַגּוֹרְמִים אֶת הַפֶּעַס, אֲבָל עַל אֵשֶׁה לְהִיּוֹת פְּקֻחִית. וְאָמַר שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ (מִשְׁלֵי יד, א): "חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה וְאוֹלֵת בִּידְיָהּ תִּהְרָסְנוּ"; אֵשֶׁה חֲכָמָה בּוֹנָה אֶת בֵּיתָהּ, וְשׁוֹטָה מַחְרִיבָה אוֹתָהּ. לְכֵן עֲלִיכֶן לְהִיּוֹת נָשִׁים פְּקֻחוֹת, בְּרוֹת דַּעַת, הַחַיִּים אֵינֶם קָלִים כָּלֵל וְעֵקֶר, אֲלֹא אָדָם יְכוֹל לְהַפְּךָ אֶת חַיָּיו לְגֵן-עֵדֶן. וְזֶה מַה שְּׁנִתְּנוּ לָנוּ — הַבְּחִירָה בְּזֵה הָעוֹלָם. אִם לּוֹקְחִים אֶת כָּל הַחַיִּים בְּנֶקֶל, וּמְחַיִּיכִים לְבַעַל, מְחַיִּיכִים לְיֻלְדִים, מְחַיִּיכִים לְשִׁכְנוֹת, אֵין עוֹד מְצוּה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְזוֹ, אֵשֶׁה שְׁמִשְׁמַחַת אֶת בַּעֲלָהּ, תִּזְכָּה לֹא רַק לְעוֹלָם הַבָּא, אֲלֹא גַם בְּעוֹלָם הַזֶּה תִּרְגִּישׁ עוֹלָם הַבָּא. יֵשׁ הִרְבֵּה דְבָרִים פּוֹאֲבִים, וְצָרִיכִים לְמַחֵל וְלִסְלַח, וְאִזּוּ גַם הַבַּעַל יִשְׁתַּנֶּה. כִּי אִם הוֹלְכִים בְּדַרְךְ אַהֲבָה, אִזִּי אֲפִלוּ לֵב אֶבֶן יְכוֹלִים לְהַפְּךָ לְלֵב בָּשָׂר. וְכֵן צָרִיף לְהִיּוֹת בֵּין הַשִּׁכְנוֹת — לְעוֹר זוּ לְזוּ, כִּי הָעֵקֶר הוּא — חֶסֶד וְשִׂמְחָה! הַפְּסֻקָה לְרַכֵּל זוּ עַל זוּ, הַחֲזַקְנָה עֲצָמְכֶן בְּיַחַד!

הִבָּה נִשְׁתַּדֵּל שְׁקַהֲלֵתְנוּ תִּהְיֶה לְאוֹת וְלְמוֹפֵת, וּלְדַגְמָא חַיָּה. אֲנִי רוֹצֵה לְתַקֵּן כִּמָּה וְכִמָּה תְּקוּנִים חֲדָשִׁים, וְהַכֵּל שִׁיְהִיָּה יוֹתֵר קָל וְיוֹתֵר נָח לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ. כִּי הַחַיִּים צָרִיכִים לְהִיּוֹת — לְחִיּוֹת עִמָּהֶם, לְשִׂמְחָה בָּהֶם, וְלֹא לְהִתְמַרְמֵר וְלְהִיּוֹת שְׁבוּרוֹת וְרָצוּצוֹת, כְּכַעַס וּבְרִצִּיתָה וּבְדַכְאוֹן. אֲדַרְבֶּה, אֵשֶׁה יְהוּדִיָּה צָרִיכָה לְהִיּוֹת שִׂמְחָה וְעֲלִיזָה, שְׂאֲנוּ יְהוּדִים מְאֻמִּינִים בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְלְכֵן מְצוּה גְּדוֹלָה שְׁתִּתְאַסְפְּנָה פֶּעַם בְּשָׁבוּעַ, וְתַעֲשִׂינָה "לֵיל שְׂמִחָה", וְאֲנִי מְקַפֵּיד מְאֹד, שְׁכָל אֵשֶׁה וְאֵשֶׁה בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל

תבא לליל שמחה, ותשתדלנה לשמח זו את זו, ואם אשה אחת לא באה צריכים לדאג מדוע לא באה, צריכים לעשות שמח כל-כף, שיהיה לכן רק שמח, ותשמחנה את בעליכן ואת ילדיכן, בפית צריכה להיות אורה של שמחה.

אל תסתכלנה סביב, מה יש לנו עם החילונים?! יש פה סמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, ומסית את תושבי המקום נגדנו, עד שגם פרוד לבבות בינם לביננו, השתדלנו לקרובם, לדבר עמהם, אבל כח הטמאה כל-כף חזק, שכן לילה ליום — הפך את לבם, ולכן אין לנו שום עסק אתם, 'שלום' 'שלום' ותו לא. העקר עלינו לגבש את עצמנו מבפנים, שלא נתן דריסת רגל לסמ"ך-מ"ם הרשע הזה ונרש אשתו להתקרב אלינו, הם מנסים מאד, אבל לא יצליחו, מספיק טמאו את תושבי המקום, אנשים כל-כף טובים, ופה מיבנאל אני רואה מה גרמו ה'רע-בנים' האלו בכל ארץ ישראל, שהם העבירו על הדת ובפרט את עדות המזרח, אשר הם כל-כף חזקים באמונה, ואף פעם לא היו יכולים להעבירם על דתם, אם לא ה'רע-בנים' האלו.

לכן אבקשכן, שההכרח לכן לבוא פעם בשבוע ל'ליל שמחה', להתקבץ יחד ולשמח בצותא, ולהתענין במה יכולים לעזור זו לזו.

כמו-כן כל אלו שאינן עובדות, יש לנו מדרשיה "בית מלכה", מה טוב ומה נעים שתלמדנה שם, ואני רוצה, שכל אשה תמסר איזו הרצאה או שיעור, כי סוף כל סוף רבנו ז"ל רצה שנדבר עם אחרים, ואמרתי כבר ואמר לכן שוב, ש... באה בפעם הראשונה אלי, והיתה שבויה ורצוצה, וחזקתי אותה, ונתתי לה המון קונטרסים, ואמרתי לה קחי את זאת, יש לך בעל רב, למה לא תלכי גם את להחזיר בתשובה?! וקבלה לפני, שאין לה דבורים, ונתתי לה את כל הקונטרסים והחוברות שהיו לי. והיום, ברוך השם, שומעים הרצאותיה בכל הארץ. ואני בטוח, שכל אחת ואחת מכן יכולה להיות אותו דבר, העקר הוא הרצון, מדוע לא תדברנה דבורי אמונה והשגחה פרטית לאחרים, ותגלינה את הקדוש-ברוך-הוא!

וְזֶה תְּלַמְדֶנָּה בְּ"בֵית מְלָכָה", שֶׁהִיא הַמְדַרְשִׁיה שְׁלֵנוּ, שְׁלֵא רַק אַחַת תְּדַבֵּר וְתִמְסַר הַרְצָאוֹת, אֲלֵא אֲנִי רוֹצֶה שְׁכַלְכֵן תְּכַנֶּה מֵה לְדַבֵּר, וּבִפְרָט שְׁעֵתָהּ אֲנִי רוֹצֶה שְׁתַּכַּנְסְנָה אֶצְלָנוּ בְּנוֹת צְעִירוֹת לְלַמֵּד בַּמְדַרְשִׁיה, אֲשֶׁר רְצוֹנִי שְׁתִּהְיֶינָה לְכָל הַפְּחוֹת שְׁלֵשׁ-מֵאוֹת אַרְבַּע-מֵאוֹת בְּנוֹת, וְיִכּוּלִים לְהִרְאוֹת דְּבָר זֶה, כִּי אִם נִחְזִיק עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, זֶה יִהְיֶה פֶחַ הַמּוֹשֵׁף. אֲבָל עַקֵּר רְצוֹנִי, שְׁתַּקְפְּדֶנָּה עַל הַלְכוֹת מְאֹד לְכֵן כְּדֹאֵי שֶׁכַּמָּה פְּעָמִים בְּשָׁבוּעַ הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר, יְבוֹא וְיִמְסַר לְכֵן שְׁעוֹר בְּהַלְכוֹת, וְכֵן הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר, יִמְסַר שְׁעוֹר בְּדִינִים, שְׁנֵה מְאֹד נְחוּץ, וּבִפְרָט אֵלּוּ הַחֲזוֹרוֹת בְּתִשְׁבָּה צְרִיכוֹת לִידַע אֶת יְסוּדוֹת קַהֲלָתֵנוּ.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, אֲיִנִי רוֹצֶה שְׁתַּמְצֵא בְּקַהֲלָתֵנוּ אִשָּׁה אַחַת הַמְעֻשָּׁנָת! וְאִף אַחַת לֹא תְּדַבֵּר עִם גָּבֵר, וְלֹא תִתְיַחַד עִם גָּבֵר, אִסּוּר יַחֲוֹד הוּא דְאוֹרִיתָא! וְחֲמוּר הוּא מְאֹד. אִם אִשָּׁה מִתְיַחַדָּת עִם גָּבֵר, יֵשׁ בָּזֶה שְׂאֵלָה אִם צְרִיכָה לְהִתְגַּרֵּשׁ מִבְּעֻלָּהּ. הֵאִם בְּשָׂבִיל יֵצֵר הָרַע שֶׁל חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה דְקוֹת, אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, כְּדֹאֵי לְאַבֵּד הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד?! לְכֵן אֲנִי רוֹצֶה לְשִׁים דְּגֵשׁ עַל הַמְדַרְשִׁיה שְׁלֵנוּ, שְׁכָל הַנָּשִׁים תְּצַטְרַפְּנָה וְתִלְמַדְנָה בְּיַחַד, הָעַקֵּר לְהִחְזִיק עֲצָמֵךְ בְּיַחַד, לְשִׁמַּח בְּיַחַד, לֹא לְהִתְפַּעֵל מִהֶסְכִּיב, שֶׁהַכָּל לִיצְנוּת אַחַת גְּדוּלָה.

הֵן אָמַת מֵה שְׂאָנוּ רוֹאִים, שְׁתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם מְגִיבִים פֹּה וְשָׁם בְּלִיצְנוּת, הַכָּל בָּא מִהַסְמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, אֲנִי מְפִיר הֵיטֵב אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, שֶׁהֵם אֲנָשִׁים יְקָרִים מְאֹד, וּבִפְרָט אֵלּוּ מַעֲדוֹת הַמְזוֹרַח, מִתּוֹנִיס, מִתִּימָן וְכוּ', שְׁגָרִים פֹּה בְּיַבְנָאֵל, אֲשֶׁר הֵם אֲנָשִׁים תְּמִימִים וְיֹשְׁרִים וְטוֹבֵי לֵב, אֲבָל הָרָשָׁע מְרָשָׁע הַזֶּה, הוּא וְזֵרֵשׁ אִשְׁתּוֹ, הֵם אֲשֶׁר מְסִיתִים אוֹתָם נְגִדְנוּ. הִבֵּה נִתְאַחַד יַחַד, לְרֵאוֹת מֵה יְכוּלִים לְשַׁפֵּר בְּקַהֲלָתֵנוּ.

לְאַחֲרוֹנָה הִיָּה אֵיזָה קְלָקוּל בְּמַקְנָה, וּבְרוּף הַשֵּׁם תִּקְנוּ אֶת זֹאת, וְאָנוּ מְקוּיִם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא עוֹד לְשַׁפֵּר בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עַז. וְכֵאֵן הַמְּקוֹם לְהוֹדוֹת לִידִידְנוּ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהַשְׂקִיעַ וּמִשְׁקִיעַ

בְּתוֹךְ הַמִּקְוֵה, אָנִי רוֹצֵה שְׂזוֹ תִהְיֶה הַפְּנִינָה שְׁלֵנוּ. לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, אָנוּ מְכַרְחִים לֵהִיּוֹת בְּמָקוֹם שְׁאָנוּ נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ, אַף שְׂזֵה צְפוּף, עִם כָּל זֹאת, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ לָנוּ אֶת הַמִּקְוֵה שְׁנַיִם רַבּוֹת, וּבְעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, וְנִבְנֶה אֶת הַתְּלִמּוּד-תּוֹרָה וּבֵית-סֵפֶר בְּמִבְנַיִם שֶׁל קִבְע, וְכֵן הַגְּנִיּוֹם וְהַפְּעוּטוֹן בְּמִבְנֵה שֶׁל קִבְע, וַיְהִיֶה שֵׁם גַּם הַמִּקְוֵה רַחֵב יָדַיִם. אָבֵל עַד אַזּ בָּאוּ נִתְאַחַד פֶּה.

אָנִי מְאֹד מוֹדֶה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד שֶׁנִּדְבַּח מֵאַה שְׁקָלִים לְמִקְוֵה מְלָכָה, הַזְכוּת הַזֹּאת תִּגַּן עֲלֵיכֶן, כִּי הַנְּשֻׁמוֹת הַטְּהוֹרוֹת שֶׁיִּגְלְדוּ דְרָךְ הַמִּקְוֵה הַזֶּה — יִהְיֶה לְכֵן לְזְכוּת. בָּאוּ נִתְאַחַד יַחַד לְטַפְּס מֵהַ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת, בָּאָה שְׂמֻחָה — בְּמָה יְכוּלִים לַעֲזֹר, שְׂתִּהְיֶה הַשְּׂמֻחָה מְצֻלַּחַת, וְלֹא תַעֲלֶה הוֹן רַב, לְמָה צְרִיכִים קִיִּטְרִינֵג, שֶׁיַּעֲלֶה הוֹן תּוֹעֲפוֹת?! לְמָה לֹא נַעֲשֶׂה קִיִּטְרִינֵג מִשְׁלָנוּ וְכוּ? ! יְכוּלִים לְמַמַּשׁ אֶת זֹאת, אִם תִּקְחֶנָּה עַל עֲצָמָן בְּפֹה נְשִׁים, יְכוּלוֹת לַעֲשׂוֹת זֹאת בְּחֻצֵי מַחִיר וְעוֹד תִּרְוַחְנָה כֶּסֶף, וַיְהִיֶה הָרַבָּה יוֹתֵר הַיִּימִישׁ, בֵּיתִי, וַיְהִיֶה טַעֲמִים בְּהָרַבָּה וְכוּ'.

הַעֲקָר צְרִיכִים לִרְאוֹת לְשִׁמּוֹר עַל קְדֻשַׁת הַחֲנוּף. בְּפְעוּטוֹן חֶסֶר לָנוּ כַּח אָדָם, רְצִיתִי לְבַקֵּשׁ, שְׁכָל אִשָּׁה הַרוֹצֵה לְהִתְקַבֵּל לַעֲבוֹדָה לְפְעוּטוֹן, תִּפְנֶה לַגְּבֻרַת ... תַּחֲיָה, שְׂמוּסֶרֶת נִפְשָׁה שֶׁהַפְּעוּטוֹן יַצְלִיחַ. לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, אִין כְּבָר מְקוֹם, אָבֵל אִם יֵשׁ אֶהְבָּה — יֵשׁ מְקוֹם. אָנוּ עֲכָשׁוּ תַחַת גְּזוֹרוֹת הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, אָבֵל זֶה יַעֲבֹר, גַּם סוּפוֹ שֶׁל הַמֶּן הַגִּיעַ. אָבֵל לַעֲת עֵתָה עֲלִינוּ לִרְאוֹת, שֶׁבְּפְעוּטוֹן יִהְיֶה נְקִי, הַיְלָדִים יִהְיוּ נְקִיִּים, סוּף כָּל סוּף זֶה הַיְלָדִים שְׁלָנוּ. וְכֵן בְּגִנַּיִם — הֵן שֶׁל הַתְּלִמּוּד תּוֹרָה שֶׁל הַבְּנִיּוֹם וְהֵן שֶׁל הַבְּנוֹת, וְכֵן בְּבֵית-סֵפֶר רְצִיתִי, מִי שֶׁיְכוּלָה לֵהִיּוֹת מוֹרָה, תִּגַּשׁ אֶל הַגְּבֻרַת ... תַּחֲיָה, אֲשֶׁר עוֹשֶׂה עֲבוֹדָה נִפְלְאָה, וְתוֹדִיעַ מִכַּחוֹתֶיהָ, כִּי חֶסֶר לָנוּ כַּח אָדָם. וְכֵן מְלַמְּדִים — חֶסֶרִים לָנוּ, וְאִין זֶה צְרִיךְ לְשַׁבְּרָנוּ, אֲדַרְבֵּה זֶה צְרִיךְ לְחַזֵּק אוֹתָנוּ וְלַעֲוֹדְדָנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה יְלָדֵיכֶם, הַעֲקָר אֵל תִּתְּנוּ שְׂיִסִּיתוּ אֶתְכֶם, כְּאֵלוֹ הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ הִיא יוֹצֵאת דַּפֵּן, לֹא וְלֹא! יִשְׁנֵן מְקוֹמוֹת, הַשֵּׁם יִשְׁמֹר, קְהֵלוֹת — בְּהֵן אִין אֶחָד רוֹצֵה לְהַפִּיר אֶת זוּלָתוֹ, וְאַצְלָנוּ בְּרוּךְ הַשֵּׁם, עוֹבְדִים עַל הַמְּדוּת טוֹבוֹת,

עַל אֶהְבֶּה וְאַחֲדוּת, וְאֲנִי בְּאֵמַת מִקְפִּיד עַל אֶהְבַּת חֶסֶד וְעֲשׂוֹת צְדָקָה וְכוּ' וְכוּ'.

וְאֲנִי חוֹזֵר שׁוֹב וְשׁוֹב: תִּדְעָנָה לְכֵן, בְּכָל הָעוֹלָם מְגִיעַ פּוֹרִים, הַיְלָדִים מִתְפָּרְעִים. קִדְּם פּוֹרִים הִזָּה הָיוּ מוֹדְעוֹת בְּכָל הָעִירוֹת הַגְּדוֹלוֹת: בִּירוּשָׁלַיִם, בְּגִי-בְּרֵק, אֲשֶׁדוּד, בְּשֵׁם הַרְבָּנִים שְׁמוֹהִירִים, שְׁלֵא יִהְיוּ נִפְצִים, וְלֹא יַעֲשֶׂנוּ סִיגְרִיּוֹת, שְׁלֵא יִשְׁתּוּ וְאַחֲרֵיכֶם יִנְהַגוּ בְּרֵכֶב, שְׂזָה בְּכָלֵל פִּקּוּחַ נִפְשׁ. אֲזוּ רֹאִים שְׁנַגַּע הַצָּרַעַת הִזָּה יֵשׁ בְּעִירוֹת הַגְּדוֹלוֹת. אִם-כֵּן עָלִינוּ לְרֹאוֹת שְׁאֲצֵלְנוּ? הִזָּה הֵכִי טוֹב, וּבְעִזְרַת הַשֵּׁם, עוֹד כִּמָּה שָׁנִים תֵּרְאוּ מֶה יִהְיֶה עִם יְלַדֵיכֶם, אֲשֶׁר לּוֹמְדִים אֲצִלִּי, וְכִמָּה אֲנִי מִשְׁקִיעַ בְּהֵם, וְרוֹצֵה לְרֹאוֹת נַחַת מֵהֵם, וְזֶה הַנַּחַת שְׁלָכֶם! אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָל יְלַדֵיכֶם יִלְמְדוּ אֲצִלִּי. וְתֵרְאוּ אֶל מֶה תִּבְאוּ, אֵיזָה נַחַת! הִנֵּה הָיוּ אֲצִלִּי פֹה בְּפוֹרִים כִּמָּה אֲבָרְכִים צְעִירִים, אֵיזָה נַחַת לְרֹאוֹתָם! מִי שֶׁרָאָה אוֹתָם הִתְפַּעֵל, אֵיזָה קְדוּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם גָּרְמוּ! וְרֵאִיתִי, שְׁכָל הַלְשׁוֹן-הַרְעַ וְהַרְכִּילוֹת שְׁמַדְבָּרִים עֲלֵיהֶם, זֶה שֶׁקָּר וְכוֹב. כִּי אֲנָשִׁים לֹא הִפְסִיקוּ לְהִתְפַּעֵל, חָשְׁבוּ שֶׁהֵם בַּחוּרִים עֲדִין, וְהִנֵּה לָזָה יֵשׁ שְׁנֵי יְלָדִים, לָזָה בַּת אַחַת, לָזָה בֶּן וְכוּ'. בְּרוּךְ הַשֵּׁם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַד כָּלכֵן, שֶׁתְּצַלְחָנָה בַחַיִּיכֵן, וְהַעֲקָר, שֶׁבְּקַהְלָה שְׁלָנוּ תִהְיֶינָה תְּמִיד שְׁמֵחוֹת. תְּהִלָּה לְאֵל, הַשְּׁבוּעַ יֵשׁ שְׁתֵּי חַתְּנוֹת, שְׁתֵּי בָר מְצוּוֹת, קְדוּשָׁה, וְכֵן יֵשׁ בְּכָל שְׁבוּעַ בְּרִית, כֶּף תִּתְרַבֶּה קַהְלָתְנוּ. וְהִנֵּה עוֹד מַעֲט תִהְיֶינָה דִירוֹת לְכָלכֵן, רַק סְבָלְנוֹת! מִי שֶׁסָּבֵל בְּיוֹתֵר — הוּא מְצַלִּיחַ בְּיוֹתֵר, זֶה כָּלל בַּחַיִּים, מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ יוֹתֵר סְבָלְנוֹת, הוּא מְצַלִּיחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר. וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְסְבָלְנוֹת, וְאֲזוּ טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכֵּן כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֵלּוּ שְׁיוֹצְאוֹת בְּיוֹם חַמִּישִׁי, שֶׁתְּצַאנָה הַשְּׁבוּעַ בְּיוֹם רַבִּיעִי, שְׁאֲזוּ לֹא יִהְיֶה שְׁעוֹר, כִּי אֶהְיֶה בְּדֶרֶךְ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וּמֶה שְׁכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, תִּבְקֶשְׁנָה אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲזוֹכָה כָּבֵר לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, וְזוֹ תִהְיֶה הַשְּׁמֵחָה

שיב אָפֿשר כט קצב — כט קצג בנחל

שֶׁל כְּלָנוּ. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתְּפִלוֹתֶיכֶן תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים
וּלְרַצוֹן, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קצב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ' אֲדַרְבִּי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת כֶּסֶף הַפְּדִיּוֹן, אֶת יְכוּלָה לְתֵת בְּיוֹם שְׁשֵׁי כְּשָׂאבוֹא, וּבֵין
כָּךְ אֲעַשֶׂה פְּדִיּוֹן גָּפֶשׁ לְ... שֶׁתַּחֲזֹר לְאַרְץ לְמִצְרָא זְוֹג טוֹב, וְכֵן אֶת
שְׂאֵר הַשְּׁמוֹת שֶׁהִזְכַּרְתָּ.

בַּעֲנִין הָאָבָא שֶׁהוּא חוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְהַגִּיסָה עוֹזֶרֶת וּמְטַפֶּלֶת
בוֹ, אֵין זֶה יַחֲוֹד, כִּי מִסְכֵּן, הוּא אֵינוֹ יְכוּל לְזוּזוֹ, הוּא צָרִיךְ עֲזָרָה,
וְלָכֵן אֵין זֶה יַחֲוֹד.

בַּעֲנִין הָאֲחִינִית שְׁלֹךְ, הָרִי אֶת בַּבִּית, אִז אֵין מַה לְדָאג.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמְכֶם אֶת כָּל הַדִּינִים, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קצג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ' אֲדַרְבִּי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אָנִי אֲעַשֶׂה אֵיזָה זְמַן לְדַבֵּר עִם
הַמְטַפְּלוֹת אֵיךְ לְטַפֵּל עִם יְלָדִים, כִּי הַחֲנוּפָה הוּא הַיְסוּד בַּיְהוּדוֹת, אִם

אֲשֶׁר כַּט קָצֵד — כַּט קָצָה בְּנַחֵל שִׁיג

אֲנַחְנוּ רוֹצִים יְלָדִים מְחַנְכִּים, צְרִיכִים לְדַעַת אִיךָ לְחַנֵּךְ אוֹתָם, אָסוּר לְכַעַס עֲלֵיהֶם, וְאָסוּר לְהוֹצִיא אֶת הָעַצְבִּים עֲלֵיהֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחֵנִי דְרָבְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט קָצֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר שְׁמִינִי, כ' אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׂיַחֲיוֹ נֹצַח.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וְאֵנִי חוֹשֵׁב שְׂחֲנַפְתָּ הַבֵּית הַכִּי טוֹב לַעֲשׂוֹת בְּל"ג בְּעֵמֶר, שְׂאֵז כָּבֵר תִּהְיֶה יוֹתֵר מִיֹּשְׁבִים וּמְסֻדְרִים, וְנִזְכָּה לְשִׂמְחַ בְּיַחַד, וְאִם אַתֶּם נִכְנָסִים בַּדִּירָה הַחֲדָשָׁה לְפָנַי פֶּסַח, אָבוֹא בְּעֶזְרַת ה', לְקַבֵּעַ מְזִיזָה בַּפֶּתַח הַרְאֲשִׁי, וּבִשְׂאֵר הַפֶּתָחִים אַתֶּם תִּכְנִיֶסוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרָבְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט קָצָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר שְׁמִינִי, כ' אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַדו"ח מֵה שְׂקוּרָה בְּמַעוֹן.

בְּאֵמַת צְרִיכִים לְדַבֵּר עִם כָּל הַמְטַפְלוֹת, וּבִפְרָט הַחֲדָשׁוֹת, וְלַהֲדַרְיָךְ אוֹתָן אִיךָ לְהַתְנַהֵג עִם יְלָדִים, כִּי הַחֲנוּךְ זֶה עֲבוּדַת קֹדֶשׁ

הַקְּדוּשִׁים, וְצָרִיכִים לְחַנּוּךְ אֶת הַמְּחַנְכִים וְאֶת הַמְּחַנְכוֹת, כִּי הַיְלָדִים
הֵם הַעֵינִים שֶׁלֵּנוּ, וְכִמוּ שֶׁהָאָדָם שׁוֹמֵר עַל הַעֵינָיו, כִּי צָרִיךְ לְשׁוֹמֵר
עַל הַיְלָדִים, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזֹּכֵה לְשׁוֹמֵר עַל הַיְלָדִים.

אֲנִי אֲשַׁתְּדֵל 'לְגַנֵּב' אֵיזָה זְמַן, וְלִדְבַר עִם כָּל הַמְּטַפְלוֹת בְּיַחַד,
וְלִהְיוֹת לְהֵן אֵיךְ לְהַתְנַהֵג.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדֵל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂית, שֶׁכְּתַבְתָּ
לִי אֶת הַדְּיוֹת, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּכַתְּבֵי לִי מַה קָרָה
וְכוֹי, וּמַה בְּעֵנִין הַבְּרִיאוֹת שֶׁלְּךָ וְכוֹי, וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּתְאוּשְׁשֵׁי וְהַכֵּל יַעֲבֹר, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ' אֲדַרְכֵי הַתְּשׁוּ"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ גְּאִיר וְיִזְרַח
לְנֶצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאֵתָה לֹא צָרִיךְ לְהַסְתַּכֵּל עַל אֵף אֶחָד, אָדָם
צָרִיךְ רַק לְחַפֵּשׂ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִמְצֹא אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּכָל פֶּרֶט וּפֶרֶט מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, וְהַעֲקֹר לְלִמּוּד תּוֹרָה וְלְהַתְּבוּרָה
אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וְלְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן, וְיִוְתֵר מְזֶה מִה צָרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם,
שׁוֹנְאִים לֹא חָסֵר, כְּמוּ שֶׁאָמַר דְּוֹד הַמְּלָךְ (תְּהֵלִים סט, ה): רַבּוּ מְשַׁעְרוֹת
רֵאשֵׁי שׁוֹנְאֵי חַנּוּם, וְזֶה סוֹבֵב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְלִכֵּן מַה צָרִיכִים
לְהַתְּבַלְּבֵל מֵאַחֲרֵים, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְלִמּוּד

תּוֹרָה וְלִהְיוֹת דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַחַיִּים כָּל-כֶּף קְצָרִים וּפּוֹרְחִים.
וְלִכְן רָאָה לְשִׂמְחַ מָּאד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

מָאד מָאד אָנִי שְׂמֵחַ, שְׁעֻזְבְּתְּ אֶת הָעֲשׂוּן, כִּי זֶה פְּשׁוּט מְסַפֵּן
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אָדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֲסָד חֲנָם שְׁעָשִׂיתָ עִם
הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, שְׂיַצְאֲתָ לְהַפְצָה מְרַכְּזֵת לְמַעַן הַצְּלַת מוֹסְדוֹתֵינוּ
הַקְדוּשִׁים, יַעֲזוֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּהְיֶה לָנוּ לְעֹזֵר.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם אֵין לְאָדָם אֶפֶס אֶחָד רַק
אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲסוּר לְחַשֵּׁב שְׂיֵשׁ לְאָדָם מִי שְׂיִכּוֹל לְעֹזֵר
לוֹ, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלָה לָנוּ דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים קמו, ג): "אֵל תִּבְטְחוּ
בְּנְדִיבִים בְּבֶן אָדָם שְׂאֵין לוֹ תְּשׁוּעָה", אָדָם אֵינוּ יִכּוֹל לְעֹזֵר לְעַצְמוֹ,
וְאִיךָ הוּא יִכּוֹל לְעֹזֵר לְזוּלָתוֹ; וְלִכְן אֲשַׁרִּי הָאָדָם שְׂאֵינוּ בּוֹטְחִים בְּשׁוֹם
בְּשׂוֹר וְנָדָם, אֲלֹא בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַצְמוֹ, וְחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
אָמְרוּ (מִנְחוֹת כט:): כָּל הַתּוֹלָה בְּטַחֲנוֹ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָרִי לוֹ
מִחֲסָה בְּעוֹלָם הִנֵּה וְלְעוֹלָם הִבָּא; אִם אָדָם בּוֹטְחִים רַק בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
זֶה עוֹזֵר לוֹ בְּעוֹלָם הִנֵּה, וְזֶה עוֹזֵר לוֹ בְּעוֹלָם הִבָּא. וְלִכְן אֲשַׁרִּי הָאָדָם
שְׂזוֹכָה לְהַחֲזִיק בְּמַדַּת הַבְּטַחֲוֹן בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא בְּבִשָּׁר וְנָדָם.

מָה אִמַּר לְךָ! אָדָם צָרִיךָ תְּמִיד לְהַתְחַזֵּק, וְלֹא לִפְלֵ בְּדַעְתּוֹ אֲפִלוּ
שְׁמַרְגִּישׁ שֶׁהוּא רָשָׁע גְּמוּר, עִם כָּל זֹאת גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל

(לקוט־מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), שְׁצַרְיָכִים לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא
 בְּעֵצְמוֹ אִיזוֹ נִקְדָּה טוֹבָה. וּבְאַמֶּת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת נז.):
 אֶפְלוּ הַרְיָקָנִים שֶׁבָּךְ מְלֵאִים מַצּוֹת כְּרֵמוֹן; פִּי לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ
 הַרְבֵּה מַצּוֹת, אֲבָל עִם כָּל זֹאת אִם אָדָם מְרַגֵּשׂ אֶת עֵצְמוֹ שֶׁהוּא
 רָשָׁע, חָס וְשָׁלוֹם, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְלָקוּט תַּהֲלִים, רָמַז תרמג)
 עַל הַפְּסוּק (תַּהֲלִים לב, י'): "רַבִּים מְכַאֲבִים לְרָשָׁע וְהַבוֹטֵחַ בַּהוֹי"ה
 חֶסֶד יִסּוּבְכֵנוּ", אֶפְלוּ רָשָׁע וּבוֹטֵחַ בַּהֲשֵׁם — חֶסֶד יִסּוּבְכֵנוּ; כָּל־כָּךְ
 גְּדוֹל הָעֲנִין לְבִטּוֹחַ בַּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. וְלִכֵּן רָאָה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד
 מְאֹד בַּבְּטָחוֹן הַזֶּה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּבְיַדָּאֵי הוּא יִתְבַּרֵּךְ לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ,
 וּבַפְּרָטִיּוֹת אִם תִּרְגִּיל אֶת עֵצְמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲזִי
 תִּהְיֶה בְּטוֹחַ שְׂתִרְאָה יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

הַעֲקָר לִהְיוֹת חֲזָק בְּעַבֹדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת — לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֶל
 הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מִזֶּה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט קצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אָדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת שְׂיִצְאָת עֲבוּר הַפָּצָה מְרֻכָּזָת לְמַעַן
 הַצֵּלַת מוֹסְדוֹתֵינוּ הַקְדוּשִׁים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂבִיחוֹת זֶה
 יִהְיֶה לָכֶם שֶׁפַע בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְמַתַּנֵּת בְּשָׂר וָדָם.

נָא וְנָא רְאֵי לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמַּח אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
 וְאֲזוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט קצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

פּה תִקְבַּל שְׁנֵי עֲמוּדִים שֶׁהַתְּלַמִּידִים מְמַלְאִים אֶצְלָנוּ, רַק תִּחְלִיף אֶת הַשֵּׁם "מְתִיבְתָא בֵּית שְׁלֹמָה", וְאֲנִי רוֹצֶה שְׁמַשְׁבּוּעַ הַבָּא תִחְלַק אֶת זֶה כָּל שְׁבּוּעַ לְתַלְמִידֵי ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, וּכְשֶׁהַתְּלַמִּידִים יִמְלְאוּ אֶת זֶה סוּף הַשְּׁבּוּעַ, שְׁר' ... גֵּרוּ יְאִיר, יִקַּח מֵהֶם, וַיַּחְזִיק אֶת זֶה בְּקִלְסָר, כִּי אִם תְּלַמִּיד לֹא יִמְלֵא אֶת זֶה כָּל שְׁבּוּעַ, הוּא לֹא יבּוֹא אֶצְלִי בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְלִכֵּן תִּדְפִּיס וְתִתֵּן לְר' ...

גַּם פּה תִקְבַּל אֶת הַמְּכַתְּבִים עֲבוּר אֵלּוּ שִׁיעָאוּ לְהַפְּצָה מְרַכְּזוֹת, וְכֵן כַּמָּה מְכַתְּבִים לְמִסֵּר לְר' ... גֵּרוּ יְאִיר, וְלְתַלְמִידִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט ר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל תְּלַמִּידֵי פֶתַת מְתִיבְתָא "בֵּית שְׁלֹמָה", הַלּוֹמְדִים אֶצֶל ר' ... גֵּרוּ יְאִיר.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּשְׁפְּרוּ אֶת מַדּוּתֵיכֶם וְתִתְנֶהֱגוּ בְּדֶרֶךְ אֲרִיזָה כְּלַפֵּי הַמַּגִּיד שְׁעוֹר שְׁלִיכֶם, כִּי אִם לֹא תִשְׁנוּ אֶת מַעֲשֵׂיכֶם — לֹא תִבּוֹאוּ לְלַמַּד אֶצְלִי, חַד מִשְׁמַעִית!

מִיוֹם רֵאשׁוֹן שְׁבּוּעַ הַבָּא אֲנִי רוֹצֶה שְׁכָּל תְּלַמִּיד יִגְרַס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת וְשִׁבְעָה דְּפִים גְּמָרָא, וַיִּמְלֵא אֶת הַדְּפִים שְׁשֻׁלְחָתִי לְכֶם, וְהַמַּגִּיד שְׁעוֹר יַחְתֵּם בְּצַד, וּבְסוּף הַשְּׁבּוּעַ תִּמְסְרוּ לוֹ אֶת זֶה, וְהוּא יַחְזִיק אֶת זֶה בְּקִלְסָר, וְאִם יִהְיֶה תְּלַמִּיד אֲחָד שֶׁלֹּא

ימלא את זה, הוא לא יבוא אצלי, אפלו שיהיה בגיל חמש-עשרה! ותזכרו היטב, אני צריך רק בחורים שאוהבים ללמד ורוצים ללמד, ויש להם חשק ללמד, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתעשו רצוני ותשפרו את מעשיכם. תתפללו בכל יום במנין דיקא ערב ובקר וצהרים — שחרית, מנחה ומעריב, וכן כל אלו שמניחים תפלין, שילכו בכל יום קדם התפלה למקוה. אני מאד מקנה לדבר אתכם ביום ששי.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כט רא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמיני, כ"א אדר"ב ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתחזיק את הפתה ביד חזקה, ושלא תתן שיקפצו עליך, כי אני מאד רוצה מהשבוע הבא שימלאו שני עמודים, אני רוצה שילמדו כל יום ח"י פרקים משניות ושבעה דפים גמרא בגרסא, וימלאו את הדף, ובכל יום אפה תבדק אם למדו, ותציין מהצד, ובסוף השבוע תקח מהם, ותשים בקלסר, וכל תלמיד שלא ילמד בכל יום ח"י פרקים משניות ושבעה דפים גמרא בגירסא, הוא לא יבוא אצלי, חד משמעית, אפלו אם הוא יהיה בגיל חמש-עשרה, וצריכים להעביר את המסר הזה לילדים. אני מאד מקנה שישתפרו, העקר אפה תחזיק אותם ביד חזקה, כי שמעתי שהם התחילו להתפרע.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא לספר לך הכל כשאהיה שם, והכל יסתדר על הצד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט רב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּנִינָע, כ"ו אָדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַנּוֹנֵה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵן וְיִצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶן, אָמֵן.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן יז), שְׁצָרִיכִים לְהִזְהָר מְאֹד לְהֵיאוֹת שְׂמִיחַ וְטוֹב לֵב בְּשַׁבָּת, כִּי שַׁבָּת זֶה הָאוֹת בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל לְבֵין הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (שַׁבָּת י:), שְׂאֹמֵר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְמַשָּׁה רַבָּנוּ: מִתְּנָה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גְּנוּזִי, וְשַׁבָּת שְׂמָה — לֵךְ וְהוֹדִיעֵם! אִם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעַצְמוֹ אוֹמֵר עַל שַׁבָּת, שְׂזוֹ מִתְּנָה, אֲזַי עֲלִינוּ לְקַבְּלָהּ בְּשִׂמְחָה. וְלִצְעָרְנוּ הָרַב, מָה אָנוּ רוֹאִים? שְׂהַעֲרִב־רַב עוֹשִׂים כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַע־עוֹלָם לְעַקֵּר מִנְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת.

וְלִכֵּן הֵייתִי מְצִיעַ לְנְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, כָּל אֵלֹה שְׂיוֹצָאוֹת בְּיוֹם חֲמִישִׁי לְהַפְצָה מְרֻכָּזָה, שְׂתַקְתְּנָה "שַׁבָּת שְׁלוֹם", אֲשֶׁר זֶה מוֹשֶׁף מְאֹד מְאֹד אֶת הַנְּשִׁים. וְכֵן עוֹד קוֹנְטְרָסִים, כְּגוֹן: "גִּירוֹת שַׁבָּת", וְכֻדָּאֵי לְהַדְפִּיס אֶת זֹאת פַּעַם אַחֵר פַּעַם. וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂהִיָּהּ לוֹ חֶלֶק לְהַדְפִּיס אֶת הַקוֹנְטְרָסִים הַלְלוּ: "שַׁבָּת שְׁלוֹם", "גִּירוֹת שַׁבָּת", וְכֵן קוֹנְטְרָסִים הַשְׂיָכִים לְנְשִׁים: "בֵּית יִשְׂרָאֵל", "חֲכָמוֹת נְשִׁים". כְּשִׂאֲשָׁה נּוֹתְנָה לְאִשָּׁה אַחֲרֶת, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל מְאֹד. וּבְאֲמַת לְזִכּוֹת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, זֶה הַמְצָוָה הַכִּי גְדוֹלָה, וּבְפָרֵט הַיּוֹם, שְׂיֵשׁ צְמֵאוֹן כָּל־כֶּף חֲזָק, לְחֹזֵר אֶל הַשְּׂרָשִׁים, וּבְפָרֵט מַעֲדוֹת הַמְזֻרָח, שְׂהִתְחִילוּ לְרֵאוֹת עֵין בְּעֵין אִיךָ שְׂכָל כּוֹנְתָם הַרְעָה שֶׁל הַעֲרִב־רַב — רַק לְהַשְׂמִיד אֶת חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, חֲכָמֵי הַתּוֹרָה, וְזֶה עֲשֵׂה הַתְּעוֹרְרוֹת בֵּין

עדות המזרח יותר ויותר, שִׁיחֲזְרוּ אֶל הַשָּׂרָשִׁים. וְלִכְּנָן זֶהוּ דְבַר גְּדוֹל
מְאֹד מְאֹד, לְהַפְיִץ עֲכָשׁוּ אֶת הַקּוֹנְטְרַסִּים, וּבִפְרָט לְנָשִׁים.

וְהַעֲקָר מֵה שְׂאֵתָן צְרִיכוֹת לְרֵאוֹת לְהִתְאַסֵּף יַחַד פְּעַם בְּשָׁבוּעַ,
לְעֲשׂוֹת לַיִל שְׂמֵחָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַב"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד),
שְׂמֵחָה גְּדוֹלָה לְהֵיוֹת בְּשְׂמֵחָה תָּמִיד, וְכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים
שְׂבָאִים לְאָדָם, הֵם רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשְּׂמֵחָה. וְכֵן רוֹאִים כְּשֵׁאֲשָׁה
בְּדִכָּאוֹן, אוֹ מְרַגֵּשָׁה עֲצָמָה יְרוּדָה וְנִפְּוֹלָה בְּעֵינֵי עֲצָמָה, זֶה מְבִיא
לָהּ אַחֲר־כֵּן כָּל הַצָּרוֹת. לֹא-כֵן אִם אֲשֶׁה בְּמַצָּב רוּחַ טוֹב, שְׂמֵחָה
וְעֲלִיזָה, הִיא יְכוּלָה לְשַׂמַּח גַּם אֶת אַחֲרוֹת. וְזוֹ הַמְצָוָה הִכִּי גְּדוֹלָה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר פְּעַם לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ (יְמֵי מוֹהַרנ"ת, חֶלֶק א', סִימָן
טו): אִם אַתֶּם תִּהְיוּ בְּשְׂמֵחָה, תִּהְיֶה טוֹבָה גְּדוֹלָה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ,
כִּי יֵשׁ כָּל-כֹּף הַרְבֵּה אָנָשִׁים שֶׁהוֹלְכִים שְׂבוּרִים וְרַצּוּצִים וּמְמַרְמְרִים,
וּמְחַכְּכִים לְסַפֵּר לְמִישֶׁהוּ אֶת לִבָּם. אֲבָל לֹא מוֹצְאִים אֶת הָאָדָם
הַמְתַּאִים, לְשַׁפֵּף לְפָנָיו אֶת הַלֵּב, וּכְשֵׁרוֹאִים אֶחָד שֶׁהוּא שְׂמֵחַ, אֲזִי
מְרַגֵּשִׁים נַח יוֹתֵר לְסַפֵּר לוֹ אֶת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם. וְלִכְּנָן דְּבַר
גְּדוֹל מְאֹד לְעֲשׂוֹת פְּעַם בְּשָׁבוּעַ לַיִל שְׂמֵחָה, וְתִשְׂמַחְנָה מְאֹד,
תִּתְאוּרְנָה לְצֵאת קֶצֶת מֵהַבֵּית, לְדַבֵּר בְּיַחַד, לְשַׂמַּח יַחַד, שְׂוָה דְּבַר
הִכִּי גְּדוֹל.

בְּשַׁבַּת דִּבְרָנוּ הַרְבֵּה מַעֲנִין חֲנוּף הַיְלָדִים, שֶׁחֲנוּף מִתְחִיל
בְּבֵית. הַיְלָדִים מְחַקִּים אֶת הַהוֹרִים, מֵה שְׁרוֹאִים אֲצֵל הַהוֹרִים זֶה
מֵה שֶׁהֵם יַעֲשׂוּ. וְלִכְּנָן אִי אֶפְשָׁר לְצַפּוֹת מִבֵּן אוֹ בֵּת שִׁיְהִיו יוֹתֵר
מֵהַהוֹרִים, כִּי כְּשֶׁהוֹרִים אֵינָם מִתְנַהֲגִים כְּפִי שְׂצָרִיף, אֵיךְ יְכוּלִים
לְבַקֵּשׁ מֵהַיְלָדִים? ! וְדִבְרָנוּ לְגַבֵּי סִגְרִיאוֹת, שְׂמַצְאוּ כְּמָה יְלָדִים שְׂעֲשֻׁנוּ
בְּפוּרִים. רֵאשִׁית, זֶה מַגֵּפָה בְּכָל הָעוֹלָם, הַיְלָדִים בָּאִים לְפוּרִים
וּמִתִּירִים לְעֲצָמָם לְעֲשׂוֹן, אֲבָל הַיְלָדִים לֹא אֲשָׁמִים, כִּי אִם רָאוּ אֶת
זֹאת אֲצֵל הַהוֹרִים, מִדּוּעַ הֵם לֹא יַעֲשֻׁנוּ? ! אִם הֵבֵן רוֹאֶה אֶת הָאָבָא
מְעֲשֵׂן כְּקִיטוֹר, סִיגְרֵה אַחַר סִיגְרֵה, לְמָה שֶׁהוּא לֹא יַעֲשֵׂן? ! וְלִכְּנָן
חֲנוּף מִתְחִיל בְּבֵית, אֵיךְ שֶׁהוֹרִים מִתְנַהֲגִים — כֵּן הַיְלָדִים יִתְנַהֲגוּ.
אִם הָאָמָא תִּלְךָ בְּצַנִּיעוֹת, גַּם הַבֵּת תִּלְךָ בְּצַנִּיעוֹת, וְאִם, חַס וְשָׁלוֹם,

האָמא לאַ תּלךְ בְּצַנִיעוֹת, מַה הִיא רוֹצֶה מִבֵּתָה? ! וְלִכֵּן כְּפִי שָׂאתָן תַּתְּנֶהנָּה — כִּי יִתְנַהֲגוּ הַיְלָדִים. בַּחֲנוּף צְרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ הַרְבֵּה, וְעַקֵּר הַהִשְׁקָעָה — שְׂצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַשָּׁפָה, אִיף מְדַבְּרִים בְּבֵית, חֵס וְשָׁלוֹם, לֹא לְהַגְבִּיחַ אֶת הַקּוֹל, לֹא הָאֵב עַל הָאֵם וְלֹא הָאֵם עַל הָאֵב, אִם יִשְׁנֶן טְעָנוֹת זֶה עַל זֶה יְכוּלִים לְצַאת בַּחוּץ וּלְדַבֵּר, וּלְיִשֵּׁר אֶת פֶּל הַהֲדוּרִים, אֲבָל לֹא בְּפָנֵי הַיְלָדִים, אֲשֶׁר זֶה לֹא מְבִיא לְדַבְּרִים חַיִּיבִים. אֲדַרְבֶּה זֶה שְׁלִילִי בְּיוֹתֵר, וּכְשֶׁהַהוֹרִים רַבִּים בֵּינֵיהֶם, הַיְלָדִים נֶעֱשִׂים מִפְּחָדִים וּנְבוֹכִים וְכוּ' וְכוּ'. לִכֵּן הֵינִינָה פְּקָחוֹת, וְתִשְׁמְרֶנָּה מְאֹד שֶׁלֹּא לְהִתְנַפֵּחַ בְּפָנֵי הַיְלָדִים, כִּי בְּרַגַע שְׂמֹזְלוֹזְלִים בְּזֵה, וּמִתְנַפְּחִים בְּנוֹכְחוֹת הַיְלָדִים, מַה אַתָּם רוֹצִים מִהַיְלָדִים? ! וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן שְׂאִסוּר לְנַבֵּל אֶת הַפֶּה. מַה אַתָּם רוֹצִים אַחֲרֵיכֶם מִהַיְלָדִים, הֲלֹא שָׁמְעוּ אֶת זֹאת בְּבֵית. וְאֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, הַגְּמָרָא אוֹמְרֵת (סָפָה נו.): שׁוֹתֵא דִּינוּקָא בְּשׁוּקָא — אוֹ דְאַבוּהָ אוֹ דְאַמִּיהָ; מַה שֶׁהֵלֵךְ אוֹ הַיְלָדָה מְדַבְּרִים, שָׁמְעוּ אֶת זֹאת אוֹ מִהָאָבָא אוֹ מִהָאָמָא.

וְלִכֵּן אִם אֵינְכֶן רוֹצוֹת שִׂדְעוּ מַה מְעַשִּׂיכֶן בְּבֵית — תִּשְׁמְרֶנָּה עֲצֻמְכֶן. וְלֹא יְכוּלִים לְבֹא בְּטְעָנוֹת לְמַלְמְדִים שְׂאִינֶם מִחֲנֻכִים אֶת הַבָּנִים, אוֹ לְמוֹרוֹת שְׂאִינֶן מִחֲנֻכוֹת אֶת הַבָּנוֹת כְּרֵאוּי, בְּשַׁעָה שְׂאִתָּן אֵינְכֶן מְשַׁקִּיעוֹת בַּחֲנוּף כְּדַבְעִי, כִּי חֲנוּף מִתְחִיל בְּבֵית.

יְלָדִים צְרִיכִים לְדַעַת, שִׂישׁ מִשָּׁג שֶׁל "לֹא". וְעַלֵּיהֶם לְשַׁמַּע אֶת הַמְּלָה "לֹא" בְּמַה וּכְמַה פְּעָמִים, לֹא כָּל מַה שֶׁהֵבֵן אוֹ הֵבֵת רוֹצִים, צְרִיכִים לְתַת לָהֶם. אִם קָבַל הַיְלָד עֲנֵשׁ, צְרִיכִים לְעַמֵּד עַל כֶּף, וְלֹא לְהַפְּנֵעַ, וְאִף שִׁיבְכָה וְכוּ', לְשֹׁמֵר אֶת הַמְּלָה וְכוּ', וְכֵן לֹא לְהַפְּנֵעַ לְכָל בְּקָשָׁה שְׁלוֹ, כִּי אִם נִכְנָעִים לוֹ, יִגְדֵל אַחֲרֵיכֶם בְּעִיתִי, כִּי יִחְשַׁב שֶׁתְּמִיד צְרִיכִים לְהַעֲנוֹת לְמִשְׁאַלְתּוֹ, כִּי כֶּף הַרְגֵל מִקְטָנוֹת, שְׁכָּל מַה שְׁלִבּוֹ חֲפֵץ — שָׁמַע: "כֵּן", "כֵּן", וְהִנֵּה לְפִתַע כְּשֶׁגִּדֵּל, נוֹכַח שְׁבַעֲוֹלִים הַרְחֵב אֵין מְקַבְּלִים תְּמִיד אֶת אֲשֶׁר רוֹצִים, וְאִזּוֹ נוֹחֲלִים אַכְזָבוֹת גְּדוּלוֹת; כִּי הִנֵּה פְּלוּנִי סָרַב לְמִלָּא בְּקָשְׁתּוֹ, אוֹ אֲלִמוּנִי לֹא מִלָּא חֲפָצוֹ וְכוּ'. וְלִכֵּן בַּחֲנוּף צְרִיף לְדַעַת, לְהִיּוֹת חֲזָקִים, וְלְעַמֵּד עַל הַעֲקָרוֹנוֹת, וְאִף שֶׁהֵלֵךְ בּוֹכָה — לֹא לְהַשְׁבֵּר. בּוֹדְאִי אֵין הַכּוֹנֶה

לְצַעַר סֶתֶם יְלָדִים, חֵס וְשְׁלוֹם, יְלָדִים הֵם הַעֵינַיִם שְׁלֹנוּ, וְצָרִיכִים לְתֵת בְּעֵבוֹרָם הַכִּי טוֹב, אִף יֵשׁ לְדַעַת, שְׁלֵא כָּל דְּבָר יְכוּלִים וְצָרִיכִים לְתֵת לָהֶם — אוֹ שְׁלֵא צִיְתוּ לְהוֹרִים וְקִבְלוּ עָנֵשׁ — שְׁלֵא לְתֵת לָהֶם דְּבַר־מָה וְכוּ'. וְאֵל תַּחֲשָׁבוּ שְׁאֵלוּ דְבוּרִים בְּעֵלְמָא, אֲלֵא הַיְלָדִים יִזְדַּקְּקוּ בְּעֵתִיד לִידַע שְׁיֵשׁ מִשָּׁג שֶׁל "לֹא", וְאִז תִּזְכּוּ לִיְלָדִים מִצְּלָחִים מְאֹד.

רְצִיטִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל נְשׂוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ; הִנֵּה עֹכְשׁוֹ בָּאִים יָמֵי פֶסַח, שְׁאֵלוּ יָמֵי חֲפָשָׁה, צָרִיכִים לְשִׁים עֵין עִם מִי הַיְלָדִים מִתַּחֲבָרִים, וְלֹא לְבֹא בְטָעוֹת אֶל הַמְלַמְדִים שֶׁהֵם אֲשֵׁמִים, הַבְּנוֹת — בּוֹדָאֵי צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד אֶל מִי מִתַּחֲבָרוֹת, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הַרֵב, בְּנוֹת מְקַלּוֹת לְעִצְמוֹן הַרְבֵּה דְבָרִים בְּעֵנִינִי צְנִיעוֹת וְכַדוּמָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַבְּנוֹת מְאֹד. וְהַמְדַרְשׁ אוֹמֵר (בַּמְדַּבֵּר רַבָּה, פְּרָשָׁה י"א, סִימָן ה'): "יְבָרְכֶךָ ה'" — בְּבָנִים, "וַיִּשְׁמְרֶךָ" — בְּבָנוֹת, מְלַמֵּד שֶׁהַבְּנוֹת צָרִיכוֹת יוֹתֵר שְׁמִירָה. צָרִיכִים לְשֹׁמֵר יוֹתֵר מִהַבָּנִים. גַּם עֹכְשׁוֹ קָדָם הַפֶּסַח מְאֹד חֲנוּכִי לְבְנוֹת לְעֹזֵר לְאִמָּא, וְזֶה חֵלֶק מִהַחֲנוּף. צָרִיכִים לְחַנּוּךְ בְּעֵנֵן הַכְּשֵׁרֵת הַבֵּית לְפֶסַח וְנִקְיוֹנוֹ, וְזֶהוּ יְסוֹד הַחֲנוּף, שֶׁהַבֵּית תִּדַע חֲמַרְת הַפֶּסַח, שְׁצָרִיכִים לְשֹׁמֵר אֶת הַבֵּית וְלִנְקוּתוֹ מִכָּל סִפְקָא שֶׁל חֲמֵץ. אֲבָל הַכֹּל צָרִיף לְהִיּוֹת עִם שְׁכָל בְּלֵי הַגְּזֻמוֹת. אֲנִי רְגִיל לֹאמֵר לְפָנַי פֶּסַח בְּכָל שָׁנָה: "אֲבָק זֶה לֹא חֲמֵץ, וַיְלָדִים אֵינָם קָרְבָן פֶּסַח". בּוֹדָאֵי צָרִיכִים לְנִקּוֹת, אֲבָל בְּלֵי הַגְּזֻמָּה, אֲבָק אֵינָנו בְּכֹלל חֲמֵץ, וְצָרִיף לְהִזְהַר שְׁלֵא לְהוֹצִיא אֶת הַעֲצָפִים עַל הַיְלָדִים הַמְפָרִיעִים, וְלֹא לְהַכּוֹתָם חֲלִילָה, כִּי אֵינָם 'קָרְבָן פֶּסַח'. וּבְכֹלל — עֵנֵן הַפֶּאֶת יְלָדִים אֵינָנו דַּעַת רַבָּנוּ וְ"ל וְרַצוֹנוּ. כִּי רַבָּנוּ וְ"ל מְאֹד הַקְּפִיד שְׁלֵא לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנוּכַל גַּם הַשָּׁנָה לְהַשִּׁיג כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ 'קַמְחָא דְּפֶסַח־א', שֶׁיְהִיָּה שְׁפַע לְכֹלָם, שְׁלֵא יִצְטָרְכוּ לְדַאָג וּלְצַמְצָם, אֲבָל רְצִיטִי מְאֹד, שֶׁתִּרְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי צָרִכִי הַחַג מְרַבִּים. צָרִיכִים לְבַקֵּשׁוּ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט. רַבָּנוּ וְ"ל אֲמַר פַּעַם

לְמוֹהַרְנָת ו"ל: אִם הִבְגַּד קְרוּעַ, צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אִז עֲמַד מוֹהַרְנָת ו"ל מִשְׁתוֹמֵם: וְכִי דָבַר פְּעוּט כְּזֶה, צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא?! וְעָנָהוּ רַבְנּוּ ו"ל: וְכִי לֹא מִתְאַיִם לָךְ לְבַקֵּשׁוּ יִתְבָּרַךְ עַל דְּבָרִים קְטָנִים?! הֲלֹא אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד חָשׁוּב כֹּל פֶּרֶט שֶׁמִּבְקָשִׁים.

וְלִכֵּן הִרְגַּלְנָה עֲצָמְכֵן כֹּל פֶּרֶט שֶׁאַתָּן צְרִיכוֹת — לְבַקֵּשׁוּ יִתְבָּרַךְ. וּבְכֻלָּל טוֹב מְאֹד תְּמִיד לְדַבֵּר בְּבֵית דְּבִוְרֵי אֲמוּנָה, עַד כִּדֵּי כֶּף, שְׂיִהְיֶה שְׂגוּר בְּבֵית הַמִּשְׁפָּט הַזֶּה: "אֲנִי הוֹלַכְתָּ עִכְשָׁו לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵלַיךְ וְאַבְקַשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא", שְׂיִהְיֶה מְטַבֵּעַ בְּדָם הַיְלָדִים, שֶׁכֹּל מֵה שְׂצָרִיכִים, יֵלְכוּ וַיִּבְקָשׁוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה מַעֲקָרֵי הַחֲנוּפָה.

טוֹב מְאֹד שֶׁבְּבֵית יְדִבְרוּ תְּמִיד מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יִזְכִּירוּ שֵׁם הַשֵּׁם, וּבְאוֹרֵיהָ כְּזוֹ, שְׂהֵיִלְדִים גְּדֻלִים תְּמִיד וְשׁוֹמְעִים: "אֲנִי הוֹלַכְתָּ לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה", כְּשֶׁהֵיִלְדִים תְּמִיד חַיִּים עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּאֲשֶׁר יִגְדְּלוּ, יִהְיוּ מְצַלְחִים, וְזֶה יוֹעִיל לָהֶם מְאֹד מְאֹד, כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, בּוֹנֶה אֶת עֲצָמוֹ נְפִשִׁית, וּמִתְחַזֵּק גַּם בְּגַשְׁמִיּוֹת, וְהוּא אֶף פַּעַם לֹא לְבַד, לֹא-כֵן כְּשֶׁלֹּא מְדַבְּרִים מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא חַיִּים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, הַכֹּל הוֹלֵךְ הַהַפּוּךְ, וְנִשְׁבָּרִים מֵהָר, וּמְאֹד מְאֹד מֵר. וְלִכֵּן כִּדְּאִי בְּשָׁבִיל עֲתִיד הַיְלָדִים לְדַבֵּר בְּבֵית רַק מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה יִכְנִיס בָּהֶם בְּטַחֲחוֹן עֲצָמִי, וְמֵה צְרִיכִים יוֹתֵר מִזֶּה?!

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֵן מְאֹד מְאֹד, רְאִינָה לְהִתְחַזֵּק בְּעֲצָמְכֵן בְּאֲמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֵן, וּבְזָכוֹת זֶה שֶׁאַתָּן תִּהְיֶינָה חֲזָקוֹת בְּאֲמוּנָה, גַּם הַיְלָדִים יִהְיוּ חֲזָקִים בְּאֲמוּנָה, וְיִהְיֶה לְכֵן רַק טוֹב בְּחַיִּיכֵן.

אֲנִי חוֹזֵר שׁוֹב עַל אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר בְּשָׁבוּעוֹת הָאֲחֵרוֹנִים מֵעַיִן צְנִיעוֹת הָאִשָּׁה, שֶׁזֶה יְסוּד גְּדוֹל מְאֹד. כִּי הַיְסוּד שֶׁל הַבֵּית זֶה

צְנִיעוּת, וְאִם הָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת בְּצְנִיעוּת, כָּל הַבַּיִת מְבָרָךְ, וְלִכְּנֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶתְכֶן לְבַעַר מִהַבַּיִת כָּל בְּגַד צָר וְקֶצֶר, כִּי זֶה פְּרִיצוֹת מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה, וְאוֹי וְאַבּוֹי לְאִשָּׁה הַמְכַשְׁלֶת אֶת אַחֲרִים, וְכֵן צְרִיכִים לָלֶכֶת עִם כְּפוּי רֹאשׁ מְדַקְדָּק, אֲסוּר שִׁירָאָה הַשְּׁעָר בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, וְהַזְהָר מְקַלֵּל אִשָּׁה שֶׁנִּתְגַּלְוֹת הַשְּׁעָרוֹת, וְיִמֵּי צְרִיף אֶת הַקְּלָלוֹת! אָנוּ רוֹצִים רַק בְּרִכוֹת! וְכֵן צְרִיכִים לְדַעַת, שְׂאֲסוּר יְחוּד הוּא דְאוּרִיתָא, אֲסוּר לְאִשָּׁה לְהִתְיַחַד עִם גָּבֵר זָר בַּבַּיִת, וְתִמִּיד הַדְּלֵת צְרִיכָה לְהִיּוֹת פְּתוּחָה. וּבְכָלֵל טוֹב מְאֹד שְׂאִשָּׁה תִּמְעַט לְדַבֵּר עִם גָּבֵר, כִּי הִרְבֵּה מְכַשׁוּלוֹת יֵצְאוּ מִדְּבָרִים כָּאלוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אָנוּ שׁוֹמְעִים סְפוּרִים נוֹרְאִים אִים וְנוֹרָא שְׁקָרוּ מִחַמַּת שְׁעָבְרוּ עַל אֲסוּר יְחוּד, עַד שֶׁהִצְרָכוּ לְהִתְגַּרֵּשׁ וְלִשְׁבֹּר אֶת הַבַּיִת, וְהַכֵּל הַחַל מְקַלְוֹת רֹאשׁ. וְלִכְּנֵן רְאִינָה לְשֹׁמֵר עַל אֲסוּר יְחוּד, וְאִם אֵיזָה בְּעַל מְלֶאכֶה בָּא לְעַבֵּד, צְרִיכִים לְרְאוֹת שֶׁהִילְדִים יִהְיוּ בַּבַּיִת אוֹ שְׂכֵנָה וְכוּ', וּבְכָל מְקַרָּה צְרִיכִים שֶׁהַדְּלֵת תִּהְיֶה פְּתוּחָה, כִּי כִּיּוֹם הַדּוֹר הַפְּקָר, וְצְרִיכִים לְהִשְׁמַר בְּזֶה מְאֹד, וְלֹא לְקַחַת אֶת זֹאת בְּנִקְלָה, וּבִזְכוּת הַצְּנִיעוּת שֶׁתִּהְיֶה בְּכֵן, יִהְיֶה לְכֵן חֵלֶק בְּגֹאֲלָהּ, שְׁבוּא יְבוּא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וַיִּגְאֲלוּנוּ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הַחֲזוּקָה עֲצֻמָּן בַּיְחַד, וְתַעֲשִׂינָה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִתְחַזֵּק יְחַד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיאֲכֶן מִכָּל הַצָּרוֹת, וְיִהְיֶה לְכֵן נַחַת מִהִילְדִים, וְתִזְכְּינָה לְחַתָּנָם בְּגִיל צְעִיר, שְׁלֹא יִדְעוּ מַה זֶה רַע, וְאַבְקֶשְׁכֶן שֶׁתִּתְפַּלְלֵנָה עָלַי שְׂאֲזַכֶּה לְהַצְּלִיחַ בְּמִשְׁימָה לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדָרֶשׁ, לְבָנוֹת אֶת אוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת, לְבָנוֹת אֶת הַתְּלִמוּד-תּוֹרָה וּבֵית-הַסֵּפֶר כְּמִבְּנֵי קִבְעָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תִּמִּיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחַל לְכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תזריע, כ"ז אדר"ב ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו.

פה תקבלו את המשך המכתבים, ותכניסו את זה בתוף שו"ת "אשר בנחל" בחלק שאתם אווזים עכשו.

רציתי מאד, שנזכה להזדרז, ונגמר כרך אחר כרך.

אתם לא יכולים לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לכם, ואני בטוח שרק בזכות זה הקדוש-ברוך-הוא עוזר לכם, שהילדים אוהבים ללמד ורוצים ללמד, וכן תזכו לחתן אותם בגיל צעיר עם שדוכים טובים ממשפחות כשרות.

מאד מאד רציתי, שעכשו לפני שהקיץ נכנס, תדפיסו את הקונטרסים החדשים ששלחתי לכם בעבור שמירת העינים, ואני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, לקחת מכם עשרת אלפים מכל אחד, ואשלם לכם על הכל.

העקר כדאי לסדר את הזמן על כל דבר, הינו שעה וחצי בעבור "שפת הנחל", שעתיים בעבור "אשר בנחל", שעה בעבור "קונטרסים" וכדומה, וכן תוכלו להתקדם, פי העקר הוא סדר.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כט רד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תזריע, כ"ז אדר"ב ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

מאד מאד רצייתי לראותך בשבת־קדש ששבתתי ביבנאל, פנראה שלא זכיתי, לכן אמרתי לרוץ שורותים אלו אליך, פי מאד מאד קשורה נפשי בנפשך.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ורצייתי מאד שתתחתן, פי זה לא דרך לחיות לבד — לא בגשמיות ולא ברוחניות, ואם התורה הקדושה מעידה "פי לא טוב היות האדם לבדו", בודאי אתה צריך להתחתן, כדי לא להפשל, חס ושלום, בעברות חמורות. אתה יודע שנקלעתי בחובות עצומים, עד שאפלו לכרטיס לנסע לארצנו הקדושה אין לי, והאברך היקר לי מאד ... גרו יאיר, עשה עמי חסד חנם, והשיג לשני מקומות הלואה בעבור שני כרטיסים מהכא להתם ומהתם להכא, נסיעה זו שהייתי בשבת זו ביבנאל, ונסיעה שניה שאבוא סביבות ל"ג בעמר, ולכן ראה להתחשב בו.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש־ברוך־הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואם היית יודע מה זה פועל בשמים כל דבור ודבור, היית מדבר בכל יום אל הקדוש־ברוך־הוא, פי כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, עושה רשם בשמים, וכני אדם לא יודעים את מעלת הדבור, ולכן ראה להיות חזק בזה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט רה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תזריע, כ"ז אדר־ב' ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה, הלומדת במדרשית "בית מלכה".

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק מאד מאד, ותשמרי על עצמך, ותלמדי הרבה

"ספֿר־הַמִּדּוֹת", כִּי רָבְנוּ וְ"ל רָצָה מְאֹד, שְׁנַדַּע אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה
בְּעַל־פֶּה, וְהוּא דָבָר גְּדוֹל מְאֹד.

הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלִי לְלַכֵּת בְּצַנִּיעוּת, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא
יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּזוּרִיעַ, כִּיז אֲדַרְכֵּי הַתְּשׁוּ"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לְךָ! אֵין דְּרָךְ אַחֲרַת, אֲלֹא לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ זוֹ שֶׁהִלַּכְתָּ,
וְאֵנִי מְאֹד מְקַנְיָה שְׂיֵצֵא מִזֶּה דְּבָרִים גְּדוֹלִים. אַתָּה תַּעֲשֶׂה כָּל מָה
שֶׁבִיכְלַתְךָ, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלוּת, כִּי אִם הִרְשָׁעִים כְּכֹר דְּבָרוֹ עַל
זֶה, שֶׁהֵם יִקְחוּ מֵאֲתָנוּ אֶת הַקְּרִיבָנוּס (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), לְמִיחַשׁ מִיַּבְעֵי,
צְרִיכִים לְחַשׁשׁ מְאֹד, כִּי אֵלוֹ הִרְשָׁעִים כִּיִּם נִגְרַשׁ הַשְּׁקֵט לֹא יוּכַל,
וְצְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהִפֵּל יְתֵהפֵף לְטוֹבָה.

פֶּה תִקְבַּל מִכְתָּב לְר' ... גֵּרוּ יְאִיר, מָה שֶׁבִקְשַׁתָּ, וְאֵנִי מְאֹד מְקַנְיָה
לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁיִּתֵּן לְךָ אֶת הַהִלּוּאָה, וְכֵךְ נוּכַל לְהַזִּיז עֲנִינִים.
אֲנִי בִקְשָׁתִי מֵאָה אֶלֶף ש"ח, וְתִפְלָה עוֹשֶׂה מְחַצָּה.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי
גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
שֶׁנִּצְלִיחַ לְהַתְקַדֵּם בְּכָל עֲנִינֵי וְעֲנִינֵי.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּזַרְיעַ, כ"ז אָדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְבֵיתִי בְּשְׁלוֹם וְהַכֵּל עַל נִכּוֹן, וְתִאֲמִין לִי, שְׁאֲנִי עֲדִין לֹא
יְכוּל לְעַכֵּל אֶת גְּדֹל הַחֶסֶד שְׁעֲשִׂיתָ עִמָּדִי, שְׁשִׁפְצָתָ אֶת הַדְּיָרָה
כָּל־כָּף יָפָה, שְׁפֹשׁוּט נִרְאָה כָּמוֹ חֵלוֹם, אָנִי מָאֵד מוֹדָה לָךְ עַל הַחֶסֶד
שְׁעֲשִׂיתָ עִמָּדִי.

פֶּה תִקְבֵּל בְּפִי מִכְתָּבִים נְחוּצִים לְמַסֵּר אֶת זֶה לְיַעֲדֵם, וּבִפְרָט
ל... גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא צָרִיךְ אֶת זֶה עַל הַבְּקָר, כִּי הוּא נוֹסֵעַ לִירוּשָׁלַיִם.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׁאֵת וּבְיָתֶר עוֹ, וְאֲנִי מָאֵד מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּזַרְיעַ, כ"ז אָדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה, תְּלַמִּידָה בְּמִדְרַשִׁית "בֵּית מֶלֶכָה".

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָנִי מָאֵד מָאֵד מְקַנְוֶה, שְׁתִּתְחַתְּנִי מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר, כִּי מֵה לָךְ
לְחַפּוֹת.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִזְמִין לָךְ בֶּן זוּג יִרְא שָׁמַיִם, רַק אֶת תְּתַפְּלָלִי
עַל זֶה בְּכָל יוֹם.

אָשֶׁר כַּט רַט — כַּט רִי בְּנַחֵל שַׁכַּט
הַעֲקָר תִּלְכִי בְּצַנִּיעוֹת, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע,
וּתְבַשְׂרֵי לִי בְשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

נָא וְנָא תִתְנַהֲגִי בְּדַרְךְ אֶרֶץ וּבְמַדוֹת טוֹבוֹת, וּיְמָה טוֹב וּיְמָה נְעִים,
אִם תִּהְיִי שְׂגוּרָה בְּלִמּוּד "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", שְׁמַאד מְאֹד הַזֶּה יִרְנֶנּוּ רַבְּנּוּ
וְ"ל לְלַמֵּד בְּסֵפֶר זֶה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט רַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹרִיעַ, כ"ז אֲדַרְבֵּי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּבִטְחוֹן עֲצָמֵי, וּבְאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וּתְבַקְשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּרְאִי נְסִים נְגַלִּים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא וְתַצְלִיחִי.

הַעֲקָר רְאֵי לְכַבֵּד אֶת בְּעֵלְךָ, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (תָּנָא
דְּבֵי אֱלֹהֵי רַבָּה, פָּרָק ט'): אֵיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָה;
וְתַשְׁתַּדְּלִי שְׂיִהְיֶה בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְאִז תַּצְלִיחוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט רִי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹרִיעַ, כ"ז אֲדַרְבֵּי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותרגיל את עצמך לדבר בכל יום ויום אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזאת, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני-אדם היו יודעים מה זה תפלה ותהבודדות, אז תמיד היו מדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, וזו המתנה הכי יפה שנתן לנו רבנו ז"ל.

עליך להכניס בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, כי אין דבר בעולם שיהיה חוץ מאלקותו יתברך, והנותן דעתו לומר דבר זה חוץ ממנו יתברך, עושה, רחמנא לצלן, בפירות ואפיקורסות, ולכן אנחנו נוהרים לומר בכל יום "שמע ישראל הוי"ה אלקינו הוי"ה אחד", "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד", לגלות שהכל הוא אין סוף ברוך הוא, ואין חוץ ממנו יתברך, וכמוכא באריכות בספר "אור יקר", פרוש על הזהר מהרמ"ק ז"ל בפרשת פקודי, סימן ט', ע"ן שם; שמאריך איה שהאדם צריך להיות בטל ומבטל אליו יתברך. ובאמת זה הלמוד העמק שמגלה לנו רבנו ז"ל, ועל-ידי-זה אדם זוכה לטהר את עצמו בגשמיות וברוחניות גם יחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט ריא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תזריע, כ"ז אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ידי ה' יקר לי מאוד, הצמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הפדיון נפש.

ראה לדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותאמין שהכל

מִשְׁגָּח מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, כִּי דָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן. וְלִכֵּן אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עַצְמוֹ לְגַמְרֵי אֵל רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ. וְזֶה זֹכִים — עַל-יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, שְׂאָדָם זֹכֶה וּמְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְפָרֵשׂ אֶת כָּל שִׂיחָתוֹ עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְאֵמֶת אִם בְּגִי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מֵה זֶה לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָיוּ תָּמִיד עוֹסְקִים בְּזֶה, וְזוֹ הַמַּתְנָה הִכִּי יִפֶּה שֶׁקְּבָלְנוּ מִרַבֵּנוּ ו'ל.

נָא וְנָא תַחֲזִיק מַעֲמַד, וְאַל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה וּמְצַפֶּה לְרְאוֹתְךָ תְּמִיד, וְנִהְיֶה בְּקִשְׁר בְּזֶה וּבְכָא לְנַצַּח נְצַחִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט רבי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת תּוֹרִיעַ, כ"ז אָדָר-כ' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדֵיד ה', הַרְבֵּה הַגָּאוֹן ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח, רֹאשׁ הַכּוֹלָל מְאוֹר יִשְׂרָאֵל.

בְּאֵתִי בְּשׁוֹרֹתַיִם אֵלּוּ לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַחֲסֵד חֲנָם שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עִם מוֹסְדוֹתֵינוּ, שְׁעוֹמְדִים לְקֹרֶס, שָׁבוּ מִתְּחַנְנָכִים יוֹתֵר מִשְׁלֹשׁ-מֵאוֹת וְשָׁשִׁים תַּלְמִידִים וְתַלְמִידוֹת, וְאֵתָה רוֹצֶה לְהַלּוֹת לָנוּ מִהַקְּרָן מְאֹה אֶלְךָ ש"ח עִם תְּנָאִים הַגּוֹנִים, וְהֵנָּה הָאֲבִרָה הַיָּקָר אִישׁ חַי רַב פְּעֻלִים ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, הוּא הַגּוֹן בְּעֵינַי לְהִיּוֹת עִרְב, וּבְפָרֵט שְׂמִקְהֶלְתָּנוּ בִּיחַד נִשְׁתַּדֵּל לְקַבֵּץ בְּכָל חוֹדֶשׁ, וַיִּנְשָׁלֵם אֶת זֶה בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבַּרֵךְ שְׂמוֹ.

שׁוֹב פְּעַם תּוֹדָה רַבָּה עַל גְּדֹל הַחֲסֵד שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה אִתָּנוּ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט ריג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּזַרְיעַ, כִּיזוֹ אֲדַרְכֵּי הַיְתוּשׁוֹס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ אֶל תְּלַמִּידֵי מְתִיבְתָא "בֵּית
שְׁלֵמָה", הַלּוֹמְדִים שְׁעוֹר אֶצֶל ר' ... גְּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁכַלְכֶם תְּצִיְתוּ אֶת מַה שְׁבִקְשִׁיתִי
וְהִזְהַרְתִּי אֶתְכֶם, אִם אַתֶּם רוֹצִים לְבֹא לְפָנַי, אֲזִי כָּל יוֹם וְיוֹם תְּלַמְדוּ
ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוּיֹת, וְשִׁבְעָה דְפִים גְּמָרָא בְּגֵרָסָא, מְלַבֵּד הַשְּׁעוֹר
שְׁאַתֶּם לּוֹמְדִים בְּעִיּוֹן עִם הַמַּגִּיד שְׁעוֹר שְׁלָכֶם, וְכֵן אָנִי מָאד רוֹצֶה
שֶׁתִּתְּפַלְּלוּ אֶת כָּל הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאַף אֶחָד מִכֶּם שְׁלֵא
יִתְחַמֵּק, וּבְזוֹה תִּגְרַמוּ לִי נַחַת גְּדוֹל מָאד, כִּי מָאד מָאד נִהְיֵיתִי לְרְאוּת
אֶתְכֶם, וְאָנִי מָאד מָאד מְקַוֶּה לְהֵבִיא אֶתְכֶם לְפָנַי מַה שְׁיִוְתֵר מֵהָר.

וְלָכֵן אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁכַל אֶחָד יִקְיַם אֶת מַה שְׁבִקְשִׁיתִי,
וְאִם אֲרָאָה שֶׁתִּמְלְאוּ אֶת הַטֶּפֶס שְׁמִסְרֵיתִי לָכֶם, אֵבִיא אֶתְכֶם לְכָאן.

נָא וְנָא תִתְמִידוּ בְּ"סְפֵר-הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן עֶקֶר הָאָדָם,
וְרַבְנּוּ ז"ל רָצָה שְׁנַדְע אֶת הַסְּפֵר הַזֶּה בְּעַל-פִּיה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּרִיךְ רַחֲמֵנָא, שְׁזַכְנוּ לְסִיַם אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא כְּרִךְ
קכ"ב זִכְנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסֵדֶר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת כְּרִךְ קכ"ג לְהַגְדִּיל
תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּא ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּא ה' הַצְּלִיחָה נָא.

תַּכּוֹן הָעֲנִיּוֹת

חֵלֶק קַבֵּב

- ג פֶּתַח דְּבַר
- ה הַקְדָּמָה
- יא כַּח תַּתְּקַבֵּב
יורה לאשה לתזק ולעודד את בעלה, ולא לערוף עליו בקרת בכל פעם.
- יב כַּח תַּתְּקַבֵּג
יורה פמה הנחיות, ויבקש להכניס לישיבה רק בחורים טובים, ולדאג למשרד בעבור הרבנים בישיבה.
- יב כַּח תַּתְּקַדֵּד
יבאר רצונו אודות המדרשיה, שהבנות תלמדה עם נשות אנשי שלומנו, ויעורר להתחזק מאד, פי גדול אדונו ורב להושיע.
- יג כַּח תַּתְּקַכֶּה
יבאר, אשר זה הנסיון הכי קשה בדור, שעושים צחוק מפרסלב, ואלו אנשים בעלי עברה, שהם המונעים להתקרב אל דעת רבנו ז"ל, אף לא יועיל להם מאום, פי דבר רבנו ז"ל יכבש את כל העולם כלו.
- יד כַּח תַּתְּקַוֶּה
יעורר מאד על מצות כבוד אב ואם, אשר היא חמורה שבחמורות.
- יד כַּח תַּתְּקַכֵּז
ישלח רפואה שלמה לאב, וייעץ לעבר את הנתוח.
- טו כַּח תַּתְּקַכֵּחַ
יאחל שפע רב בזכות הצדקה והתרומות למען הקדשה.
- טו כַּח תַּתְּקַכֵּט
יעורר לשמח מאד, שאנו יודעים מרבנו ז"ל, כי מה היינו עושים בלעדיו, והעקר צריך לקיים עצותיו הקדושות, ולהיות דבוקים באין סוף ברוך הוא, ועל-ידי-זה זוכים לשמחה אמיתית, אשר היא המדרגה הכי עליונה, פי "עז וחדוה במקומו".

כח תתקל יח
 יביא את דברי רבנו ו"ל שפרש על "ואהבת לרעך כמוך", שצריך לאהב
 את כל הרעות שבאות עליו, ולידע, אשר לפי המעשים, עדין הוא
 יתברך מתנהג עמו ברחמים.

כח תתקלא יט
 יעורר על שמחה ותפלה במנין השלש תפלות, ולהדביק עצמו בו
 יתברך, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

כח תתקלב כ
 יחזק על מדת השמחה אשר היא היסוד בקיום האדם, וכן לשמח את
 אחרים ולחזקם ולאמצם, ולהחזיר בהם, אשר אין שום דבר נעשה
 מעצמו, אלא הכל בהשגחת המאציל העליון.

כח תתקלג כב
 ימסר דרישת שלום מן הבנים הלומדים אצלו, ויאחל רב נחת, ומציאת
 חתן טוב לבת גם-כן.

כח תתקלד כג
 מכתב פללי לתלמידי "דמשק אליעזר", בו יחזקם לברח מן הליצנות,
 אשר היא קלפה קשה ומסכנת, וכאשר נכנס דבר ליצנות ללב, יוצא
 כנגדו דבר של תורה.

כח תתקלה כד
 יזכית בחור לץ, ויבקשו תכף-וימיד לעזוב את הישיבה, כי היסוד אצלנו
 תמימות, ולא, חס ושלום, ליצנות, אשר היא קלפה מסכנת.

כח תתקלו כה
 יורה להחזיר אורה של שמחה בישיבה, ואמונה והשגחה פרטית,
 וכודאי סוף כל סוף יזכו להקים ישיבה של מאות בחורים יראי השם
 וחושבי שמו.

כח תתקלוז כו
 יאחל "מזל טוב" להכנס הבן בבריתו של אברהם אבינו, ויורה על
 שלום-בית והקנה החדית.

כח תתקלח כז
 מכתב פללי לנשות אנשי שלומנו ביבנאל, בו יחזקן על אהבת הזולת,
 ולקבל באהבה גם את הרע שמגיע ממנו, ולידע שהכל מאתו יתברך

בְּרַחֲמִים, כִּי כִפִּי שִׁפְגַּמְנוּ וְלִכְלַכְנוּ בְּנֹדָאֵי כָּל הַצָּרוֹת הֵן בְּחֶסֶד גָּדוֹל מְאֹד, וַיַּעֲזֹר עַל שְׁלוֹם־בֵּית וְכַבּוֹד הַבַּעַל, וְלִדְוִנוּ לְכַף זְכוּת, וּלְקַיֵּם אֶת הַפְּסוּקִים: "חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה", וּלְהַפְּךָ — לְהַפְּךָ.

כח תתקלט לו

יִוְדָה לְנִמְעָנָת שְׁמִסִּיעַת לְתַרְוֹמוֹת בְּעֵבֹר בְּנִינ בֵּית־הַמְּדַרְשׁ וְהָאוֹלָם שְׁמָחוֹת, וַיַּעֲזֹר לִילָף גַּם פְּעַם בְּשָׁבוּעַ לְקַבְרוֹת צַדִּיקִים, וּלְבַקֵּשׁ כָּל מִבְּקָשָׁה.

כח תתקמ לז

יִוְדָה לְנִמְעָן שְׁמִסִּיעַ לְהַצֵּלֶת הַמוֹסְדוֹת וּלְמַמְוֵנָם, וַיִּזְרְהוּ לְהַדְּבִיק עֲצָמוֹ בּוֹ יְתָבְרָה, וּלְדַבֵּר אֵלָיו יְתָבְרָה, אֲשֶׁר אֵין לָהּ אֲשֶׁר יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה, וַיַּעֲזֹר גַּם עַל קְבִיעַת עֵתִים לְתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

כח תתקמא לח

יַעֲזֹר לְחַזֵּק אֶת נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, וּלְהַשְׁרוֹת בִּינְיָהֵן אֲוִירָה שֶׁל שְׂמָחָה, וְיָשׁוּב הַדְּעַת.

כח תתקמב לט

יִיעֵץ אוֹדוֹת נְתִינַת הַשֵּׁם לְתַיִנוֹק לְתַן אַחַר צַדִּיק וְאִישׁ כָּשֶׁר, וְזֶה גּוֹרֵם לְאֲדָם שְׂיֵהִיָּה צַדִּיק.

כח תתקמג מ

יִבְקֵשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְאַרְגֵּן אֶת הַנְּסִיעָה בְּעֵבֹר הַפְּעָה מִרְכָּזוֹ. וַיַּעֲזֹרוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִיַּי אֲפָנִים, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

כח תתקמד מא

יִגְנֶה אֶת הַלִּיצְנוֹת, וַיִּבְקֵשׁ הַנִּמְעָן שֶׁנִּדְבָּקָה בּוֹ מִדָּה זוֹ לְעֹזֵב אֶת הַמָּקוֹם, וְלִמְצֹא לוֹ מָקוֹם אַחֵר.

כח תתקמה מא

יַעֲזֹר לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לִפְלֹא בְּחַלִּישׁוֹת הַדְּעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אַחַד עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת, וְהָעֵקֶר לְבִטּוֹל עֲצָמוֹ אֵלָיו יְתָבְרָה, וְאֵז יִלָּף הַכֹּל כְּסִדֵּר.

כח תתקמו מב

יִתְנַה צַעֲרוֹ מִגְּדֵל הַטְּרָדוֹת שֵׁישׁ לוֹ, וְהַבְּטוֹל תוֹרָה שְׂצָרִיף לְבִטּוֹל בְּעַקְבוֹת הַתְּלַמִּידִים וְכוּ', וַיַּעֲזֹר לְסַיֵּם עִם שְׁפוּץ דִּירָתוֹ, עַל מְנַת שְׂיוֹכֵל לְבוֹא לְאַרְץ מְדֵי פְעַם בְּפְעַם.

תִּכְן הָעֲנִינִים

- כח תתקמו** **מג**
 יורה להוציא איזה בחור ליצן מהישיבה, ויחזק מאד לידע שיש ענין
 שיתהפך הכל לטובה.
- כח תתקמח** **מד**
 יבאר, שהיסוד בישיבתו זה תמימות ופשיטות ואמונה ברוך בלי שום
 חכמות, ולליצנות אין שום מקום אצלנו, כי זה שרש הטמאה.
- כח תתקמט** **מה**
 מכתב כללי לאנשי שלומנו הגרים ביבנאל, בו יזהיר על פשרות
 הפאקלים, ובפרט הבשר, שהיה הכשר מהדרין מן המהדרין, אחרת
 יכולים להפשל בטרפות ונבלות.
- כח תתקנ** **מז**
 יחזק מאד על הפצה ולהביק עצמו באין סוף ברוך הוא, ולדבר אליו
 יתברך, ולהודות לו על כל החסדים הגמורים שעושה.
- כח תתקנא** **מח**
 יחזק מאד על אמונה פשוטה, ולדבר אליו יתברך, ולראות את גדל
 הנסים שעשה ועושה ויעשה.
- כח תתקנב** **מט**
 יפליג במעלת הקונטרסים, אשר נכתבו בישועת השם, וכל קונטרס הוא
 מרשם למחלה אחרת, והקונטרסים ידפסו עוד ועוד.
- כח תתקנג** **נ**
 יורה לתן לילדים שיסעו פדי שיתאוררו, ובפרט שהאבא לא יפגע וכי.
- כח תתקנד** **נא**
 יורה למנהלת בית-הספר להיות בשמחה, ולהתחזק ולחזק את המורות
 והפנות בדבורי אמונה.
- כח תתקנה** **נב**
 יוכיח הנמען לקחת עצמו בידיו, ולהתחזק מחברה שלילית, ולהקפיד
 על תפלה במנין, ולשוב למוטב כפי שלמד אצלו.
- כח תתקנו** **נג**
 ייעץ בענין הפשרות שהכל יסדר, ובענין הילד יקנה שיתהפך לטובה,
 ובענין הדירות צריכים רק סבלנות.

- נד** כח תתקנז
 יוֹדָה לְנִמְעַן עַל עֲזָרְתּוֹ, וַיֹּאחֲל לּוֹ כָּל מְלֵי דְמִיטָב מִן שְׁמִיא.
- נד** כח תתקנח
 יוֹדָה תִּכְף לְתַמְן הַתְּקֵלָה בַּמְקֹנָה, וַיִּתְנֶה צַעְרוֹ מִמְסִירוֹת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם,
 וְכַמָּה שְׁצָרִיף לְהַתְחִזֵּק כְּנֶגֶד רִשְׁעָתוֹ.
- נה** כח תתקנט
 יוֹדָה לְנִמְעַן שְׁטוּרַח בְּעִבּוּר דִּירְתּוֹ, וַיִּבְאָרוּ גִדְּל הַתְּלָאוֹת שֶׁהֵם מְנַת
 חֲלָקוֹ.
- נו** כח תתקס
 יִבְהִיר, שְׁיִקְשֶׁה עָלָיו לְכַתֵּב כַּמָּה וְכַמָּה מִכְּתָבִים בְּכַת אַחַת לְכָל אֶחָד,
 מְרַב הַצְּרוֹת שֵׁשׁ לוֹ מִבֵּית וּמִבְּחוּץ. וְלִכְן יוֹדָה לְעֵינַי בְּ"אֲשֶׁר בִּנְחַל",
 אֲשֶׁר הַמְּכַתְּבִים שָׁם הֵם גַּם בְּעִבּוּר כָּל אֶחָד.
- נז** כח תתקסא
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַהֶדְפָּסָה, וַיֹּאחֲל וַיִּבְרַךְ בְּזִכּוּתָהּ.
- נח** כח תתקסב
 יוֹדָה לְהַתְחִזֵּק וְלִשְׁמַח שְׂזָכוֹ לְהַקִּים בֵּית וּלְהַבִּיא יְלָדִים חֲמוּדִים, וּבְנֹדָאֵי
 הַכַּל יִתְהַפֵּף לְבִסּוֹף לְטוֹבָה.
- נח** כח תתקסג
 יִמְסֵר דְרִישַׁת שְׁלוֹם מֵהַבֵּן הַלּוּמֵד טוֹב, וַיֹּאחֲל לְחַתֵּן אֶת הַבַּת בְּקָרוֹב.
- נט** כח תתקסד
 יֹאחֲל "מְזַל טוֹב" לְהַלְדֵת הַבֵּן, וַיּוֹדָה עַל הַעֲזָרָה עִם הַפְּעוּטוֹן, וַיֹּאחֲל
 בְּזִכּוּת זֶה.
- נט** כח תתקסה
 יוֹדָה לְהַמְשִׁיף לִילָף אֶל הַרְבֵּ שְׁקָרְכֶם, וַיִּבְאֵר, שְׁבַענָן חֲזָרָה בְּתִשּׁוּבָה,
 צְרִיכִים סְבָלְנוּת, וְלֹא לְדַחֵק וְלִילָף בְּכַח, כִּי זֶה לֹא יוֹעִיל.
- ס** כח תתקסו
 יִבְהִיר לְבַחוּר הַחֶפֶץ לְלַמֵּד אֶצְלוֹ, שֶׁהַעֲקָר יִרְאֶה לְהַחֲזִיק בְּזַמְנִים וּבְסִדְרֵי
 הַיְשִׁיבָה.
- סא** כח תתקסז
 יִחֲזַק עַל אַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְלְהַתְרַחֵק מִמַּחְלָקַת וּמְרִיבוֹת, אֲשֶׁר זֶה חֲמוּר
 בְּיוֹתֵר.

- כח תתקסח** סב
 יספר מר' חיים קיבלִיטְשֶׁער ז"ל, שְׁהִיָּה רְגִיל לומר "כי ענין רבנו ז"ל
 הוא אור גורא, ואם רוצים יכולים לקבל ממנו הרבה וכו', וכן שאי
 אפשר לקבל מרבנו ז"ל, אלא כשמשיר את שכל עצמו לגמרי".
- כח תתקסט** סג
 יודה למנהלת בית-ספר, שמתזיקה במשרתה בגאון, ויחזקה ויאמצה.
- כח תתקע** סג
 יחזק באמונה פשוטה, ולדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, וללמד בכל יום
 איזה קונטרס, אשר מחזק מאד.
- כח תתקעא** סד
 יבהיר, שכל פונתו לבנות ישיבה של יראי השם וחושבי שמו, ולליצנות
 אין מקום אצלו.
- כח תתקעב** סה
 יאחל רפואה שלמה, ויודה על התרומה בעבור המקוה.
- כח תתקעג** סה
 יודה לנמענת שנטלה על עצמה לנהל את המדרשה, ויעוררה להחזיק
 באמונה כל הימים.
- כח תתקעד** סו
 יפליג במעלת ההפצה ותפלה והתבודדות, אשר אין עוד מתנה טובה
 מרבנו ז"ל כמו זה.
- כח תתקעה** סו
 יבקש זוג צעיר שיראו לכבד זה את זה, ובזכות זה יזכו לפרנסה.
- כח תתקעו** סז
 ינחם הנמען שמתפלל עליו בכל יום להמתקת הדינים, ושיזכה לחתן
 ילדיו בגיל צעיר, שלא ידעו טעם חטא.
- כח תתקעז** סח
 יורה לבעל צעיר לשמר על אשתו, שלא תלך ותתחבר לחברה רעה.
- כח תתקעח** סט
 יזהיר הנמען שלא לנסע לחוץ לארץ, וכן להרחיק את אחיו מביתו, כדי
 שלא ישבר ביתו.

- כח תתקעט** **סט**
 יודה לנמען שעוור לו בבניית האולם שמחות, ושפוץ עניני הקהלה,
 ויחזקו במדת הצדקה, אשר אין עוד חשוב מזה, ובפרט שזו צדקה
 הגונה.
- כח תתקפ** **עא**
 יברך הנמענת בזכות הצדקה שעושה, שימשך עליה שפע ברכה
 והצלחה. ויעוררה לחזק ולעודד את נשות אנשי שלומנו, ובפרט על
 מדת הצניעות.
- כח תתקפא** **עב**
 יפליג במעלת ה"שפת הנחל", ויקוה שיצא לאור עד פורים, אשר זו
 זכות הרבים לדורי דורות.
- כח תתקפב** **עד**
 יבקש שלא להגיע לסכסוכים, ובפרט עם משפחה המוסרת נפש בעבור
 קדשת ישראל, ראוי להעריכם ולשמר על השלום.
- כח תתקפג** **עד**
 יאחל ברכת "מזל טוב" לארוסי הבת, ויאחל בנזן עדי-עד, ויבקש לדבר
 עם מי שצריך לשלם את החוב שחייבים לו.
- כח תתקפד** **עה**
 יבקש את הנמען לכבד וליקר את אשתו, אשר היא אשה מיחדת יראת
 השם, ואין זה ראוי לריב עמה.
- כח תתקפה** **עז**
 מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו ביבנאל, בו יחזקן כנגד מסעי השמד
 שעוברים בארץ הקדש, על שלשה דברים: א. תפלה — לבקש את
 השם יתברך, שעם ישראל יחזרו בתשובה. ב. מדת הצניעות, אשר היא
 תשובה מאד לאשה. ג. מדת החסד והשמחה, להרבות בגמילות חסדים
 ובאהבת הבריות, ורק על-ידי שלשה דברים אלו יקרבו את הגאולה.
- כח תתקפו** **צ**
 יבקש למסר המכתב ליעדו, ויתנה צערו שיהוירים מתערכים וגורמים
 מריבות בין הזוג.

- כח תתקפוּ** **צא**
 מכתב כללי לאנשי שלומנו ביבנאל, בו יחזקם על הפצת אור רבנו ו"ל,
 ולהרבות בשמחה ורקודים, אשר על ידי זה ממתיקים הדינים.
- כח תתקפח** **צב**
 יאחל רפואה שלמה לאבא, ויעורר על אהבה וכבוד הדדי, אשר זה היה
 רצון רבנו ו"ל.
- כח תתקפט** **צג**
 יחזק באמונה פשוטה, לידע שכל הבריאה היא לבוש לגבי האין סוף
 ברוך הוא, וינגיל לדבר אליו ותברך, אשר כל דבור הוא הצלחה נצחית
 שאין לתאר.
- כח תתקצ** **צד**
 יעורר אשה לשמר על שלום ביתה, ולהמנע מופיחים ואי הבנות.
- כח תתקצא** **צע**
 יפליג במעלת הפצה, ויאחל בזכות זה פרנסה בשפע.
- כח תתקצב** **צה**
 ייעץ לבחור מתי לקבץ תאריך החתונה, ויקנה להיות עמו בשבת חתן.
- כח תתקצג** **צח**
 יאחל הצלחה לכלה קדם החתונה.
- כח תתקצד** **צו**
 מכתב כללי לתלמידות בית-ספר "בית פיגא", בו יחזקן להתנהג כראוי
 ביום הפורים, אשר זהו יום קדוש מאד, ויכולים לפעל אצלו ותברך כל
 מה שרוצים, וצריך לשמר על אפוק ולא לפרק על, חס ושלום, ולהקפיד
 על הצניעות ויראת השמים ודרך ארץ.
- כח תתקצה** **צז**
 יבהיר למורה להחזיר בתלמידותיה את מדת הצניעות, אשר היא הגאון
 והגאונה של בת ישראל, ולדבר הרבה מאד מאמונה, שהקדוש-ברוך-
 הוא צופה ומביט עלינו איך אנו מתנהגים ומדברים, ואז נתביש ממנו
 לעשות רק הטוב בעיניו.
- כח תתקצו** **צח**
 יוכיח אשה לקחת עצמה בידיה, ולשנות את מלבושיה, ולא לילך
 כאפנת הגויים, אלא כבת ישראל כשרה.

- כח תתקצו צט כח תתקצו
 יחזק להתפלל במנין, ולהניח בכל יום תפלין.
- ק כח תתקצו
 יבקש למסור המכתבים ליעדם, וימסר דרישת שלום מהבן, ויאחל רב
 נחת.
- קא כח תתקצו
 יחזק על אמונה פשוטה, כי זה העקר בזה העולם, ובלי אמונה אין
 לאדם כלום.
- קא כט אלפים
 יבאר, שאפשר להשתמש בכסף מעשר לנסיעה לרבנו ז"ל, ויבאר שאם
 מתעקשים בתפלה אצל רבנו ז"ל — פועלים ישועה.
- קב כט א
 יבאר, שהעקר בזה העולם הוא התחזקות, להתחזק בעצמו ולחזק
 אחרים, ו'טוב' — הכל חפצים לשמע.
- קג כט ב
 ישבח הנמענת, שהכניסה ראשה ורבה למדרשה, ויאחל הצלחה
 גדולה, והעקר להחזיר בבן אמונה פשוטה בו יתברך.
- קג כט ג
 יחזק מאד, ויבאר שמי שזוכה לשמש את רבנו ז"ל נפתח לו המוח
 להשגת אלקות במדרגה עליונה.
- קד כט ד
 יבהיר, שפשיזצאים להפצה בעבור המוסדות על שם רבנו ז"ל, זה חסד
 שעושים עם רבנו ז"ל, וכבר אמרו חז"ל, שכל מי שעושה חסד עם
 אחד מגדולי ישראל, מעלה עליו הפתוב כאלו עשה חסד עם כל
 ישראל.
- קו כט ה
 ישבח הנמענת שיש לה חלק בהחזקת המוסדות הקדושים שבהם
 לומדים תינוקות של בית רבן, אשר אין למעלה מזה, ויברכה שיאיר
 עליה השם יתברך אור וזיו וחיות לנצח.
- קז כט ו
 מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו ביבנאל, בו ישבחן על שהן שמחות,

תִּכְן הַעֲנִינִים

ובפרט בראש-חדש, אשר ידוע מרבנו ו"ל, שראש חדש מסגל לילדים, ומוהרנ"ת ו"ל אמר על זה, שסעדת ראש-חדש מסגלת הן להוליד ילדים והן שיהיה נחת מילדים. ויפליג במתנה שקבלו הנשים, והיא — "ראש-חדש", שזה החג של הנשים, וזה בזכות שלא נתנו תכשיטיהן לעשיית העגל. ולכן זכו לשכרן בעולם הזה, וכן בעולם הבא שעתידות להתחדש בראש-חדש. ויחזק מאד על קדשת הדבור, להתרחק מלשוך-הרע, וכילות וליצנות, וכן על צניעות, הן בלבוש והן בדבור, והן שלא יראה שער באשה, אשר אז מביאה קללה על ביתה, חס ושלום, וכן להתגבר להיות בשמחה, ולשמח את כלם, אשר בזה יזכו לקרב את הגאולה.

כט ז קיב

יקנה להוציא פרך א' מ"שפת הנחל", אשר הם דבורים נפלאים ביותר, ויבקש את המדפיס לשמר עצמו מחובות מיתרים.

כט ח קיג

יבקש בחור ליצן שיצוב את הישיבה מה שיותר מהר.

כט ט קיד

יחזק מאד, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, והעקר לשמר על השם של הישיבה, ולא לתת כניסה לליצנות.

כט י קיז

יאחל בזכות השמוש שמשמש את רבנו ו"ל, שתהיה לו פרנסה בשפע.

כט יא קיח

ישבח הנמצאן שמוסר שעורים, כי זכוי הרבים זו מצוה גדולה מאד, ויחזקו על תפלה והתבודדות.

כט יב קיט

יורה להוציא את הבחור הליצן, ואם ישמנה יוכלו לקבלו בחזרה.

כט יג קכ

ייעץ ללמד כמה אמניות, שאם לא הולך באחת ילך באחרת, ויזהיר על השלש תפלות במנין, אשר זו סגולה לפרנסה.

כט יד קכז

יחזק לידע, אשר דבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא הכל

מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּכָל הַנְּסִיווֹת הַקָּשִׁים
שְׁעוֹבָרִים.

כט טו קיז

יְעוֹרֵר עַל תְּפִלָּה בְּמַגִּין, וְלֹהֵשֶׁתֵּדֵל לְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה, וְלִרְאוֹת שֶׁהִיא תִלְוֶה
בְּצַנִּיעוֹת, וְשֶׁלֹּא יִתְגַּלוּ שְׁעֵרוֹתֶיהָ בַּחוּץ, וְיִחֲזַק עַל קְבִיעַת שְׁעוֹרִים
כְּסֻדְרָן, וְלִדְבַר אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם.

כט טז קיח

יִחֲזַק שְׁלֵא לְהִשְׁבֵּר, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְעָה יָבוֹא הַטּוֹב, וְהַעֲקָר
לְהִתְאָזֵר בְּסִבְלָנוֹת, וְלִבְקֵשׁ מֵאֱתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבִפְרָט בְּעַת הַדִּלְקַת הַגְּרוֹת.

כט יז קיט

יִוְרָה שְׁלֵא לְהִשְׁבֵּר וְלֹא לִפְלֵ בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, כִּי לֹא מְגִיעִים עִם זֶה
לְשׁוֹם מְקוֹם, וְעַקֵּר גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל — שְׁמַחֲזִיק מֵעַמֵּד.

כט יח קכא

יִחֲזַק עַל מַדַּת הַשְּׂמִיחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְעַל-יְדֵי שְׂמִיחָה שְׂתִשְׁרָה
בְּבֵית, הַכֹּל יַעֲבֹר בְּנִקְלָה.

כט יט קכב

יְעוֹרֵר לִילֵף עִם הַתְּלָמִידִים בְּמַדַּת הַסִּבְלָנוֹת, כִּי לֹא הַקְּפָדָן מְלַמֵּד, וְיִוְרָה
לְחַדֵּל מִהַעֲשׂוֹן, כִּי רַבְּנוּ ו"ל הַקְּפִיד עַל כָּף מְאֹד, וְאִם מִתְגַּבֵּר יִצְרוּ,
עַל-כָּל-פָּנִים שְׁלֵא יַעֲשֶׂן בְּפָנֵי הַתְּלָמִידִים.

כט כ קכג

יִוְרָה לְהוֹצִיא מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל מַעֲבֵר דִּירָה לְחוּץ לְאַרְץ, כִּי אֵין מְקוֹם טוֹב
לְגוֹר יוֹתֵר מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאֵין תּוֹרָה כְּתוּרַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְיְעוֹרֵר
לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל הַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, שֶׁיִּצְא מִמֶּרְתֵּף צֹר לְדִירָה
רַחֲבָה, וְיֵשׁ לוֹ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַת וְכוּ'.

כט כא קכד

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצָה, וְיִיעֵץ בְּעֵינָן מְגוּרִים בִּיבְנָאֵל, אֲשֶׁר זֶה מְקוֹם שְׁלוֹ,
וּבְקָרוֹב תִּתְהַפֵּף לְעִיר בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמְּלָה.

כט כב קכה

יִיעֵץ אוֹדוֹת הַיְּחִסִּים עִם הַחֲמוֹת, וְיִוְרָה לְכַבֵּד אֶת הַבַּעַל, וְלְגוֹר בְּאַהֲבָה
וּבְהִבְנָה הַדְּדִית.

- כט כג** קכה
 יסיר אֶת הַפְּתָדִים, וְיֹרֶה לְשֵׁהוֹת אֶצֶל הָאָחוֹת כְּשֶׁהִבְעֵל אֵינּוּ בְּבֵית,
 וַיִּרְגֵּל לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, שְׁאִין
 לְתֹאֵר כִּלְל.
- כט כד** קכח
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וַיִּחְזַק עַל עֲנִין הַשְּׂמֵחָה, וְלִרְאוֹת שְׁלֵא לְהִתְפַּחַד
 כִּלְל.
- כט כה** קכו
 יֵאָחַל "מִזֵּל טוֹב" עַל הַחֲתָנָה, וְרַב נַחַת, וַיִּחְזַק עַל הַדְּבוּר אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ.
- כט כו** קכז
 יֹרֶה לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם־בֵּית, וְאִישׁ אֶת רְעֵהוּ יַעֲזֹרוּ, וּבִמְקוֹם הַשְּׁלוֹם —
 שֵׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה.
- כט כז** קכז
 יֵיעֵץ שְׁלֵא לְחַשֵּׁב עַל מַחְשָׁבוֹת גְּרוּשִׁין, אֶלֶּא לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֻמָּצִים
 שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם, כִּי לְהִתְגַּרֵּשׁ אֵין זֶה פִּתְרוֹן.
- כט כח** קכז
 יֹרֶה לְדַבֵּר עִם הַבָּנוֹת בְּמִדְרָשָׁה מְאֻמוּנַת חֲכָמִים וּמְרַבְּנוּ ו"ל וּמִתְפַּלֶּה
 וְהִתְבּוֹדְרוֹת וּמִשְׂמָחָה.
- כט כט** קכח
 יַעֲזֹרֵר עַל ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, אֲשֶׁר זֶה הוֹרֵג אֶת הַיֶּצֶר הָרָע.
- כט ל** קכח
 יֵיעֵץ בְּעֲנִין הַנְּסִיעָה לְרַבְּנוּ ו"ל לְרֵאש־הַשָּׁנָה דִּיקָא, אֲשֶׁר זֶה הִיָּה הַרְצוֹן
 שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, שְׁנֹבֵא אֶל צִיּוּנוּ בְּכָל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֶפְלוּ אַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ,
 וְהוּא בְּוֹדָאֵי יִתְקַנְנוּ.
- כט לא** קקכט
 יֵאָשֵׁר אֶת קְבֻלַּת הַפְּדִיוֹן נֶפֶשׁ, וּבְוֹדָאֵי יִשְׁתַּדֵּל לְהִתְפַּלֵּל עַל הַיְלָדִים
 שְׂיִמְצְאוּ זִוּוּגָם, וַיֵּאָחַל רַב נַחַת וְנִסִּים נִגְלִים, שְׂיַעֲשֶׂה עִמּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.
- כט לב** קכט
 יֹרֶה לְזוּוג לְהַשְׁלִים בִּינֵיהֶם, וְלִרְחֹק מִמַּחְשָׁבוֹת שֶׁל גְּרוּשִׁין, וְלִהְיוֹת
 שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים וּלְכַבֵּד זֶה אֶת זֶה.

- כט לג** קל
 יבָאָר, אֲשֶׁר בָּזָה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחַזְקוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד
 צָרוֹת וַיְסוּרִים, וְאֲשֶׁר הַמְּחַזֵּיק מֵעֲמֵד.
- כט לד** קלא
 יבָאָר אֹדוֹת מִנֵּן שְׁצָרִיכִים לְהַתְּפַלֵּל בְּזַמְנוֹ, וּטְבִילַת מִקְוֵה יְכוּלִים גַּם
 בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם, וַיַּעֲוֹרֵר לְשִׂמְחָה אֶת הָאִשָּׁה, וּבִזְכוּת זֶה הַבְּרָכָה וְהַהֲצִלְחָה
 יְהִיו מְצוּיִים בְּבֵיתוֹ.
- כט לה** קלא
 יִיעֵץ אֹדוֹת הָאֲחִיזָן לְהוֹצִיא אֶת הַטְּמֵאָה מִן הַבַּיִת, וְלִילֵךְ עִם הַיֶּלֶד אֶל
 רוֹפֵא, וְאֹדוֹת הַגֵּיּסָה, שְׁתַּרְאָה לְקַבֵּל עַל עֲצָמָה לְשִׁמּוֹר שְׁבֵת וּלְקַיֵּם
 מִצְוֹת, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂעִשְׂעָה עִמָּה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.
- כט לו** קלב
 יַעֲוֹרֵר עַל שְׂמִיחָה בְּבֵית וְכַבוֹד הַדָּרִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִשְׁנֶה הַרְחֵבַת הַדַּעַת
 וְהַצִּלְחָה בְּבֵית.
- כט לז** קלג
 יִקְוֶה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, הַעֲקָר לְהַתְּחַבֵּר עִם נָשׁוֹת
 אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְלִשְׁמֹר עַל אֲהָבָה וְאַחֲדוּת.
- כט לח** קלג
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצַת אוֹר רַבָּנוּ ו"ל, וּבִזְכוּת זֶה יֵאָחַל מְצִיאַת הַזְּוִיג.
- כט לט** קלד
 יוֹרָה שְׁלֵא לְדָאג, כִּי הַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְהַעֲקָר לְהַתְּחַזֵּיק מֵעֲמֵד בְּסַעֲרוֹת
 הַחַיִּים, וְכֵן לְחַזֵּק אַחֲרֵים, וְעַל-יְדֵי-זֶה זֹכִים לְהַצִּלְחָה.
- כט מ** קלה
 יִחַזֵּק בְּחוֹר שְׂמִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיּוֹרָה אֹדוֹת אָמוּ שְׂתַקְבֵּל
 עָלֶיהָ לְשִׁמּוֹר שְׁבֵת, וְאִז יִשְׁמְרָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.
- כט מא** קלה
 יַעֲוֹרֵר לִילֵךְ לְהַפְּצָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְשֵׁלֵם אֶת הַחֹבוֹת, וְכֵן לְקַנּוֹת
 לְבָנוּ תְּפִלִּין דְּרַבָּנוּ תָּם, שְׂרַבָּנוּ ו"ל הַקְּפִיד מִגִּיל בְּרִ-מְצוּנָה לְהַנִּיחוֹ.
- כט מב** קלו
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאָב, וַיּוֹרָה לוֹ לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, כְּמֵאֲמָרָם
 ו"ל: כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין — זֹכֶה לְחַיִּים.

תִּכְן הָעֲנָנִים

- כט מג** קלו
 יִעֲזַץ אֹדוֹת הַדִּירָה, וַיּוֹרָה שְׁלֵא לַפְחֹד כָּלֵל, כִּי הַפְּחָדִים הוֹרְסִים אֶת
 הָאָדָם.
- כט מד** קלז
 יוֹרָה שְׁלֵא לְהַחְזִיר לִישִׁיבָה אֶת מִי שֶׁגָּרְשׁוּ בַעֲקֹבוֹת לַיְצָנוֹת וְכַדוּמָה,
 וְהַעֲקָר לְהַתְחַזֵּק מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹא הַטּוֹב.
- כט מה** קלח
 יַעֲוֹרֵר לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת אַחֲרִים, וַיִּכְבֵּר אָמַר רַבְּנֵנוּ ו'ל: יֵשׁ עֲנִין
 שְׂיִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.
- כט מו** קלח
 יוֹרָה עַל חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, אֲשֶׁר זֶה תִּקּוֹן הַמִּשְׁכָּבָה, וְכֵן לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת
 הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר הִיא מִתְּנָה יְקָרָה מֵאִתּוֹ יִתְבָּרֵךְ.
- כט מז** קלט
 יִתְפַּלֵּל בַּעֲבוּר הַנְּמַעֲנֵת שְׂרַחֵיב לָהּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי חַיִּיּוֹת,
 וְהַעֲקָר לְהַחְזִיק עֲצָמָה עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ.
- כט מח** קמ
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְתַלְמִידֵי יְשִׁיבַת דְּמִשְׁק אֲלֵיֶעָזֵר, בּוֹ יִזְהִירוּם לְשִׁמּוֹר עֲצָמָם
 מִמִּדַּת הַלַּיְצָנוֹת, כִּי אֲצֹל רַבְּנֵנוּ ו'ל, הַעֲקָר הוּא תְּמִימוֹת עֲמָקָה, וְכֵן לְדַבֵּר
 הַרְבֵּה אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם, וּלְצִיַּת אֶת רְאִשֵׁי הַיְשִׁיבָה וְהַמַּגִּידֵי
 שְׁעוֹר, וּלְהַרְבּוֹת בְּהַתְמַדָּה בַּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּתְפִלָּה בְּמִגִּין.
- כט מט** קמב
 יִחֲזֹק שְׁלֵא לְהַתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, כִּי עַל כָּל אֶחָד עוֹבְרַת חַלִּישׁוֹת הַדַּעַת,
 וְאִפְלוּ צְדִיקִים גְּדוּלִים עוֹבֵר עֲלֵיהֶם בְּכָל יוֹם בְּלְבוּלִים, וְהַעֲקָר לְדַבֵּק
 עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.
- כט נ** קמג
 יוֹרָה לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, אֲשֶׁר רַבְּנֵנוּ ו'ל הִזְהִירוּנוּ עַל כֶּךָ מְאֹד,
 וַיִּבְאֵר אֹדוֹת וְדוּי דְּבָרִים, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה מוֹצִיא אֶת הַחֲטָאִים מֵעֲצָמוֹתָיו,
 וְכֵן לְהַרְבּוֹת לְלַמֵּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר מוֹצִיא אֶת הָאָדָם מֵהַשְּׂאוּל
 תַּחֲתִית.

- כט נא** קמד
 יִעֲצֵן לְלַמֵּד סוּפְרוֹת, אִם זֶה מוֹשֵׁף אוֹתוֹ, וּבִאֲמַת זֹו עֲבוּדָה קְדוֹשָׁה, וְגַם
 תָּבִיא לוֹ פְּרִנְסָה.
- כט נב** קמה
 יַעֲזֹר לְהַמְשִׁיף לְחֹדֶשׁ חֲדוּשֵׁי דְאוּרִיָּתָא, וְלִדְבַק עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּף
 הוּא.
- כט נג** קמו
 יִעֲצֵן בְּעֵנֵן הַדְּפַסַּת הַסֵּפֶר "מִדְרָשׁ פְּנַחֶס", אֲשֶׁר הוּא דְבַר גְּדוֹל מְאֹד,
 וּבִנְדָאֵי יַעֲשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.
- כט נד** קמז
 יִחֲזַק עַל תְּפִלָּה בְּמַנְיֵן כָּל יוֹם, אֲשֶׁר זֶה מְסַגֵּל לְפְרִנְסָה וּלְיִרְאָת שָׁמַיִם,
 וְכֵן קְבִיעַת עֲתִים לַתּוֹרָה בְּכָל יוֹם חַק וְלֹא יַעֲבֹר, וְהַפְּצַת אוֹר רַבְנּוֹ וְ"ל,
 אֲשֶׁר זֶה עוֹשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.
- כט נה** קמח
 יַעֲזֹר בְּחֹר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִקְנֹת לְעֲצָמוֹ שֵׁם טוֹב, וְלְהַרְגִיל עֲצָמוֹ
 לְלַמֵּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרָע.
- כט נו** קמח
 יוֹרָה לְבַחֹר לֹא לְהַתְּבַלְבֵּל מִהַקּוֹרוֹת בְּבִיתוֹ, וְאִסוּר לְהַרְהֵר אַחַר דְּרָכֵי
 הַמְּקוֹם בְּרוּף הוּא. וְהַעֲקֹר לְהַתְּמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא
 יַעֲשֶׂה עִמּוֹ גַּפְלָאוֹת.
- כט נז** קמט
 יְבַאֵר, אֲשֶׁר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא מְנַהֵיג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק
 וּבְמִשְׁפָּט, וְאֵל לָנוּ לְהַתְּבַלְבֵּל מִשׁוֹם דְּבַר, רַק לְרוּץ וְלְהַתְּבוֹדֵד לְפָנָיו
 יַתְּבַרֵךְ, וְלְהַתְּחַנֵּן אֵלָיו, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה.
- כט נח** קנ
 יוֹרָה לְהַתְּחַזֵּק מְאֹד, כִּי אֵין זֹו עֲצָה לִפְלֵ בְיָאוּשׁ, וְיִכְנִיס בְּשַׁחוּן עֲצָמֵי,
 וְלְהַפִּיר בְּכַחוֹ, וְלֹא לִפְלֵ בְּעֵינָיו.
- כט נט** קנא
 יִעֲצֵן אוֹדוֹת גְּסִיעָה לְאוּמָן לְאֵב חוֹלָה, וּבְעֵנֵן הַדְּפַסַּת אֵינָה חֵלֶק מִשׁוּ"ת
 "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה לְהוֹסִיף זְכִיּוֹת, וְאוֹדוֹת הַקּוֹל, עַל-יְדֵי
 לְמוֹד מְשֻׁנִּיּוֹת זוֹכִים לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה בְּקָנָה.

- כט ס** קנב
 יוֹדָה לְשֹׁמֵר עַל הַשֵּׁם הַטּוֹב, וְלֹא לְרִיב עִם כָּל אֶחָד, וְלִילֵף לְתַפְלָה עִם חֲלִיפָה, וְלִהְתַּפְּלֵל בְּמִנְיָן וּבְדֶרֶךְ אֶרֶץ.
- כט סא** קנב
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שְׁנֻטֵל עֲצָמוֹ בִּידָיו, וְהוּא מְרַבֵּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה, וּמְשַׁמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ, וַיַּעֲרָרוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה הַלְּאָה וְהַלְּאָה, כִּי זֶה הִיְסוּד אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל.
- כט סב** קנג
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָנָה שְׁמֵתְחִזְקָת וּמְחִזְקַת אֶת נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיַּעֲרָרָה לְשִׁמְחָה אֶת בְּלֵן, וְלוֹמַר בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, אֲשֶׁר מְסַגֵּל לְתִשׁוּבָה.
- כט סג** קנג
 יִשְׁמַח מְאֹד שֶׁהַנִּמְעָן מִתְחִזֵּק, כִּי כָּל הַלִּמּוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל זֶה לִמּוּד עֲמֻק בְּהַתְחִזְקוֹת, וַיִּרְגֵּיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, שְׁאִין לְתַאֵר כָּלֵל.
- כט סד** קנד
 יוֹדָה לְנִמְעָן שְׁמוּסֵר וּנְפֹשׁוֹ בְּשִׁבִיל הַדְּפִסַּת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיֶּאֱחָל לוֹ יְלָדִים טוֹבִים בְּזָכוֹת זֶה וְנִחַת מֵהֶם.
- כט סה** קנה
 יְדַבֵּר לְאִשָּׁה לְהַבִּין אֶת בְּעָלָהּ, כִּי הוּא עוֹבֵר מִצְבִּים קָשִׁים, לְרֵאוֹת אֶת אָבִיו בְּמִצָּב בְּרִיאוֹתֵי קָשָׁה מְאֹד, וְלִכֵּן שֶׁתִּרְאֶה לְדוֹנוֹ לְכַף זְכוּת, וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ שְׂעִזוֹר לוֹ לְשׁוֹב לְאִיתָנוּ.
- כט סו** קנה
 יִבְאֵר לְבַעַל, שֶׁיִּרְאֶה לְתַת תְּשׁוּמַת לֵב לְאִשְׁתּוֹ וּלְכַתּוֹ, הֵן אָמַת שְׁאָבִיו חוֹלָה בְּמִצָּב קָשָׁה, אִף אִסוּר לוֹ לְהִזְנִיחַ אֶת בְּנֵי בֵּיתוֹ וּלְעֻזְבֵּם לְנַפְשָׁם בְּלֵי פְרוּטָה וּבְלֵי יְכֻלַּת לְשֹׁרֵד.
- כח סז** קנו
 יוֹדָה לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת, וּבִפְרָט הֵיכָן שֶׁיִּשְׁנֶה הַתִּינֵקָת, וְהַעֲקֹר לְהַתְחִזֵּק כִּי אַחַר הָרַע יָבוא הַטּוֹב, וְגִדּוּל אֲדוֹנָיו וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.
- כט סח** קנז
 יִחִזֵּק אֶת הַמְּנַהֲלָת, אִף שְׁעוֹבֵר עִתָּה מִצָּב קָשָׁה בְּבֵית-סֵפֶר שְׁחִסְרוֹת כְּמָה

מורות, עם כל זאת תדע, כי 'לפום צערא אגרא', ולכן העקר להתחזק, ובודאי לבסוף תראה נסים ונפלאות שיעשה עמה הקדוש-ברוך-הוא.

כט סט קנח

יורה לשמר עצמו מעוונות, ולקחת עצמו בידיו, ולהתחזק מה שיותר מהר, כדי לחיות בקדושה ובטהרה.

כט ע קנט

יפליג במעלת המדפיסים, שזוכים להדפיס ספרים קדושים כאלו, המגלים גלוי שכונה בעולם, ויחזקם ויעודדם. ויברכם בזכות שיגעים וטורחים בהפצת מעינות החכמה חוצה, שישלם להם השם יתברך עם ילדים טובים, אשר זו המתנה הכי טובה.

כט עא קס

יורה שלא להתבלבל משום ברנה כלל, אלא להתבודד אליו יתברך, ולהדביק עצמו בו, אשר אין לך הצלחה גדולה מזו. ועל-ידי הצעקה קולי קולות אליו יתברך, נטהרים מתאות נאוף.

כט עב קסא

יורה לעורר את נשות אנשי שלומנו הצעירות להשליך את המלבושים הלא צנועים, ולהקפיד על צניעות יתרה, אשר זה היסוד בבת ישראל.

כט עג קסא

יקנה לקדש שם שמים ברכים, על-ידי המדרשה לנשים, ויעורר לבוא לדרשה שתתקיים, כי ברצונו לדבר דברים הנחוצים מאד, ובפרט בעניני צניעות, אשר היא אבן הבחן של בת ישראל.

כט עד קסב

ישבח הנמענות שמתחזקת באמונה פשוטה בו יתברך, והעקר לראות לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר אין טוב מזה.

כט עה קסג

יזכיה אשה שלא תעשן, אשר זו פריצות גדולה מאד, ועון חמור מאד. והעקר תראה לחשב על התכלית הנצחית, שסוף כל סוף נצטרך לצאת מזה העולם, ולא יועיל מאומה, ולכן צריכים להתנהג כראוי בצניעות גדולה ובקדושה.

- כט עו** קסג
 יעורר על מדת השמחה, אשר היא החסון נגד כל הצרות והיסורים,
 ועל־ידי שמחה הקדוש־ברוך־הוא שומר אותו מפגם־הברית.
- כט עז** קסה
 יאחל "מזל טוב" להלדת הבן, וייעץ אודות השם, והעקר להתחזק יחד,
 ולכבד זה את זה. ולהודות לפורא יתברך שמו על החסד חנם שעשה
 עמהם.
- כט עח** קסו
 יבאר, אשר כף הולך בחיים, הנה אדם בוער אל השם יתברך, והנה
 נופל בדעתו ונחלש, והעקר להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר.
- כט עט** קסז
 יודה לנמען שיצא להפצה מרפזת, ויורהו לשמח עצמו מכל מה שעובר
 עליו, כי אין יום שאין קללתו מרבה מחברו, ועקר הלמוד של רבנו
 איך להתחזק ולהחזיק מעמד.
- כט פ** קסח
 יעורר על מדת השמחה, כי גדול אדוננו, ובנדאי לבסוף תראה נסים
 נגלים, העקר להתאזר במדת הסבלנות, אשר אין טוב מזה.
- כט פא** קסט
 יודה לנמען לסיים עם המהנדס, ובפרט בחדש אדר, אשר הוא חדש
 מצלח, ובפרט שברצונו השנה להתחיל לבנות את בית־הקנסת, אשר
 בזה תלויה גאלתנו.
- כט פב** קע
 ינחם הנמען אודות פטירת סבתו וכו', ויורהו כמה הנחיות טכניות.
- כט פג** קעא
 מכתב פללי לאנשי שלומנו ביבנאל, בו יחזקם לנצל את השבוע לפני
 פורים ולהרבות בשמחה, אשר ממתיקה את הדינים, והן בהפצת
 מעינות החכמה חוצה, לגלות את אור רבנו ז"ל, שהוא אור האמונה,
 שזה פתריס בפני טמאת הערב־רב שמתרגשת לבוא.
- כט פד** קעב
 ירגיע שלא לראג, וההריון יעבר בנקל, העקר להרבות לומר שמות
 הצדיקים, שזה מסגל לכל הישועות.

כט פה קעג

ייעץ אודות השדוד, שלא להתחייב במה שאין יכולים לעמוד, ויאחל השנה לחתן שלשה ילדים.

כט פו קעג

מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו בייבנאל, בו יפליג במעלת משה רבנו שנה היום ז' באדר, הוא יום ההולילא שלו, ועקר השבח שלו, שהיה ראוי למנהיג אמת, לרועה נאמן — מפני שהיה רחמן, ואוהב ישראל היה, ומסר נפשו בעבור עם ישראל וכו'. והוא נמצא בכל איבר ואיבר מאתנו, ומעוררנו לעשות מצוות, ולקיים רצונו ותברך, ולשוב אליו ותברך, וביום זה עושים יום תשובה, כי לא היתה לישראל אמונת חכמים דים, והיו שהתלוצצו מן הצדיק האמת וזלזלו בו, חס ושלום, ואלו ביום ההולילא של רבי שמעון בר יוחאי, עושים יום שמחה, כי אז חזרו ישראל בתשובה על פגם אמונת חכמים אחר שלמדו לקח מפטירת תלמידי רבי עקיבא שלא נהגו כבוד וכו'. וכשיש אחדות, יש אמונת חכמים, ואז זהו יום שמחה. ויעורר הרבה מאד על מדת הצניעות, אשר בזכותה הכניעה אסתר המלכה את המן-עמלק, וכן עקר כחה היה — אחדות. שכן אמרה: לך כנס את כל היהודים, כנגד הפרד ומשלי של המן, בקשה אסתר להתאחד בצותא, אשר רק כך זוכים לגאולה. וכן יהיה לעתיד לבוא, שעל-ידי בית הכנסת אחד שתהיה בו אחדות ואהבה, יזכו להגאל.

כט פז קפו

יבקש את הנמען שחושב לבוא אצלו, שייביא עמו קונטרס "דמעט העשוקים", אשר זה הצלת נפשות ממש, ויחזקו ויאמצו מאד.

כט פח קפו

יחזק על מדת השמחה, אשר היא מרחיבה את הדעת, ולהשתדל לחשב רק ממנו ותברך, ולהתאזר מאד במדת הסבלנות, אשר אי אפשר להגיע לזה אלא על-ידי אמונה.

כט פט קפז

יורה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ולא לפחד משום בריה כלל, כי אין לתאר את גדל הנסים שיעשה עמו השם ותברך.

כט צ קפח

מכתב כללי לתלמידי ישיבת "דמשק אליעזר", בו יחזקם על מדת השמחה, ולהתנהג בדרך ארץ גדול מאד, אשר זה היה עקר גדול אצל

רַבְּנוּ ו"ל, וְלִהְתָּמִיד בְּ"סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", וְלִשְׁמֹר עַל הַנְּקִיּוֹת, אֲשֶׁר מְבִיאָה לְטָהָרָה, וְטָהָרָה מְבִיאָה לְזִכְרוֹן הַנֶּפֶשׁ וְלִיְדֵי רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ.

כט צא קצ
יִוָּרָה עַל בְּדִיקַת מְזוּזוֹת וּנְטִילַת יָדַים שְׁחֵרִית, וְזֶה יָסִיר אֶת כָּל הַפְּתָדִים.

כט צב קצ
יִרְגִיעַ שְׁהִלְדָּה תַעֲבֹר בְּנֶקֶל, וְהַבְּעַל יִמְצָא עֲבוּדָה, הַעֲקָר לֹא לְהִלְחִיצוֹ, וְלֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם דָּבָר.

כט צג קצא
יִוָּרָה עַל לַמּוֹד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְלִהְפִיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַיְקָרִים מִפּוֹ וּמִפְּנִינִים, אֲשֶׁר מַחְזִירִים אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה.

כט צד קצב
יִבִיעַ רְצוֹנוֹ לְהִשְׁתַּתֵּף בְּהַכְנָסַת סֵפֶר תּוֹרָה, וְיִוָּרָה הַתְּאָרִיף עַל מְנַת שְׂיִתְאֲפֹשֶׁר לוֹ, וְיִקְנֶה לְהַסְרַת הַטְּמָאָה מִן הָאָרֶץ.

כט צה קצב
יִבְהִיר בְּעֵינָיו הַהִסְתַּלְקוֹת שֶׁל רַבִּי פְּנַחֵס מְקוֹרִיץ זי"ע, וְיַחֲזֵק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְעַל יְדֵה נִזְכָּה לְבַטֵּל אֶת הַטְּמָאָה שְׁלֹא תִדְרֹךְ עַל אֲדַמַּת הַקֹּדֶשׁ.

כט צו קצג
יִפְלִיג בְּמַעַלַת הַפְּצַת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר זֶה תִּקְוֹן עַל כָּל הַחֻטָּאִים, וְיִוָּרָה לְשְׁמֹר עַל הַמַּעוֹת אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל הִזְהִירָנוּ עַל כֶּף מָאֵד, וְלִהְרַגִּיל עֲצֻמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִשְׁמַח אֶת בְּנֵי בֵיתוֹ, וְלִלְמַד שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם, וְלִהְתְּבוֹדֵד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

כט צז קצה
יִבְקֶשׁ לְמַסֵּר הַנֶּפֶשׁ עַל נִקְדַּת הַשְּׁמִחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְעַקֵּר הַמַּצְוָה — לְשִׁמַּח בְּעֲצֻמוֹ וּלְשִׁמַּח אֶת אַחֲרִים.

כט צח קצו
יִוָּרָה לְחַזֵּק אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ וּלְשִׁמַּח אוֹתָן, אֲשֶׁר אֵין מַצְוָה גְּדוּלָּה יוֹתֵר מִזֶּה.

כט צט קצז
יִבְקֶשׁ לִילֵךְ לְהַפְצָה מְרֻכָּזָה וְלִטְפֵל בְּעֵינָיו, וְיִוָּדָה לְנִמְעָן עַל שְׁמוּסֵר נִפְשׁוֹ לְשִׁמַּח אֶת רַבְּנוּ ו"ל, וּבִוְדָאֵי בּוּא יָבוּא עַל שְׁכָרוֹ.

- כט ק** קצז
יבאר, אשר כל מה שעובר על האדם זה מחמת חטאיו שנתקן
בעצמותיו, ולכן צריכים ודוי דברים, ואז מכפרים לו על עוונותיו.
- כט קא** קצח
ייעץ בענין קבורת האח וכו', וכן מה לעשות עם הילדים, ואודות
החברה, יורה לדונה לכף זכות, פי עובר עליה מה שעובר.
- כט קב** קצט
יתנה צערו מן הגזענות שקימת, שאין רוצים להכניס למוסד אשכנזי
ילד מעדות המזרח, ויברך הנמען על הצלחה עם ילדיו ורב נחת, והעקר
לגלות עוד אמונה ועוד אמונה, וזה כתריס בפני מסע הצלב שעומד
לעבר בארץ הקדש, רחמנא לצלן.
- כט קג** ר
יאחל "מזל טוב" להלדת הבן, ויחזק מאד שלא להשבר כפי גדל
הצרות והיסורים שעוברים על כל אחד, ואשרי מי שמחזיק מעמד.
- כט קד** ר
יפליג במעלת הנמען שעוסק בהפצת מעינות החכמה חוצה, ויחזקו
ויאמצו, שהזכות הזו הולכת לפניו, ובעבורה יזכה לנחת מילדיו.
- כט קה** רא
יודה לנמען שמלמד את האברכים ספרות, ויבארו, שבזה העולם
צריכים התחזקות חדשה בכל יום כפי הירידות שעוברות על כל אחד.
ובענין הילדים, העקר רק תפלה ותפלה ותפלה, ולא להתיאש מתפלה.
- כט קו** רב
מכתב פללי לאנשי שלומנו היקרים ביבנאל, בו יבקשם לשלם ל"קרן
הדפסה" על הספרים שנטלו בעבור הפצה, כי זה כספי צדקה, ואוי לו
למי שמשתמש בזה, אשר העגש חמור ביותר. ויחזק מאד על הפצת
מעינות החכמה חוצה, אשר בזה מקרבים את הגאלה.
- כט קז** רג
יבהיר מי הם אנשי שלומנו האמתיים — אלו המדברים תמיד דבורי
אמונה ודברי רבנו ז"ל, ואין להם שום עסק עם פוליטיקה של שקר.
- כט קח** רד
יורה לאשה לחזק את בעלה, באשר עובר סבל לראות את אביו החולה,

תִּכְנֵן הָעֲנָנִים

ויבאר, שְׁזָה דְבַר גְּדוֹל שֶׁנִּטְלוּ אֶת הָאֵב לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל-כָּל-פְּנִים
פַּעַם בַּחַיִּים, וְזֶה לוֹ תִּקְוֵן נְצָחִי.

כט קט רד

יִוְדָה לְנִמְעַן שְׂיֻצָא לְהַפְצָה מְרַכֶּזֶת בְּעִבּוּר הַמוֹסְדוֹת, וּבַפְּרֵט שְׂאִין עֲתָה
שׁוּם מִמוֹן מִגּוּף פְּלִשְׁהוּ, וְצָרִיכִים לְשׂוֹרֵד וּלְהַחְזִיק מֵעַמֵּד.

כט קי רו

יִוְרָה לְהַתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת שְׂאֵר הַנְּשִׁים, וּלְדַבֵּר עִמָּהֶן רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה
וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וּלְהַמְנִיעַ מִוְפּוֹחִים.

כט קיא רז

יִוְרָה פְּמָה הַנְּחִיּוֹת טְכְנִיּוֹת, לְדַאֵג לְתִשְׁלוּם בְּעִבּוּר אֲבָרְכֵי הַכּוֹלָל הַיְקָרִים
שְׁלוּמָדִים בְּהַתְמָדָה.

כט קיב רח

יְדַבֵּר אִוְדוֹת הַתְּרוּמוֹת בְּעִבּוּר שְׁלִשָּׁה מוֹקְדִים: הַמוֹסְדוֹת, בֵּית-הַמְדַרְשׁ,
הַדְּפָסָה, וַיִּוְדָה לְנִמְעַן עַל עֲזָרְתוֹ לְהַפְצַת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל.

כט קיג רח

יֵיעֵץ לְלַמֵּד סוֹפְרוֹת, וַיִּוְרָה לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן.

כט קיד רט

יַחְזִק עַל מַדַּת הַשְּׂמֻחָה אֲשֶׁר הִיא הַיְסוּד בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן לְשִׂמְחָה
אֶת נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

כט קטו רט

יֵאֱחַל בְּעִנְיָן קְנִיַת הַדִּירָה, וַיַּחְזִק עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה, שְׁעַל יְדָה זוֹכִים
לְנִסִּים.

כט קטז רי

יִוְרָה לְעִין בְּחֻלְקֵי "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", אֲשֶׁר נִדְפְּסוּ בְּעִבּוּר כָּל אֶחָד לְחַזְקוֹ
בַּיָּם הַחַיִּים הַסּוֹעֵר, וַיִּבְהִיר אֲשֶׁר עַל-יְדֵי הַתְּבוּדוֹת אֱלִיוֹ יִתְּבַרֵּךְ זוֹכִים
לְיִשׁוּב הַדְּעַת, וּמְהַפְּכִים הַכָּל לְשִׂמְחָה.

כט קיז ריא

יִבְקֵשׁ עֲזָרַת הַנְּמָעַן בְּעִבּוּר מִמוֹן הַמוֹסְדוֹת הַקְּדוּשִׁים בְּיַבְנָאֵל, הַמוֹנִים:
פְּעוּטוֹן, גְּנִים, בֵּית-סֵפֶר, תִּיכוֹן, תְּלַמוּד-תּוֹרָה, יִשְׁבִּיבָה גְּדוֹלָה וְקַטְגָּה.

כט קיח רבי

יִבְקֹשׁ אֶת עֲזַרַת הַנִּמְעָן לְדַבֵּר עִם הַגּוֹרְמִים הַנּוֹכְנִים בְּעִבּוּר מִמוֹן מוֹסְדוֹת
הַחֲנוּךְ.

כט קיט ריג

יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָן הַחֲפִץ לְבוֹא אֵלָיו לְפוֹרִים, שְׂיָבִיא עִמוֹ קַפְסָא שֶׁל
סְפָרִים "זְכוֹת אָבוֹת", וְזוֹ תִהְיֶה לוֹ לְזְכוֹת.

כט קכ ריג

יִבְקֹשׁ לְהִבִּיא לוֹ שְׁתֵּי קַפְסָאוֹת קוֹנְטְרָסִים "הַעֵיִן רוֹאֶה", וְכֵן "דִּמְעַת
הַעֲשׂוּקִים", וַיֵּאחֲל הַצְּלָחָה בְּכֹל.

כט קכא ריד

יִבְקֹשׁ לְשַׁלַּח עִם כַּמָּה אַבְרָכִים שְׂבָאִים אֵלָיו קוֹנְטְרָסִים "הַעֵיִן רוֹאֶה",
וְכֵן סְפָרֵי "זְכוֹת אָבוֹת", וַיַּעֲזֹר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ לְשֵׁלֵם אֶת הַחֻבוֹת
לְהַדְפָּסָה.

כט קכב רטו

יִזְרֶה לַעֲשׂוֹת הַכְּנֶסֶת סֵפֶר תּוֹרָה בִּל"ג בְּעֶמֶר, שְׂיִהְיֶה בְּרַב עִם הַדְּרַת מְלֹךְ.

כט קכג ריח

מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים בִּיבְנָאֵל, בּוֹ יַחְזֻקִם לְהִתְעוֹרֵר יוֹתֵר
וְיוֹתֵר בְּאַמוּנָה וּבִמְצוּוֹת, וּבִפְרָט כְּנֶגֶד "מִסַּע הַשְּׂמֵד" שְׁעוֹמֵד לְעֵבֶר
בְּאַרְץ הַקִּדְשׁ, צְרִיכִים לְהִתְמַיֵּק אֶת הַדֵּינִים, וּכְבָר אָמְרוּ חו"ל: לָךְ ה'
הַמְמַלְכָה — זו מִלְחָמַת עֲמֶלֶק, שְׂבִזָּה שְׂמֹגְלִים שְׂהַמְלוּכָה שְׂיִכַת רַק
לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מוֹחֲקִים אֶת עֲמֶלֶק. וַיִּבְקֹשׁ לְקַיֵּם כַּמָּה תִּקְנוֹת:
א. לְתַת מַחְצִית הַשֶּׁקֶל בְּעִבּוּר הַמוֹסְדוֹת, וּבְעִבּוּר הוֹצָאוֹת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ,
וּבְעִבּוּר קָרָן הַדְפָּסָה. ב. לְשַׁמֵּר שְׁלֵא תִהְיֶה הוֹלְלוֹת וְלִיצְנוּת וּפְרָאוֹת
וְלְהִתְרַחֵק מִמוֹסִיקָה שֶׁל רְשָׁעִים שְׂמִזִּיק מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם. ג. בְּעִנְיַן
הַשְּׂכָרוֹת, אֲסוּר לְהַשְׁתַּפֵּר, אֲלֵא צְרִיף לְשִׁתּוֹת יוֹתֵר מִהַרְגָּלוֹ, וְלֹא לְשִׁתּוֹת
יֵינן שְׂרָף וְכו', אֲלֵא ב' ג' כּוֹסוֹת יֵינן בְּלֶכֶד. ד. שֶׁהַגְּבָרִים יַעֲשׂוּ סַעֲדַת
פוֹרִים בְּקוֹמָה הַשְּׁלִישִׁית וְכו', וְשֵׁם יִשְׁמְחוּ וַיִּרְקְדוּ, וְלֹא הוֹלְלוֹת, חֵס
וְשְׁלוֹם. וּבְזְכוֹת הַשְּׂמִחָה הָאֲמִתִּית, תִּמְשִׁיכוּ עַל עֲצָמְכֶם יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת.

כט קכד ריח

מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ דִּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, בּוֹ יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַיּוֹם
הַקִּדְוֶה: יוֹם הַפוֹרִים, שֶׁהוּא גְּדוֹל יוֹתֵר מִיּוֹם כְּפוֹר, וַיִּבְאֵר מֵהֵי מְצוֹת
"זְכוֹר אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עֲמֶלֶק" וְכו', מֵהֵי קְלַפַּת עֲמֶלֶק, וּבַמָּה חֲפִץ

לְהַכְשִׁיל אֶת יִשְׂרָאֵל, וּמֵה הַתְּרוּפָה כְּנֻגָדוֹ, עֲמֶלֶק הוּא קִלְפַת הַלִּיצְנוֹת וְהַפְּרוּדִים, וְצָרִיךְ לְהַתְּרַחֵק מִקְּלִפָּה זֶה כְּמַטְחֵי קִשְׁת, וְלְהַתְּחַזֵּק בְּאַמוּנָה צְרוּפָה וּבְאַמוּנַת חֻכְמִים, וְלְהַתְּרַחֵק מִן הַמַּחְלָקַת, שֶׁשְׂרָשָׁה בְּפִגְם הַבְּרִית, וְזֶה כָּל הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל — לְהַשְׁלִיךְ שְׂכַל עֲצָמוֹ, וְלְהַתְּקַרֵב אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֵת, וְלִלְמַד בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, שֶׁשָּׂם מִנְּחִים פָּנָיו, שֶׁכָּלוּ וְחֻכְמָתוֹ, וְלְהַתְּרַחֵק מִן הַמַּחְלָקַת וְהַפְּרוּדִים, שֶׁזוֹ מַגְמַת עֲמֶלֶק — הַפְּרִד וּמִשָּׁל, וְלְהַדְבִּק בְּהֵשֶׁם וּבְתוֹרָתוֹ.

כט קכה רכו
 יוֹדֵה לְנִמְעַן שֶׁיֵּצֵא לְהַפְּצָה מְרֻפֹּת, וַיֵּאחֲלוּ בְּזִכּוֹת זֶה שֶׁלֹּא יִהְיוּ לוֹ שׁוּם חוֹבוֹת, וַיִּחְזְקוּ לְנַצֵּל אֶת הַיּוֹם הַקְּדוֹשׁ פּוּרִים, וַיִּגְיֵל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וַיִּלְקִים אֶת עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל וְלִהְנוֹת מִזִּיו הַשְּׂכִינָה.

כט קכו רכח
 יוֹרֵה לִילֶךְ בְּצַנִּיעוּת, אֲשֶׁר זֶה הַעֲקָר אֲצֵל הָאִשָּׁה, הַזֶּה הַגְּאוּנָה הַיְהוּדִית לִילֶךְ כְּבַת יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁרָה.

כט קכז רכט
 יוֹרֵה לְקַחַת אֶת הַגְּבָרִים לְהַפְּצָה מְרֻפֹּת, וַיַּעֲוֹרֵר שֶׁלֹּא לִפְחוֹד, כִּי גְדוֹל אַדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

כט קכח רכט
 יִתֵּן שֵׁם לְאַרְגּוֹן: "עֲזַרַת אַחִים", וַיּוֹרֵה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם, וְלֹא לְהַתְּפַחֵד מִשׁוּם בְּרִיָּה.

כט קכט רל
 מִכְּתָב לְנִשּׁוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוּמָנוּ בִּיבְנָאֵל, בּוֹ יִבְקֶשֶׁן לְבוֹא לְשַׁעוֹר בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, כִּי רְצוֹנוֹ לְדַבֵּר בְּעֲנִינִים הַנוֹגְעִים לִיְמֵי הַפּוּרִים הַקְּדוּשִׁים, וְאַף אַחַד שֶׁלֹּא תַּעֲדֵר.

כט קל רלא
 יִבְקֶשׁ הַנִּמְעַן לְשִׁמּוֹר שְׁיֵמֵי הַפּוּרִים יַעֲבְרוּ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ אֲצֵל אֲנִשֵּׁי שְׁלוּמָנוּ, וְשִׁמְחָה אֱמֵתִית וְלֹא הוֹלְלוֹת, וְקוּדִים הַקְּדוּשָׁה וְלֹא פְּרָאוֹת.

כט קלא רלב
 יוֹרֵה לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת וְהַתְּפִלִּין, וַיֵּאחֲלֵל בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר כָּלֵל.

כט קלב רלב

יעורר על מדת השמחה המרחבת את הדעת והמח, ואשרי אדם שהוא תמיד בשמחה, ויספר מה דבר בסעדה שלישית, מדברי רבנו ז"ל בחלק ב', סימן יט, שעמלק הלך עם חקמות, אף עקר היהדות זו תמימות ופשיטות, ושלמות התפלה — לסלק הדעת והחכמה והשכל לגמרי, ולהתחנן ממונו יתברך כל מה שצריכים.

כט קלג רלד

ישבח הנמנעת שקבלה על עצמה לילך בצניעות, ולבער מהבית את הבגדים הלא ראויים, ויאחל בזכות זה בריאות ושלום תדע שום צער.

כט קלד רלד

ישבח הנמנעת שעוסקת בחנוף בנות ישראל, אשר גדל זכותה בשמים — אין לתאר כלל, ובזכות זה תראה נסים נגלים.

כט קלה רלה

מכתב פללי לנשות אנשי שלומנו ביבנאל, בו יפליג במעלת הימים הקדושים שנכנסים: תענית אסתר, פורים, שושן פורים, וידבר ממצוות הפורים, משלוח מנות, מתנות לאביונים, ומשתה ושמחה. ולהרבות בשמחה אמתית, ולא הוללות, רקודים עם טעם שהם ממתיקים את הדינים, ולא רקודי גויים וכדומה, וידבר הרבה ממעלת הצניעות באשה, ואוי לה למי שהולכת בפריצות, אשר קללה תבוא על ביתה, רחמנא לצלן.

כט קלו רמה

ישבח המדפיסים שמכינים לדפוס במהירות הבזק את הספרים הקדושים, ויברכם שתמיד יעמדו על ימיו.

כט קלז רמה

יודה לנמען שטורח בעבור דירתו, ויאחל לו בזכות זה לחתן את ילדיו בנקל, ויהיו להם דירות נאות וכו', תורה וגדלה במקום אחד.

כט קלח רמו

יביע רצונו למנות את פלוני בעבור ההשגחה על המקנה, ויעורר להתחזק מאד מ"אוצר הקונטרסים".

כט קלט רמז

יבהיר שוב את גדל הנחיצות על ההשגחה התמידית במלוי הפנים במקנה, פי זה דבר חמור מאד, והוא בכריתות.

- כט קמ** רמח
 יַעֲזֹרֵר שׁוֹב בְּעֵינָיו הַשְׁתִּיחַ בְּפוּרִים, לֹא לְשִׁתּוֹת יוֹתֵר מִשְׁתִּים שֶׁלֹּשׁ כּוֹסוֹת, כִּי הָעֶקֶר לְשִׁמּוֹחַ בְּפוּרִים וּלְהִרְבוֹת בְּתַפְלָה וְהִתְבוּדָה, וְלֹא לְהַפְךָ אֶת הַיּוֹם לְהַשְׁתַּכְרוֹת וְהַשְׁתּוֹלְלוֹת, וַיִּזְהֵר שֶׁלֹּא לְעֲשׂוֹן גַּם בְּפוּרִים, כִּי זֶה פְּקוּדַת נַפֶּשׁ, וּרְבִנוּ וְ"ל הַזְּהִיר שֶׁלֹּא לְעֲשׂוֹן.
- כט קמא** רמט
 יִבְהִיר, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הִתְחַזְּקוֹת חֲזָקָה בְּכָל יוֹם, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם חָפֵץ לְקַרֵּר אֶת הָאָדָם מִמָּוֶה יִתְבַּרֵּךְ, וְעֶקֶר גְּדֻלַּת הָאָדָם שֶׁלֹּא יִגִּיחַ עֲצָמוֹ לִפְלֵ.
- כט קמב** רנ
 יִבְאָר, אֲשֶׁר כָּל הַקִּיּוּם שֶׁלָּנוּ זֶה נִס אֶחָד גְּדוֹל, וְרֵאוּי לָנוּ לְשִׁמּוֹחַ עַל נַעֲם חֻלְקָנוּ, שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים מִרְבִּנוּ וְ"ל.
- כט קמג** רנא
 מִכְתָּב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּיִבְנָאֵל, בּוֹ יִזְהֵר לְשִׁמּוֹר עַל הַיְלָדִים שֶׁלֹּא יִגְעוּ בְּנַפְצִים וְדִינָמִיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה מְסַפֵּן מְאֹד, וְאָנוּ אֵינן כְּחֲנוּ אֶלֶּא בְּפִינוּ. הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב, וְהַיְדִים יְדֵי עֲשׂוֹ.
- כט קמד** רנב
 יִשְׁלַח מְנוֹת לְאִיזָה רַב, וַיּוֹסִיף דְּבָרֵי חֲזוֹק וְעִדוּד, וְכֵן יִצְרַף אֶת הַסֵּפֶר "זְכוֹת אָבוֹת".
- כט קמה** רנב
 יִשְׁלַח מְנוֹת לְאִיזָה צְדִיק, וַיּוֹסִיף דְּבָרֵי כְּמִיָּה וְצַפְיָה לְהַתְגַּלּוֹת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וַיִּצְרַף אֶת הַסֵּפֶר "זְכוֹת אָבוֹת".
- כט קמו** רנג
 יֵאָחַל הַמִּתְקַת הַדִּינִים, וּמִפְּלָה לְכָל הַשּׁוֹנְאִים.
- כט קמז** רנד
 יִבְקֵשׁ הַנְּמַעֲנָת לְעֹזֵר לְקַהֲלָתוֹ בְּעִבּוֹר צְרָכֵי חַג הַפֶּסַח, וַיְבַרְכֵהּ בְּזְכוֹת הַחֶסֶד, שֶׁתִּזְכֶּה לְרַב נַחַת דְּקַדְשָׁהּ, וְתוֹרָה וּגְדֻלָּה יִהְיוּ צְמוּדִים עַל שְׁלַחָנָם.
- כט קמח** רנה
 מִכְתָּב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, בּוֹ יִבְאָרְם עֵינָיו הַפוּרִים, שֶׁהוּא בְּחִינַת מִשָּׁה, וְשׁוֹשֵׁן פּוּרִים בְּחִינַת יְהוֹשֻׁעַ, מִשָּׁה הוּא בְּחִינַת הַצְּדִיק הָאֲמֵת.

שְׁהוּא חֲזַן וְהִיפִי שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, וְהוּא עוֹסֵק בְּתַקוּן הָעוֹלָם, וְיִהְיֶשֶׁע הַתְּלִמִּיד מְגַלֶּה וּמְפָרְסֵם אֶת הַצְּדִיק, וְזֶה הַלְמוּד בְּעִבְרוֹנוֹ, שְׁאֵנוּ צְרִיכִים לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ וְ"ל וְלְמוֹדוֹ, שְׁהוּא גְלוּי אֱלֻקוֹת בְּמִדְרַגָּה עֲלִיּוֹנָה בְּיוֹמָר, שְׁזֶה עֵקֶר הַגְּאֻלָּה — לְהַשִּׁיב יְהוּדִים אֶל הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה.

כט קמט רסו

יֵאָחַל "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְדֵת הַבֶּן, וַיְדַבֵּר מִדְּרוֹשׁ מֵהַסֵּפֶר "קְהֵלוֹת יַעֲקֹב", אֲשֶׁר מְרַבְּכֵי וְהֵמָּן הָיוּ גִלְגּוּל אָדָם הֵרָאשׁוֹן וְהַנְּחָשׁ, קָלַפֶּת הַנְּחָשׁ שְׁהוּא הֵמָּן הִיא לְהַפְרִיד בֵּין טוֹב לְרַע, מֵה שְׁאִין כֵּן אָדָם הֵרָאשׁוֹן נִבְרָא בְּצֵלֶם אֱלֻקִים, שְׁצָרִיף לְהַכְלִיל בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שְׁהוּא עֵץ הַחַיִּים, הוּא צָרִיף לְדַעַת, שְׁכָל מְאוּרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ — הֵן טוֹב וְהֵן רַע, הַכֹּל מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אִין רַע כָּלֵל, וְהָרַע כִּסָּא לְטוֹב וְכוּ'.

כט קנ רסז

יִשְׁמַח עַל הַצֵּלֶת הַבֶּן שְׁיֵצֵא מִכָּל סַכְנָה, וְיִבְאֵר גְּדֹל הַנְּסִים שְׁהָיוּ לוֹ, וְצְרִיכִים לְהוֹדוֹת לְבוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְלִהְתְּחַזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ.

כט קנא רסח

יִוְרָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר כָּל הַבְּרָכוֹת תְּלוּיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְאֵף שְׁאִין זֶה קָל, אֵף צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת מְאֻמְצִים עַל כָּף, וְעַל-יְדֵי-זֶה מִתְבָּרְכִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

כט קנב רסט

יִבְאֵר שְׁאֵצֵל בַּת לֹא מִקְפִּידִים שְׁאֵסוּר לְגִזּוֹ הַשְּׁעָר קָדָם שְׁלֹשׁ שָׁנִים, וַיַּעֲזֹר מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׁמִחָה.

כט קנג ער

יַעֲזֹר לְהִתְחַזֵּק, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְלִהְשַׁתְּדֵל אֵף לְשִׁמְחָת אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ.

כט קנד ער

יִוְרָה לְהִרְבּוֹת בְּסִבְלָנוֹת כָּלפִי הַבַּת, וְלִתֵּן לָהּ הִרְבָּה תְּשׁוּמַת-לֵב, וְיַפְלִיג בְּמַעֲלַת הַהִפְצָה.

כט קנה רעא

יִחְזַק בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה לִידַע שְׁהַכֹּל לְכָל נַעֲשֶׂה מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵז חֵשׁ רַק טוֹב וְנִעְיֻמוֹת.

- כט קנו** ערב
 יַעֲזֹר לְהַתְמִיד בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְשֵׁם יִמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשׁוֹ. כִּי יֵשׁ
 שָׁם הַמּוֹן מִכְּתָבִים שְׁכָל אֶחָד יָכוֹל לְמַצֵּא עֲצָמוּ בָהֶם, וְלִקְבֹּל הַתְּחַזְּקוֹת
 מֵהֶם, וְלֹא צָרִיף לְחַכּוֹת בְּכָל פַּעַם לְמִכְתָּב מִיָּחִד שֶׁיִּכְתֹּב דִּיקָא בְּעִבְרוֹ.
- כו קנז** ערב
 יֵאָחַל "מְזֵל טוֹב" לְיוֹם הַהֲלָצָת, וַיַּעֲזֹר עַל שְׂמִחָה וְהַתְּבוֹדָדוֹת אֵלָיו
 יִתְבָּרַךְ.
- כז קנח** רעג
 יוֹרֵה לְדַבֵּר עִם הָאָחוֹת דְּבוּרֵי אֲמוּנָה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת וְכֵן שְׂמִחָה,
 וְלֹא לְהַפְגִּיט בְּשׁוֹם וּכּוֹחִים.
- כח קנט** ערד
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְתַלְמִידֵי יִשִּׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", בּוֹ יִחְזַקֵּם לְהַתְנַהֵּג כְּפִי
 שְׁהַזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וְלְהַקְפִּיד עַל נְקֻדּוֹת אֱלוֹ: א. לֹא לַעֲשׂוֹן בְּשׁוֹם פְּנִים
 וְאִפְּן. ב. לִילֵף לְמַקְוֶה בְּכָל יוֹם קִדְּם הַתְּפִלָּה. ג. לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיֵן הַשְּׁלֵשׁ
 תְּפִלוֹת. ד. לֹא לְהַתְּקוּטֵט וְלָרִיב זֶה עִם זֶה. ה. לְסַיֵּם בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים
 מִשְׁנִיּוֹת. ו. לְשַׁמֵּר עַל נְקִיּוֹת הַבְּגָדִים וְתַקִּינוֹתָם. ז. לְנַהֵג בְּדַרְךְ אֶרֶץ כְּלָפִי
 הַמְּשַׁגִּיחִים וְצוֹת הַיְשִׁיבָה. ח. לְהַפְיִץ מִדֵּי פַעַם בְּפַעַם אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל,
 וְלִקְרַב נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. ט. שְׂמִחָה וְהַתְּבוֹדָדוֹת.
- כט קס** רעו
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל, בּוֹ יִחְזַקֵּם שְׂאֵנוּ תַלְמִידֵי רַבְּנוּ ז"ל
 וְצָרִיכִים לְקַיֵּם אֶת דְּבַרְיוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר יֹאמֵר, וְלִכֵּן לֹא לַעֲשׂוֹן בְּשׁוֹם פְּנִים
 וְאִפְּן, וְלֹא לְהַכְנִיט בְּתוֹכֵנוּ טְפוּסִים מְפַקְפָּקִים, כִּי רְצוֹנוֹ לְהַקִּים קַהֲלָה
 קְדוֹשָׁה שְׁנוּכַל לְהַתְּפָאֵר עִמָּה לְפָנֵי אֲבִינוּ שְׁבַשְׂמִים.
- כט קסא** רעז
 יוֹרֵה לְנַמְעֵן שְׁהַפְנֶה אֶת תְּשׁוּמַת לְבוֹ לְכַמָּה נְקֻדּוֹת חֲשׁוּבוֹת שְׁצָרִיף
 לְעַמֵּד עֲלֵיהֶן בִּישִׁיבָה, כִּי רְצוֹנוֹ לְהַקִּים יְשִׁיבָה מְבַחֶרֶת מִבְּחוּרִים
 מְשֻׁבָּחִים, וַיִּבְנֵאֵל אֵינָה עִיר מְקַלֵּט לְכָל הַמֵּי וּמֵי.
- כט קסב** רעח
 יִרְגִיעַ שִׁזְכּוֹ לְזֹרַע שֶׁל קִימָא, וְהַעֲקֵר לְכַבֵּד זֶה אֶת זֶה וְלֹא לְהַפְגִּיט
 בְּכוֹחִים.

- כט קסג** רעט
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַהִדְפָּסָה, וַיִּשְׂבַּח מִהִירוּתָהּ, אֲשֶׁר גָּדַל הַזְכוּת הַזֶּה אֵין
לְתֹאֵר וְלִשְׁעַר, וַיְכַדְּאֵי לְהִיּוֹת בְּעַל חוּב לְדְבָרִים כְּאֵלוֹ, וְלֹא לְאַחֲרִים.
- כט קסד** רפ
יֵאֱחָל "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְדַת הַבֶּן, וַיִּחַזַק לְהַתְפַּלֵּל הַתְּפִלוֹת בְּמִנְיָן, וְלִלְמַד
שְׁעוּרֵי תוֹרָה, וְשִׁלְחָן עֲרוּף, אֲשֶׁר אֵין עֲרֹף לָזֶה.
- כט קסה** רפא
יִוְרָה לְעַמֵּד עַל הַמְשָׁמֵר, שֶׁהַבְּחוּרִים בְּשְׁעוּרוֹ לֹא יַעֲשׂוּ סְגָרִיּוֹת, כִּי
אַחֲרַי יִצְטָרֵף לְסַלֵּק אֶת כָּלֵם, וַיַּעֲזֹר עַל לְמוּד "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", וַיֵּאמְרוּ
בְּכָל יוֹם 'תִּקְוִן הַכָּלְלִי', עַד שִׁידְעוּ בְּעַל-פִּיהָ.
- כט קסו** רפב
יִחַזַק לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וְלִדְבַר אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ אֲשֶׁר
גָּדוֹל מִזֶּה בַּחַיִּים.
- כט קסז** רפג
יִוְרָה לְשָׁמֵר עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְכַבוֹד הוֹרִים.
- כט קסח** רפג
יִשְׁמַח בְּשִׂמְחַת הַנִּמְעָן, שְׁנִמְתְּקוּ מִמֶּנּוּ הַדִּינִים בְּבֵית-מִשְׁפָּט, וַיִּבְאֲרוּ,
שְׁכַל הַנַּעֲשָׂה זֶה מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית.
- כט קסט** רפד
יֵאֱחָל "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְדַת הַנֶּכֶד, וַיֵּאֱחָל רַב נַחַת, וַיִּוְרָה לְחַזַּק אֶת הַזּוּג,
אֲשֶׁר הֵם צְעִירִים עֲדִין, וַיִּזְקֻקִים לְהַרְבֵּה עֲדוּד.
- כט קע** רפד
יְדַבֵּר מִחֲמַרַת הָעֲשׂוֹן, וְשָׁטוּב מֵאֵד לַעֲשׂוֹת יוֹם חֶסֶד לְכַנּוֹת שְׁתַּעֲזֹרְנָה
לְאֵלוֹ שְׁצָרִיכִים עֲזָרָה.
- כט קעא** רפה
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, אִךְ שִׁיְהִיָּה בְּצִמְצוּם וְלֹא
בְּרַבּוּי אוֹר.
- כט קעב** רפה
יִוְרָה לְמִי לְחַלֵּק אֶת הַ'קִּמְחָא דְּפִסְחָא', וַיִּוְרָה לְנִמְעָן עַל פְּעֻלוֹ בְּדִירָתוֹ.

- כט קעג** רפז
 יבאר שאם נתנו שם, אסור להוריד שם, ויענה כמה תשובות וברורים,
 העקר לראות שיהיה שלום בביתו, אשר זה היסוד.
- כט קעד** רפז
 יורה לתן תודה והודאה לפניו יתברך שזוכה להתחתן, ויבדאי לכל חתן
 ישנן מניעות, אך אשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר כלל.
- כט קעה** רפז
 יאחל המשך הצלחה, והעקר לדאג שלא יעברו עליהם, ולהשמר
 מרמאים.
- כט קעו** רפח
 יחזק מאד, ויבהיר אודות השדוף, שאם מה יצא הדבר, אף אחד לא
 יוכל לקלקל.
- כט קעז** רפט
 ישבח הנמענת ששנתה את לבושה לצניעות ראוייה, ויקנה לראות כבר
 בהתגלות כבוד שמים, אשר זה תלוי כפי הצניעות שיש בנשים.
- כט קעח** רפט
 יפליג במעלת הפצה, אשר בעתים הללו הכפירות מתגברת, ואין עצה
 אחרת רק להזרים את אור רבנו ז"ל, ודף אחד מספרי רבנו ז"ל יהיה
 תקון על הכל.
- כט קעט** רצא
 יאחל לנמענת בזכות ההפצה, שתזכה להתברך מפי עליון, וימלאו
 משאלות לבה לטובה.
- כט קפ** רצא
 יאחל "מזל טוב" להלדת הנכדה, וימסר דרישת שלום מהבנים
 שמצליחים מאד בלמודים, ויאחל רב נחת.
- כט קפא** רצב
 יאחל "מזל טוב" על הבר מצוה של הבן, והשמחה הזו תביא עוד
 שמחות.
- כט קפב** רצב
 יורה להתחבר לחברה טובה, ולרחק מסביבה שלילית, וכבר אמרו
 חז"ל: כל המחבר לטהור — טהור.

- כט קפג** רצג
 יִמְסֹר דְרִישַׁת שְׁלוֹם מֵהַצְלַחַת הַבֵּן, שְׁמַתְנֵהֵג בְּדַרְךְ אֶרֶץ, וְהַעֲקֹר
 לְהַשְׁתַּדֵּל לֹא לְהוֹצִיא עֵינַיִם לְשָׁנִי, וְלַעֲשׂוֹת הַכֹּל בְּהַצְנָע.
- כט קפד** רצד
 יִמְסֹר דְרִישַׁת שְׁלוֹם מֵהַזּוּג הַצָּעִיר שְׁנִמְצָאִים בְּקִרְבָּתוֹ, אֲשֶׁר הֵם מְקַדְּשִׁים
 שֵׁם שְׁמַיִם, וַיֵּאחֲל רַב נַחַת.
- כט קפה** רצה
 יִיעֵץ לְנִמְעַן אֹדוֹת הַשְּׂדוּף, שְׁנֵה לֹא בְשִׁבִּילוֹ, כִּי הַבְּחוּרָה צָעִירָה יַחֲסִית
 לְגִילוֹ.
- כט קפו** רצה
 יִבְקֹשׁ לַחֵן אֶת הַתְּלוּשִׁים בְּעִבּוֹר הַבֶּשֶׁר לְאַבְרָכֵי הַכּוֹלֵל, אֲשֶׁר הֵם נֶצְרָכִים
 מְאֹד.
- כט קפז** רצו
 יוֹדֵה לְנִמְעַן עַל עֲזָרְתּוֹ, וַיִּקְנֶה לְצֵאת מִכָּל הַחֹבוֹת, וְעַל-יָדֵי לְמוֹד תּוֹרָה,
 אָדָם זֹכֶה לְשֵׁלֶם חֹבוֹתָיו, וְכֵן לְהַפְּלֵל בְּאֵין סוֹף בְּרוּף הוּא.
- כט קפח** רצז
 יִבְאֵר, אֲשֶׁר בְּזַה הָעוֹלָם צְרִיכִים עֲקֻשְׁנוֹת גְּדוֹלָה לֹא לַעֲזֹב אֶת מְקַצַּת
 מְקוֹמוֹ, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד צְרוֹת וְיִסּוּרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחְזִיק מֵעַמֵּד.
- כט קפט** רחצ
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְתַלְמִידֵי יְשִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֲלִיעֶזֶר", בּוֹ יַחְזֵקֵם עַל נְקִיּוֹת
 הַמַּחְמֶשֶׁשׁבָּה, לְחֹשֶׁב רַק מִמֶּנּוּ תִּבְרָךְ, וְלִשְׁמֹר עַל קְדוּשַׁת הַדְּבֹר
 וְרוֹמְמוֹתוֹ, וְכֵן לְהַקְפִּיד עַל נְקִיּוֹת הַבְּגָדִים וְהַמְּקוֹם, שְׂיִהְיֶה בְּתַכְלִית
 הַנְּקִיּוֹת.
- כט קצ** רצט
 יוֹרָה לְהַרְבּוֹת בְּתַפְלָה עַל הַבֵּן, כִּי מֵה שְׁתַּפְּלָה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּבַר אֵינוֹ
 פּוֹעֵל.
- כט קצא** ש
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל, בּוֹ יַפְלִיג בְּמַעֲלַת קְרוֹב
 רְחוּקִים, אֲשֶׁר אֶצְלוֹ תִּבְרָךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב מִי שְׁזוֹכֶה לְקָרֵב אַחֲרֵים
 בְּתִשּׁוּבָה. וַיַּעֲזֹר מְאֹד עַל מַדַּת הַצְּנִיעוּת, אֲשֶׁר בְּשִׁמְיִם מְקַפִּידִים עַל כָּף
 מְאֹד מְאֹד, וְכֵן לְהַזְהֵר בְּגִלּוֹי שַׁעַר, אֲשֶׁר זֶהוּ עוֹן חֲמוֹר מְאֹד, וּמַעֲכָב

אֶת הַנְּאֻלָּה, וְכֵן לְשֹׁמֵר עַל חֲנוּף הַיְלָדִים, וְלְהַזְהִיר מֵעֲשׂוֹן, וְלִנְהַג
בְּסִבְלָנוֹת רַבָּה, כִּי הַכַּעַס הוֹרֵס אֶת הָאָדָם וְאֶת חַיָּו לְגַמְרִי, וּבִפְרָט כַּעַס
שֶׁל אִשָּׁה הוֹרֵס אֶת כָּל הַבַּיִת. וְלָכֵן רְאוּי לְהִתְחַזֵּק בְּמַדַּת הַשְּׂמֵחָה
וּלְשַׂמֵּחַ אֲחֵרִים, וְזֶה מְבִיא בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בַּבַּיִת וּבַסְּבִיבָה.

כט קצב **שיב**
יֹרְהָ בַּעֲנִין פֶּסֶף הַפְּדִיּוֹן מֵהַ לַעֲשׂוֹת, וּבַעֲנִין הָאָבָא, יִבְהִיר שְׂאִין זֶה
חֵדוּד, וְכֵן בַּעֲנִין הָאֲחִינִית.

כט קצג **שיב**
יֹרְהָ לְהַזְהִיר מֵאֵד, שֶׁלֹּא לְכַעַס עַל הַיְלָדִים, וּבִפְרָט הַמְטַפְּלוֹת בַּמְּעוֹן,
צְרִיכוֹת לְהַזְהִיר לֹא לְהַתְרַגֵּז, כִּי זֶה לֹא דֶרֶךְ בְּחֲנוּף.

כט קצד **שיג**
יֹרְהָ בַּעֲנִין חֲנֻכַּת הַבַּיִת לַעֲשׂוֹת בְּל"ג בְּעֶמֶר, וְאִם נִכְנָסִים לְדִירָה לְפָנָי
פֶּסֶח, יָבֹוא לְקַבֵּעַ מְזוּזָה בְּפֶתַח הַרְּאִשִּׁי.

כט קצה **שיג**
יֹרְהָ לְהַדְרִיף אֶת הַמְטַפְּלוֹת הַחֲדָשׁוֹת אִיף לְהַתְנַהֵג עִם יְלָדִים, כִּי חֲנוּף
זֶה עֲבוּדַת קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים, וְהַיְלָדִים הֵם הַעֲנִינִים שְׁלֵנוּ, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר
עֲלֵיהֶם כְּכַבֵּת עֵינֵינוּ.

כט קצו **שיד**
יַעֲזֹרֵר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְלִחְפֹּשׂ תָּמִיד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְלִמְצֹא אוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּכָל פֶּרֶט מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, וְהַעֲקֵר — לְלַמֵּד תּוֹרָה
וְלְהַתְבוּדֵד וְלְהַתְפַּלֵּל בְּמַגֵּן, וְזֶה מֵה שְׁצָרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם.

כט קצז **שטו**
יָבֵאֵר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם אֵין לְאָדָם אִף אֶחָד שְׂיִכּוֹל לַעֲזֹרוֹ, רַק הַבּוֹרָא
יִתְבַּרֵּךְ שְׁמוֹ, וְשׂוֹא תְּשׁוּעַת אָדָם, וְהַבּוֹטֵחַ בּוֹ חֶסֶד יִסּוֹכְבֵנוּ.

כט קצח **שטז**
יֹרְהָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְשַׂמֵּחַ אֲחֵרִים, וְאִז טוֹב כָּל הַיָּמִים.

כט קצט **שיז**
יֹרְהָ שֶׁהַתְּלַמִּידִים יִמְלֹאוּ בְּדָף כָּל יוֹם אֶת הַתְּנַהֲגוּתָם לְמוֹדָם, וְרַק כִּף
יֻכַּל לְקַבֵּל אֵינְפוֹרְמַצְיָה בְּרוּרָה אוֹדוֹת כָּל אֶחָד.

כט ר **שיז**
מִכְתָּב כְּלָלִי לְתַלְמִידֵי מְתִיבְתָא "בַּיִת שְׁלֵמָה", בּוֹ יִבְקָשׂם לְשַׁפֵּר אֶת

מדוּתֵיהֶם, וְלִהְתַּמִּיד בְּחַ"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְלִהְתַּפְּלֵל בְּמַגֵּן, וְלִילֵךְ לַמְּקוֹה וְכוּ', וְלִמְלֵא אֶת דְּפִי הָאֲנַפּוֹרְמִצְיָה, וְכֵן יוּכַל לְקַבֵּלם לִישִׁיבָתוֹ.

כט רא שיח

יִבְקֹשׂ אֶת הַמַּגִּיד שְׁעוֹר לְהַחְזִיק אֶת הַפֶּתַח בְּיַד חֲזָקָה, וְשָׁלֵא יִתְרוֹפֵפוּ, כִּי רַק כְּשֵׁי־עַמְדוֹ בַּתְּקִנּוֹת יוּכַל לְקַבֵּלם אֲצִלוֹ.

כט רב שיט

מִכְתָּב כְּלָלִי לְגִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַבְנָאֵל, בּוֹ יִחְזַקֵּן עַל שְׂמֻחָה בְּשִׁבְתָּ וּמַעֲלַת הַשְּׂבִיבָה בְּכָלֵל, בְּכֵן יוֹרֵה לְהַפְּיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַמְדַּבְּרִים מִשְׂבֵּת, וְלַעֲשׂוֹת כָּכֵל שְׂבוּעַ לֵיל שְׂמֻחָה, וְיַפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַשְּׂמֻחָה בְּכָלֵל, אֲשֶׁר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל לְאֲנָשֵׁיו: אִם תִּהְיוּ בְּשְׂמֻחָה, תִּהְיֶה טוֹבָה גְּדוּלָּה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ. וְיִבְהִיר חֲשִׁיבוֹת חֲנוּךְ הַיְלָדִים, וְלִהְקַפִּיד לְרְאוֹת עִם מִי מִתְחַבְּרִים, כִּי הַיְלָדִים הֵם בְּבַת עֵינֵינוּ.

כט רג שכה

יַפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַמְדַּפְּיִסִים, וְיוֹרֵה לְהַדְּפִיס כְּרֵךְ אַחַר כְּרֵךְ "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וַיֵּאֱחָל בְּזָכוֹת זֶה יְלָדִים טוֹבִים, וְשִׁדּוּכִים טוֹבִים לְיְלָדִים.

כט רד שכה

יִוֹרֵה לְנַמְעֵן לְהַתְחַתֵּן, כִּי הַתּוֹרָה כְּבָר מְעִידָה: "כִּי לֹא טוֹב הָיִוֹת הָאָדָם לְבָדוֹ" וְכוּ'.

כט רה שכו

יִבְקֹשׂ לְהַקְפִּיד עַל מַדַּת הַצְּנִיעוּת, וְלִלְמַד בְּ"סִפְרֵי-הַמְדוּת".

כט רו שכז

יִבְהִיר, אֲשֶׁר הִרְשָׁעִים בָּיָם נִגְרָשׁ הַשְּׂקֵט לֹא יוּכַל, וְצָרִיכִים לַחֲשֵׁשׁ מִדְּבּוּרֵיהֶם הַרְעִים.

כט רז שכח

יִוֹרֵה לְנַמְעֵן שְׂשַׁפֵּץ דִּירָתוֹ, וְיִחְזַקוּ בִּיתָר שְׂאֵת וְעוֹ.

כט רח שכח

יֵאֱחָל מְצִיאַת זְיוּג הַגּוֹן, וְהַעֲקֵר לִילֵךְ בְּצְנִיעוּת.

כט רט שכט

יִוֹרֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכַטְחוֹן עֲצָמֵי וּבְאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְאֵז רוֹאִים נְסִים נִגְלִים.

כט רי שכט

יִחְזַק עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִשְׁיֵחַ בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.

תְּכֵן הַעֲנִינִים

כּו רִיא שֶׁל

יְעוֹרֵר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לְבַטֵּל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה
זוֹכִים עַל-יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה וְהִתְבּוֹדָדוּת.

כּו רִבִּי שֶׁלֹּא

יּוֹדֶה לְנִמְעָן עַל עֲזָרְתּוֹ בְּעֵבּוֹר הַמוֹסְדוֹת.

כּו רִיג שֶׁלֹּא

מִכְתָּב כָּלְלִי לְתַלְמִידֵי מְתִיבְתָּא "בֵּית שְׁלֹמֹה", בּוֹ יִחֲזַקְס לְלַמַּד ח"י
פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת בְּכָל יוֹם וְדַפֵּי גִמְרָא, וְלִהְתַּפְּלֵל בְּמַנְיָן, וְאֵז יוֹכְלוּ
לְהַמְשִׁיךְ לַמוֹדֵם בִּישִׁיבָה אֲצֵלוֹ.

הספר הקדוש הזה נדפס

לרפואתו השלמה וחיזוק בריאותו המלאה
של כ"ק מורנו ורבנו מאיר דרכים ומורה נתיבות
לבן של ישראל עמוד צלותהוֹן־עמא קדישא
עטרת תפארת ישראל

הגה"צ

רבי אליעזר שלמה בן מלכה

שליט"א

יאריך השי"ת ימיו בטוב ובנעימים בבריות גופא
ונהוראמעליא עד לביאת גאו"צ בב"א

המברכים ומאחלים

המתעסקים בקדשים בסידור והדפסת ספריו הקדושים

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יחיאל בן שלומצה

מרים בת אסתר גיטל

הקדוש ברוך הוא יעזור להם שירווי רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם

ויתרחב להם בגשמיות וברוחניות

ויצאו מכל החובות

ויהיה להם פרנסה בניקל ובהרחבה

ויזכו להדפיס את כל חלקי שו"ת אשר בנחל

אשר עדיין נמצאים בכתב יד

וכן את כל ספרי

הגה"צמוהרא"ש שליט"א

בתכלית ההידור והיופי

בעבור שהחפץ בעילום שמונרב סכום הגון להדפסת

הספר הקדוש הזה לזכותם.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים מינדל

חנה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רפאל צבי בן מרים

שפרה מרים בת שבע

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים

חיה בינה בת פרידה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אליעזר שלמה בן מרים

חיה גולדא בת חוה גיננרל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יצחק בן מרים

מינדל בת ריסא

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ישראל אריה בן מרים

מנוחה נחמה בת רבקה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

דבורה פייגא בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
וירווי מימנה הוריה רוב נחת
דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם יהושע העשיל בן מרים

יפה שינדל בת נעטיל מרגלית

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם בן מלכה

לאה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שרה בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
וירווי מימנה הוריה רוב נחת
דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שמעון מאיר בן יעל

שיזכה להתחתן בקרוב
ולהקים בית נאמן ודורות
ישרים ומבורכים בחן ובחסד
וברחמים גמורים בלי שום
צער ויסורים בזכות וכח רבינו
נחמן בן פייגע

הספר הקדוש נדפס לזכות

פייגע בת יעל

שתוושע ברחמים גמורים מידו
יתברך שמו בחן בחסד בזכות
וכח רבינו נחמן בן פייגע גיע"א

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רחל בת שפרה מרים, משה בן שפרה מרים,
לאה בת שפרה מרים, אברהם בן שפרה
מרים, חנה בת שפרה מרים, יעקב בן חנה,
שולמית שלומצה בת חנה, נחום זאב בן
חנה, ישראל אריה בן חנה, רבקה בת חנה,
דבורה רייזל בת חיה גולדה, שלומית
שלומצה בת חיה גולדה,

מיכל גניה בת חיהגולדה, רבקה רויזא בת
חיה בינה, ישראל אריה בן חיה בינה, חיים
מאיר בן חיה בינה, שולמית שלומצה בת לאה,
אליהו יהושע בן לאה, רבקה דבורה בת לאה,
רחל פייגא בת לאה, חנה בת מנוחה נחמה,
משה בן יפה שיינדל, רעיה רחל בת יפה
שיינדל, ברכה בת מינדל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם הוריהם רוב נחת
דקדושה אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לכבודו של מלך מלכי המלכים הקדוש
ברוך הוא

רבנו של של עולם מלוך על כל העולם כולו בכבודוהנשא על
כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עוזיך על כל יושבי תבל ארציך
וידע כל פעול כי אתה פעלת ויבין כל יצור כחי אתה יצרתו ויאמר
כל אשר נשמה באפוהו"ה אלוקי ישראל מלך ומלכותו בכל
משלה

בזכות רבינו נחמן בן פייגא זיע"א במהרה בימנו וברחמים אמן
ואמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

מוהרא"ש שליט"א

יהי רצון שיזכה מכח אל הפועל כל רצונותיו
וכיסופיו בשלימות מתוך בריאות הגוף ושלוות
הנפש מכל הבחינות בחן בחסד וברחמים
גמורים בזכות וכח רבינו נחמן בן פייגא, זיע"א.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

נפתלי בן יעל

שיוושע בישועה שלימה בקרוב ממש מעל דרך
הטבע בחן ובחסד וברחמים גמורים בזכות וכח
רבינו בן פייגע, זיע"א.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

עדי נתן בן מאיר ורונית שושנה
רעות בת משה ושושנה (למשפחת מן)

וילדיהם

דניאל משה בן רעות

שני בת רעות

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ולפרנסה
בשפע ובנקל ולדירה משלהם ולרוב
נחת ואושר דקדושה מתוך אריכות
ימים ושנים טובות אכי"ר

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נִרְאָ וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פְּגָם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לְצַלָן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפְרִינְסָה וְלִהְצַלְחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי חַיִּים
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֹדוֹ, תְּקִנּוֹ, גְלוֹ וְצִוְיָה לְפָרְסְמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל.
רְבִנּוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפֶן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ

רְבִי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב

עִידָה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר
ונצלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי-חסיתי בך:
ב אמרת ליהנה אדני אתה טובתי בל-עליך:
ג לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי בל-חפצי-
ד בם: ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסיף
ה נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
ו יהנה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ז חבלים נפלוי לי בנעמים אף-נחלת שפרה עלי:
ח אברך את-יהנה אשר יעצני אף-לילות יסרוני
ט כליותי: ח שויתי יהנה לנגדי תמיד כי מימיני
י בל-אמוט: ט לבן | שמת לבי ויגל כבודי אף-
יא בשרי ישכן לבטח: י כי | לא-תעזב נפשי לשאול
יב לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
יג חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינך
יד נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חַטָּאָה:
 ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יַחֲשֹׁב יְהוָה לוֹ עֵז וְאִין
 בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי־הֶחֱרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי בְּשֹׁאֲנֵתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וּלְיָלֵלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדְךָ נְהַפְךָ
 לְשֹׁדִי בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סָלָה: ה חַטָּאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אִמְרָתִי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עֵז חַטָּאתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֱלֹהֶיךָ לָעֵת מְצֹא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים
 אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצַּר תִּצְרֵנִי
 רַנִּי פִלַּט תִּסּוּבְּנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הָבִין בְּמַתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְּבָנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא * לְמַנְעֵחַ מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרְהוּ
 וַיַּחֲיֶהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֶהוּ בְּנַפְשׁ אִיְבָיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עֵרֶשׁ דְּוֵי כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפִּכֶת
 בְּחֻלָּיו: ה אֲנִי־אִמְרָתִי יְהוָה חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חַטָּאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאֶבֶד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

יִקְבֹּץ אָזֶן לוֹ יֵצֵא לַחֹיץ יְדַבֵּר: ^ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל־שֹׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשֹׁבוּ רָעָה לִּי: ^ט דְּבַר־בְּלִיעַל
 יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לָקוּם: ^י גַּם־אִישׁ
 שְׁלוּמֵי | אֲשֶׁר־בָּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמֵי הַגְּדִיל עָלַי
 עָקַב: ^{יא} וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
^{יב} בּוֹזֹאת יִדְעֵתִי כִּי־חִפְצָתָּ בִּי כִּי לֹא־יִרְעֵ אֹיְבֵי
 עָלַי: ^{יג} וְאַנִּי בְּתַמִּי תַמְכֶּתָּ בִּי וְתַעֲיִבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: ^{יד} בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מְשֻׁכֵּיל לְבָנֵי־קָרַח: ^ב כְּאֵיל תִּעְרַג
 עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם בֶּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
 ג צְמָאָה נִפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתֵי אָבוֹא
 וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ^ד הִיִּתְהַלֵּי דְמַעְתִּי לַחֵם יוֹמָם
 וְלַיְלָה בְּאֹמֶר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ^ה אֵלֶּה
 אֲזַכְּרָה | וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי | נִפְשֵׁי כִּי אֶעֱבֹר | בַּסֶּדֶךְ
 אֲדִידִם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵג: ^ו מִהַתְּשִׁתּוּחַחֵי | נִפְשֵׁי וְתַהֲמֵי עָלַי הוֹחֲלֵי
 לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנֹו יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ^ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נִפְשֵׁי תִשְׁתּוּחַח עַל־כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מִהַר מִצְעָר: ^ח תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל־מִשְׁבְּרִיךָ וְנִגְלִיךָ עָלַי עֲבָרוּ:
 ט יוֹמָם | יִצְוֶה יְהוָה | חֲסִדּוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: ^י אֲזַמְּרָה | לְאֵל סְלַעֵי לְמָה

שְׂכַחְתָּנִי לְמַה־קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב: ^א בְּרָצַח |
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
 אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ^ב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּהְיֶה
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנֵנו יְשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹר מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
 שְׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ^א הַצִּילֵנִי
 מֵאֹיֵבִי | אֱלֹהֵי מִמֶּתְקוֹמִי תִשְׁנַבְּנִי: ^ב הַצִּילֵנִי
 מִפְּעָלֵי אֲזָן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ^ג כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עוֹיִם לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חֲטָאתִי יְהוּה: ^ד בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיְכַוְּנוּ עוֹרָה
 לְקִרְאתִי וּרְאָה: ^ה וְאַתָּה יְהוּה־אֱלֹהִים | צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחַן
 כָּל־בְּגָדֵי אֲזָן סָלָה: ^ו יָשׁוּבוּ לְעָרְב יַהֲמוּ כַּפְלָב
 וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: ^ז הִנֵּה | יַבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ^ח וְאַתָּה יְהוּה תִשְׁחַק
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: ^ט עִזוּ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁנַבְּנִי: ^י אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשֹׁרְרֵי: ^{יא} אֶל־תַּהַרְגֵם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעְמוּ בְּחִילֶיךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: ^{יב} חֲטָאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
 וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: ^{יג} כִּלָּה בְּחֶמְהָ כִּלָּה וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁלַל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וַיֵּשְׁבוּ לָעָרֵב יַהֲמוּ כַּפְּלָב וַיִּסּוּבּוּ עִיר: טז הַמָּה
 יִנְיֵעוֹן לָאֵכֶל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיְלִינוּ: יז וְאֲנִי |
 אֲשִׁיר עֶזְךָ וְאַרְגֵּן לַבְּקָר חֲסֻדְךָ כִּי-הָיִיתָ מְשֻׁנֵּב לִי
 וּמְנוּס בַּיּוֹם עַר-לִי: יח עֲזִי אֱלֹהֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
 מְשֻׁנֵּבֵי אֱלֹהֵי חֲסֻדֶי:

עז * לְמַנְעַח עַל-יְדוּתוֹן לְאַסְף מִזְמוֹר: כ קוֹלִי *
 אֶל-אֱלֹהִים וְאַעֲעֶקָה קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
 אֵלָי: ג בַּיּוֹם עָרְתִּי אֲדַנִּי דָרְשָׁתִּי יָדַי | לִילָה נִגְרָה
 וְלֹא תִפּוּג מֵאַנְהָה הִנָּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
 וְאַהֲמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה אַחֲזֹת
 שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בַלְיָלָה
 עַם-לִבְבִי אֲשִׁיחָה וַיַּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הֲלֵעוֹלָמִים
 יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסִּיף לְרַצוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנַעֲחַ
 חֲסֻדוֹ נֹמֵר אֲמַר לָדָר וְדָר: י הַשֹּׁכֵחַ חֲנוּת אֵל
 אִם-קָפִץ בְּאֵף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא
 שָׁנוֹת יָמַי עֲלִיוֹן: יב אֲזַכְּרָה מֵעַלְלִי-יָהּ כִּי-אֲזַכְּרָה
 מִקֶּדֶם פְּלֹאֵךְ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ דִּרְכֶּךָ מִי-אֵל גָּדוֹל
 כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדַעַת בְּעַמִּים
 עוֹד: טז גְּאֻלַּת בְּזִרוּעַ עַמְּךָ בְּנִי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סָלָה:
 יז רָאוּךְ מַיִם | אֱלֹהִים רָאוּךְ מַיִם יַחֲלִלוּ אֵף יִרְגְּזוּ

(* באמרוך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תַּהֲמוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עֲבוֹת קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים
 אֶף־חֲצִצְיִךְ יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמֶךָ | בְּנִלְגַל הָאִירוּ
 בְּרָקִים תִּבַּל רָגְזָה וְתַרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ פִּיִּם דִּרְבָּךְ
 וְשִׁבִּילְךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נָדְעוּ:
 כא נְחִית כַּעֲזָן עִמָּךְ בִּיד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ * תִּפְלָה לְמוֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מְעוֹן אַתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדַר וְדַר: ב בְּטָרָם | הָרִים יִלְדוּ
 וְתַחֲזִל אֶרֶץ וְתִבַּל וּמְעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל:
 ג תָּשָׁב אֲנוּשׁ עַד־דָּבָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
 ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אַתְּמוֹל כִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בִּלְיִלָה: ה זָרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר
 כְּחֲצִיר יַחֲלֶף: ו בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וְחֲלֶף לָעָרֵב יְמוּלֵל
 וַיִּבֶשׁ: ז כִּי־כָלִינוּ בְּאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהַלְנוּ:
 ח שִׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶּךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ: ט כִּי
 כָּל־יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ־הֶגְהָ:
 י יְמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֶת |
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֵהָבִם עָמַל וְאוֹן כִּי־גֹז חֵישׁ וְנִעְפָּה:
 יא מִי־יֹדַע עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאַתְךָ עִבְרָתְךָ: יב לְמִנּוֹת
 יְמֵינוּ כִּן הוֹדַע וְנָבֵא לִבְבַּ חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
 עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר
 חֲסֹדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יְמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ
 כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֵה אֶל־
 עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלָּךְ וְהִדְרֶךָ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נָעַם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה * הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
 עלילותיו: ב שירו-לו זמרו-לו שיחו בכל-
 נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב |
 מבקשי יהוה: ד דרשו יהוה ועזו בקשו פניו
 תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר-עשה מפתיו
 ומשפטי-פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב
 בחיריו: ז הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ
 משפטיו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלה
 דור: ט אשר פרת את-אברהם ושבועתו לישחק:
 י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
 יא לאמר לך אתן את-ארץ-כנען חבל נחלתכם:
 יב בהיותם מתי מספר כמעט ונרים בה:
 יג ויתהלכו מגוי אל-גוי מממלכה אל-עם אחר:
 יד לא-הניח אדם לעשקם ויזכח עליהם מלכים:
 טו אל-תגעו במשיחי ולנביאי אל-תרגעו:
 טז ויקרא רעב על-הארץ כל-מטה-לחם שבר:
 יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו
 בכפל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד-עת
 בא-דברו אמרת יהוה צרפתהו: כ שלח מלך
 ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון
 לביתו ומשל בכל-קנינו: כב לאסר שריו בנפשו

וּזְקַנְיוּ יַחֲבִיבֵם: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עֲמוּ מָאֵד וַיַּעֲצֵמָהּ
מִצְרַיִם: כה הִפְדָּה לִבָּם לְשֵׁנָא עֲמוּ לְהִתְנַפֵּל בְּעַבְדֵי-יוֹ:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בוֹ: כז שָׁמַר-
בָּם דְּבַרֵי אֱתוּתָיו וּמִפְתִּימֵי בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֲשָׁד וַיַּחֲשֹׁד וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְדָּה אֶת-
מִימֵיהֶם לָדָם וַיִּמַּת אֶת-דְּגַתָּם: ל שָׂרַץ אֲרָצָם
עֲפָרְדָּעִים בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב
כְּנִיִּים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב גָּתַן גִּשְׁמֵיהֶם בְּרֹד אֵשׁ
לְהַכּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיִּדְּ גִפְנִים וּתְאֵנֹתָם וַיִּשְׁפֹּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְּפָר:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיִּדְּ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיָאם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׁמַח מִצְרַיִם בַּעֲבֹדָתָם כִּי-נִפְלַ פְּחָדִם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּה וְאֵשׁ לְהַאֲרִי לַיְלָה: מ שָׁאֵל
וַיָּבֵא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמִים יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צִוֵּר
וַיִּזְוֹבוּ מַיִם הָלְכוּ בַּעֲצִוֹת נְהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עֲמוּ
בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גֹּזִים וַעֲמַל לְאֲפִים יִירָשׁוּ: מה בְּעֵבֹר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְעֲרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז * על-נהרות | בבל שם ישבנו גם-בכינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
 ותולינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
 ירושלים תשכח מיני: ו תדבק לשוני | לחפי
 אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלים על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שנמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים וענב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שכוח עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם
 מרשעים וישיעם כי חסו בו: